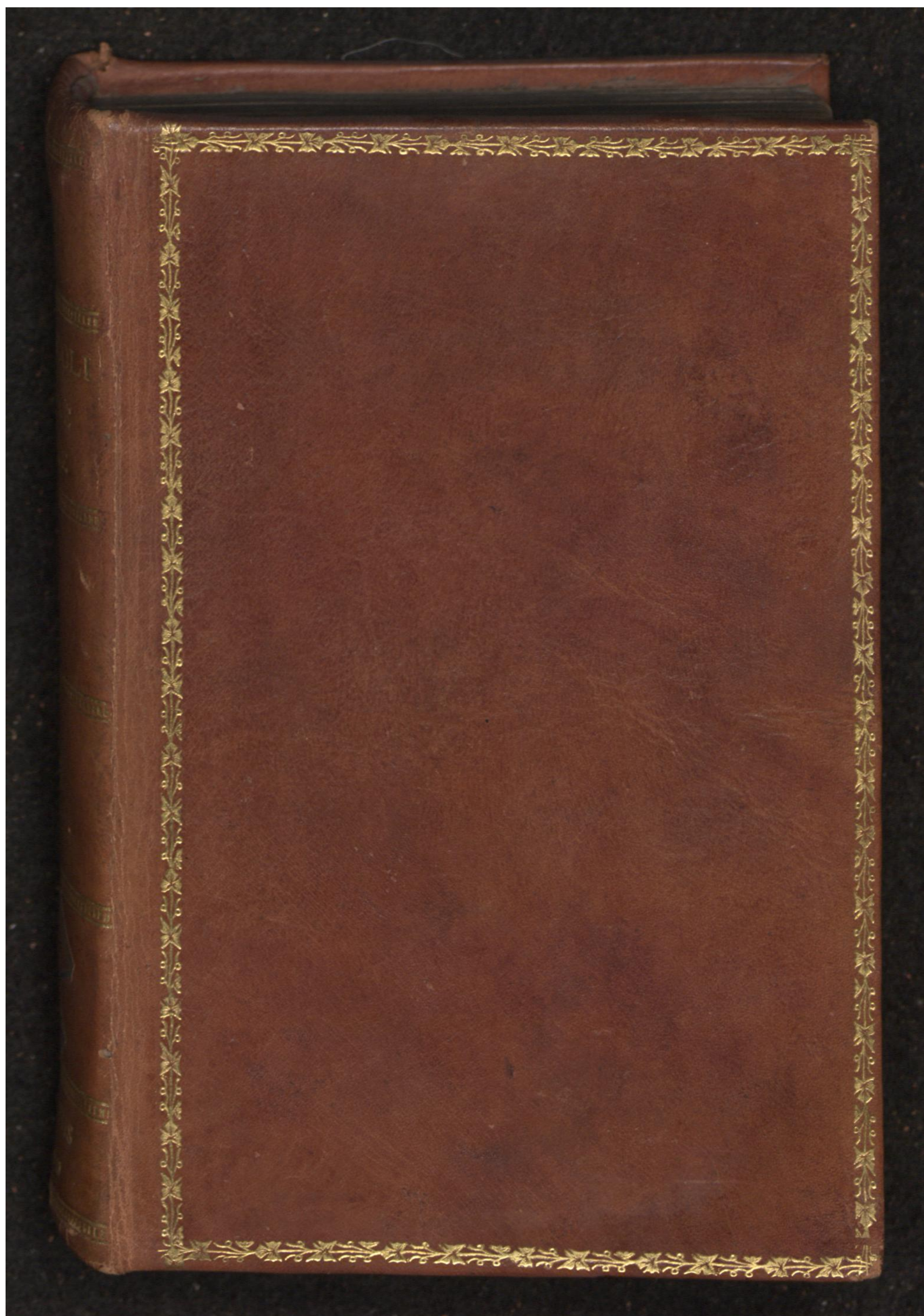
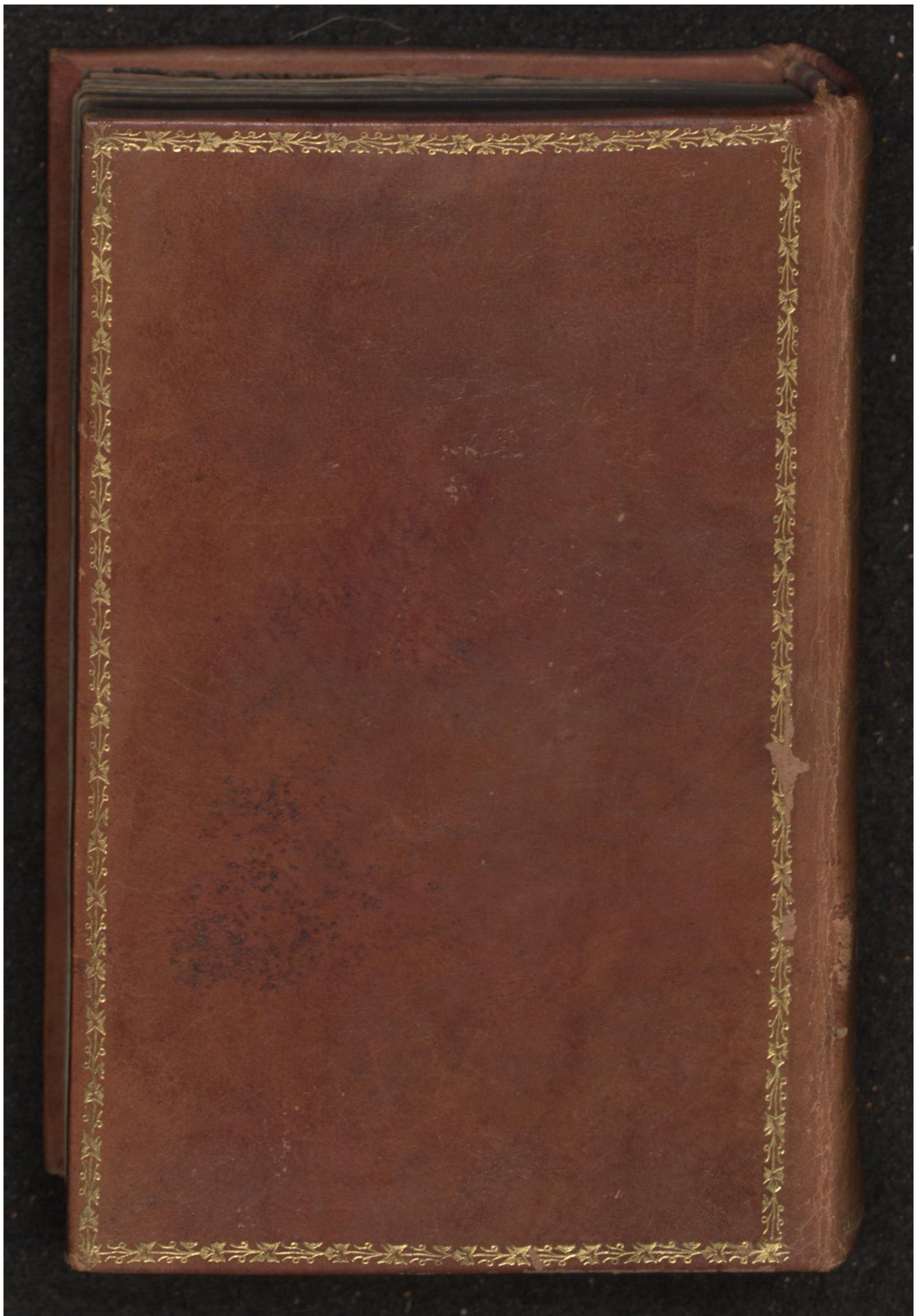

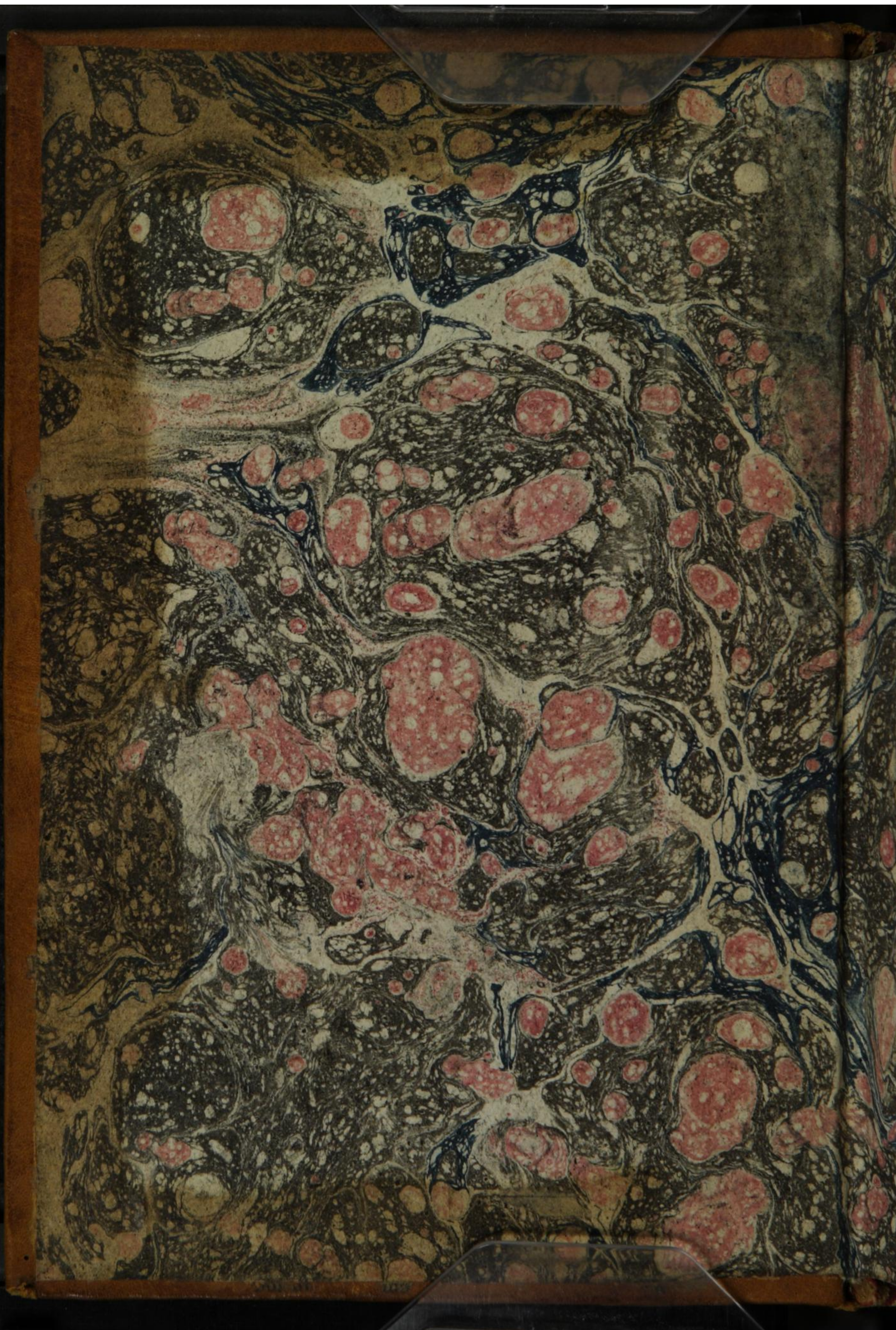

VIII
A. RAMPIGOLI
FIGURAE
BIBLIAE
12
K7
12
VENETIIS
1500

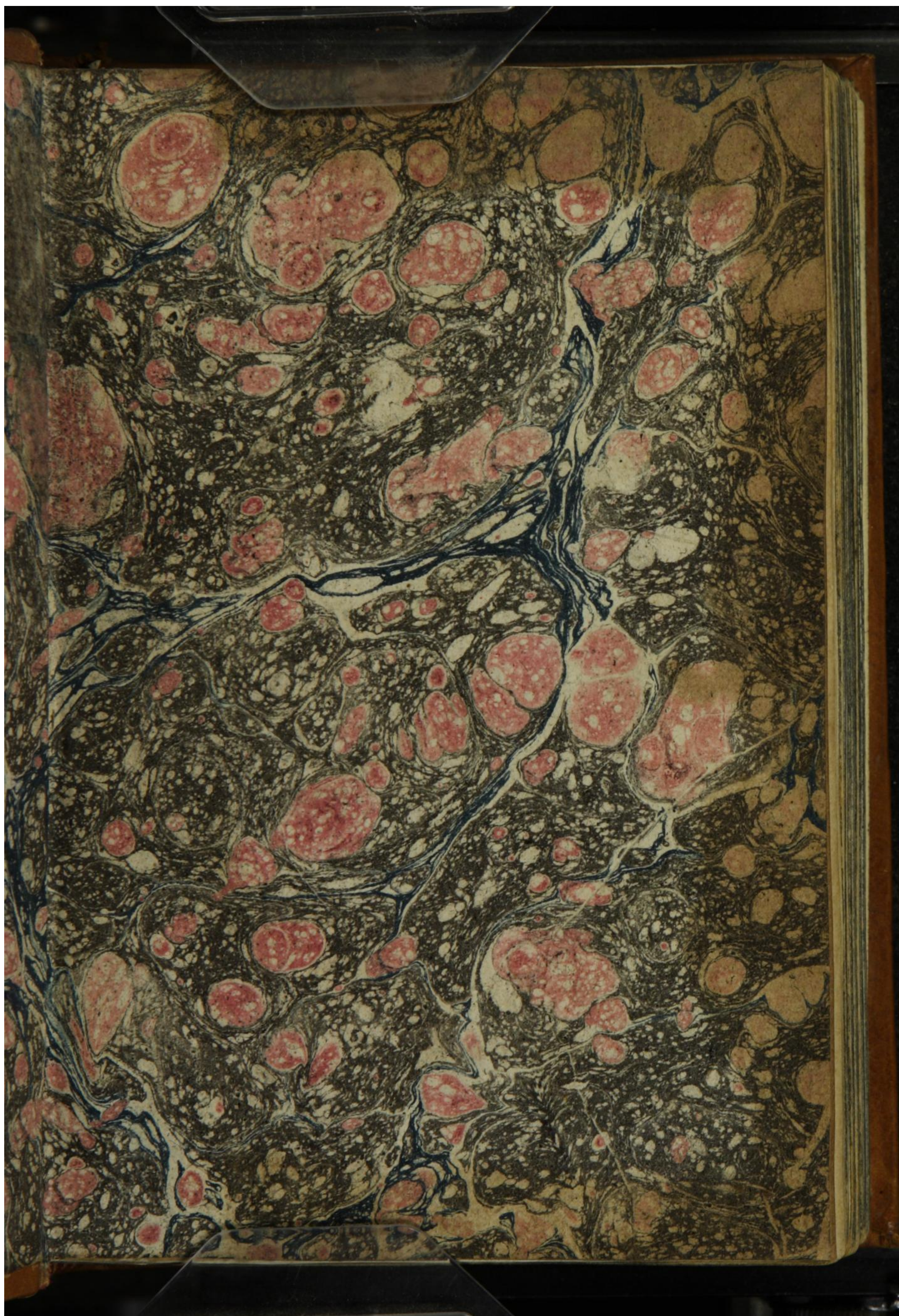

IX

12

Figure biblie clarassimi uiri fratris An
tonii de rápengolis ordinis he
remitarū sancti Augustini.

Incipit tabula per alphabetū moraliū figurarū.

Animaduerte lector ad ta
a bulá ĩfrascriptá notãs ibi
tria ꝑmo scias mãs figu-
raꝝ ꝑ numeꝝ distinctas vt ꝑma
mã significet ꝑ numeꝝ ꝑmũ.s.ꝑ
vnitaté.ꝭa vͦo ꝑ dualitaté ⁊ sic d̃
íceps.ꝭo no.ꝑticulares figuras
seu mõalitates cuiuslibꝫ mãe eẽ
distinctas ꝑ lr̃as alph.vt ꝑma fi
gu.cuiuslibꝫ mãe cognoscat.ꝑ a
ꝭa ꝑ.b.tertia.ꝑ.C.⁊ sic deíceps.
ẽtio scias ꝙ vbicũqꝫ d̃ aliq̃ mã a
libi fiat mẽtio iueniet i fine illi⁹
mãe assignatas mãs i qb⁹ d̃ illa
fit mẽtio cũ lr̃a illa significáte vl̃
ídicáte.ħ idẽ scias fieri i morali
tatib⁹ illis q̃ i hoc opusculo mãꝫ
nõ hñt ꝓpriá vt in ꝓcessu tabu
le te clare ítueri nõ dubito.

Abstinentia ꝑma.

A Quod corp⁹ ñ obedit spũi nisi sb̃
tracta esca ꝑ ieiuniũ.figur.d̃ ab
salon qui fecit comburi segetes
Joab. cart.1.
B Qd̃ dia. ñ iuenit locũ i nob̃ cuꝫ
corp⁹ receptaculũ ꝑ ieiuniuꝫ ⁊
abstinẽtiá attenuat.fi.daniel.q
ꝑmo destruxit idolũ postmoduꝫ
occidit draconem. carta.i.
C quod corp⁹ idomitũ ꝑcipitat se
⁊ spũꝫ.fig.milites pharaonis si
mul cuꝫ eqs suis submersi sunt
in mari rubro. cart.2.
D qd̃ corp⁹ restrigẽdũ ẽ ꝑ abstinẽ
tiá ne ꝯfũdat spm̃.figu.Ismael
ꝑcutiebat fratré suum. ca.2.
E qd̃ corp⁹ ꝑsto ẽ dissipare mũitio
nes aic iussu diaboli.fi.nabuzar
dá destruxit muros hierl̃m.c.2.
quod corp⁹ crapl'a sopitũ iducit F
igñẽ luxurie.fi.loth i sodomis
fugit icẽdiũ sed peccauit cum fi
liabus vino ebrius. car.2.

Accidia.

De accidia vide in fine opis h⁹ A
ibi posita est q2 in exẽplari non
fuit repta ordie suo. c.174

Aduentus dñi.

Ubi luxuria. A. vbi icarnató ꝑ
totũ.vbi btitudo.C.vbi gr̃a.C

Adulatio. 2.

quod fugiẽde si laudes hoiuꝫ ⁊ A
adulatiões ⁊ audiẽda ẽ fr̃na in
crepatio.figur. in omni sacrifi-
cio ponebat sal ⁊ ab eodẽ ꝓhi-
bebatur mel. carta.3.
qd̃ adulató vt qdá deceptor ẽ si B
mulás malũ bonũ.fi.achab rex
isrl' credit falsis ꝓphetis.car.3.
quod adulator ꝑmo bládit' p⁹- C
modũ ꝑcutit detrahẽdo fi.pha-
risei duxert xp̃ꝫ ad supciliũ mõ
tis vt inde ꝑcipitarẽt eũ. c.3.
quod recipiens adulationes sb̃ D
sequẽter ꝯfundit.fig. volumen
erat in ore dulce ⁊ mel ⁊ fec̃ vẽ-
trem amaricari. ca.4.
qd̃ q d̃lectat laudari sepe rema E
net ꝯfusus.fi. Rex babilõis de
dit potũ laxatiuũ regi sedechie
postq̃ꝫ fecerat eũ saltare. car.4.
qd̃ laudat⁹ ꝑuenit a supbia ⁊ cu F
piditate.F.Susáná vnctá agres
si sunt senes iudices. ca.4.
Ubi detractio.B. vbi gloriaua G
na.F.

Aduersitas.
Ubi patientia. E. vbi pauptas.
L. vbi mundus. A.
Amicitia. iiij.
A Qꝺ mlti ñ amāt nisi q̈ztū durat
ꝯmodū. fi. ꝺ. iij. amicꝭ. iob. ca. 5.
B Qꝺ xp̄s fuit ver⁹ amic⁹. Figu. ꝺ
quodā apocrifo qꝺ magr̄ r̄citat
i. iij. li. ß. destructōe ꝛ pullis ei⁹
positis in vase vitreo. car. 5.
Anima.
Ubi conscientia. D. vbi compū
ctio. C. E. h. vbi dia. B. E. J.
vbi gloria vana. E. vbi. gr̄a. A.
ꝛ fere vbi eccl̄ia ꝑ totū. in oī mā
aliqd ꝯtinet̄ ad aīam ꝑtinens.
Antixp̄s.
Ubi eccl̄ia. E.
Apostoli. v.
A Qꝺ ꝑ apl̄os mltiplicati sī ppl̄i
fideliū. Fi. Geñ. xij. patriarchis
multiplicat⁹ ē ppl̄s israel. car. 5
B Qꝺ velut celestes fōtes potaue
rūt nos aqua sacre doctrine. fi.
Filij israel venerūt i Helim vbi
erant. xij. fontes. car. 6.
C Qꝺ apostoli oīa relinquentes
mori nō timuerunt. figu. de. xij.
vitulis deo imolatis. car. 6.
D Qꝺ ipi apl̄i fūdamētū fuerunt
eccl̄ie. fi. de. xij. lapidib⁹ quos de
iordanis alueo. xij. tulerūt ꝑn-
cipes israel. ꝛc. cart. 6.
E Qꝺ apl̄i fuerūt docto. legū fide
lissimi xp̄i. fig. fuerūt electi. xij.
ꝑncipes israel q ꝯstruerēt ppl̄m
de libris mandatoꝝ. cart. 7.
F Qꝺ ꝑ apl̄os ꝺcora fcā ē eccl̄ia. ꝛ
forꝭ. fig. vestis sacerdotalis ꝯtie
bat. xij. lapides ꝑciosos. c. 7.
Qꝺ apl̄i nos cibauerīt ꝛ refece- G
rūt pane sacre scripture. fi. Sa
lomō ordinauit. xij. ꝑfectos su-
ꝑ ministratōe victualiū. car. 7.
de ꝯuersiōe scti pauli. fi. ꝺ balaā
cui⁹ asinā ꝑcussit āgelus. car. 8.
Ascensio xp̄i. 8.
qꝺ xp̄s cū pietate ascēdit sꝫ ꝺscē A
det cū iustitia ꝛ vīdicta. fi. nube
clā pura ascēdebat ꝺ mari. c. 9.
Qꝺ xp̄s q̄rēs salutē synagoge B
saluauit eccl̄iam. fi. Jacob petēs
Rachel recepit lyā. car. 9.
qꝺ xp̄s carnē nr̄aꝫ portauit i ce C
lū fi. assimiliat⁹ aquile portauit
pullos suos i alis assūptos. c. 10
qꝺ xp̄s apuit nob̄ portā celi. F. ꝺ D
hostio aperto qꝺ vidit Jo. i. apo
cali. qꝺ nemo claudēt ꝑt. c. 10
Auaritia. 9
De religiosis ꝑꝑetarijs. fi. cayꝫ A
occidit abel frēm suū. car. 10.
Qꝺ diuitie male acq̄site ꝛ neq- B
ter retēte occidūt auarum. fig.
Absalō r̄māsit capillis ad quer
cus suspensus. ca. 11.
Qualr̄ auar⁹ oīa reliqt i morte C
fi. locuste egypti ꝑiecte sūt i ma
re flāte vēto occidētali. cart. 11.
Qꝺ pecunia fac̄ effūdi xp̄ianoꝝ D
sanguinē. fig. aque egypti ꝯuer
se sunt in sāguinē. cart. 12.
qꝺ auaritia excecat hoieꝫ ne vi E
deat ꝑximū ꝑ ꝯpassionē fi. i egi
pto fuerīt tenebre a deo depsse vt
ff nō videret fratrē. c. 12.

F quod pecũia q̄ȝ reſuat auar⁹ ni-
hil ei ꝓdeſt i futuro fi. mãna reſ
uatũ i craſtinũ putrefiebat. 12.
G quod auar⁹ ex q̄rit oēs mõſ acq
rēdi ſibi a diabolo ſuaſos fi. de
flumine egypti exibat aīal ad
moduȝ thauri. ⁊c. .12.
H qđ auaro nũq̄ȝ p̄ſtat̄ requiē ſȝ di
re vrget̄ ab vxor̄ ⁊ filijs. fig. de
pharaōe q ꝯſtituit ſupſtiteſ opũ
ſup filios iſrael i egypto. 13.
J quod refugiũ euadēdi auaritiã
ē celeſtiũ ꝯtēplatõ. fi. cũ abima
lech ſucceſſiſſet thebeth gētes lo
ci illi⁹ fuerũt ad turrim. car. 14.
K quod magna ē paupꝑ vt⁹ q nõ
ponũt affectũ i diuitijs. fig. treſ
pueri nolētes adorar̄ idolũ iuſ
ſu reg] miſſi ſt i fornacem. 14.
L qđ dia. duplicē decipulã ordi[a]
uit ad ſubtrahēdum noſ deo. ſ.
auaritiã ꝯcupiſcētiã. fi. Jerobo
aȝ fecit duos vitulos. car. 14.
M quod cupiditas ⁊ charitas ñ ſe
ꝯpatiũt̄ i aīa. fi. de muſcis egy-
pti q̄ ſic hoies iſeſtabãt. 15
N quod cognoſcit̄ iſtabilitas diui
tiaꝝ i eaꝝ amiſſōe. fi. dixit de⁹ cõ
gregēt̄ aq̄ q̄ ſb celo ſt i locũ vnũ
⁊ ſequit̄ ⁊ appareat arida. 15.
O quod ñ ꝑpēdit̄ ĩrenorũ miſia a
terrenis hoib⁹ niſi cuȝ eleuãt̄ a
terrenis verſus celũ per affectũ
figu. Eleuauit me ſpũs inter ce
lum ⁊ terram. ca. 15.
P qđ ꝑ vſũ ⁊ abuſũ diuitiaꝝ qdaȝ
ſaluãt̄ ⁊ qdã dãnant̄. fi. filij iſrl̄
trãſiert ſecuri ⁊ illeſi ꝑ mar̄ rubꝝ
egyptij vo ſbmerſi ſt ibidē. 16.
Q Cor plenũ auaritia recipere ne
quit xp̄i gr̄am. ſed dãnatōem
eternã. fig. quã oſtēdit angelus
Zacharie. ⁊c. 16
R qđ cupiditaſ velut igniſ cupidoſ
ardet ⁊ deuorat. fi. đ nadab ⁊ a-
biu q ſacrificabãt de aliēo igne.
⁊c. 17. vbi diuitie ꝑ totũ. vbi ipo
crita. C. vbi parentes. C.
Baptiſmus.
Ubi fides. C. vbi dia. A.
Beatitudo. xv.
A quod q̄libȝ aīa hȝ btitudinē ſe-
cũdũ ꝓpria merita in celis fig.
Joſeph poſuit frēs ſuos quos
iuitauit i mēſa ſȝ ordines ꝑme
geniture. 17.
B quod btitudo celeſtis nõ mino
rat̄ electoꝝ multitudine. figu. ꝑ
cuſſit Moy. petrã ⁊ egreſſe ſũt
aque largiſſime. 18.
C đ q̄litate ⁊ magnitudīe btitudis
figurat̄ de ꝯuiuio aſſueri. ca. 18
D qđ ex terrore certamis pnia q̄ȝ
plures hoies ꝑdũt eternam bea
titudinē. figurat̄ đ filijs iſrl̄ q ti
muerũt īgredi trã ꝓmiſſiōis ob
tiorē certãdi ꝯ illoſ q erãt đ gñe
enach. car. xix. vbi corp⁹ xp̄i.
D. vbi ꝯſcia. G. vbi diuitie. G.
vbi eccleſia. C. vbi patientia. A
vbi perſeuerãtia. B.
Charitas. 18.
A quod charitaſ tũc ē ꝑfectiſſima
cũ dolet de malo inimici. fi. ter-
ra Euilath q̄ȝ fluui⁹ de ꝑadiſo
rigat ꝓducit auꝝ optimum. 20.

d.vbi luxuria.B.C.d.vbi mū
dus.C.vbi oratio.D.

Caro vel corpus xpi. 27.

A Qđ corp⁹ xpi ē viaticū ad celū
perducēs fig. Helias panē sub
cinericiū comedit ꝛ ambulauit
vsq; ad montē dei. 29

B qđ aia purgāda est ab oi sorde
ꝛ pcipue cupiditate i assūptiōe
sacri eucharistie.fi.iosias prece
pit purgari iudeā ab idolatria ꝛ
p⁹modū pcepit fieri phasce.30.

C qđ optime disponitur peccatrix
aia ad illđ sacrm audiēdo ver
bū dei.figu. Ruth ibat p⁹terga
metentium ꝛ inuitata est ad bu
cellam panis metentium. 30

D Qđ illđ sacrz fide credit̄ sz non
capit̄ hūana scia fig.philistei p
spōsam sciuerunt pbleuma nō
autem per eos.ꝛc. 31.

E qđ cib⁹iste spūalis ē aie necessa
rius ꝛ plus ei nutrimenti pstat
q̄z cib⁹ corpalis corpori figura.
đ ligno vite ꝙ pstabat comedē
tibus posse non mori. c.31.

F qđ sepe vel raro sumēs h̄ sacrz
dūmodo non ꝯtēnat nō peccat
fi.de vtroq; modo.Zachxus rece
pit xpz in domū suaz gaudens
centurio ait.Dn̄e n̄ sū dign⁹ꝛc.
vterq; grat⁹fuit xpo. 32.

G qđ corp⁹ xpi illuminat cor hois
ꝯ tētationē.fig. Jonathas post
pugnā comedit mel ꝛ visū ꝙ fe
re perdiderat recepit. 32.

H qđ oēs sensus corpales decipiū
tur circa hoc sacrz pter auditū
figu. dixit isaac filio suo iacob
Uox quidem vox iacob est sed
manus sunt Esau. 32

qđ sumēs h̄ sacrz pus dz laua
ri lachrymis ꝛ ꝯtēplari passiōez
xpi ꝛ crucē vt digne sumat fi.di
xit Abraā angelis lauent̄ pedes
vr̄i ꝛ reqescite sub arbore affe
rā vobis bucellam.ꝛc. 32. I

qđ pri⁹ purgāda ē aia a malis
cogitationib⁹ꝛ affectiōes mūdi
sī ab eadē excludēde ꝛ postmo
dū de h̄ sacro refici fi.filij isrl̄ ni
si ꝯsūpta farina egypti.cart.33. K

qđ sumēs illđ sacrm pre hostie
tm̄ recepit q̄ztū sumē totā hostiā
qz i ptib⁹ꝛsingul̄ māet iteger fi.
filij isrl̄ māna coligebāt ꝛ msura
gomor ꝛ q pl⁹coligebat n̄ plus
ueniebat car.33. vbi eccl̄ia.A. L

Confessio. 30.

Cōfessio viuificat aiam pnatam
gr̄a ꝯ diabolū.fi. mortuo iosue
ꝛ sepulto dedit dn̄s iudā ducez
filijs israel ꝯ cannaneos. 33. A

Confessio ꝯtrita placat furorē
dei sup peccatorē fig. dauid cla
mauit angelo percutienti dicēs
ego sum qui peccaui. 34. B

Cōfessio itegra fugat dia.dimi
nutas vo fac aiuz succūbē.fi.di
xit Thimothe⁹ pncipib⁹ suis si iu
das trāsibit iordanē ꝛc. 34 C

Cōfessiōe pnia oēs vtutes secu
re pcedūt fi.tribu iuda q̄ prior
intrauit mare rubrū ꝛ oes alie
trib⁹ secute sunt.ꝛc. 35. D

Cōfessio pcul fugat pctā ne re E

ītētatū abire pmitit ỽsus celū fi.
Geon rex amoreoꝝ nō pmitte-
bat filios isrl' trāsire p fines su-
os p⁹ trāsitū maris rubri. c. 49.
B qđ dia. icautā aiam decipit. fig.
de tribu Dā que captā ciuitatez
destruxerunt. car. 50.
C qđ dia. fideles dereliqt i pace si
patrie sugestiones abiciātur fi.
pharao reliqt populū in morte
primogenitorum. 51
D quod dia. conat̄ extiguē. pmo.
dia. pnie ne amplius crescat fi.
pharao conabat̄ extinguere p-
uulos israel. 51.
E Quod dia. intrās ad aiaz illam
expoliat meritis ⁊ virtutib⁹. fi.
Nabuzardā ingrediens hierl'z
expoliauit tēplū dñi. 51.
F quod diabol⁹ conat̄ extiguē in
aia ꝯfessionē ⁊ que ꝯmittant̄ ea
dē fi. Nabuchodonosor occidit
oēs pncipes iuda capta hierl'm
⁊ filium regis. c. 52.
G quod dia. nō pōt nob facē q̄ cu
pit ꝓhibēte deo. fi. dñs ꝓhibuit
ne Esau faceret malū Jacob re
uertenti de syria. 52.
H quod dia. pcussus fuit a xp̄o ve
niēte i hūc mūdū fi. Dauid pu-
lus occidit Goliam. 52.
I quod dia. ardēti⁹ isegt̄ volētes
fugere a pcō. fi. pharao molesti
or fuit pplo postq̄ꝫ Moy. q̄re-
bat educere de egypto. c. 54.
K quod dia. ñ solū pcōres sꝫ iustos
⁊ dei electos cupit decipere. figu.
rex Syrie posuit insidias iuxta
Jordanem. 54
quod dia. ꝯsortiū penit⁹ ē fugiē L
dū si volum⁹ pace frui. fig. abra
az dixit Loth ꝓpinquo suo nō
possumus esse simul. 54.
qđ dia. cupit excecare lumē aie M
quo celestia cōtēplat̄. figu. Na-
as nolebat eruere. viris labes d
xtrum oculum. 55.
qđ dia. pcōrē quē possidet nō p- N
sequit̄ sꝫ fugiētē multū isegt̄ fi.
Labā nō psequebat̄ Jacob dū
seruiret illi sꝫ fugiētē. ca. 55.
vbi caro F G vbi ꝯfessio I vbi
ꝯscia A F vbi ꝯpūctio a vbi va-
naglia D E vbi hūana cōditio
B vbi iudiciū E vbi lachryma
A C vbi oro D vbi pctā D vbi
paupertas B vbi xp̄s C
Diuitie. 52.
qđ ꝓ delitijs tpalib⁹ ñ sit dreliqn A
de spūales. fi. ligna siluaꝝ petie
rūt oliuā ficū ⁊ noluerūt relinq̄
re suas suauitates. car. 56
quod diuitiaꝝ supfluū abicē de B
bem⁹ ⁊ remouē affectū ab eisdez
fi. p⁹q̄ꝫ naute ꝓiecerunt merces
de naui miserūt Jonā. 56.
q̄ñ nimiū ꝯlētes diuitias ine- C
pti sīt ad pugnā ꝯ̄ diabolū figu.
Gedeon exclusit illos qui se in-
curuarunt ad aquam. 57
qđ i mōte cognoscit̄ diuitē a di D
uitijs fuisse delusū fi. de idolo ba
al q putabat̄ comedere. 57.
quod breui vite nr̄e ñ sīt mlta p E
ponēda tpalia ne ipediāt nos ce
lestia fi. filij israel modicā fariaz

potauerũt de egypto qua ↄsum-pta receperũt manna. 58.
F qđ sepi⁹aia sepaṙ a corpe q̃ȝ pos sit affect⁹ separari a diuitijs fig. Sāson ligat⁹ in gremio dalide se soluere nō potuit. 58.
G quod cor positũ p affectũ in diuitijs i eisdē occidiṫ. fig. ois caro que inuēta est super terrā extincta est a diluuio. car. 59.
Ubi auaritia B C D E F H k G vbi elemosyna A vbi mũd⁹ F vbi paupertas C D.

Ecclesia. 55.

A quod xp̄s m̄rito eiecit sinagogā ⁊ elegit ecclesiā fig. Regia vasti vocata ad ↄuiuiũ assueri r̄nuēs venire eiecta est. 59.
B quod ecclia ↄtiet celestē panem sacre scripturᷓ ⁊ puritatē pnie fi. De arca testamenti vbi erat mānna tabule ⁊ virga. car. 60.
C quod multitudo dulcedis ecclie ñ plene pcipiṫ i hac vita pp militiā s; i futuro pcipieṫ vbi totaliter triũphabit fi. archa Noe q̃ erat in monte excelso. 60.
D qđ i ecclia lucēt. iij. v̄tutes theologice ⁊. iiij. cardin. fi. Jo. vidit vij. stellas i dextera sedētis. 60.
E quod ecclia patiṫ q̃tuor p̄suras graues. s. iudeor gētiliũ hēticorũ ⁊ vltima antichristi figur. de quattuor ventis qui pugnabāt i mari magno. car. 61.
F qđ ecclia velut sedes regia ē ornata fi. de throno q̄ fecit Salomon in domo libani. 61.
G qđ ecclia velut domus regia h; pulchꝛ itroitũ pulchꝛũ atriũ ⁊ pulchꝛ thalamũ figura de templo Salomonis. 62.
H q̃ sit longitudo latitudo ⁊ altitudo ecclie. fi. de archa noe. 62.
I Q̃ño possum⁹ hic pcipere gloriā ecclesie hũana v̄tute fi gu. de regina Saba q̃ venit videre gloriam Salomōis. 63. vbi apostoli D E F G vbi ascēsio G vbi corp⁹ xp̄i d I vbi conscia. G.

Elemosyna. 60.

A quod recipiem⁹ multiplicatu; i celo q̄ h̄ paupib⁹ elargimur fi. Thobias p̄stauit dũ esset diues gabelo. x. talenta. 64.
B quod xp̄o ⁊ paupib⁹ suis ↄuidē dēm⁹ vt ñ irascaṫ nob̄ fi. abigail occurrēs dauid placauit ira; ei⁹ ⁊ facta ē eius vxor. 64.
C quod xp̄o tenem⁹ reddē in suis pauperib⁹ bñficia q nobis tāta bona ↄtulit fi. Salomō ordinauit gētes q colligerēt a vectigalib⁹ q̃ pertinebāt ad ip̄m. 65.
D quod diuites alũṫ diuitijs acqrũt de p̄da pauperũ s; durissime puniũṫ fig. magnates israel fecerũt vitulum de monilib⁹ que prebuerunt populi. ca. 65
E quod elia ↄgregaṫ ↄ̄ p̄ua desideria carnis exercit⁹ fortis ad ad inuādũ aia; fi. habraā redemit loth de manib⁹. v. regu;. 66.
F qđ paupes xp̄i r̄ficiēs obtiebit gr̄a; fi. postq̃; habraā pegrinos refecit vxor ei⁹ pepit isaac. 66.

rum pharaonis somniauit por
tare tria canistra. car. 74.
I Qd opa nr̄a debent hoib⁹ oñdi
cū ꝓcul ē inanis glia cū do illa
timem⁹ abscōdēda sūt ab hoib⁹
L fig. sp in tabernaculo lucerna d
buit pseuerare accēsa 74.
K Qd ab opib⁹ nr̄is excludēdi sūt
apetit⁹ ianis glorie vsq ad mor
tē fi. habraā abigebat aues a car
nib⁹ sacrificij vsq ad vespuz. 75
L Qd assumētes sibi gliā de vtuti
b⁹ furtū ɔmittūt i deū fi. nachor
furat⁹ ē de anatemate. 75.
vbi adulatō C vbi ypochrita A
vbi beatitudo p totuz. 75.
Gratia car. 75
A Qd adueniēte diuina gr̄a oia bo
na opa ꝓducūt qb⁹ erat ꝑuata fi.
terra erat innanis et vacua. 76.
B Qd xp̄s semp gr̄az tribuit iuen
to q recipiat fig. de columba mis
sa de archa. 76.
C Qd pctōr nō redit ad xp̄uz nisi
tract⁹ a gr̄a figu. Ezechiel vidit
aquā desubt⁹ limē dom⁹. 76.
D Qd nō cognoscit piculū pcti ni
si p⁹illūinatiōez gr̄e fi. petr⁹ edu
ct⁹ de carcere p angelū. 77.
E Ubi caro C vbi confessio A vbi
compunctio M Ubi diuitie E
Ubi maria. B. C. E.
Gratiarum actio. 77.
A Qd per actionē gratiar deus in
clinat ad largiēduz maiora fig.
Filij Jacob volētes soluere pre
ciuz Joseph fecit illis restitui et
ipleri sacos eor sine ꝑcio. 77.

B Qd tenemur ex multis bn̄ficijs
deo gr̄as reddere fig. Joseph nō
recipiebat ab egyptijs de omni
bus possessiōib⁹ quas obligaue
rat regi nisi septimā ptez. 78.
C Qd spūal'r ōbem⁹ xp̄o f gratia
ri ob victoriā quā ꝓ nobis ɔ ho
stē nr̄z obtinuit fig. filie Jerusalē
exierūt cū timpāis obuiā dauid
reuerēti a ꝑlio philistinoꝝ. 78.
Ubi charitas C vbi gl'ia uana L
Gula car. 78.
A Qd in gulosis habitat diabol⁹
fig. homo hn̄s legionē demonū
habitabat in sepulchris. 79.
B Qd gulosi nō pcipiūt eoꝝ ruinā
fi. philistei dū erāt i ɔuiuio et ho
locaustū obtulissent deo suo Da
gon perierunt subdito. car. 79.
Ubi abstinentia A E F
Humana conditio. 79.
A Qd nō cognoscit vite p̄ntis fra
gilitas nisi per mortē figu. Jo
na arescente subito hedera subl
to remansit tristis car. 80.
B Qd homo i hac vita captiu⁹ ia
cet fig. filij isr'l erāt capti sub di
ra seruitute in egypto car. 81.
C Qd seruātes pctm̄ vsq ad sene
ctutē vix saluant fig. filij isr'l nō
seruauerūt semitam iustitie nisi
vsq ad. xxv. dies carta. 81.
D Qd cognoscit hūana cōditio si
gs illā speculatur in sepulchro
fig. in introitu tabernaculi erat
labium de speculis. cart. 81.
E Ubi glia vana B vbi Maria
G vbi mundus B D

Scorta fuge   xpi 13

Humilitas. car. 82.

A quod oz nos hūiliare exēplo xpi si volum⁹ i ɔspcū dei exaltari fi. dixit ioseph frib⁹ suis n̄ videbit fa ciē meā sine frē vr̄o minio. 82.

B quod ai a cupiēs diligi velut spō sa a xpo dz deponē supbiā ⁊ seq humilitatē xpi figura. vidēs re becca Isaac pedibus ambulan tem descendit de camelo. 82.

C quod hūilis aia ē de stirpe xpi iō illā qrit i spōsā fi. sūm⁹ sacerdos v̄ginē debebat accipere i spōsaʒ de sua stirpe ⁊ non aliam. 83.

D quod hūilitas ficta ɔphendit a iustitia xpi ⁊ abicit. fig. Joānes vidit equū nigruʒ, ⁊ qui sedebat super eū habebat stateram. 83.

E quod hūilitas apit hostiū vite eī ne hūtib⁹ illā fi. Joā. audiuit ec ce posui hostiū aptū corā te. 84

Ubi ɔfessio D vbi diuitie A vbi gloria vana J vbi ira C.

Incarnatio. 84.

A Quod xps mī pp hoies descē dit de celo. fi. tpe Ezechie sol de scendit decem lineis. 84.

B quod xps nobis dat⁹ ē puul⁹ vt securi⁹ recuramus ad ipsum fi gura Jacob misit Joseph filiuʒ suum paruulum. 85.

C quod hūanū gen⁹ sanari n̄ potu it nisi a xpo fi. puer mortu⁹ non surrexit nisi tactu helisei. ca. 86

D quod xps abūdātissime mīam pctōrib⁹ largit⁹ ē fi. de filio pro digo q oēm sbam cōsūpsit. 86.

E quod ois nr̄a amaritudo dulco rata ē i passione xpi fi. Heliseᵘˢ posuit sal i vase nouo ⁊ posuit in aq̄ ⁊ dulcorata est. ca. 88.

vbi Maria F G Ubi ascēsio B Ubi xps C.

Infernus. 98.

A Quod si cōpabim⁹ mūdi delec tatiōes dolorib⁹ iferni n̄ peccabi mus fi. dixit angel⁹ Thobie re pone fel piscis ⁊ iecur ei⁹. 88.

B qd hō stimulat⁹ a pctō dz penas iferni cogitare, fi. Joseph fugit i egiptū pp timorez herodis. 84.

vbi diuitie C vbi iudiciū B D

Judiciū. 89.

A Nō q̄lit hō iueniet talis i die iu dicij iudicabit fi. dixit moy. po pulo estote parati i diē tītiū. 89.

B qualiter dn̄s veniet ad iudicādū fig. Joannes vidit thronū ⁊ se dentem super eum. ca. 90.

C qd xps exiget rōeʒ ab hoib⁹ nul lo imio ɔcesso fi. Jo. vidit āgel lū iurātē q apli⁹ tps n̄ erit. 91.

D qui ⁊ q̄les erūt testes acusates eos fi. Jo. vidit libros aptos. ca. 86.

E qualit erit snia sup eos a iudice xpo data ⁊ q̄lit mādabit execu tōs fi. due st ibi pria ē d equo pa lido quē vidit beat⁹ io. scda ē q supdicto io. angel⁹ oñdit bestiaʒ ⁊ meretricē sup ea sedētem. 91.

vbi Maria C vbi mors D vbi mundus A.

Justitia. 92.

A qd suata iustitie disciplia fugāt demōes fi. cū moy. virgā mani b⁹ tenebat vicebat israel. 92.

B Qď rector seuā dꝫ tēperaꝛ iusti
tiā ⁊ fragilitati ꝯpati subditorū
fi.iud.iiij.ď sansone q iuēit mel
in ore leōis ⁊ eo exhausto ⁊ co-
mesto philisteos ꝑcussit. c. 93.
C Qď plat⁹ dꝫ ꝯdescēdeꝛ subditꝭ ⁊
seueritatē dulcedine tēpare ꝭm
ꝙ expedit fi.i.Re.xiiij.ď Iona-
ta q obtēta victoria ꝯ filisteos ⁊
iuēto melle itinxit i illď sumita
tē virge q̄ꝫ manu tenebat

Ira. 94.

A Qď ira iꝑdit aīum ne possit cer
nere veꝝ ⁊ diabolo assimilat ho
minē.fig.ď Hieꝛmia vidēte ol
lam succēsā a facie aquilōis ⁊ ď
gā vigilantē Hierc.i. 94.
B qď ira destruit oēs ďtutes aie fi.
de grādine q̄ cecidit i egypto q̄
vastauit omne viride. 94.
B qď ira destruit q̄ttuor cardiales
virtutes fi. ventus oppressit q̄t
tuor angulos dom⁹ Iob. 95.

Inuidia.95.

A qď iuidia ē scďꝫ pctm̄ de suꝑbia
nascēs fi.ij.bestia q̄ egrediebaꝛ
de mari erat silis vrso. 95.
B qď tot tormēta patiꝛ iuid⁹ quot
aspicit bona ꝓximoꝝ fi.dixit ia
cob dā fiat dā sič colub i via. 95
C qď iuidia ꝑmo ꝑcutit suū posses
sorē fig.de stella quam Ioānes
vidit cadere de celo. 96.
Vbi detractio per totum.

Hypocrita.96.

A Qď hypocrita sustiet ꝑnā sine
ꝓmio fi.simō tirne⁹ portauit cru
cē xpi ⁊ nihil ide meruit,ca.97
qď nō debem⁹ abscōdere pctūm B
sb palio scitaꝭ vt hipocrite fi.ꝓ
hibitū fuit linū ⁊ lanā simul in
veste sacerdotali. 97.
qď hypocrita sub exteriori sila- C
tione multa mala abscōdit fig.
dn̄s dixit Ezech.vt foderet ꝑie
tē q feč ⁊ vidit nephāda. 98.
qď hipocrita n̄ discerniꝛ a viro D
iusto nisi ꝑ tribulationē fi.i turi
bulis aureis nō debebat poni ni
si incensum:electum. 98.
Vbi humilitas D.

Lachryma. 98.

Qď diabol⁹ nimis ꝑseqꝛ aiaꝫ la A
chrimātē fi.Susana caput suuꝫ
vngēti isidiāti sūt duo senex.98
qď lachryme fecūdāt aiam bōis B
operib⁹ figu. Anna vxor Elcha
na post multas lachrymas ꝑpe
rit samuelem. 99
qď lachryme ďuote ꝑducūt ani C
mā ad patriā fi.moy.ꝑcussa pe-
tra egresse sūt aq̄ latissime.99.
vbi charitas B vbi corpus xpi D
B I vbi confessio C L vbi cō
scia C vbi cōpunctio per totuꝫ.

Luxuria. 100.

qď luxuria fugit sagitta oŕonis A
fi.Ioā.vidit equū albū ⁊ q sede
bat sup eū hēbat arcū. 100
Qď vbi ē luxuria diabol⁹ acce B
dēs occidit virtutes figura ho-
stes filiorū Beniamin dederūt
insidiantibus G[illegible]baa. 100.
qď deficiēte rōnis lumie in aia: C
cōsurgit ignis luxurie fi.cū ha-
braā diuisissꝫ carnes sacrificij fa

dātia celest] glie fi. pharao vidit
septē spicas pleās pullulātes. 108
E qd mīa est q paradisū replet fi.
Iraʒ rex tyri misit artifices ad
Dauid sciētes opari ligna. 114.
Ubi ɔpūctio L vbi incarnatio
D Ubi iustitia B C.

Mors. 114.

A Qd mors subito ɔterit diuites
ꝛ potētes fi. lapis d mōte sine ma
nib⁹ excisus ɔfregit statuā. 114.
B quod mors nulli etati pcit fi.
daniel vidit arietē hñtē duo cor
nua excelsa vētilātē ɔ oiētē. 109
C qd mors hoiem in duo diuidit
nec eidē pt hūana nā vix ɔdicē
fi. Baltasar rex vidit in parie
te manuʒ scribentis. cart. 115.
C Qd ille q male vixit male mor
tu⁹ ē. fi. de salomone qd adama
uit mulieres. car. 115
D qd mors ostēdit magnos ꝛ p
uos eqles eē fi. pceptū ē angelo
q hēbat falcē vt meteret. 115.
E qd non ɔsiderātes se morituros
mors forti⁹ colidit eo ꝙ iprouisi⁹
rapit fi. p totā terrā egypti fctā
sūt tonitrua admixta igne. 117
F qd debem⁹ pctā añ diem mortis
dpōere vt tūc leues sim⁹ ꝛ faci
les ad itrādū fi. pceptū ne pōde
ra portarēt in die sabbati. 118.
G qd mors est passus valde picu
losus fi. fili israel terram pmis
sionis itrare volētes errātes in
introitu eiusdem erant. 118.
H qd cōsiderāda ē mors ne ɔ exce
catū vanis deū vidē n possit fig.

helias stetit i hostio speluce. 119
vbi ɔscia A vbi hūana ɔditō A
D vbi iudiciū A vbi mūd⁹ B

Mundus.

Qd mundus ponit ad dexteraʒ A
xp̄s ponet ad sinistrā Figu. Ja
cob cancellauit manus qñ bñ
dixit Manasse ꝛ Effraim. 119
qd mund⁹ mltiplr ɔmutat fig. B
iacob ait ad labā mutasti mihi
iiij. vicib⁹ mercedem meā. 120.
qd mundus certat ɔtra nos se C
cū ducēs carnē ꝛ diabolū fig.
Caldei fecerūt tres turmas ꝛ i
uaserūt camellos Job. car. 121.
qd dilectores mundi ꝛ a mūdo D
dilecti nō sūt pncipales xpi filij
iō nō sūt ei⁹ coherēdes fi. habra
aʒ dedit munera filijs ɔcubiaꝝ
sʒ Jsaac dedit hereditatē. 121.
qd aduersa mundi docent nos E
mūdū fugere. figura. filij israel
ppter afflictiōes magnas festi
nabant egyptum exire. car. 121.
qd carnales hoies pl⁹ mundū F
ꝙ celū diligūt figur. Filij gaad
dixerūt Moysi ducēti populū
in terrā pmissiōis relinq nos i
terram Galaad ꝛc. cart. 122.
qd mūd⁹ mltiplr mētit fuitori G
b⁹ suis fi. edificātes turri babel pe
tebāt latēs ꝛ dabāt ei ligna. 123.
vbi abstinētia C vbi adulatō B H
vbi amicitia A vbi parētes A.

Oratio. 123.

Qd pmū pparādū cor per deuo A
tionē deinde facienda est oratio
fig. Salomō pmū ornauit tem

plū dō ꝛ postmodū orauit. 123.
B qd oro dz esse itegra ꝛ perfecta
fi. preceptū fuit offerri dño
agnū āniculum sine macula ꝛ si
ne diminutione mēbroꝝ 124.
C Qd oro sine charitate nullate
n⁹ ē pfecta fig. pceptū fuit tolle
re turribulū ꝛ hausto igne d al
tari ponere incēsū desup 124.
D qd oro dz esse constans ꝛ firma
taz in aduersis q̄ȝ in psperis. fi
gura: Aioth vtebat sinistra pro
dextera ꝛ occidit Englon 125.
E qd p orōnē grē celestes ad nos
descēdūt ꝛ nr̄e petitōes ad deuȝ
ascēdūt fi. Jacob vidit scalā an
gelos ascendētes ꝛc. ca 125.
Ubi caro C ubi luxuria A
Passio Christi 126.
A Qd pctōr fugiens ad crucē xp̄i
ptegit a pctīs fig. Helyas iussit
Achab iūgē se currui ne pueni
ret inūdatione aquaꝝ car 126.
B qd duplex bñficiū obtinent cru
cē xp̄i i corde portātes fig. dixit
helias heliseo si me videbis cuȝ
assūpt⁹ fuero hēbis qd petꝭ 126.
C De agōe xp̄i tpe sudoris sāguis
fi. vga quā tenebat Moy. māu
vsa est in colubꝝ car 127.
D qd depositū de cruce corpus dñi
datū est i manib⁹ nr̄is fi. fratres
Joseph tunicā Joseph sanguie
tinctā tradiderūt pr̄i ꝛc. c128.
E De aptōe latēis xp̄i i cruce ma
nētꝭ fi. rex isrl stabat i curru pcu
sus i stōachū ꝛ plmonē ꝛc. 128.
F De postulatiōe barrabā p iude
os fctā ad pilatū fig. Duo hyrci
offerebant quoꝝ vn⁹ occidebat
ꝛ alter liber abibat car 129.
qd sanguie xp̄i loti sum⁹ a pctō G
fi. purificatōe leprosoꝝ portabā
tur duo passeres quoꝝ vn⁹ occi
debat sup aquā vnī⁹ fontꝭ c 129.
De crucis perfectōe fig. Nabu H
codonosor vidit arborē in me
dio terre ꝛc. car 130.
qd xp̄us existens sine pctō nos J
sua morte mūdauit a pctō fi. ioā
nes audiuit ecce agn⁹ dei q occi
sus est dign⁹ est ꝛc. car. 131.
qd xp̄us vsq̄ȝ ad mortē firmiter k
dimicauit p nobis in cruce fig.
tpe Josue sol stetit quousq̄ȝ pro
strati sūt hostes ei⁹ car 131.
De duob⁹ latronib⁹ cū qb⁹ xp̄s L
crucifixus est figura de duobus
captiuis quos Joseph reperit i
carcere quoꝝ vni nūciauit salu
teȝ ꝛ alteri patibulū. 132.
De irrisiōib⁹ ꝛ illusionib⁹ xp̄o a M
iudeis impēsis ꝛ de dira iudeo
rum punitiōe figura Chan fili⁹
Noe derisit patrē ebriū ꝛ ab eo
dem maledictus est car. 133.
qd xp̄us multo minus a nobis N
fieri petit q̄ȝ p nobis fecerit. fi.
qui tāgebat carnē vituli sacrifi
cij sanctificabat car 134.
qd amaritudo nr̄e pēalitatꝭ dul O
corat i xp̄i passiōe fi. de⁹ oñdit li
gnū Moy. vt pōeret i aq̄s ma
rath ꝛ dulces facte sūt. car 134.
De actib⁹ atq̄ȝ gradib⁹ passiōis P
xp̄i fi. manus missa ē ezechieli

in qua erat innolutus liber scri
ptus intus ⁊ foris car 135.
Q Qđ xp̄us oblat⁹ est ꝓ nobis in
holocaustū deo vt nos recōcilia
ret illi fi. Abraaȝ volēs offerre
isaac obtulit arietē. car. 136.
R Qđ i passiōe xp̄i sedata ē pestis
nr̄e penalitatꝫ fi. deposito i mari
Jona cessauer̄t fluct⁹ car. 137.
S De siti ⁊ potu xp̄o ꝓpinato in
cruce fi. dic̄ magr̄ ꝙ dū secaret
isaias seca lignea sitiuit ⁊ nega
uerūt sibi aquā. car 137.
T qđ mors xp̄i nos sanauit a mō
te fi. đ serpēte eneo. car. 138.
V Qđ sacr̄a fluxerūt de latē xp̄i fi
gura Noe iussit fieri hostiū ex
latere arche. car. 139.
X qđ os xp̄i nō fuit ꝯminutuȝ. fi.
de agno pascali car. 139.
Ubi ꝯscia. D. vbi cōpūctio. E.
vbi incarnatio B C D

Patientia. 140.

A Qđ đs hic electos suos ꝯp̄mit
vt i celo excellēti⁹ exaltet. fi. in
edificatiōe tēpli nō est audit⁹ so
nus malleatoris. car 140.
B Qđ patiētia ꝓbat̄ i tribulatiōi
bus velut auꝝ i igne. fi. de⁹ p̄ce
pit fieri i tabernaculo cādelabꝝ
aureum. car. 140.
C Qđ patiētia, i. iiij. tribulatōib⁹
ꝓbat̄. fi. p̄ceptū fuit assumē. iiij.
spēs aromaticas eq̄lis pōderis
pulueriȝatas car. 141.
D Qđ viri pacifici p̄mūt̄ h̄ ⁊ ipij
gaudēt cū vtrūq; sit violētū sed
cū hec violētia soluet̄ ipij descen
dēt ad ifernū: pacifici vo ascen
dēt ad celū. fi. filij israel ⁊ egip
tij trāseūtes simul mare rubꝝ n̄
oēs sūt saluati sȝ egyptij descen
derūt i ꝓfundū israelitico pplo
icolumi trāseūte. car 142.
qđ patientia velut sagitta occi E
dit diabolū. fi. Saul occisus ē
a sagittarijs car 142.
Ubi auaritia D vbi ira B vbi
Hypocrita D.

Parentes. 142.

Qđ mali pētes poti⁹ iducūt ꝓp A
os filios ad s̄uiēdū diabolo q̄ȝ
xp̄o fi. grauissīe ferebat pharao
ꝙ moy. ⁊ Aarō iducebāt pplꝫ
ad exeūdū egyptū. car 143.
Qđ mali parētes ꝓhibēt filios B
itrar̄ r̄ligionē: sȝ poti⁹ exponūt
eos mūdi p̄cipitio ꝯ diuinū ꝯsi
liū. fi. p̄ceptū fuit nō fieri machi
nā đ arbore fructifera. 143.
Qđ ꝯ diuinū ꝯsiliū mali parē C
tes filios imolāt diabolo. fi. p̄ce
pit de⁹ lapidare quēcūq; de seie
sua daret idolo car 144.
Ubi auaritia D

Paupertas. 144.

Qđ pauꝑtas vite p̄n̄tꝫ obtinet i A
celis p̄miū apostoloꝝ. fi. signuȝ
magnuȝ apꝑuit in celo mulier
amicta Sole car 144.
Qđ pauꝑtas dat hoieȝ obliuiōi B
i ꝯspctū mūdi. fi. vbi r̄citat mgr̄
ꝙ moy. arte astrologie p̄it̄ fecit
duos anulos quoꝝ vn⁹ mēoria
ali⁹ vo dicebat̄ obliuio. 145.
Qđ q n̄ p̄n̄t seq xp̄ȝ ꝑ pauꝑtatē E

pñt saluari bñ viuẽdo diuitijs.
fi. Loth negẽs mõtẽ ascẽdẽ sal
uatus ẽ in segor. car. 146.
D qd nõ pñt hic cũ mũdo gaudet
⁊ i celo cũ xp̃o. figu. iacob dixit
esau frẽz tuũ dñz tuũ feci. 146.
vbi auaritia vbi diuitie vbi ele-
mosyna.

Penitentia. 147.

A qd hõ gradiẽs p iter pnie dz sẽ
sitiuos appetit⁹ diuidet aurib⁹
spũalib⁹. fi. iacob fugiẽs labã ⁊
timẽs esau diuisit familiã i duas
partes vel turmas. car. 147.
B qd xp̃us ẽ pat⁹ cũ pcõre pactuz
componere per pniaz. fi. cuz ve-
nisset Isaac ad puteũ iuramen
ti venerũt ad eũ tres viri ⁊ pa-
cti sunt cũ illo. car. 147.
C qd dia. conat pniaz ĩpedire in
aĩa ne fiat. fi. draco stetit coram
muliere parturiente. car. 148.
D qd pnia tñ do ẽ accepta cũ cor
nrm bñ deo denudat. fi. vitulus
sacrificij didebat mẽbrati. 149
E qd gaudiũ ẽ sup pctõre ꝯuerso
deo ⁊ ãgelis fi. Abraã fecit grãde
ꝯuiuiũ qñ ablactauit filiũ. 149
F qd poti⁹ eligẽda est pnia h̃ q̃z i
futuro. fi. dd maluit. iij. dies pe
stilẽtie sustinẽ q̃z. vij. famis. 150
G qd triplex est grad⁹ pnie fi. filij
isrl per tres gradus iuerunt ad
terram promissionis. car. 150
H qd pnia exposita est oib⁹ gñib⁹
pctõꝝ fi. Jo. vidit ciuitatẽ hñtẽ
tres portas ꝯsus oẽz plagã. 150
I qd pp amaritudinẽ pnie oẽs il
lã fugiũt fi. Joseph voluit mari
az dimittere eo q gravida erat
sed cognito per angelũ q conce
perat de spũssãcto assumpsit eaz
⁊ factus ei⁹ minister. car. 151
K qd. iiij. pctã lepre silia. s. supbia
iuidia auaritia ira purgãt peni
tẽtia figura leproso radebãtur
barba ⁊ supercilia. car. 152
L qd pctõr nõ dz desperare de ve-
nia postq̃z cecidit sz assũpta pe
nitẽtia dz ꝯ vicia pugnare ⁊ vi-
cere. fi. abrahã libauit loth frẽz
suũ de manib⁹. v. regũ. 153
M qd triplici via pctõr ad deram
pniam redijt fi. Neemias volẽs
reedificare hierlm venit nocte
ad portam vallis. car. 153
N qd p vaz pniaz de⁹ obliuiscit in
iuriaꝝ fi. d sõnio picerne phara
onis q vidit tres ꝓpagies. 154
vbi corp⁹ xp̃i H vbi cõfessio L
vbi diabol⁹ G vbi fides D vbi
vanaglia H vbi infern⁹ B vbi
iudiciũ a vbi lachryma b vbi lu
xuria D vbi mors G vbi satisfa
ctio A vbi perseuerantia C D.

Perseuerantia. 154.

A Qd pseuerantia est custos ⁊ sa
tisfactrix pnie fi. fruct⁹ qnti an-
ni sanctificabatur. car. 154
B qd pseuerãdũ ẽ in pnia vsq3 ad
mortẽ fi. Joã. vidit i medio. vij.
cãdelabroꝝ vestitũ podere. 154
C qd nisi certem⁹ vsq3 ad mortez
ñ obtiebim⁹ gliaz fi. Jonathas
pugnauit vsq3 ad vespam. 155
D qd non dz hõ deficere licz cadat

quos fecerãt pueri abraã ⁊ isa-
ac nouũ puteũ fodit car 172.
D qꝺ aduenicte xp̄o iudei merito
sacre scripture dulcedine sunt ꝓ
uati fig. mãna datũ ẽ filijs isrl'i
dñica die ⁊ dicepſ vſqꝫ ad. vj. fe
riã ſꝫ i sabbo nõ ẽ datum. 172.
E Qꝺ ad ꝯplẽdũ sensũ sacre scri-
pture oꝫ fidẽ ꝓcedẽ itellectũ fi.
ioãnes cucurrit citi⁹ Pe. ſꝫ pe-
tr⁹ ꝓus monumẽtũ itrauit. 173.
Ubi diabolus k vbi ecclia A F.
Satisfactio. 173.
A Qꝺ nuꝑ ꝯuersis ad pniaꝫ debet
ipõi leuis satisfactõ. fi. iacob pp
puulos ⁊ oues fetaſ maluit lẽto
passu ire qꝫ seq esau frẽꝫ suũ 173
B Qꝺ nuꝑ ꝯuersi nõ sũt magnis
tẽtationib⁹ exponẽdi fi. Moy.
ñ duxit pplꝫ ꝑ terraſ philistino
rũ in exitu egyptui. car. 174.
C qꝺ recte satisfaciẽs dꝫ cor ꝯter
re ⁊ corp⁹ flagellare figura aial
sacrificij erat vngula scissũ ⁊ ru
minans. carta. 174.
D Si melius ẽ hic deo satisfacẽ qꝫ
ifuturo qꝛ h̄ modicũ reqrit xp̄s
fi. dauid petebat modicã rfectio
nẽ anabal cũ eẽt ꝓfug⁹ i deserto
cũ pueris suis. 175. vbi pnia.
Spũssanctus. 175.
A Qꝺ spũsscũſ ꝓcedit a pr̃e ⁊ filio
fi. ioãni fuit oñsuſ fluui⁹ aq̃ viue
splendidus qui ꝓcedebat a se-
de dei ⁊ agni. car. 175.
B Qꝺ ꝯscia scã q̃ ẽ spũs sci hitatõ
mulꝫ muniꝭ ṽtutib⁹ ꝯ hostes in
fernales figura, lx. fortes isrl' te
nẽtes gladios custodiebant le-
ctum Salomonis. 176.
qꝺ nlla ṽt⁹ vel opatio hũana qꝫ- C
u s optia' nihil ẽ nisi gr̃a spũssã
ti ꝯdiaꝭ. fi. Nihil valebat man
na nisi ad ignẽ positũ. 176.
Ubi charitas per totum. 176.
Superbia. 176.
Qꝺ supbia paupuꝫ quos exal- A
tat fortũa nimiũ fetet fi. Moy-
ses cineres proiecit versus celũ
⁊ fcã est plaga desice fetida. 176
qꝺ supbus nunqꝫ cognoscit deũ B
i ꝓsperis fi. pharao trufabaꭍ de
Moy. añ plagas receptaſ ñ. n.
deũ cognouit nisi ꝑcussus. 176.
Qualr diabol⁹ ꝑ supbiã deiect⁹ C
de celo cecidit ad ifernũ fi. Ma-
bu. cõparat⁹ ẽ bestijs. 177.
Ubi adulatio D vbi hũilitas A
B C vbi ira C vbi pauptaſ B
Tentatio. 178.
Qꝺ occulta tẽtatiõe conaꭍ dia- A
bol⁹ viros fortes ⁊ scõs decipeꭍ
figura. vxor Jeroboaꝫ mutauit
habitum vadẽs i Sylo ad achi
am prophetam. car. 178.
Qꝺ qꝫtũ possum⁹ debem⁹ tenta- B
tiões excludẽ a nob fi. filijs isrl'
ꝓceptũ fuit nullaten⁹ cũ gẽtib⁹
mr̃imoniũ cõtrahere. car. 178.
qꝺ de cordib⁹ nr̃is debem⁹ tẽta- C
tiones fugare ne moreꭍ ibi fi-
gura filij israel semꝑ habitabãt
sequestrati a gentibus. 178.
qꝺ fideles xp̄i nunqꝫ sũt sine tẽ- D
tatõe vſqꝫ ad mortẽ fig. filij isrl'
semper erant in ꝓelio. 179.

Ubi diabo. B ubi patiētia C.
Christus. car. 179.

A Qd xp̄s vadit p⁹ pctóres vt sal
uet eos ⁊ aliquando tangit eos
in corde ⁊ diuitijs vt eos satiet.
figu. Dauid clam intrauit tem
torium Saul. car. 180.

B qd xp̄us non inuenit in pópis
mundi neq̄ȝ in sensibilibus ap
petitibus. fig. quinquaginta vi
ri quesierunt Heliā in monti-
bus ⁊ non inuenerunt euȝ per
tres dies. car. 181.

C qd xp̄us diabolo incognit⁹ illū
decepit ⁊ exterminauit. fig. pha
rao nō cognouit eē dei v̄tuté in
Moyse: ⁊ psecutus ē eum vsq̄ȝ
ad mare rubrū vbi cū oib⁹ suis
interemptus est. car. 182.

Ubi incarnatio per totum.

Excusatio auctoris.

Frater Antoni⁹ Zerra Señs Theologo clarissimo Magro Paulo d Spoleto. S. P. D.

Uenit crebro pr̄ amplissime vt imprimēdis libris: aut correctorum nesciētia aut impressorū permodica attētiōe eorum qui in enodandis enucleādisq̄ȝ sacre historie difficultatibus: nō sine maximis ac diuturnis lugubrationibus vt de se aliquid memorie posteris relinquant: solerti studio nō paruos subieŕ labores. Famā ymo ⁊ auctoritaté aliq̄liter denigrari ⁊ exinde paruifieri cōspiciamus. qd in p̄ntis opusculi auctoré: maxima eius ⁊ religiōis n̄re cui plurimo fuit decori ac ornamēto cū iniuria: luce clarius factū cum animaduertisseȝ: maxima cum solertia attentione q̄ȝ illud pluries voluēs ac p legens: mēdas oēs ac errores ⁊ si quid superflui erat pro igenioli mei viribus abradēs: qd q̄ȝ deficeret subnectēs. (Jd eniȝ si priores eius inspexeris ipressionem facile cognosces). vt im pressiōi iteȝ mandareŕ curaui: qd ⁊ effeci. Statuiq̄ȝ tibi patro no vnico ⁊ fautori meo: in quo omnis sp̄es sita est: ip̄m dedicare: vt diuino p̄pemodū ingenio tuo emendationes meas ac correctiōes cū videris: si aliqua ex parte defecissē q tu pro tuo i me paterno amore: castiges emen desq̄ȝ ⁊ suppleas. quem diu felicissimū immortales dij conseruent. Uale.

Impressū cū priuilegio obtēto a Serenissimo Venetorū dominio q̄ nullus alius possit iprimere p decēniū sub penis i dicto priuilegio cōtētis &c.

¶ Incipiunt figure clariſſimi
viri fratris Antonij Rápegoli
de Janua ordinis heremitarū
ſancti Auguſtini. Prologus.

r Eligioſis viris i
xp̄o dilectis ſtu/
détibus. Neapo
liꝫ cóuent⁹ ordis
fratrū heremita
rum ſancti Au/
gu. Frater An//
toni⁹ Rampegolus de Janua
Or. memorati Saluté. Dile/
ctioni vr̄e poſtulata ɔferés me
tuo nó incógrue ne lit⁹ maris
arauerim dumqꝫ multo labore
ſudoreqꝫ ɔdidero velut inſipi/
da relinquatis mei iperitia exi
géte. Indeqꝫ receptis lambru
ſcis vn̄ racemi ſperāt̄ ꝛ vr̄a fru
ſtret̄ itétio ꝛ mea ſine fructu an/
xie peracta opa ɔticeſcát. Re/
trahūt aūt que protuli: inſtigat
aūt man⁹ largitoris q̄ ſapiaꝫ p̄
ſtat puulis ꝛ viris prudétiá po
ſtulátibus. Ná ſanctarum mé/
tiū p̄cib⁹ íclinata largienda do
nare nouit ꝛ elargita ſui roris
bn̄dictione pfundés ſuſcipien
tis ꝛ ſeminantis culturá habū
danti⁹ ſcd̄are. Urget etiaꝫ ad h̄
op⁹ qm̄ noui vos meā inhertiā
nó latere: cū iperfectū meū vi/
derit oculi vr̄i. Idcirco ſagitte
q̄s ppͥe ignorantie arc⁹ iaciet
p̄ſcite min⁹ feriēt preſertim cū
mee táto ampli⁹ ibecillitati có/
pati teneamini: q̄ꝫto apti⁹ vr̄a p
cepit dilectio me modicum qd̄
noui ſine arrogátia poſtulátib⁹
impartiri. In hmói figuraꝝ có
pédio ne loco refectionis faſti/
diū generé ſuccinte loq̄r ꝛ cla/
re vt mihi ppͥa valitudo pmi
ſerit. malés opuſculuꝫ ſub bre
uitate cóponere diuiſionib⁹ ac
ſubdiuiſióib⁹ lectorū exercitio
derelictis: q̄ꝫ nimia prolixitate
ɔfundere intuētes. Materias
eniꝫ diſtiguá p ordiné alphabe
ti pauciores ꝛ plures i fabrica
collocás vbi decéter neceſſitatē
proſpexero ſuadere. vt aūt q̄ſi
ta facili⁹ occurrát tabulá finito
libro ordinabo ſpūs ſancti gr̄a
adiuuáte. In hoc igit̄ opuſcu/
lo ſi qſpiá veſtrum vel legétiuꝫ
qſqꝫſe nouerit pfeciſſe memine
rit cultoris inutilis. qui lꝫ fru/
ges inutiles paucaſqꝫ pduxe/
rit méte tn̄ ꝛ corpe fidel'r labo/
rauit loco ergo effect⁹ affectū re
cópéſans aiaꝫ meaꝫ ſupno reco
médet agricole: vt ſalté cū ho/
ra. xj. venerit operantib⁹ nó qd̄
iuſtū fuerit tribuat ſꝫ qd̄ ɔſue/
uit egredi a ſue mi̅e largitate.

De abſtinentia.

c Aſtigo corp⁹ meuꝫ ꝛ i̅
ſuitute r̄digo. i. ad cor.
ix. q̄ qdē patet ratióe.
Non eſt aíal adeo indomitum
q̄n cito per ſubtractionem eſce
domet̄ atqꝫ domeſticet̄ ſicut pa

tet de erodio et accipitre. Spiritualiter nullū aial hūano corpore silvestri⁹ et indomitū nisi fame domet: famevo p abstinētiā et ieiunia cōpulsū statiz subditū fit spūi. Figura. ij. Reg. xiiij. Cū absalō ,ppriis demerit] expulsus fuisset a patre Rege nec ex se posset apō patrē pacē iuenire pluries reqsiuit Joab amicū suū quez mitteret in tercessorē ad regē q superuenire cōtēpsit quousqz Absalō missis seruis suis oēs segetes illi⁹ fecit cōburi quo fcō venit et cū prē eū recōciliauit. Spūaliter p Absalon subaudi spūm q ex ,pprio ꝯsensu peccati turbat regē et patrē Dauid. i. xp̄z ,ppter quā turbationē repellit a ꝯsortio regalis curie. i. celestis grē: et ad recōciliationē necessariū ē corpus p lachrymaꝝ efusiōez et aliis opib⁹ pnie op⁹ q̄ eo exclusio et rebelli nullaten⁹ fieri pn̄t. cōtēnit igitur venire et spiritui subdi dū messes sūt i agro idest dū fruit crapula sz astinētia artatū et subtractis supfluis statim obediēs efficit et onere pnie assumpto spūs ad xp̄i misericordiā statiz redit. Jō bōa est abstinētia seu ieiuniū p qō aia a vitiis liberata xp̄o sic cōiungit. vn̄ Aug. i smone de ieiunio. Jeiuniū purgat mētem subleuat sensuz carnē spūi subicit cor facit cōtritū et humiliatū ꝯcupie nebulas dispgit libidinis ardores extinguit castitatis lumen accendit.

Fig.

Aug

J sm carnē vixeritis moriemini Ro. viij. Lupiens inimicū fugare et a se ,pcul pellere destruat illi receptaculū. Exēplū de lupo et aliis beluis. Si qs. n. lupo destruit foueā fugit ,pcul carēs receptaculo. Spūaliter receptaculū hostis nr̄i dyaboli est humana caro cū delicate nutritur vn̄ Am. i libro ō fuga sculi. Quicūqz se delitiis corpalibus dederit i dyaboli seruitute manebit. ōbem⁹ igit p abstinētiā et ieiuniū corp⁹ mortificare vt dyabolus citius a spū carēs corporis subsidio supet. Figura. Danī. xiiij. vbi legim⁹ q Daniel p̄mo ōstruxit ydolū noie bal et postea dracone; q latebat sub ydolo. Spūaliter p bal qō interptat vētus subaudi corpus humanū. vn̄ i Job. vij. c. vētus ē vita mea. Igitur mortificato corpoꝛ mortificata sunt oīa tela draconis. s. dyaboli sub carnis ōlectatiōib⁹ qescētia. vnde Hiero. ad cellariam ait. Ardētes dyaboli sagitte ieiuniorū et vigiliarum frigore restringende sunt.

B

Am.

Fig.

Hie.

In camo et frēo ma. eo. cō. ps. xxxi. valde periculosum ē eqtare super equū idomitū et pcipue iuxta

C

rupes seu aq̄s ꝓfūdas q₂ sepe
tales eq̄ p̄cipitāt assessores. Jō
tales eq̄ ꝓ eq̄tātiū salute domā
di sunt abstinētia ⁊ laborib⁹.
Spūal'r ꝑ hmōi equos subau-
di hūana corꝑa. Jsai. xxxi. eq̄
corꝫ caro. Jgr̄ nisi hi eq̄ domēt
abstinētia ⁊ labore, ꝓmpti sunt
p̄cipitare spūꝫ. verūtñ nōꝫ. hāc
d̄ r̄iaꝫ īter equos mālēs ⁊ hūa-
na corꝑa q₂ sepe mālis equ⁹ ita
p̄cipitat militē q̄ ip̄e ñ p̄cipita
tur. corp⁹ āt nūq̄ꝫ p̄cipitare p̄t
aiaꝫ qn̄ ip̄ꝫ p̄cipitet̄. vñ Cris. de
reꝑatiōe lapsi si ingt aiaꝫ negli
gim⁹ nec corpus saluare pote
rimus. Nō enim aia ꝓ corpoꝛ.
sꝫ corpus ꝓ aia factū ē. Qui er
go quod primū ē negligit ⁊ qd̄
iferi⁹ ē excolit vtrūq̄ꝫ corrūpit
Qui v̄o ordineꝫ seruat ⁊ colit
qd̄ p̄mū ē ꝑ primi salutē salua
Fig. bit ēt s̄m. Figura Exodi. xiiij.
Pharao ⁊ exercitus ei⁹ p̄cipi
tio itrauerūt Mare rubruꝫ ⁊
submersi sunt simul cū eq̄s eo
rū descēdētes i ꝓfundū q̄si la-
pis. Spūaliter ꝑ mare rubruꝫ
subaudi mūdi diuitias i q̄bus
equi nr̄i adeo se imergūt q̄ si-
mul vna cū spū ad interitū sub
merguntur. ⁊ oēs virtutes pa
Gre. riter ꝑimunt̄. Gre. li. iij. Mo
ra. Dominante carnis vitio oē
qd̄ hoies fortiter egerint ꝑdūt
⁊ dū vētri non resistitur simul
cūcte virtutes obruuntur.

Eruus me⁹ deridet me.
S ij. Re. xix. Abusio ma- D
gna ē tantā dare liber-
tatē seruo vt dn̄m derideat cor-
pus nr̄ꝫ ē seru⁹ spūs. ⁊ spūs dei
ē seruus. Aug. i solilogis tra- Aug.
ctās illud ps. oia subiecisti sub
pedib⁹ ei⁹: vt tuus ingt eēt tot⁹
hec suꝑ oia tua dn̄atus ē hō. ex
teriora nēpe ꝓ corpore cuncta
creasti corpus ꝑꝑ aiaꝫ: aiaꝫ ꝑꝑ
te. vt hec exteriora possideret
ad s̄uitiū. te āt ad solatiū. s̄uus
igit̄ ille. i. corpus accepta liber
tate i' dn̄m suū isurgit irrisiōes
⁊ cōtumelias iferēs. Jō velut i
gratus s̄uus domādus ē ieiu-
nioꝝ ⁊ abstinentiaꝝ v̄berib⁹ vt
mansuescat. Figura Geñ. xxi. Fig.
vbi legim⁹ q̄ ysmael nālis fili
us Agar ancille v̄berabat Jsa
ac legiptimū filiū sponse quod
Sarra moleste ferens accepta
ptāte ab Abraham viro suo af
flixit matrē ⁊ filium pane ⁊ aq̄
repellēs vtrūq̄ꝫ a se. d̄mū Agar
humiliata nimis cū filio domi
restituta ē. Spūaliter ꝑ Sarrā
q̄ peperit Jsaac: aia denotat̄ q̄
dū ꝑit bonū opus tribuit d̄o so
latiū ⁊ risum. ꝑ Agar q̄ interp̄
tat̄ solēnitas vigilie notat̄ ca-
ro hūana q̄ de festi gaudijs nō
curat dūmō hec possit solēniza
re vigiliā ⁊ gaudere cū mundo
fili⁹ ei⁹ [illegible] ē carnalis ap-
petitus q̄ nec legitimis nec de.

dei ⁊ aie cõiugio natus ẽ. Jnua
dit.n.filiũ libere.i.ſanctũ aie
ꝓpoſitũ nec ſinit ipſum i pace
viuere. Hec aia xp̄i ſpõſa nul
latenus ferre dꝫ ~~potēter prauā~~
~~ſupcarnis~~ ⁊ carnis appetit⁹ ~~ha~~
~~bere~~. affligat igiꝰ ipſam pane
⁊ aqua pellẽs a ſe ꝓcul ꝑ diſen
ſum voluntatis ⁊ ſic diſpoſitis
vicijs ⁊ prauis actib⁹ ſuis ipſa
caro ſubdatur aie ad mandatũ
Am. volũtatis. vñ Amb. de offi. Je
iuniũ ẽ mors culpe. excidiũ d
lictorũ. remediũ ſalutis. radix
gratie. ⁊ fundamentũ caſtitatꝭ.

potestate ha-
bere super
ipsam

Erui dãnati ſunt noſtri
E f Tren. v. Uerecundũ eſt
magno ꝑncipi ꝙ vilis
⁊ ruſticus ſeruus ei ꝯtumelias
inferat. Human⁹ ſpũs eſt ma
gn⁹ priceps. ꝑs. viij. Minuiſti
eũ paulomin⁹ ab angelis. viliſ
ſimus ſu⁹ ẽ humanũ corpus.
Jſa. xl. omnis caro fenum. ſed
aliquando cõtingit ꝙ caro ſur
git contra ſpiritum repleta vo
luptatib⁹ per ſugeſtionẽ dyabo
li in tm̃ ꝙ qcqd i aia nobilita
tis erat totũ diruiꝰ corꝑe ꝓcu
Fig. rãte. Figura. iiij. Reg. xxv. vbi
legim⁹ ꝙ nabuzardan priceps
coquorũ deſtruxit muros yeru
ſalẽ ex ꝑcepto regis Nabuco
donoſor. Spũaliter Nabuzar
dan qui interꝑtaꝰ palea corp⁹
denotat. yeruſalẽ ſignificat aiaꝫ
que ad dei ymaginẽ facta eſt vt

ip̄a deũ videat ⁊ regeſcat in pa
ce in id ip̄m. Jgiꝰ Nabuchodo
noſor rex babilõis. i. diabolus
rex ꝯfuſiõis iubet carnẽ crapu
lis repletã aiam ſuccẽdere ꝯcu
piſcẽtie igne muros deſtruere
aĩ muralia ⁊ honeſtatem ⁊ vir
tutes. Et tũc pꝫ ingreſſus ei⁹ ve
lut dirupte ciuitatis cũctiſ bru
tis ſuggeſtonib⁹ vt porcoꝝ ſta
bulũ fiat que pri⁹ erat trinita
tis habitaculũ. Et hec ẽ ꝙ ipſi
aie Ber. iprobat in li. Medi Ber.
tationũ. O inqt aia humana i
ſignita dei ymagine decorata ſi
militudine dotata in fide deſpõ
ſata in gratia rõnis ꝑticeps de
putata cũ angelis beatitudis ca
pax. qd tibi cuꝫ carne tua? nun
quid vilius ſterqliniũ iueniſti.
Nueniet eã ſcopis mũ
l datã Mat. xij. clibana F
rius volẽs furnũ mũda
re: ſcopã pri⁹ mittit i lutũ deide
ponit ip̄am i furno madefactã
ne ignis icẽdio cremeꝰ. Spũa
liter diabolus ponit corp⁹ i lu
tũ crapule vt facilius poſtmo
dũ ponat illud in ignẽ ſeu for
nacẽ libidinis. Nã madefactũ
ebrietate libidinis icẽdia nõ ꝑ
pẽdet q̃ i ſtatu abſtinẽtie abhor
rebat. Figur. Geñ. xix. vbi legi Fig.
mus ꝙ exñs Loth i ſodomis ꝑ
pẽdẽs ſodomoꝝ icẽdia fugit ſꝫ
vio crapulat⁹ i mõte de ꝓprijs fi
liab⁹ ꝯmiſit iceſtuꝫ. Spũaliter

hō inter crebras demōis tēptationes nō pōt incendijs libidinū supari vel maclari si sobrietatis clipeo se defendat. Et tñ ꝓfect⁹ ad cōteplationis montē si crapula ꝑueniat duabus filijs suis. s. mentis ꝛ corpis volupta
Au. tib⁹ ingnat. Hic Augu. viciū gule detestans ait in lib. ad sacras virgies. Ebrietas ingt flagitionū oiū mr est culparūq₃ mā. radix criminū. origo viciorū turbatio capitis. subuersio sēsus. tēpestas ligue. ꝓcella corporis isania volūtaria ignominiosus lāguor. turpitudo mor dedec⁹ vite: honestatis infamia anime corruptela. hec abstinētia fugāda sunt.

De adulatiōe.

Rat i ore meo dulce tā q₃ mel ꝛ amaricari fecit vētrē meū Apo. x. Dicūt medici q₃ oē dulce ē opilatiuū ꝛ rō est q₂ Stomachus nimis delectat in dulci iō nimis ipsum retinet in se nolēs illud alijs mēbris ꝯdiuidere iō obest corpi. Oppositū est d̄ amaro q₃ stomach⁹ nō solū ꝓijcit s₃ ēt gc gd per illud in stomacho tactū fuerit. Jō ꝓdest amara medicina q₂ pellit supflua. Spūaliter dulce est de se [redacted] bona audire ꝛ ē sibi velut mel i ore adulator cōpositio s₃ aie viscera re
Gre. plent lāguore. Gre. i omel. ij.

sup Eze. Nihil ē q₃ tā facile corrūpat mētes hoiu₃ vt adulatio plus. n. nocet ligua adulatoris q₃ gladi⁹ psequutoris. Jō fugiēda ē adulatio ꝛ rcipiēda ē frna correctio q̄ls auri⁹ sit amara pellit tñ ab aia oē₃ lāguorē pcti Jō in leuitico. ij. c. Figuralr ē Fig. ꝓceptū filijs israel vt sal poneret in sacrificio mel vo nunq₃ Moralr deo facim⁹ sacrificiu₃ qñ ob amorē ei⁹ aliqd boni agimus de exteriorib⁹ reb⁹ i misericordie opa elargit. vl ēt qñ corpus nr̄₃ ei imolam⁹ pnia maceratu₃. Si ergo volum⁹ sacrificia nostra d̄o eē accepta atq₃ grata nō admisceam⁹ i ipsis adulationis mel. i. nec nos ipsi de bono ope gloriemur nec adulatorū accipiamus falacias s₃ nos ipos arguamus ꝛ aliorū icrepatōes humiliter audiam⁹ ꝛ nobis nō nocebit: s₃ salute₃ obtinebim⁹. vñ Aug. ij. de trini. Magis op Au. tabo a quolib₃ rephendi q₃ ab adulatore laudari. Null⁹. n. est reprehēsor formidād⁹ ama tori veritatis. laudator vero errori veritatis. laudator vero erratꝛ ꝯfirmat errorē. petr⁹ rauēnas in q̄da₃ epl'a. Cum. n. sal correctiōis in oi sacrificio acceptetur a dño mel adulationis in omni sacrificio reprobatur.

Vlnus ꝛ plaga tumēs non est curata medicamine. Jsa. i. Pessime

a iij

facit medicus q egroto vidēs vuln⁹ isanie plenū claudit illō ante plenā purgatiōez lz videatur placere egroto est. n. aliqñ dulcius infirmo subire mortis periculū q̄ȝ sustinere amarū remediū. Spūalit. Adulator est pessim⁹ medic⁹ videt. n. iterduz mūdi diuites tumescer supbie vulnere ⁊ nō conat hanc exhere ⁊ curare insaniez p increpatiōis plastꝛ qd ꝓpha ꝯmemorat ps. c. xx. di. Increpasti superbos maledci q d. a. mā. t. Et alibi supbis ꝯminādo ait vos āt sicut vnus de pricipib⁹ cadetis siue moriemini scz cū prauis angelis cadeñ. Adulatio. n. claudit vuln⁹ supbie p blād iméta q bus clauso vulnere: ⁊ cor ⁊ viscera putredie repleř mortalit i qua magis sibi elat⁹ cōplacet q̄ȝ in sanatiua increpatiōe ⁊ sic miser decipiř. Isa. Populc meus q te btīn dicūt ipsi te decipiunt.

Fig. Figu. iij. Re. xxij. Achab rex ysrael noluit credere Michee ꝓphete dñi sz adherens falsis prophetis igressus ē ad bellū ꝯ Regē syrie. pcussus ē iter stomachū ⁊ pulmonē ⁊ mortuus est vespere ⁊ canes linxerūt sāguinē ei⁹. Spūalr p Achab Regē qlibet hō notař q regere ac dirigere regnū suū. i. semetip̄z hz p michea ꝓphetā dei notař correctoꝛ verax a quo q libet vere viuere cupiēs dz apptere corrigi: debetq̄ȝ ipsi⁹ icrepatiōes patiēter audiř. ps. corripiet me iust⁹ p falsos ꝓphetas subaudi adulatores iplentes aios hoium laudib⁹ falsissimis vt ipse sic decept⁹ pōat se ꝯ regē celi sz pcussus sagitta diuine sententie corruit vespē. i. hora mortis ⁊ tūc canes ifernales solicite bibūt ei⁹ sāguinē. ⁊ tūc potest cognoscere q decipiebař adulatoꝝ laudib⁹ ⁊ laudatorū falacijs Señ. epl'a. lx. hec recitat d Alexādro. Alexāder inqt cū esset i obsessione cuiusdā ciuitatis sagitta q̄dā vulnerat⁹ ē cū igiř respso sāguie sui vulneris doloꝛ cresceret carnis obstupuisset coact⁹ assistētib⁹ ait oēs iquit iurāt me eē filiuz Iouis. Sz vuln⁹ hoc me eē hoiem clamat. Ecce qualiter pcussus cognouit adulatoꝝ mēdacia q̄ añ vulnus nullaten⁹ aduertebat. Se.

O Mnis hō pmo bonum vinū ponit tu aūt qd deteri⁹ ē. Jo. ij. No. q i cōuiuijs bñ ordiatis semp bonū vinū reseruař? Et rō ē q bonū vinū vltimo sūptū facit receptū cibū bñ dirigere. Jō in nuptijs vbi xp̄s erat i qb⁹ nulla potuit esse inordinatio optimum vinū ex aq̄ xp̄i ꝟtute fcm̄ posteri⁹ tāq̄ȝ meli⁹ reseruatū ē. Spūalit. Cōuiue ecclīe pri⁹ debēt su

mere penalia ⁊ amara hu9mū
di memores calicis tam amari
quē dn̄s ꝓ nobis bibit vn̄ ipse
in trē. Recordare trangressio-
nis mee absinthij ⁊ fellis sic ig
tur facientes intrabimus cela
ria vite future vbi inebriati ab
vbertate dulcedinis dom9 ei9
exultabim9 sine fine. ſ3 oīs hō
idest oīs adulator terrena tm̄
sapiēs q ꝑ hoiem intelligit̄ eo
ꝙ hō dr̄ ad humo qᵭ ē terra ſꝑ
ministrat melius vinū. i. ſemꝑ
ꝓfert i facie hoīs blādimenta
⁊ falsas laudes i qbus mi hō
Fig. inebriatus ruit i iteritū. Figu-
ra Luc. iiij. phisei duxerūt ie-
sum ad supciliū mōtis vt inde
precipitarēt eū. Spiritualr ꝑ
phariseos subaudi adulatores
q a sūmo deo dimissi sunt. hi
enim qn̄q3 conant̄ fuū dei ad-
ducere ad summū laudis vt in
de ꝓcipitet̄ ad iteritū. Et si tūc
hō faceret qᵭ fecit xp̄s qui ab-
scondit se vt v3 conaret̄ latere i
humilitate ⁊ mortis considera
tione nō corrueret. ſ3 nā huma
na tā ꝓna ē suscipere huiusmo
di adulationū falsa vt q̄ scit pe
nit9 euidenter non eē ab alijs
Se. dicta suscipit tāq3 vera Sene-
ca epl'a. lx. Cito inqt nobis pla
cem9 si inuenimus qui nos bo
nos viros dicāt qui prudētes
q sanctos. nō sum9 modica lau
de contēti q cqd in nos adula
tio sine pudore cōgesserit tāq3
debitā apprehēdimus optios
nos eē ⁊ sapiētissimos affirmā
tib9 assētim9 cū sciam9 illos mē
tiri sepe adeo quoq3 idulgem9
nobis vt laudari velim9 in id
cuius cōtraria maxie facim9.
q Quomō pōt qs gustare D
qᵭ gustatu3 affert mor
tē. Job. vj. Nota ꝙ ali-
q sūt ita validi comestores vel
potatores ꝙ l3 cognoscāt cibu3
⁊ potū sibi qn̄q3 nocere nō ꝑꝑ h
abstinēt. Jō laborantes i poda
gra ꝯsueuerūt dicere. pro vno
bollo cētu3 vlx. Spūaliter v̄ba
adulatoꝝ ita placēt elatis ꝙ l3
illa sciant aīabus nociua nihil
omin9 pn̄s delectatio vicit futu
re amaritudinis cogitamē. In
terdū tamē redeūtes ad se illᵭ
qᵭ eis dulce fuit in auriū fauci
bus turbat ⁊ molestat stomacū
ꝯsciētie. Fi. Apo. x. vbi iubet̄ vo Fig.
lumē comedi qᵭ i ore comedē
tis erat tāq3 mel dulce. ſ3 post
modū sb̄sequuta ē vētris ama
ritudo. Spūaliter subaudi ꝑ
volumen os adulatoris i quo
multa inuoluta sunt arte dce-
ptiōis ꝯposita vt decipiāt ipsi d
vanitate i id ipsum. Adornant
eni3 v̄ba sua ⁊ dpingunt men
dacijs vt splēdeāt in conspectu
audiētis q̄ quidē verba q3uis
falsa ita auide ellatus absorbet
vt q multū sitit potū. ⁊ postmo

dū aīa eius replebitur calculo vñ.puer.xxiij. Ne ɔtēpleris vi nū dū splēdescit ī vitro ingrediē blande nouissima āt eius mordebūt vt coluber.

E c Um gustasset noluit bibere Mat.xxvij. Mo. φ q̄q̄ multa sint pericula ceco inest tñ vnū satis graue ei qz ṗt aliqñ bibeř eque bene venenū sicut vinū. Spūalr Ambitiosus ē cec⁹ qz ambitiositas ceca plus ṗsumit q̄ possit

Se. vt ait Señ. Adulator.n.sibi ṗpinat cibum mortiferum loco ignominie ē honor īdigno qñ in faciē sibi ṗfert laudes falsas qbus qñq̄ assumptis ab elato seu ābitioso subseqtur ɔfusio vituperabilis ēt ī cōspectu gētiū qz interdū cognoscūt gētes laudatū carere virtutibus q̄s tacēdo cū laudař se cōfiteř hře τ tūc laudes ɔtunř ī ḋdec⁹. Fi

Fig. gu.iiij. Re.xxv. vbi magister recitat ī historia φ rex babylonis ī magno exñs ɔuiuio fecit ad se adduci Sedechiā regem israel captiuū suū quē captum excecauerat τ post saltationez τ ludū quē coegit eū faceř coram discūbētibus ṗpiauit illi haustū lassatiuū: q statim corā oib⁹ tot⁹ ḋturpat⁹ ē quo doloř τ ɔfussione percusso ad pariete capite miserabiliter mortu⁹ est. Spūaliter ṗ regē babilōis subaudi dyabolū q puluere arrogātie excecat hoiem τ suū captiuū facit [illegible] cū saltař hic inde τ ṗ mūdi ṗspera τ q̄rere humanas laudes τ paratis seruis dyaboli.i.adulatoribus ṗ eos ipse dyabol⁹ propinat potū cōfusionis τ ignominie qui assumēs coram astātibus vituperatur. qui laudes ipsius cognoscūt eē falsas. vñ Abac.ij. Replet⁹ ē ignominia ṗ gloria.

o Leū peccatoris non impinguet caput meum. ps.cxl.no.φ mu F sce libēter residēt suṗ caput ipinguatū. fedantes illō sepe τ replētes vermibus. Spiritualiter due musce putride si licet supbia τ cupiditas q̄ semper simul ṗuolāt libēter τ residēt suṗ ambitiosū τ vna semp ē reliqua sociata. Aug.ī ep.ad Au. quedā militē. Superbia τ cupiditas in tm̄ est vnū maluz vt nec supbia sine cupiditate: nec sine supbia possit cupiditas inueniri. Adhærēt igiř hę musce suṗ vnctū oleo adulationis qz vt elatus possit suṗ alios extolli totū se cupiditatib⁹ accōmodat optētis igiř diuitijs ṗ phas τ nephas supbie se tradit. Deturpař igiř ab his muscis aīa ṗ īfamiaz τ aliqñ moriř in peccato hmōi vnctiōis īfecta. Fig. Fig. Dā.xiij. Susanna ingressa po

meritū caput suū vnxit quo fa-
cto stati duo praui senes agres
si sunt eaȝ ⁊ ipaȝ turpiter infa-
matā fere ꝯduxerūt ad mortē.
Spūalit. Susanna aīa oleum
adulatio. duo senes duo pec-
cata supradicta q̄ prompta sūt
aīam ꝯdēnare adulationibus
vēditā ergo adulatōis oleū fu-
Be. giam⁹. Beda sup lucaȝ. Ipsa
peccati nutrix adulatio est que
sic oleū flāmis i clpa ardētib⁹
solet administrare fomētuȝ.

De Amicitia.

A a Mico fideli nlla ē ꝯpa
ratio. Eccli. vi. no. ꝙ ca
nis blādit hospiti dū ē i
mēsa spans ab eo recipe os aut
frustū panis aut aliquē morsel
lū. sȝ mēsa leuata voluit illi dor
sū imo iterdū latrat ꝯ ipȝ. spūa
liter dū hō est in mēsa ꝓsperita
tis vite pn̄tis multos amicos hȝ
falsa tn̄ dilectiōe amātes. q2 vt
recipiāt morsellū. sed si per suc-
cesū aduersitatꝭ ⁊ paupertatis. mē
sa ꝓsperitatis ōficiat voluūt illi
dorsa eccli. vj. est amic⁹ mense
qui nō pmanet in die tribula-
tionis imo sepe velut canis la-
trat cōtra illū quē pri⁹ simula-
bat amicū. Tales. n. amici sunt
dyabolus mūdus ⁊ ꝓping. Fi-
Fig. gura. Job. ij. Dū eēt in prospe-
ritatib⁹ tres ei⁹ amici mltū eū
reuerebanꝭ: cū vero destitutus
tpalib⁹ bonis ⁊ pcussus plaga
magna sedebat in sterquilinio
erāt illi vbis ⁊ iniurijs onerosi.
Spūalr hij tres supdicti ami-
ci blandiunt hoi misero in hac
fugaci vita: sed nō vt fuiāt imo
poti⁹ vt morsellū capiāt. dyabo
lus expectat aīam. mūdus car
neȝ. ⁊ filij pecuniā. ōposita vero
mensa vite pn̄tis cū sederit pec
cator. corporaliter in sterqlinio
sepulcri ⁊ aīa plaga insanabili
in inferno ab his amicis reci-
piet retributiones prauas q2 a
diabolo cruciatū: a mūdo igno
rātiā: a filijs negligētiā non co
gnoscet illū mūdus ⁊ filij de ip
so nō curabunt amplius: ergo
praua est amicitia q̄ soluȝ in ꝓ
speritate diligit. ideo. Isi. iij. de
summo bo. In ꝓsperitate inqt Isi.
icerta est amicitia. nescit aūt an
psona an felicitas diligat. Se-
pe. n. p simulationem amicitia
colit vt qui nō potuit aperte de-
cipē fraudulēt ōcipiat.

l Auit nos a penis nr̄is i
sāguine suo Apo. i. No- B
ta ꝙ sanguis multū amicat na
ture cuius exēplum est q2 vbi
sanguis percipit esse necessita-
tē ibi statim succurrit. vn̄ vide
mus dum hō erubescit sanguis
vadit ad faciē eo ꝙ facies pati
tur. dū āt hō mori timet facies
eius palescit q2 cor patit ⁊ san
guis relinquēs faciē vadit ad
cor vt ipm cōfortet. Spūaliter

xps multũ amicat hũane nãe q̃ ubi videt necessitatem incũ bere:statiz ⁊ psto ẽ subuenire. vidẽs.n.hũanum gen⁹ morte succũbẽ recoligens se ad illud totũ suuz effudit sanguinẽ pri usq̃ pmitteret eũ mori.s.hoiez

Fig. Figura.iij.R̃.vj. vbi magister recitat i historia scolastica qd dã dcm̃.s.dũ fabricaret tẽpluz nõ ẽ audita vox maleatoris ⁊ cã assignat q̃ salomõ plen⁹ sapiẽtia fecit icludi i vase vitreo pullos structiõis quos sic iclusos structõi oñdit q videns qd vas frãgi nõ poterat vadẽs ad nem⁹ portauit vermen noie Tamar ⁊ ẽme rostro iterfecto vermis sanguie liniuit vas illd vitreũ ⁊ ad liniamẽta sanguis statim vas fractuz ẽ ⁊ pulli libati sunt. Spũalr oẽs eram⁹ clausi i vase limbi pp pcm̃ primoꝝ parẽtũz nec poterat vas illd frãgi p aliquã creaturã: dñs videns pr̃ celestis creaturaz suã.s.homines ad imaginẽ suã pditos quos filios adoptauit dtineri captiuos descẽdẽs ad nem⁹ vite pñtis dñe humãe carnis attulit ⁊ fuso pprio sanguine cõtriuit portas ereas ⁊ liberauit suos captiuos. Zac.ix. Tu quoq̃ i sanguine testi eduxisti vinctos tuos de lacu vbi non erat aqua. patet ergo xp̃z veruz esse amicũ q tãta p nobis fecit nihil

inueniẽs qd sibi placeret i operib⁹ nr̃is: sz ex sua sola bõitate subuenit oib⁹ necessitatib⁹ nr̃is put expedit. vñ Amb. sup L u. Am. li.iiij. Xps oib⁹ oia fact⁹ est pauper paupib⁹. diues diuitibus. flẽs flentibus: sitiẽs sitientib⁹. pfluens habũdantib⁹ in carcere cuz captiuis cũ Maria flet cũ aplĩs epulat cũ samaritana sitit. in dserto esurit vt cib⁹ primi hois quẽ puaricatione gustauerat ieiunio dñi solueret.

De Apostolis.

C Rescite ⁊ mltiplicamini ⁊ replete terraz. Gene.i. Not. q pater hñs multos filios scientes bñ mercari ipsos mittit p mũduz vt acqrãt ⁊ multiplicẽt domũ suaz. Spũalr dñs nr̃ Jesus xps pr̃ misericordiarũ ⁊ de⁹ toti⁹ psolatiõis domũ suã.s.ecclesiã multiplicare volẽs filios suos Apostolos scõs elegit ⁊ misit i mundũ cuilibet talẽtũ pdicatõis cõmittẽs ex quo repleta ẽ ⁊ multiplicata sancta ecclia fidelib⁹. Ps.ipleta ẽ terra po.t. Figura. Gene. xlix. Jacob patriarcha moriens vocauit vndecim filios suos predicens que de illis futura erant. de his igit multiplicat⁹ ẽ populus dei tã puis q̃ i maximis facultatib⁹. Spiritualr p Jacob patriarchã sb audi xp̃z q vocat apostolis sue

(margin: A; Fig.)

passionis tempore oia futura
tam de se quam de illis dixit τ
illis talentum spūs sancti i pē-
tec. ɔdit quo accepto ꝑfecti sūt
in oēʒ terrā mittētes sonū coꝝ
τ sic repleuerūt ecctiam tā pso-
nis fideliūqꝫ doctrinis τ grati
is. nā lʒ pauci eēnt τ indocti tn̄
scia mirabili orbē repleuerūt.
Aug vn̄ Aug. ij. epl'a ad volusia. Ex
paucissimis τ iperitissimis τ vi
lissimis Aplis multiplicant τ
sublimant copiosissima agmi-
na clarissima ingenia acutissi-
ma eloqa doctorū accutissimo
rum τ fecundoꝝ auctorum.
Aurietis aq̄s i gaudio
B h defōtib' saluatoris. Jsa.
xij. Ro. q sitiētibus ni
hil delectabili' potu τ precipue
itinerātib' magno itinere vnd
qn̄ fontē iueniūt auide ad illū
ɔclināt. Spūal'r pn̄s vita ē qdā
pegrinatio pgēs de loco natiui
tatis vsqꝫ ad mortē indefesse τ
sine morula nec valet aliqd ab
Se. hac pegrinatiōe ɔticessē Sen.
de doctrina morꝫ vita nr̄a pere
grinatio ē τ cū multū deābula-
uerim' redeūdū ē ad h. n. nob
nascētib' nā terminū in euita-
bilē posuit quē q multū distu-
lit nō euasit. Jn hac igit pegri
natione tāta fuit aq̄ penuria. s.
gr̄e q oēs sitis ariditate morie
bant. vn̄ pph'a plorabat di. ps
xli. Sitiuit aia mea ad deū fon
tē viuū τc. sʒ veniēs. xp̄s dedit
nobis aquā de petra. s. grāʒ d se
ipso de quo scriptuʒ ē petra aūt
erat xp̄s τ postmōʒ p riuulos
scōꝝ aplōꝝ ipāʒ ifuditvt fideliū
ppl'i biberēt habūdāter. Figu- Fig.
ra. Exo. xv. τ nūe. xxxiij. Filij
israel venerūt i Helyʒ vbi erāt
xij. fōtes aquaꝝ. Spiritualit fi
lij isrl' sūt xp̄i fideles. s. xp̄iāi ve
ri. Veniūt. n. i helyʒ q̄ iterp̄tat
iuocatio dei qr veniūt ad fidē p
quā deū τ dn̄m nr̄ʒ saluatorē i
uocam' τ credim'. Ibi sūt. xij.
fōtes. s. xij. apl'i effūdētes aq̄s
dulcedinis charitatꝫ τ doctrine
qb' mundus tot' rigat vt pʒ de
btō Paulo q directe fōs viu'
fuit saliēs i vitā eternā vn̄ Cri. Cri.
de laude pauli. O ingt mirabi
les qꝫ fluuios nob genuit pau
lus nō ḡm paradisi fōtē q̄ttuor
tn̄ sʒ ēt multo plures ac quotti
die fluētes n̄ terrā irrigātes sʒ
aias hoium ad ꝑducēda virtu
tum germina suscitantes.
Lacebit deo sup vitulū
p novellū ps. lxviij. Ro. L
q magis acceptū ē donū
ɔuis puū alicuius donātis cū
magno affectu quē hʒ qꝫ alteri
us ditioris dādo āpli' sine affe
ctu τ sibi retinēdo ptē ei' qd hʒ
Sic. n. [redacted] saluatorē de nos legimus
paupcula q̄ plus phariseis de- dimitte
derat q̄ tn̄ duo minuta in ga-
zophilacium posuit. Spūaliter

deo ē magis acceptū donū dan
tiū pauꝑū de illo modico q̄d
hn̄t q̄z diuitū diuidētiū cū d̄o q̄
possidēt q2 paupes lz nō hēant
exteriora que donēt dant nihil
omīn⁹ iteriora.s.affectionem ⁊
voluntatem quibus argētuz ⁊
aurū ꝯparari nō pn̄t vn̄ Amb.
in lib. de viduis vberius est mu
n⁹ e puo q̄z thesaur⁹ e maximo
q2 nō tm̄ ꝙ deꝛ sed quod rema-
neat ꝑpendiꝛ nemo.n.plus tri-
buit q̄z qui sibi nihil reliq̄t. Di
ues ergo ⁊ si multa dat q2 tm̄ si
bi adhuc retinet ꝓpriam volū
tatē talia operari pōt q̄bus om
ne q̄d dedit deturpaꝛ. eo quod
plus diabolo ⁊ peccato tribue-
rit q̄z deo. Vn̄ Gre.xxx.li.mor.
loquēs de diuite elemosynario
male tm̄ viuēte idigēti iq̄t ꝓxio
exteriorē substātiā ꝓbet: sed vi-
tam suā a neq̄tia non custodit.
Rē suā deo tribuit ⁊ seipsū pec
cato hoc ꝙ min⁹ est obtulit au-
ctori ⁊ hoc ꝙ maius estꝛ serua-
uit iniq̄tati igiꝛ oblatio beatoꝝ
aplōꝝ qui licet essent paupꝛes
rebus exterioribus ⁊ q̄d relin
querēt nō habebāt q2 tm̄ negā-
tes se ipsos sequuti sūt dn̄z mlꝰ-
tum fuit deo placita ⁊ accepta
plus est .n. corpus q̄z vestimē-
tuz. ⁊ plus valet volūtatis liber
tas q̄z nemo pōt cogere q̄z tot⁹
mūdus plus ergo dederūt imo
lātes seipsos mēte ⁊ carne red
dētes deo q̄d ab eo acceperāt vt
sicut ipse dei fili⁹ vt agnus ima-
culatus est immolat⁹ pro toti⁹
humani generis salute. ita ipsi
⁊ nouelli vituli immolati sunt
xp̄o vt ꝓ oīum fideliuz ꝓpitia-
tione. Figu. exo. xxiiij. vbi deo Fig.
oblati sunt. xij. vituli. Ber. in Ber
ſmone apostoloꝝ Petri ⁊ Pau
li. Scim⁹ inquit ꝙ viri isti nec
sibi vixere nec sibi mortui sūt:
sed ei qui pro ipsis mortuus ē.
Magis aūt pro nobis oībus
ꝑ illū ꝓ nob̄ faċ eoꝝ vita eoꝝ
doctrina ⁊ mors ip̄a. ⁊.n. in cō
uersione eminētiā in ꝑdicatio-
ne sapientiā in passione patien
tiā nobis beati apostoli ꝯtulerūt
qui etiaz vsque hodie conferre
non cessant misericordia pleni
⁊ sanctarum orationum fru-
ctibus.

f Undamēta muri ciuita
tis omni lapide ꝑcioso D
ornata apoc. xxj. Inter
alia q̄ req̄runtur ad edificium
fortiter exigendū ē vt lapides
bene ordinenꝛ iō consueuit do
mificator extendere ꝑpendicu
lum ne ordo lapidū in edificio
positoꝝ d̄ficiat ex illo.n. instr̄o
ꝑpēdiꝛ si lapis excedit lapidez
plusq̄z debeat. Spūalr ecclesia
sancta edificata ē velut castruz
fortissimū. Cāticoꝝ. vj. Terribi
lis vt castroruz acies ordinata.
Iō artifices eius ꝑpēdiculo di

uine sapie ordinauerūt ipsam in articulis fidei in tm̄ rectum seruātes ordinē q̄ ē ipsis hosti b⁹.i.demonib⁹ terribilis i aspe ctu io fugiūt a cōspectu ei⁹ hui⁹ nāq3 sanctissime dom⁹ edifica tio. Figu. ē Josue.iiij. vbi dn̄s
Fig. p̄cepit ipsi Josue. Elige, inquit dn̄s.xij.viros p singulas trib⁹ ⁊ p̄cipe eis vt tollant de medio iordanis alueo vbi steterūt pe des sacerdotū.xij. durissimos lapides quos ponēt in loco ca strorū3 vbi fixeritis hac nocte tentoria. Spūalr̄ hec v̄ba sunt dei p̄ris ad dn̄3 nr̄m Jesu3 xp̄3 saluatorē q p̄elegit.xij. viros. quos apostolos nominat Lu ce.vj. Lapides durissimi.xij. sunt articuli fidei quos iposs i bile ē cōteri aut frāgi. Sūt.n. singuli a singulis apostolis or dinati. Accepti sunt āt de me dio iordanis alueo q̄r recepti sunt ð sacre scriptur̄ fluuio vbi firmiter prophete dei assisterūt illos suis vaticinijs affirman tes imobiliter. Ponunt̄.n.hi lapides in loco castrorū. i.i ec clesia sctā vbi hac nocte.i.i hac enigmatica luce vite p̄ntis oēs fideles tētoria.i.cor⁊ aiu3 figāt quousq3 perueniat̄ ad p̄missio nis p̄ria3 vbi facie ad facie3 qð nūc credim⁹ intuebimur. i hoc ergo castro manētes sic virib⁹ ⁊ p̄bitate habūdante vt ab hostiū nemine p̄nt penitus superari.
Gre. in q̄dā omel. Fortes facti Gre. sunt sancti terrena despiciūt ce lestia appetunt: demonibus ip̄e rāt: carnē domāt: sp̄m roborāt: virtutib⁹ coruscant: mori p̄nt: flecti autem nequeunt.

Acies ordinata. Can̄.vj.
a Not. q̄ iter alia q̄ sepi⁹ E p̄curāt victoriā i bello ē ipsar̄ acier̄ ordo. Opp̄ositū ve ro.s. afflictū ↄtingit sepe ex inor dinato militū p̄gressu. Vn̄ Ve Veg. getius de re militari. Nihil in quit in acie magis custodiēdū est q̄3 vt oēs milites icedēdi or dinē seruēt qð aliter nō pōt fie ri nisi vt ambulat̄ celeriter ⁊ eq̄ liter exercitio discāt. Pericu lū.n.ab hostibus semp grauissi mū sustinet dimissus ⁊ inordi nat⁹ exercit⁹. Spūaliter eccl̄ia sancta dei cui⁹ acies est optime ordinata a sup̄no duce. Habet enim suos p̄ncipes ⁊ tribunos s.sctōs apostolos portātes vexil lū eterni regis ⁊ pariter icedē tes cū illo quos xp̄i fideliū mt titudo miro ordine sequit̄. Jō nō est possibile nos p̄ire. Figu Fig. ra numeri.ij. Vbi legimus.xij p̄ncipes fuisse electos super fi lios israel q h̄ebant ppl̄3 istrue re de libris mādator̄ dei qb⁹ ob seruatis vicebāt hostes ⁊ p̄ficisce bāt ad terrā p̄missiōis. Spūa liter.xij.p̄ncipes significāt.xij.

aplos a deo ordinatos sup ppls
xpianũ. ps. xliiij. Cõstitues eos
pricipes. s. o. t. Ipsi. n. docuerũt
nos verbo ⁊ ope mandata dei q̃
cõsistũt in operibus charitatis
his. n. suatis cũ deo ⁊ ꝓximo d
bellamꝰ hostes nr̃os. s. demones
⁊ pctã ⁊ sic libere accedimus ad
terrã ꝓmissionis eterne. Vexil
la igitur charitatis ipsi bti apo
stoli nos ꝑcedẽtes portauerũt
iõ añ nos ꝓstrauerũt inimicos
Au. diuina ptãte. vñ Aug. i sermõe
de aplis. Dedit inqt dñs ptãtez
aplis sup naturã vt eã curarẽt
sup demones vt eos vincerent:
sup elemẽta vt ipsa mutarẽt: su
per mortẽ vt eã contẽnerẽt: su-
per angelos vt corpꝰ dñi mini-
strarẽt. hec aũt ptãs translata ẽ
ad successores ꝫ illud Apo. xi.
Hi sunt qui hñt ptãtem claudẽ
di celum ⁊ conuertẽdi aquam
in sanguinẽ. hec Aug.

F F Ortitudo ⁊ decor indu
mẽtũ eius. puer. xxxij.
Ve: Vegetius d re militari.
Inter alia q̃ ↄsueuerũt ↄtra ho
stes victoriã inducere dicit esse
armorũ pulchritudinẽ vñ ipse
ait plurimuz. n. terrorem hosti
bus armorũ splẽdor importat.
Quis credit militez bellicosum
cuius dissimulatõe situ aut ru-
bigine arma fedãt. Eccl'ia igit
sancta q̃ victoriosa semp extitit
ↄ hostes semper arma pulcherri
ma ⁊ gemmata claritatis lucis
⁊ splendoris habet Tãtꝰ. n. fuit
doctrine Apostolorum splẽdor
ꝙ sua luce vndiq; fugat tene-
brarũ principes huiusmodi sic
fulgẽs idumẽtũ. Fig. fuit exo. Fig.
xviij. vbi legimꝰ ꝙ vestis sacer
dotalis ↄtinebat. xij. lapides ꝑ
ciosos qbꝰ tota splẽdebat. Spi
ritualr vt dictũ ẽ eccl'ia sctã ni-
tet ⁊ splẽdet vita ⁊ doctrina. xij
Apostoloꝝ vt ipsa ex ipsis lapi
dibꝰ in fide spõsi sui firmissime
solidata ex suo decore ↄparare
tur aurore luci ex sua fortitudi
ne aciei castrorũ. Cã. vj. Que ẽ
ista ⁊c. Nã ex fide beatoꝝ apo-
stolorũ velut aurore luce totꝰ
mũdus est i xp̃o solidatus Vñ
Basiliꝰ tractãs illud Mat. v. Ba.
vos estis lux mũdi. Aduenien
te te inqt luce aurore egritudi
nes alleuiant. hoies a sõno ex
citant. Aues garriũt. bestie ad
latibula sua fugiũt. Sic veniẽ-
te fide apostolorũ mũdus fuit
edificatꝰ in credẽdis. fecũdatꝰ i
operibꝰ bonis. alleuiatus a pec
catis. excitatꝰ a negligẽtijs. aia
tus ad ↄtẽplationẽ celestium ⁊
ereptus de ptãte demonum.

D D Ate vos illis mãducar
Mar. vj. ca. In curijs D
bñ ordiatis vbi magna
comedit gẽtiũ multitudo d ne
cessitate reqrit mistrandi ordo
vt bñ oibꝰ ⁊ ordinate ꝓuideat

Fm locū tps ꝛ ↄcētiā psonaꝝ ↄ
Fig. cibo ꝛ potu necessario. Fig. iij.
Reg. iiij. Salomō plenꝰ sapia
vt ipsiꝰ curia eēt ōn ordiata or
diauit. xij. pfectos ex filijs isrl
quos ↄstituit. s. puisionez cibo
rū vt puideret domui eiꝰ. Et i
tm̄ ordinate erāt eiꝰ mēse ꝛ fer
cula que ponebant ꝙ hec sapiē
tia eiꝰ pdicabat vbiqꝫ: vnde ve
niēs regina austri q̄si i extasi fa
cta ex admiratione talis ordis
dixit illi. Beati sūt sui tui ꝛc.
Spūalr Curia ecclie est optī
me ordinata ꝛ oibus prouidet
vt decet. Nā sapia Salomonis
i. xpi ibi ordinauit. xij. pfectos
i. xij. apostolos q oibus fm sta
tū suū apposuerūt panez sacre
scripture. Jō Pau. q ē vnꝰ ex
illis pfectis dicit sapiētibꝰ ꝛ in
sipientibꝰ debitor suz. Est enim
ibi ordo ciboꝝ taz pro magnis
q̄ȝ pro mediocribus ꝛ puis. vn̄
Hugo ↄ scto victore. In refecto
Hg. rio sacre scripture tres mense
ponunt. i. tres itellectꝰ vz histo
rialis misticꝰ ꝛ moralis. prima
mensa simplicibꝰ scda doctori
bus. tertia est cōis vtrisqꝫ. In
prima cibus est grossior. In
scda subtilior. In tertia est dul
cior. Prima cōtinet saporem.
Scda vim mysteriorum. tertia
dulcedinē morū. prima pascit
miraclis. Scda figuris. tertia
puerbijs. h Hugo. Igit regina.

Sabba hoc ē nā angelica veni
ens vidē miracula laudauit sa
piētiā filij dei ꝛ letat ↄ societa
te nr̄a qm̄ ex nobis debet perfi
ci curia eoꝝ in celis. Vn̄ Orig. Ori.
omelia. xix. Agunt angeli lau
dantes dn̄m diem festum ꝛ le
tātes super his qui refugientes
cōsortia demonuz per exercitia
virtutum Angelicis festināt se
sociare consortijs.

i Mpulsus euersus suz
vt caderē ꝛ dn̄s susce H
pit me ps. cxvij. vtilius
ē hoi ābulāti p dirupta ꝛ peri
culosa itinera i loco plano ca
dere dū casurus ē q̄ȝ expectat
vt cadat i piculoso passu vbi ē
mortis periculū qz cadēs i pla
no nō pōt multū ledi ꝛ ex casu
leui edoctꝰ casuz grauē euitat.
Sic moraliter videmus ꝙ vti
lius ē cū pr corrigit filiū i pue
ritia cū delinquit q̄ȝ expectet
vir factꝰ puniat a iudice. Naz
pria punitio ē vga discipline.
scda vero aliqn̄ ē patibulum
mortis. Jō dr puer. xiij. Qui
parcit vge odit filiū suum. Et
Hiero. dū hostis ē paruus oc Hie.
cide eū vt malitia elidat i semi
ne. Spūalr xps pr nr benignꝰ
Qui de durissimo lapide scit p
ducere viuā aquā ꝛ de densis
simis tenebris lucē clarissimā
hūc modū tenuit i beato Pau
lo aplo quē voluit cadere i pla

ao itinere afiq̃z ꝑgeret ad rupē
ꝓfundā iniqtatis ad quā tēde
bat. maluit. n. eū adolescētem
corrigere ꝟga sua ⁊ baculo suo
qb⁹ ꝓdestiatos dirigit. ⁊ quos
amat ferit q̃z diez maloꝝ inue-
teratū: eterno patibulo ꝯdēna
ri ꝑcussit ipsum dn̄s corporali
cecitate illustrās nihilominus
eū supna claritate vt d̓ lupo fa
ceret agnū. ⁊ d̓ raptore seu ꝑse
quutore vas electiōis atq̃z do-
Fig. ctorē gētiū fabricaret. Figura
numeri. xxij. vbi legim⁹ ꝙ ba-
laam ⁊ seniores madian viden
tes quāta signa faciebat popu
lus israel ⁊ qūo vicerāt amore
os dixerūt ad inuicē. populus
iste delebit nos de terra vsq̃z ad
radicē quēadmodū bos herbā
⁊ sic stipēdiatū Balaā miserūt
ad maledicēdū ppl'm dei q eoꝝ
ꝓpħa erat. putabāt. n. ꝙ si po
pulus israel ꝑ aliquē ꝓphetaȝ
malediceret̃ ipsum i bello suc-
cūbere dn̄o ab eo recedēte. Sȝ
dū iret Balaā ꝑcussit domin⁹
Asinā suꝑ quā sedebat ide icre
patus ab asina didicit a deo qd̓
factur⁹ eēt circa ppl'um israel.
Cū ergo ꝑuenisset ad locū vbi
filijs israel maledicere d̓creue
rat: mutauit maledictionē i be
nedictionē ⁊ laudē di. Quam
pulchra tabernacula tua iacob
moriat̃ aīa mea morte iustoꝝ.
Qd̓ audiētes madianite stupo
re repleti dicebāt. Quid nam
hoc ē qd̓ dicis cū i ħ missus sis
vt ppl'o huic malediceres ⁊ tu
illi bn̄dicis? Rn̄dit nequaquā
loq valeo nisi qd̓ deus mihi lo
qui ꝓceperit. Spūaliter viden
tes principes phariseoꝝ ppl'm
xp̄ianū crescere ⁊ signa ⁊ ꝓdi-
gia i mūdo fieri. stridebāt denti
bus ⁊ furētes dicebāt. Iste po
pul⁹ crescit ⁊ ml'tiplicat. Quid
hoc ē. hoies. n. ydiote ⁊ sine lit
teris trahūt post se totū mūdū
nisi extinguamus eos extin-
guēt nos ⁊ radicitus delebunt
nos. Et tūc dederunt saulo epi
stolas ad damascum vt si quos
inueniret hui⁹ vie viros ac mu
lieres vinctos ꝑduceret ŷerl'm
Sȝ dū iter faceret percussus ē
a dn̄o ꝑcussione pia in q̄ depo-
sita erroris furētis insania mu
tatus ē in viꝝ alteruȝ ⁊ factus
est agnus de lupo ⁊ lumē de te-
nebris ab illo. Qui oium ē arti
fex. oium hn̄s sciam oia ꝓspi-
ciens venit ad sinagogas ⁊ vbi
Madianite. s. pharisei puta-
bant ipsuȝ debere populo xp̄i
malediceṙ cepit benediceṙ eis
asserens qm̄ hic ē filius dei. sȝ
icrepat⁹ a ꝑfidis multomagis
ꝯualescebat ⁊ cōfundebat eos
di. Quā pulchra ⁊c. Moriat̃
aīa mea ⁊c. Hec dicebat apl's
⁊ ꝓdicabat loquēs de regni dei
magnitudine, di, qm̄ ocul⁹ non

vidit &c. Et iterũ quis me sepa
rabit a charitate xpi mors an
angustia &c. Sic igit̃ percussit
dñs petram ⁊ fluxerũt aque a
deo latissime vt biberent homi
nes ⁊ iumẽta qꝛ tãta est sapie
⁊ doctrine ei⁹ habundantia vt
sapientes ⁊ insipiẽtes adeo re
fecerit vt nemo sit q priuet̃ ei⁹
Cri. eloquio salutari. vñ Cri. ꝺ lau
de pauli omel. i. Paulus ter
ram simul ac mare grecias ac
barbariã oẽm prorsus regiões
sub sole quasi volãtis cucurrit
vt simplici labore velut in va
cuũ itinera ꝑcurrẽs. sꝫ pecca
toꝝ sapiẽtias pariter euellens
verbũ pietatis vbiqꝫ seminans
errores fugãs: veritatẽ redu
cẽs. ex hostib us angelos faci
ens. qnimo ipsos hoies quasi
ex demõib⁹ Angelos ꝓduchẽs.

De Ascensione.

Nubes suscepit eum.
A, n Ac. i. No. hãc differẽ
tiã eẽ iter leuẽ nubẽ
⁊ nubes grossas ⁊ condensas:
qꝛ a pria subsequit̃ dulcis ꝓlu
uia. ab alijs vero tonitrua ful
gura ⁊ tẽpestates. Spirituali
ter nubes Christo duplex ob
sequiũ faciunt. s. cũ venerit ad
exequẽdũ vniuersale iudiciuꝫ
qꝛ tũc videbũt filium hois ve
nientẽ i nubibus celi. Mat. x
xiiij. Tunc. n. erunt fulgura ⁊
tonitrua ⁊ clamor tubaꝝ adeo
terribilis qꝛ vndiqꝫ mortuos su
scitabũt. sed dño ascẽdẽte in ce
lũ lenis nubes illi ꝓstauit obse
quiũ postqꝫ per nubẽ descendit
gratia sancti spiritus rigãs oi
um fideliũ corda. Fig. iij. Reg. Fig.
xviij. Nubecula parua ascẽde
bat de mari ⁊ in ipsa q̃si vestigi
um hois. ⁊ sequit̃: ⁊ facta ẽ plu
uia magna super terrã q̃ multꝭ
annis ꝓuata extiterat. Spũali
ter. Nubecula ascendẽs ꝺ ma
ri fuit humanitas xpi que ꝺ pe
nalitate fluctuũ nostre iniqta
tis ascendit ad celũ semp asso
ciata diuinitati ⁊ postmodũ in
pentecostẽ facta ẽ pluuia gr̃aꝝ
in mũdũ qua ꝓuatus extiterat
per. v. milia annoꝝ ⁊ vltra ⁊ sic
madefacta corda fidelium tali
pluuia germinauerũt velut cã
pi fruct⁹ suauitatꝭ ⁊ odoris gra
tos deo qbus mediãtibus red
diti sumus ad salutis patriam
a qua prius exules fueramus.
vñ Gre. omel. xxix. In hac in Gre
quit solemnitate deletũ est cy
rographũ nr̃e dãnationis imu
tata est sñia nostre corruptiõis
illa. n. natura cui dictuꝫ est ter
ra es ⁊ in terram ibis hodie in
celum iuit.

Tempus est vt reuer
t tar ad eũ qui me mi
sit Tobie. xij. No. qꝛ B
peregre proficiscens
postqꝫ diu extra patriam ditat⁹
est ⁊ diu incola fuit libẽter con
sueuit reuerti ad ꝓpria vtpote

ã in loco vbi fuerat: recepisset iniuriam. hoc enim exẽplũ p3 ꝺ filijs israel quibus egyptij in uidebant in ꝓsperitate in gentibus ꝛ in diuitijs. Spũaliter. dñs noster Jesus xp̃s pegre ꝓfectus est ꝛ abijt in regionẽ lõginquã qñ venit de celo i terrã ꝛ hic multũ ditatus ẽ in familia crescens ꝛ ꝓficiẽs i thesauro sapie ꝛ scie corã deo ꝛ hominibus sed operãte inuidia affectus ẽ a iudeis ꝯtumelijs ꝛ iniurijs iõ eos relinquẽs hodie
Fig. redijt ad propriã3 patriã. Fig. Geñ. xxix. Jacob ꝓfectus in Mesopotamia seruiuit Laban ꝓ Rachel pulchra. ꝛ tamen data est ei lyalippa ocul'. demũ vero Rachel: s3 de lya eo ꝙ eẽt fecunda multos genuit filios: de Rachel tm̃ duos. Jacob tandem passus multas a Laban iniurias reuersus ẽ ad terrã natiuitatis sue icolumis nec obfuit ꝙ Laban cũ seruis suis persequutus est redeunte3 non. n. valuit illi qcq̃ impedimẽti prestare. Spiritualr xp̃s de celo descendens venit i hunc mundũ ꝛ conuersatus cũ Laban propinquo suo. i. cũ pplo iudeorum. Laban. n. candidatio interpretat̃ ꝛ denotat pplm supradictum prophetijs ꝛ lege dei decoratum. Seruiuit xp̃s illi populo predicãdo ꝛ mira signa inter eos faciẽdo vt reciperet Rachel. i. synagogam i spõsam quã sũme diligebat ita vt sperneret oẽm aliã. Non sum inqt missus nisi ad oues q̃ perierant domus israel: sed negata est sibi ꝛ tunc suscepit lyam: idest ecclesiam tunc lippã occulis hoc ẽ ecclesia que gentilitatis errore tũc ceca persistebat. Fecũdata est igitur fide ꝛ genuit ei filios multos q2 gentium multitudinẽ ac plenitudine3. Deinde nõ recipiet Rachel. s. post introitum gentium multitudinis ex illa vero tm̃ duo filij expectantur. s. q ante xp̃i aduẽtum in carne saluati sunt. s. ꝓphete ꝛ patriarche ꝛ illi qui in diebus illis saluabũtur. s. post aduentum illius iniquitatis filij videl3 antixp̃i qui visa illi' fallacia reuertentur ad deu3 ꝛ cognoscent suum redẽptorem xp̃m: prosequamur tamen hystoriam afflictus Jacob a Laban. i. xp̃s a populo iudeorum pergens ad terram natiuitatis sue reliquit populum illũ nec obfuit vt facerent custodiri sepulchrum in die resurrectiõis sue vt ipsius inter impedirent qm̃ perterriti sunt custodes ꝛ facti sunt velut mortui. Ascendit igitur incolumis intrãs ciuitatem suam vel vobis parauit ingressum expeditum ꝛ liberum. vnde Aug. pertractãs illud verbum eleuatus est i ce- Aug

lum &c. ait dominus noster ie
sus xp̄s dn̄ naturam humanā
syderibus imposuit credenti-
bus celum patere post se posse
monstrauit dum vincentem in
celestibus eleuauit victorē mor
tis quo sequimur ostendit.
Ja aquile in celo p-
L v uer. xxx. Nota q̄ ali
q̄ Aues tāte nobilita
tis sūt q̄ captā p̄dā d
ferunt dn̄o suo. Spūaliter xp̄s
dei filius aquila superna tan-
te fidelitatis fuit erga patrem
suū vt captam predam in vi-
te presentis deserto ad quā ca-
piendam missus fuerat. s. hu-
manam naturam quā vsq̄ ad
inferos sequutus est detulit in
Fig. celum patri. Fig. Deut. xxxij.
vbi Aquile christus assimilat̄
vbi sic dicitur pars autem dei
populus eius. Et subditur in-
uenit autem eū in terra deser
ta in loco erroris & vaste solitu
dinis. & iterum subditur sicut
Aquila expandit alas suas &
assumpsit eos atq̄ portauit in
humeris suis. nam ipse dei fili
us humanam naturam quam
diabolus deiecerat propter in
uidiam de paradiso christus de
faucibus eius velut predā au
ferens carnem assumptam hu
manam patri celum ascendēs
presentauit nosq̄ in suum con
sortium associans sedibus pa-
Le. radisi associauit. Unde Leo pa
pa in sermone ascensiōis. Non
solum hoc inquit paradisi pos
sessores firmati sumus: sed su-
perna celorum in christo pene-
trauimus ampliora recepturi
per suam ineffabilem ~~gloriam~~ gratiam
quam per diaboli inuidiam p-
dideramus quia quos diabol9
de primi habitaculi felicitate de
iecit hos dei fili9 sibi cōcorpora
tos ad pr̄is dexterā collocauit.
Enite post me. Ma
v the. iiij. No. q̄ pala- D
tij magni p̄ncipis ho
stia custodiuntur ne
ingrediātur extranei. Jō pau-
peres psone & d̄biles h̄ntes cās
ad principē tā diu expectāt ad
hostiū quousq̄ aliq̄s magnus
Baro cui non tenentur porte
igrediat̄ & sic se ponūt post eū
& itrāt & ipi. Spūal'r an̄ xp̄i ad
uētū clausa erat ianua regni ce
lorū. oēs eram9 exnei q̄ d̄bue-
ramus eē angelorum psortes.
Jō plorabat Dauid i. ps. lxviij
di. Extrane9 factus sum fratri
bus meis: sz ascēdēte xp̄o. eter
ni regis filio: cui libere patuit i
gressus: porte nobis apte sunt
vt post ipsū libere ēt nos ipsi
possim9 igredi. vn̄ Aug. i s̄mōe. Aug.
Jgnota ingt an̄ xp̄i aduētū via
vite q2 nulli9 adhuc resurgētis
fuerat temerata vestigio at vbi
dn̄s i surrexit nota fcā solo atri
ta ē plimoz &c. Nā ipe dn̄s nr̄
descēdēs de celo p humilitatē

ascendit cū gloria ꝛ portā quaz nobis clauserat nr̄a supbia ape
Fig. ruit eius humilitas. Fig. Apo. iij. posui hostiū apertū coraz te ꝙ nemo pōt claudere eo ꝙ modicā habes virtutē. Hec verba figuraliter dicta sunt a patre filio dn̄o nr̄o iesu xp̄o coraz quo positū est hostium celi apertum penitus inclausibile eo ꝙ modicā habuit virtutē. i. humilitatis. que licet modicū ꝛ abiectū ipsum videri fecerit forma serui indutū nihilominus deus pater exaltauit illum ꝛ donauit illi nomē quod est sup oē nomē ꝛc. phili. ij. sequamur ergo ingredientē ipsum sectantes huius humilitatē vt simus ei⁹ su
Ber blimitatis consortes. Ber. in quadā ep̄la. Funda in te fundamentū humilitatis ꝛ puenies ad fastigiū charitatis vis capere celsitudinē dī. cape prius humilitatem christi.

A ¶ De auaritia.

Qui aufert in sudore panez quasi qui occidit proximū suū. Ecclesiasti. xxxiiij. No. ꝙ crudelius est occidere proximū ꝙ̄ extraneū ꝛ horribili⁹ est occidere fratrem suū ꝙ̄ alienū ꝛ ꝙ̄to maior est coiūctio tanto amplius crudelior dꝫ esse lesio Spūaliter nulla ꝯiunctio maior esse ꝙ̄ spiritualis societas ꝛ fraternitatis religio qd̄ pꝫ qa i terdū carnalis pater tpalia bona diuidit a filio ꝛ frater a fratre ꝛ saror a sorore. sed religionis fraternitas habet omnia indiuisa. vnde Aug. in reg. c. iij. Au.
Sint vobis omnia cōia ꝛc. Ille ergo frater qui duct⁹ auaritia hāc fraternitatem fraudare attēptat vt faciat ꝓprium dē cōmuni aufert panem vite proximis suis ꝛ ipsos ꝙ̄tuz in eo est occidit. Figu. Gen̄. iiij. Chayz Fig.
occidit Abel fratrē suū cui⁹ sanguis de terra clamabat ad dn̄z pro huius vindicta quā ēt dn̄s fieri voluit inde postmodū Lamech occidit Chaym inter folia arbor sagitta sua putās feram interficere. Spūaliter per Chaym qui interpretat̄ possessio subaudi⁹ religiosū ꝓprietariū qui agrū possidet de mercede iniqtatis similē factū Jude qui hēbat loculos. Iste autē nō solū interficit Abel fratrē suuz sed oēs alios quoꝝ vite facultatem occultat. Talis. n. est natura auari vt omnes decipiat ꝛ acquirat ipse solus qd̄ possideat. vn̄ Augu. in quodaz sermone. Au.
Auarus velut infernus oia deuorās vellet nullū esse vt ipe solus omnia possideret. Sed quia falsus religiosus ꝯtra votū qd̄ fecit hac vtit̄ impietate deus iuste cuz ipso agit subtrahens ab eo paternalē pietatē. Ber. mo Ber
nacho hn̄ti ꝓprium negabit de

us, ꝓprium suū ꝙ est misereri semper ⁊ parcere. Vñ ergo dicitur ꝙ Chaym morit̃ inter folia q: auar⁹ de fructib⁹ nihil capit. tm̄. n. vmbrā faciunt folia ⁊ in autūno deponunt̃. Sic diuitie mortis tpe saltez amittunt̃. ps. Cum interierit nō sumet omnia. Percutit̃. n. sagitta lamech vt fera. Lamech interp̃tat̃ correctio. dira. n. correctione corriget̃ auarus qui obliuiscit̃ pauperis misereri. vñ scriptū est Jacobi. ij. iudicium sine misericordia fiet illi qui non fecit misericordiaz. Sagitta ergo mortifera peribit cū sine remedio ad īfernū mittet̃. Hie. xxx. Plaga crudeli ⁊ insanabili ꝑcussi te. Recte ergo auar⁹ cōparat̃ fere. cū ipse ferali⁹ more studeat oēs premere oīa bona diripiēdo. vñ Aug. de verbis dñi Que est ista auiditas ꝯcupiscētie cū ⁊ ipse belluę habeāt modū Tūc. n. rapiūt qñ esuriunt. parcūt vero prede cū saturitate fuerint. Que est ista aiarū insania amittere vitā ⁊ appetere mortē desiderare aur̄ ⁊ amittere celū. Au.

M Ultiplicate sunt sup capillos capitis mei. ps. xxxix. Capilli nascunt̃ ex superfluo ñ enim sunt ꝓpria substantia corporis. Ideo incidunt̃ ⁊ nascuntur. faciunt. n. ad ornatū corporis qñ debitā q̄ntitatem nō excedūt. ideo ne nimiū crescāt resecādi sunt. Spūaliter per capillos subaudi diuitias que ñ sūt nr̄e s3 mūdi Job. i. nud⁹ egress⁹ sū ex vtero ⁊c. nudus reuertar illuc. ⁊c. Nā sic s3 corpis sanitatez capilli radūt̃ qñ nimis crescūt sic diuitie s3 aie salutez qñ nimis augētur pauperib⁹ erro gent̃ q: tpe necessitatis aucte recipiunt̃. vnde hortat̃ Aug. in q̄dam epl'a. Si vis esse mercator optimus fenerator egregius. da qd̄ nō potes retinere vt recipias qd̄ nō poteris amittere. da modicū vt recipias centuplū da tpalez substātiā vt recipias eternā hr̄ditatē sed multi sūt q in tm̄ crines suos multiplicari ꝑmittunt seu crescere negligētes pauperes xp̄i ꝙ ⁊ ipsi nimis diuinā iustitiam expectant contra se. Ait eni dñs vestri capilli oēs numerati sūt ac si dicat scio quibus indigetis ⁊ scio qd possidetis ⁊ scio qd ꝓximis denegatis. Ber. clamant pauperes qd facit aurū in freno. nostruz esto diuites quicqd supflue expenditis. Sed capillorum grauedine superflue implicati incidūt diuinaz s̄niam vt eoꝝ pecunia sit in perditionē cū illis. Figura. ij. Reg. xviij. Absalō per seq̄bat̃ Dauid patrē suū ⁊ duz cesareā magnā haberet fugiens in ꝑlio ꝯtingit sit per eius cesareā quercu captus remanet su- Au. Ber Fig.

ſpenſus ⁊ a perſequētibus ē tri
bus lāceis transfixus ⁊ miſera
biliter mortuus. Spūalit̄ Ab/
ſalon eſt auarus qui patrē ſuū
pſequit̄.i.xp̄m in mēbris ſuis
negādo pauperibus neceſſaria
capit̄.a quercu.i.a diuina iuſti
tia vulnerat̄ tribus lanceis ex
poliatur in morte diuitijs cor/
pus traditur vermibus ⁊ aīa d̄
mōibus Eze.v.fili hominis ac/
cipe gladiū acutū ⁊ rade tertiaȝ
partē capilloꝝ ⁊ vento eā diſp/
ges aliā vero tertiaȝ igni cōbu/
res reliquam vero gladio diui
des.prima pars q̄ꝫtum ad cor/
pus qđ pulueri͡zatur vt vento
diſpergat̄.ſecūda vero quantuȝ
ad aīam que igni traditur i in/
ferno tertia quantū ad diuitiaſ
filijs ⁊ nepotibus derelictas q̄
ſepe enſe vel gladio diuidunt̄.
Hie. vnde Hiero. in quodā ſermo/
ne. Auarus eſt burſa p̄ncipuȝ
celari⁹ latronū. ⁊ rixa parētū.
Xcuſſus ſum ſicut locu/
C e ſta. ps̄.cviij. Not. q̄ lo/
cuſta habet ventreȝ ma/
iorem tota alia corporis parte.
fertur enim q̄ rore repleta ma
ne euacuatur inualeſcente ſo/
le. Spiritualiter appetituſ aua
ri eſt maior toto mundo. ratio
eſt quia mūdus eſt certis limi/
tibus terminatus appetit⁹ vero
auari nullo clauditur termino
Repletur rore ideſt mundi fa
cultatibus modis omnib⁹ qui/
bus valet ſiue per rapinam ſi/
ue per vſuram ⁊ omni arte quā
ſcit expoliando p̄ximos. Sed
cū repletus fuerit euacuabit̄ ⁊
vt locuſta excutiet̄ inualeſcēte
eſtu diuine iuſtitie cum vȝ eter
no tradet̄ incēdio. Job.xx. Di
uitias quas deuorauerat' euo/
met. ⁊ de ventre eius extrahet
eas d̄us. Figura. Exo.x. vbi le Fig.
gimus q̄ flante auſtro venerūt
locuſte ſuper terram egypti va
ſtantes omne viride ⁊ deſtruē/
tes omnia que erant in cāpis.
deinde orante Moyſe flauit vē
tus occidentalis ⁊ p̄iecte ſunt
in mare. Spiritualiter ſubau/
di per locuſtas auaros vt dictū
eſt flante igitur auſtro qui ē vē
t⁹ calidus ⁊ humidus per queȝ
notatur proſper ſucceſſus vite
preſentis. auari impinguant̄
⁊ ſtant in egypto. q̄ꝛ tenebris i/
uoluunt̄. vaſtant omne viride
⁊ omne in agris natum. q̄ꝛ eis
nulla pōt in anima vireſcere v̄
tus qn̄ ſtatim radicitus euella
tur. he ſunt locuſte quas vidit
beatus Joan. ad modum equo
rum magne Apoc.ix. Que a be
ſtia ideſt dyabolo poteſtateȝ no
cendi acceperat. Ideo Innocē In.
tius de vtilitate cōditionis hu/
mane. Quam multos inquit ſe
duxit cupiditas q̄ꝫ plures per/
didit auaritia Balaam redar/
guit Aſella: q̄ꝛ captus cupidi/
tate promiſſorum diſpoſuerat

maledicere israel. Machor populus lapidauit quia tulit argentum et aurum de anathema de hierico. Naboth interemptus est vt acab suam vineam possideret. giezi lepra perfudit quia tulit et petijt argentum: et vestes sub nomine helysei. Judas laqueo se suspendit qui vendidit et tradidit iesum. Ananiam et Zaphiram subita mors extinxit quia de precio agri defraudauerunt apostolos. hec Inno. Bene ergo subditur quod flante vento occidentali idest adueniente vindicta diuine iustitie per mortem occiditur et proijcitur in mare tempestatis gehenne miser auarus.

Intrauerunt aque vsque ad animam meam. ps. lxviij. Dicitur quod omnium fluminum aque intrant in mare et tamen mare non redundat Cuius ratio potest esse quia tam grandis est sinus maris quod quasi nihil omnia mundi flumina mari comparata reputantur. Etiam quia est motus circularis in aquis secundum Isidorum. Ideo dicit Salomon quod omnia mundi flumina intrant mare vt fluant iterum. Spiritualiter per aquam que cotinue fluit et labitur subaudi diuitias in quibus nulla quies est. Cito enim repetet fortuna quod prestat vt dicit Sen. per mare subaudi cor auari. vnde Isa. lvij. Cor impij quasi mare feruens quod quiescere non pot. Conatur enim auarus obturare meatus fluminum ne fluant cum pecuniam cumulans credit semper possidere ipsam. nam erga hoc cor eius iugiter feruet cogitationum procellis qualiter acquiret qualiter acquisita conseruet. Est enim ibi motus circularis quia acquiruntur cum labore conseruantur cum timore et amittuntur cum dolore vnde Gre. v. Gre. moralium. prius nanque mens auari dolorem habuit in ipsa sue concupiscentie fatigatione qualiter concupita raperet quomodo aliqua blandimentis aliqua terroribus auferet. At postque acquisitis rebus peruenit ad desiderium: alius hunc dolor fatigat vt cum solicito timore custodiat quod cum graui labore meminerat acquisitum. Hinc inde insidiatores metuit atque se quod ipse fecit ab alijs sibi fieri pertimescit. hec Grego. Igitur in diuitijs occupatio pessima et delectatio nullla est vera Gre. hoc probat labor humanus quem propter diuitias satagit ad omne malum. Quod plane figuratum est. Exodi. vij. in prima plaga Pharaonis vbi aque egyptiorum conuerse sunt in sanguinem et mortui sunt pisces qui natabant in eis. Spiritualiter. Diuitie peccatorum

⁊ auarorꝝ cõuerſe ſunt i ſanguinẽ ⁊ mortui ſunt piſces. i. vtutes ⁊ bone actiones ↄuerſe quidẽ ſunt diuitie i ſanguinis effuſionẽ vbiq; locorꝝ vt patet.

In tenebris ambulant. E i ps. lxxxi. No. ꝙ i tenebris nihil viſui diſcernitur. hõ. n. nõ cognoſcit ꝓximũ ſuũ ab extraneo. ſpũaliter auaritia ↄparaẗ tenebre. Sap. ij. Excecauit eos malitia eorũ. i. auaritia. Auaritia. n. velut cecus neminẽ cognoſcit. Figura Fig. Exo. x. vbi legiẗ ꝙ i nona plaga egypti fuerũt ſup terrã totã tenebre q̃ palpari poterãt. Ita vt frater fratrem non videret. Spiritualiter p tenebras ſubaudi vt dictum ẽ auaritiã ⁊ cupiditatẽ q̃ adeo hodie mundũ tinxerũt ⁊ corda hoium fedauerũt ꝙ frater fratrẽ August. Au. ñ cognoſcit nec ẽt fili⁹ pſem. Inſatiabilis auaritia patri nõ parcit nec matrẽ cognoſcit fratri nõ obtẽperat nec amico fidẽ ſeruat. Inuadit bona vidue ⁊ rapit rẽ pupilli. teſtimonium falſũ ꝓfert occupat res mortui q̃ſi ñ eẽt ipſe moriẽs. ↄterior feriſ q̃ pcũt pde cũ fueẗ ſaturate

Olite ſoliciti eẽ i craſti F n nũ Mat. vj. ⁊ Luc. xij. No. ꝙ aliq cibi bõi ſũt p eadẽ die q̃ paraẗ. In craſtinũ putreſcũt. Spũalr. Uita pñs deſcribitur ꝑ hodie eo ꝙ hodie tps pñs deſignaẗ. p cras intelligitur vita ſequẽs: i q̃ quilibet recipiet mercẽdẽ ei⁹ ſm ꝓpriũ laborẽ. vñ ſcriptũ ẽ. Cras rñdebit mihi iuſtitia mea. Diuitie igitur ⁊ bona tpalia bene valent in vita pñti optia enim ſunt ad emendũ celũ. Sʒ h̃ tãtuʒ hodie. Sʒ i future vite craſtinũ reſeruate putreſcũt ⁊ ſeruatorẽ cruciãt. Jac. v. Diuitie vr̃e putrefacte ſunt ⁊c. Figura Fig. Exo. xvi. p̃ceptũ fuit filijs iſrael i deſerto vt qlibet colligeret tm̃ de Mãna q̃tũ ei ſufficeret p illa die. Q̃cũq; vero in craſtinũ ſuabaẗ ebulliebat vermes Spũaliter p̃ceptũ ẽ fidelib⁹ vt quilibet laboret ope manuum ſuaꝝ qd̃ mãducet ſʒ caueat ne pauperes fraudãdo cumulatã pecuniã reſeruet i craſtinum. Quia nihil⁹ ei ꝓderit qñimo ſecũ erit i pditionẽ. Si qs vult i vita ſequẽti nõ egere hic pauperibus erroget⁹ bona que ſecũ portare nõ vʒ recipiẽdo i celo. Gre. i omel. Res ſuas cũ mo- Gre. rereẗ diues ſecũ tuliſſʒ ſi ad petẽtis vocẽ cũ viueret donaſſet. nã terrena oia q̃ ſeruãdo amittimus largiendo ſeruamus.

Hauri pingues obſede t rũt me. ps. xxi. diciẗ ꝙ S thaurus indomit⁹ aqua madefactus multũ hinc inde ſaltat. oia vult ferirẽ. oia vult ꝑcutere. Spũaliter p thaurũ in

domitũ notatꝛ auar⁹ cui⁹ cor in duratum est erga proximũ erga deũ. erga seipsuz sine omni cõpassiõe. vnde Inno. de cõdi. vilitatis humane. Auar⁹ inqt offendit deũ offendit, ꝓximũ offendit seipsum. Nã deo detinet dbita, ꝓximo necessaria sibi oportuna subtrahit. Igitꝛ qñ ma defactus ẽ aqua. i. qñ impletũ ẽ cor cupiditate ⁊ auaritia oia ꝑcutit qꝛ nullus ẽ modus acqrendi adeo prauus quẽ auar⁹ exercere nõ tẽptet. Figu. Exo. prio vbi recitat magister ꝙ de fluuio egypti vbi ꝑceperat pharao paruulos hebreos mergi. exibat quoddaz animal⁹ ad modũ thauri ⁊ habebat in humero dextro signũ lune cornicula te. Et tũc egyptij veniẽtes adducebãt omnia genera musico rum ad quoꝝ sonitũ thaur⁹ saltabat ⁊ vocabãt eũ egyptij deũ aquis sꝫ eadem die euanebat. Spiritualiter thaurus vt dcm̃ ẽ auaꝝ significat habet. n. i dextera sua idest in tota intentione vanitatẽ ⁊ vanã spez que bñ ꝑ lunã corniculatã denotatꝛ. habitat i fluuio egyptiaco. i. i cupiditate diuitiaꝝ tenebrosa vbi diabolus iubet submergi fideles aquis quos valet ⁊ ꝯgregãtur erga ipsum egyptij. i. dmones ⁊ ꝑncipes tenebraꝝ pulsantes instrumẽta tẽptationũ suarũ demõstrãtes ⁊ suggerentes prauos ⁊ ineptos modos acqrendi. Et miser auarus ad oẽs illos mouetꝛ ⁊ intẽdit qualiter illos omni studio valeat exercere. Gre. xvi. mora. Cui inqt cupiditas dominari dicitur subiectus oibus malis demõstratur. Sꝫ hoc vanũ simulacrũ subito euanescit. ꝑs. xxxvi. Transiui. ⁊. e. ñ. e. q. eum. ⁊. ñ. est inuentus locus ei.

Seruiens dijs q non dabunt vobis requiez die ac nocte. Hieremi. xvi. Mo. ꝙ ibi dura ẽ seruitus vbi magnus ẽ labor ⁊ paruũ lucrũ vbi magna afflictio ⁊ nulla remũeratio. Spũalr, ꝑꝫ aplꝫ ad eph. v. ⁊ coll. iiij. auaritia ẽ idoloꝝ fuir⁹ ⁊ ẽ i ipsa afflictio magna miꝑa retributio qꝛ auaro ⁊ cupido nulla prestatꝛ requies ⁊ semper afflictio precedit suã mercedẽ. vñ Aug. in quodam sermone auarus anteqꝫ lucretꝛ seipsum perdit ⁊ anteqꝫ aliqd capiat capitꝛ. Figura Exo. prio ⁊ vltio vbi legimus ꝙ filij isrl̃ seruierunt Pharaoni lutuz ⁊ palleas colligentes vt edificaretur eius ciuitas super quib⁹ positi sunt superstites vrgentes eos ad laborẽ ne ociosi vacarẽt deinde ordinatum est vt masculi q nascerẽtꝛ necarẽtur ⁊ femine nutrirentur. Spiritualiter Pharao denotat dyabolum regem egypti idest te-

nebrarũ qui cecitatis filios.i. cupidos ꝛ auaros sub dire ser uitutis vinculo ligat os ꝺtinet cogit eos'dispergi per vniuersũ egyptum idest mundũ ad colli gẽdũ palleas idest diuitias or dinans super eos vxores ꝛ fili os qui velut superstites eos vr gẽt cõgregare pecuniam in la bore ꝛ erũna cũ iniurijs ꝛ mor tis periculis nec permittũt eos vna hora anime saluti vacare. Dicit eniȝ viro suo. Quare nõ me induis vt vicina mea a viro suo induitur. Nunquid tu non es ditior ꝛ probior eo. vade in quit per egyptum ꝛ congrega paleas ꝙ meli⁹ potes. Ac si di cat. Exceca in te spirituale lu mẽ ꝛ per tenebras eterne mor tis scilicet peccati discurre ꝛ oi bus quibus vales modis ꝙꝫ turpibus ꝛ dãnabilib⁹ satage ꝛ congrega pecuniã ne stat⁹ de ficiat ne filij ꝛ vxor tua a ceter(conuicinis despiciantur. Ecce qualiter superstites isti vrgent hodie filios israel idest Christi fideles ad rapinã ꝛ vsuras. Iu bet Pharao omnẽ masculum necari qꝛ diabolus modo pre dicto conat̃ omne sanctũ ꝓpo sitũ extinguere ꝛ culpas nutri re que ꝓcurante ipso nascunt̃ in anima patet ergo qbus dijs auarus seruit qui vȝ hic laborẽ ꝛ in futuro eterna mĩstrãt sup Cri. plitia. vñ Criso. omel. ix. super Mat. qui pecunie seruit ꝛ pre sentibus cõpedibus cõstringit̃ ꝛ futuris paratur.

i Succẽderũt igni sctũa riũ tuũ. ps. lxxiij. no. I ꝙ existens in loco vel castro vbi ignis sup ponit̃ ꝛ nõ põt inde fugere de bet ad altiorẽ turrim festinare ad quam ignis nõ põt attinge re ibi põt se ab inimicis tueri ꝛ euadere periculũ incẽdij. Spi ritualiter diabolus calidissima malitia plenus vt possit sic ca strũ ecclie dñari fere totũ mun dũ cupiditatis ꝛ auaricie iple uit incendio. vñ scriptũ est. To tus mũdus positus est in mali gno. s. in malo igne cupidita tis'ꝛ pauci valent fugere igneȝ hũc Hiere. vj. c. A minimo vs qꝫ ad maiorẽ a ꝓpheta vsqꝫ ad sacerdotẽ auaritie studẽt. Nul lũ ergo facilius est remediũ ꝙ per cõtemplationẽ ascendẽ di uinoꝝ bonoꝝ atqꝫ celestiũ alti tudinẽ. Tũc. n. sordescent hec i feriora pre nimia supercele stium dulcedine ꝛ effectus in his charitate accensus se ab oi Fig. incursu liberabit dyaboli. Fig. Iud. ix vbi legit̃ ꝙ cũ Abime lech succẽdisset opidũ Thebes gentes illius loci fugerunt ad turrim ꝛ cum conaret̃ Abime lech ad hostiũ turris ignẽ sup ponere vt saltẽ excecaret ibi exi stentes domina quedam fr a

gmen mole vibrans desuper caput Abimelech percussit qui mortaliter ictum sentiens a proprio armigero se iussit interfici. Spiritualiter Thebas que interpretatur bonitas vite recte fidelium ecclesiam denotat in ea enim pre ceteris nationibus viget vite bonitas quam sancti euangelij doctrina continet Abimelech qui interpretatur nubilum diabolum significat tenebrosum et obscurum. Conatur igitur accendere ecclesiam igne cupiditatis et auaritie cuius fumo idest desiderio et appetitu quamplures vt dictum est cordis oculis sunt priuati. Sed veri fideles ad turrim contemplationis ingressi ignem cupiditatis fugiunt et euadunt. Nam vna sintilla celestis glorie considerata omnem delectationem

Aug presentis vite superat. Unde Augustinus in libro de moribus ecclesie. Tanta est inquit pulchritudo iustitie tanta est iocunditas lucis eterne vt etiam si nō liceret amplius manere nisi vnius diei mora propter hanc solum innumerabiles anni huius vite pleni diuitijs et confluentia bonorum temporalium recte meritoque contemnerentur. hec Augustinus. Idem in sermone tāta est dulcedo celestis patrie quod si vna gutta in infernum descenderet totam amaritudinem dulcoraret tantus igitur est iocus celestium contemplatio et ē ibi charitas domina omnium virtutum que secum fidem et spem perducens Abimelech et exercitium mactat et fugat. Unde Cassiodorus super. ps. Charitas est mors criminum virtus pugnantiū. palma victorum concordia mentium societas electorum quam fides concipit ad quam spes currit cui perfectio omnium bonorum seruit. Igitur diabolus percussus charitatis iaculo propria extingitur nequitia. Cas.

k

i

In medio ignis non sum estuatus. Ecclesiasti. xxxxi. Magna virtus est per cōstantiam veritatis sustinere penā ignis cū ceteris penis ignis incendium sit molestius. idcirco sancti martyres constantes dicuntur qui ob christi amorem ne seruirent ydolis hanc penam calcauerunt. Spiritualiter virtuose hodie agit qui repulsis cupiditate et auaritia que sunt ydolorum seruitus se exponit sustinere ignem paupertatis et egestatis: vt cum propheta in psalmo decimosexto dicat igne me examinasti et nō est inuenta in me iniquitas: et precipue cū videamus hodie tam

clericos q̃ȝ seculares terrenis i uolui. de⁹ tñ illos nõ derelingt q ꝓ eius amoꝛ paupertate pul sant. cũ dicat ꝓpħa. ps̃. ix. tibi dere. ẽ pa. oꝛphão tu eris adiu tor. Figura. Dani. iij. vbi legi mus q̄ tres pueri nolẽtes ado rare ydolũ vt rex pꝛecepat ad sonũ diuersoꝝ instrumentoꝛũ iussu regis i foꝛnace missi sunt sȝ vi sua ignis amissa ꝯ pueros succedẽtes foꝛnacem extinxit pueris sanis ⁊ illesis remanẽ tibus. Spũaliter rex babilõis denotat diabolũ ydoloꝝ auri ⁊ argẽti cupiditatẽ ⁊ auaritiam genera diuersa musicoꝛum ad quoꝝ sonitũ babilonij cadẽtes in terra adorant ydolum. i. di uersos modos acqrẽdi ⁊ rapi endi aliena significat. quos de mões suggerũt cupidis ⁊ aua ris qui dũ vidẽt ⁊ audiunt ca dũt ad terrena ꝑ affectũ ⁊ mo dos illos per effectũ exercent succedẽtes foꝛnacẽ sunt super flua succedẽtes honoꝛes ⁊ mũ di põpã pꝛetendentes que ve lut sufflatoꝛiũ accẽdũt appeti tũ hoium ad imitandã ⁊ sectã dã auaritiam sed cito igne illo extinguntur qꝛ repentibus de monibus eoꝝ aie gehẽne eter ne cruciande tradent. paupes aũt qui per patientiã seruãtes puritatẽ verbi puritatẽ inten tiõis ⁊ puritatẽ operis vincũt cupiditatis ⁊ auaritie appeti tũ ⁊ quasi aurũ ⁊ argẽtum exa minati in columes poꝛtant ad celũ quod q̄dẽ q̃si altero mar tyrio adepti sunt. Ber. i quo dam sermone. Q̄d martyriuȝ maius ẽ q̃ȝ iter epulas esurire iter vestes multas ⁊ ꝓciosas al gere pauptate ꝑmi. iter diuiti as quas offert mũdus q̃s ostẽ dit malign⁹ q̃s cupit ẽt affect⁹ ꝓpterea paupib⁹ piter ⁊ mar tyribus regnũ celoꝝ ꝓmittitur qꝛ pauptate emit sed i passiõe ꝑ Chꝛisto absq̃ ablatõe ꝑcipit

Simulacra gentiũ: argẽ tũ ⁊ aurũ. o. m. hoium. ps̃. cxiij. cxxxiiij. Cõsue uerunt fieri aliq̃n in tabernis simulacra depicta puta aialia siluestria cũ extraneis actibus aliq̃n pingit asin⁹ medic⁹ q in spicit vrinale. q̃nq̃ȝ simia que legit. vulpes q̃ pulsat citharã. hec. n. pingunt vt hoies curio si libentius declinent ad taber nã ⁊ emant vinũ. Spũal'r dia bolus cognoscẽs humanũ ap petitũ esse ꝓnũ ad simulacra ⁊ ydolatriã pecunia ꝯtẽplãda ⁊ ẽt exercẽda seu colligẽda i sua taberna hoc ẽ in mũdo depin xit statuas ⁊ imagines argenti ⁊ auri vt cupidi ⁊ auari viden tes declinẽt ad cellariuȝ dyabo li. i. ad pecuniam ⁊ vsuram fur ta ⁊ rapinã quod fere omnes faciũt gẽtes hodie relictis deo ⁊ aiaruȝ salute. ps̃. xiij. Om

nes ꝺclinauerũt ſimul inutiles
facti ſunt nõ ē q̄ fa.b.non ē vſ-
Fig. ꝙ ad vnũ.Figu.iij.reg.xij.vbi
legimus ꝙ mortuo Salomõe
venit Jeroboã ſeruus ꝓfugus
faciens ſe regē in iſrael contra
Roboã filiũ ſalomonis. Et ne
populus i ieruſalē aſcenderet
adoraturus deũ itēplũ qđ Sa
lomon fuerat fabricatus fecit
fieri duos vitulos aureos quoſ
populo prebuit adorãdos di-
cēs.Hi ſunt dii tui iſrael qui
te eduxerũt de egypto hos ado
rabitis.timebat.n.regnũ ſuũ
minui ſi popul⁹ aſcēdiſſet i ie-
ruſalē deũ adoraturus. Jdcir
co illos duos vitulos ordiauit
Spũaliter Jeroboã q interp-
tatur diuiſio populi ſignificat
diabolũ q conat̄ diuidere fide
les a xp̄o dño ſuo ⁊ ab amore
fraterno ⁊ ne populus aſcen-
dat ad tēplũ dei.i.ad eccleſiam
quã verus Salomõ.i.xp̄s ſuo
ſanguine fabricatus ē vt lugē-
tes peccatores repropiciarent̄
⁊ pacificaret pr̄i.Erexit i hunc
mũdũ duo ydola aurea.ſ.cupi
ditatē ⁊ auaritiã.Scit.n.ꝙ ſi fi
deles intrarēt tēplum dei audi
re verbũ dei confiterentur pec-
cata ⁊ ceteros actus eccleſiaſti
cos operãdo quos xp̄s obſer-
uari p̄cepit ppl's ei⁹.ſ. pctõres
minuerent̄ ⁊ amplius nõ redi
rent ad ip̄m.Jõ populum ſuũ
p̄cepit hos vitulos adorare aſ
ferens aurũ ⁊ argētũ eē deos.q
hoies educãt ab egiptiaca ege
ſtate.i.a cõfuſiõe pauptatis cu
retis ſolũ de pecunijs dicit̄ dia
bolus de diuitiarũ cõgregatio
ne templũ dei penitus dimittē
tes.Et ꝓh dolor ꝙ̄ bñ obedit̄
ei q2 non tantum quiſq̄ de po
pulo ſuo aſcendit ad tēplũ dei
ſed qđ deteſtabilius ē q vide-
bant̄ i tēplo dei eē ⁊ ēt ipſi mi
niſtri tēpli deſcēderũt ad vitu-
los ita vt pauci cum vero rege
xp̄o p̄maneant.p3 ergo grãde
malũ ꝙ auaritia peperit i hoc
mundo.vnde Rabanus ſuper Ra.
Mat.vj.O opes maligne aua
ritie bonis ais deteſtande quez
illeſum quem inconcuſſum di
mittitis.Tu genus hoium con
fudiſti.Tu diſcipulũ comitem
xp̄i ab apoſtolatu precipitaſti.
Tu milites cuſtodientes ſepul
chrũ captiuaſti.Nũquid nõ be
ne dictum eſt.Pecunie obedi-
unt omnia.
m Uſce morientes pdunt
ſuauitatē vnguenti.Ec Ec.
clies.x.Nota ꝙ muſce
nũq̄ vadunt ſup ſcutellã dũ ci
bus ē ibi calid⁹ ſed cũ tepeſcit
⁊ refrigeſcit reſident ibi fedan
tes ipſum.Spũal'r dũ cor hu-
manũ retinet calorem charita
tis ſemp eſt procul muſca cupi
ditatis.Nõ eſt q2 oppoſita nõ
ſe cõpatiuntur in eodē Augu. Aug.
in quodã ſermõe.Radix oium

bonorum est charitas. Radix
omnium malorũ cupiditas est
ambe simul esse non possunt ⁊
nisi vna radicitus expellatur
alia plantari non potest. Fru-
stra enim conatur quis ramos
precidere nisi radicem studeat
extirpare. Igit͛ tepefacta ⁊ re-
frigerata charitate fidelium a
cordibus eoꝝ musce cupiditatꝫ
⁊ auaritie in cordibus eorum
sic creuerunt quod fere totum
Fig. mundum fedauerunt. Figura.
Exo. viij. vbi legitur ꝙ quarta
pharaonis plaga fuit muscarũ
multitudo quarũ tanta erat in
festatio vt vix possent homines
viuere. Spiritualiter subaudi
per has muscas infestas cupi-
ditatis ⁊ auaritie actus q adeo
sunt fedi ⁊ infesti vt oẽs huma
nos mores moderno tẽpore ꝓ
phanauerint sed sicut moriens
musca dulcedinem amittit sic
auarus in morte omni bono ꝓ
uatur. Luce. xvi. Mortuus ẽ
diues ⁊ sepultus est in inferno

A Que multe ⁊ populi
multi decurrẽtes ad
mortẽ. Apo. xvij. no.
ꝙ q̃diu terra coop
ta est aquis nõ põt homo ð ter-
re cõditione iudicare sed aliqs
de terra remotus qñ terra nu-
dat͛ põt hõ de terre q̃ztitate ex
periri. Spiritualiter subaudi ꝑ
aquas terrenas diuitias ꝓpt͛
similitudinẽ fluxus i vtrisqꝫ re

pti ergo cũ mẽs nr̃a terrenis ð
dita est operit͛ diuitiaꝝ affluen
tia ⁊ nequaq̃ꝫ cognoscere vꝫ sta
tũ vite sue. sed cũ ei fortuna ter
gũ verterit repetẽs qð prestauerat
ꝑcipiet q̃ztũ aia i eisdẽ erat ste-
rilis ⁊ sine bono. Figu. Geñ. i. Fig.
Dixit dñs ꝯgregent͛ aque que
sub celo sunt in vnũ locũ ⁊ ap-
pareat arida. Spũaliter cũ de
us exigẽte iustitia auaruꝫ spo-
liat ex terrenis diuitijs: tũc ad
seipsuꝫ reuersus videt ⁊ cogno
scit aiam suam in diuitijs vt di
ctum est aridam ⁊ sterilem ex-
titisse. Unde Ecclastes. ij. Ma
gnificaui opera mea ⁊c. ⁊ in fi-
ne subditur ⁊ ꝯuersus ad illa q̃
operate fuerant manus mee vi
di in omnibus vanitatem ⁊ af-
flictionem animi ⁊ nihil firmũ
manere sub sole.

Qui de terra est de ter-
ra loqtur Jo. iij. not. O
ꝙ exñs i planicie ter
re nõ põt bñ iudicare
de q̃ztitate sed si in locũ eminẽ-
tẽ ascenderit plenius ⁊ certius
iudicabit. iõ q̃zto homo remo-
tior est a terra ei terra breuior
apparet. Unde dicunt Astrolo
gi. quod si esset possibile homi-
nem vsqꝫ ad speraꝫ lune eleua
ri terra ei appareret. vt punctꝰ
Spiritualiter homines diligẽ
tes terrena iudicant illa ma-
gna. Psalmus. Beatum di-
xerunt cui hec sunt. sed hoc ꝓ

tanto contingit q2 non eleuāt
Gre. cor aliquando ad celestia. Gre
go. in mora. Carnales hoīes p̄
sentē vitam diligunt q2 quāta
sit eternitatis gloria non atten
dunt ⁊ dum perhēnitatis dul
cedinem non considerant cur
sum stationem firmum lapsu3
Fig. arbitrantur habitaculum. Fig.
Eze. viij. vbi spūs eleuauit ip̄m
Ezechielem inter celum ⁊ ter
ram ⁊ conuersus vidit abhomi
nationem aspexit terram ⁊ ec
ce vacuauerat ⁊c. Specialiter
Eze. interpretatur auxiliu3 dei
⁊ denotat hominem a deo adiu
tum quem spiritus san. ad ce
lestium subleuat meditatione3
qui postmodum retro aspiciēs
que pri⁹ affectuose amabat vi
sis celestibus nuncupat pōde
Gre. rosa ⁊ vana. Unde idem Gre.
in omel. si consideremus fratres
charissimi que ⁊ quanta sunt q̄
nobis promittuntur i celis vi
lescūt aīo oīa q̄ hn̄tur i terris.

n E absorbeat me pro
fundum. ps. lxviij. vi
demus sensibiliter q
in eade3 aqua aliq̄ su
pernatant ⁊ veniunt ad littus
Aliqua vero profundu3 petūt
⁊ remanent ibi ⁊ hoc est p̄pter
dispositionem recipientium p
ut grauia sunt aut leuia. Spi
ritualiter per aquam que cito
labitur notantur bona fortune
In eisdē. n. quidam positi sunt
⁊ statim submerguntur vt qui
cupiditate per affectum pleni
sunt. Quidam vero sciunt ita
vti diuitijs q̄ l3 multum afflu
ant illas cum pauperibus di
uidendo veniunt ad vite eter
ne littus. Figu. Exo. xiiij. Filij Fig.
ysrael intrauerunt aquas ma
ris que diuise sunt ⁊ sic ambu
lantes per medium earum per
uenerunt ad littus. egyptij ve
ro similiter intrauerunt ⁊ diui
se aque vnite sunt ⁊ operuerūt
ipsos ⁊ descenderunt in profun
dum quasi lapis. Spirituali
ter filij israel sunt veri fideles
qui patrem suum xp̄m vident
oculo pietatis. diuidunt. n. cu3
proximis suis substantiam. ⁊
sic per medium eorum. s. virtuo
se tenendo medium inter aua
ritiam ⁊ prodigalitatem. s. libe
re agendo vbi consistit virtus.
Egyptij vero sunt caligine cu
piditatis excecati qui nolunt p
pria diuidere sed volunt diui
sa sibi vnire bōa p̄ximorū sibi
q̄uolib3 vsurpādo. ⁊ tē ad p̄fū
dū iterit⁹ eos mergit auaritie p
cela. ps. lxviij. Ueni i altitudinē
maris ⁊. t. d. m. Pa3 ergo q̄ vsus
diuitiarum bon⁹ ē ad salutē abusus
vo ducē ad gehēnā vn̄ Am. li. ix
sup Lu. Discant diuites nō in
facultatib⁹ crimē haberi sed in
his que vti nesciūt. Nā diuitie
vt sunt impedimenta reprobis
ita sunt bonis adiumēta virtu.

a Aperi os tuum ⁊ adim
plebo illud. ps. lxxx.
Nota q vas plenū re-
pleri nō pōt nisi euacuet prius
qz esse duo corpora in eodē est
impossibile. Spiritualr cor ho-
minis ē vas quodā qd si auari
tia repleatur ibi nō pōt eē gra-
Leo tie plenitudo. s. xps. vnde Leo
papa in sermone die iouis sān
cte. Amore pecunie vilis ē oīs
affectio. ⁊ aīa lucri cupida etiā
pro exiguo perire non metuit
nullumqz est iustitie in illo cor
de vestigiuz vbi auaritia sibi fe
cit habitaculum. Auarus igit
qz nequaqz valet apire cor pie
⁊ misericorditer pauperi sz im
pietate plenū nō valet diuinaz
gratiam retinere seu recipere.
Idcirco morietr i sua impieta-
te morte dānationis. Figu. Za-
Fig. cha. v. vbi angel⁹ ondit Zacha-
rie amphorā i qua mulier erat
int⁹. interroganti Zacharie qd
esset angelus rndit Ocul⁹ eoz
in vniuersa terra. ⁊ positū ē su
per os amphore talentum plū
bi. ⁊ interroganti Zacharie q-
dē ⁊ angelus respondit hec est
impietas. venerunt tandē due
mulieres habētes alas milui
amphorā d terra tollentes ⁊ eā
secū portantes. ⁊ interroganti
Zacharie angelū dñe quo deffe
runt amphoraz ille mulieres.
Respondit angelus. vt edifice
tur sibi locus intra senaar ⁊ po
natur ibi super basse3 suaz hec
omnia Zacharie onsa sunt i spi
ritu. Spūaliter mulier in am-
phora est auaritia i anima ⁊ re
cte noiatur oculus eorū in vni
uersa terra siue in finibus ter-
re. p talentuz plumbi quo clau
ditur os amphore notatur im
pietas qua clauditur cor auari
nā sicut auarus impius ē pau-
peribus quibus claudit visce-
ra pietatis. ita diuino iudicio
sibiipsi est crudelis vt os suum
aperire nequeat ad diuinā gra
tiā postulandam. ps. Muta fi
ant labia dolosa. Sen. in pro-
uerbiorum. Auarus nulli ē bo Se.
nus sibi autem est pessim⁹. Un
de bene per angeluz dicit. Im
pietas per duas mulieres ala-
tas alis milui. Due sunt circa
auaritiā conditiones pessime.
scz auiditas i acquirendo ⁊ au
steritas in retinendo. Naz he
due sorores velut miluus oēm
modū qzuis in munduz ac tur
pem sugerunt auaro. vna accē
dit ad acquirendū. Alia ipsuz
ligat ne largiat. Job. xviij. Te
nebit planta eius laqueo ⁊ ex
ardescet contra eum ignis. De
inde he due mulieres tollunt
animam auari de li. vite. ⁊ def-
ferunt eam in terram sennar.
que interpretatur excussio den
tium ⁊ recte denotat tenebras
exteriores. s. inferni vbi erit fle
tus ⁊ stridor dentium ibi stabi-

[Ar]detur eternaliter super basem suā quā sibi sua pcurauerūt cul pa. pz igit ꝙtū malū procurēt he due cōditiones ipsi Auaro qz in acqrendo ⁊ tenendo mo lestant in hac vita ⁊ in sequen/ Gre. ti eterno tradunt incēdio. Gre go. in quadam omel. Auarus hic inqt ardet estu concupiscē tie ac multiplici cura custodie. ⁊ post modum ardebit igne ge henne.

R i Gnis cōbuscit pec/catores. ps. cv. Not. ꝙ ignis ordinat⁹ vti lis ē ⁊ necessari⁹ vsui ppter cibū. Non. n. nescit cru/dis homo vt bruta indiget. n. igne algoris tēpore ignis vero inordinatus nimis ē periculo sus. comburit. n. aliquādo sub stantiā ⁊ psonā. iō in seruando ignē ne ledat magna requiritur cautela. Spiritualiter duplex ē ignis ꝯm scripturā. s. charita tis ⁊ talis ignis ē necessari⁹ ad salutē de quo dz Luc. xij. Ignē veni mittere i terrā. ⁊ quid vo/lo nisi vt ardeat? alter est ignis cupiditatis ⁊ auaritie. ⁊ hic est periculosus nimis qz ipsuz sub sequūtur oia exterminia. ps: Ignis grando. n. g. s. p. In su/os auctores cadit ⁊ deuorat ⁊ a luce diuina separat. ps. Super cecidit ignis ⁊ nō viderūt solē. Fig. Figu. Leui. x. Nadab. ⁊ Abiu posuerūt i turribulis suis ignē alienum: cum tamen preceptū fuisset Moysi ⁊ Aarō pri eoꝝ ꝙ de igne altaris dei solū pone ret in turribulis ⁊ iō igne subi to extincti sunt. Spūalr duo fi lij Aaron denotant corpus ⁊ spūm. vel possumus intellige clericos ⁊ religiosos: qbus pci pitur ignez sanctū ponere i tur ribulis. s. in virtutibus aīe ⁊ i sensibus corporis: charitatem habere. ⁊ prohibentur accipere ignē cupiditatis ⁊ auaritie taz in volūtate ꝙꝫ i opere eo ꝙ aua ritie reditus causat pctm̄. Vñ Leo papa vir catholicū ⁊ pre Leo cipue dei sacerdotē sicut nullo iplicari errore ita nulla oportet violari cupiditate. Mēs enīz pecunie auida nec abstinet no uit a phibitis nec gaudere con cessis nec pietati adhibere con/sensum. Debent. n. de altari dei idest de cruce xpi ignē assume re charitat ⁊ sic i suis turribu/lis seruat. Tūc. n. ex ipsis odo rem deo per gratiarum actiōez ⁊ pximis per bona operatiōis exēpla dōabūt. sz phdolor mlti iterdictū ignē atqz phibitum ~~[illegible]~~ accipientes nō odorē sz itollera/bilē dederūt fetorē. Ber. super Ber. Can. ꝙ sine miserabili gemitu dicēdū nō ē xpi opprobria spu ta flagella clauos lanceā crucē hec oia i fornace auaritie con/flant in acqsitione turpis que/stus ⁊ preciuz vniuersitatis su

is marſupijs icludere feſtināt. Hoc ſane a Jude ſcariotis diſ ferētes q₂ ille oē eoꝝ emolumē tū dnarioꝝ numero appēſauit. Iſti voraciore ingluuie lucroꝝ infinitas exigūt pecunias. hec Ber. ⁊ loqtur ꝯ prauos clicos ſiue religioſos ⁊ malos ꝑlatos vēdentes diuina ⁊ ꝓphanan tes iuſtitias ⁊ leges dei propter pecunie cupiditatē: ſed ipſi cū Juda eterno incendio cremabuntur.

Beatitudo.

A p Aſcent agni iuxta ordinē ſuū Iſa. v. No. q in nuptijs bene ordinatis ſemper qlibet ponit in loco ſibi dcenti. puta. Miles cū militibus. ſcutifer cū ſcutiferis. Baro cū baronibus. Eſt. n. ibi pr̄familias oēs colocans ſm vniuſcuiuſqꝫ dignitatē. Spiritualit. Nuptie eterne beatitudinis ſunt optime ordinate: q₂ ibi nullus itroducit indign⁹ neqꝫ vnqꝫ repelli tur dignus. Nā paterfamilias ſm ſue iuſtitie regulā vnicuiqꝫ reddit ſm exigentiā meritorū

Fig. Fig. Geñ. xliij. Joſeph cū dña ret totius regni egypti fratres ſuos inuitauit ⁊ illis magnū parauit ꝯuiuiū. poſuit nanqꝫ illos in mēſa iuxta primā geniturā eodē tñ cibo cūctos pauit. Spiritualiter. per Joſeph ſubaudi xp̄m qui libere dñatur toti⁹ regni celeſtis. per fratres vero ei⁹ ſubaudi oēs electos. igit xp̄s cū ſuſcipit ad eternū ꝯuiuium ibi eos colocat ſꝫ gradus meritoꝝ. Nam xp̄s eſt ꝓmogenitus pr̄is: iō i eterna hr̄ditate ſedēs ad dexterā pr̄is tenet ꝓmū gradū. ps. Ego ꝓmogenitū ponā illū. ⁊c. poſt ipſū quilibet collocabitur ſm ꝓpinquitatē ſpūalē que eſt per gradus charitatis que in pn̄ti vita ſeruat. Nā q magis in mūdū tribulationib⁹ ⁊ anguſtijs de ꝓpiquo ſequuti ſūt xp̄i veſtigia ibi ꝓpiquiores xp̄o ſedebunt. Paſcent tñ eodē cibo q₂ eadē perfecta ⁊ lucida diuine eſſentie viſione fruētur. Hāc iā ſanctorū aīe in illa glorioſa ciuitate obtinēt. vnde Aug. in epiſtola ad cirillū hec Aug ſe fatet audiuiſſe a btō Hie. ſibi iā apparēte mortuo in luce cādida. qui Hie. tāqꝫ expertus d̄ h ⁊ d̄ alijs informauit lege epiſtolā ſi habes. ſic igit ordo i iſta pā̄ia ſctā ſuat talis. q₂ vna glīa oēs fruunt ⁊ tñ plus ⁊ min⁹ ſꝫ ꝓcedētia merita ꝓmiant. Gre. Gre. v. li. dial. tractās illud in domo pā̄is mei. ⁊c. ſi. n. inqt diſpar retributio in illa beatitudine eterna nō eēt vna poti⁹ māſio qꝫ nl̄ te eēnt. Multe ergo māſiones ſūt in qb⁹ ⁊ diſtincti bonoꝝ ordines ⁊ ꝓ meritoꝝ ꝯſortio cōiter letātur. Et tñ vnū denariū oēs laborātes accipiūt q in multis

mãsionib⁹ distinguitꝰ qꝛ ꝛ vna est beatitudo quã illic pcipiũt ꝛ dispar retributiõis q̃litas quã per opera diuersa sequuntur.

B q. Si biberit ex hac aq̃ non sitiet in eternum Jo.iiij. No.ꝙ in bal neo aq̃ q̃to plures i/ trãt tãto amplius eorũ aq̃ cre/ scit ꝛ attingit superius. Ita ꝙ qlibet exñtiũ plus hẽt de aqua ꝛ tanto amplius circunuenit. Spiritualiter. per aquã subau di beatitudinẽ eternã sine q̃ de/ siderũ ꝛ aie nr̃e sitis non valet extigui. ps. Sitiuit aĩa mea ad deum fontem viuuȝ ⁊c. In illa ergo tanta erit amoris pfectio ꝛ abundantia glorie: ꝙ q̃ȝ il/ luc intret ellectorũ innumera/ bilis multitudo: non tñ ꝓpter

Au. hoc q̃sq̃ minus habebit. Aug. super. ps. Hereditas iquit xp̃i cuius coheredes sumus: nõ ta/ mẽ minuitur copia possessoruȝ nec fit angustioꝛ numerositate coheredũ: sed tãta est multis quã ta est paucis: tãta singulis quã

Fig. ta oibus. Fig. Nume. xx. Per cusso lapide tanta manauit aq̃ vt sufficiẽter biberẽt homines ꝛ iumẽta. Spũaliter. petra pcus sa virga: fuit xp̃i humanitas: ꝓ pter nostra peccata vulnerata. Isa. liij. Propter scelera ppl̃i mei percussi eũ. Tãta ergo fuit virtus sue sacratissime passiõis ꝙ latissime aque glorie confe/ runtur volentibus abundan/ ter Isa. quinquagesimoquito. Omnes sitiẽtes venite ad aq̃s ꝛ qui non habetis argentum idest virtutes ꝛ merita absq̧ vl la commutatione emite vo/ bis vinum ꝛ lac. Bibent er/ go omnes de aqua celestis glo rie consequente eos petra: petra autem erat xp̃s. Et bene dici/ tur ꝙ bibẽt homines ꝛ iumen ta idest iusti ꝛ peccatores sine meritis desinentes: tamẽ pecca re ꝛ conuertentes per lachry/ mas ad misericordiam. ps. ho/ mines ꝛ iumẽta sal. do. ⁊c. Ec/ ce queadmodum multiplicata est misericordia sua. vñ Cassio dorus super illud. ps. Extẽdẽs celum sicut pellem sic ait Be/ ne inqt dñm celũ dicit exten/ dere vbi meretrices ꝛ publica/ nos eum ꝯstat admittere. Maȝ cum sint celi per iustitiam iu/ storꝫ facti sunt ex gratie largi/ tate peccatorum. peccatorꝫ Cas.

C i. Nebriabunt ab vber tate dulcedinis dom⁹ tue. ps. xxxv. No. ꝙ princeps magn⁹ cu/ piẽs magnificũ facere ꝯuiuiuȝ quatuoꝛ studet inter alia obser uare. s. tempus aptũ quo. s. gẽ/ tes a distantib⁹ ad cõuiuiũ vo/ cate libere possint venire ne ni uiũ seu aquarꝫ innũdatiõe ꝓhi beantur. secũdo exigitur locus

apt⁹.s.speciosus magn⁹ et ame nus vbi nō solū cōuiuātes cō mode sint in mēsa: imo quo ad lectos et cameras ꝓ quiete. iij. ꝙ inter alia sumenda in conui uio prouidendū est de optimo vino. Ratio est qꝛ in conuiuijs requiritur letitia et gaudiū et vi num pre oībus habet illa cau sare. ps. vinum letificat coꝛ ho minis. iiij. et vltimo solent ma gni principes protrahere con uiuium non solum vna die sed mltis vt appareat eoꝝ magna nimitas et largitatis habundā tia. Spiritualiter xp̄s dei filius rex supnus et princeps regum terre in conuiuio et refectione eterne beatitudinis hec omnia Fig. seruare voluit. Figura. Hester primo vbi legimus ꝙ Asuer⁹ rex magn⁹ q regnauit ab ethio pia vsqꝫ in indiam tertio anno regni sui fecit ꝯuiuiū magnum in domo sua mirabili que colū nis argenteis sustentabat. Ha bebat gemmas diuersi coloris ad istar syderū in tecto ad mo dum etiam signorum stellaruꝫ firmamenti et erāt ibi lectuli au rei et argētei. et prout in eodem li. legitur numerantur ibi inu merabiles ornatus. Erāt etiaꝫ ibi mense mire pulchritudinis et bibebant vinū precipuū et op timū nec erat qui cogeret ad bi bendū et durauit conuiuiū. lxx. diebus. Igitur istud cōuiuium fecit rex principibus suis et in clitis prouinciarū. Spirituali ter per Asuerū qui interꝑtatur beatitudo: notat xp̄s deus et ho mo: q regnauit a mare vsqꝫ ad mare: et a flumie vsqꝫ ad termi nos orbis terrarū. In ipso eni omnis beatitudo corporis ani miqꝫ consistit qꝛ sua beatitudo nostra ē beatitudo. Ergo si ma gnus est magna ē beatitudo no stra. vnde Aug. in sol. circa fi Au. nē vere domine magnus es tu super oēs deos et merces tua magna est nimis. neqꝫ enim magnus es tu et parua merces tua: sed vt magnus es tu: ma gna est merces tua qm̄ nō aliō tu et aliud merces tua: sꝫ tuipe magna merces nimis tu ipse coronatio et corona tu ꝓmissoꝛ et promissio: tu remuneratoꝛ et mun⁹ tu premiatoꝛ et premiuꝫ felicitatis. Iste igitur pꝛiceps tam grandis tēpus obseruauit debitū quia tertio anno impe rij sui pmus annus fuit status natufe. secundus status legis. tertius status gratie. Obserua uit igitur ꝙ veniret tēporis ple nitudo in quo serenitas verna lis gratie lucifaceret orbē: et fu garet peccati ꝯmendā ne am plius ꝓhiberent inuitati veni re ad nuptias queadmodū ꝓ hibiti fuerant precedentib⁹ an nis. Igitur sic purgato aere per diuinam grām. Spiritus san

ctus humanā naturam vocat
ad cõuiuiū domini. Can. ij. di.
Iā hyems trāsit imber abijt & re-
cessit surge amica mea & veni.
parauit etiā domū ornatā mi-
rabiliter secūdum magnificen
tiā regni sui. ps. cxi. Gloria & di-
uitie in domo eius. Tāta. n. so-
lēnitas apparatus est & in tan-
tum nostrā cōsiderationē tran-
scendit vt vnū minimū ei⁹ non
Au. possimus cogitare vnde Aug.
in epl'a ad cirillū ꝓtestat audi-
uisse ab aīa Hiero. sibi apparē
te in quadā splendida luce in-
frascripta v̄ba cuz enim vellet
Aug. cõponere librū de aīe bea
titudine supradicta aīa appa-
ruit sibi dicens. O Augustine
credis tu totū mare in vase re-
ponere paruo? aut credis vniuer
sū pugillo includere? vel credis
tu celū & sydera a suo cursu re-
trahere? Nā sicut supradicta fa
cere nō posses sic nec minimā
partē beatitudinis aīe separate
quā habet in glīa nō posses de-
terminare. hec Aug. sed dī ista
domus camerata auro & argē-
to gēmis pro tanto vt sciamus
q̄m multe & diuerse mansiones
in domo dei sunt diuino splēdē
tes amore vt quilibet inuitat⁹
i. predestinatus sua mansiōe cō
tentus adeo existat vt nullate-
nus inuidiā vnus alterius ca-
piat ꝓpt̄ nimiā charitatē. immo
vt tm̄ quis de bono ꝓximi gau
deat q̄ztū de suo ꝓprio. vn̄ gre. Gre.
in moral. tanta inq̄t vis in illa
pace nos sociat vt qd̄ in se q̄sq3
nō acceperit hec se accepisse in
alio exultet: vna cūctis erit bea
titudo letitie: q̄zuis nō sit in oī-
bus vna sublimitas vite. erit. n.
ibi ciboꝝ affluētia q̄ cōsistit in vi
sione beata & societatē sine fasti
dio capiem⁹ mō mirabili & sup
excellēti. vn̄ Aug. super Ioan. Au.
omel. iij. Talis inq̄t illa dlecta
tio pulchritudinis erit vt tibi
semper presens sit & nunq̄3 sa-
cieris. si enim dixero q̄ nō sa-
ciaberis fames erit si dixero sa
ciaberis fastidiū timeo vbi nec
fastidiū erit nec fames. Quid
dicā nescio si deus habet q̄ ex-
hibeat. Erit in ipso cōuiuio vi-
nū p̄cipuū p qd̄ subaudi diui-
nū gaudiū sup electos qd̄ ipse
xp̄s ei ꝓmisit in euāgelio Ioā.
xv. di. Gaudiū inq̄t meū in vo
bis sit. Istd̄ gaudiū cor electo-
rū letificat: nec ē q̄ cogat ad bi-
bēdū: q2 tanta est glīe dulcedo
vt nemo ad illius fruitionē idl
geat. per. lxx. dies quib⁹ dura
uit cōuiuiū subaudi eternitatē.
Nā quilibz hoꝝ numeroꝝ q̄b⁹
efficitur septuagēarius nume-
rus quādā dicūt plenitudinez
vij. nāq3 dieb⁹ tota cõprehendi
tur temporis plenitudo: per de
nariū v̄o totus numerus cōple
ctit̄. Nā si vltra ꝓgrediaris re
petes quod dixisti. Igitur sup

nū cōuiuiuz per infinita secula seculorū i omni perfecta letitia omni excluso defectu penitus remanebit. vnde Aug. in soliloquio. Ibi erit eterna refectō. perpetua dilectio. iocunda possessio. Ibi dies sine nocte: vita sine morte: iuuentus sine senectute: pulchritudo sine deformitate: fortitudo sine debilitate. letitia sine dolore: tranquillitas sine labore & sine omni fallacia veritatis vera cognitio. — Aug

D V Eni i terrā quā monstrauero tibi. Ge. xij. Nota q̄ sunt q̄plures q vellēt bn̄ comedere & bibere ac ēt dormire & nullaten⁹ laborare. Tales nominamus pultrones qui ꝯsueuerūt peregrinoꝝ habitū assumere & dū terrā elemosynis affluentē inueniūt dimissa peregrinatione ibi requiescunt: iō p̄mium peregrinantium nō receipiūt. Spūaliter. nō ꝓmittitur premiū eterne beatitudinis nisi legittime ꝑ sernitas mādatorum dei illuc accedētib⁹. Unde Aug. i li. de paradiso. Tu inqt q verā requiē q̄ post hanc vitaz xp̄ianis ꝓmittit̄ queris & hac cā inter amarissimas hui⁹ vite molestias sequeris suauē & iocūdā gustabis: si eius q tibi eaz ꝓmisit mandata dilexeris. sed multi sunt q habitū xp̄iane ꝑegrinatōis portātes quos modicus accedēdi labor & demorandi torpor adeo ab hmōi ꝑegrinatiōe subtrahit vt a celesti patria totalr̄ efficiat alienos. Figu. Numeri. xiij. Redeūtibus xij. exploratorib⁹ quos Moyses miserat ad terrā ꝓmissiōis & portantibus de triplici excellētissimoꝝ fructuū genere illi⁹ terre animati sūt filij israel ad ꝑlium vt terrā illam obtinerēt scientes eā tam vberē & fecundam: sꝫ audiētes terrā illā hr̄e gigātes d̄ terra enach magnos & potentes ꝯmoti sunt turbati sunt tremor apprehendit eos. Idcirco dicebant vtinam mortui fuissem⁹ i egypto. cur enim venimus huc vt nos & paruuli nostri morte moriamur. Tantus igit̄ stupor fuit atqꝫ timor & pauor q̄ nullatenus ingredi voluerūt sed remāserūt i deserto vbi fere omnes mortui sunt. Spiritualiter. xp̄s volens populū xp̄ianum quē ab egyptiaca s̄uitute liberauit ducere ad ꝓmissaz beatitudinē ꝑ. xij. apostolos suos fructū beatitudinis p̄dcē nobis manifestat & ostendit: & hec ē triplex prout trib⁹ modis fruemur visiōe diuina. Ber. in quodā sermone triplr̄ inquit eterna illa & ꝑfecta beatitudine fruemur deo vidētes eū i oībus creaturis habentes eū in nobis ipsis & qd̄ i his oībus ineffabiliter iocūdius sit: atqꝫ — Aug — Fig. — Ber

beatius ipsam in semetipsaʒ co gnosceř trinitaté. Animari igi tur debemus desiderio talis pa trie i q̃ tãta ẽ magnitudo dulce dinis quã nõ sufficimus cogi tare: sʒ anteq̃ȝ illuc pueniatur pugnare oȝ ꝯ genus hominuȝ enach. i. ꝯ viciaꝛ peccata: qꝛ nõ coronabiť nisi q legittie certa uerit. Enach interpretať fortis seu terribilis ⁊ bñ denotat hu mani generis inimicũ vt demũ ẽ. hoc nãq̃ȝ genus nũq̃ȝ nos de sinit ipugnare manifeste ⁊ oc culte: sed sic eũ ꝓstrauit xp̃s vt vires eius sint multipliciter di minute. Ligatus ẽ enim prin ceps inferni vt nos ifestať neq̃ quã possit nisi q̃ȝtũ ad nr̃m spe ctat exercitiũ. Nã lȝ furore re ctat exercitiũ ... pletus super fideles irruat: mo derat tñ suã rabiem diuina ma iestas ne q̃ȝtũ appetit ledat. vñ Aug. super. ps̃. Dyabol⁹ vult plerũq̃ȝ nocere ⁊ nõ pualet qa potestas sua sub potestate ẽ. Nã si tãtum posset nocere q̃ȝtũ vult aliqs nõ remaneret iustorum. sʒ nos debemus secure resistere ei qꝛ q̃ȝto ei resistimus tãto am plius debilitatur. Sũt tñ q̃ȝplu res prius cupientes reuerti⁹in egyptũ super ollas carnalium affectionũ ⁊ disponere se morti eterne periculo in presentis vi te deserto q̃ȝ ex modico labore ad tam solẽnẽ patriã festinare hi bene de egypto sunt qꝛ car nalium caligine inuoluti neq̃ q̃ȝ possunt quãta sunt eterne vi te gaudia intueri. Q̃m si ꝺ fru ctibus apostolice doctrine gu stassent cum Paulo sentirent passiões huius tp̃is minime cõ dignas ad futurã gl'iam quam deus pparauit diligẽtibus se. ideo Ber. i li. ꝺ meditatiõib⁹. Ber dulcedinẽ fructuũ cõsiderans predictoꝝ di. O aïa mea si con tinue oportet nos tormenta p ferre si ipsam gehẽnã lõgo tem pore tollerare. vt Christum in gloria sua videre possim⁹ ⁊ san ctoꝝ ei⁹ collegio sociari nõne es se dignũ pati quod triste est vt tanti boni tanteq̃ȝ glorie parti cipes haberemur. Insidientur ergo demones. parẽt sua tẽpta mẽta: frangãt corpus ieiunia premãt vestimẽta. labores gra uent. vigilie excitẽt. clamet me iste. ingetet me ille. frig⁹ icur uet. caloꝛ vrat. caput doleat. pe ctus ardeat. inflectur stomach⁹ palescat vultus. infirmer tot⁹. ⁊ deficiat in dolore vita mea: ⁊ anima mea gemitus igrediať putredo i ossibus meis ⁊ subt⁹ me scateat: vt requiescaȝ in die tribulationis: ⁊ ascendam ad p. ac nostrum.

¶ De Charitate.

Aadeo tibi emeř auꝛ a me ⁊c. Apo. iij. Mo. qꝛ iter oia mũdi metal la auꝛ ẽ pciosi⁹. hꝫ. n.

ħāc ꝓprietatē. qꝛ pt reduci ad
minimā ſubtilitatem nec vnq̄ꝫ
ſub martello frangitur puta ſi
ſit ꝑfectū. Spūaliter charitas
cōparatur auro. ratio eſt: quia
aurū ab auroꝛa vnde auroꝛa
quaſi hoꝛa auri. Nam in auro
ra aurū generatur in viſcerib⁹
terre: ſic charitaſ generatur ex
fide que auroꝛa dicitur. Nā tā
ta eſt fidei ⁊ charitatis copula
ꝙ ſine charitate fides moꝛtua
eſt: ⁊ ſine fide charitas ceca di
citur. habet charitas hanc au-
ri ꝓprietatē: qꝛ nunq̄ꝫ ſub mar
tello aduerſitatꝫ pn̄tis vite fran
gitur ducit̄. n. vſqꝫ ad tenuita-
tē pauꝑtatis ⁊ nuditatis mar-
tyrij ⁊ moꝛtis ⁊ tamē nō ſubcū
bit Aug. de laude charitatꝫ. In
charitate pauper eſt diueſ: ſine
charitate omnis diues eſt pau
per i aduerſitatib⁹ tollerat. In
pꝛoſperitatibus temperat. In
duris paſſionib⁹ foꝛtis eſt. In
bonis operibus hylaris eſt. In
temptationib⁹ tutiſſima. In ho
ſpitalitate latiſſima. Inter bo
nos fratres latiſſima inter fal-
ſos patientiſſima. hec Aug. Ex
cedit igit̄ virtus charitatis oēꝫ
aliā virtutem ⁊ omnibus ē foꝛ
tioꝛ ⁊ conſtātioꝛ. Ideo deus in
alijs virtutibus mediū ſeruās
in charitate modū excedit. Jō
apoſtolus charitatē eiuſ nimiā
vocat di. ꝓpter nimiā charita-
tem qua dilexit nos. No. tn̄ ꝙ
in auro eſt dare optimū ſub cu
ius genere nullū melius. Ita ē
in genere charitatis deuenire
ad optimā que ꝑtē non hꝫ. ſ. cū
amoꝛe dei perfecte quis diligit
inimicū: vt. ſ. de malo eius do-
leat vt de pꝛopꝛio ac ēt de bono
gaudeat. Ideo ſuꝑ illō. pſ. La
tū mandatū tuum nimis Glo.
tūc eſt latū mandatū nimis qn̄
de inimicoꝛū malo dolemus: ſꝫ
hoc perfectiſſimū aurū. ſ. chari
tatis in nobis inueniri nō pōt
niſi diuina gratia mediāte Fi- Fig.
gura Gen̄. ij. vbi legitur ꝙ ter
ra eiulat quā rigat fluuiuſ d̄ pa
radiſo egrediēs ꝓducit aurū
⁊ ſubditur ibidē ⁊ aurū terre il
lius optimū eſt. Spūaliter eiu
lat interꝑtatur dolēs ⁊ bn̄ ſigni
ficat aiam compaſſiuaꝫ que tn̄
de inimici malo dolet q̄ꝫtum de
pꝛopꝛio ⁊ hec vt dictuꝫ eſt. ꝑfe-
ctiſſima charitas eſt ⁊ optima.
verūtn̄ ne capiar in v̄bo indiſci
plinato nō dico ꝙ charitas poſ
ſit eſſe ita perfecta qn̄ poſſit per
fici ⁊ augeri: ſed dico ꝙ iſta eſt
optima reſpectu inferioꝝ. Igit̄
hoc aurū optimū nō eſt a nobiſ
ſed a flumine paradiſi. i. a diui
na gratia irrigās aiam noſtraꝫ
vn̄ Jaco. i. Oē datū optimū ⁊
oē donuꝫ ꝑfectū d̄ſurſū ē deſcē
dēſ a pꝛe luminū. Ari. d̄ celo ⁊
mundo a quo deriuat̄ eſſe ⁊ vi-
uere his clarius illis oſcuri-
us.

(t) Ranſtulit auſtrum ꝺ
celo pſ.lxxvij. Not. B
ꝙ auſter adeo ē cali-
dus ꝙ eo flante ligna
aromatica ſimul ꝯgregata i ali
quibus regionib⁹ calide inflā-
tur: fertur ēt ꝙ per iſtū moduꝫ
renouatur fenix. Spūalr̄ ꝑ au
ſtrū ſubaudi charitatē Abach.
iij. deus ab auſtro veniet. Igit̄
cuꝫ in corde noſtro ꝯgregam⁹
illius aromatica nemoris. ſ. ſā
cte ſcripture eloqa que. ſ. a xp̄o
vel ab eius apoſtolis ſeu ꝓphe-
tis ex dilectione dicta ſunt ſta-
tim deſcēdēs ignis diuini amo
ris accendit charitatē in nobiſ
per quā renouatur mēs nr̄a ru
ginibus peccati purgatis per
ignē ſancti ſpiritus tota reful-
get ſanctitate. poſtquā ſubſeq-
tur alia auſtri ꝓprietas qꝛ mē-
tē ꝙꝫ ſpūſſancti gr̄a mundat a
culpa aptificat ꝛ diſponit ad vti
Fig. les lachrymas emittēdas Fig.
iij. Re. xviij. poſito per Helyaꝫ
holocauſto ſup altari deſcendit
ignis de celo ꝛc. ſuccendit ꝛ po-
pulus totus credidit prophete
Balaach: extincti ſunt ꝛ fuit
habūdans pluuia ſuper terraꝫ
ſine qua terra ſteterat trib⁹ an-
nis ꝛ ſex mēſibus. Spirituali-
ter per Helyam ſubaudi peni-
tentis per holocauſtū cor ꝯtri-
tū⁹ penitētis ꝑ ignē deſcendēteꝫ
ſubaudi charitatem aiaꝫ ſucce
dentē ad amorē. Extiguuntur
ꝓphete. Balaach. qꝛ excludū-
tur ſuggeſtiones ꝛ temptatio-
nes dyaboli. ſubſequitur plu-
uia lachrymaꝝ per quā gratiaꝝ
fecūditas naſcit̄ in aia quib⁹ ꝓ-
us erat priuata. Et ſic aia non
ſolū accendit̄ amore: ſed etiam
illuminatur lumīe omniū gra
tiaꝝ. vn̄ Gre. omel. ſi quis dili- Gre.
git me. ꝛc. Spūſſanctuſ inquit
in igneis linguis apparuit qa
oēs quos repleuerit ardentes
pariter ꝛ loquentes facit.

(i) Gnē veni mittere in
terram ꝛ quid volo L
niſi vt ardeat Lu. xij
No. ꝙ hyemali tem
pore in nobiliū domibus ignis
nunꝗꝫ extinguit̄ ꝛ fit vt aliqn̄
ꝙ veniētes ꝺ foris viatoreſ ma
defacti calefiāt. Spūalr̄ aia hu
mana eſt domus nobilium qꝛ
ibi habitat pater fili⁹ ꝛ ſpūſſā-
ctus qui ſunt perſone nobiliſſi
me. vn̄ Io. xiiij. ad eū veniem⁹
ꝛ māſionē apud eū faciem⁹. dꝫ
igit̄ ibi nutriri ignis charitatiſ
vt ſacre ſcripture verba ꝛ inſpi
rationes veniētes e celo calore
ſpūſſancti foueant̄ ꝛ letificent̄.
Iō ſicut ordinata ē. ſ. nutritōeꝫ
ignis materialis perſona ſpe-
cialis in domo magni pricipis
ita dꝫ eſſe in anima vt ꝟt⁹ aliq̄
ad quam ſpectat ſemper ignem
charitatis gubernare vt arde-
at. Figura. Leui. vj. vbi p̄cepit Fig.
dn̄s filijs iſrael di. Ignis ſem-

per in altari meo ardebit. quez
nutriet sacerdos subijciens li-
gna. Spūaliter. altare dei ē cor
humanū. sacerdos qui dicitur
sacra dās: denotat memoriam.
sacerdos iste. s. memoria debet
ligna pparare qbus ignis ac-
cenditur i corde ⁊ debent esse li
gna pinguia q̄ sunt magis ap-
ta succēdi talia sunt ligna cru-
cis. iō memoria pferēdo ꝯ rdi
nostro recordationem crucis ⁊
passiōis xp̄i statiz ignet cor no
strum ⁊ nūq̄ȝ extingui poterit
Au. charitas xp̄i in nobis cū ipsa ꝯ
se inextinguibilis sit. Augu. n.
nouerat hūc ignē nutrire in se
recordatione bñficioꝝ dei. iō. c.
xviij. Solilogoꝝ di. O ignis q
semper ardes ⁊ nūq̄ȝ extingue-
ris. O amor q sp ferues ⁊ nun
q̄ȝ tepescis. vñ mihi verbum ex
primā signa dilectionis tue er-
ga me pp inumerabilia bñficia
qb⁹ ab initio educasti me. post
beneficiū nēpe creationis quā-
do i pricipio de nihilo ad ima-
ginē tuam honorificās ⁊ exal-
tans me inter eas creaturas:
q̄s fecisti ⁊ nobilitans vult⁹ tui
lumine: qꝺ significasti super lu
minare cordis mei quo ab in-
sensibilibus ⁊ sensibilibus pa-
riter discreuisti. ⁊ paulominus
ab angelis minorasti par hic
fuit ante conspectum bonitatis
tue. sed me filiū adoptiuū tuo
sanguine singularibus maxi-
misq̄ȝ donarijs tuoꝝ beneficio-
rum sine intermissiōe nutristi.
hec Augusti.

d E excelso misit ignē
tre. primo. Nota q̄ D
ignis ē elemētū leuis
simuz. iō locus est ei
supius. nāliter. n. hȝ ascēdere.
Tāta ē. n. acuitas sua q̄ dū mā
apta i quā possit ager ei appro
piq̄t statiz d̄scēdit vt i ipaz agat
vsq̄ȝ ad formā suā introducēdo
ħ pȝ d̄ vaporib⁹ eleuatis p solē
vsq̄ȝ ad ppe sperā ignis ipse in-
flāmat d̄scēdens. Spūal'r. q̄ȝq̄ȝ
spūssanctus nāliter habitet i ce
lis ⁊ i beatis aiabus nihilomi-
nus tāta ē actio amoris illius:
q̄ si aliqua corda disposita iue-
niat i terris que solis radio. i.
fidei constātia subleuet ad spei
supnoꝝ altitudinē statim d̄scē-
dit cor replēs ⁊ fecūdās p gra-
tiā. Figu. Luc. pmo. Cū Zacha Fig.
rias dimissa turba exterius in
gressus fuisset ad altare incensi
descendit angelus ⁊ sibi nūcia-
uit Joānem. Spiritualiter. per
Zachariam qui interpretatur
memorans deum subaudi cor
deuotum quod iugiter diuina
beneficia cum gratiarum actio
ne commemorat. Igitur itrās
secretum mentis ascendensq̄ȝ
supra se versus celuȝ fide recta
atq̄ȝ certa spe que nō confudit
statim spiritū sanctum sentiet
descendere annunciātē sibi gra

tiaꝫ. sed opus est vt turbatio foris relinquatur. qꝛ coꝛ occupatum turbie terrenoꝝ sancti spiritus gratiaꝫ recipere nõ valet.
Gre Unde Gre. in moꝛalib⁹. Mẽs inquit nostra ad ꝯtẽplanda interna nõ perducit̃ nisi ab his q̃ exterius iplicãt semp studiose subtrahat̃. Igit̃ quos spiritus sanctus sic dispositos iuenit accendit: ꝛ formaꝫ sue virtutis ꝛ cõstantie in eos impͥmit vt oĩa valeãt foꝛtia superare. vnde idẽ
Gre Gre. omel. xi. super Ezechi. tractane illud verbũ foꝛtis est vt moꝛs dilectio tua. sic ait foꝛtis est vt moꝛs ꝛc. qꝛ sicut coꝛpus moꝛs interimit: sic ab amoꝛe rerũ tpaliuꝫ eterne vite charitas occidit. Nã quẽ perfecta charitas absoꝛbuerit ad terrena foris desideria velut insensibileꝫ reddit: neqꝫ sanctus quilibet ꝓ domino moꝛi potuisset in coꝛpoꝛe si pꝛius a terrenis desiderijs moꝛtuus non fuisset in mẽte.

E n On comedetis ex eo crudũ qd Exod. xij. Not. ꝙ cibus cͦstrũcũ ꝗꝫ dlicatus si crudus comedat̃ comedentẽ ledit ꝛ offendit si aptus erat coquit: coct⁹ vero delectabilis est ꝛ bonus vt patet de pullis ꝛ piscib⁹ ꝛ alijs multis. Spiritualiter: nulla v̓tus potest bonũ nutrimentum dare aie nisi igne charitatis coquatur. Nã sicut cruda digeri non valent ab humano calore nisi pꝛius digerunt̃ igne sic nulla actio potest pꝛogredi ab humana natura que quicqꝫ valeat ad cibũ meritoriũ anime nisi pꝛius ignis sancti spirit⁹ eam decoquerit. vñ Apo. i. Coꝛ. xiij. numerãs fere oĩa optimoꝛum genera subdit: charitatẽ autem non habuero nihil sum. Figu- Fig.
ra. Exodi. xvi. cum filij israel reciperent manna in deserto tẽtauerunt illud crudum comedere. sed gustatũ relinquerunt tanqꝫ insipidũ. ꝛ tunc pꝛecepit Moyses illud decoq igne quo facto comederunt illud sapidũ ꝛ bonũ: imo ẜm aliquos omnẽ bonũ saporẽ erat cõtinẽs. Spiritualiter. per mãna celicuꝫ datũ notant̃ opera nostra que facimus que si bona sunt desuper sũt donata. cũ ẜm aplm. ij. coꝛ. iij. non sumus sufficiẽtes qcqꝫ est nobis boni cogitare: nec dũ facere. Igitur hec bona que largiente dño facimus si in nobis inueniant igneꝫ charitatis optima sunt ꝛ sapida ad nutrimẽtũ vite eterne. si vero fiant a nobis nõ existentibus in charitate ~~[struck-through printed text]~~ [insipida sunt, nec ducunt ad vitam eternam.] vt patet de sciẽtia que inflat ꝛ hominẽ ducit ad elationẽ ꝛ sic de alijs. ꝛ iõ ber. Cib⁹ idigest⁹ coꝛpus coꝛrũpit: inflãtẽ ꝛ idropicũ reddit. si ãt digest⁹ fuerit nutrit sic oĩs virt⁹ i stomacho aie indi Ber

gesta generat malos humores
mali inquã humores sunt ma
li mores.
M digito dei eijcio de
i monia. Lu. xj. no. cũ
F sunt multe gentes ⁊
diuerse simul si quis
velit quẽquam illoꝝ pticulari-
ter cognoscere oꝫ illũ digito de
monstrare cũ pnoie demõstra-
tiuo. verbi grã. In platea sunt
iij. pueri. q̃ro a te qs illoꝝ sit fi
lius petri. ⁊ tu respõdes mihi
extẽdendo indicẽ ille ẽ. Spiri
tualiter nulla talis põt reperi-
ri differẽtia discernẽs bonos
a malis qualis est charitas il-
la ergo ẽ q̃ distinguit filios dei
a filijs dyaboli. Idcirco xps d
pprijs filijs ait. In hoc cogno
scẽt hoĩes ꝙ discipuli mei eritꝫ
si habueritis pacẽ adinuicem.
⁊ in hoc sibi oppositus ẽ dyabo
lus qꝛ sũme preoibꝰ hoĩs odio
hꝫ charitatẽ. Jõ plus ad ipsiꝰ
Gre. extinctionem conat. Vñ Gre.
in pastorali. Sicut nihil p̃cio-
sius ẽ deo ratiõe dilectõis. Ita
nihil ẽ desiderabilius dyabo-
lo extinctiõe charitatis. Unde
subdit qsqs enim seminando
iurgia dilectionẽ pximorũ pe
rimit hosti dei familiarius ser
uit. Jõ ex charitate distinguũt
Fig. vtriusqꝫ serui. Figu. Exo. viij.
vbi legimus ꝙ magi pharao-
nis deficientes in tertio signo
clamauerũt digitus dei ẽ hic.

Spiritualiter magi pharaõis
sunt serui dyaboli. Uerũtamẽ
nõ discernũt a Moyse ⁊ Aa-
ron suis dei. In primis duo-
bus signis: qꝛ si quis peccat ꝯ
patris potentiã fragilitate pre
uẽtus remittuntur sibi peccata
Iteꝝ si qs peccat ꝯ filij sapiẽtiã
⁊ sic ignorãtia ductus ẽt remit
tit peccatũ: dico semp pnia p-
uia. Sꝫ si qs per obstinationeꝫ
voluntatis peccat ꝯ bonitateꝫ
spũs sancti nec i presenti nec i
futuro remittit peccatum ⁊ sic
apparet q sunt deficientes vir
tutibus ⁊ in oi bono qñ. s. ad si
gnũ charitatis attinget nõ pos
sunt ẽt quantũcũqꝫ multa alia
faciãt signa. Vñ Aug. sup Jo. Au.
sermone. lx. Alia munera mea
hñt vobiscũ ⁊ nõ mea nõ soluꝫ
naturã sensum vitã rõneꝫ ⁊ eaꝫ
salutẽ que oibus peccatoribus
cõis ẽ veꝝ ẽt linguas: sacrã p-
phetiam: sciẽtiã: fidẽ: distribu-
tionẽ bonoꝝ temporalium pau
peribus: ⁊ traditionem corpo-
ris sui vt ardeãt: sꝫ qm̃ charita
tem non habent nihil sunt ni-
hil eis prodest.
Omnis ante ipsuꝫ pre
i cedet. ps. xcvi. No. tẽ O
pore noctis nõ ẽ tu-
tum ire sine igne. rõ
est qꝛ põt cadere inuenta fouea
⁊ in multa icurrere praua acci
dentia sine remedio. Spiritua
liter vita nostra propter enig-

mata humane cognitōis nocti cōparatur. Jō intutū ē ambu/lare p ipsam pcipue cū plena sit grauibus accidētib⁹ sine lu mine vl' igne charitatis. Ad h iō pius dñs lumē.s.spūm scūm nobis celitus misit vt ab eo,p/tecti⁹ pueniremus ad patriam.
Fig. Figu. Exo. xiij. Postq̄ filij is/rael exierūt egyptū transeun/tes per medium maris rubri: ⁊ fuerūt in deserto: nescientes quā viā tenerent: misit eis igne am colūnā que nocte pcedebat viam lucens sup pplm. die ve/ro ptegebat eos ab estu. Spiri tualiter postq̄ xp̄s eduxit po/pulū credentiū de egypto ifer ni per effusionē vñ cruoris ei⁹ ne vagaret per desertum hui⁹ vite plene diuersis piculis: mi sit ibi ignē spūs sancti. quo pro tegeret nocte ab aduersitatib⁹ tribulationibus multis. ⁊ vir/tute luminis charitatis cogno sceret viam quā opporteret te/nere vt p multas tribulationes intrarent regnū dei de die vero ptegerent ab incursu ⁊ demo/nio meridiāo q populū xp̄i ni/titur decipere,psperorū successio ne. Igitur charitas ē oimode ductrix populi totius ad deū.
Aug. Aug. de laude charitatis. Cha ritas est actio rectitudinis ocu los semper habens ad deū glu tinū aiarum. societas fideliū actio non frigida, actio nō fra/cta. non fugax.

De carne humana.

Filia babilonis mise ra. ps. cxxxvj. qr pa/ter nimiā sibi reputat cōfusionē lapsum p/prie filie iō subiungit custodiā ipsi quousq̄ viro suo tradatur Jō cū interdū delinquit nulla tenus ipunis dimittēda ē. Spi ritualiter caro humana ē filia spiritus pp maioritatē ⁊ reue/rentiā spiritus a deo data ē si/bi vt subiecta: sed confusio ni/mia redūdat in spūs ex carnis peccato: dz spiritus ipsam tene re sub iugo ⁊ nullatenus eidē indulgere peccanti. Fig. Jud. Figu. xj. cū Jepthe pugnassz ꝯ amon ⁊ ipsum debellasset votū deo vo uit q̄ qcqd sibi occurreret re/deūti a pugna domui sue do sa crificaret. Occurrit ei vnica fi/lia. Cui dixit decepit me filia ⁊ tu ipsa decepta es: que post/q̄ duobus mensibus cū soda libus suis virginitatē suam de plorauit data ē i sacrificiū secū duz q̄ vouerat Jepthe. Spūa liter: Jepthe interpretat saluꝰ ⁊ denotat iustū salutē querēs fortiter diabolo resistendo sed habita victoria ꝯ ~~spūi ppia caro obuiat~~ cupiens ipsum de cipere ⁊ volūtatē inclinare: sed ipsa decipitur: qr per duos fon tes lachrymas effundens cū alijs sodalibus suis. i. cum oi/

bus alijs appetitib⁹ sẽsitiuis cõ
primitur. Et per mẽbrorum mor-
tificationẽ fit de ipsa sacrificiuz
deo: ⁊ sic spũs alleuiatus ꝓpo
carnis onere seuerior fit ad pu
gnandũ cõtra diabolum ⁊ eius
temptatiões. Sic igit̃ hec filia
semper est mortificanda donec
viro suo. i. sepulchro tradat̃.
cruciat⁹ eius sunt ieiunia: oro-
nes: vigilie: ⁊ cetere corporales
lobores quibus mortificata fit
deo acceptũ sacrificiũ ex ipa. vn
Gre de Greg. in moralibus. Dum
carnalis vita corrigit̃ ⁊ vsq₃ ad
abstinentie atq₃ orationis stu-
diũ a ꝓficientibus peruenitur
quasi in altari iã caro incendit̃
vt inde in conspectu omnipo-
tentis dei sacrificiũ redoleat vn
de prius culpa displicebat.

B Alij alieni mentiti sũt
mi. ⁊c. ps. xvij. Not.
f ꝙ nulluz maius peri-
culũ ciuitati vel aciei
vacanti bello est ꝙ₃ intestina ꝓ-
ditio. Ideo semper canẽdũ est
a simulatione proditoruz quia
iprouisi magis ledũt. vñ dicit
Am. Ambro. de officijs. In cassum
inqt ꝯtra exteriores inimicos
in cãpo bellũ gerit̃ si intra ipsa
vrbis menia ciuis insidiãs ha
beat̃. Spũaliter. vita humana
est militia super terram: q₂ con
tinue aduersarius noster dya-
bolus tanq₃ leo rugiens circu-
it querẽs quẽ deuoret. oportet
ergo continue resistere nos tẽ-
tationib⁹ suis sed primo calcan
di sunt domestici aduersarij. s.
corporales sensus: qui sunt spi
ritus proditores. nã cũ plent⁹
infidelitatẽ confirmãt atq₃ pro
mittunt ꝯfisus in his spũs gra
uius seducit̃. Ideo sic tractan-
di sunt atq₃ arctandi vt seruire
nõ aũt ledere valeãt. Figu. Jo- Fig.
sue. ix. vbi legim⁹ ꝙ gabaonite
audita strage: quã fecerãt Jo-
sue ⁊ populus israel de duabus
ciuitatib⁹ timore perterriti sub
fraude ⁊ dolo miserũt nuncios
ad Josue indumẽtis veterib⁹
coopertos saccos veteres habẽ
tes calciamenta antiqua ⁊ fra-
cta ⁊ panes durissimos ⁊ i fru-
sta quasi ex antiquitate fractos
Hi nãq₃ simulãtes per supradi
cta. a longinquis partib⁹ mis-
sos dixerũt Josue ⁊ populo de
longinqua regione venim⁹ cõ-
ponere pactũ vobiscuz ne occi-
datis nos nec faciatis qcq₃ ma
li: nos vero amici vestri erimus
⁊ interrogati an habitarẽt i ter
ris quas dñs daturus populo
se spopõderat. Respõderũt mẽ
tientes ꝙ nõ: ⁊ tũc Josue ⁊ po
pulus nõ cõsulẽtes dñm pacti
sũt cũ illis: sed dũ per tres dies
ambulassẽt filij israel iuenerũt
eos habitare in terris eis pro-
missis a dño ac fuisse mentitos
super oĩa ꝓmissa. ⁊ sic volẽtib⁹
eos occidere filijs israel prohi

buit Josue sed condēnauit eos isto modo. Ut habitātes in medio filiorum israel portarēt aquam necessariā tam ad lauandum quam ad bibendū omni mltitudini. Iterum cederēt ligna et humeris portarent quibus tota multitudo indigeret. Spiritualr. Sabaonite interptant valles meisticie et bene significat corporales sensus in quos labunt oīa feda mūdi. sunt. n. sentina totius vite presētis obiectis nāque mūdi caducis et vanis statim sēsus illa suscipiūt et mittūt vsus spirituū. que si per consensum recipiat labit ad vallē peccati atque ad interitū laci infernalis. Hi ergo vidētes Josue et populum israel. i. spiritum et virtutes eius stragē facere: de suggestionibus et temptationibus mundi et diaboli timent hoc idē fieri de ipsis per mortificationē et afflictiōes penitentie: et sic simulant se procul habitare a delectationibus vite presentis. pretendūt enim suos appetitus eē antiquos atque fractos et nullius valoris. promittunt enim habitare procul ab anima nec impedire populū virtutū ab ingressu terre promissionis eterne vite. Hec igitur omnia spondēt sub dolo et promittūt sub fraude. Cōsulendū eēt tūc dominū vt audiremus eū dicentē per apostolum suum si secundum carnem vixeritis moriemini: sed spūs parcens corpori suo nimia compassione statū istud inuenit post tertiam dies suo itineri obuiantem. inuenit igitur Sabaonitas. i. corporales sensus post contritionem et cōfessionē et satisfactionem obuios atque oppositos ad intercidendā viam ad patriam scilicet ad perseuerantiā. Ex hoc enim apostolus cōquerebat dicens. Uideo aliā legem in membris meis repugnantem legi mentis mee et captiuantē me in lege peccati. Sed tunc fit clamor filiorum israel vt moriantur hi proditores quia clamāt sacre scripture doctores et mēbra et sensus corporis nostri mortificemus vt seruiant. Et tūc Josue i. spiritus hanc debet proferre sententiam vt oculi producant lachrymas necessarias ad saluāda peccata ~~[illegible]~~ que offenderunt xpm. Itē quod membra corporis portent sup se ligna crucis xpi quotiens necessarium fuerit accendi ignem charitatis in vno quoque bono opere quod egredictur ab anima: et sic poterunt tute et sine pericolo spiritus et virtutes eius habitare cū anima. si vero sic nō mortificentur et quē illis placita sunt ab eis nō auferant: nequaquam valebit spūs supernā promissionis terrā per contemplationem intrare. vnde Ric. Ric. in libro de contēplatione. Nū-

quaȝ inquit affectus noster ad
desiderium supernorum perfe-
cte accenditur: nec intellectus
ad celestium contemplationeȝ
acuitur: nisi cura carnis etiaȝ
in licitis ⁊ necessarijs frequen
ter ⁊ fortiter repellatur.

C D Eiecit eos dñ alleua
rentur. ps. lxxij. No
ta ꝙ princeps exp-
tus pluries proditio
nem inimicorum nunꝙ̄ dȝ de
ipsis confidere imo sicut videt
eos erigi statim debet eos op-
primere ac taliter prostrare. ꝙ
nullam habeant amplius no-
cendi facultateȝ propterea scri
ptum est. de inimico tuo non
confidas in eternuȝ. Spiritua
liter. Judicium rationis dicit
esse princeps in nobis: ⁊ ad ip
sum spectat opprimere impu-
gnationes hostiles: que inter-
dum fiũt, contra animaȝ ne dũ
a mũdo ⁊ a diabolo: verum ét
a proprijs corporalibus sensi-
bus qui omni conatu student
animam captiuare. Jõ potius
debent comprimi ⁊ captiuari
Fig. q̄ȝ anima captiuet. Figura Jo-
sue decimo. Ubi legitur ꝙ ob-
tenta Gabaon per Josue quin
qȝ reges cõgregatis exercitibꝰ
suis scȝ amoreorũ venerunt de
uastare ipsam sed tũc Josue ip
sos debellatos persequutus est.
Et facta oratione ad dominum
stetit sol quãdiu ꝓstrasset ma-
gnã hostiũ partẽ: deinde grãdo
celitus missa fere oẽs occidit il
los qui euaserant gladiũ Jo-
sue. Et tunc Josue. v. reges ca
ptos collis coꝝ calcatis fecit su
spẽdi i ligno ⁊ sic, stare vsqȝ ad
vesperũ. Jnde ipsos fecit proij-
ci in speluncã ⁊ lapidibꝰ coope
riri. Spiritualiter per Josue
subaudi rõnis iudiciuȝ. per. v.
amoreoꝝ reges. v. sensus cor-
porales qui videntes gabaõ. i.
carnẽ rõni subiectam quã suaȝ
esse deputant congregatis suo-
rum prauorũ desideriorũ exer
citibus conant ipsam extermi
nare. i. extra suos terminos. s.
spũs obuiam prohicere. Sed
Josue congregato exercitu do
mini. s. ieiunio: abstinentiã: tẽ-
perantia: lachrymis contritio
ne: ⁊c. aggredit. v. reges i vir-
tute xp̄i: ⁊ non ecclipsatur diui
na gratia vt pugna. i. pnia con
terat magnam partem prauoꝝ
desiderioruȝ. Reliqua vero oc
cidit supnoꝝ cõtemplatio. Nã
quemadmodũ grando vermes
occidit. Jta feda corporis desi-
deria contẽplatio diuinorum.
Quinqȝ vero reges calcatos
per veram obedientiam Josue
suspendit in ligno. qꝛ. v. corpo
ris sensus configit cruci xp̄i sti
gmata iponendo illis, ꝓut apo-
stolus se fecisse fatet. ⁊ hoc vsqȝ
ad vesperaȝ mortis. postmodũ
vero d ligno huiꝰ mũdi depositi

sunt ꝓiecti in speluncā.i.in fo-
ueā vel sepulchꝛuȝ vbi vsqȝ ad
diē iudicij moꝛabunt.ꝛ Josue
i.spiritus securus intrat cū ex
ercitu suoꝝ meritoꝝ terrā pꝛo-
missionis vite eterne. Sic igit
debet spiritus suo iudicio coꝛpo
ris sensū dn̄ari ne se erigāt ꝛ ni
si sic subijciant aīaȝ suo pōdere
Gre. necabūt. vn̄ Gꝛe.i moꝛa. Nos
inquit gestamꝰ laqueū nr̄ȝ n o-
biscū. Circūferimus inimicuȝ
nostrum.nr̄am carnē de pecca-
to natā:in peccato nutritā.coꝛ-
ruptā nimis ipsa origine.Sed
multo amplius pꝛaua ꝯsuetu-
dine ꝯuiciatam.hinc est ꝙ tam
acriter aduersus spūm cōcupi
scitꝙ assidue murmurat ꝛ im-
patiens est discipline: qua illi-
cita suggerit: que nec ratiōi ob
tēperat nec vllo timoꝛe rubet.

P Ercutient maxillā iu
dicis israel.Michee.
p v. Nimis est grādis
audacie percutiēs iu-
dicē suū ac dn̄m suum ꝛ ad ma
gna se exponit pericula verūta-
mē tanta est interdū familiari-
tas ꝛ amoꝛ inter vtrūqȝ ꝙ reci
piēs percussionē nequaqȝ ꝑcu-
tiet.vt patet de puero percutiē-
te matrē ac de puella percutien
te pr̄ent. Spūaliter.in familia
aīe dȝ esse iudex ꝛ dn̄s ipsuȝ ra
tionis iudiciuȝ.Dia.n.tam aīe
qȝ coꝛpoꝛis habet dirigere ꝛ iu-
dicare:ac ēt punire.sed iterdū
in tātū est excecatū ꝛ amoꝛe ꝓ-
pꝛie carnis ꝑuentū ꝙ nihil d̄ ꝑ
cussionibus sentit.interdū eniȝ
suscipiens letuȝ moꝛtalē pecca-
ti nō sentit.Fig.Esdre.ij.c.iiij.
Ubi legimꝰ ꝙ apemē filia Be
zacis cōcubina regis sedēs iu-
xta regem ad dexteram aufere
bat dyadema de capite eiꝰ ꝛ im
ponebat sibi ꝛ palmis cedebat
regeȝ de sinistra manu ꝛ ore a-
perto intuebat eū que ꝛ si arri-
serit ei arridet rex.nā si idigna
ta fuerit blādit ei donec recōci-
lietur.Concludit.Foꝛtis ꝛ au-
dax ē que mulier que vincit re
gem.Spiritualiter.Apemen fi
lia Bezacis.i.caro filia terre se
det ad dexteram cum eius locꝰ
sit ad sinistraȝ eleuat dyadema
spiritui ꝛ sibi iponit cū imperiū
qd̄ est rōnis iudicij sibi vsurpat
ꝛ spiritus subijcitur ei percutit
regē malo desiderio ꝛ spiritus
arridet ei per consensuȝ.Si in-
dignat non potens obtinere in
terdum illicita que cupit spiri-
tus illa operando que cupitre-
cōciliat:ꝛ sic miser spiritus iu-
dicio ratiōis deposito multipli-
ci seruitute cruciat.Unde Se. Se.
epl'a.xij.Multis igt fuiet q suo
coꝛpi fuiet hꝰ nimis amoꝛ nos
timoꝛibꝰ ingetat sollicitudini-
bꝰ onerat ꝛ cōtumelijs obijcit.

M Ulier molesta erat ado
m lescēti.Gen̄.xxxix.no. E
tantam esse molestiam

qua vxor virũ stimulat cum cu
pit quicq̃ obtinere ab ipo q fe
re reperiri: nõ valet qui possit se
Hie. defendere. Unde sm Hie. Ha
bet nescio qd latentis veneni ca
ro femina qua sepe prudentio-
Val. res vilius superant. Uñ Vale-
rius in epistola. ad Ruffinum
Jupiter inquit rex terrenus q
etiã deus celorũ et rex pre stre
nuitate singulari corporis icõ-
parabilis mẽtis elegantia: post
europam mugire coactus est.
Amice. Ecce quẽ bonitas sup
celos extulit femina brutis cõ-
parauit: poterit et te femina co-
gere ad mugitũ si nõ es maior
Joue. Spũaliter. per feminam
sic molestã subaudi carnem hu
manã: que die noctuq̃ spũz su-
is desiderijs tantũ sollicitat vt
relicto deo et cultu sacramẽtorũ
sanctorũ illum pijciat libere in
Fig. manu hostiũ infernaliũ. Figu.
Jud. xvi. Dalida totiẽs et tãtũ
temptauit Sansonẽ fortissimũ
virorũ q ab eo elicuit vbi vires
ei9 cõsisterent. qui nimia puen-
tus mulieris molestia dixit ei
q in. vij. crinib9 capitis que eo
dormiente in gremio eius fecit
illi radi crines et perditis crini
bus tradidit eũ in manib9 phi-
listinorũ qui sibi erant inimici
mortales. Qui sanson ab eisdẽ
tentus excecatus est deinde pre
cipitio domus interijt. Spiri-
tualiter. per Dalidã que interp
tatur paupercula subaudi car-
nẽ humanã. Que precunctis
mortalibus creaturis in hunc
mũdũ adueniẽtib9 ipsa indigẽ
tior ẽ et nudior vt patet im pri-
mordio eius natiuitatis: qr cũ-
ctis animantibus nascentibus
cũ proprio indumẽto et iueniẽ
tibus gratis escam suam super
terram ipsa misera egrediẽs de
vtero matris nuda in labore et
erumna cogitur sibi acquirere
victum et vestitum. Hec igit tã
egens: tã misera: tã pauper i tã-
tum fortissimũ Sansonẽ. i. spi
ritum quem nequaq̃ superare
valet totus philistinorum idest
demonum exercitus molestat:
ac etiã suis malis temptationi-
bus sollicitat; vt neglecto stu-
dio proprie salutis obdormiat
in gremio corporalis affectõis:
quo facto ipsa ab eodem exclu
dit spũs sancti dona in quorũ
gratia tota consistit spiritualis
virt9: et sic miser a demonib9 ex-
cecatus atq̃ delusus moritur et
damnatur ~~manu~~ demonũ. Id- damna
circo nisi fugiam9 carnis affe- tione
ctionẽ añq̃ nos sic seducat eter
naliter moriemur. Ideo nulla
tenus est amanda que amato-
res suos qui ipsam colunt vt de
um et nullatenus cupiunt ipã
derelinquere sic nouit deo pro-
mittente tractare. Unde Gre- Gre.

gorius tertio Moralium. Qui iniq₃ carnem suam deo prepo-suit iudicante deo agitur vt ex ea amplius in igne crucietur: hic itaq₃ relinquere eam nō vult: et tamen illa abstrahitur. Illic eam relinquere appetit: et tamen in ea propter supplicia re seruatur.

F m Alier autem preciosā animā viri capit. pro uer. vj. Nota q̄ tanta est mulieris astutia atq₃ audacia. q̄ cum vult quasi impossibilia facit et agit: vñ Vale. ad rufinū. Audax est inquit ad oia q̄cunq₃ amat et odit femina et artificiosa est nocere cū vult. Sed ne longo sermone te supēdam lege Aureolum Theophasti et Medeam Jasonis: et vix pauca inuenies impossibilia mulieri. Spūaliter: tāta est spurcitia carnis humane. et adeo in suis desiderijs potens est inclinare spiritum ad eius volnptatū cōtagiū: vt quasi nihil impossibile sit ei. Ideo multos prostrauit dyabolus illa preuia quos nūq̄₃ sine ipsa vicere potuisset. Idcirco cuius spiritum non potest ipsa temptatiōe decipere illam sibi studet adiutricē habere. Figu. iij. Reg. xxij. vbi legimus q̄ cu₃ Acab rex israel vineā Naboth appeteret sibi vniri pro horto oleru₃: nec ipsā obtinere posset precio ab ipso Naboth dicente quoniam paterna hereredicas eius erat proiecit se ad lectum dolore plenus. Quem cum sic eū aspiceret tristem Jezebel vxor eius inuestigata causa doloris statim scripsit epistolā. Ut capt⁹ Naboth adiudicaret morti testibus falsis mediantib⁹: et sic factu₃ et lapidatus est a populo illa procurante cuius vineam possedit postmodū Acab libere. Spiritualiter. subaudi per Naboth liberum arbitrium iudicio rationis regulatum. per regē Acab nota diabolum qui cupit de vinea nostra idest de anima nr̄a facere hortum olerū. vt sua animalia bruta idest suggestiones ac temptationes nephandas ibi pascat ac nutriat. Temptat igitur diabolus precio emere vineam nostre anime: cum nobis promittit delectatione₃ peccati. cui si per consensum respondemus iam factum anime nostre forum: et sic preciosam vineam quam dominus plantauit et redemit suo precioso sanguine tam vilissimo vendimus precio. Cum vero respondet fidelis nequaq₃ venda₃ animam meam que est paterna hereditas ad imaginem dei conditam que est Christi co-

Val.

Fig.

heres in celesti regno. Cruciatur tunc diabolus non valēs obtinere cupita. Non hz vnde pascātur hostiles ac brutales suggestiones sue. Conqueritur. Jezabel interrogat causam sui cruciatus. Dicit enim. Ecce nō cōsentit Naboth mihi vendere vineam. renuit delectationē quaz sibi ferebā in preciuz que reddū dabat in te. Quid faciā nisi me iuues: moriar. Et tunc Jezabel que interpretatur sterquiliniū idest humana caro collectis duobus testibus iniquis atqz mendacibus scilicet presumptione indiscrete venie et spei longioris. Jubet lapidari rationis iudicem idest pcti duritie cooperiri. Quo mortuo i peccato diabolus animā libere possidet carne misera procurāte. Et sic pz q̄ misera ac pessima ac detestabilis sit putrida caro humana que non obstante nature eius enormitate fetida taz grauia p̄sumit agere ↄtra spiritum. hoc
Inn. est quod plorat Inno. de vilitate ↄdictiōis humane di. Quis det oculis meis fōtē lachrymarum vt fleā miserabilem cōditionis humane ingressuz: culpabilē cōuersationis ꝓgressū: damnabilē dissolutionis egressum. Consideremus enim cuz lachrymis de quo factus sit hō qd facit hō et qd factur9 sit hō: sane formatus est de terra, conceptus est in culpa. natus est ad penam. Agit praua que non licent. turpia que non decent: vana que nō expediunt. Agit praua: qb9 offēdit deū: offēdit ꝓximū: offēdit seipsū. Agit turpia qbus polluit famaz: poluit conscientiam. Agit vana quib9 negligit seena. Negligit vtilia: negligit necessaria: fit cibus ignis qui semper ardet et vrit inextinguibilis. Esca vermis qui semp rodit. semper comedit. imortalis massa putredinis que sem per fetet et sordet horribilis.

Adueniat regnū tuuz.
a Mat. vj. Semp here ditarie debet regnū legittimo filio. ideo ne iurgiū fit post mortez patris cō sueuit pater coronare añ mortē futurū regē: qz tanta est proteruitas aliquoꝝ qꝫ ↄtumcūqꝫ nouerint nō illis regnum deberi: nihilominus per phas et nephas student illud vsurpare et subripere illi cui recto iure debetur. Spiritualiter. regnū hois atqꝫ imperiuz debetur spiritui et nō corpori. Ratio est. qz spūs ē filius dei per quandā similitudinē. corpus vero licet sit plasma dei est tamen de limo terre. Ambo ergo fratres sunt. s. spiritus et corpus: non eiusdem tamen matris. i. materie. qz corpus d̄ terra. spiritus vero non de terra: sed ad similitudinē dei fact9 5

est. Nihilominus tanta est aliquando ipsius corporis ambitio vt in detrimentum spiritus velit regnare: et sibi regnum neqter vsurpare. Ideo ipsius neqtie obuiādū est. Figura. iij. Regū primo. Senescente Dauid qui ordinauerat Salomonē sibi succedere in regnum surrexit Adonias filius Agid. et assumptis quinquaginta viris consequentibus dicebat. Ego regnabo. Sed tunc Bersabe mater Salomonis pūenta Natham prophete consilio conquesta est Dauid regi. quod Adonias frater Salomonis vellet sibi regnum. ascribere contra decretū regiū. Et tūc rex Dauid fec̄ vngi Salomonē in regem et poni super mulam suam: et sic duci per terrā clamāte populo. Uiuat rex. Spiritualiter. per Dauid subaudi xp̄m. per Salomonem filium Bersabe subaudi spiritum. Nam interpretatur puteus sacietatis. Naz spiritus humanus est vas et pute⁹ capax glorie in qua consistit eterna sacietas. vnde in persona prophete loquitur in. ps̄. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Adonias filius Agid significat corp⁹ filiū terre. Agid iterp̄tatur aduena per quem subaudi carnem ipsam que ē aduena et extranea ab omni spirituali substantia. Cōgregatis igitur quinquaginta viris idest quinqz sensibus corporis pugnātib⁹ cōtra decem p̄cepta decalogi nitit̄ sup spūm abusiue regnare et contra decretum xp̄i quo dicitur. Si s̄z carnem vixeritis moriemini. Sed tunc Bersabe. i. celestiū ꝯtemplatio Salomonem ducit ad xp̄m. qui eum vngit gratia qua superat et vincit corpus: et ascēdente Salomone. i. spiritu super equū regis. i. passionē xp̄i vl' crucē p meditatōez clamāt oēs vires anime. viuat spiritus. depositis appetitib⁹ sensitiuis corpus efficitur spiritui subditum atqz obediens. Igitur patet quod corpus nimis impinguatū spiritum nititur supplantare. Jō obuiandum est ei oportunis remedijs. vnde Grig. super leui. Omel'. viij. Nescitis si corp⁹ vel carnem nutriatis et ipsum frequenti molitie ac iugi dlitiarū fluxu foueatis insolescet necessario aduersus spūm et fortior illo efficitur. quod si fiat sine dubio inditionem suam redactum spiritum cogit suis legibus et vitijs seruire. Si vero ad ecclias frequēter venias aurem litteris diuinis admoueas: explanationē mādatoꝝ celestiū capias. sic cibis et delitijs caro. Jta spirit⁹ v̄bis dinis ꝯualescit: et robustior effect⁹ carnē sibi paere cogit et suis legib⁹ obsequi. Non crescat qz ascēdisti

cubile pris tui. Gene. xlix. Nō fuit aliquo tpe cōcessum vt posset nec deberet filius assumere vxorē vel cōcubinā patris. Jō ꝯ facientibus semper instabat vindicta sicut de Ruben priogenito Jacob. q ex hoc a patre antecedēti bñdictiōe ꝑuato pꝫ. Spūaliter. corpus nostrū hāc voluit seruare regulā. Jō debet
Fig. legis pena puniri. Figura. iij. Reg. ij. postq̄ꝫ Adonias repressus ē atqꝫ coactus regnum fratri suo Salomoni dimittere ordinante Dauit patre suo conatus ē arripere Abisaac sunamitem cōcubinam patris sui Dauid. lꝫ Dauid nō cognouissꝫ eā Et tūc Salomon rex indignatus super scelus fratris sui misso banaia fecit Adoniā interfici. Spūaliter. per Adoniā qui ꝯ fratrē suuꝫ sattagebat regnare subaudi corp⁹ quod sepe aduersus spūm enormiter cōcupiscit. per hanc cōcubinam subaudi sensualitatem. ⁊ omniū sensuum potentiam. Igitur h̄ dormiuit cū patre nostro xp̄o quia ipse fuit verus hō habens sensualitatē ⁊ omnium sensuuꝫ potentiam: hanc tamen nunq̄ꝫ cognouit pro aliqua voluptate: qm̄ nec visus vana nec audit⁹ turpia nec odoratus icongrua nec manus inhonesta percepit nec os locutuꝫ ē dolum nec ei⁹ gloriosissimū ac sanctissimum corpus vnq̄ꝫ coinquinari valuit. Vult ergo Adonias statum patris. i. aiam maculare cupiens carnis delectamēta ac voluptates exercere quibus nunq̄ꝫ vsus est pater. Mittit Salomon Banaiaꝫ qui interpretaꝫ responsio eius ⁊ bene d̄notat punitionē debitam qua respōdeꝫ fatuo corpori ꝫm eius fatuitatem. Occidit ergo ꝑ mortificationē membroꝝ quo facto Salomon. i. spūs regnat in pace: vt victor ⁊ fortꝭ pugnator: hac ergo fortitudine vt endū ē si cupimus ꝯ carnis vicia triūphare ⁊ laudari de vera fortitudine vñ Grego. viij. moral. Justorū
Gre. fortitudo ē carnem vincere: ꝑ priis voluptatibus ꝯtraire. delectationem vite presentis extinguere. huius mundi aspera ꝓ eternis penis pensare vel amare prosperitatis blandimenta contemnere aduersitatis metū in corde superare.

O Omnia subiecisti sub pedibus ei⁹. ps. viij. J Nō solum sunt homini nociua aialia multa ex ꝓpagatione nascentia in terra. sed ēt q̄dā ex terre putredine vel putrefactione progenita. vt scorpiones ⁊ q̄ꝫplures vermes continentes venenum veruꝫ qꝛ homo superat omnia astutia ⁊ ingenio. Jō facile omnia mala ꝑcauet. Spūalr. tot

sunt suggestiones et tēptatiōes dyaboli que nascuntur in carne nostra terrea: nō solū ex ppagatione dyaboli et mūdi: sed etiam ex putredine et infectiōe ipsius carnis infestātes et ꝯcupiscētes aduersus spūm: q̄ sta tim ipse spūs infectus subcumberet nisi q2 dn̄s subiecit oia sub pedibus eius per liberum arbitrium rationis lumine regulatuz. Figu. Gen̄. primo. vbi dominus ait: producat terra q̄drupedia et bestias fm gen⁹ suum et factum est ita. Et postmodum sub hominis dominio illa cōstituit vt dominet illis etc. Spiritualiter. subaudi per terram humanam carnē infectaz peccato primorum parentum p cuius pena permissa ē genitricem eē multaꝝ brutaliū culparum. germinat. n. ex sui corruptione q̄plures cōcupiscentias fedas ēt preter illas q̄ dyabolo suggerēte et mūdo premini strante serpentina et feralia contagia producuntur in ipsa. sed sub hominis potestate ē illa respuere atq3 vitare, [redacted] Nam omnia que fecit deus bona sunt si homo illis bene vtat p eo q̄ facta sunt et quēadmodum facta sunt. et eorum adiutorio pōt homo peruenire ad deum. vnde Augu. in li. Solilo. Aug. Omnia inquit subiecisti sub pedibus hominis vt solus homo tibi subijceretur: et vt tuus esset totus homo sup omnia tua dominat⁹ est homo. Exteriora nē pe cūcta pro corpore creasti. ipsum vero corpus pro aia. aiam vero pro te vt tibi soli vacaret vt te soluz amaret possidens te ad solatiuz. Inferiora vero omnia ad seruitium. Si igit vtamur his omnibus neduz nos ledent: sed iuuabunt ad salutē.

D

E cadaueribus eorū ascendit fetor. Ysay. xxxiiij. Alique enim aues sunt adeo diligētes cadauera q̄ percepto fetore per eius vestigium deueniētes ad cadauer obliuiscūtur loci vbi fuerant educate. Jdō relicto illo nidificant et pulificant iuxta cadauera. Ideo semper iuxta patibula corui reperiūt. Nā sūme coru⁹ cadauer diligit vt possit eo vesci. Spūalr. carnales hoies i tm̄ diligūt corpis delectamēta vt sp eāt post vestigiū ꝯcupiscētie fede quousq3 pueniunt ad actū pcti. Et tūc regiōis pnie obliti regez et gliaz suā atq3 felicitatē totā ponūt i corpe collētes illud vt deū. Fig. Gen̄. viij. Coru⁹ exijt d archa et inuēto cadauere ibi māsit nec āpli⁹ ē ad archā fuersus. spūalr. coruus g sp pcrastiat significat car

d iiij

Fig. (margin) · R (margin) · Fig. (margin)

(Manuscript marginalia, left margin:) gratia ad ... huabe di uina ... velit ... libber dominari ut rectus

(Manuscript note, foot of page:) expostulat ordo iuris, oia que homi subjiciunt, et a deo sunt, reperiet sibi adiumenta

ualem hominem nolens cada
uer relinquere quousqꝫ sint, ibi
carnes: qꝛ hō lubricus ab effe-
ctione nō vult resistere quousqꝫ
caro viuat. Crastinat enim de
die in diē penitētiam nec redi-
re cupit ad electoꝝ societatem
inuēta detestanda putredine i
quā īfelix enormiter se submer
git qm̄ nihil est in presenti vita
horribilius humano corpore.
Au. Augu. i lib. Soliloquiorū. c.
ij. Ego cadauer putridum esca
vermiū. vas fetidū. cibus igni-
uz. abissus tenebrosa. terra mi
sera. vas aptum ad ꝯtumeliaz
genitus in imunditia. viuēs in
miseria. moriens in angustia.
Heu miser qd sum ego ꝛ quid
futurus suz. vas sterquilinij. cō
cha putredinis. plenus fetore
ꝛ abhominatione cecus. paup.
miser. ꝛ miserabilis.

L. Sicut onus graue gra
uate sunt sup me. ps.
xxxvij. vulgo dicit ꝙ
res nō pōt bene eque
cognosci sicut per oppositū ei⁹.
Nūqꝫ scit hō ꝙꝫ preciosa res sit
sanitas nisi qn̄ infirmat ꝛ sic in
alijs bonis. Et hoc apparet in
rectoribus terre in qbus sepe
vulgus mutationē desiderat q̄
interdū in eius redūdat malū
sicut fabulose dicitur de ranis
q̄ renuentes trabem receperūt
serpentē eas deuorantez. Spi-
ritualr. nūqꝫ hō cognoscit vali

tudinē diuine gratie nisi cuz il
la priuatus cadit i seruitutem
peccati. Primo nāqꝫ liber erat
sub lege placida ꝛ suaui. Post
modū vero illā fastidiens cadit
i tyrānicam seruitutē. Figura. Fig.
Exo. i. Quādiu vixit Pharao
q cognoscebat Joseph popul⁹
israel liber fuit i egypto in om-
ni sua ꝯditione. Sz eo mortuo
surrexit alius Pharao q igno
rabat Joseph q populū ꝑ egy-
ptum dispersit ad colligendas
paleas ꝛ multiplici tribulatiōe
afflixit. Spūaliter. Pharao q
cognoscit Joseph ē iudiciū ra-
tionis q cognoscit christuz ꝙꝫ-
diu igitur iste Pharao regnat
i hoie populus tuus. i. virtutes
anime ꝛ sensus corporales sunt
sue libertatis. sz hoc rege mor-
tuo per peccatū surgit alius rex
idest sensitiuus appetitus qui
xp̄m penitus ignorat eo ꝙ dia
bolica potestate fouetur. Ideo
populus diuersis onerib⁹ gra-
uatur. Tren. primo. Vigilauit
iugū iniquitatū mearum i ma-
nu ei⁹ cōuolute ꝛ imposite sunt
collo meo. infirmata est virtus
mea. dedit me dominus in ma-
nu de qua non potero surgere.
Dispergitur ergo populus per
egyptum quia tam anime vi-
res ꝙꝫ sensus corporis ad di-
uersa atqꝫ grauia vitia disper
guntur: ad que ipse appetitus
diuersa appetendo vicia iubet

per prauum exercitiu3 disper
Au. gi. Jo Augu. iiij. li. de ciuitate dei. Malus inquit non solum vnius hominis sed q peius est tot dominorum quot viciorum est seruus.

Me Rit p suaue odoř fe
e tor. Isa. iij. In oib
sensib cotigit aliqñ er
ror ex potetie ifectoe
Ná vt dr oculis egris odiosa é lux q puris é amabilis. Ita pt dici & ver é: q infectis naribus odor displicet & fetor pl3. Spiritualiter. ex pformitate q con federantur peccatores diabolo bona opa illis fetet: & turpia at q enormia placent. Jo si qs ta les velit ad pniam reuocare di splicet qsi si quis eis pbeat feti
Fig. da atq turpia odoráda. Figu. Exo. v. Cu Moyses ex pcepto dei vellet populu de egyptiaca seruitute liberare vel educere videns populus Pharaonem iratum ceperunt clamare super Moysé & dicere: fetere fecisti odoré nrm corá Pharaone ex quo locutus es de nostro exitu egyptij. permittebat. n. nos co medere carnes cepe & alea. Nuc aut postq cepisti tractar hoc af flixit nos durissime. Spiritua liter. qdiu populus peccatorum é in peccati tenebris exercens pprias voluptates carnis & p manet i fetore aleo & cepe libi dinis. Pharao. i. diabolus in de suscipit magnum suauitat odorem: dimittit eos sic sorde scere velut sues in volutabro. & miser peccator oculos hus in fectos non percipit vbi manet. Nares h3 & no odorat. cu vero Moyses. i. diuini verbi predi cator hunc populu nitit ab hu iusmodi fetore educere: statim furit Pharao & verba oppres sionis conat populum detinere armat se statim vt obuiet pnie ne pdat quos possidet. Grego. Gre. xxiiij. mora. hostis noster qto magis sibi nos rebellare cospi cit: tanto magis expugnare co tendit. eos. n. debellare negli git quos qeto iure se possidere sentit. sed cu sic carnales homi nes vocati ad penitentiá se pul sari sentiunt memores quietis preterite q in sordibus pecca ti habebant non valentes: imo non volentes pro salute eorum quicq sustinere laboris clamát p Moysen. i. p predicatore3: p confessoré: p cosiliatoré eis bóa facere suadétem. imo clamát: p xpm eo salutem querenté fe tere fecisti odoré nostrum. qe scebamus in voluptatibus no stris. diabolus vero non mole stabat nos. Nunc autem angit ieiunium. conturbant vigilie. frangunt oratióes: attedíát p dicationes. vrgent nos diaboli ce suggestióes. Quid faciem? melius é stare i egypto peccati

q̄ tanta pati aduersa. O imp-
fecta potentia. O ceci ⁊ sine lu-
mine in tenebris ambulantes
vhe vobis ponētes lucem tene-
bras ⁊ pro tenebris lucē sumē
Au. tes Aug. in soliloquio. vhe do-
mine caligantibus oculis qui
te videre nō pñt. vhe auertenti
bus oculos vt non videant ve-
ritatē. Nequeunt eniȝ oculi te-
nebris assuetis summe verita-
tis radios intueri: nec sciūt de
lumine aliquid estimare quoꝝ
est in tenebris habitatio. Tene
bras vidēt: tenebras approbāt.
Tenebras diligunt: ꝺ tenebris
eūtes in tenebras nesciunt vbi
corruāt: miseri nesciunt quod
amittant qm̄ cadunt apertꝭ ocu
lis: ⁊ descendant in infernuȝ vi
uentes.

¶ De corpore christi.

P p Anis cor hominis cō
firmet. ps. ciij. Inter
omnes cibos panis ē
viatoribus vtilis qa
bene nutrit ⁊ nō grauat ⁊ bñ di
geritur. Spiritualiter. nos su-
mus magni itineris viatores.
Nā via nostra includit duob⁹
terminis multū distantibus. s.
terra ⁊ celo. Ideo indigemus
refectione bene nutriente. Nul
la igit̄ talis potest esse qualis ē
corporis dñi nr̄i iesu xp̄i. Ioā.
vj. Si qs mādūcauerit ex hoc
pane viuet in eternū. Alia eniȝ
cibaria grauāt. Iste aūt panis
adeo ꝯfirmat viatores vt repul
sis cūctis periculis incolumē ꝑ
ducat ad patriam. Figura. iij. Fig.
Reg. xix. Helyas fugiens fa-
miliā Iezabel a qua iussus erat
occidi sicut ceteri prophete pre
magna lassitudine sub arbore.
Iuniperi obdormiuit. ⁊ ecce an
gelus excitauit a somno dicēs.
Surge comede. grandis eniȝ
tibi restat via: ⁊ excitatus He-
lias respexit ad caput eius sub
cineritiū paneȝ: qui comedit ⁊
bibit aquā ⁊ ambulauit in for-
titudine cibi illius. xl. dieb⁹. ⁊
xl. noctibus vsq̄ ad montē dei
vbi ipse de⁹ sibi apparuit. Spi-
ritualiter. dū iust⁹ fugiēs mor-
tem culpe que oēs nititur occi-
dere iacet aliqñ ꝓstrat⁹ ex fra-
gilitate sub aculeis ꝑñtis vite
qui bene per vmbrā iuniperi pū
gentis signātur. Ibi. n. si mul-
to tp̄e moraretur a familia cul
pe percussus periret. debet igit̄ i-
de surgere a diuini verbi p̄dica
tore excitat⁹ qui ōndit panē re
fectionis, quē si cū aqua lachry
maꝝ assumat ꝺuote viā hāc grā
dē securus ambulans ꝑueniet
eterne beatitudinis ad montē i
quo bñplacitū est deo habitare
cū suis sanctis electis. ⁊ vbi ip̄e
celestis panis cūctos reficit eter
na visiōe. hūc esuriēs beat⁹ An An.
selmus fatigatus itinere vite p̄
sentis humilis petebat in suis
meditationib⁹ dicēs. Ecce ani

mus me⁹ fatigatus veniens de
via cogitationũ ab ipsis p quas
transierat vanitatib⁹ per multa
diuisus periculosã patitur esu-
riem. Nõ habeo qd ponã añ il-
lum pauper sum ꝛ egenus. O
diues oium bonoꝝ ꝛ dapũ sup
ne societatis: oppulẽtissime lar
gitor deus. da lapso cibuꝫ: colli
ge dispsum. libera captiuũ. rein
tegra scisum. en stat ad hostiuꝫ
ꝛ pulsat obsecro per viscera mi
sericordie tue quibus visitasti
nos oriens ex alto. Iube pulsã
ti misero aperiri. vt liberis gres
sib⁹ ingrediat̃ ad te: ꝛ reqescat
ĩ te: ꝛ reficiat̃ de te celesti pane.
Anteq̃ꝫ comedã suspiro.
B a Job. iij. Dicũt auctores
medicine q̄ pcñe in sto
machũ cibũ idigestũ sup idige
stũ ẽ diminutio vite. Vñ pusq̃ꝫ
scdꝫ cibũ sumat pm⁹ dꝫ digeri.
vt stomach⁹ expedit⁹ a pmo lib
possit itẽdẽ sup scdꝫ. Spũalr. ci
b⁹ iste bñdict⁹ i stomacho aie ñ
ẽ ponẽdus nisi p pniaꝫ digesta
sit ois por culpa. Nulla. n. dꝫ i
aia remanẽ vite pñtis affectio
Fig. vbi dꝫ põi toti⁹ mũdi pfectõ. Fi.
iiij. re. xxiij. Iosias noluit q̄ fi
erẽt phase nisi pri⁹ iudea pur-
garet̃ ab ydolatria purgata vo
cepit fieri phase. ꝛ nota q̄ pha-
se erat festũ esus agni i ꝯmemo
ratiõe exit⁹ egypti. Spũalr pci
pit dñs pri⁹ purgari aiaꝫ p ꝯfes
sionẽ ab oi terrena cupiditate
q̃ ẽ ydoloꝝ fuit⁹ ꝛ postmodũ fa
cẽ phase. i. sumẽ agnũ imacula
tũ. i. corp⁹ dñicũ cui⁹ passiõe li-
berati fuim⁹ ab egypto iferni.
Comedebat̃. n. agn⁹ ille cuꝫ la-
ctucis agrestib⁹ ꝛ nos sp illũ de
bem⁹ sumẽ cũ lachrymaꝝ ama-
ritudie: memores exñtes ama
ritudinis ꝛ penaꝝ q̃s p nobis ẽ
passus. Vñ Tren. iij. exhortat̃
nos dñs dicẽs. Recordare trãs
gressiõis mee absinthij ꝛ fellis.
Sic igit̃ prius purganda ẽ cõ-
scientia ne multiplicata iuenia
tur cibo extraneo ꝛ inducatur
mortalis infirmitas. Vñ Cris. Cris.
Omel. v. super Mat. Corpora
lis inquit cibus cũ ventrem in
uenit a diuersis humorib⁹ occu
patuꝫ amplius ledit magis no
cet ꝛ nullũ pstat auxiliũ. Ita ꝛ
ille spũalis cib⁹ si aliqueꝫ repe-
rit malignitate polutũ eũ mag
pdet ñ sua nã sꝫ recipiẽtis vicio
Or vidue ꝯsolatus suꝫ.
c Job. xxix. Maior est C
el'ya que fit vidue q̃ꝫ que
fit nupte. ꝛ quanto maior est re
cipiẽtis indigẽtia: tãto ampli⁹
est dãtis gratior el'ya. Iõ de⁹ sũ
me misericors pr̃ dr̃ orphanorũ
iudex viduaꝝ. ps. Pupillũ ꝛ vi
duã suscipiet. Spũaliter. pecca
trix aia dr̃ vidua qr ex culpa p
didit viꝝ suũ. s. liberꝝ arbitrium
quo erat fecũda. sꝫ eo pdito om
nib⁹ bonis remanet dstituta. co
git. n. mẽdicar ac mẽdice viue

re nec hoc retinere debet meli⁹ est mendicare q̄ȝ mori. Mendicat. n. aia peccatrix cū in pecca to existens suspirat audire verbum dei: ꝛ ꝑ tanto mendice recipit q2 apta nō est illud susceptum opere pficere. Nā si apta esset illud exequi grandē ide reciperet mercedē q2 foret⁹ beata. Luc. xj. Beati q audiunt verbum dei ꝛ custodiūt illud. Nihilominus post verba predicatoris vadēs aliquod pcipit nutrimentuȝ: quousq̄ȝ misericors deus de plenitudine sue gratie
Fig. ipsam reuocat ad salutē. Figu. Ruth. ij. ꝛ. iij. vbi legim⁹ q̄ ipa Ruth vidua excitata a Noemi socru sua ibat ad agrū Boos colligens spicas post terga metentium quā cū vidisset Booz cōpassione motus illi⁹ paupertatis confortauit eam di. Nequaquam timeas colligere spicas in agro meo. nec alibi spicas collectura accedas tā tū in agro meo collige. ꝛ cū hora vescendi fuerit cū messorib⁹ meis comede tingens bucellā tuā in aceto cum illis. Tandeȝ cū appropinquo suo iure hereditario renuerēt recepit eam Booz i spōsā. Spūalr. Booz interptatur fortitudo ꝛ denotat xp̄ȝ. ps. vij. Tu potēs es ꝛ qs resistet tibi. per Ruth. q̄ interpretaē defectio subaudi peccatriceȝ aiam cū oia bona vt dictū ē deficiunt. habet tñ aliam interpretatiōē q2 dicit festinās q̄ multū in peccatrice aia⁹ requiritur ꝛ est vtilis. Socrus nāq̄ȝ istius est ɔsciētie ifestatio. Excitat. n. cōscientia ire aiam ad agr̄ sancte scripture vt audiat pdicatores pandētes ꝛ nunciātes viaȝ venie ꝛ misericordie. Hi. n. sūt messores agri dominici quibus dn̄s precipit vt spicas multas tribuant quas possint peccatores colligere. Tandē peccatrici aie suadet per bonas inspirationes vt illas colligat. i. vt bona verba illa audiat opere ɔpleat. vt cum venerit hora sumēdi cibū sacramenti corporis eius illa possit sumere cuȝ ministris altaris. Sȝ aduerte q2 dicit vt i tingat bucellā in aceto. vbi no. q̄ omne bonū q̄ agim⁹ aut q̄d agere valemus adeo est modicū ex parte facientis q̄ nō nisi bucella. i. minima res vocari potest. Igitur ne ex nostris minimis que agimus bōis gliemur inaniter dicit dn̄s vt illā intingam⁹ in aceto passionis sue vt illi nr̄a bona minima cōparantes cognoscam⁹ nos inutiles suos esse ꝛ dicamus cū Job. Si voluero me iustificare nō potero ei respondere vnū de mille. deinde ipse xp̄s de virtute i virtutē aiam ipsam deducēs assumit ipaȝ sponsam que sic prius fuerat derelicta ꝛ vnitur xp̄oi

hoc sacramēto qđ nō mutaṫ in nos sicut cibus carnis nostre: sȝ nos ipsi mutamur in deū. vnde

Ber. Ber. in quodā sermone. O sacrū ⁊ nobile cōuiuium sacrȝ sacramētoꝝ. sc̄tū sanctoꝝ. amor amoꝝ. Dulcor dulcoꝝ: vere hec sunt festa paschalia in quibus adest pater filius ⁊ spiritussanctus in quibus fit vna caro spōsa cū sponso: aīa sancta cū xp̄o.

De petra melle saturauit eos. ps̄. lxxx. Dicit phus ꝙ itellect⁹ hoīs nūq̄ʒ qescit donec resoluat effectus in causas: verū tamē aliqui effectus ita superx cedūt vires humani intellectus ꝙ nullatenus posset naturaliter causas scire. Et tunc regula philosophi locū in his non hȝ. Nō possumus in his cognoscere nisi qꝛ cū ꝓpter qđ in natura repiri ñ possit. Tē. n. oȝ discētē credeṫ p̄rio posterioꝝ ⁊ nō altiora se q̄reṫ si erraṫ ñ cupit. spiritualiter. inter alia sacramēta nullum altius ⁊ supergrediens humanum intellectuȝ reperiṫ sacr̄o corporis xp̄i. vnde nō potest naturaliṫ cā adduci. Quis enim ostēdit ad opus nature ꝑtinere ad verba illa xp̄i ore sacerdotis ꝓlata cōuersionē fieri panis i corp⁹ verum xp̄i? certe nullius artificis sed dñij hoc ē facere. Illius. n. est qui omnium artifex: oium hn̄s virtutē: oīuȝ hn̄s sciam: qui eduxit mel đ petra: oleumq̄ đ saxo durissimo. Ideo sola fide talia inuestiganda sunt rōne captiuata humana: ⁊ sic inueniem⁹ ac ꝑuenie mus ad visionē certaȝ. Figura

Fig. iudi. xiiij. vbi legimus ꝙ Sanson inuento melle in ore leonis quē occiderat per dies ante fecit ꝓblema quod philisteis ꝓposuit in hac forma de comedēte exiuit cibus: ⁊ de forti egressa est dulcedo. spondens soluere scientibus ifra. vij. dies. xxx mutatoria vestimenta. Alioqn nescientes illi totidē darēt. laborātes igitur philistei circa expositionē problemationis neq̄ʒ poterāt illđ exponere. ⁊ tūc iuerunt ad vxoreȝ Sansonis que nimis ifesta veritatē didicit: retulitq̄ philisteis quid erat qui dixerūt Sansoni. quid dulci⁹ melle ⁊ quid fortius leone? Et ꝑcipiēs Sanson hoc didicisse illos ab vxore ait. Arastis in vitula mea. Nequaq̄ʒ hoc sciuissetis nisi hoc illa indicasset vobis ⁊ dedit illi ꝓmissa. Spūaliter. misericor[illegible] [illegible]. ⁊ ascēdēs apis argumētosa. i. virgo maria ad pratū diuine maiestatis portata videlicet duab⁹ alis. s. ꝟginitate ⁊ humilitate accepit filij dei dulcedinē. s. qñ spūsctō obūbrata ꝟbū caro factū est in

Misericors deus deposuit iram quam ex peccato meruera mus

ipsa qua refectione sustētamur vita spirituali. Proponit igit̃ humano populo illud problema. Quicūqȝ ꝯfitebit̃ sacr̃m altaris verū eē corpus xp̄i ꝛ plena fide illud manducabit habebit. xxx. ꝛc̃. Mo. per has tres ꝺ cēnas: tres visiōes in patria. s. videre deum i creaturis: videre eum in nobis: videre in seipso sicut ē. Cōceditur tp̄s. vij. dieꝝ pro solutione ꝓblematis quia datur tempus presentis vite q̄ vij. diebus voluitur ad cōfitendum tale sacramētum: querūt philistei. i. philosophi per. vij. liberales artes: nec hoc possūt inuestigare. sȝ spōsa aperte dic̃. Quid fortius leone? Et qd dulcius melle. Spōsa ista ē eccliā cui per sacram scripturā totuȝ xp̄s reuellauit. si vadis ad ipāȝ audies eam dicentē. Quid fortius ira dei? q̄ totum genus humanū damnauerat. ꝛ qd dulcius xp̄o q se i. preciū nostre redēptionis obtulit. humano vero ingenio nō erit possibile illꝺ
Ma. intelligere. vn̄ Maximus in quodam sermone. Enarrari inquit non potest. credi vero pōt si lingua ꝺficit fides suffic̃. magnus profectus est fidei cū tantum de deo suo potest concipere q̄tū s̃mo nō pōt explicare.

Qui manducat me viuet propter me. Joā. vj. Mo. cibum eē ne-
q

cessarium vite humane conseruande. cuius rō ē. q: semper calore naturali agēte in humidū radicale fit cōtinua deperditio. Ideo nisi cibus restauratiuus assumeret̃: cito homo eēt ꝯsumptus: q: tn̄ assumptus cibus nō est tante cōformitatis ꝙ possit ad plenū restaurari deperdit̃. Ideo homo antiquatur ꝛ moritur: vt solet poni exempluȝ ꝺ vase pleno vino ꝛ aque aditiōe ꝙ totiens pōt fieri ꝙ pura aq̄ i vase remanet. Spūaliter. pcm̄ est inatuȝ ꝛ cōiunctū homini ꝓpter corruptionē nāe quo semper fit gr̃e deperditio. Jō indigemus cibo spūali ꝓ huius deperditi restauratōe. Talis cib⁹ ē sacr̃m corporis xp̄i q prebet aīe nostre vitā: verūtn̄ differentia ē iter nutrimētū huius spūalis cibi ꝛ corpalis q: cib⁹ corpal' vt dictū est non est tante puritatis vt sufficiat ad restaurādum plene perditum: sed iste cibus sacramētalis plus restaurat de gr̃a q̄ȝ culpa possit ꝯsumē. iō illos a qbus deuote sumit̃ facit i mortales. Fig. Gen̄. ij. Lignū Fig. vite erat i medio padisi. ꝓ cui⁹ esu potuissent p̄mi parētes non mori pp ꝯformitatē illi⁹. Iste tn̄ cib⁹ ēt illꝺ lignū supat i nutrim̄to. q: illꝺ ꝯuertebat̃ i sb̃aȝ ꝛ carnē humanā ꝛ restaurabat illꝺ ꝙ erat ꝯsumptū. sȝ iste sanctissim⁹ cib⁹ aīaȝ ꝯuertit ad deū

Aug. q̄ ē oīuꝫ viuētiuꝫ vera vita. Au
gu. i li. cōfessionuꝫ. Nec tu mu
tabis me ī te sicut cibuꝫ carnis
tue: sꝫ tu mutaberis in me. cre
sce ꝛ manducabis me.
Manducauerunt ꝛ sa
turati sūt. ps. lxxvij.
Uidemꝰ ꝙ appetitꝰ
hoīuꝫ sunt diuersi ꝓ
ut reperit̄ in viribus digestiuis
diuersitas. nā qdā adeo hn̄t ca
lorē nālez accensum ꝙ statiꝫ di
gerunt sumptū cibū. hi. n. sepe
comedere indigent. Alij vero
melius digerūt rarīꝰ comeden
do qm̄ magis remissuꝫ hn̄t ca
lorē: ꝛ si nimis frequēter come
derēt fastidirēt. Spūaliter. di
uerse sunt aīaꝝ dispositiōes. q
dā. n. adeo feruēt charitatꝭ amo
re erga sacꝛ̄ꝫ illđ: ꝙ si oī die re
cipiūt bonū ide saluꝭ nutrimē
tū recipiūt. Aliqbus. n. tāta est
timoris reuerentia ꝙ nō presu
mūt illđ recipeꝛ̄ nisi raro vtra
Fig. qꝫ tn̄ rōnabilis cā est ꝛ bōa. Fi
gurā vtriusqꝫ hēmus ī euange
lio. Ille nāqꝫ q̄ dixit domino.
Mat. viij. Dn̄e nō sum dignꝰ
ꝛc̄. Laudatus ē a dn̄o ꝙ nō in
uenisset tantam fidē in israel.
Zacheꝰ āt q̄ recepit letāt̄ ac gra
tāter dn̄ꝫ ī domo sua. Luc. xix.
a dn̄o bn̄dictꝰ ē. Unde ait dn̄s.
Salus huic domui hodie facta
Aug. ē: expositio clara est. Augu. ad
ianuariū. li. p̄io. Ille nāqꝫ nō
audet honorando sumere ꝛ ille
nō audet honorādo vllū diē ꝑte
rire. ꝯtēptū solū n̄ vult cibꝰ iste
Mel inuenisti comede
qđ sufficit ꝓuer. xxv.
Homo post certaminis
lassitudinem inuento
ciboꝰ delectabili cū magna aui
ditate sumit ꝛ quātūcūqꝫ modi
cum sit reficit̄ multū ꝛ viuifica
tur. Spūalr̄. nos sumus ī ago
ne cōtinuo aduersus hostes no
stros malignos. Idcirco post
lassitudinē certaminis interdū
deficeremus in viribus anime
spiritualibꝰ nisi spūali cibo do
minici sacrī sumpto viuificare
mur. Figu. i. Reg. xiiij. Cū Jo Fig.
nathas quasi tota die pugnas
set ꝯ philisteos fere p̄e lassitu
dine nō videbat. inuēcto autem
melle atqꝫ gustato refocillatꝰ ē.
spūalr̄. ꝑ ionathā q̄ iterꝓtat̄ co
lūba pulchra sꝫ audi aīaꝫ đo di
lectā q̄ ex pugna cādidata est.
Hec pugnat ꝯ philisteos. i. ꝯ đ
mones tota die vsqꝫ ad vespaꝫ.
i. vsqꝫ ad mortē vt accipiat co
ronā vite sꝫ iterdū ex nimia ho
stiū ifestatiōe lassat̄. iō ad refe
ctōis sacꝛ̄ꝫ dl̄ce sup̄ mel ꝛ fauū
recurrē dꝫ. ꝛ tc̄ cecitas quā iter
dū caliginosus diabolꝰ iducit
euanescit. ꝛ sic istđ sacꝛ̄ꝫ nob ꝯ
tella diaboli ē ī remediū. vnde
Am. đ sacris. q̄ vulnꝰhꝫ medici
nā regrit vulnꝰ ē q: sub pecca
to sumus. medicina est celeste
ꝛ venerabile sacramentum.

V a Voce contremuerũt labia mea Abac.iij. Nõ inaudita ⁊ inexperta audiẽs stupore repletur precipue cum talia audit que nõ valet percipere. Nã inter omnia que sensu percipiuntur audita minus habent de certitudine. Jõ in alijs discens cernit ⁊ palpat q̃ scienda sibi ꝑbent: inaudita vero oportet discentẽ credere. Spũaliter: certitudo istius sacramenti ⁊ veritas sola fide habet. que nõ ẽ de apparẽtibus sȝ ꝺ inuisibilibus alr. n. fides nõ haberet meritũ. Jõ oẽs alij sensus decipiũtur qui videntur aliqñ obiecta sentire propria. Decipit. n. visus putans videre colorem in sba gustus odoratus ⁊ tactus. Solus vero auditus i quo sancta ⁊ infallibilis fides cõsistit remanet verus ⁊ sine deceptione. Fig. Figu. Gen̄. xxvij. Cũ Jacob coopertus vestibus ⁊ pellib⁹ Esau tangeretur ab Jsaach. ⁊ loqueretur nõ est cognit⁹ ab Jsaach: neqȝ tactu: neqȝ odoratu: neqȝ osculo: neqȝ visu. sed solo auditu. Unde Jsaach ait: vox qdem vox Jacob est manus. ⁊c̃. Spiritualiter. minister altaris non percipit sacramentuȝ hoc vt dictum est esse verum corpus xp̄i nisi cũ dicit. hoc est corpus meum. Audit verba ꝓdicta q̃ scit verba xp̄i esse ⁊ scit vera esse eo ꝙ ab ore dei sint ꝓlata. Si qs ergo alio sensu querere voluerit atqȝ cognoscere hoc beatissimum sacr̃ȝ sciat se ad illud nullatenus pertingere. Un̄ Ber. i Ber quadam epistola. Sacramentum dei altissimi suscipiendũ ẽ non discutiendum: reuerendũ nõ iudicanduȝ: fide sortitũ: nõ inatum traditione sanctũ: non ratione inuentuȝ.

I Lauamini mundi estote. Jsa. i. Debens accedere ad nobile conuiuium ꝓm bonos mores debet manus lauare. Naȝ si quis cum⁹ sordibus mensam itraret posset inde ignominiosus eici. Spũaliter. debentes accedere ad mensam altaris ꝺbent prius affectiones cordis mundare qꝛ mensa illa est nobilium. Augu. Quis fidelium Aug dubitet ad verba illa sacerdotꝭ xp̄m dei filium ꝺ celo super altare descendere angelicis cetibus sociatũ: ergo ꝓm scõs mores prius sanãde sunt affectiones cordis vt mundus de⁹ cor mundum inueniat. Fig. Gen̄. Fig. xviij. Tres angeli venerunt ad hostiũ tabnaculi Abrahe quos Abraham putans homines suscepit hilariter. rogans eos vt leti quiescerent sub arbor̃ quo usqȝ portaret bucellam panis qui sic fecerũt. Et tũc Abrahaȝ Sarra vxore sua vocata ait ad

eaz. Accelera inquit tria sata si
mille ⁊ cómisce ⁊ fac subcineri
tium pané. Spūal'r. diuinū ser
moné Abrahá denotat exortá
té fideles ad illō sacratissimū
sacr̄z. Tres vero angeli sūt tres
aie potétie. s. memoria: intelle
ctus: ⁊ volūtas: per has. n. non
tm̄ angelis sz deo similes sum⁹.
Hortatur igit̄ s̄mo diuin⁹ has
tres vires lauari ab oī ingna
tióe: ⁊ sic sub arbore cruc] me
ditari crucis passioné ⁊ ságuis
effusioné. Redéptor p̄cepit sar
re. Accelera. ⁊c. qz ecclie cómi
sit tria cómisceri in hoc sacrato
cibo diuinitaté aiaz ⁊ corp⁹ xpi
Igit̄ hunc pané p̄bet lotis ⁊ di
spositis: nō aūt lubricis ⁊ imun
Leo dis. Vñ Leo papa in sermóe ce
ne dñi. Nullus igit̄ fictus acce
dat. Nullus fuscato aio aude
at p̄ximare misterijs ne ɔdéne
tur. ⁊ sniaz mereat̄. ⁊ qd iudas
sustinuit patiat̄. Ná in illū p⁹
cōmunioné mése dyabolus in
trauit: nq̄z súpserat dñicū cor
pus: sed qz ipudétia iude ⁊ ma
lignitas métis ⁊ aduersari⁹ in
eo hitaret: fecit vt discas qp my
sterioz indignis celebrátib⁹ se
crete a diabolo preparant̄ insi
die ⁊ magis magisqz attentant̄
qui equo aio cóicare festinant.
Accipite ⁊ cóedite. ma.
k a xxvj. Nō dz curat̄ eger
de restauratione cibi ni
si p̄us purgat̄ opp̄ssis humori

bus. Aliogn morbus cresceret
in corpore purgatis aūt assum
ptus cibus bonū p̄stat nutri
métum. Spūal'r. corpus xpi ē
cib⁹ restauratiu⁹ spiritual' gra
tie. Joá. vj. Ego sum panis vi
uus qui de celo descendit: si qs
manducauerit ex hoc pane vi
uet in eternū sed nutrimétum
gr̄e nō p̄stat: aie malis humo
rib⁹ occupate. Ideo debet p̄us
peccata diluere quo facto spiri
tualiter hoc sacr̄m sumat. ante
vero nō. Fig. Exo. xvi. Filij isrl' Fig.
nō receperūt mána nisi p̄us có
sumpta farina quá secū tulerát
d̄ egypto. Spūaliter. per mána
oēs cōtinens sapores subaudi
istd mirabile sacramétū quod
dulcoré ois bñdictionis ⁊ gra
tie ɔtinet. Igit̄ anteq̄z sumat̄ d̄
bet penit⁹ cósumi culpa quá ce
citatis caligine ɔximus. Alias
nō p̄ficeret nobis: sed magis ac
magis illud sacr̄m nobis esset
ad pená. vñ Isid. li. de sūmo bo Isid.
no. Qui scelerate viuūt i ecclia
⁊ cóicare nō desinūt putátes se
tali cōione mūdari discát nihil
ad emédationem proficere.
Omede qd sufficit p̄v.
c xxv. Finita ⁊ termina L
ta est q̄titas refectóis ⁊
necessitatis humane. quá ex eo
qp voluptas supergrediat̄ nihi
lomin⁹ nā supfluū nō capit sed
recipit. nec plus nutrit: nec me
li⁹ qm̄ necessitaté tantuz nā sibi

assumit ꝑ nutrimẽto. Spũal'r
in nutrimẽto hui⁹ beatissimi sa
cramẽti nõ est dare plus vl'mi
nus. Nã ita est integrũ corpus
xp̄i in qualibet hostie particula
sicut in tota hostia: nec plus re-
cepit totũ recipiens q̃z partez.
Fig. Figu. Exo. xvi. vbi preceptum
est filijs israel colligere manna
ad mẽsurã .i. ꝑ quolibet capite
gomor ꝙ erat mẽsura determi-
nata ⁊ si qs colligebat plus nõ
plus recipiebat. ex eo ꝙ si .c. go
mor vn⁹ colligissz nõ ñ vnũ hẽ-
bat ⁊ ex eo ꝙ ali⁹ nõ vnuz colle
gisset vnũ tãtũ reperiebat. Spi
ritualiter. mãna ɔnotat corpus
xp̄i, vnũ gomor denotat vnitatẽ
⁊ singularitatẽ hui⁹ sacri prece
ptũ est fidelibus: vt vnũ corp⁹
xp̄i pro salute nr̃a credim⁹ illd
sacr̃m ɔtinere nec plura corpo
ra putemus q̃z q̃z sint mille ho-
stie ɔsecrate nec min⁹ q̃z vnũ eẽ
credam⁹ ex eo ꝙ hostia in cẽtuz
diuidaꝛ partes. in qualibet diui
sionis parte totũ est. ⁊ sic pz qd
si qs .x. accipiat hostias tm̃ vnũ
corp⁹ assumit. si vero decimã ptẽ
assumit etiã totũ ⁊ integrũ assu
mit. vñ d ip̄o legiꝛ qꝛ xp̄s de⁹ ⁊
hõ pfect⁹ sub modici panis spe
cie ɔtineꝛ. Mãducaꝛ itaqz a fi
delib⁹. sed minime laceraꝛ. qn
imo diuiso sacr̃o iteger sub q̃li
bet diuisionis particula pseue-
rat vt habeꝛ in decreto.

¶ De confessione.

Uada rex me⁹ ps. lix. pp
i iminẽs mortis periclz A
qd cõtingit in bello vbi
q̃nqz eque bene mori vel vulne
rari põt dñs. sicut subdit⁹ quia
sagitta ita pforat carnes regis
sicut rusticanas: prudens dux
seu rex añ belli igressũ cõsueuit
ordinare viceducẽ. vt si se ɔtin-
git vulnerari vel mori nõ peat
exercit⁹ regẽtis seu dirigẽtis pe-
nuria. Spũal'r. nos sumus i bel
lo ɔtinuo nec vni⁹ diei hora i vi
ta pñti i nobis qetẽ hr̃e valem⁹
dux seu rex nr̃ dirigẽs seu re-
gẽs nos ɔ̃ diabolũ ⁊ vitia est di
uina gr̃a ab ea est nobis subsi-
diũ ⁊ psidiũ q̃zdiu talis dux vi-
get in nobis semp vincim⁹ ho-
stes nostros: sed qꝛ rex i nobis
mortuus est. ex culpa in nobis desinit esse
sepe cõmissa iõ de⁹ nobis vice re
gẽ ordinauit ne in peccato nr̃o
a diabolo capiamur. ⁊ hec ẽ pu
ra ɔfessio qa subcũbẽtib⁹ nobis
expeditiõe gratie si ad remediũ
curram⁹ subleuamur ⁊ vinci-
m⁹. Figu. i. Judicũ vbi legim⁹ Fig.
ꝙ mortuo Josue ⁊ sepulto i sñ
mitate mõtis effraim filij israel
timuerũt valde eo ꝙ fuerit bel-
li eoꝝ dux ⁊ instabat ɔ̃ eos ca-
nane⁹ ⁊ eius exercit⁹: sz ɔsulen
tes filij israel dñm qs eẽt exer
cit⁹ ductor ɔ̃ hostes: a deo rñsuz
habuerũt ꝙ iudas dux eẽt exer
citus. Tradidi inqt dñs terraz
i manus eius ⁊ iudas sũpto se

cū fratre suo symone debellaue-
rūt cananeū ꝛ obtinuerūt ciui-
tates ꝛ regnū ei⁹. Spūalr. Jo
sue qui iterpretat̄ salus signifi-
cat xp̄i grāz in qua nr̄a tota sa-
lus ꝯsistit. Grā dei inqt apl's sū
id qđ sū. Sed morit̄ interdum
dux iste in sūmitate mōtis effra
im q iterp̄tat̄ frugifer. qꝛ cū p-
uenit̄ ad sūmitatē ꝛ supfluitatē
ꝓsperoꝝ per affectū ipossibile ē
xp̄i grām ampli⁹ in nobis ma-
net̄ perdim⁹ ducē: perdim⁹ sub
sidiū ꝛ adiutoriū bonū diuinū:
ꝛ vallati ab exercitu cananei. i.
demonis tētationib⁹ sum⁹ i peri
culo interi⁹. ꝛ captiuitatis ifer
nalis. Debemus igit̄ statim cō-
sulere deū ꝛ audiem⁹ ipsū dicē-
tē eccl'iastici. iiij. Nō ꝯfundarꝭ
ꝯfiteri peccata tua iudex sit dux
vester. Interp̄tat̄. n. ꝯfessio. hic
n. probus ꝛ bonus dux assumit
secū symonē fratrē ei⁹ q interp̄
tat̄ exauditio. Semp. n. iste sy-
mon. i. exauditio imitat̄ puraz
confessionē: qꝛ peccata sua legit
time ꝯfitebit̄ indulgentiā pecca
toꝝ suoꝝ plene cōsequet̄. Fuga
bit ergo cananeū. i. diabolū ꝛ
peccata ꝛ regnū. de quo ille eie-
ctus est. s. celum obtinebit secū
Aug. re. vñ Aug. in li. de pnia. Cōfes
sio inqt est salus aiaruz: dissipa
trix vitioꝝ: restauratrix v̄tutū:
oppugnatrix demonum. Quid
plura. obstruxit os inferni: por
tas apperuit paradisi.

S Si acuero vt fulgur gla-
diū meū Deute. xxxii. B
no. h̄ eē bonuz ꝛ singula
re remediū ad fugiēdum irati
p̄ncipis furorē. vtpote cū sum⁹
in manu eius. s. magna humi-
liatio. Jdeo aliqui ꝯsueuerunt
gladiū nudū puncta manu te-
net̄: ꝛ genua flectētes corā p̄n
cipe reos se mortꝭ clamare ꝛ pe
tere misericordiam. Tūc eniz si
princeps durior eēt ferro: tāta
humilitate flecteret̄. vnde dic̄
sapiēs. Sermo mollis frangit
irā. Spūaliter. nos aliqñ in tā
tū turbauim⁹ diuinā clemētiaz
per peccatū: qꝛ recte efficimur fi
lij perditionis ꝛ incurrim⁹ sen-
tētiā capitalez: nec possibile est
nos fugere manus ei⁹ qꝛ vbiqꝫ
nos caperet. ps̄. cxxxviij. Quo
ibo a spiritu tuo. ꝛc. Jō nullus
est remediū nisi mulctato pecca
to per ꝯfessionē clamemus ve- petamus
niā. vñ Aug. sup. ps̄. lxxiiij. nō Aug
est inquit quo fugias a deo ira-
to nisi ad deū placatuz. Figu. ij. Fig.
Reg. xxiiij. Cū vidisset Dauid
Angelū gladiū manu tenētē ꝛ
iterficiētē populū flexis genib⁹
clamauit. Dñe ego suz qui pec-
caui: ego sū q iniqꝫ egi. ꝛ statiz
angelus reposito gladio ferire
cessauit. Sic igit̄ ꝛ nos clame-
m⁹ ꝛ nos denudādo pctm̄ nr̄m
per purā ꝯfessionē. ꝛ deus depo-
net irā suā. ꝛ vide qꝛ nullus est
aliud remediū euadendi. Naz

si te occultas patebis. Si te ma
nifestas latebis. ipse nouit tene
Cris. braꝝ abscõdita. Cris. in quodaꝫ
ſmone de pnia. Pctoꝝ inqt in
dulgẽtiã instãti ꝯfessiõe merca
re. Quid horres fateri qđ libẽ
ter ac ꝓpere cõmisisti? Cur ꝯfũ
deris dicẽ qđ ꝯfusus nõ es ꝑpe
trare? Cur verit' es deo indicare
qđ verit' nõ es ipso pñte cõmit
tẽ? An putas eũ cõmissa nescire
nisi a nob̃ q̄ cõmisimꝰ agnoscat.
An ipꝫ ignorare si q̄ fecimꝰ pu
tas nisi a nobis ꝯfitẽtibꝰ discat.
Peius ẽ ꝯfiteri nolle q̄ legeꝫ
ꝯtẽnere. Niniuite ꝯfitent̃ ⁊ vi
uũt. Sodomite obdurant̃ ⁊ pe
reunt. Nabucdonosor pnia
ductꝰ saluat̃. pharao i obstina
tione damnatur.

C' Acta est iudea sanctifica
Veg. f' tio eiꝰ. ps. cxiij. Dic Ve
getius de re militari. ꝙ
nihil magis in itinere vel acie
custodiendũ est q̄ vt oẽs mili
tes incidẽdi ordinẽ ſuent qđ
meliꝰ fieri nõ põt nisi vt exerci
tus ambulare celeriter ⁊ equa
liter discãt. periculũ. n. ab hosti
bus semꝑ sustinet grauissimuꝫ
diuisus ⁊ inordinatus exercitꝰ.
Spũalit̃. ꝯfitemur peccata nr̃a
pugnamꝰ ꝯ̄ diabolũ. ⁊ tot arma
tos milites dirigimꝰ aduersus
eum qđ peccata legittime ꝯfite
mur. Sed sũmopere cauẽdũ ẽ
ne talis exercitꝰ inordinate in
cedat. nec diuise. s. ꝙ vnũ pecca
tuꝫ manifestet ⁊ aliud taceat ⁊
ꝙ nõ diminuat de eo ꝙ factum
est. Sic. n. deficiendo diabolus
nos viceret. Jõ quẽadmodum
peccata a nobis cõmissa sunt la
chrymabiliter ꝯfiteamur ⁊ sta
tim diabolũ superamus. Figu. Fig.
primi Machabeoꝝ. v. vbi legi
mus ꝙ iudas machabeus ve
nit ꝯgregato exercitu obuiam
Thimotheo duci filiorũ Amon
iuxta torrentẽ quẽ vidẽs Thi
motheus timens principibꝰ su
is ait. Si iudas transiens tor
rentem inuadat nos: nõ poteri
mus aduersus eũ. Si vero ti
muerit ad nos transire ibimus
ad ipsum ⁊ vincemꝰ euꝫ. Tũc iu
das ordinato notario qui om
nia nomina sciebat fecit oẽs ꝓ
prio nomine ⁊ cognomine voca
ri ⁊ sigillatim transire torrẽtẽ.
Quo facto ꝑterritꝰ Thimotheꝰ
fugatus est ⁊ exercitꝰ eius. Et
Judas cõbusta terra inimicoꝝ
ascendit in mõtẽ Syon integꝝ
ducẽs exercitũ eius. ⁊ sine vllo
damno ⁊ ibi dño sanctificauit
⁊ obtulit holocaustũ. Spũalit̃.
Judas interꝑtat̃ cõfessio ⁊ de
notat aiam penitẽtẽ que primo
ꝯ̄ diabolũ vsq̄ ad lachrymarũ
torrentẽ accedit. sed si. vult ob
tinere victoriam opꝫ progredi.
Nõ. n. sufficit ꝓ pctis fũdere la
chrymas. sed est necesse ꝯfiteri
pctã. Hoc. n. optime cognoscit
Thimotheus. i. diabolus iõ cõ

gregato suaꝝ tētationū exerci-
tu ad resistēdū dicit. si nō ꝓgre
diat̄ vltra penitēs: sʒ tm̄ lacbꝛy
met̄. pctā ꝟo sua n̄ ꝯfiteat̄ ꝛ il-
la manifestare vereat̄: vincem⁹
ipsū ꝛ captiuabim⁹ nec valebit
resistere. sʒ si audacter transeat
toꝛrētē ꝯfitēdo fidelr̄ d̄bellabit
nos. vocād⁹ ē tē ipse notari⁹. s.
ipsa memoꝛia q̄ oia pctā hʒ in
scriptis q̄ʒtū ad nomē ꝛ q̄ʒtum
ad cognomē ꝛ q̄ʒtū ad locū tē-
pus modū: ꝛ quo ad oēs circū
stātias. ad verā cōfessionē req̄si
tas. ꝛ sic oia pctā ꝯfitēdo ꝯterit̄
diabol⁹ dissipat̄ h̄itatio ei⁹ quā
ꝑ culpā habʒ i aiaʒ. Et tūc ipsa
aia hac obtenta victoꝛia cū om
nib⁹ suis ꝟtutibus sine aliq̄ le-
siōe ascēdit i mōtē syon ad spe-
culādū eternā beatitudinē. vn̄
Ori. Ori. sup leuitico exponēs illō
ps̄. xxxi. dixi ꝯfitebor aduersuʒ
me ꝛc. sic ait. Uidēs inqt qꝛ ꝓ-
nūciare pctī remissioneʒ pcti
meret̄: ꝓuēt⁹ ē diabol⁹ i accusa-
tiōe: vltra nos accusare nō pote
rit. sʒ si nr̄i accusatoꝛes sumus
ꝓficit nobis ad salutem. si vero
expectem⁹: vt a diabolo accuse
mur: accusatio illa cedit nobis
ad penā habebit eos socios i ge
hēna quos conuicerit criminū
socios habuisse.

D Non auferet̄ sceptrū de
Juda. Geñ. xlix. Nar-
Frō. rat Frōtin⁹: qꝛ Romani
cū honoꝛabilē victoꝛiā aliquis
ꝑnceps fecisset: ponebat̄ i cur-
ru ꝛ laureat⁹ ducebat̄ ꝑ ciuita-
tē: ꝛ vocabāt hoc triūphū ꝛ sꝑ
ille a vl'go existebat honoꝛat⁹.
spūal'r. iter oēs aīe ꝟtutes ꝛ bo
nas actiōes qb⁹ meret̄ aia a d̄o
honoꝛari ē ipsa ꝯfessio fidelis ꝛ
vera. Nā elemosyna oꝛatio ꝛ ie
iuniū: lectio ꝛ ꝑegrinatio, ꝛ cete
ra opa meritoꝛia q̄ ab aia fiunt
nō p̄nt nec audēt ad diuinā ma
iestatē ꝑ idulgētia accedē ꝯfes
siōe ꝑtermissa: vbi igit̄ ē vera cō
fessio ibi ē vera sal⁹. ipa vero de
ficiēte oēs virtutes d̄ficiūt: ipa
ꝑcedēte oēs bone virtutes se-
quūt̄. Fig. Exo. xiiij. ꝓut magi Fig
ster hystoꝛie narrat cū filij isrl̄
exeūtes de egypto venissent ad
mare rubꝛū qd̄ diuisuʒ ē i. xij.
ptes, ꝓut erāt. xij. trib⁹ nō aude
bāt mare itrare q̄ʒtūcūqʒ senti-
rēt post se Pharaonē veniētē
cū inumerabili exercitu. quousq̄
qʒ trib⁹ Juda pꝛio ē illō igressa
sʒ illa tribu ꝑcedente sequute st̄
oēs alie. ꝛ ꝑ hoc liberat⁹ ē ppl's
qꝛ ibi submersus ē Pharao: ꝛ
oēs sui. ex hoc. n. trib⁹ iuda me
ruit regale sceptꝝ. ꝛ h̄ ē qd̄ h̄ēt̄
i. ps̄. xxiij. In exi. isrl' d̄ egy. do
m⁹ iacob d̄ ppl'o barbaro. Et se
qtur fcā ē iudea scificatio ei⁹. ꝛ
hec dicūt̄ ꝑꝑ illō qd̄ tē fec̄ trib⁹
iuda. spūal'r. ꝑ tribū iuda s̄bau
di virtutē cōfessiōis quā i exitu
de peccato ꝛ accessu ad miseri-
coꝛdiam oʒ oēm virtutem pre-

cedere. Igit ipsa pcedente oēs alie virtutes libere subsequūt. Et sic diabolo submerso cū tentamētis ei⁹ triūphat vt⁹ ꝯfessionis. Jō p ceteris vtutib⁹ ē colēda. vñ Gre. sup illud Job. Si celaui i sinu meo iniqtatē meã. i moralib⁹ dicit sic. Mirēt inqt i bono Job q volūt castitatis ꝯtinētiã. Mirēt itegritatē iustitie: mirent viscera pietatis. Ego i eo nō min⁹ admiror ꝯfessionē humillimam peccatorum q̄ tot sublimia virtutum.

Gre.

Ersegmini ꝛ ꝯprehēdite. ps. lxx. Postq̄ latrōes latē nō pñt ꝛ sī discoopti ꝛ noti nequaq̄ āplius ibi redeūt. timēt. n. suspēdi. Spūalr. pctã sunt velut latrōes: qꝛ accedētes ad aiaz oia vtutū spolia ide subripiūt: sꝫ si p cōfessionē manifestēt ide aufugiūt nec audēt accedē. Figu. iiij. Reg. vj. Postq̄ Helyseus oñdit latrūculos syrie regi israel fugiētes inde nō fuerūt postmodū ausi āpli⁹ reuerti i samariã cui prio tm̄ erãt iesti Spūalr. syria iterptat humēta q̄si lubrica. latrūculi syrie. pctã denotãt lubrica ꝛ imūda. iestãt .n. samariã q̄ iterptat custodia p quã ipsa aia itelligit: sꝫ Helyse⁹. i. act⁹ ꝯfessiōis hoc manifestat Regi Israel. i. confessori quo facto fugant. ꝛ nō hñt ampli⁹ accedēdi facultatē. Unde

E p

Fig.

Amb. i li. d Joseph. plurimuz. Am. suffragat verecūda ꝯfessio ꝛ penã quã ofensiōe vitat ñ possum⁹ pudore ꝯfessiōis extiguim⁹.

Iniqtatē odio habui ps. cxviij. Interdum expiētia docet aliq̄ esse abhomiabilia ꝛ displicibilia q̄ inexpta placibilia iudicāt. Hoc p tāto pueniṫ. qꝛ aliqñ res supficialiter accipiūt ab humano iudicio: qꝛ appetitus corrupt⁹ solã delectationez ꝯsi derat postposita rei amaritudine. sꝫ qñ expit reijcit. vt pꝫ de corruptis cibis. Spūalr. peccator corruptū hꝫ appetitū rōnis seu iudiciū ppter quãdã supficialē delectationē quã pcipit in pctō: nō pcipiēs sequētē gehēne amaritudinē: illã tñ melius sentit ꝯsumata delectatiōe. Jō illud saltē dꝫ eijcere p ꝯfessiōez ꝛ euomē. Nã cū pctm̄ agit plꝫ. sꝫ actū displꝫ. Et iō abhominat ꝯscia. Jō si hō illud cū displicētia eijciat p ꝯfessionē satisfecit. Figu. ij. Reg. xiij. Amon amauit sororē suã Thamar. q̄ i tm̄ sibi placebat vt q̄si moreret ob ei⁹ amorē. sꝫ postq̄ cognouit ipsam i tm̄ abhominatus ē ipsam vt nullatenus posset eã videre ꝛ mai⁹ erat odium q̄ prius erat amor. Jō vocato puero suo fecē eã eijci ꝛ excludi a se. Spūalr. p Amon sbaudi pctōrez p Thamar subaudi culpã. Nã diligit

I F

Fig.

peccator culpā ante ꝯmissionē
ꝑꝑ delectationē quā ibi hꝫ vel
putat eē q̄ illā tm̄ ꝯsiderat. Sꝫ
illa ꝯsumata abhominat̃ sequē
tē penā. Idcirco vocata pura
ꝯfessione dꝫ ipsaꝫ eijcere a tha-
lamo aīe sue ⁊ illā plꝰ odire q̄
amasset prius. Si v̄o sibi pctōr
ī culpa nō displiceat: sꝫ placeat
deo sūme displicet. ⁊ q̄ velut ce
cus se nō cognoscit turpem vbi
posset ꝑ ꝯfessionē emēdare. ve-
niet tēpus quo se cognoscet ꝑ
confusionem [illegible] turpissime: vbi locuꝫ
nequaq̄ habebit ꝯfessiōis pur-
Aug gatio. vñ Aug. iⁿ quodā ſmōe.
O igt hō vtinā te cognosceres:
q̄ si te cognosceres tibi displi-
ceres ⁊ mihi placeres. nūc aūt
q̄ te nō cognoscis tibi places ⁊
mihi displices. veniet āt tp̄s qñ
nec mihi nec tibi placebis.

D d Eus āt nō irridet̃ ad
Sal̃. vj. simia vult om
nia simiare i derisiōeꝫ
⁊ tm̄ ipsa deridet̃ ⁊ ca
pit̃ i suis derisiōibꝰ. Dū. n. vidꝫ
hoieꝫ calciari vult ipsum simia
re. ⁊ ligat̃ sibi pedibꝰ calceis ca
pit̃. Spūalr̃. multi putāt i suis
ꝯfessiōibꝰ deridere deū minuen
do ac mediādo pctā sua ꝯmissa
sed ipsi capiuntur in ipsis. Nō
enim deus talem confessionem
acceptat: sed iudicat peccatoreꝫ
ac si non esset confessus addēs
insuper penam propter irrisio-
Fig. nē. Figura. ij. Reg. x. David

misit nuncios ad consolanduꝫ.
Amon super mortem patris.
Sed suasione seruorum eius
accepit Amon seruos David.
⁊ rasa eis medietate barbe ⁊ in
cisis vestibus vsque ad nates
remisit eos ad David sic illu-
sos. quod audiens David eos
noluit intueri donec barbe eo
rum creuissent. ⁊ tunc vestitos
vestimētis completis viditꝰ eos
⁊ remisit Ioab cum exercitu
suo ⁊ exterminauit Amon de
terra sua ob hanc derisionem.
Spiritualiter. Amon inter-
pretatur oneratus ⁊ bene de-
notat peccatorem: scilicet one-
ratum super quem multitudo
culparum sicut onus graue ꝓ-
munt. Orbatur enim patre sci
licet libero arbitrio: quo prius
merebatur. Sed mittit David
seruos suos ad consolandum
ipsum. quia Christus inspirat
illi noticiam peccatorum pon-
deris. vt illa confitendo conua
lescat ⁊ liberet̃. Sed adest pra
ua familia suadens vt derideat
seruos David h̄ nefanda fami
lia sunt. pudor confessionis ⁊
timor satisfactionis. amor dele
ctationis. Et vide quid sua-
deant ipsi Amon: idest pecca-
tori facere. Dicit pudor con-
fessionis. peccata tua sunt ni
mis lubrica narrare ipsa ni-
mis turpe. Incide sibi vestes
vsque ad nates. Et media

appareāt ⁊ media sint coopta. Rade sibi medietatē barbe: vt nō reputet te ɔfessor tu⁹ tā sordidū. Dicit āt timor satisffactionis caue ne te dicas diuitē ex vsura dicas q2 oporteret te satisffacere ⁊ remaneres paup. tace. sile. noli hec loq corā sacerdote. ondas te poti⁹ bonū ⁊ fidelē. Dicit amor dlectatiōis. Nō ɔfitearis peccatorē talē te fuisse. alioqn tua te pūabis dlectatiōe. Et sic suadz hec familia neq3 vt peccator pctā diminuat. ⁊ tūc mis credēs deridere deū ipse deridetur. q2 de⁹ i nullo acceptat ɔfessionē talē. nō recipit media peccata: s3 itegra ituet nō vult illa videre dimidiata: s3 p itegris ⁊ ɔpletis punit. Jō caueat hō ne laboret ad excusandas excusationes i pctis. s3 dicat pctā sua cū suis debitis circūstantijs si vult ɔsequi misericordiā: vex ē q dz i hoc multū laborare ɔfessor: vt a ɔfitēte eripiat illa que pn̄t verā ɔfessionē ipedire. vnde

Au. Aug. i li. d pnia. Discretio confessoris valde necessaria ē. Cōsideret q̄titatē cris i loco i tpe. i pseuerātia. i varietate psone. Cui⁹ fuerit etas. cui⁹ sapie ⁊ ordinis: ⁊ q̄li hoc fecerit tētatōe ⁊ ipsi⁹ vicij multiplici executione. h̄ Augusti.

N n On absorbeat me, pfundū neq3 vrgeat sup me puteus os suū. ps. lxviij. Cadēs i aq̄ nō ē i periculo quousq3 os ei⁹ nō coopit aq̄: ⁊ rō ē q2 pt inspirare ⁊ respirare. ⁊ sic suffocari n̄ pt. Si āt coopiat in tātū q spiratio ⁊ respiratio dficiat: statī itrinsec⁹ calor cor ipsuz vrit. q2 pulmo n̄ pt aerē calidū spirādo emittere ⁊ respirando recipe ⁊ ip3 cor refocillare. Spūalr. cadēs i peccato nō ē i piculo ɔbustiōis gehēne quousq3 os h3 expeditū ad ɔfessionē. q2 tūc pt spirare p os caliditatē peccati ⁊ respirare gr̄a3 idulgētie. ⁊ sic cor ⁊ aia refrigerāt ⁊ sanāt. vn̄ Am. sup ps. bti imacu- Am. lati. Cessat vidicta diuina si cōfessio pcurrat humana. S3 si tātū supabūdet culpa vt ad ɔfitēdū os operiat: suffocat aia a peccati neqtia. ⁊ igni tradit iferna li. Fig. Exo. xiiij. Egyptij itran Fig. tes aq̄s maris coopti sunt aq̄: ⁊ oēs suffocati sunt. Spūalr. p egyptios subaudi peccatores tenebris pctōx inuolutos. Hi ergo imergēt se i voragie culpe os clausū ad ɔfessionē hn̄t. iō moriunt i pctis suis. Si. n. os nō clauderēt idulgētiā inuenirēt. Aug. i quodā smōe. Infern⁹ ē Au. pute⁹ pfūde iniqtas q n̄ claudz sup te os suū nisi tu claudis tuū.

D J Ebellabat iudas filios Esau. i. Mach. v. vidēs pnceps hostē sibi eē molestū quē ɔsueuerat captiuū tenere valde mo

leste sustinet. Jõ qcqd valet fa-
cere vt illũ capiat totꝫ virib⁹ fa-
cere conaẗ. spũalr. pctõr veniẽs
per ꝯfessionẽ ad misericordiaꝫ
dei euasit diaboli ptãteꝫ ⁊ ma-
gnã ei afflictionẽ facit. Et ideo
diabol⁹ hoc moleste ferẽs oi co-
natu studet illũ recuꝑare. ⁊ cũ
ꝑ vnũ peccati gen⁹ nõ põt ꝓualẽ
ad aliud: statiꝫ hꝫ recursuꝫ. vñ
Gre. Gre. i li. moraliũ. Antiqu⁹ ho-
stis ex ꝓprio certamie dũ se sb
cũbeẗ ꝯsiderat, ad alia tẽptatio
nũ bella restaurat. Jntueẗ hu-
manos vniuscuiusꝙ mores cui
vicio sint ꝓping. Et ista põit añ
faciẽ ad q̄ citius nouit iclinare
Fig. mẽtẽ. Figu. ꝑmi Macha. vij.
c. Cũ Judas Machabe⁹ expu
gnaret gẽtes demetrij ⁊ deuasta
ret terrã illi⁹ demetrius furore
replet⁹ misit Michanorẽ cũ ex
ercitu suo cũ h̄ mãdato. vt. s. si-
bi ligatũ Judã pñtarent. venit
Michãor i hierusalẽ ꝯ Judã. ⁊
iurauit ꝙ nisi Judas tradereẗ
ei ꝙ ipse fundit⁹ tẽplũ destrue-
ret. erat iudas i samaria ad quẽ
Michanor accedẽs aggressus
ẽ Judam ibideꝫ cũ tubis ⁊ clã
goribus. Judas vero ore ⁊ cor
de ⁊ manib⁹ orãs cũ paucis ag
gressus est Michanoreꝫ ⁊ exer
citũ illius ⁊ obtinuit victoriam
⁊ fugato exercitu cepit Micha
norẽ ⁊ occidit illũ. ⁊ linguã ei⁹
diuisit. caput vero ipsi⁹ incisit, ⁊
portauit oia i hierusalẽ i signũ
victorie. spiritualr. ꝑ Judã sub
audi fidelẽ ꝯtritũ ⁊ ꝯfessuꝫ a su
is pctis. Hic. n. gẽtes demetrij.
i. dyaboli tẽtationes inuadit ⁊
dissipat qḋ ipse dyabol⁹ valde
moleste sustinet. Demetri⁹ iter
pretaẗ nimiũ ꝑsequẽs ꝑ quem
dyabol⁹ significaẗ: qꝛ nescit a iu
gi ꝑsequutiõe fideliũ qescere in
h̄ seclo q̄ꝫtũcũqꝫ i hoc corꝑe po
sit⁹ ꝓfeceris. erras si credis vi-
cia mortua nõ obiecta. velis. n.
nolis iter cõfines tuos habitat
Jebuseus suꝑari qdẽ ꝑt exter-
minart nõ põt. Et idcirco diri-
git Michanorẽ cuꝫ exercitu. i.
corpus. vt cum exercitu carna
lium cogitationnm ⁊ affectio-
nũ superet spiritũ ⁊ subcũbat.
⁊ vide qꝛ solũ Judã demetrius
q̄rit. qꝛ dyabolus solã ꝯfessio-
nẽ interimit. i. iterimere cupit
Destruã inqt tẽplũ nisi Judaꝫ
habeaꝫ. sꝫ vide vbi habitat Ju-
das: qꝛ i samaria que interpre
tatur custodia. Dũ ergo cõfes-
sus es: sta in custodia: attende
illius sapiẽtis dictũ: omni cu-
stodia serua cor tuuꝫ: posset te
ledere Michanor in hierico. i.
in mundi huius vanitate: sed
non in custodie claritate vbi so
bri⁹ vigilas ꝓpter timores no
cturnos. inuadit igitur Micha
nor Judã diuersis carnis affe-
ctionibus: sed triplici arma cõ
terit eum Judas: qꝛ pura con-
tritione vera confessione ⁊ con-

grua satisfactiõe ⁊ hoc ē corde.
ore. opere pugnare. Fugat̃ tēta
tionū exercit⁹ ⁊ ip̄s corp⁹ capit̃
a spiritu. Ligua ei⁹ diuidit̃ qa
partim ei⁹ orationi datur: ptiз
vero ad dei laudē relinquit̃. in/
cidit̃ caput eius ab eo qz repel/
lit̃ prauū desideriuз eius ab eo.
manus cū brachijs trūcant̃ qa
remouent̃ a corpore male ope/
rēdi facultates. Et hec oīa por/
tātur repñtanda in Hierusalē
corā deo ⁊ sāctis angelis vt no
bis det̃ corona iustitie quā deus
legittime certātib⁹ repromisit.
Patet igit̃ quātū bonū in cer/
tamine nr̃o faciat nobis vera cō
fessio ɔtritione ⁊ satisfactione ⁊
pnia sequēte. De hac aūt loqt̃
Au. Aug. in lib. de penitentia. Lan
guores inquit sanat. Leprosos
curat. mortuos suscitat. sanita/
tē auget. grāз ɔseruat. claudis
gressū surdis audituз. cecis re
stituit visum. vitia fugat: virtu
tes ornat. mentē munit ⁊ robo
rat. Hec Augu.

Erra dedit fructuз suū.
R t ps. lxxxiiij. Tēpore hye
mali qñ terra coopta ē
glatie vel aqs superficie nō pōt
germinare. ⁊ rō est. qz radi⁹ so/
lis nō pōt terrā attingere ad ca
lefaciendā aquis vel glatie phi
bentib⁹. Spūaliter. cū ager ani
me nostre cooptus est gleba cul
pe nō pōt facere: seu pducē fru
ctus deo placitos. qz nō pōt ra/
dius gratie ad illā accedere p/
pter culpe occupationē. Nam
gratia ⁊ culpa simul in eodē re
cipi nō possunt. Isa. lix. Iniqta
tes vestre diuiserūt inter vos ⁊
deū vr̃m ⁊ peccata vr̃a abscōde
rūt faciē suā a nobis. Sed si vo
lum⁹ q⁹ ager anime nostre ger/
mina bone operationis produ
cat necesse est vt per cōfessionez
pri⁹ culpā ammoueamus. Fig. Fig.
Geñ. i. vbi legim⁹ qp cum terra
operta esset aqs nihil germina
uit. sed semper erat inanis ⁊ va
cua. Sed congregatis aquis i
vnuз locum ⁊ arrida apparēte
mox lucis radijs eam attingē/
tib⁹ subsequuta est germinatio
herbe virētis ⁊ pductio diuer/
sorū generū fructuū. Spūalit̃.
per aquas subaudi culpas ho/
mines submergētes. Apo. xvij
Aque multe ppli multi decur/
rētes ad mortez. Quādiu ergo
hmōi aque sup faciē cordis nr̃i
per affectū cooperiūt nos nulla
tenus valēt bone cogitationes
germen pducere: ⁊ sic per ɔse/
quēs dare fructū. Sed ɔgrega
tis hmōi aquis idest peccatis ⁊
culpis in vnū corā ɔfessore: per
verā ⁊ integrā ɔfessionē appa/
ret arrida idest terra apta ⁊ pa
rata ad germiā. qz diuine gra
tie radius statim descendet pro
hibente remoto. ⁊ tūc aīa pdu/
cit ieiunia orationes elemosy/
nas ⁊c. opera meritoria circa q̄

ſterilis exiſtebat. Extirpāda ſi
ergo vitia ꝛ poſtmodū pn̄t vir/
Am. tutes inſeri. Vn̄ Amb. lib. i. de
Chaym. Egreſſus inquit mali
tie virtutis operat̄ ingreſſū eo/
dḗqꝫ ſtudio quo crimen expelli
tur innocētia copulatur.
Vndi eſtote Iſay. i. In/
L m decens eſt ꝛ vituperoſū
vbi omnia mūda ſūt ſoꝛ
diduſ apparere. Ille nā
qꝫ talis vt fedatoꝛ mūditie ē cū
ruboꝛe ab alioꝝ ꝯſoꝛtio exclu/
dēdus. Spiritualiter. in curia
celeſtis gr̄e oēs mūdi ſūt. Nul
lus enim ſoꝛdidus ibi manere
audet. Fedaret eniꝫ loca puriſ
ſima ꝛ māſiones amenas quas
ſancti in pulchꝛitudie habitāt.
Numeri. xxiiij. Quā pulchꝛa
tabernacula Jacob. Inde eſt ꝙ
ſtatiꝫ excludit̄ cū ruboꝛe a dn̄o
Iſa. lxv. hmōi ſoꝛdidiſſimi ꝛ i/
mūdiſſimi recedite inqt dn̄s a
me. Nō appꝛopinquetis mihi
qꝛ imundi eſtis. Igit̄ debemus
ꝓus nos mūdare ab omni ſoꝛ/
de ſi cupimus in agrū gr̄e itroi
Fig. re. Figura. Leuiti. v. ꝛ Nume.
xix. vbi pꝛecepit dn̄s purifica/
tionē imūdoꝝ fieri in hunc mo
dū. Nā vt habet̄ ibi qui tāgebat
rē imūdā aut moꝛtiferuꝫ qd vt
iumētū aut fera occiſum vel ho
minē immūdus erat. Ideo idi
gebat purificatione ꝛ fiebāt iſta
qꝛ offerebat̄ ſacerdoti agnus ſi
ne macula duo pulli turturum
vel columbarum: ſimilla puriſ/
ſima de qua fiebāt panes quos
ſolus ſacerdos pꝛo illa die tan
tū ſolus edebat. reſeruari i cra
ſtinū nō poterāt pꝛe putredine.
Spūaliter. Tria ſūt in hoc mū
do quibus in aīa maculatur ꝛ
ſoꝛdeſcit homo. ſ. cōcupiſcentia
carniſ: cōcupiſcētia oculoꝛuꝫ: ꝛ
ſuperbia vite. Pꝛima eſt res i/
mūda ꝛ turpis. vn̄ Inno. d cō/ Inn.
ditionis humane vilitate. O i
quit extremi libidinis turpitu
do nō ſolū maculat aīam ſed fe
dat pſonā: oē nāqꝫ peccatū qd
fecit hō extra coꝛp9 ſuū eſt: q āt
foꝛnicat̄ in coꝛpus ſuuꝫ peccat.
ſemp comittant̄ illud fetoꝛ ꝛ i/
mūdatia. Cōcupiſcētia do ocu
loꝝ eſt res moꝛtifera qꝛ auari/
tia ſuū poſſeſſoꝛē occidit. Aug. Au.
in quodā ſermone. Auarus in
quit anteqꝫ quicqꝫ furet̄ ſeipm
occidit ꝛ an̄qꝫ quicqꝫ capiat ca
pit̄. Superbia autē vite dr̄ fera
peſſima. occiſuꝫ. n. tali fera ſi qſ
tetigerit imūdus ē. qui ꝓ cōſen
ſum tetigerit diabolū qꝛ hac fe
ra occiſus ē imūdus erit. ꝛ quē
admodū ille occiſus eſt ita occi
det̄ qui voluerit ſuperbe ſapere.
vt iſte. ps. Vos aūt ſicut vn9 de
pꝛincipibus ideſt demonibus
cadetis ꝛ nota ibi de pꝛincipi/
bus demones dici ꝛ intellige
caſum iſtum pꝛophetam im/
minari ſuperbis. qui igitur ſic i
mundum ſe nouerit ſtudeat ſe

per veraȝ cōfessionē mundare. ⁊ nota ꝙ nō sordidatˀ aīa nisi ꝑ tactū.i.ꝑ ꝯsensuȝ reꝝ imūdarū Au. vn̄ Aug.i quodā libello. Tēta- tio inqt q̄ztūcūq; imūda cor nō polluit si rō nō ꝯsentit.i purifi- catiōe āt hui9 imūditie.ꝑio dȝ offerri Agn9 sine macula. Iste agn9 xp̄s fuit q sol9 sine macu- la inuēt9 ē. Ip̄e.n.oblatus ē ad purgādā maculā pctōꝝ nr̄oꝝ. Istud ꝯo sacrificiū ꝑ verā fideȝ dȝ ꝓcedere i memoria nostra. Aliogn frustra fierēt oīa hūa- na remedia. Ois.n.nr̄a purga tio a xp̄o ē q lauit nos a pctis nr̄is.⁊ liberauit nos nō solū ab originali:veꝝ ēt oēs liberat ab actualib9 volētes pure credere. Leo vn̄ Leo papa i ꝯmōe de ieiunio septimi mēsis. Effusio sanguis iusti ꝓ iniustis tā potēs fuit ad ꝓmiū:tā diues ad ꝓciū:vt si vni uersitas captiuoꝝ i redēptoreȝ suū crederet:nullū tyrānica vi cula retinerēt. Item dȝ offerri par turturū.i.par oculoꝝ gem̄ tiū.s.cordis ⁊ corpis.q: tūc est Gre. nr̄ȝ sacrificiū deo acceptū. Gre go.sup Eze.omel.viij. holocau stū inqt siccū ē bonū op9 qd la- chryme nō ifundūt:holocaustū pingue ē qn̄ h qd bn̄ agitˀ corde hūil.ēt ꝑ lachrymas irrigatˀ:sȝ regritˀ vltio simillā purissima h ē ꝯfessio rectissima ⁊ purissima d q̄ fiūt panes ad vsuȝ sacerdo tis nr̄i:q: ipse sol9 sacerdos act9 ꝯfessiōis meditari dȝ:⁊ h ꝓ illa die tm̄.i.ꝓ hora ⁊ tpe quo pec- cator ꝯfitetˀ pctā sua.tūc ꝯfessor meditetur illa:vt cognoscat qd aut q̄le ipēdat pctōri vtile reme diū:sȝ vltra tp̄s illd penit9 n̄ re seruet.qm̄ si hmōi panes i cra- stinū vellet videre sentiret eos i archa aie sue peccandi putredi nē gnāsse.nā ⁊ sibi ip̄i neq̄q; dȝ sacerdos ꝯfitētꝭ reuellare pctā. Nā h ē diuinit9 ordinatū:vt ꝙ peccator ip̄e sua pctā māifestan do dlet āpli9 nūq; valeāt alicu- bi repire. Iob.xiiij.signasti q̄si i sacculo delicta mea:sȝ curasti inīqtatē meā. Audacter igitur accedat imūd9 ad lauacrū idul gētie portās hāc purā simillā q: nihil secreti9 pctō ꝯfesso ⁊ nihil apti9 atq; māifesti9 abscōso pec- cato. vn̄ Aug.sup.p̄s. O hō in- Au. qt qd times ꝯfiteri illd qd ꝑ cō fessiōnē scio min9 scio.q; id qd nescio ꝯfitere hō pctōr hōi pec- catori.elige qd vis.si nō ꝯfessus lates tu ꝯfessus dānaberis. Ad h de9 exigit ꝯfessionē:vt liberȝ hominem humilem. Ad h dā- nat vt puniat superbum.

Intrauerunt aque vs q; ad aiaȝ meā.p̄s.lx- viij.videm9.n.ꝙ gut te minime aq̄ ꝯtinua te replēt magna vasa.imo iter- dū replēt flumia ⁊ faciūt ruinā Spūalr.ꝑua pctā neglecta re- plēt aiaȝ ⁊ sua ꝯsuetudine nisi

eijciant pctã grania adducũt ꝛ
maiora quoꝝ ruina aĩa ſubmer
Fig. git̃ Fig. Naũ. ij. vbi ꝓpħa aſpe
xit ꝛ ecce porte fluuioꝝ apte ſũt
ꝛ tẽplũ ad ſolẽ dirruptũ ẽ ꝛ mi
les captiu⁹ duct⁹ eſt. Spũaliter
porte fluuioꝝ ſũt ſẽſus corporis
qui licet interdũ guttatim reci
piãt culpas: tñ ſepe inducũt cõ-
ſuetudinẽ peccãdi. Et q̃ʒtũcũqʒ
venialia ſint nimis neglecta in
tñ⁹ pñt creſcere ꝛ tales pñt con
ditiones cõcurrere ꝙ fiũt mul-
tũ grauia. ita ꝙ cauſabũt ruinã
Au. iterit⁹. vñ Aug. de decẽ cordis.
Nolite inqt cõtẽnere venialia
qꝛ minima ſunt. ſʒ timete quia
plura ſunt. plerũqʒ. n. beſtie mi-
nute nocẽt. nũqd nõ minutiſſi-
ma ſunt grana arene: ſed ſi are
na ampliuſ mittat̃ in naui mer
git illã vt pereat. Quam minu
te ſunt gutte pluuie nõne flumi
na replẽt ꝛ domos dijciũt. timẽ
da eſt ergo ruina multitudinis
ꝛ ſi nõ magnitudinis. hec Aug.
ſubaudi ergo p tẽplũ aĩaʒ quaʒ
intrãtes huiuſmodi culpe diru
unt ꝓpter ipſoꝝ multitudinem
ꝛ captiuũ ducũt militẽ. i. liberũ
arbitriũ ꝛ dãt illũ in man⁹ dia-
boli. Igit̃ cuʒ hec, pctã ad aĩam
ſubmergẽdam multiplicari co
gnoſcimus nõ pigeat ea per cõ
Au. feſſionẽ excludere. vnde Aug.
in quadam omel. Qm̃ minuta
plura peccata ſi negligant̃ occi
dũt: minute aque gutte ſũt que
flumina implent hoc facit ſen-
tia neglecta paulatim quod fa
cit fluctus fluens per ſentinam
intrat ſed diu intrando ꝛ non
exeũdo mergit nauim. Augu.

¶ De conſcientia.

Dño dat̃ vxor prudens
a ꝓuer. xix. Dĩ ꝙ mlĩer A
optimũ habet ꝯſiliũ ſi ſu
bito illud ꝓferat. Jõ vir cũ emi
net pericula exequi dʒ cõſiliuʒ
vxoris ſubitũ ꝛ ꝑcipue cũ ſcit
ſe diligi ab vxore. ſpũaliter. ſe
pe inuoluimur nõ paruis peri-
culis ꝓpter inſidias hoſtis nr̃i
frequẽtes. ſed habemus vxoreʒ
nr̃am fideliſſimã que nos ꝛ no-
ſtraʒ ſalutẽ diligit. ꝛ eſt optime
cõſilij. ſ. cõſcia. habet. n. ſalubre
cõſiliũ i ꝓmptu. Jõ cũ ſentim⁹
aduerſus nos aliq̃s diabolicaſ
tẽtationes accedere quas dia-
bolus ad ꝑdendũ nos ſeducto-
rijs tẽtationib⁹ armat. Ad hãc
ſapientiſſimã vxorẽ recurrẽdũ
eſt. ꝛ qđ ſua ꝯſulit prudãtia de
bem⁹ exequutioni mãdare. ſta-
tim enim nobis indicabit qđ
erga occurrẽtia agere debeam⁹
Fig. i. Reg. xix. vbi legimuſ ꝙ Fig.
obſeſſus David nocte in domo
ſua ꝓpria a familia ſaul q du-
ctus ſpũ inuidie ob victoriam
factaʒ de philiſteis querebat eũ
occidere euadere periculũ mor
tis neſciuiſſʒ niſi fuiſſet vſuſ mi
chol vxoris eius ꝯſilio. Ait aũt
David. Niſi hac nocte ſalueris

moꝛieris cras.⁊ poſtmodū per
feneſtrā depoſitus eſt ab illa. ⁊
manus inſidiantium median-
te illa euaſit. Mane āt fcō itrā-
tes fui Saul domū: vt caperēt
Dauid inuenerūt i lecto eiuſ ſi
mulachꝛū quoddā ad ſimilitu-
dinē coꝛpoꝛis Dauid qđ fece-
rat vxoꝛ eius.⁊ ſic receſſerunt
deluſi. Spiritualiter.per hanc
vxoꝛem ſubaudi conſcientiaꝫ.
per Dauid ſuperantem phili-
ſteos. Mo.penitentem ſuperan
tem peccatum. Igitur Saul q
dyabolum ſignificat ſpiritu in
uidie vallatus de tali victoꝛia
cruciatur. Et recolligens foꝛ-
tioꝛē familiā.ſ.varias ⁊ graueſ
tētatōes nitiť cape penitētiſ aiaꝫ
vt ipſaꝫ occidat. Hāc.n.famili
aꝫ mox cognoſcit ꝯſcia. Jō de
viri ſui ſalute ſolicite clamat.
Niſi inqt te ſalues i hac vita q̄
nocti ꝯparať: cras.i.i futura vi
ta ꝯdēnaberis moꝛte eterna.fu
ge iquā has tētatōes p feneſtrā
dſcēdēdo.i.p memoꝛiā penaſ i
ferni meditādo: ⁊ nō peccabis
i eternū. Fugit igiť ſpūs i ħ mō
⁊ dludūť fui Saul nō reperiē
tes niſi ſimulacrū: qꝛ ſola cogi-
tatio tētatiōis remanet i aīa ſi-
ne cōſenſu. Sic ergo pꝫ bonuꝫ
ꝯſiliū ipſiꝰ ꝯſcie: cui ſp i talibus
Se. credēdū ē. vñ Senec. i ꝓuerb.
O te miſerum ſi contempſeris
hunc teſtem ſcilicet conſcien-
tiam.

m Agna ē vt mare con-
tritio tua. Tren.ij.cū
qs audit narrari ꝯſli B
ctū amicoꝝ ⁊ dānū.du
plicatū ſuſtiet dolorē. vñ.i.Re.
iiij. Tātū doluit Hely cū audirꝫ
archā dei captā: ⁊ filios iterfe-
ctos q cadēs de ſella moꝛtuꝰ ē.
Spūalr̄.ſic deꝰ iuſte oꝛdinauit
hoīs penā erga peccatuꝫ q oīs
ioꝛdinatꝰ aīus ſit ſibiipſi pena.
Jō nō ſolū hō ꝓpter peccatum
puniť pena ꝑuatōis gr̄e ⁊ obli
gatiōis culpe: ſꝫ ēt q̄dā alia no-
ua pena affligiť.ſ.cōſcie remoꝛ
ſu ſibi iugiter ānūciādo noua.
Figu. Job.i.vbi cū narrata ſibi Fig.
eēt expoliatio reꝝ: dirruptō do
mus filioꝝ filiarūq; moꝛs audi
uit vlteriꝰ a puero q narrabat
nec nō inqt ⁊ pueros occiderūt
⁊ euaſi ego ſolꝰ vt nūciarē tibi.
Spūalr̄.p Job q̄ iter oēs oriē-
tales ditioꝛ erat ſubaudi fidelē
xp̄i dū ē i ſtatu gr̄e hꝫ ⁊ ſpūſſan
cti dona ⁊ tres virtutes theolo
gicaſ.ſ.fidē ſpē ⁊ charitatē: poſ
ſidet ſuoꝝ ſenſuū hōeſtatē ⁊ mē
tis: oꝛis ⁊ opis puritatē: ſꝫ per
peccatū oībꝰ his expoliatꝰ atq;
oꝛbatus remanet nudꝰ: oībus
igiť virtutibꝰ ⁊ bōis moꝛiētibꝰ
euadit ſolꝰ cōſcie remoꝛſus.ſ.vt
nūciꝫ adeptū dānū illi. Sic igi
tur hic remanet ad hoīs crucia
tū vbi ⁊ ſp hos nūciet doloreſ.
vñ Beda i quodā ſmone. Oia Be.
inqt poterit fugere hō pter coꝛ

ſuũ. quocũqꝫ. n. ierit ⁊ ꝯſcia ip‑
ſuꝫ ſequēdo nō derelinqt. Nā ⁊
ſi alijs celat malũ qđ fecit ſibi:
tñ celare nō põt: qꝛ plane no‑
uit malũ qđ geſſit. Duplex er‑
go pena fit miſero. ⁊ qñ hic rea
tu ſue ꝯſcie affligit̃: ⁊ qñ i futu‑
ro eterna pena punitur.

Fig.

Improperiuꝫ expe‑
ctauit coꝛ meũ ⁊ miſe
riã. ps. lxviij. Non ē
modica afflictio ad tã
tã deſcēdē miſeriã vt a ſuo vel
a ſua ꝓpria audiat ignoꝛãtiaꝫ.
Hoc ploꝛabat Job ꝓ extremo
doloꝛe di. Seruꝰ meus deridet
me. ſpũalr. aia peccatrix deſcē
det ꝑ peccatũ ad hãc calamita‑
tē ⁊ miſeriã q̃ oibꝰ bonis deſti‑
tuta iꝓperia ⁊ verecũdiam a
ſerua ſua. ſ. cõſcia audit. Figu.
Tho. iij. vbi legimꝰ ꝙ puella ſ‑
ua Raguel iꝓperauit Sar‑
re filie ſue di. Nõ amplꝰ videa
mus de te filios iterfectrix vi‑
roꝝ tuoꝝ. ⁊ ſtatiꝫ puella hoc au
dito iꝓperio ſolariũ ſuperius
aſcēdit domꝰ ⁊ fuſis ad deũ la‑
chꝛymis ipetrauit a dño huꝰ i
ꝓperij curationē. Nã operã
te angelo Raphaele ab eo miſ
ſo. diabolus ab ea expulſus eſt
qui. ſ. viros occiderat: ⁊ data ē
Thobie i ſpõſaꝫ a quo recepta
ē honoꝛabiliter ⁊ fecũdata. ſpi
ritualiter. ꝑ ſarrã ſubaudi aiaꝫ
cui peccãti ꝯſcia ſerua ſua mul
tũ iraſcit̃ atqꝫ iꝓperando illi
dicit. ꝓpter peccatũ tuũ ⁊ cul‑
pã tuã: quã tu egiſti cũ diabo‑
lo moꝛtui ſunt i te ſeptē viri. i.
dona. vij. ſpũſſancti. Nõ ampli
us egrediet̃ a te fructꝰ bone ope
ratiõis peſſima iterfectrix viro
rũ tuoꝝ. Nõ remanet niſi vt de
ſcēdas i gehēnã cũ tuo adulte‑
ratoꝛe diabolo. Hoc audiens
aia ꝯfundit̃: ⁊ aſcēdēs cum la
chꝛymis ad altitudinē diuine
miſericoꝛdie ipetrat cũ lachꝛy
mis idulgētiã ⁊ iſpiratio celitꝰ
miſſa tãqꝫ ſalubꝛis medicina il
lã copulat xp̃o a quo honoꝛat̃
⁊ fecundat̃ meritꝭ ⁊ gratijs. Er
go nõ ē deſpiciēda ꝯſcia. quin‑
imo faciēdũ ē ſemꝑ qđ ſuadet.
vñ Gre. omel. ix. ſuꝑ Ezec. In Gre
oē qđ dicit̃ ſemꝑ tacite ꝺbemꝰ
occurrere ad mētē: ⁊ iterioꝛeꝫ
teſtē ⁊ iudicē regret̃. Quid. n.
ꝓdeſt ſi hoies laudãt ⁊ ꝯſcia ac
cuſat. Aut qđ poterit obeſſe: ſi
homines derogēt: ⁊ cõſcientia
ſola defendat. Audi Augu. ij.
q. iij. c. ſenti. Sēti qcqđ velis đ
Auguſtino. ſola me conſcien‑
tia in oculis dei non accuſet.

Conuerſus ſum in
erumna mea dum
cõfigitur ſpina. ps.
xxxi. Retrahit ſe
quodlibꝫ animal a greſſibꝰ pri
mis vt ſe pũgi vel percutiēti. ⁊
ad aliam viam diuertit. Spi
ritualiter. quilibet homo per
viam peccati gradiēs pũctiõeꝫ

cōſciētie ſentit. Ideo velut bru-
tis prudētior vel nō inſipiētior
deberet via peccati dimiſſa ſuaꝫ
ſalutē querere. Nā deus ſꝫ ſua
miſericordiā voluit quoddā aīe
remediū ex ſue ꝯſcientie ſpina
relinquere. vt illa punctione in
ſtigata aīa ad deū per pniam re
diret. Ex ſpina enim ꝯſcientie
duo naſcūtur in anima qm̄ cuꝫ
pena quā ex peccato homo ade-
ptus eſt ꝯſideratꝛ naſcitꝛ timor.
Et cū ipſa aīa ſolitā xp̄i miſeri-
cordiā meditatꝛ naſcitꝛ ſpes. Ex
his duobus ſepe ſalus aīe ꝑcu
Fig. ratur. Figura. Joſ. ij. vbi legi-
mus ꝙ Joſue miſit de ſichen
duos exploratores i hierico ad
domū raab meretricis quos cū
illa vidiſſet recordata eſt mira-
biliū q̄ fecerat deus in mari' de
morte pharaonis ⁊ liberatōe po
puli ſui iſrael ⁊ rogauit illos ex
ploratores vt a dn̄o ſuo Joſue
ipetrarēt ſalutē ei9 ⁊ totius do-
mus eius. ne cuꝫ ipſe veniret ⁊
terrā Hierico vi obtineret ip-
ſa ⁊ familia ſua periret cū alijs
ſimul. Exploratores cōſtanter
illi promiſerunt ſaluteꝫ totiqꝫ
domui ſue. dederuntqꝫ ſibi in ſi
gnū funiculū croceum quē ap
pēderet ad dom9 ſue feneſtram
quando Joſue veniret ⁊ per il-
lud fieret illi ſalus totiqꝫ domui
ſue ⁊ hoc facto receſſerūt explo
ratores ōbilitate ciuitatis ꝓūs
ſcita ⁊ inueſtigata. Igitꝛ cū Jo-
ſue acceſſit ad ciuitatē illā obti
nuit ⁊ ſaluauit mulierem. ⁊ to-
tā domū eius ceteris morienti-
bus. ſpūaliter. Joſue qui inter
pretatur ſalus denotat xp̄m in
quo oīs ſalus cōſiſtit. ſichem in
terpretatꝛ ſpina: ⁊ recte denotat
ꝯſcientie ſtimuluꝫ de qua ipſe
xp̄s educit duos exploratores
ſ. timorē gehenne: ⁊ ſpē miſeri
cordie. mittit ipſos ad domum
meretricis. i. ad domū aīe pec-
catricis que ad illorū ingreſſuꝫ
perterritꝛ timore iſernalis pene:
ſed ꝓmū cogitat quid fecit xp̄s
in effuſione cruoris qm̄ ſuſcita-
uit pharaonem. i. diabolū ⁊ li-
berauit pplm ſuū. i. ſanctos pa
tres qui erāt in egypto. i. in ca-
ligine tenebraꝝ. ꝓſumēs ergo
aīa de ſpe venie ⁊ hos duos act9
ſcōs. ſ. timorem ⁊ ſpem reuertit
ad xp̄m pro impetratione idul-
gentie. ſed vide qa dimittūt il-
li in anima ſecuritatis funicu-
lum croceū. ſ. memoriā paſſio-
nis xp̄i queꝫ in feneſtra cordis
appendat vt tuta fiat. Pandit
mulier ciuitatꝭ ōbita qm̄ ſua pec
cata fideliter manifeſtat. Veniē
te ergo xp̄o ad diſſipandū gen
tes hierico. i. vitia ⁊ peccata ſal
uatꝛ tm̄ aīa cum ſua' virtutuꝫ ꝓ
genie. ⁊ ſic habitator efficitꝛ ter
re' ꝓmiſſionis cum filijs iſrael
qꝛ efficitur habitatrix celeſtis
patrie ⁊ conſors angelorum ⁊
ſanctorum. Ecce ergo q̄ꝫtuꝫ eſt

vilis ⁊ laudabilis anime con-
ſcientia a qua aie tāta cauſanť
Ag. bona Jō. Hugo. de ſctō victo.
eā in tātū laudat. li. i. de aīa di.
Cōſciētia bona titulus eſt reli-
gionis tēplū Salomōis. Ager
benedictionis. hortus aroma-
tū. gaudium angeloꝝ. aureum
reclinatoriū. archa federis. the
ſaurꝰ regiſ. aula dī. camera filij.
habitaculū ſpūs ſancti. liber ſi
gnatꝰ ⁊ i die iudicij aperiēdus.
Lamie nudauerūt mam
mas ⁊ nutrierūt pullos ſu
os filia ppli mei crudeliſ
qſi ſtructio i deſerto. Treñ. iiij.
Ferť lamiā eſſe ferā adeo crude
liſſimā ꝙ ꝓprios pullos natos
ſtatim deuorat ⁊ occidit. Aliqñ
tñ naturā illā vgēte quoſdā nu
trit. Spūaliter. volūtas ꝑuerſa
cōparať lamie. imo crudelior
cēſetur. Nā lamia ſuū tñ pul-
lū occidit: ſed volūtas praua oc
ciſo ꝓprio filio demoliť occide-
re alienū. Jō lector diligēter at
tēde ꝙ i ſola volūtate pctm̄ gi-
gniť. Sed no. duo eſſe in pctō
ſ. cōplacētiā ⁊ hoc ꝑtinet ad vo
lūtatē ⁊ diſplicētiā ⁊ hoc ꝑtinet
ad ɔſciam. ꝑma ɔditio cito eua
neſcit. ſecunda vo ſemꝑ manet.
vñ dž modicum ē qd delectat ⁊
eternū qd cruciat. voluntas er
go ɔſumata ⁊ annihilita dele-
ctatiōe nititur extiguē ɔſcie ſti-
Fig. mulū ſ; ñ vз. Fig. iij. Re. iij. vbi
legimꝰ ꝙ due muliēs venerūt
ad regem Salomonē poſtulan
tes iuſtitiā ſibi fieri. Quaꝝ vna
oppreſſo ꝓprio filio dormiens
furata eſt filiū ſocie ſue ſecū dor
miētis iuxta quā collocauit ꝓ-
priū filiū mortuū. Et ſic erat in
ter eas contētio. Qd Salomō
veritatē rei ſcire cupiens acce-
pto gladio diuidi iuſſit ifantez
nudū. hec ꝓpria mater audiēs
dolore ꝑuenta clamauit. Date
illi obſecro infantē viuū. Alia
aūt dicebat nec mihi nec tibi ſ;
diuidať. ⁊ hec nō erat mater. co
gnouit eā tūc Salomō ⁊ reddi
dit matri ſue pueꝝ viuū. Spūa
liter. mater illa que ꝓpuз filiuз
dormiēdo oppſſit ſignificat vo-
lūtatē q in ſōniſ pcti ⁊ culpe dor
miēs delectationē cōſumit cito
labitur. cito tranſit. fugax pcti
delectatio voluntatis: ſed rema
net alteriꝰ matris filiꝰ. ſ. remor
ſus ɔſcie. ſemꝑ ille viuit: ſemꝑ
ille ſanꝰ eſt. Sed de hoc volun-
tas multū cruciať ⁊ dolet. videt
ſe orbatā voluptate ⁊ [redacted] ⁊ , transire
videt ſocie ɔſcie remorſū rema
nere ⁊ viuere. Jdeo dolet ⁊ af-
fligiť valde. Jdcirco illū vellet
occidere. Non. n. vult hunc au
dire ſtimulū. nō cupit hoc mar
tello cōcuti. Et vide qa rogat il
lū diuidi. dicenſ. Nec mihi nec
tibi ſed diuidať. Quelibet hēat
ſuā portionē. Quid ergo ē hoc.
Nota igiť ꝙ volūtas peruerſa
vellet vt ſtimulus qui ex pecca-

eo relictus ē in cōſcia diuidere tur in hūc moduz. vt illa. ſ. medietatē hēret cogitādo. ſ. preteritā delectationē quā in pcō habuit. et hec portio quā q̄rit p̄ua volūtas vellet ēt q cōſcia ipa ita ſ. reſtringeret clamorē ſuuz vt ab eo ctriſtari nō poſſet: ſʒ ipſa cōſcia nō cōſentit. Nequaq̄ʒ vult filiū ſuū diuidi: ſed dicit date il li infantē viuū: q̄ſi dicat ſi volū tas vult delectari ex eo qd relinqtur ex pctō ſentiat ēt doloris aculeū: qꝛ acqſitus eſt in pcō et hoc indicat verus Salomon. i. xp̄s vt nūq̄ʒ hō pctm̄ cōmittat nec ipm per delectationē cōme moret qn ſemp trahit ſtimulū cōſcie ſecū: tāta eſt igit̄ huius filij importunitas q die noctuq̄ʒ

Aug ſuū actorē moleſtat. vñ Aug. ſup Jo. Seru' iqt hoīs aliqn̄ ſui dn̄i duris iperijs fatigat' fugiē do regeſcit. ſeru' aūt pci quo fugiat nō eſt. nō fugit ſemetipſuz mala cōſcia nō eſt. quo eat. ſeq̄t ſe imo nō recedat a ſe peccatuz qd facit int' eſt: fecit peccatum vt aliquā caperet voluptatē: voluptas trāſit peccatū manet. P̄terijt quod delectat: remāſit qd pungat. Hec Augu.

Genuerunt filios et filias.

5 g Gen̄. v. magna eſt hoī diuiti cōſolatio et alacritas hn̄ti multos filios et bonos loquit̄ de maſculis qui augent parētelā ſecus eſt de feminis q̄ depauperāt domū. Jdcirco pau per plures hn̄s filias ſemp triſtis eſſe cōſueuit vtpote cū magnū ſit periculū illas cū paupertate nutrire. Sp̄ual'r. grāde dʒ eē hoī deuoto gaudiū cū m̄ltos pducit actus meritorios: qꝛ ex his auget̄ ſibi cū angelis ſāctis parentela q̄ mulctat̄ in eterna beatitudine. ſed ecōuerſo dʒ eē dolor peccatori cumulanti ſibi culpam culpe qꝛ irā theſaurizat ſibi dei i gehēnā. et etiā qꝛ ē paup et oī grā dſtitut' nec valet aīe ſalutē lucrifacere. Jdeo diabolus cupiēs nos celeſtibus diuitijs ſpoliare et ad inferni tormēta precipitare conat̄ ipſos bonos actus in nobis extinguere vt ſimul extinguat̄ parētela i celis. et nititur inquātū pōt noſtras culpas augē vt p̄ nos nos poſſideat i gehenna. Fig. Exo. i. Fig. Uidēs pharao ppl'm iſrael m̄l tū creſcere pcepit obſtetricibus vt cū mulieres hebree parerēt maſculos occiderēt et filias feminas obſeruarent. Dicit magiſter q hec fuit cauſa qꝛ pharao timebat maſculos multiplicari et multiplicatos ſibi rebelles fieri. Jō illos iubebat occidi feminas aūt reſeruari ad faciēdam cōcupiſcentiā egyptiorū. ſed obſtetrices deū timētes nō cōmiſerunt illud ſcelus: imo viuos obſeruabāt tā maſculos q̄ʒ feminas. Sp̄ual'r. i nobis ſunt

due obſtetriceſ recipiētes qcqd
naſcitur in nobis ſcilicet iraſci
bilis ⁊ cōcupiſcibilis quarum
vna gaudet de maſculo ſcilicet
de bono per nos acto. Alia do/
let de femina ideſt ď culpa a no
bis commiſſa. his ergo ſuadet
pharao ideſt diabolus vt meri/
ta ſuffocent ⁊ culpas nutriant.
hec pro tāto diabolus cupit ne
creſcentibus in nobis merito/
rijs actibus rebelles ſimus im
perijs ſuis ⁊ ſuam fugiam⁹ ſer/
uitutē. culpas vero nutriri cu/
pit vt per illas nos ad infernuꝫ
deducat ⁊ quod concupiſcūt er
ga nos demones libere valeāt
exercere. Sed obſtetriceſ bone
ſunt ⁊ eaꝝ officia fideliter exer/
cent qꝛ reſeruant vtrunqꝫ. Ni/
hil enim naſcitur in anima bo/
ni vel mali quin ſeruentur i ip/
ſis preſentandum fideliter an/
te tribunal chriſti: i extremi iu/
dicij examine. Ideo ſi nobiſ na
ti fuerūt boni actus erunt hi ſi
lij ſicut nouelle oliuarum i cir/
cuitu menſe noſtre. Si vo cul/
pas malas nr̄a cōſciencia rep̄/
ſētet cū his deputabimur ad ge
Aug. hennā. vnde Aug. in quodā ſer
mōe. Quid obeſt illi ſi de illa ta
bula eū humana vult delē igno
rātia. Si eum nunqꝫ de libro vi
uentium propria delet conſcie/
tia. Nam ⁊ ſi bonum quod de
nobis dicitur in mente non in/
uenit magnam in nobis dꝫ ge/
nerare triſtitiam. Econuerſo ſi
malum quod de nobis dr̄ in no
bis nō inuenit in magnā debe/
mus proſilire letitiam.

Ilij hois ſpeculatorem
f dedite. Eze. iij. Perſo/ S
na volēs in die feſti cuꝫ
nobilib⁹ cōuerſari cōſueuit ſibi
faciē lauare ⁊ ſpeculo ſe inſpicē
⁊ videre ſi aliquid i ea deforme
appareat vt illď ſtudeat refor/
mare. Spūaliter. cum intram⁹
eccliam accedim⁹ ad cōuerſan/
dū cum deo ⁊ angelis eius ſan/
ctis. Ideo debem⁹ in ſpeculo ꝓ
prie conſcientie nos aſpicere ⁊
per conſeqnens nos lauare ne
quid culpe iueniat in nobis ꝙ
pulchritudinē diuine maieſta/
tis offendat. vel qď decorem an
gelorum ſanctorū in aliquo va
leat cōturbare. Fig. Exo. xxx/ Fig.
viij. In itroitu tabernaculi erat
labiū eneū de ſpeculis mulierū
⁊ iuxta tēplū erat piſci a aque.
Et ſic introeuntes poterant ſpe
culari ⁊ lauari ſi opus erat. ſpi
ritualiter ante ingreſſum futu/
re vite ďbemus ſpeculari faciē
aīe noſtre i ſpeculo forti ⁊ eneo
in quo oīa clare ⁊ lucide rep̄ſen
tant. hoc ſpeculū noſtra eſt con
ſcientia q̄ adeo enea ⁊ fortis eſt
ꝙ morientibus nobis nequa/
qꝫ frangitur. ſed ſtat eternali/
ter ad gaudiū bonoꝝ ⁊ cruciatū
damnatoꝝ repreſentans bona
bonis ⁊ peccatoribuſ mala que

fecerit. Et nota q tūc non erit lauari poſſibile q2 nulla ē aq̄ la chrymarꝫ in futura vita vtil' ad lauādū. Speculabit ergo pctōꝛ ſordes ſuas fedas in ꝓpa ꝯſcia in quib' ſibi ſūme diſplicebit. ſꝫ nequaq̄ȝ aquā inueniet ad lauā dum. ꝓus ergo q̄ȝ illic diſceda mus: ſpeculemur faciem nr̄am ꝛ aquis lachꝛymarꝫ quib' oīs macula debeť ōbem' nos lauaŕ hoc eſt q ſcūs ille Job tm̄ appe tebat agere añ moꝛtꝫ horā. ſciēs q apud inferos nulla ē redem ptio. vñ dicebat iob. x. dimitte ergo me vt plāgā paululū dolo rē meū añq̄ȝ vadaȝ ꝛ nō reuer tar ad terrā tenebꝛoſā ꝛ optaȝ moꝛtis caligine terrā miſerie ꝛ tenebrarꝫ vbi vmbra moꝛtꝫ ꝛ nul lus oꝛdo ſed ſēpiternus horroꝛ inhītat. cōſcia ergo nos dirigat aduerſus deū qm̄ ipſa nūq̄ȝ mē tiť. Si nos nobis ſordidos idi cat ſtudeam' nos mūdare. Si vero nos puros eſſe idicat i tu to ſum' de glia. vnde Señ. Cō ſciētia nr̄a ianitoꝛes appoſuit. Si. n. viuimus vt deꝓhēdi ſit ſu bito aſpici. Quid aūt pōt recū dere ſe ꝛ hoīuꝫ oculos aureſq̄ȝ vitare: bona ꝯſcia turbā aduo cat: mala aūt ꝯſcia anxia eſt at q̄ȝ ſollicita. Hec Seneca. Ergo ꝯſcia nos dirigat ne careamus in agibilibus.

M a Ecipe lr̄as tuas. Luce. xvi. Miles hñs reddē rationeꝫ de magno theſauro frequēter dꝫ libꝛ ſuū aſ picere añ diē rōnis reddēde. ꝛ videri ſi tm̄ hꝫ q̄ȝtū eſt oblatus ad ſoluēdū. Alioqn ſuo credi toꝛe ſubito ꝓuent' min' ſibi in ueniēs q̄ȝ ipſi creditoꝛi debebat poſſet carceri tradi ſine vllo re medio. Spūaliter. nos ſumus debitoꝛes xp̄i de theſauro inex timabili q2 ipſe nos redemit de nr̄a praua ꝯuerſatione. nō au ro nec argēto coꝛruptibili: ſed ſuo ſanguine preciosō. Vult igi tur a nobis ſatiſfieri ꝛ recipere qd̄ dare poſſum' q ſi facim' ſu pererrogat nobis vitā eternaȝ. Si aūt a nobis exiget qd̄ illi ħ debeť pſoluem' in toꝛmētis. iō aſpiciēdus eſt liber nr̄e ꝯſcie ſi depoſitū dei expendim' in culpa totū in lib. ꝯſcie nr̄e ſcribiť ꝓ ferēdū in die rōnis corā iudice Fig. Eze. xx. vbi liber ſcript' in tus ꝛ deforis miſſus eſt ꝓplxte per man' cuiuſdā. Et in hoc li. erāt ſcripte lamētatiōes carmē ꝛ veh. Spūal'r. liber iſte ꝯſcia ē quā man' iudicij fabꝛicauit ape riēdā in die rōis. vñ Ag. de ſctō vict. Cōſcia eſt liber ſignat' ape riēdus in die iudicij. Reperien tur ibi remiſſe culpe. lamētatio nes oēs. creature ēt iſenſibiles ꝯ pctōꝛes. Job. xx. Reuelabūt celi iniqtatē ei' ꝛ terra ſurget ꝯ illū ꝛ ibi ꝯtinebūť delectamēta q̄ pctōꝛ exercuit in pcō. Erūtq̄ȝ ibi ſcripta toꝛmēta ꝛ veh. q̄ ne Fig. Ag.

cesse ē pati⁹ p pctō. Apoc. xviij. Quātū se glorificauit ⁊ in delitijs fuit: tātū date illi tormētū ⁊ luctū. Et est ille liber int⁹ ⁊ foris script⁹ qꝛ ⁊ que peccauimus mēte. ⁊ q̄ peccauim⁹ opere totū manifestat ↄ̄scie liber. Ergo añ diē rōnis nobis ꝓuidēdū ē atq̨ legēdū qḋ ↄ̄tinet̃ ibi. ne sup nos cadat calamitas iprouisa.
Sen. Añ Sen. de q̄ttuor v̄tutib⁹. Si prudens eē cupis in futura ꝓspectus itēde: ⁊ q̄ pñt ↄ̄tingē aio tuo cūcta ꝓpone. Nihil tibi sbditū sit: sꝫ totū añ ꝓponas. Naꝫ q prudēs est nō dici nō putaui hoc fieri qꝛ nō dubitat sed expectat. non suspicatur sed cauet.

¶ De compunctione.

A t Alit lēticulā olei ⁊ effudit sup caput ei⁹ .i. reg. x. No. q oleū multū est dilatatiuū ⁊ penetratiuū. Naꝫ parua olei gutta cadēs sup pānū mltū circūquaq̨ dilatat̃. ēt ē penetratiuū qꝛ cadens calidū per porros carnis subintrans accedit vsq̨ ad neruos a qbus motis indignationib⁹ ex frigiditate causatis mēbra pri⁹ suis motib⁹ ꝓuata recipiūt ⁊ motū ⁊ opationē pstinā. Et no. q oleū de amariori mā efficit̃ tāto amplius subintrans hꝫ molificare mēbra eneruata. Spūaliter. p oleū itelligit̃ cōpunctionis seu ↄ̄tritionis lachryma q̄ lꝫ interdū modicū qd videat̃ dilatatur multū in ↄ̄spcū dei ⁊ man⁹ dñi que ex nr̄e culpe frigiditate extendi ꝓhibet̃ ad largiēdā idulgētiā: vncta hmōi oleo mitescit ⁊ recipit pstinā ⁊ ꝓpriā opationē q̄ est misereri sp ⁊ pcere. Et no. q q̄to lachryme de amariori corde ꝓgrediunt̃ tāto reddūt manū xp̄i ad largiēdū gratiaꝫ ꝓmptiorē. ps. l. Secūdū multitudinē dolorū meoruꝫ in corde meo: ↄ̄solationes tue letificauerūt aiaꝫ meā. Igit̃ oleū lachrymaꝝ diffusiuū est ⁊ mitigat furorē dei vt a periculis mortis liberet simul corpus ⁊ animaꝫ: ⁊ gratos deo faciat. Figu. iiij. reg. Fig. iiij. vbi legim⁹ viduā quādā clamasse ad Heliseū i hac forma. Ecce inqt dñe vir me⁹ q fuit seruus tuus mortu⁹ est. ⁊ venit creditor ⁊ vult duos filios meos vēdere vt sibi satisfaciat ⁊ sic orbata ero filijs vt sum viro. ⁊ ait illi Heliseus habes ne aliqd in domo tua. Que rñdit nihil nisi modicum olei i lechito quo vngar. vade iquit Helise⁹ mutuo accipe multa vasa a cōuicinis ⁊ effūde oleū. Et vendito oleo redemit filios effuso oleo qḋ habebat in illis iuxta pceptū prophete ⁊ omnia vasa illius impleta sunt ⁊ de precij residuo hūit mulier cū filijs vnde viueret. Spūaliter. hec mulier destituta viro est persona preuenta peccato. q̄ libo arbitrio ꝓuata efficit̃

sua pcti cōtrahit debituз grāde ⁊ obligat se diabolo. nec remanet in domo sua qcq̄ꝫ vtutis: vñ viuē possit vita spirituali qa totū creditor subripuit. Vñ Beda in quodā fmone. Cuз qu is mortal'r peccat oia bona que fecerat in os diaboli iactat ei⁹ fuus efficit ⁊ ad penā se obligat sempiternā. Exigit ergo creditor vt vēdat vterqꝫ fili⁹. s. corp⁹ ⁊ spūs. ambo. n. vult diabolus creditor ille q nobis suas credit tētationes ⁊ nos illi obligamur per ꝯsensū. sed tūc recurrēdū est ad Helyseum. i. ad xp̄m q petijt an aliquid boni meritorij existat in aīa nr̄a per qd possit aīa ipsa grām inuenire. ſз nihil ē ibi nisi modicū lachryme. suadet xp̄s vt vasa vicini accipiat q̄ sūt plage eius ⁊ vulnera eius. Claudi igit' dꝫ cū illis vasis infra cor suū ⁊ modicas lachrymas q̄s hꝫ effūdere q̄ in tātū crescēt qꝛ p̄ciose erūt in ꝯspectu dn̄i. ⁊ ꝙ illaꝝ p̄cio ꝓ pcō satisfaciat ⁊ sibi grāꝫ cōparabit q̄ fm deū deuote viuet. pꝫ igit' virtus lachrymaꝝ q̄ꝫ magna sit qꝛ dilatāt mitigant iram dei ⁊ expellūt diabolū ꝯ nos insultātes vnde Ber. in quadā epl'a. O lachryma humilis tua est potētia tuū est regnū ante tribunal iudicis intrare sola non vereris. si vacua itras vacua nō exibis: ſз qcqd petieris obtinebis. Accu sātib⁹ inimicis ponis silentium nō est q te accedere ꝓhibeat. magis crucias diabolum q̄ꝫ pena infernalis. Quid plura vincis inuincibileз ⁊ superas omnipotentem.

Vox turturis audita ē in terra nostra. Can. ij. ꝓprietas est turturis atqꝫ colūbe semper dare vocē cū gemitu ⁊ sic mutuo se cognoscunt mascul⁹ ⁊ femella atqꝫ suo modo loquūtur. spūal'r. penitētis aie semper est dare vocē cuз gemitu. ſз hāc vocem poptime cognoscit xp̄s ⁊ eā libenter audit. Ideo post vba ꝓposita statiз sequitur. Veni amica mea sponsa mea colūba mea. ⁊c. Et hoc pro tāto xp̄s qꝛ nihil nouit negare aie penitēti mediantib⁹ lachrymis. vñ Criso. super Mat. Nemo ad deū accedit flēs aliqñ q nō qd postulauit accepit. Nullus dolēter ab eo beneficiū optauit qui nō ipetrauerit: ipe est qui ꝯsolat' flētes dolētes curat penitētes iformat. Et iō si ꝓmptus est audire nos lachrymabili voce clamātes debem⁹ cum ꝓpheta laborare in gemitu nr̄o Figu. Leuiti. xiiij. In sacrificio offerebat' par turturū aut duo pulli colūbarum: ⁊ illd p̄cipue erat sacrificiū pauperū qui non habebāt facultatē emēdi agnū aut vitulū. spūaliter. ꝑ par turturū aut colūbarū subaudi par

[Margin notes: Be. — Be. — B — Cris. — Figu.]

oculoꝝ.s.cordis ⁊ corporis:⁊ il lud est sacrificiū pauperū.i.peccatoꝝ qui sunt oībus virtutibꝰ destituti:⁊ nō pñt ex suis meritꝭ xp̄m emere accedentes nihilominus ad deū cū hoc duplici gemitu largā a dño ꝯsequūtur in
Cas. dulgentiā.vñ Cassiod.sup illo. ps̄.Laboraui i gemitu meo.sic dicit.Gemitꝰdictꝰest geminatꝰ luctꝰ.s.oculoꝝ ⁊ cordis quē merito fideles appetūt:qm̄ dolentes cōsolat̄:penitētes emēdat:diabolū fugat:xp̄m recōciliat. O amaritudo dulcis lachryme felices salutaris afflictio.

C a Anima mea sicut terra sine aq̄ tibi. ps̄.cxlij. necesse est terrā semꝑ eē sterilē ad quā nō pōt aqua irrigationis ꝯduci ⁊ sepe perdit̄ ibi labor culture nec inde fructꝰ vtiles cōsequi pñt. Spiritualiter. aqua lachrymaꝝ multū necessaria est agro cordis nr̄i. imo si illa penitꝰ priuet̄ nequaq̄ valet fructus bone actionis seu operationis ꝑducere.potius.n.spinas ⁊ tribulos germinabit.Id circo sciēs se habere aridū cor ad lachrymas:debet illas a dño postulare.Ro.de illo cui suadebat sacerdos vt ploraret q̄ non valēs:iteꝝ sacerdos dicebat pete illas a dño ⁊ tunc ille vocatis notario ⁊ testibus ait. faciatis mihi instrumētū publicum ⁊ isti sint testes q̄ instanter a domino lachrymas postolo ⁊ non dat mihi ⁊ statim in maximas lachrymas ꝓrupit.inter q̄s spiritū emisit ⁊ saluus factus est. Si igit̄ lachryme nō habētur ꝺbent a dño postulari. Figu. Josue.xv. Suadēte Othomel ase Fig.
vxori sue vt apud prēꝫ ꝯquereret̄ possessionē habere arentē ⁊ per cōsequēs sterilē Caleph pater eius dedit sibi irriguū superius ⁊ inferius. Spiritualiter. Othomel interp̄tat̄ signū ⁊ denotat rōnis iudiciū sup quod signatum dei lumen est.hec suadet voluntati dicens. Ecce cor nostrū aridū est suade prī tuo.s.xp̄o vt aliū tibi commutet.Et no.q̄ caleph interp̄tat̄ oē cor ⁊ bene denotat xp̄m qui est oium cordiū inuestigator. Ad ip̄ꝫ igit̄ si clamabis dabit tibi irriguū superius ⁊ inferius.Superius per contemplationem celestiū. ⁊ inferius per meditationē gehenne. vnde ab vtroq̄ irriguo deducent̄ lachrymarum aque. irrigantes cor nostrū ⁊ ad fructus penitētie fecundantes. vnde Greg.in registro hec verba Gre
tractans ait:irriguum superius accipit aia cū lachrymis regni celestis desiderio affligit̄. Irriguū vero inferius accipit cum inferni supplicia flēdo pertimescit.hec Gregorii.hos igitur riuulos nobis dabit dñs qbꝰ duricies cordis nostri mutabit̄ in

molitiẽ. Ideo ipse dicit p Eze. xxxvi. Auferã a vobis cor lapideũ ⁊ dabo vobis cor carneuz.

D m Aliter da mihi bibere. Jo. iiij. hõ diu itinere fatigatus libenter declinat ad potũ. nec põt qcq̃ ꝓtũc dlectabilius ꝓpinari sibi. Spũalr. xp̃s ꝯtinue discurrit p corda hoium ⁊ cõsciẽtias fideliũ arguẽdo inspirãdo ⁊ substinẽdo ne dficiãt: ⁊ ex tali labore fatigatus sit salutẽ nr̃az: sȝ nihil ei dlectabili⁹ insit sua ꝓpinaꝛ lachryma cõpũ

Ber ctiõis. Ber. dulciores sunt lachryme penitẽtiũ delicijs. Regũ. Nã illis inebriat⁹ xp̃s copu

Fig. laꝛ aie. Figu. Geñ. xxiiij. Puer Abrae cognouit Rebeccam esse debere vxorẽ Isaac filij domini sui ad idriã ⁊ ad ꝓpinatõnẽ aq̃. Et iõ ad aures suas appendit donaria multa ⁊ fcã est vxor Isaac. Spũalr. p abrae ẽ sermo diuin⁹ ꝓuidẽs fore aiam spõsaz filio dei ad cor plenũ lachrymaꝝ: ⁊ q̃ ẽ parata nõ soluz lachrymas ob xp̃i passionẽ effundere: sȝ ẽt ob ꝓximoꝝ ꝯpassionẽ. Iõ appẽdit ad aures suas donaria maxia: qꝛ celestes ꝯsolatiões. Math. v. Beati q lugẽt' qm̃ ipsi ꝯsolabũꝛ. Efficiꝛ spõsa Isaac q iterp̃taꝛ risus. qꝛ copulaꝛ xp̃o q ẽ risus ⁊ gaudiũ oiuz angeloꝝ. ⁊ sic pȝ q̃ꝫ p̃cio se sint lachryme penitẽtiũ i conspectu dei. vñ Anselm⁹ i lib. de An meditatiõibus. O pnie lachryma rutilantior auro. splẽdidior sole. respuis auaritiam. horres luxuriã. fugis furorẽ. firmas amorẽ. odis malitiam. cogis peccatorem oĩa confiteri.

b Ibite ⁊ inebriamini. Hiere. xxv. Gentes sitiẽtes libẽter vadũt vbi credũt bñ bibere. Nã iter oẽs delectationes vite p̃ñtis sensibiles magis ẽ sitire. ⁊ bibere. Spũaliter. xp̃s ⁊ angeli ei⁹ multũ sitiũt lachrymas penitẽtiũ. vñ Luc. xv. Gaudiũ ẽ angelis dei sup vno peccatore pniaȝ agẽte. Iõ cum ingenti gaudio post peccatorẽ vadunt lachrymas portãtẽ corde. Fig. Luc. xxij. Discipuli de mãdato xp̃i iuerũt post hoieȝ portantẽ amphorã aque ⁊ i domo illius parauerũt pascha domino. Spũaliter. hõ amphorã aque portãs ẽ pctõr penitẽs cor lachrymis plenũ ferẽs quẽ seq̃ntes angeli itrãt ei⁹ hospitium: ⁊ parãt pascha dño. Iõ Ber. sup Can. lachryme penitẽtiũ vinũ sunt angeloꝝ: qꝛ i ipsis odor vite. sapor gr̃e. gust⁹ idulgẽtie. sanitas redeũtis. inocẽtie claritas. recõciliationis iocũditas. conscientie suauitas.

a Qua exceptiõis sanctificat. Nume. xxxi. Ministri mẽse pacti

pum ante ministrationis offi-
cium debēt lauari. & loti mini
strationis offm̃ exercere. alioqn
abhorrēt eos dñi: si vidēt imũ-
dos. Spũaliter. nos fideles su
mus ministri mēse xp̃i: q intrā
tes ecclesiā accedim⁹ ad mēsaʒ
altaris: vt ipse cõuiuiũ suũ pa-
ranit. sibi. n. ministram⁹ oratio
nes nr̃as & petitiões nr̃as. si lo
ti sum⁹ & mũdi recipit libēter.
Si vero imundi & fedi nos re-
pellit. Isa. lxv. dicēs. Recede
a me: nõ appropinques mihi:
q2 imũdus es. Jõ anteq̃ȝ vada
mus debemus abijcere vestes
imũdas: & loti aqua lachryma-
rũ accedere ad exercēdũ mini-
Fig. steriũ nostrũ. Fig. Exo. xl. vbi
p̃cepit moysi dñs dicēs appli-
cabis filios Aarõ ad fores ta-
bernaculi testimõij: & lotos aq̃
indues vestib⁹ sanctis: vt mini-
strēt mihi. Spũal'r. moyses est
diuini verbi p̃dicator q ē exe-
cutor & pnũciator mãdator dei.
Aarõ filij sunt fideles xp̃i. Hi
ergo p̃dicator suadē dz: vt veni
entes ad hostiũ tabernaculi. i.
ad pniaʒ q̃ ē eterne vite porta:
studeāt p lotionē lachrymarũ
oēs peccati sordes detergere &
veste cādida a sacerdote p abso
lutionē vestiti audacter ad mē
saʒ dñi accedāt & ppinēt laudes
debitas atq̃ȝ gratiaꝝ actiones.
qm̃ placidi apparebũt i cõspe-
ctu dei: ēt si p̃mo fuerāt multis

sordibus innoluti. vñ Petrus Pe
Rauēnas. Quis i seculo pec-
cauit enormi⁹ Paulo. Quis i
regiõe grauı⁹ Petro. Illi tñ p
lachrymas & pniam meruerũt
consequi non solum ministeri
um: sed magisteriuʒ sanctitatis.
Nisi qs renat⁹ fuerit ex
aq̃ & sanguie &c. Jo. iij. N
Ex calido & frigido fit
medicina tempata q̃ valde sa-
natiua noscit̃ hũani corporis.
& rõ ē. q2 sanitas existit i adeq̃-
tiõe humoꝝ q̃ ē q̃dā tēperies.
Jõ simile iducit̃ a simili. Spi-
ritualiter ex calido sanguie ie
su xp̃i: & ex frigidis lachrymis
fit medicina multũ aie nr̃e salu
tifera. Nā tante charitati xp̃i &
tā caro p̃cio qs rñdere põt? qs
psoluet sibi q̃d ei daṙ tenemur
sȝ h̃ tēperāt lachryme cõpũctio
nis. Nā si nr̃a peccata ip̃ȝ cru-
ci dānarũt lachryme nr̃e ipsuʒ
erga nos mitigāt. vñ ipse ait p
pphetā in q̃cũq̃ȝ die igemuerit
peccator iniqtatũ ei⁹ nõ recor-
dabor ãpli⁹. Fig. Numeri. xix. Fig
vbi legimus dñȝ p̃cepisse filijs
israel. Ois inqt q tetigerit hu-
mane aie morticinũ & aspsus ñ
fuerit hac amixtiõe polluet ta-
bernaculũ dñi & pibit ex israel
q2 aq̃ expiatiõis nõ ē aspsus: &
vt pateat clari⁹ expositio no. q
ex p̃cepto dñi adducebaṫ vaca
rufa sine macula q̃ nũq̃ȝ porta
uerat iugũ & extra castra i com

ſpectu oiuꝫ imolabaẗ: ⁊ ex eiꝰ
ſanguine digito ſepties aſpge-
baẗ circa fores tabernaculi. Jn̄
ille q tetigerat aie mõticinũ aq̄
mixta cinerꝭ vace ⁊ ꝯbuſte aſp
gi d̾beat. Spũalr. p hãc vacaꝫ
ſine macl'a q̄ iugũ n̄ portauerat
ſbaudi pũiſſimã carnẽ ieſu xp̄i
q̄ nec maculata potuit eẽ actua
li pcō nec iugũ portauit origia
lis pcti. hãc igr̃ ꝯmẽorari debe
mꝰ extra hierl'ꝫ ductã: ⁊ i mõte
caluarie imolatã ꝓ nob̄ i ꝯſpcũ
oium. Spẽs. n. aſpgũẗ ſãguie
illo tab̄naculi: qꝛ ſi diſticte ⁊ or
diate ꝯfitemur fores ſeptẽ pctã
capitalia deſcẽdẽt i nos ſeptem
p̄ncipalia ⁊ ſci ſpũs dona: ſꝫ aſ
ſumẽda ẽ aq̄ lachrymaꝝ ſi debe
at fieri expiatio ⁊ ꝓpitiatõ pro
pctis: qꝛ niſi peniteat vite p̄teri
te noua ichoari n̄ põt: ⁊ q n̄ flet
qđ dꝫ nõ obtinet qđ vult. Req
riẗ cinis .i. imitatio hũilitatis
xp̄i q dicit. Diſcite a me qꝛ mi
tis ſũ ⁊ hũilis corde. Igiẗ qcũ
qꝫ tetigerit morticinũ anime. i.
pctm̃ mortale. ⁊ ſic nõ fuerit aſ
perſus ſanguie videlꝫ ⁊ aq̄ peri
bit de pplo xp̄iano: ⁊ delebiẗ de
libro vite. ergo cũ imũdos nos
eẽ cognoſcimꝰ ad remediũ paſ
ſiõis lachrymãtes recurramꝰ
Ber ⁊ curabimur. vñ Bern. paſſio
tua dñe ẽ vltimũ remediũ ſingu
lare refugiũ deſinẽte ſapia iuſti
tia nõ ſufficiẽte ſubcũbẽtibꝰ me
ritis illa ſuccurrit. cũ ergo deſe
cerit vtꝰ mea n̄ ꝯturbabor n̄ diſ
fidã: ſcio q d faciã calicem. ſ. la-
chrymaꝝ ſalutaris accipiã ⁊ no
mẽ dñi innocabo.
d Eſicauit dñs aq̄s marꝭ. H
Joſu. ij. tpe magni eſtꝰ
cito deſicaẗ aq̄ ẽt ſi magna aq̄ꝝ
p̄ceſſerit iundatio. tãta. n. ẽ vis
caloris ſolis de ſup vt aq̄s ꝯgre
gatas cito deſiccet. Spũalr. tpe
lachrymaꝝ fluxꝰ q̄ effundũẗ ex
pcti amaritudie: aduenięs ca-
lor diuini amoris p idulgẽtiã.
Aia ſicꝰ m ad efacta lachrymis
ẗgiẗ recipiẽs ꝯſolationes beni-
gnas. apoc. vij. Et abſterget d̾s
oẽm lachrymã ab ocul' eoꝝ. Fi. Fig.
iij. Re. xviij. Cũ Helyas con-
ſtructo altari ⁊ oppoſito ſacrifi
cio: appoſitiſqꝫ lignis tribꝰ vici
bꝰ aquã ifudit: ⁊ fuit tã magna
q̄ꝫtitas aq̄: vt repleretẗ ex ipſa
vna magna fouea: ⁊ tũc coraꝫ
mltitudie iuocato auxilio dñi
ſtatiꝫ deſcendit ignis ⁊ ꝯſũpſit
oia: ⁊ adeo aquã ſiccauit vt ibi
nullũ aq̄ veſtigiũ videt̃. Spũa-
lr. p Helyã ſubaudi xp̄i fidelẽ
q p patiẽtiã aduerſoꝝ ſeip̄m ſa
crificiũ p̄bet ſuſtinẽdo tẽtatões
pauptatis ⁊ iniurie effũdit tri-
plex lachrymaꝝ genꝰ. ſ. ex deſi-
derio celeſti regni. ⁊ timore in-
fernalis ſupplicij. ⁊ ex recorda
tiõe ſui pcti. Clamat igiẗ ꝓ xp̄i
auxilio ꝯpũcto corde: ⁊ illđ ſa-
crificiũ acceptãs deꝰ mittit ſpũs
ſci grãm de celis excludẽte oẽs

afflictiões ⁊ penas ⁊ ꝯferentes
Ber. spũales ꝯsolatiões. Ber. d cõ
tẽptu mũdi. Felices igit lachry
me q̃s benigna man⁹ ꝯditoris
abstergit: ⁊ bti oculi q potius eli
gũt liquefieri talibus q̃ȝ eleua
ri i supbia q̃ȝ oẽ sublime vide
re q̃ȝ auaritie ⁊ petulantie fa
mulari.
Olo mũdari. Mar. j.
I v sũme reprehensibilis ẽ
graui morbo laborãs ⁊
cognoscẽs medicinã suo mor
bo necessariã si illã nõ exercet.
Null⁹. n. ꝯpati tenet sibiipsi ñ
ꝯpatienti. Spũalr. pctõr labo
rat mortali egritudie: ⁊ tñ co
gnoscit illã posse sanari ⁊ mun
dari lachrymis ꝯpũctiõis ⁊ pe
nitẽtie ꝑut exẽplariũ videt ꝑ il
lã siles ⁊ maiores lãguores fuis
Am. se purgatos. Amb. sup Lucã.
Lachrymas petri lego. satisfa
ctionẽ nõ lego. sȝ qd defẽdi nõ
pt: ablui põt. fleuit amar vt la
chryme lauarẽt delictũ. Nõ iue
nio q̉ dixerit: sed q̉ fleuit. hec
Amb. ⁊ nihilominus pctm̃ petri
maximũ fuit: qr xp̃m negauit:
ergo debem⁹ ad lachrymar aq̃s
accedere: ⁊ oium pctõr nr̃orum
memores exñtes lachrymas p
singula effundẽ: ⁊ sic purgabit
Fig. ⁊ mundabit aia nr̃a. Figu. iiij.
Reg. v. vbi legim⁹ q̉ Naamã
a puella israel serua vxoris sue
suasus iuit ad Helyseum Sa
mariaȝ ⁊ precepto illius descẽ
dit in iordanẽ ⁊ septies ibideȝ
totus mũdat⁹ est: ⁊ restituta est
caro eius sicut caro pueri puu
li. Spũalit. Naamã leprosus
denotat pctõrẽ q pcti lepra per
cussus eiicit de sctõr ꝯsortio. hȝ
tñ puellã seruã ex israel p quaȝ
significat ꝯscia. h. n. videt oia.
Interpretat. n. israel vidẽs de
um. h. n. suadet dñe sue. i. aie
vt cor accedẽs ad custodiã do
ctrine sacre accedat ad ꝓphetã
Helyseũ q interpretat de⁹ me⁹
⁊ denotat sacerdoteȝ: qui gerit
vicẽ dei super cõfessiõe pctõris.
igit suadet pro peccatis dolere
lachrymasq̃ȝ effundere ꝓ illis
septies. i. per capitalia vitia dis
currendo: vt sic aia eius inocẽ
tie restituat per lachrymas re
nouata. Unde Gre. in morali. Gre.
Qui nescit lugere qd grauat ꝓ
ferre nõ valet qd subleuat vox
compũctiõis poros aperit cor
dis ⁊ pennas virtutuȝ fundit.
Cũq̃ȝ se studiose mẽs de pugne
vetustate redarguit alacri noui
tate inuanescit.
Iminute sunt aq̃. geñ.
d viij. videm⁹ ciuitatẽ ob
sessũ nõ eẽ tutã cum illi
hostes possunt aquas prohibe
re. Nã sitis ferro sceuior est et
sceuius ferro pugnat. Põt. n.
hõ ictũ sagitte vitare scuti ꝓtec
tiõe valat⁹: sȝ cordis arriditatẽ
potu destitutus sedare non põt.
Spũaliter. Aia nostra in vita

ꝑsenti multipliciter est obsessa.
Ber. Ber. in quodā sermone. Heu me dñe qd faciā quo me vertaʒ vndiqʒ bella vndiqʒ tella volāt. est tñ in tuto hñs lachrymas cō pūctiōis. Nā per illas extinguū tur ardētes hostis tētationes. His vo cessātibus arescūt vtu tes ꝛ nequeūtes aiam defende re aia ē in periculo tradēdi se i
Fig. manus diaboli. Fig. Judit. vij. Cū Holofernes obsideret be tuliā nihil valuit ꝯ ipsam quo usqʒ ciuitas habūdauit aq̄. sed Holofernes iuestigata subter ranea canalia fec̄ obturari. Et sic ciuitas priuata est aqua. ꝛ tc̄ filij israel perterriti deliberaue rūt sub statuto tpe ciuitatē tra dere Holoferni. Spiritualit. per Betuliā quā habitabāt fi lij israel subaudi aiaʒ humanā quā habitāt memoria intelligē tia. ꝛ volūtas in quibus cōsistit imago dī ergo q̄ʒdiu lachryme cōpūctionis fluūt. a corde oēs ciues fortes sūt. Sʒ vide ꝙ Ho lofernes studet obturare cana lia. Nota ꝙ per tria canalia la chryme ad aiam fluunt q̄ sunt cōsideratio celestis glorie. me ditatio infernalis gehēne. ꝛ re cordatio ꝑterite culpe. His er go canalibus apertis lachryme fluunt qbus tota aie familia su
Cas. stētat̄ vnde Cassiodor⁹ sup. ps̄. Fuerunt mihi lachryme. m. pe nes die ac nocte sic dicit. Flet⁹ est cibus aiarū. corroboratio sē suū. absolutō peccatoꝝ. refectio mētiū. lauacrum culparum.

p Luuiā volūtariā segre gabis de⁹. ps̄. lxvij. Vi dem⁹ ꝙ qñ stat terra si ne pluuia vmes ꝛ ꝟpētes mul tiplicant̄ intantū ꝙ semina de struūt ꝛ aer ex hoc inficitur. sed magna tūc subsequēte pluuia vermes ꝛ serpentes oēs moriū tur ꝛ aer purificat̄. ꝛ pestis ꝛ in fectio remouet̄. Spūalr. cū aia nr̄a stat multū sine lachrymaꝝ pluuia crescūt in ipsa vermes ꝛ imūditie voluptatū: serpentes: auaritie ꝛ cupiditatuʒ. infectio superbie ꝛ iniqtatū. ꝛ cetera vi tia. intantū nocētia opera bōa ꝛ semina bonarū operationum ꝛ cogitationū destruētia. ꝙ aia tota inficitur ꝛ marcessit. Ne cessaria est tunc lachrymarum pluuia ad tāta icōmoda reparā da. Figu. Geñ. vj. vbi legit̄ qꝺ Fig. terra erat tota corrupta: ītātuʒ ꝙ dixit deus. Penitet me fecis se hominē. Igit̄ missum est ma gnum aquarū diluuiū: ꝛ tūc ex tincta est caro vniuersa q̄ erat super terre superficiē. Et man sit archa in q̄ saluate sunt. viij. persone positus est Arcus in fe dus: ꝛ a colūba portata est oli ua virens in archā. spiritualit. per terrā infectā subaudi iferio rē seu exteriorē hoieʒ q nimiū deū grauat voluptatib⁹ ꝛ peccatꝭ

tāta ifectio crescit ex eo ꝙ nisi
vnda lachrymę itercedat ñ re-
manebit i aīa qcꝙ̃ boni. ſȝ ſi ce
lit⁹ mittaſ ad coꝛ lachꝛymaruȝ
diluuiū extinguet oīs caro. i.
carnal' affect⁹ recōciliaſ deus ꝛ
archū ſue ire reuoluit vt ñ poſ
ſit nos pcutē. qꝛ coꝛda ꝟſus ter
rā poſita ſūt. Remanēt. viij. bti
tudines viue i aīa q̄ numeraſ.
Mat. v. Beati mūdo coꝛ ꝺ ꝛc.
poꝛtat colūba. i. gr̄a ꝺi oliuā vi
rētē qa pacē ꝛ tranqlitateȝ aīe
poꝛtat ꝛ ꝯſcie. Ecce bonū qꝺ ſe
qtur ex lachꝛymaꝝ inūdatiōe.
Cri. Vñ Criſ. ſup Mat. ſic p⁹ vehe-
mētes hymbꝛes aer mūdus ꝛ
purus efficiſ: ita ēt poſt lachꝛy
marū pluuias ſerenitas mētis
ꝯſequiſ atqꝫ trāqllitas.
Luminis ipetus letiſi
M f cat ciuitatē dei. ps. xlv
Cōſueuerūt obſides iu
xta ciuitatē caſtrū ligneū erigē
aliqñ eq̄ magnitudinis ꝛ altio-
ris ꝙ̃ ſint muri ciuitaꝭ. ꝛ tūc ci-
uitas nō eſt in tuto qꝛ in talib⁹
caſtris ſunt ſagittarij pꝛoijcien
tes ſagittas in ciuitatē etiā pn̄t
ide pijcē ignē ꝛ multa alia le-
ſoꝛia qb⁹ ciuitaſ poſſȝ pdi: ſūmū
tñ remediū ē vt ſecrete aq̄ duca
tur p ſubterraneos meat⁹ ad lo
cū vbi illꝺ batifoliū eſt errectū
qꝛ nō hēat fundamētū firmum
ipetu aq̄rū dirrueſ: ꝛ ſic libera
biſ ciuitas nō habētib⁹ hoſtib⁹
locū vbi poſſint ſe tueri. ſpūalr.
diabol⁹ cupiēſ expugnare aīaȝ
nr̄aȝ erigit ꝯ nos batifoliuȝ co-
gitationū malaꝝ ꝛ ibi collocat
ſuos expugnatoreſ. ſ. ſupbiā: i
uidiā: ꝛ alia pncipalia vicia: ꝛ i
tm̄ erigiſ aliqñ erga nos ꝙ aīa
nr̄a nō ē i tuto: qꝛ ſagittas igni
tas cupiditatis aliqñ ſagittant
ad aīaȝ: aliqñ imūditiā carnali
taſ: aliqñ lapideſ ire ꝛc. Que q
dē ſi per cōſenſū feriāt volūtatē
ciuitas aīe pdita eſt ſummum
ergo remediū ē clā p oculoſ coꝛ
dis lachꝛymaꝝ flumē emittere
ꝙ ſi attingit ad caſtrū fundit⁹ il
lud diruit ꝛ capieſ ibi diabol⁹ i
aſtutia ſua ꝛ capieſ ꝛ ꝯfundeſ.
Fig. Naū. ij. vbi vidit ꝯtra ere Fig.
ctū edificiū ad modū tpli ꝛ ap
te ſūt fluuioꝝ poꝛte. ꝛ tēplū ſta-
tim diruptū eſt. ꝛ miles ibi aſſi
ſtēs captiuus duct⁹ eſt. Spūali
ter. ſubaudi per illꝺ edificiū cō-
gregationē tētationū quā ſtu-
det diabol⁹ erigē iuxta coꝛ nr̄ȝ
ꝛ ibi moraſ diabol⁹ cū exercitu
vitioꝝ vt capiat aīaȝ p ꝯſenſuȝ.
ſȝ ſi fluuiū lachꝛymaꝝ circa ipȝ
mittam⁹ mūitōes ei⁹ diſſipam⁹
ꝛ ipȝ ſub laq̄o captiuam⁹. Exē-
plū hēm⁹ ꝺ magdalena ꝯ quaȝ
diabol⁹ magnū ꝯſtruxerat ppu
gnaculū. Illa tñ oīa lachꝛymā
do deſtruxit. vñ Cyprian⁹ in li. Cy.
ꝺ agēda pnīa. Abſterge lachꝛy
mis tuaſ cicatrices ſic pcīn mu
lier illa in euāgelio ꝛ fetoꝛē ſui
erroꝛis abſterſit: ſic clpā diluit

e omnibus qui volunt veniã ꝓ
mereri magisteriũ prestitit.

Nubes trãsierũt. ps. xvij.
M n quãq̃ aliquãdo nubes ex
materia amara generẽ
tur vt patet de vaporibus cleua
tis ꝛ in nubes condensatis. ni
hilomin⁹ virtute celesti nubes il
le in pluuiã redacte dulcissime
sunt ꝛ fecundant terram. Spi
ritualr. cor pcõris cõparaꝛ ma
ri. Isa. lvij. Cor impij q̃si mare
feruẽs igiꝛ cor pctõris amaris
simũ ẽ peccati amaritudine. ve
rũ est q̃ iterdũ virtute radij so
lis. i. diuine gr̃e eleuanꝛ vapo
res. i. ꝯsiderationes causantes
doloris nubes ꝛ amoris. ꝛ re
dacte in lachrymarũ pluuiam
dulcissimã fecũdãt agrũ aie. vt
ꝓducat fructus bone operatio
Fig. nis deo acceptos ꝛ gratos. Fig.
iij. Reg. xviij. Nubecula parua
ascendebat de mari ꝛ ecce celi
contenebrati sunt. ꝛ facta ẽ plu
uia grãdis sine qua fuerat ter
ra tribus annis ꝛ mensibus. vj.
ꝓpter qđ fuerat esuries magna
ꝛ tũc facta est abundantia ma
gna. spũaliter. Nubecula đ ma
ri ascẽdit qñ cõpũctio de pecca
tis consurgit. ꝛ tenebranꝛ celi.
q2 aie ṽtutes celestibus similes
cõtristanꝛ vt est memoria itelli
gẽtia ꝛ volũtas. Cõuertiꝛ i plu
uiã nubes eleuata qñ cõtritio đ
corde vsq̃ ad oculos perueniẽs
resoluiꝛ in lachrymas. Secũda
tur aĩa virtutib⁹ ꝛ bonis operi
bus que sterilis steterat. vi. mi
sericordie opprib⁹ ꝓpter. iij. ma
la qb⁹ fuerat occupata. s. ꝯcupi
scẽtia carnis oculorũ ꝛ supbia vi
te: p3 ergo q̃ dũ cũ amaritudie
pctã nr̃a pẽsanꝛ a nobis ꝛ du3
i pluuiã ṽtunꝛ ocli ob dei tiorẽ
q̃3 subseqtur in nobis cõsola
tio ꝛ dulcedo. vñ Ber. in suis Ber
meditationib⁹ ecce ingt me mi
serũ multis meroꝛib⁹ plenũ dum
vitã meã timeo: dũ pcã mea ꝯsi
dero: dũ iudiciũ tuu3 formido:
dum horã mortis cogito: dũq̃3 h
ꝛ alia mecũ lachrymabilr per
tracto ꝯsulatur⁹ ades solita pie
tate. ꝛ iter has q̃rellas nimios
q̃3 plorat⁹ atq̃3 ꝓfunda suspiria
cordis assumis mestã atq̃3 anxi
a3 aia3 meã ꝛ mẽtẽ sup alta mõ
tiũ deducẽs. locas inter pascua
paradisi qb⁹ tñ refocillat⁹ diuiti
is miseriaꝝ oblit⁹ i te vera pace
requiesco Hec Bernardus.

¶ De detractione.

Foris canes ipudici ꝛ ve
f nefici Apoc. xxij. Aliq A
canes adeo sunt imundi
vt semp turpiorib⁹ vescanꝛ ꝛ re
sumũt vomitũ ꝛ oẽm imũditia3
comedũt. sũt ẽt cũ h ꝓditores.
q2 oib⁹ blãdiẽtes insidianꝛ eis
vt mordeãt eos retro. spũalr. ca
nes imũdi denotãt detractores
quoꝝ ligua ad turpia ꝓximoꝝ
ꝓferẽda semp ꝓmpta ẽ blãdiũ
tur in facie ꝛ retro mordẽt. ꝛ se

re replicát mala que pandunt.
Fig. Figurati sũt p canes q comederũt Jezabel.iiij. Reg.ix. Jezabel interpretat sterquilinium & ibi comedũt & rescunt semp im mũdis. Nõ. n. narrant bona q viderũt. sed solũ seruát turpia q pferát turpiores sũt purgantib⁹ latrinas qr isti portát sterc⁹ in spatulis isti vero in ligua garriũt hi canes nemine dimittũt illesum nõ est qui subterfugiat
Val. morsũ illor. vñ Uale. maxi. li. iiij. Nulla tá modesta felicitas e q malignitatis détes vitare possit: diuites enim sunt alienis iacturis locupletes alienis calamitatib⁹: imortales funeribus.

Rit vobis clau⁹ in oculis & lácea i spatulis. numeri. xxxiij. No. q scorpio anteriorib⁹ brachijs bládit sed carnes disponit ad vulnus cauda vo qsi aculeo pugnat ifũdés venenũ mortiferũ. spũalr. detractor blandit vt scorpio qr in facie & retro percutit. disponit etiam aures andientiũ aliq virtuosa illius cui vult detrahe vt inducat audiétes ad credendũ venenosa que cupit pferre. Ubi gra. talis est prudens & sapiés: verũ est q est latro & filia.
Fig. Figu. Jud. iiij. Jael. i. pbuit lac sisare & eo dormiéte cõfixit capiti suo clauũ. spiritualiter. ligua detractoris pmo leuia & suauia sub fraude ministrat vt possit liberius mortiferam detractione pferre. Jõ tal' ligua bñ acuto iaculo cõparat Ber. in quodã ser- Ber mone. Nũqd nõ lácea e ligua detractoris pfecto acutissima q tres penetrat ictu vno. s. cui detrahit seipsũ & audientes.

Edit terra eorum ranas. ps. ciiij. Not. q rana exxistés in luto noctis tempore multũ clamat tpe lucis tenet tacet. Dicit. n. iosephus q tres sũt species ranarũ: qr vna stat in luto: alia i terra & vocat rubeta & est venenosa valde. alia vo minuta est & breuis & solet tpe magni estus post pluuiá appe i ira siue i puluer. spũalr. p ranas mlti clamorosas subaudi detrahétiũ liguas q imersi sunt i luto pcti vsq ad gutur ignorátes⁹ fetoré pprius & alios detractionũ clamorib⁹ i quietát. Tacét i die. s. cũ eorũ detractiones pñt dephédi médaces garriũt aũt in aurib⁹ eorũ a qb⁹ se vidét libéter audiri. triplex est detractoris spés. Aliq in aq supficie clamant qa supficiem peccati pximor vidét et sic cum detractionibus & adulationibus pandunt dicentes & affirmantes verũ esse quod nesciũt. Aliqui vo occulte simulát & sonum faciũt dulciorem cõponétes ex malignitate falsa crimina pximis frauduléter imponunt. de his pphta loqtur. vñ

Jose

ps. Sepulchrum patens est guttur eorum. l. s. d. a. Alia est species ranarum minutarum: sed multum fedant aerem: hi sunt detractores qui interdum et si non mentiuntur detrahendo. Fedi tamen sunt insuper lubrica que proferunt obseruando. Non arguunt proximum de peccato: vt iubet charitatis preceptum. sed coram omnibus murmurant: vt coram omnibus delinquentem infament. Iste sunt rane que
Fig. fedauerunt egyptum. Fig. Apoc. xvi. vbi beatus Ioannes vidit de ore bestie tres spiritus immundos exire in modum ranarum. spiritualiter. per hanc bestiam subaudi diabolum per cuius flatum seu anellitum detractores loquuntur. Et hi qui libenter audiunt detracto-
Ber res. Ber. in li. de consideratione. detractor inquit et liberus auditor vterque diabolum portat auditor in aure. et detractor in lingua.
D d Euorabunt eos aues morsu amarissimo. Deutero. xxxij. No. quod sunt quedam aues comedentes grana: et sunt munde et humano vsui vtiles: vt sunt columbe et turtures. Alique vero comedentes cadauera vt sunt corui et vultures. et he aues sunt immunde. Ideo in sacrificio poni non poterant. vt patet in leuitico. Aues vero munde in sacrificio ponebantur. spiritualiter. per aues mundas subaudi simplices et sanctos refrenantes linguam suam: et non aperientes os suum in dolo proximi. sunt. hi. n. sacrificium deo acceptum. Isti ascendent in montem sanctum domini: et stabunt in loco sancto suo in eterna beatitudine. per aues vero immundas subaudi detractores carnes proximorum comedentes et lacerantes. Et merito dicuntur immundi: quia omnium hominum immundiciam portant in lingua illa vescuntur. et super illa requiescunt. Nam si in vno et eodem homine aspiciant multas virtutes nullamque earum capiunt obseruant: si quicquid peccati videre possint super illo quiescunt. illud lacerant. illud proferunt et ampliant. et per illud omnia bona acta extinguunt. et sic lacerant carnes proximorum amarissimis morsibus et aliis etiam lacerando proponunt. Contra tales loquitur sap. puer. xxiij. Noli inquit esse in conuiuiis potatorum. neque comedas cum eis. qui carnes ad vescendum proferunt. Que verba exponens Gregorius in mora. sic ait. carnes Gre ad vescendum conferre est in colloquutione derrogationis vicissim proximorum vitia enarrare. Hi igitur velut immundi spernunt munda et amplectuntur stercora. Figura. Gene. viij. de archa fue- Fig. runt missi coruus et columba. Igitur coruus inuento corpore super illud conquiescens non amplius ad archam reuersus

est. Colūba do reuersa est portans ramū virentis oliue. spiritualit. volāt ꝑ hāc vitā simplex ꝛ detractor hicinde. Sed ďtractor iuenta putredine culpe alicuius residet ibi ꝛ in illa pascitur ꝛ quiescit oblitus redire ad cōsortiū dei ꝛ sanctorum. super illa nō residet columba. i. simplex ꝛ rectus. sed inuētis ďtutibus ꝛ bonis operibus in ꝓximo illa imitari studet ꝛ cū virēte charitate vadit ad xp̄z cū angelis. Sed nota ꝙ aues pasto auide capiunť ibidē sepe q꞉ circa illa occultus est laqueus vel sagitarius. ꝛ sic capitur vel feritur sic contingit de detractore. Auidus. n. de detractione interdū nō aduertit corā quib⁹ loq̄tur ꝛ quid loquať. Et iō sepe inmēdatio capt⁹ vituperať ꝛ con-
Hie. funditur. vnde Hie. ad rusticū monachū. Sicut inqt sagitta si mittať ꝯ durū nōnunq̄ȝ reuertitur in mittentē ꝛ vulnerat vulnerantē: ita ďtractor cū viderit tristem faciē audientis imo nō audientis: sed obturātis aures suas ne audiat saniē: illico contricescit. palet vultus. herēt labia saliua siccatur.

E Quid detur tibi aut quid apponatur tibi ad liguā dolosam. Sagitte potentis acute. ps. cxix. Cū videt hō feram super se aperto ore veniētem: debet si potest a distantibus illam percutere sagitta vel lancea. Ideo optime faciunt sagittarij per nemora siluestria arcū vel pharetrā portātes. Spūalr. detractor cōparatur fere q꞉ aperto ore lingua dolosa paratus ē ad ꝓximorū voracitatē. habet dētes ad laniandū carnes oēs.
Unde Cassiodo. super. ps. Dentes dicti sunt a demēdo q꞉ sicut dentes demūt partes ciborum. Ita ꝛ isti opiniones hominum corrodūt. Summū igiť remediū est feris talibus sagittas accutas dirigeť: per has sagittas subaudi increpationes multiplices detractores ferientes. vnde cuȝ ďtractor cupit aures boni viri replere proximoꝝ peccatis: debet audiens illum digna r͛phēsione percutere: sic legim⁹ nos Christū phariseis fecisse cū detraherent sancte discipulorū simplicitati ꝙ vȝ non lauabant sibi manus cum comedere ďbebant ꝛ xp̄s eos repercussit grauiori sagitta cum eos de transgressione diuini mādati increpauit. s. de inhonoratione parētū. Sic igiť percutiť sagitta veritatis detractor cū i ꝓprio peccato arguitur. Non. n. cessat detrahere paribus ꝛ maioribus. Super hec habeť Figu. de vtroq̄ȝ Gen. iiij. Chayȝ occidit abel fratrem suum sed sagitta Lamech interfectus est persequut⁹ est Saul regem Dauid maiorē Cas. Fig.

se primi Reg. vltimo sed sagit-
tarioꝝ vulneratꝰ sagittis a ꝓpo
armigero occisus est. Spūalit.
detractor fratri ñ parcit nec pa
trē agnoscit oēs lacerat pares ⁊
maiores vt dctū est. Jō vt fera
pessima repercussus vulnerat.
Jtē sagittis increpationuȝ pla
gat cū in ꝓpria detractiōe sub-
cūbēs ꝯfundit. vñ sup illud. ps
Cōprehendant in ꝯsilijs qbus
cogitant. dicit quedam exposi-
tio veritatis notitia innocētiaȝ
ꝓtegens eiꝰ quē detractoris lin
gua nitebat percutere repercus
sus cōfusione detractor lāguet
palēt vultꝰ. lxrāt labia. caput d
ponit. lingua inuoluit. crura de
ficiūt. cadūt brachia. nescit qd
ꝓferat factus tanq̄ȝ vas ꝑditū
audiēs vituperationē mltoꝝ. i.
videns se vituperari a multis.

¶ De diabolo.

A Jxit inimicꝰ ꝑsequar ⁊
d cōprehēdā diuidā spo.
⁊ rep. a. m. Exo. xv. Cū
n. homo cū inimico suo pactuȝ
seu cōuentionē inuenire nō pt
nisi totaliter se subijciat potiꝰ dȝ
se morti exponere defendēdo q̄ȝ
sic viliter se tradere suituti. vñ
Tul. Tuliꝰ de questionibꝰ. Cū iquit
tempꝰ ⁊ necessitas postulat. de-
certandū est manu ⁊ viribus ⁊
mors seruitutis turpitudini est
añponēda. Nā occidi pulchriꝰ
est q̄ȝ ignominiose suire. Spi-
ritualiter, diabolus est inimicꝰ
crudelissimꝰ ⁊ valde male ei s-
uientes tractat Greg. in omel. Gre
Jniustū est seruire diabolo qui
nullo placat obsequio: ergo po
tius debent mori fideles se de
fendēdo eiq̄ȝ resistendo dispo-
nere q̄ȝ per cōsensuȝ peccati illi
se subijcē. Hie. in epl'a ad luciā Hie.
nū: quid nequs: qd nr̄o aduer
sario malignius in paradiso po
suit bellū. Jn celo fraudē: odiū
inter pmos fratres ⁊ in oi ope-
re nr̄o ȝiȝanniā seminauit: naȝ
in comestione gulā. Jn gñe la-
sciuiā. Jn accusatione accidiaȝ
in correctione iracūdiā: in gub
natione auaritā: in dñatione su
ꝑbiā: in ore locutiones falsas:
in corde cogitatiōes iniq̄e: h le
tos mouet ad dissolutiones tri-
stes ad dsperatiōes: ⁊ vt breuiꝰ
loq̄r oia mala mūdi sua sūt ꝓra
uitate cōmissa. Figu. Numeri. Fig.
xxi. vbi legimꝰ q̄ filij israel ve
niētes de egypto ⁊ eūtes ad ter
rā ꝓmissionis oportuit eos ne-
cessario ire per terras ⁊ ꝑ fines
vrbiū Seon regis amorreorū.
Ad quē missis legatis ⁊ datis ꝓ-
missionibꝰ nihil tangendi d per
tinentibꝰ ad ipsuȝ: etiaȝ nec gu
tā aque de cisternis suis nō va-
luerūt obtinere vt tantum viaȝ
regiam graderentur. Sed rex
ille Seon parato exercitu inua-
sit illos filios israel omnes eos
cupiens capere ⁊ expoliare ⁊
occidere, Quod videntes filij

iſrael aſcenderunt in Iaſa ⁊ vi
riliter dimicauerũt ⁊ obtẽta vi
ctoria fugauerunt Regez ⁊ gẽ
tes eius. ⁊ vrbes illas combu-
ſerunt. Spiritualiter. rex ſeon
ſignificat diabolum qꝛ Seon
interpretatur elatus: ⁊ ipſe dia
bolus dicitur rex ſuper omneſ
filios ſuperbie: filij iſrael ſũt fi
deles chriſti qui in mari rubro
baptizati exierunt egyptuz ori
ginalis peccati. ⁊ per deſertum
huius vite peregrinantes ten-
dunt ad terraz promiſſionis ce
leſtis tranſire oportet per huiuſ
vite preſẽtis multas illecebras
vbi. Seon. i. diabolus regnat.
mittimus legatos cum ꝓmiſ-
ſionibus. quando in baptiſmo
omnibꝰ operibꝰ Sathane abre
nunciamus ⁊ ꝓmittimus fide
pura tranſire ſine omni eiꝰ fa-
cultate. ſed ad id pactũ diabo-
lus ſtare non vult: nõ eſt eo cõ
tentus expoliare te: vult virtu
tibus ⁊ occidere peccatoꝝ. quid
faciendum eſt. aſcendamus in
Iaſa que interpretatur mãda-
ti impletio. Aſcendamus igit̃
ad dei mandata ſeruanda com
plendo omnia per charitatem.
⁊ ſtatim hic hoſtis conflictus ⁊
omnis eius exercitꝰ euaneſcit.
Caſ. vñ Caſſiodorus ſuper. pſ. Cha
ritas eſt mors criminum ṽtus
pugnantium palma victorum
concordia mentium ⁊ ſocietas
electorum.

Quanta malignatuſ ẽ ini
q micus in ſancto. pſ. lxx B
iij. Conſiderantes ſe ha
bere hoſtem proditorem ⁊ ple
num calliditate nunqꝫ ſe debẽt
adeo tutos credere quin ſũma
diligentia ſibi caueant. multo
plures aliqñ proditione qꝫ gla
dio ſubſter nũtur. Spiritualit̃.
Nos habemꝰ hoſtem prodito-
rem qui videns nos ꝓficere in
virtutibus die noctuqꝫ nos im
pugnare nõ ceſſat. ⁊ quos non
poteſt palam ſuperare oculte ⁊
ꝓditorie conat̃ decipere. Aug. Aug
in libro ſoliloquio. diabolus i-
quit nunc hic nũc illic nc̃ agnũ
nunc lupum nũc tenebras nũc
lucem ſe oſtendit. ⁊ ſingulis q-
buſcunqꝫ qualitatibus locis: ⁊
temporibus ſecũdũ varias re-
rum mutationes varias exhi-
bet tẽtationes. Nam vt triſtes
efficiat triſtatur. ⁊ ipſe. vt gau-
dentes illudat fingit ſe. ⁊ ipſe
gaudere vt ſpirituales defrau
det in angelum lucis ſe tranſfi
gurat. vt fortes opprimat appa-
ret agnus. vt mites deuoret ap
paret lupus. ⁊ ad hoc quis ido
neus recognoſcere? quis reue-
lauit ſpeciem veſtimenti eius ⁊
girum dentium eius agnouit?
hec Auguſtinus. Cauenduz eſt
igitur ab aſtutia talis hoſtiſ ne
incautos nos inueniens crude
liter nos perdat. Figura. Iud. Fig.
xviij. vbi legimus qꝛ tribꝰ dan

cū terrā ꝓp̄ꝛiā nō haberēt mise
runt. v. exploratores in mōtez
effraym inde venerunt i lachis
ꝛ cōsiderata inepta custodia ci-
uiū erga ciuitatē redeuntes ad
suos dixerunt. eamus ad possi-
dendū ciuitatez optimā. vbi ni-
hil deest ꝺ his que nascunt̄ i ter
ra nō erit laboꝛ ipam capere cū
gentes disperse sint hincinde ꝑ
agros nec vlla viget i ciuitate:
custodia. cōgregato itaqꝫ exer-
citu venit Dan in lachis ꝛ icau
tam ciuitatē ꝛ sine custodia re-
periēs debellauit ꝛ cepit ꝛ ꝑcus
sit gētes eius ꝛ succēdit eā igne
quo facto eam rehedificauit de
nuo ꝛ ipam vocauit ciuitatem
Dan ꝛ sic postmodū vocata est.
Sp̄ūaliter. ꝑ Dan subaudi ipꝫ
diabolū qui forte distributiōis
inter filios israel. i. inter ange-
los dei nullā habet possessionez
vnde cum beatus Jo. de tribub⁹
oībus israel beatos nominaret
Apoc. vij. non ibi noīauit ꝺ tri-
bu Dan. Est igit̄ iste inimicus
viatoꝝ fideliū insidiatoꝛ per in-
numerabiles tētationes. Gen̄.
xlix. Fiat Dan sicut coluber in
via. ꝛc̄. Igit̄ mittit. v. explora-
tores in lachis que interp̄tat̄ fi
lia leōis qꝛ aīa hūana redēpta ē
sanguine vincentis leonis ꝺ tri
bu iuda. v. explora tores sūt. v.
sensibiles appetit⁹ per quos dia
bolus inuestigare nitit̄ de aīe cu
stodia. Alio aūt modo nequaqꝫ
scire pōt diabolus hmōi ciuita
tis intrinseca. Augu. in libꝛ. de Aug
diffinitionibus occultaꝝ digni
tatū. Internas inqt cogitatio-
nes anime diabolum nō videre
scimus sꝫ motu eas corporis ab
illo: ꝛ affectionū indicijs colli-
gi didicimus experimēto. Cuꝫ
igitur iste hostis malignus ani
mā vacantē ceperit ꝛ ciues eius
s. memoriā. intelligētiā ꝛ volun
tatē ꝑ agrū voluptatū terrenaꝝ
disp̄sas nec est in aīa qui hos ex
ploratores itrare vsqꝫ ad coꝛ ꝓ
hibeat per dissēsū cōgregās ma
gnū vitioꝝ exercituꝫ accedit ad
illā quā sine ꝯdictiōe capiēs ci-
uibus percussus. i. bonis operi-
bus succēdit. perdit aīa nomen
p̄mū quo dicebat̄ filia xp̄i ꝛ suc
cēsa igne ꝯcupiscentie vocat̄ ci
uitas Dan. i. diaboli vsqꝫ in sē-
piternū. ergo fatuū est nō adhi
bere custodiā inter tales inimi
cos moꝛtales. Vn̄ Aug. in solli Aug
lo. pessima insania nostra qꝛ cū
ꝯtinue videam⁹ ꝯ nos draconē
oꝛe aperto paratū ad deuoꝛādū
nihilominꝰ doꝛmim⁹ ꝛ lasciui-
mus in pigricijs nostris tan-
qꝫ securi an̄ euꝫ qui nihil aliud
desiderat qꝫ vt nos ꝑdat inimi-
cus iste vt occidat semꝑ vigilat
absqꝫ sōno ꝛ vt nos custodiam⁹
nolum⁹ nos vigilare a sōno.
Fecisti eos dū alleuiarē
e tur. ps. lxxij. prudentes. C
exercituū duces studēt i

prelijs inimicos ꝑuenire ⁊ eos
inuadere anteq̄ sint in acie or-
dinati. Interdū. n. anteq̄ ꝯgre
gari possint sūt pauci ⁊ inermes
⁊ habiles ad subcūbendum. de
bēt igitur tunc inuadi. optima
est. n. victoria que ꝓpriam gen
tē saluat. Spūaliter. diabolus
inimic⁹ humani generis ꝯtinue
nos infestās cōtinue nobis pa-
rās insidias ꝯtinue circuit q̄rēs
quē deuoret: ergo añq̄ i aciem
ꝯ nos exercitū suū paret debe-
m⁹ ipsū inuadere ⁊ gētē suā per
cutere añq̄ crescat. gentes enī
⁊ pugnatores diaboli. sū pcā. q̄
ꝯgregāti in aciē per hūc modū
ꝑmo immittit malas suggestio
nes. secūdo suadet malos ꝯsen
sus. ⁊ tertio iducit ad mala ope
ra. vltimo ligat victos suos ma
la ꝯsuetudine. ⁊ sic occidit ⁊ ma
ctat. si ergo ipsum vis ꝓstrare ⁊
vincere primā aciē iuade añq̄
secūda succurrat: q₂ si expectas
secundā victus es. Si primam
inuadas victor es. statim liber
Fig. es a diabolo. Fig. Exo. xij. pha
rao statī dimisit filios israel cū
auro ⁊ argēto exire egyptū li
bere percussis primogenitis ab
homine vsq̄ ad pecus. Ipe vō
cū egyptijs remanētib⁹ in luctu
⁊ plāctu. Spiritualiter. per pha
raonē subaudi diabolū. ꝓ pri-
mogēita sua subaudi malas co
gitationes quib⁹ percussis vic-
tores xpi fideles sunt. ⁊ saluo ꝯ
tutū eoꝝ exercitu ꝑgūt libē ad
ꝓmissionis terrā. ⁊ diabolus cū
suis remanet in tristicia. Sed
no. ꝙ debent iterfici ab hoie vs
q̄ ad pec⁹ primogenita diaboli
q₂ suggestiones q̄s ad corp⁹ ⁊
ad aiam mittit d̄bēt gladio disē
sus occidi. ne in aliquo mō per
cōsensum in nobis crescere pos
sint. vnde Hier. in quadā epl'a Hie
Dū inquit paruus est hostis oc
cide illū. vt malitia elidatur i se
mine ⁊ sic ꝓsternetur diabolus
anteq̄ crescat.

Inite paruulos venire
f ad me. Mat. xix. Uide S
mus sensibiliter in arbo
ribus ⁊ plantis ꝙ si ledant̄ i flo
ribus totus eius fructus seq̄ns
ledit̄. ⁊ rō est q₂ flos est princi-
pium ex quo fructus egredit̄.
Spūaliter. quod sno mō dicit̄
de arborib⁹ methaphorice notā
dū est ⁊ in hoibus. Nam in ho
mine seminant̄ ⁊ plantant̄ bo-
ne inspirationes a deo. cū inci-
pimus bona cogitare vel bona
⁊ sācta monita a predicatore au
dire. Florēt enim cū illa p volū
tatē ⁊ cōsensum incipim⁹ ama-
re cū deliberatione cōplēdi ⁊ ex
ercendi per opus: sed si debiles
sunt isti concept⁹ ⁊ non sunt fir
mati in arbore per cōsuetudinē
facile pñt cadere: leuis tētatio
nis vent⁹ illos pōt delere. Ideo
diabolus illoꝝ cognoscēs infir
mitatē multum insidiat̄ illis ne

crescant qꝛ iam firmos sic dele-
Fig. re nō posset. Figu. Exo. i. vidēs
pharao populū israel i egypto
ꝓficere timuit ne nimiū cresce
ret: ⁊ ideo ordinauit paruulos
suffocari in aquis. Spūaliter.
per pharaonē subaudi diabolū
qui pplm xpi conať detinere in
peccatis. Luz. n. aspicit ꝟtutes
crescere in nobis conať extin-
guere primos bonos conceptus
vt nō crescat per opus ⁊ ꝯsuetu
dinē. ⁊ hoc cupit facere in aqs
delitiarum mūdi in qbus sepis
sime moriunť ⁊ submerguntť ꝓ
ma bona ꝓposita. Jdeo cū sum
ma diligentia custodiendus est
ager anime nostre ne hominus
inimicus ledat aie nr̄e fruct⁹ in
pr̄imo flore quibus assidue insi
Pe. diatur. vnde. Petr⁹ Rauēnas
super Matth. Diabolus inqt
semper primordia bona pulsat.
captat rudimēta virtutū si san-
cta sunt in ipso ortu festinat ex-
tinguere sciens ꝙ ea subuerte-
re funditus non posset.

E p Oluerūt tēplū sanctum
tuuz. ps. lxxviij. Crude
lis hostis ꝺuicta ⁊ capta
ciuitate ipsam destruit munitio
nibus ne amplius apta sit eidē
resistere: ⁊ sic ꝓstratā eā dimit-
tit vt non ad resistendum sꝫ ad
patiēdum sit apta. fit ergo im-
mūdior qꝛ diruptꝭ muris atrij
bruta muralia intrātia totū de
turpant. Spūaliter. diabolus
est tyrānus crudelissimus. Nā
ꝯ animā nostrā si potest obtine-
re victoriā ad illā intrās oēs ꝟ
tute subripit ⁊ exterminat mu-
ros cordis ⁊ ante muralia. i. sē
sus ⁊ cogitationes diruit vt ibi
brute eius tētationes morētur.
Figu. iiij. Reg. xxv. vbi legim⁹ Fig.
ꝙ nabuzardan ꝑnceps exerci-
tus Babilonis obtēta vi Jeru
salē expoliauit tēplum. ⁊ illa q̄
inde abstulit dicunť hoc fuisse
candelabrū luminis altare au-
reū. mēsas ꝓponis. coronas fa
ciet templi vasa incēsi. vasa aq̄
sacrificij vestes sacerdotales: ⁊
postmodū oēm spurciciam idu
xit in tēplū. Spūaliter. diabo-
lus vincens aiam nostrā intrat
tēplū cordis ⁊ mentis nostre. ⁊
primo extiguit cādelabri lumē
i. excecat iudiciū rōnis. Secun
do subripit altare aureuz p qꝺ
charitas notať. Tertio mensas
panis ꝓpositionis euertit ac de
struit. per quas subaudi ꝓdica-
tiones verbi dei quod dā panis
spiritualis aie. Quarto coronā
faciei tēpli remouet: qꝛ delet de
facie⁹ verecūdiam: ⁊ ruborez pec
candi vt aia efficiatur quasi me
retrix sine fronte. Quito ꝺstru
it vasa incensi per que notātur
orationes deuote. Sexto vasa
aque sacrificij qꝛ peruertit cor
⁊ oculos ne ibi inueniri possit
lachrymarū contritio per quas
fit deo acceptū sacrificiuz nr̄m.

Ultimo lacerat vestem sacerdotalē.s.innocentie paliū qd nobis xps acquisiuit 7 qd accepimus in baptismo. his igit̄ expoliatis miser homo qui erat tēplū dei efficitur diaboli postribulū 7 receptaculū gētis babilonis.i.demonū infernaliū. vn
Aug de Aug. in solli. ipsi inquit obseruauerūt me⁹ 7 despexerunt me videntes sine te. diuiserunt sibi vestimenta mea qbus honoraueras me. fecerunt sibi viā per me. sub pedibus suis ꝯculcauerūt me. fecibus peccatorū3 polluerunt tēplum sanctum tuu3. Posuerunt me desolatu3 tota die merore ꝯfectū: ibā post eos cecus 7 nudus 7 illaqueat⁹ funibus pctōrū tragebāt me post se in circuitu de vitio in vitiu3: de luto in lutū. 7 ibā absq3 fortitudine ante faciē subsequētis. Seru⁹ erā. seruitutē amabā: cecus erā cecitatē desiderabā: vinctus erā: vincula nō horrebam. Amarum dulce: 7 dulce amarū putabam. miser hec non cognoscebam quia sine te eram.

Abstulit dñs oēs magnificos meos ď medio mei Treñ.i. Tyrān⁹ obtinēs ciuitatē statim studet pdere nobiliores 7 potentiores. 7 illos quos suspicat̄ posse sibi ciuitatē rebellare. vulgus. dimittit sed occidit potētes. Spūalr. diabolus est Tyrānus crudelissimus tō capta aīa nostra statim virtutes potētes.s.acta pnīe perimit per quas pcipit posse aiam captam amittere. Figu. Hiere. liij Fig. vbi legim⁹ q Nabuchodonosor postq3 cepit hierlm 7 ipa3 igne succēdit: ipse apprehendit sedechiā regem 7 apphēdit oēs pncipes iuda. 7 iterfecit illos. post modū filios regis ante oculos pris occidit quo fctō eruit oculos regis 7 detulit eum cecū in babilonē. vbi posuit eū in carcerē vsq3 ad diē mortis sue. Spiritualiter. per Nabuchodonosor subaudi diabolu3. Iste igit̄ postq3 pugna peccatorꝫ vicit hierusalē.i.aia3. Ipe occidit pricipes iudas iterptat̄ ꝯfessio. pncipes.n. confessionis sunt tres. s. contritio cordis. manifestatio oris. 7 satisfactio operis. hos igitur principes in capta 7 debellata anima diabolus conatur occidere. quoniā si illi viuerent cito ciuitatē diabolo rebellarent occidit vlteri⁹ oēs filios regis q2 omnes anime fruct⁹ 7 ꝟtuosa opera extinguūt̄ que fuerūt facta in statu gratie. Excecatur Rex.s. rōnis lumen 7 sic miser peccatorꝫ de rege factus seru⁹ excecatus ducitur in babilone3.i. in confusionem 7 ignominiam 7 vinculis peccatorꝫ suorū3 ligat⁹ vel ut fortissimis cathenis perseuerat in manu diaboli. Unde Aug. in li. cōfes. Suspiraba3 in Aug

guit ligatus nõ alieno ferro ſ3 mea ferrea voluntate. Velle.n. meum tenebat inimicus. ⁊ ex il lo mihi cathenā fecerat ⁊ ↄſtri xerat me. Ex voluntate facta ē libido: ⁊ ex libidine facta eſt cõ ſuetudo: ⁊ ex cõſuetudine facta eſt neceſſitas. Sola gratia dei liberat hominem.

S n Olite tangere xpos me os. ps. ciiij. Tāta eſt ra bies ⁊ nocēdi auiditas aliquorum aialium ꝙ ſi poten tia rñderet voluntati nullũ re maneret aial māſuetum. Sed natura talia aialia fecit apta ad conteri ⁊ mactari: qꝛ nõ muni unt ea viribus: ſed ꝓſtrauit de bilitate: vt p3 de ſcorpione: qꝛ l3 plenus ſit veneno mortifero ni hilominꝰ facile occidit. p3 hoc ēt de quibuſdā breuibus ſerpē tibus quoꝝ morſus ſimul cum morte eſt. Spũaliter. tāta ē aui ditas nocēdi demonũ inferna lium ꝙ niſi maieſtas diuia eos ꝓſtraſſet: ⁊ illis vires accepiſſ3 nocēdi vix vnus iuſtus remāe ret in mundo. ſed cohibet eoꝝ voluntas ne qđ cupiũt ↄpleāt.

Aug aug. ſr ps. diabolꝰ plerũq3 vult nocere ⁊ nõ põt: qꝛ ptās ſua ſub ptāte dei eſt. Nā ſi poſſet tantũ nocere diabolus quātu3 vellet aliquis iuſtoꝝ nõ remanēt. Fi

Fig. gura. Geñ. xxxiij. Cu3 Jacob rediret de meſopotamia cu3 fa milia ⁊ armētis multis cõtigit ipſum habere obuia3 Eſau fra trem ſuũ qui ei multũ indigna batur ꝓpter bñdictionē quam ſibi ſubripuerat. veniebat ergo Eſau multũ iratꝰ aduerſus fra trē ſuu3 Jacob cũ exercitu ma gno. Sed ꝓhibitus eſt a deo ne illi faceret quicꝗ3 mali. Spũa liter. Jacob interpretat̃ ſupplā tator ⁊ denotat viꝝ iuſtum qui ſupplātat diabolũ: ꝑcipue qꝛ il li ſubripuit bñdictionē ⁊ ꝓmo genitură. Nā l3 diabolus crea tus eſſet primogenitꝰ reſpectu hominis vt obtineret bñdictio nem celeſtis hereditatis: tñ qa inde ꝑ ſuperbiā cecidit ⁊ homo ꝑ humilitatē aſcēdit: priuatus eſt illa gloria: ⁊ hõ ditatꝰ eſt in ea. Ex hoc. n. diabolus multa vallatus inuidia cõgregato vi tioꝝ exercitu vadit obuiā iuſto qñ ꝑ viā pñtis vite peregrinat̃ ad pãiam plenus virtutibꝰ ⁊ bo nis operibꝰ vt ipm ſpoliet ⁊ oc cidat. ſed ꝓhibet diuinũ ſubſi dium ne nobis plus inferat ꝗ3 id qđ portare poſſumus in ſu is tentatiõibꝰ vt illud ſit nobis ad meritũ. vñ Aug. ſuꝑ illđ ps. Aug. Si tñ inquit admittitur tētare diabolus quātũ tibi ꝓdeſt vt ex ercearis. probaris. n. vt qđ ne ſciebas a teipſo inueniaris.

p Ercuſiſti caput đ domo impij. Abac. iij. Cupi ens de hoſtibus feliciter triumphare primũ videt de in Ira

terpretatiōe capitis seu ducis.
Nā mortuo totus exercitꝰ eua
nescit. Spūaliter. xp̄s venit in
hunc mundū redēpturus hūa
num genus de manu hostiū in-
fernaliū. Jō primo cōsiderauit
interitū ducis eoꝝ.i. principis
tenebrarū.i. diaboli. Nā ꝓstra
to illo oēs salui facti sumꝰ: ⁊ de
Fig. manu inferni liberati. Figura
primi Reg. xvij. vbi legimus
Goliā spuriū obsedisse hierusa
lem cum exercitu philistinorū.
ibat certator ille oi die circuen
do muros ciuitatis exprobans
⁊ increpās suā fortitudinem eo
ꝙ nō esset qui cum illo vellet de
scēdere ad singulare certamen
tandē Jsay. qui in monte ha-
bitabat cōpassus tribꝰ filijs su-
is qui obsessi erant in hierusa-
lem misit filiū suū paruulū ob-
sessos fratres visitare qui descē
dens ciuitatē intrauit: ⁊ refectꝭ
fratribus refectiōe quā de mon
te portauerat vidit Goliam ex
probrantē more solito ⁊ vocife
rantez filios israel. turbatꝰ ait.
Quis est ille incircūcisus q au
det maledicere populo dei: ⁊ si
ñ est qui pugnet ꝯ illū. ibo ego
⁊ contra. ⁊ increpabāt eum fra
tres sui dicentes. Nouimꝰ sup
biā tuā ⁊ presumptionē tuā. de-
clinauit paulisper ab eis iterās
p̄stina verba que cū rex israel
audiret vocato eo dixit ei. Nō
potes pugnare cum illo cū pu
er sis. Qui ait: occidi leonē ⁊ vr
sum cum vellēt oues p̄ris mei
quas custodiebā rapere: ⁊ volu
it ipsū Saul armare armis su
is qui ait nō possum sic incede-
re. Et proiectis armis illis ac-
cepit quinqꝫ lapides limpidis-
simos de torrēte: ⁊ accedens ad
preliū vilipensus ē a philisteo:
sed accepto lapide ⁊ voluēs fū
dam percussit philisteū in fron
te: ⁊ ꝓstratū in terram decapita
uit gladio illius cū nullū hēret
gladium: ⁊ sic liberata est ciui-
tas obsessa: ⁊ exterminatꝰ ē phi
listinoꝝ exercitus mortuo eoꝝ
duce. Spūaliter. ꝑ ciuitatē ob
sessam subaudi nām humanaz
quā diabolus sola inuidia sic ꝓ-
strauerat. ipsāqꝫ bonis gratui-
tis mediante peccato priuaue-
rat. vñ Aug. in quodā tractatu Aug.
hostis humani gn̄is diabolus
caput sceleꝝ princeps vitiorū:
suasor malaꝝ cogitationuz: in-
uentor mortis. Intuitus est vi
dere hominē de terra pariter ⁊
ad imaginē dei creatū: innocen
tia vestitū: tēperantia ꝯpositū:
charitate ornatū: se aūt cū essꝫ
angelis oibꝰ his priuatū: statiz
inuidere cepit insaciabilis ho-
micida: ⁊ nos nostrosqꝫ paren
tes his talibus ⁊ tantis bonis
spoliauit pariter ⁊ peremit. sic
iste paradisi apostata spuriꝰ im
mundus: humanā nām obses-
sam detinēs irridebat. ⁊ expro

brabat. querens qs ex homini bus auderet descēdere ad se li berandū de suis carcerib⁹. scie bat. n. nulla naturali cognitiōe priuat⁹ se naturā humanā expo liasse grē vestimēto. Ex quo sci ebat hoīes se iuuare nō posse: qz q facit peccm̄ seruus est pcti. Nouerat tñ deū potētissimū z d sue volūtatis arbitrio hoīs mor bo posse adhibere remediū. sed diem expertus iustitie pscieba hec nō posse fieri nisi adhesset iu stus qui dānū solueret fraudis facte. Igit̄ diabolus ex his pre missis cōcludebat affirmans q neq; deus qui pati non poterat neq; hō qui erat ipotēs satisfa ceret: sed icuruatus mēte nō ad uertebat q ex hoīe qui pati pōt z ex deo q est potēs fieret vnus. Ideo mirabat̄ cū sacra scriptu ra illi de xp̄o pmisso minabat̄. quinimo sanctos in limbo cō plurimū deridebat z sic sup flu mina babilonis eductos iterro gabat verba cantionum. vbi sūt dij vestri in quib⁹ habetis fidu ciā. zc. Sed Ysai. de mōte. i. pa ter de celo sciens tres filios su os obsessos misit filium suum. zc. Subaudi per tres filios tres aie v̄tutes. s. memoriā. intelligē tiā. z volūtatē. In his. n. cōsistit ymago trinitatis. Uenit. n. par uulus dei filius qui seipsū exi naniuit z refecit primo frēs su os. s. iudeos refectione celestis doctrine. z cū ipse se diceret ex pugnatorem p humano gene re increpabant eū dicentes. iste blasphemat. z volebant eū lapi dare. Tandē ipse affirmās de iecisse leonem z vrsum de celis volentes rapere oues patris. i. angelos paradisi. z miraculis cōfirmādo se filiū dei esse volue runt ipsū munire armis regis qñ vz voluerūt ipsum regē facē z abscondit. se nō possum inqt cū talib⁹ armis accedere ad bel lum. nō est inquit regnū meū d hoc mūdo: z collegit. tē qnq; la pides fortissimos. s. incarnatio nē. passionē. rsurrectionē: ascē sionē: z spūssancti missionē. Et sic incedēs mortalis simul dece pit Goliā. Et lapide illū pstra uit illū percutiens. Et crucem quā ipse diabolus iuda z iude is mediātib⁹ preparauit ēt iter fecit. z sic liberata ē humana na tura z exterminat⁹ est demonū exercit⁹: pstrato ac debellato ac decepto diabolo per xp̄m. quem diabolus excecat⁹ nō deū sz pu rū hominē esse credebat. Ideo secum in socio ac perfido pdito re illo assumpto discipulo se ad pugnā ɔ̄ xp̄m ingessit a quo di gne expugnatus est. vnde Leo Leo papa in sermone de tentatione diaboli describens diaboli ceci tatē z eiusdē pditoris societatē ait. Nec ipse diabolus intelle xit q seuiendo in xp̄m suū de

ftrueret pncipatũ'q antiq̃ frau-
dis iura non perderet si se a dñi
sanguine cõtineret. Sed mali-
tia nocédi auidus audax dũ in
dñm irruit: ruit. dũ capit capt⁹
est. ⁊ dñ persequit mortalē inci
dit in saluatorez. Inuenit sane
cuz illo molimine prudétis au
dacie dignũ cooperatorē dignũ
q3 cósortē cũ impius iudas ma
luit magister eē diaboli: q3 xpi
apostolus. quē nó timore pertur
bationis. deseruit s3 pecunie cu
piditate distraxit: hec Leo.
Reci⁹ est inimicus. ⁊c.
I e Tren. i. Tyrannus pos-
sidens iniuste aliquá ci-
uitatē semper timet illá perdē.
Jó cũ aliquem fieri percipit tra
ctatũ a ciuib⁹ statim illos quos
suspicatur sibi tollere ciuitatez
exterminat ⁊ perdit. Spũalr.
diabol⁹ tyránice possidet aiam:
pctõris. q2 nõ ē sua possessio: s3
templũ xpi. Ideo qñ videt scás
inspiratóes ⁊ dei ṽbi pdicatóes
audire libéter: in aia statim ex
terminat principales virtutes
aie q̃s suspicat sibi posse aiaz sb
ripere ⁊ dare xpo. vñ memoriá
eleuat de recordatione passióis
xpi ⁊ eá dispergit ad cõmemorá
das huius vite vanitates. In-
telligētiá remouet a supnoꝝ cõ
téplatione ⁊ inducit ad intuen-
dũ mũdi supbiá: volũtatē ṽo ab
amore dei ⁊ pximi phibet ⁊ ip-
sam ad cõcupiscētiá cupiditatũ
accendit. ⁊ sic exterminatis aie
virib⁹ nó timet diuinas ipspira
tiones sibi posse subripere illaz.
Fig. Exo. v. Cũ Moyses pmo Fig.
incepit iducē pplz ad exitũ egy
pti. Pharao pplm p egyptum
dispsit ad colligendũ lutũ ⁊ pa-
leas. Spũalr. per Pharaonez
notat diabolus vt sepe dictũ ē.
per Moysen subaudi pdicato-
rē pplm xpianũ inducētem ad
exitũ peccati. Diabolus igit h
sentiés dispergit illũ per memo
riá vanoꝝ p ɔtéplationē pom-
paꝝ ⁊ per amorē diuitiaꝝ ⁊ per
hui⁹ mũdi tenebras. Gre. i. mo. Gre:
Antiqu⁹ hostis ex pprio certá-
mine dũ se subcũbere cósiderat
ad alia tētationuz bella restau-
rat. Intuet hũani gener] vniuſ
cuiusq3 mores cui vitio sint p-
ping ⁊ illa ponit añ faciē ad q̃
facili⁹ nouit inclinare mentez.
Insidiat vt rapiat. ps. ix
i Inter oia que a prudē- k
te duce sũt attédēda in
bello sũt cauēde sũmope isidie
inimicoruz. q2 tunc pauca gens
⁊ inermis magná ⁊ fortē gentē
incautaz viceret. Ideo consue-
uit supordinari aliquis cautus
qui h3 p exploratores inimico
ruz vias inuestigare. Spũalr.
nos sumus in cõtinua pugna ɔ
diabolũ ⁊ peccata: ⁊ vbi non v3
nos aperte superare ipe nobis i-
sidiat occlte vt draco. Jó semp
debet esse in nobis lumē verbi

dei a quo discamus et cognoscamus insidias et occultas ei⁹ tentationes. Figura. iiij. Reg. vi. rex syrie posuit insidias iuxta torrentē iordanis filij israel. sꝫ Helyseus ꝓpheta hec regi indicans pplm liberauit. Spūaliter. syria interpretat̃ humeta q̄si lubrica. Rex igit̃ syrie ē diabolus qui loca inhabitat humeta et turpia: ibidē latens ad decipulam fideliū. Job. xl. Sub vmbra dormit in secreto calami in locis humētib⁹. Iste igit̃ occulte filijs israel. i. ppl'o christiano ponit insidias. Job. xviij. abscōdita est in terra pedica eius et decipula eius sup semitam. Expone p terrā vitā actiuam: p semitā vo contemplatiuam circa quā diabolus ardentius studia deceptiōis pōit. Jō bene dr̄ q̄ iuxta torrētē iordanis rex syrie suas ponit insidias. Jordanis. n. est fluui⁹ electus ibidē steterunt pedes sacerdotū: q2 vita ꝯtemplatiua electorum vita est. et pars pfectorū q2 p ipsam trāsierunt apl'i et sācti. Illi igit̃ vite diabolus magis q̄ꝫ actiue insidiat̃: qui ñ cōtentat̃ hēc cōes nisi conet̃ electos subripere. xl. Job. Ecce absorbebit fluuiū et nō mirabitur et hꝫ fiduciā vt iordanis influat in os eius. Debem⁹ semp diuinū verbū libēter audire per qd dñs nobis denudabit insidias vt sciam⁹ resistere. Vñ Aug. i soli. c. ix. venit tētator tenebrosus vt est et vt euꝫ despicerem: tu me confortasti. venit tētator fortis et vt me nō vinceret. Tu eum refrenasti et me roborasti. venit transfigurat⁹ in angelum lucis vt me deciperet: et tu eum increpasti: et vt ipsum ognoscerem illuminasti me.

Vade retro sathana mathe. iiij. Nō pñt gentes diuersoꝝ moꝝ et ꝯtrioꝝ diu simul habitare sine lite: q2 qd placet vni displicet alteri. Spūaliter. fidelis aīa et xp̄i seruitio dedicata et diabolus multum inter se sūt opposita et ipsorum act⁹ multū distāt adinuicē q2 aīa charitatē diligit: et diabolus eā sūme odit: et sic est ō oib⁹ operib⁹. Igit̃ nūq̄ꝫ esset in pace aīa cū diabolo habitādo. Dꝫ igit̃ q̄ꝫ celerius deserere et se inquantum pōt ab eo elongare si vult in pace qescere. Fig. Gen. xiij. vbi legimus q̄ ascēdente Abraā de egypto ibat post illū et Loth. Erat. n. Abraā diues auro et argēto. Loth vo bestiarum armetis. Igit̃ facta ē magna ꝯtētio iter pastores Abraam et pastores Loth. qd vidēs Abraā dixit ipsi Loth. Obsecro ne sit iurgiū inter me et te. ecce terra in cōspectu tuo. vade quo vis qm̄ nō possum⁹ simul habitare. Si tu ibis ad dexterā

ego ad sinistrã pergam. Sed tu
ad sinistram. ꝛ ego pgam ad de-
xterã. Qḋ audiẽs Loth perre-
xit ad terrã illoꝝ pessimoꝝ. s. so
domoꝝ. Abrahã aũt venit i cha
naã. Spũaliter. Abrahã cui fa
cta fuit ꝑpromissio de xp̃o signi
ficat fidelẽ q coheres xp̃i ordi-
nat⁹ est. Igiẗ hũc fugiẽtẽ ḋ egy
pto peccati psequiẗ Loth. i. dia
bolus. hꝫ Abrahã aurũ ꝛ argẽ
tũ qꝛ inuit⁹ in aĩa spũales hꝫ ṽ
tutes. s. fidẽ spẽ. ꝛ charitatēz. ꝛ
hꝫ corpales virtutes p exterio
ra misericordie opera. Diabol⁹
ṽo hꝫ brutoꝝ desiderioꝝ armẽ
tũ q vult ipsuꝫ pascere in agro
abrahã. qḋ pastores Abraaꝫ. i.
ↄscie clamores nõ pñt sustinere
iõ dicit iust⁹ cũ magr̃o suo xp̃o
ipsi diabolo. vade retro satha-
na nõ possum⁹ simul habitare.
qm̃ volo benefacere: tu ṽo ma
la sugeris. si tu ibis ad dexteraꝫ
i. si tu me tẽtabis de mũdi ꝓspe
ritatib⁹: ego pergã ad cõtemplã
dũ sinistrã gehẽne iferni q̃ ꝓpa
ratur seruientib⁹ tibi atqꝫ obtẽ-
perantib⁹. Si aũt tu ibis ad si-
nistrã. i. tẽtando me per aduer-
sa vt fecisti btõ Job cui sinistra
ꝛ aduersa plurima dedisti ego
ad ↄtẽplationẽ dextere celestis
glie pgam quã deus repromisit
his qui psecutionẽ ꝛ penã susti
nẽt ob eius amorẽ in vita pñti
hec audiẽs victus fugit ꝛ vadit
ad terrã pessimoꝝ. i. demonum
nequiens amplius debellare iu
stũ vel vincere in alio pcõ i quo
debellat⁹ est vñ Orige. sup Jesu Ori.
naue puto inqt ꝙ scti qqꝫ repu
gnãtes aduersus tẽtatores pec
catoꝝ spũs ꝛ vincẽtes eos atqꝫ
vnũquẽqꝫ coꝝ superantes im-
minuant exercitũ demonũ ꝛ ve
lut equos plurimos coꝝ interfi
mant. verbi gratia vt is q caste
pudiceqꝫ viuẽdo fornicationis
spiritũ superat non vltra phas
sit illũ spũm qui ab illo sctõ vi-
ct⁹ est iterũ aliũ hoĩeꝫ ipugnare
Uerte oculos meos ne
a videãt vãitatẽ. ps. cxviij
No. ꝙ eqtãtib⁹ per viaꝫ
magnarũ rupiũ periculuꝫ ma-
gnũ iminet si equ⁹ sit luscus ocu
lo illo q est versus altitudinem
qa putãs ponere pedẽ in firmo
iterdũ põt ponere in vacuo ꝛ se
ꝛ militẽ precipitare. Non. n. ta
le periculũ esset: si alter oculus
cecus esset qui est versus terraꝫ
planã qꝛ cadẽs non posset ledẽ
miuttũ. Spiritualiter. nos sum⁹
cuiusdã piculosi itineris viato-
res. s. vite pñtis ꝛ ẽ maxia altitu
do ex vna parte: qꝛ a celo vsqꝫ
ad ifernũ. Jõ qui cadit cãu illo
nõ põt ampli⁹ subleuari. Job.
xvi. Semitas per q̃s nõ reuer-
tar ambulo ex alia parte ꝑt hõ
cadere ꝛ surgere. ideo necesse ẽ
habẽ oculũ apertũ ṽsus istã al-
titudinẽ. sed nota ꝙ habemus
duos oculos. s. dextrũ ꝛ sinistꝝ

sed oculū dextrū.s.mētis ⁊ cor dis debem⁹ semp hēre versus altitudinē celestē vt videam⁹ne pdes affectionū ⁊ operationū nrarū ponam⁹in deuio: q: si per dito celo descēdim⁹ad infernū nulla est ampli⁹ibi redēptio: oculus vo sinister.s.corpalis nobis datus est ad exercēda opera vite humane: in quibus ope ribus si aliqñ cadim⁹p pauper tatē per tribulationē nō pidi tatur aīa. Jō solū est periculū de oculo dextro ne ille exceceť. Jō diabolus cognoscens tātū periculum aie psistere in oculo mentis omni studio illū oculū excecare satagit. Jō debem⁹sp cum pphā clamare. Auerte oculos meos ⁊c. Figura.i. Reg. xi. vbi legim⁹ q quidā prauus tyrānus noie Naas infestabat nimium viros Jabes nec aliquo mō requiem seu pacē spo pondit illis nisi sub hoc pacto q erueret oculum dextrū oium Spūaliter. Naas interpretať coluber ⁊ bñ denotat diabolū. Est.n.coluber serpens diuersorum colorū. sed quot habet colores tot habet venēa. Sic diabolus est plenus diuersar tentationum quarū quelibet mortale continet virus. Hic ergo infestat viros Jabes. subaudio p Jabes qui interpretatur calor seu siccitas viros charitate plenos qui desiccati sūt ab humore carnalis pcupiscentie. Hos igitur diabolus nō cessat molestare vt eor ciuitates.i.eor animas subripiat. ⁊ hoc est q dñs in euangelio de ipso diabolo dicit. Querit inquit p loca aquosa vbi requiē siue mansionē sibi acquirat. Nitiť ergo eruere oculum cordis ⁊ rōnis lumen extinguere: quo facto aīa ceca remanēs nō videt vbi pōat cordis affectū. Jō cōcupiscens vana pcipitať ad illa nec ide surgere pōt. Gre.lib.moraliū. per tractans illud Job.xxxi. Pepegi fedus cū oculis meis. prececeps inquit aia dū aū non pui det ne incaute videat qd pcupiscat ceca postea incipit desiderare qd vidit sanctus vir vt cogitationes caste desiderare potuisset fedus cum oculis suis pepigit ne pus incaute respicēt qd postmodū inuitus amaret.

Fig.

Exit inimicus psequar ⁊ pphēdā. Exo.xv.no.

Gattus nō pugnat nec pcutit murē captū iuxta se exñ tem. imo cū ipso ludit modicū tāgēs eū. sed fugiētē isequitur vulnerās ipsū vngulis dentibusqz. Spūaliter. diabolus nō affligit captū pctōrē quē iuxta se hz vngulis tētationū suarū. ludit.n.secū mouēs eū ad pctā vt ide solatiū faciat. sz volētem via pnie fugē ad xpm cū oi tentationū gñe illū insegť. Jdeo

Ecc. ij. Fili accedēs ad ſuitutē
dei prepara animā tuam ad tē-
Fig. tationem. Figu. Gen̄. xxxi. Dū
Jacob eſſet apud Laban nō eſt
ab eo percuſſus licet multipli-
citer deluſus ſed fugientem ab
eo perſequutus eſt Laban ipm
Jacob cuȝ ſeruis munitis ⁊ ar
matis: vt vi reduceret expolia-
tū ad ſeruitutē eius. ſ. Labā de
us tñ illū prohibuit. Spūalr.
per Laban qui multiplr deluſit
Jacob ſubaudi diabolū qui li
cet derideat peccatorē nihilomi
nus nō percutit ipſum in ſtatu
peccati ſed fugientē per pñiam
Gre ipſum perſequit toto poſſe gre.
xxiiij. moralium: hoſtis nr̄ quā
to magis nos ſibi rebellare cō-
ſpicit: tanto ampli⁹ expugnare
contendit. Eos eni expugnare
negligit quos qeto iure ſe poſ-
ſidere ſentit.

De diuitijs.

A o Peruerūt ſupficieȝ ei⁹
ſpine ꝓuer. xxiiij. No.
ꝙ arbores domeſtice ma
le fructiferāt inter ſpinas. rō ē.
quia ꝑ magnitudinē ſiccitatis
earum ſugunt circūqȝ humo-
rem terre. Iterum propter ex-
tenſionem radicuȝ earū reddūt
terram nimis ꝯglutinatā vt cul
tiuari ꝯmode non poſſit: nec ꝑ-
tes terre pn̄t bene adinuicē ſe-
parari. Ideo arbores ꝓpter hu
moris inopiam beneficio cultu
re priuate ſteriles ibi remanēt
⁊ ifecunde. Spiritualiter. ſcḋȝ
Chriſti ſententiaȝ ſpine ſignifi-
cant diuitias ſeculi hui⁹ iter q̄s
viri ſpūales ⁊ deo deuoti ſteriles
remanēt ⁊ abſqȝ bonoꝝ operuȝ
fructib⁹. Et rō eſt. qꝛ ſicut ſpine
vt dictū eſt ſugūt humorē terre
⁊ ipſā reddūt aridaȝ: ita diuitie
exhauriūt amorē cordis vt ni-
hil poſſit amari ꝓter illas a poſ
ſidentib⁹ eas. ⁊ reddūt coꝛ lapi
deū ⁊ duruȝ ad ſuſcipiendū ſe-
mē verbi dī. ⁊ ad oē bonū op⁹:
⁊ ſic q inter illas coꝛ ſuū per af
fectū plantabit ſterilis remane
bit. Iō a ſanctis viris ſunt hu-
iuſmodi ſpine penit⁹ fugiende.
Fign. Judi. ix. vbi q̄dā metha- Fig.
phora legit. ꝙ ligna ſiluaꝝ req
ſierūt in regē oliuā ficū ⁊ vitē q̄
noluerūt. ſed hmōi regnū peni-
t⁹ renuerūt. Dixit Oliua nolo
deſerere oleū meū quo vtunt dꝫ
us ⁊ hoies. ſic⁹ aūt nolo deſerē
dulcedinē meā. vitis dixit etiā
nolo dſereṙ ſuauitatē meā. i. vi
ni mei qḋ letificat deū ⁊ hoies.
ſpūalr. ꝑ ſiluestria ligna ſubau
di diuitias q̄ cōtinue alliciūt vi
ros ſpūales. vt relīqntes ſtatuȝ
ſalutꝭ iperēt ill'. Sȝ aia aduerte
qꝛ frauduleṫer dicūt impa nob
qꝛ hō n̄ ē eaꝝ iperatoꝛ. ſed ipſe
iperāt potius hoi ⁊ in peſſimaȝ
inducūt ſeruitutē. Raban⁹ ſup Ra.
Matth. O opes maligne ſemꝑ
bonis aīs deteſtāde quid illeſuȝ
quid inconcuſſuȝ dimittiſ: vos

gen⁹ humanū ɔfudistis? vos discipulū comitē xp̄i ab apostolatu p̄cipitastis? vos milites custodiētes sepulchrū captiuastis nunqd nō bn̄ dictū est q̄ pecunie obediūt oīa? Imperatrix ē igitur pecunia hominū non homo pecunie. debet igit̄ renuere vir dei hanc seruitutē molestaꝫ ⁊ dicere. ego sicut oliua fructifera nō possū nec volo pinguedinē humilitatis mee relinq̄re q̄ vngit̄ deus iratus ⁊ mitescit in illa ⁊ efficit̄ pater benign⁹. Et homines hac humilitatis pinguedine vncti exaltant̄ coram deo. Iteꝝ dꝫ dicē cū ficu ego arbor bona dulces fruct⁹ charitatis producēs quō inter diuitiarū spinas pūgētes per cupiditatē ⁊ auaritiaꝫ seruare possem hāc meā dulcedinē? Naꝫ radix est oīum bonoꝝ Charitas. ⁊ radix oīuꝫ maloꝝ cupiditas. ⁊ ambe simul eē nō pn̄t. Rn̄deat cuꝫ vite. ecce aīa mea sponsa xp̄i sicut vitis abundās in domo ei⁹. ⁊ per cōsideratiōnē vite future dicas quō carere possem ɔtemplatione eterne glīe que inebriat ɔtēplantes ⁊ eos reddit īsensibiles vite pn̄tis. sic igit̄ illarū imperiū cōtemnētes liberi⁹ vacabim⁹ desiderio eterne glīe cui oēs mūdi tā diuitie q̄ꝫ dlitie cōparate pondus ⁊ pena sunt. vn̄

Ber. Ber. in quadā ep̄la illd ē verū ⁊ solū gaudiū qd nō de creatura sed de creatore pcipitur. ⁊ qd cū possederis nemo tollet a te. ⁊ cui cōparata oīs aliūde iocūditas meror est oīs suauitas dolor ē oē dulce amaꝛiē oē decoꝝ fedū est oē postremū quodcūq̄ꝫ alid delectare possit molestū ē.

[V]Eni in altitudinē maris ps. lxviij. Debēs transire nauigio mar̄ magnū duo dꝫ attendere. s. q̄ s̄m arteꝫ nauticā nauim gubernet acu ⁊ calamita: qꝛ aliter portum iuenire nesciret ad quē tendit: eo q̄ aliqn̄ diu stat̄ in mari ⁊ terra nequaq̄ꝫ vr̄. Aliud est q̄ Nauis nō grauet̄ nimio pondere. Semp. n. est p̄ponēda psonarū salus diuitijs ⁊ mercibus. spiritualiter. nos habem⁹ transire mare magnū pn̄tis vite nimis tempestuosuꝫ. Ubi sunt fluctus eleuātes homines p ꝓspera vsq̄ꝫ ad celū: ⁊ deprimētes per aduersa vsq̄ꝫ ad abyssum. Idō hec duo sunt nobis necessaria. primo debemus cordis nostri affectionem tangere petra. i. xp̄o, p nobis passo ac mortuo ac nr̄o remunaratore: ⁊ ipsestatiꝫ dirigit nauim aīe nostre versus celum vbi est portus pacis ⁊ quietis. secūdo. nō debet aīa nr̄a honerari nimiū: est eni anima nostra nimiū. honerata ⁊ submersionis periculo exposita cū per affectū nimis adheret̄ diuitijs. Ideo p̄ponenda est salus aīe oi

B

diuitiaꝝ multitudini. cum igiẽ sentimus nauim nostrã his in terdũ grauari debemus illas di spergẽdo dare pauperib⁹: ⁊ na uim nostrã exonerare. Fig. Jo ne. i. vbi legimus ꝙ inualescẽ tibus fluctib⁹ erga nauim post ꝙ̃ oi arte nautica naute vsi sũt: ꝓiecerũt merces: demũ Jonaz imiserũt in mari: ⁊ facta est trã quilitas magna. Spũal'r. per nauim subaudi aĩam nostram que dũ nimis oneraẽ diuitijs: aleuiãda est ꝑ elemosynaꝝ lar gitionẽ ⁊ affect⁹ cordis: inde re mouendus est ⁊ ponendus ad ꝯsiderationẽ amaritudinis pas sionis xp̃i: ⁊ stati erit nobis via p̃ñtis vite tranquilla. Sed d̃be mus iuocare nomẽ dñi dei nr̃i sicut suadebãt naute Jonã face re vt nos de illo 'tam metuẽdo mari educẽs ostẽdat portũ vbi eũ possimus videre. Vñ Aug. i lib. soli. videns se in hoc furibũ do mari ac grauib⁹ ꝑiculis ple no auxiliũ xp̃i pauidus iuocat di. Infelices inꝙ̃ nos miseri ꝑ huius magni maris fluct⁹ pro cellasq̃ voragines nauim tra hentes: ⁊ ignoram⁹ an ad por tum valeam⁹ ꝑuenire salutis. Infelices inꝙ̃ quoꝝ est vita in exilio: via in ꝑiculo: ⁊ finis in dubio: q2 oĩa in futuꝝ reseruãẽ incerta ⁊ subdit cãm. O patria nr̃a secura a lõge te videmus. ab h̃ mari te salutam⁹. ab hac valle te suspiramus: ⁊ nitimur cũ lachrymis si quo mõ ad te ꝑ ueniamus. Et iteruz subdit. O spes gñis humani xp̃e deus de deo refugiũ nostrũ ⁊ virt⁹: cui⁹ lumẽ a lõge iter caliginosas te nebras ⁊ nebulas ac maris ꝓ cellas q̃si stellaꝝ mittis radios: oculos nr̃os irradia vt diriga mur ad portũ. guberna nauim nr̃az tua d̃xtera. Trahe nos ab isto pellago ad te solamẽ nr̃m: quẽ a longe q̃si stellã matutinã vix lachrymãtib⁹ oculis in lit tore celestis patrie nos expectã tem videmus.

Fig.

Aug.

On me demergat tẽpe stas aque. ps. lxviij. Tẽ pore maximi estus d̃bz hõ cauere a nimio potu aque ⁊ ꝑcipue cũ magnũ hz sustinere laborẽ. Jõ debẽtes pugnare si bi cauẽt ne nimiũ simul bibãt. tutius est. n. modicũ sepi⁹ simĩ bibere ꝙ̃ nimiũ i vna vice. Spi ritualiter. cũ calor. i. affect⁹ di uitiarũ humanũ cor vrget. qñ .s. nimiũ ꝑ desideriũ diuitias si tit. tunc si nimiũ bibit multum aggrauaẽ: ⁊ semꝑ ampli⁹ sitit: q2 qui biberit ex hac aqua siti et iterum. Jo. iiij. Jõ Criso. su ꝑ Mat. Appositio diuitiaruz maiorẽ accẽdit flamã: ⁊ vehemẽ tior sit cupido. Extinguiẽ eniz hi⁹ incendiũ si hõ diuitijs vtaẽ ad necessitatẽ ⁊ nõ ad supfluita tem: q2 nũ modicis contẽta est.

n — C — Criso.

voluptas vero immẽsa reqrit.
Igit̃ cũ simus pugnatores nõ
grauemur diuitiaꝝ nimio appe
titu. qꝛ sic nõ possemus obtinerẽ
victoriã. Tollit. n. hoꝝ grauitas
Fig. facultatẽ pugnandi. Fig. Jud.
vij. Cuꝫ Gedeon accederet ad
ꝓliũ: pplm̃ duxit ad aquã ⁊ pre
cepit oibus vt biberẽt: quorum
aliqui genibus flexis incurua
bãt se vt biberẽt versus aquaꝫ.
Alij aũt accepta aqua manu lã
bebãt ipsam ⁊ hi fuerũt tm̃. ccc.
Igit̃ ex ꝑcepto dñi gedeon di-
misit ppli multitudinẽ incurua
tã tanq̃ꝫ gentẽ ineptam ad ꝓliũ
⁊ assumpsit. ccc. illos q manu lã
buerãt aquã. Spũalr̃. in nulla
re est hoiuꝫ certior ꝓbatio q̃ꝫ in
diuitijs hui⁹ mũdi: ⁊ i illis op
time pñt cognosci qui sũt boni
milites siue ministri. Jdõ q in il
lis vtunt̃ mẽsura: ⁊ mõ tales sũt
apti vincere oẽm diaboli isul-
tũ q vero incuruãt se ⁊ flectunt
genua pecuniã adorãtes vt deũ
tales submergũtur cupiditate
⁊ succumbunt in qualibet q̃uis
minima tentatione. Nã sicut q
dei sũt. q̃ dei sũt faciũt ita q pecu
nie ad nutũ obedit de pecunia fe
cit deũ cui necesse est vt in oib⁹
Ori. sit obediens. Orig. sup li. Jud.
ome. ij. Unusq̄sqꝫ inq̄t qḋ ꝑcete
ris colit qḋ sup oia imitat̃ ⁊ di
ligit hoc ei de⁹ est si qd est q̄ i di
lectionis lance preponderas. h̄
tibi deus est.

c Um interierit nõ sumet
oia. xlviij. Dicũt medi- D
ci q̄ hñs stomachũ fri-
gidũ multũ appetit ⁊ modicum
digerit. iõ si iterdũ nimis sumit
illud cũ angustia euomit. Spi
ritualr̃. cor hñs affectũ ad diui
tias: frigidã hꝫ digestiuã ad bñ
faciẽdũ pauperib⁹. Nã sicut ci-
b⁹ indigestus nõ diffũdit̃ ꝑ mẽ
bra sic cupidi pecunia nõ disꝑ-
git̃ per pauperes q dicũt̃ mem
bra xp̄i. Sed nec ẽt sibi ꝓsunt.
sicut nec cib⁹ in stomacho frigi
do qꝛ disponit ad ydropesiꝫ. Se Se.
ne. Auar⁹ nulli est bon⁹: sibi ãt
est pessim⁹. Nõ comedet ergo q̃
ꝯgregauit sibi qꝛ morte irruen
te deuorabũt alieni laborẽ suũ.
Figu. dan. xiiij. vbi legit̃ q̄ cuꝫ Fig.
rex babilonis fecisset appõi co
rã ydolo baal multa ⁊ diuersa
cibaria ⁊ asportata ⁊ deuorata ꝑ
ministros ydoli ⁊ illoꝝ familiã
putabat rex ydolũ comedisse.
Sꝫ Daniel cognoscẽs regẽ de-
ceptũ seminauit cineres i atrio
ydoli. ⁊ mane facto vna cuꝫ re-
ge vadẽs viderũt oia ꝑus appo
sita ꝯsũpta ⁊ clamauit rex ma
gn⁹ est de⁹ baal q tãta comedit.
Sed Daniel tenẽs regem ait.
aiaduerte rex cui⁹ vestigia hec
sunt ⁊ oñdit sibi in pauimento
sup cineres formas pedũ viroꝝ
ac mulieꝝ ac pueroꝝ ac senũ ⁊
cognouit rex sacerdotũ falaciã
⁊ iussit eos oẽs iterfici ⁊ ydoluꝫ

baal ɔ̄struē. tradidit Dan. spūa
liť. baal iterptať vēt⁹ ⁊ significat
hūanū corp⁹ iob vēt⁹ ē vita mea
Ille ergo mił hō ɔgregat mul
ta bona i annos plīmos deuorā
da. Sed fallit qꝛ vt dictū est ir-
ruēte morte furibūda relīquet
alīēis suas diuitias vis apte co
gnoscē qd̄ dꝫ aiaduerte sr̄ cine
ris. i. sup cimiteria fouea ⁊ sepl-
turas ⁊ cōsidera quoꝝ vel q̄ruꝫ
vestigia ibi sꝫ. ⁊ videb ymagies
potētū diuitū ⁊ sapiētū militūꝫ
regū baronū magnoꝝ ⁊ puero
rū queadmodū illic cōgregata
deuorauerint. Ita ⁊ tu diues de
uorabis q̄ ɔgregasti in malum
aie tue. si ergo sic sup hmōi cine
res aspexeris trades ydoluꝫ. i.
corp⁹ tuū ɔterendū ⁊ mortificā
dū rōnis iudicio. ⁊ vētrē tuū nō
coles vt deū sup hos cineres q
dā phs speculabat vestigia iam
dicta q voluit vidē cuiusdā ipe
ratoris cadauer i tumulo vt po
Aug. nit Aug. di. Intuit⁹ sū cadauer
Cesaris iperatoris i sepulchro
⁊ vidi eū ligdo colore ornatuꝫ:
putredine circūdatū: alueū ei⁹
diruptū: ⁊ vmiū cateruas p illō
trāseūtiū discurrebāt p illō ascē
dētes ad os. ⁊ duo famelici pa
scebat i foueis oculoꝝ crines n̄
adherebāt capiti. dētes patebāt
labijs ɔsūptis. ⁊ releuatū erat
narīū fūdamētū. ⁊ dixi. Ubi est
nūc Cesar chor⁹ puellaꝝ magni
tudo diuitiaꝝ? simlitudo dlicia
rū? caterua baronū? acies mili-
tū? Ubi sunt canes venantes eq
veloces? aues rapaces? thalam⁹
depict⁹? lectus eburne⁹? aurea-
tū atriū? Ubi sunt mutatoria di
uersa? varia cibaria? cātica lire
son⁹ organi. Dolor aromaticus
te verebant hoies. timebāt pn-
cipes: colebāt orbes: quo iuit tāta
potētia: ⁊ tā pclara magnificen-
tia. ⁊ rn̄dit mihi hec oia defece-
rūt mihi qn̄ defecit in me spūs
me⁹ ⁊ relinquerūt me miseꝝ ca
ptiuatū in hoc sepulchro circū-
uolutū putredine carnis mee.
Omede qd̄ sufficit p v.
c xxv. fatuū ē magnā fa- E
cere prouisionē p victu:
hūtibus facere iter breue ⁊ pci
pue tēdētib⁹ ad locū vbi oia re-
periūť habūde. spūalr. Nos ha
bem⁹ facē iter breuissimū. s. vite
pn̄tis qꝫ paucis dieb⁹ finiendū
ē. Job. breues dies hois sunt.
Nō est ergo facieda magna p
uisio neqꝫ supflua acqsitio rerū
tpaliū. ⁊ pcipue cū illa nobis n̄
ad pfectū sed ad detrimētuꝫ fo-
rēt nisi. n. illa relinquam⁹ p sb-
tractionē voluntatis ⁊ affectus
xpi gl'iaꝫ nō poterim⁹ obtinere
deo dicēte. Luc. xiiij. Nisi quis
renūciauerit oib⁹ q̄ possidet nō
pōt meus eē discipulus. Renū
ciem⁹ ergo diuitijs p affectū. ⁊
firmem⁹ cor ⁊ mētē nostram in
xpo ⁊ sic puenim⁹ ad pmissaꝫ
gloriā. Fig. exo. xvi. Filij israel Fig.

h ij

exeũtes de egypto nõ receperũt máña p desertuz ãbulãtes nisi qñ fuit ꝯsũpta farina quã secũ portauerãt ď egypto. ꝯsũpta vo venerũt i Helim. xxx. die. ⁊ ibi fixerũt tabnacula seu mãsiões. vt dicit magister. ⁊ ibi receperunt mãna. Spũal'r. filij xp̄i exeuntes de pctõ ⁊ veniẽtes ad xp̄z p viã hui⁹ vite deserti pegrinari nõ debẽt de farina egypti. i. de diuitijs vite pñtis magnã gerẽ volũtatẽ aut sollicitudinem eo qđ

Se. via breuis sit vt dcm̃ ẽ. vñ. Se. i li. ď. morib⁹. qđ ĩngt absurdi⁹ vt dici solet q̃z quominus restat vie eo plus viatici q̃rẽ. ⁊ via ďñ ciẽte viaticũ augere. Nec ďbẽt curare fideles de corruptibili sbã qñ expectãt i breui accipeꝛ eternã beatitudinez. Sz venire debent in Helym que interp̄taꝛ de⁹ me⁹. h̄ est xp̄s. In ipo igiꝛ figam⁹ mãsiones n̄ras. s. cordis ⁊ mẽtis. Et ꝛcipiem⁹ mãna dulcedis celestis. ⁊ hoc p⁹. xxx. dies. s. tridenas q̄ relictis operibus mortuis ⁊ occiosis ꝑmonib⁹ ⁊ prauis intẽtionib⁹: disposti erim⁹ ad supna q̃ ñ secũ patiũ

Ber tur caduca ⁊ vana. Ber. in ser. lxxvij. ꝑoccupatũ qppe secularib⁹ desiderijs aium delectatio sancta ďclinat nec misceri poterũt vana veris: eterna caducis. spũalia corporalib⁹: sũma ymis vt pariter sapias que sursũ sũt ⁊ que sunt super terram.

f Funes peccatoꝛ circumplexi sũt me. ps. cxviij. Interdũ fit nodus adeo fortis ꝙ poti⁹ franguntꝛ funes q̃z solui possit nod⁹. Spirituali ter. aliqñ adeo fortiꝛ inodatur aia cũ diuitijs tpalibus per affectũ ꝙ potius aia ipsa frãgiꝛ a corpore per mortẽ ⁊ ab eodẽ separaꝛ: q̃z possit a diuitiarũ affectionib⁹ solui. ⁊ hec rõ est ꝙ trib⁹ funib⁹ hõ ligaꝛ ab eis. Nã diuitie stringũt i acqrẽdo fune cupiditatis, striugũt in retinẽdo laquea auaritie. vrgẽt in possidẽdo affectõis sapore. Jõ scriptuz est. Jsaie. xxiij. Funiculus triplex difficile rũpiꝛ. ⁊ sic hoiem ligatũ isolubil'r ducũt ad interitũ. Figu. Judi. xvi. Sanson seductus a dalida ligat⁹ est a philisteis. ⁊ excecat⁹ ⁊ perductus i carcerẽ. Spũaliter. sanson qui seduciꝛ a dalida denotat illuz q̄ seduciꝛ a pecunia. iacẽs. n. i gremio ei⁹ per affectũ ligaꝛ a ďmonibus ⁊ excecat⁹ duciꝛ in carcerẽ pci i quo miꝑabil'r moriꝛ sine remedio. pestifera ergo res est auaritia ⁊ cupiditas rex tẽporaliũ in hoie que quãto plus crescũt in hoie tãto plus tenẽt forti⁹. Señ. in quadã ep̄la. Fortissima pestis est cupiditas que solet egenos facere quos capit dũ finẽ q̃rẽdi nõ inuenit. Nã altera cupiditas ex alterius fine nasciꝛ. Et iõ fortioꝛ est q̄ cupidi

Fig. (margin, beside "Judi. xvi.")
Señ (margin, beside "Fortissima")

tatē vincit:q̄ qui subicit hostē.
S ſ Icut aqua effusus sum. ps.xxi. Erit⁹ dū sub petra ꝓtegit. stās in se recollect⁹ in tuto est ab oi fera. est enim exteri⁹ aculeis armatus. Ita vt nec possit ledi sed itrans aq̄ dilatat se. quē canes videntes dilatatū capiūt qn̄q₃ per pedē qn̄q₃ per aurē aliqn̄ p gulā ⁊ sic captū occidūt. Spūalr. q̄diu iustus stat in sui cōsideratōne: ⁊ recolligit sub petra que ē xp̄s ꝓtegit a xp̄o. armat.n. aculeis orōnis ⁊ ẏtutib⁹. ⁊ nullu₃ ferale peccatū pōt aliquo modo ad illū appropinq̄re. Sed itrās aquā mūdialiū rex per affectu₃ dilatat per desideriū ad illa. Jō statī₃ parati sunt infernales canes ⁊ vn⁹ accipit eū per aure₃. s. ẏba ociosa audiēdo. Ali⁹ vero per manū praua opera exercēdo. Ali⁹ vero p gutur ꝯfessionē tacēdo: ⁊ sic hō miser relinq̄ns deu₃ ⁊ carnalia opera exercens morit ⁊ occidit in labilib⁹ mūdi reb⁹ relicto loco i quo se tuebat ab hostib⁹.

Fig. Figu. Gen. vij. Multiplicati sūt diluuij aqs extincta est oīs caro que erat super terra₃. Spūaliter. hoies relinquētes xp̄m ⁊ ipsi⁹ doctrina₃ ⁊ multiplicati s aqs diuitiarū circa cor per affectū moriunt i peccato ⁊ submergunt in ipsis diuitijs. vn̄

Gre Gre. in mora. Carnales hoies dū de rerū abūdantia ⁊ diuitiarꝫ affluentia extollunt hora qua nesciūt: sbito capiūt: ⁊ dū pedes fixisse credūt repentino motu ad yma laci ꝺscēdūt

¶ De ecclesia.

A a Udi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā. ⁊ ob. po. ⁊. d. p. t. q₂ ꝯcupiuit rex spēm tuā. ps. xliiij. Sic ille btūs dē q h₃ vxorē bēignā ⁊ māsuetā ⁊ bonā. ita ꝑpē tristitia hūti mulie₃ obstinatā ⁊ nequ₃. Nūq₃.n.h₃ bonū. vn̄ meli⁹ eēt hitare iter ꝑpētes q̄₃ cū mlie obstiata i malitia sua. Tal'.n. oio ꝑpudiāda ⁊ a cōsortio cuiuscūq₃ valēt viri penit⁹ excludēda. Spūalr. synagoga iudeoꝝ sp fuit pestifera: vxor q̄ sup ꝓpriū virꝝ alios iduxit turpissimos amatores. s. diuersa ydola ⁊ diuersa pctā. p⁹ q̄ ibat dn̄i dei sui oblita Jsa. lvij. suscepisti adulterū hūiliata es vsq₃ ad iferos i multitudine vie tue laborasti. Nō dixisti qescā mētita es ⁊ mei nō es recordata. iō h synagoga mētrix tātū deo ingrata obstiata i sua cecitate merito a xp̄o rege celi repulsa ē ⁊ ecclīa hūil' ⁊ obediens q̄ auditu auris audiuit dn̄₃ coronata ē i sponsā.

Fig. Figu. Hester. i. vbi legim⁹ q⁹ rex Assuer⁹ inito cōuiuio maxio tertio āno regni sui cunctis pncipib⁹ suis ⁊ ppl'o vocauit reginā vasti vt ostēdēt magnitudinē glie sue q̄ illā decorauerat. vocauit eā p. vij. eunuchos vltimo

die ꝯuiuij qñ fuit ylarioꝛ q̄ ve-
niri contēpsit. Jō hito ac delibe
to ꝯsilio dedit lniam. vt vasti nō
esset ampli⁹ regina nec vlterius
videret faciē regis. ꝛ sic factū ē.
Et introducta est hester que nō
erat de pplo suo quā ipse sūme
adamauit ꝛ ipsa loco vasti re-
gnauit. Spiritualr. Assuer⁹ q i
terptaꝛ beatitudo significat dñz
deū nr̄z Jesum xp̄m benedictuz
q tā pplis gentiū q̄ꝫ pncipib⁹
suis. s. iudeis venit tertio anno.
s. tpe gr̄e facere ꝯuiuiū ꝛ pasca
redēptiōis humane. Sz vltima
die ꝯuiuij qñ vinū illud mera-
cissimū sanguinis sui sic fuit ꝓ
oium salute copiose diffusū: qꝛ
ipse dñs ylarioꝛ ꝛ prōptioꝛ ad
īdulgentiā effect⁹ rogabat pr̄ez
īdulgē pctōrib⁹: tūc p. vij. sacr̄a
que de sui corporis latere exiert
vocauit synagogā vt oñdēt glo
riā illi⁹. i. pphetias ꝛ scripturas
illius eē cōpletas. ꝛ noluit veni
re cucurrerūt oia ad istud cōui
uiū. Lapides ira sol sepulchra
velum tēpli oia confitētia ꝛ cla
mātia vere fili⁹ dei est iste. Et in-
grata spōsa terga vertēs despe-
xit illū. ꝛ iō lata est snia sup ip-
sā ꝛ sup oēs filios ei⁹ vt cecitate
percussi nō pficiāt. ps. obscurēt
oculi eoꝝ ne videāt: ꝛ dorsū eoꝝ
semp incurua. Sed tūc iuēta ē
hester abiecta q̄ nō erat de pplo
suo. q̄ dū vocaret statiz relictis
pplo ꝛ parētib⁹ obediuit regi ꝛ
humilr adhesit. Hester q̄ iterp-
taꝛ abscōdita denotat xpi eccle-
siā que de puluere ignorātie ac
gentilis cecitatis per doctrinaz
aplorū educta statiz reliqt ydo
latriā. ꝛ vite pñtis vanitate ex-
poliata secuta ē suū redēptorez.
ꝛ ipse illā sūme amauit ꝛ orna-
uit donis ꝛ miraculis. apēdēs
ad aures illi⁹ pciosissimas gem
mas spei: qbus secura est thala-
mū superne patrie introire sine
oi deceptione vel fraude. vñ Ri Ri.
car. li. i. de trinitate. vtinā atten
derēt iudei vtinā aduerterēt pa
gani cū quāta ꝯscie securitate ꝓ
hac parte ad diuinū iudiciū po
terimus accedere. Pōne cuz oi
ꝯfidētia deo dicere possum⁹ dñe
si erroꝛ ē a teipso decepti sum⁹.
Nā illa tantis signis ꝛ ꝓdigijs
confirmata sunt ꝛ talibus q̄ nō
nisi p te fieri pñt ꝛ certa a sūme
sanctitatis viris sūt nobis tradi
ta cū sūma ꝛ auctētica atestatōe
ꝓbata teipso coopāte ꝛ s̄mone
ꝯfirmante sequentib⁹ signis.

a Rcha sanctificatōis tue
ps. cxxxi. Prouid⁹ pa- B
terfamilias paratū sem
per hꝫ panē ꝛ refectionē filiorū
in archa ne illos pmat esuries.
verū ē qꝛ ibi duplex est refectio
s. ꝓ dieb⁹ vsualib⁹ ꝛ ferialib⁹: ꝛ
ꝓ dieb⁹ festiuis. in qbus fami-
lia ꝯsueuit abunda[n]ti⁹ ꝛ altius
refici. Spiritualit[e]r. Xp̄s ē pa-
terfamilias omnium fideliuz.

Ideo optimā fecit illis ꝓuisio-
nē in archa ecclesie ꝺ spiritua-
li annona: qa ibi hꝫ paratū pa
nē qui ꝺe celo ꝺescendit. Iteꝝ sa
crā scripturam que est aīe sācte
cibꝰ. Iteꝝ sacramētū pnīe quo
ꝺeficiētes recōciliant̄ ꝺeo. sꝫ iste
est cibus ferialis ꝛ viatoꝝ sꝫ cuꝫ
ꝑueniemꝰ ad festū eterne bea-
titudinis: ministrabit̄ nob̄ pa-
nis nobilioꝛ q̄ȝ mō credimus ꝛ
qꝺ sola fide sumimꝰ videbimꝰ
Fig. facie ad faciē. Fig. In archa te
stamenti erat māna tabule testa
mēti virga Aarō que floruit vt
ponit Apo. ad Heb. ix. Spūali
ter. in ecclia est māna celestis pa
nis. s. coꝛporis xp̄i ꝯtinētis oēꝫ
suauitatē gratie. Sūt etiā tabu-
le noui ꝛ veteris testamēti vl' le
gis sacre. vn̄ infoꝛmamur ꝛ in-
struit̄ ꝺe via que ꝺucit ad celos.
Tertio est ibi pnīe ꝺisciplina q̄
reflozet aīa nr̄a ꝛ ꝓducit fructꝰ
sapidos i ꝯspectu ꝺei qbꝰ mere-
mur abūdantiā indulgentie. sꝫ
cū ꝑuenerimꝰ ad festū fruemur
abūdātius: qꝛ qꝺ hic seminamꝰ
recolligemꝰ ibi speciosius ꝛ ꝺul
Gre. ciꝰ Gre. In quadā omē. sancta
ecclesia ꝺuas hꝫ vitas. vnā qua
merces colligit: aliā in qua ꝺ re
ceptis muneribꝰ gaudet atqꝫ i
vtraqꝫ vita sacrificiū offert. hic
vꝫ sacrificiū cōpunctionis. illic
sacrificiū laudis.

C. q
Qui ꝺescendunt mare in
nauibꝰ. ps. cvi. Quādiu
nauis agitat̄ fluctibꝰ naute nō
fruunt̄ lucri ꝺulcedine: qꝛ est i-
tētio coꝝ ad artem nauticam ꝓ
pter innumerabilia pericula qꝛ
non possunt intendere ad aliud
sed tracta naui ad poꝛtum ꝛ ven
ditis mercibus: tūc ꝑcipitur
lucri ml'titudo ꝛ quiete gaudēt
super his que sudoꝛe ꝛ laboꝛ ac
q̄sierūt. Spūal'r. q̄ꝺiu sumꝰ in
p̄nti vita nauigamꝰ in ecclīa mi
litante circa quā tot fiūt tētatio
nis ꝓcelle qꝛ satis est posse ipsas
vitare. ita qꝛ non possumꝰ plene
vacare cōtēplationi celestis lu-
cri. sed cū nauis hec poꝛtū itra-
bit cū plenitudine fideliū eter-
ne beatitudinis. Tūc fruent̄ fi-
deles fructu quē ꝑcipiet ꝓ la
boꝛe quē passi fuerint. ꝛ cessa-
būt fluctus vite huius aduersi-
tatis. Fig. Gen. viij. Cessātibus Fig.
aquis ꝺiluuij: archa q̄euit i mō
te excelso. ad quem etiam aque
ꝺiluuij ꝑus archā eleuauerant
Spūaliter. per archaꝫ subaudi
militātem eccl'iam quam aque
multiplicis turbationis quāto
amplius cōcutiūt tanto amplꝰ
in fidei foꝛtitudine firmant ꝛ cō
stantioꝛem efficiunt. vnde Hi- Hil.
larius. vij. ꝺe trini. hoc habet ꝓ-
pꝛium in ecclīa: qꝛ ꝺum ꝑseq
tur floꝛet. ꝺum compꝛimit̄ cre-
scit. ꝺuꝫ contēnitur pꝛoficit. ꝺū
leditur vincit. ꝺum arguitur i-
telligit: tunc stat cuꝫ superari vi
ꝺetur. Igitur est semꝑ in ago

ne quousqꝫ impleat numerus electorum. Quo completo req escet in mōte dn̄i ⁊ loco scō ei⁹.
Gre vnde Gre. in epistola ad Jesanū. Archa iquit cessāte diluuio in monte quieuit qꝫ huius vite corruptione cessante cū maloꝝ operū fluctus trāsierint in celesti patria sancta ecclesia velut in excelso monte requiescet.

D s Peciesi celi gloria stellarū ecclesiastici. xliij. notandum ꝙ est quedam stella in celo quam vocant polū ⁊ est immobilis. vulgo eniꝫ dicitur tramontana: ⁊ circa illam sunt. viij. stelle circūeūtes semper illam nec vnqꝫ eam deserūt ⁊ vocāt eas arturū vulgo dicūtur curr⁹. Spiritualiter. ecclesia militāś assimilaẗ stelle supradicte imobili pp firmitatē ⁊ cōstantiam fidei qa nulla ꝯcussione vnqꝫ potuit remoueri a xp̄o cui sit cōiuncta est: imo quanto amplius ꝯquassatur firmior ef
Gre ficiẗ. vn̄ Gre. in moralibus. tūc sancta ecclesia: valētius in ỽtute efficiẗ: cū ardētius pro veritate fatigaẗ. habet. n. circa se. vij. stellas. i. septē ỽtutes. tres theologicas ⁊ q̄ttuor cardinales. q̄ in voce p̄dicatoꝝ circūferūtur i ecclesia ⁊ nunqꝫ ipsam deserunt
Fig. Figu. Apoc. i. vbi beatus Jo. in medio. vij. candelabroꝝ aureorū vidit similē filio hoīs qui habebat in dextera sua. vij. stellas. Spūalit. per hūc filio hoīs similē subaudi ecclesiā que similes mores sponsi moribus habet q̄ ⁊ si stella nūcupeẗ ⁊ ipse sponsus ēt stella dr̄ eo teste. Apoca. xxij. Ego inq̄t radix ⁊ genus. Dauid stella lucida ⁊ matutia. Igiẗ hꝫ eccl̄ia. vij. stellas i dxtera sua. qꝫ hꝫ. vij. prenominatas virtutes quib⁹ omnē conaẗ nationē dirigere. Nā in fidelib⁹ n̄ credentibus lumē fidei charitat] ⁊ spūi scē trinitatꝫ doctrine p̄bet vt ipsos ad suuꝫ iducat gremiū. Fidelib⁹ ỽo qui sācte trinitatis articulo in gremio eccl̄ie ꝛquiescūt quattuor cardinaliū virtutū largitur disciplinaꝫ: vt morib⁹ decoreẗ humanis. ⁊ vt reddat oēs atqꝫ faciat vni⁹ moris habitātes i⁹ domo: omnes conatur suo studio adiuuare. Jō
Gre. in mora. sup Job ꝑtractāś illud verbū. Qui facit arcturuꝫ ⁊c. ait est in arcturo ꝙ consideratius possum⁹ intueri. In septē quidē stellis voluiẗ: ⁊ modo q̄dē tres ad sūma eleuat atqꝫ ad ima quattuor iclinat. mō superi⁹. q̄ttuor erigit. ⁊ tres inferius premit. Sic sancta ecclesia modo infidelib⁹ trinitatꝫ notitiā: modo fidelib⁹ q̄ttuor ỽtutes quasi rotatu p̄dicatoīs stat⁹ sui specieꝫ quodāmodo mutat. Gre
Fig.

n Quis operiebaẗ fluctib⁹ Mat. viij. Not. ꝙ sunt quattuor p̄ncipales ven E

ti in mari. s. oriēs: occidēs: au-
ster: ⁊ aquilo. quoꝝ cōmotione
causatur maritima pestis. Naꝫ
mare nō fluctuat nisi cōcussiōe
ventoruꝫ. Spiritualiter. Erga
nauim ecclesie per huius maris
procelosi nauigātē. q̄ttuor na-
tiones tempestatem non modi-
cam causarunt. Nā ab ipsis cu
nabulis nō ei d̄fuit persequtio.
P̄mo vt ita dicaꝫ percussa fuit a
iudeoꝝ colegio tanq̄ ab orien-
tali plaga fluctuante ⁊ furente
sup dn̄m ⁊ creatoreꝫ suum. Ps.
Omnes fluctus tuos induxisti
super me. Secūdo a pplō genti
lium quoꝝ insipiētia velut fri-
gidi ⁊ sicci a veri solis lumine ⁊
charitate distātes fuderunt san
guinē sanctoꝝ sicut aquaꝫ. Ter-
tio a secta hereticoꝝ qui austra
li fecunditate sacre scripture
accipientes fructus suo pestife-
ro flatu ꝯuertebant in fluctus.
Quarto possumꝰ dicere ꝙ a fal
sis xp̄ianis quorum diuisio ec-
clesiam multo tēpore nō modi-
cū cōturbauit. vel possumus di-
cere ꝙ ista quarta concussio re-
seruat̄ fienda tēpore antixp̄i iā
occidēte presentis vite luce. ex
Fig. supradictis habetur. Fig. Danie
lis. vij. vbi ipse Daniel vidit q̄t
tuor vētos pugnare i mari ma
gno: ⁊ post eos vidit quattuor be
stias exeūtes de mari. quarū p̄-
ma erat sicut leena habēs alas
duas qbus depositis in terram.
cecidit ⁊ pedibꝰ ābulauit. Alia
erat similis vrso ⁊ habebat tres
ordines dētiū ⁊ comedebat car
nes plurimas. Tertia vero simi
lis erat pardo ⁊ habebat. q̄ttuor
capita. Quarta vero nomine n̄
cognoscit̄. sed erat oībus dissi-
milis omnia cōminuēs. ⁊ habe
bat dētes ferreos. ⁊ qd̄ dentibꝰ
nō cōminuerat pedibꝰ conculca
bat. Sp̄ualiter. De q̄ttuor be-
stie ex q̄ttuor procedentibꝰ ven
tis q̄ttuor sunt ꝑsecutiones su-
perius nominate. nā per leenaꝫ
duas alas habētem subaudi sy
nagogam decoratā lege ⁊ ꝓphe
tia qbus velut alis ad superio-
ra volauit. Sed cito illis deposi
tis cecidit in terrā ⁊ ꝯmixta est
īter gentes per cupiditatē ⁊ ne-
quitiam. ⁊ didicit opera coꝝ per
ydolatriam ⁊ maliciā. hoc fecit
illud peccatū ⁊ scelus nephādis
simū qd̄ cōmisit fures cōtra sal-
uatorē suū cōtra quē facta ē si-
cut leo in silua ⁊ nō solū i caput
sed ēt in mēbris peccauit. Jō pu
nita cōtritione valida in se ⁊ fi-
lios suos iuxta dn̄i vaticiniuꝫ.
Secūda vero bestia fuit natō gē
tiliū cū triplici pctōꝝ genere. s.
ꝯcupiscētia carnis: cōcupiscen
tia oclōꝝ: ⁊ superbia vite: peccā
tes multa martyrū milia inter-
fecerūt. sꝫ euanuit coꝝ rabies p̄
uēta fidei lumine. Nā multoꝝ
scōꝝ miraculis ⁊ prodigijs vi-
sis deposita feritate hūeros sup-

posuit iugo xpi. Tertia vero bestia pdo filiis: fuit secta hreticorū q depicti et decolorati diversorū colorum. s. errorum simplices decipiebāt. Et no. q dr bestiā pdictā habuisse q̄ttuor capita: q2 hi hēretici versipelles colorabāt hereses suas doctria q̄ttuor euāgeliorum. Sed hāc bestiā fugarūt sctī doctores a cōfinib9 ecclie. q̄rta vero terribilis hec ē diuisio xpianorum q̄ nullo noiat noie: q2 nulla est cā curtalis feralis iniqtas iter xpianos vigere debeat. Et ve dicit sine nomine: qa nomina eorū qui caracterē hui9 bestie portāt in fronte deleta sunt de libro viuētiū. habet nāqz hec bestia dētes ferreos quib9 m̄ltas carnes deuorat: q2 xpianorum grex huius bestie subditus dētib9 ferreis. i. ense et gladio seipm dilatauit. Job. xiij. Quare lacero carnes meas dētib9 meis. Sed qd non lacerat dētib9 cōculcat pedibus. q2 qdā qb9 nō est licitum arma subripere cōtra pximos affectiōib9 et volūtate feriunt et occidūt. Et sic phdolor fluctuāt corda ꝓuorū xpianorum q̄si mare feruēs circa nauiz petri vt ipsa videat operiri fluctib9 et pcellītis et discordie filiorum: imo nō filiorum: sz ꝑuorum spuriorum pessimorum. quos tota trinitas scā excludet ab hereditate

Au gfiliorū. vñ Aug. de verbis dñi. q in pace nō erit inuent9 a pre abdicabit a filio: exheredabitur a spiritusācto alienus efficietur: nec ad hereditatē dñi poterit puenire q testm̄ pacis noluerit obseruare. Possem9 tñ per q̄rtaz bestiā antixpm itelligere q tpe suo de fidelibus ecclie magnam faciet stragē et nisi abbreuiarentur dies eius nō fieret salua omnis caro.

f Edes tua deus in secl'm ps. xliiij. regia sedes in qua solet sedere rex rūsur9 ppl'o sp est eminētior et ornatior aliis pcut decet regiā maiestatē. Spūaliter. sedes eterni regis est sancta ecclia. nā ad illā ppls cōuenit xpianus p suis causis suo regi locuturus. Jō h sedes fulget decēti decore vt ex illa appareat regis magnificētia. Fi. iij. Re. x. vbi legim9 qd Fig. Salomon fecit in domo libani tronū d ebore grandē et vestiuit eū auro purissimo. Et tron9 habebat sex gradus et sumitas troni rotūda erat. In pte posteriori erāt due manus tenētes sedile hinc atqz inde: et duo leones stabāt iuxta man9. et xii. leonculi stabāt iuxta. vi. gradus. et i illo trono sedebat rex Salomon et ad illū accedebāt pncipes isrl' ad loq̄ndū regi. Spūalr. p hūc tronū subaudi eccliam militantē que pro tāto dr de ebore pp ſi dei puritatē. Et cādorē qui acqrit in fronte baptismi. Cañ. iiij Quā pulchra es amica mea et

macula nō est in te. Vestita ē au ro purissimo: q2 fulget luce cha ritat. s. dī 𝔱 pximi. hz. vi. grad⁹ misericordie opera qbus electi gradiunt ad requiē eterne bea titudinis. Et sūt ibi. xij. leōculi: q2 articulis fidei decorat 𝔱 dota tur. 𝔱 p tāto dñr super gradus illos stare. qm̄ que misericordi ter facimus fidei robore firmā tur. Sūt ibi due man⁹ regētes q2 natura diuina 𝔱 natura hu mana in vno xp̄o existentibus ecclīa sustentat. Sunt ibi iuxta man⁹ duo leones. s. antiquuz 𝔱 nouū testm̄: quoꝝ rugitu sácta ecclīa ab ifidelib⁹ defensat. Nā iudei latrantes ꝯ ecclesiā cōfun dūtur a veteri testamento. sicut pz de Jsaya clare 𝔱 lucide euā gelizāte passionē 𝔱 icarnationē 𝔱 mortē xp̄i. hoc idē pz d̄ Hie remia 𝔱 oib⁹ aliis 𝔱 d̄ pfiarchaꝝ rū gestis que omnia ꝯtingebāt in figuris xp̄i. hereticos vo la cerat testm̄ nouum vbi simplex puritas euangelij apertā decla rat veritatez. Sed erat sumitas troni rotūda q2 cuz puenier ad superne glie dignitatē reperiet eterna pfectio omni excluso de fectu. Ad hāc igit regiā sedez fideles ex infidelibus facti ve niūt cās suas. i. delicta 𝔱 pecca ta dño ꝯfitētes. 𝔱 ab ipso plusq̄ sprēt recipiunt in eadez. vnde

Aug Aug. de cōsecratione in quodaz sermone ecclesi. Est inqt ecclia oium credentium mater q̄ na tos ad mortē regenerat ad salu tem. per quaz christus plus re stituit in gratia q̄ perierit in na tura. 𝔱 Ade transgressoris de ge nerē plem in adoptionem diui ne paternitatis assumpsit 𝔱 de paradiso exheredatos celi red dit coheredes.

D Omum tuā decet sancti tudo. ps. xcij. tripliciter S solet ornari palatiuz re gis. pmo de pulchro itroitu vbi pmo cōueniūt gentes. secūdo d̄ pulchro 𝔱 decēti atrio vbi sistūt ad loquēdū. vltimo de amenissi mo thalamo vbi est qes regia. 𝔱 vbi iterdū secretā cuz magnis familiaribus habet locutionē 𝔱 cōsiliuz. Spūaliter. Ecclesia est domus optime ordinata. q2 ibi est introit⁹ lat⁹ 𝔱 magnus p co piā indulgentie vt oium volen tiū intrare multitudo ad xp̄m largā inueniat benedictionez si ne sint infideles per baptismū i trātes siue sint fideles p lachry mas redeūtes. scdo hz atriū se curū. vbi ꝯueniūt fideles ad lo quēdū xp̄o regi suo per d̄uotas orōnes. vt cū iusta petierint ne quaq̄ dubitēt exaudiri. vltimo est ibi thalamus secretior. i. ꝯtē platōis act⁹ i quo etern⁹ rex cū paucioꝝ⁹ familiarib⁹ loqt vbi sūt repositi thesauri regis melio res. Fig. leui. In introitu tēpli Fig. erat piscia vbi lauabat aialia sa

crificij. intus vero prius veniebatur ad altare incensi. vltimo erat locus qui dicebatur sancta sanctorum. ad quã solus sacerdos summus semel i anno accedebat. Spũaliter. Subaudi per piscinã aquã baptismi. et aquam lachrymarum. nã quod vna facit infidelibus alia facit peccatoribus fidelibus. Naz quod fecit aqua baptismi paulo: lachryme fecerũt Petro. Naz vt aque baptismi excluserunt Paulo persecutionis notaz. ita lachryme Petri diluerũt in ipso negationis ma-

Leo culã. Unde Leo papa in sermõe cene dñi de lachrymis Petri ait. Felices inquit aplẽ sancte lachryme tue. que ad diluendam culpã negationis: virtutẽ sacri habuerũt baptismi. secũdo inuenitur ibi altare incensi per quod subaudi pplorũ orõnẽ que tãto acceptior est in cõspectu dñi quãto a pluribus simul cõgregatis in dei

Am. laude fuerit egressa. vñ Ambr. li. de pnia. multi minimi dũ congregant vnanimes fiunt multi et multorum preces impossibile est cõtẽni. Ultimo inuenitur sancta sanctorum per quã signatur supernoruz cõtẽplatio. Sed no. quod ad locuz illũ solus sacerdos ingreditur. quia ille qui exclusis secularibus negocijs deũ quẽrit liberius ipsum inuenit. vñ sciendũz est quod sacerdos dicitur sacra dans: Sacramẽtũ. n. i nobis quod deus sibi dandũ acceptat est cor nrm. de quo ipse per sapientez dicit. Fili prebe mihi cor tuũ. Igitur cũ libere cor nrm dabimus deo expeditũz ab oi corporali affectione: similes erimus sacerdoti magno: qui turba relicta foris intrabat in sancta sanctorũ. Aliter. n. ipse deus nõ nobiscũ familiariter cõuersatur nec nobis osñderet supne maiestatis thesaurũ nisi rerũ mũdialiũ abiceremus ipedimẽtũ. Gre. li. v.

Gre moral. Mẽs nr̃a nullo modo ad vim intime cõtẽplationis rapitur: nisi studiose prius a terrenorum desideriorũ tumultu eripiatur.

V T possitis cõprehẽdere cũ oibus scis ad Ephe. iij. No. quod oẽ corpus est trine dimẽsionis scdm suã quantitatẽ: hz. n. lõgitudinẽ. latitudinẽ: et profunditatẽ. hec videmus eẽ ẽt in corporibus naturalibus et i corporibus artificialibus. Spũalr. ecclesia fideliũ est quoddã corpus cuius xps caput est nosq3 eius mẽbra. habet. n. quãdã lõgitudinẽ i. quedã seruãda in longitudĩe vite pñtis: habet ẽt latitudinẽ. i. latitudinẽ sui gremij vt filiorum capax efficiatur. habet ẽt altitudinẽ suã ad quaz alieni vel extranei nequeãt puenire. Fig. Geñ.

Fig. vi. Archa Noe in quã tpe diluuij humanũ genus fuit saluatũ hũit hec tria: quia lõgitudo eius fuit trecẽtorum cubitorum. altitudo. xxx. latitudo qnq̃gita. sz i sũmo cõsume

baf in vno. Spūalr. ecclia dei i
qua per baptiſmū ſaluandi ſal-
uanf. hꝫ lōgitudinē trecentoꝝ
cubitoꝝ. Nā ꝑ h. iij. cētenaria
debem⁹ itelligere fidē ſpē ⁊ cha
ritatē. Nā hec tria in lōgitudi-
nē vite pn̄tis ſeruāda ſūt. in ſū-
mo vero vite future fiet cōſuma
tio in vno tm̄: q̄ ibi ſolū rema-
nebit q̄ pmanet charitas. Alti-
tudo v̄o ē triginta cubitoꝝ per
has. iij. decenas ſubaudi trini-
tatis articulū q tāte exiſtit alti-
tudis: vt nemo ex̄ne⁹ a fide poſ-
ſit ad illū attingē. ⁊ cōſumaf in
vno ꝓ tāto: q̄ lꝫ in deo ſint. iij. ꝑ
ſone: vna tm̄ eſt eēntia ſeu ſbſtā
tia: latitudo vero ei⁹. l. ē cubitoꝝ
⁊ denotat ſancti ſpiritus gr̄aꝫ ꝑ
quā dilatatū eſt ecclie gremiuꝫ
in multitudine credentiuꝫ que
quidā grauidata eſt. l. die. a dn̄i
ca reſurrectionis. cui⁹ figurā p̄-
ceſſit datio. ſ. legis poſt. l. diem.
ab exitu egypti. Jō qnquageſi-
mus annus iubileus vocatur i
quo oīa libertati reddebantur:
q̄ qui ad gremiū ecclie ꝑuene-
rit per ſacrū baptiſmū: tāta i ip
ſo diffundef gr̄a ꝙ de ſeruitute
diaboli deueniet ad adoptionē
filioꝝ dei. patet ergo q̄lr fabrica
ta ⁊ formata ſit ecclia ꝓ ſalute
oīum fideliū. ⁊ q ex̄ illā reperiē
Aug tur aquis diluuij peribūt Aug.
de fide ad petrū. ecclia eſt q̄dam
forma iuſtitie. i. ꝯnex⁹ oiuꝫ i cōi
orat i cōi opaf. ſine ecclie catho
lice ſocietate nec baptiſm⁹ alicui
ꝓdeſſe p̄t: nec opera miſericor-
die. niſi forte vt minus torq̄af.
Uam magna multud.
q t. d. q. ab. t. te. ps. xxx. J
Nō pōt ſēſus qſq; iudi-
care d' alieno obiecto qn ſepe d
cipiaf ⁊ erret. Nā ſi hō viſu iu-
dicet de ſapore fallitur q̄ inter-
dū iudicabit dulce amaꝝ ⁊ ecō
uerſo. ſimiliter nō pōt ligua lo
quēs deſcribere viſa ad plenuꝫ
vt auris capiat per auditū q̄ ſūt
viſu cernēda q̄ lingua nō ſuffi-
cit oīa deſcribef. Spūaliter. ter
rena generatio ⁊ a ſpūalib⁹ alie
na nequaq; capere pōt quāta ſit
ſuperioꝝ dulcedo. Nā q d terra
eſt: de terra loqtur. vn̄ Greg. in Gre
mora. Carnales hoies pn̄tē vi-
tā diligūt q̄ q̄ꝫta ſit eternitatis
glia nō attēdūt: vt dū perhēni-
tatis eternitatē nō ꝯſiderāt cur
ſum ſtationē ⁊ res mobiles fir
mū habitaculuꝫ arbitranf. Sꝫ
cū guſtauerint dulcedinē vber
tatis xp̄i ⁊ q̄ ꝓmiſſa ſunt diligē
tib⁹ deuꝫ: vileſcūt oīa que finis
anguſta: hinc igif reges terre
audiētes voces apl'oꝝ ⁊ ſancto-
rū narrare ꝓmiſſa. eo qd ſuper
humanos ſēſus eēnt credē non
valebāt: ſꝫ viſis miraculis ⁊ gu
ſtatis gratijs ſanatū eſt palatū:
⁊ cucurrerūt admirati ad tam
ſuauē ſaporē relinquentes oīa
amara mūdi. Et ſic cōgregata ē
ecclia ex natiōib⁹. Fig. iij. Re. l. Fig.

Cũ regia Saba venisset cũ ma
gna familia ad videndũ sapiaʒ
Salomõis: quã sola fama i ter
ra sua audierat in tãtã icidit ad
miratione vt fieret in extasi vi-
dens videlʒ ordinẽ seruientiũ
ꝛ ciboꝝ ministroꝝ mensarũque
eius. Jõ ait. Nõ credebã narrã
tibus mihi hec. ſʒ nũc vt video
nõ fuit mihi narrata medietas
Beati sũt serui ꝛc. Et dedit ml'
titudinẽ auri opum ꝛ aromata
multa. ꝛ rex regine imensa do-
na largitus est vt narrat magi
ster. Spũaliter. regina saba est
ecclesia. vñ Aug. in quodã ser-
mone de ꝯsecratõe ecclie. Eccle
sia inqt est regia q̃ venit a ptib⁹
ethiopie audire sapiam Salo-
monis. Sʒ h̃ tm̃ ex vna regiõe
sed ex diuersis mũdi ptibus re
ges pitura cõuenit. Venit igĩ
ad redẽptorẽ ꝛ eruditorẽ suũ:
vt stultitia erroris doctrinã pci
Aug. peret veritatis. hec Aug. Hec
igĩ regina pmo audiuit a pro
phetis ꝛ sanctis magnalia que
xp̃s operaturus venerat i mũ-
dũ circa gen⁹ hũnaũ hoꝝ nãqʒ
doctrina imbuta venit ad xp̃m
gressib⁹ fidei. ꝛ applicata Hie
rusalẽ ad visionẽ regis pacifi-
ci locuta ẽ ei qcqd hẽbat i cor-
de. Sic illa venit ad xp̃m ad p-
cipiẽdũ sacre scripture dogma
ta de gestis aduẽt⁹. ꝛ icarnatio
Aug. nis ꝛ passiõis xp̃i. vñ Aug. vbi
s̃. In figura regine h⁹ venit ec-
clia ex gẽtib⁹ ꝛ a finib⁹ terre i-
ponẽs fines vitijs cupiditati-
busqʒ frenis audire sapiaʒ Sa
lomõis. i. pacifici dñi nr̃i Jesu
xp̃i q fecit vtraqʒ vnũ. soluens
inimicicias inẽ deuʒ ꝛ hoies in
carne sua. venit audire ꝛ discer̃
de filij dei illumiatiõe ꝛ iudicio
futuro de aie imortalitate: ꝛ de
scẽ resurrectõis glia. h̃ Aug. ꝛ Aug.
cũ oia illa p sacrã scripturã di
dicerit a pp̃his narrata: a xp̃o
ꝯpleta: p aplo̕s pdicata. his va
fidei adhesiõe adhẽns ait. Nõ
credebã narrãtib⁹ mihi hec: ſʒ
vt video nihil audierã respectu
ei⁹ q̃ ẽ. vñ aug. vbi. s̃. vidit iqt Aug.
ecclia sapiaʒ xp̃i ꝛ accepit doc-
trinã salutꝫ: ispexit spũaliũ mi-
rabilia bonoꝝ. Agnouit veꝝ fa
bricatorẽ celi ꝛ terre ꝛ potẽtissi
mũ hũani gñis ꝯditorẽ. Vidit
ꝛ domũ quã hedificauerat. i. i-
carnationẽ hois assũpti. vidit
cibos ei⁹. i. altaris sacr̃a. vidit
oꝛonũ supplicationũqʒ myste-
ria ꝛ obstupuit. vbi vidit inexti
mabiles diuitias dñi sui: dixit
qʒ ad regẽ. ver⁹ ẽ s̃mo quẽ audi
ui i ẽra mea: vincũt mãifesta q̃
cerno dulcedinis magnitudi-
nẽ cogitatõis mee sẽsũ supãt. h̃
aug. Sʒ tũc regia h̃. i. ecclesia:
mũera clemẽtie dõauit xp̃o re
gi. i. v̊tutũ thesauros ꝛ aroma
ta deuote pnie. vñ Aug. vbi. s̃. Aug.
Tẽ illa exhibẽs exẽplũ do suo
pfert digna celo ꝛ valitura ce-

lũ multiplicia munera. gẽmas misericordie. Justitie margaritas: diuersorũ odoramẽta meritorum. i. aromata cõpũctiõis: et suaue olẽtis balsamũ castitatis. h aug. s3 a rege multa maiora recepit: qr oio icõphẽsibilia et inestimabilia. vñ aug. vbi. s. Recuera id qd pparat deus diligẽtibus se fide nõ cõphẽdit: spe ñ attingit: charitate nõ capit: desideria et vota transgredit: acqri põt: estimari non põt.

Ⓒ De elemosyna.

A a Ccipe lras tuas. Luc. xvi. mercatores existẽtes in pria d q nullus audet extrahere pecuniã et ide recedere eos oz: et ad ppria remeare: csueuerũt cponere cũ mercatoribus illis q societatem hñt i pria ad quã isti tẽdũt. Dãt igit pecuniã illis sub cirographo recepturi ipsã i ciuitatẽ ipsorũ: et h mõ mltũ lucrãt: qr plus recipiunt q tribuãt. Spũalr. Nos sumus in qdã pria in q nõ ẽ poss extrhere aurũ vel argẽtũ vel pecuniam aliquã: h pria pñs vita ẽ. Nã i exitu ordinati sũt scrutatores q neqq inde exhi pmittunt.

Ber. Ber. i quodã smõe. mũdus iniqtatẽ talẽ cstitu it ianitorẽ vt inde nihil asportari pmittat de facultatibus mundi: verũtñ culpa et vitiũ meritũ et virtus ipsã inuisibilẽ aiam csequunt: nec v3 h portarũ angustia detineri. Igit ñ volumus aurũ et argentũ nostrum illesũ: intactũ: et augmẽtatũ fcere in pria ad quã tẽdimus. i. i futura vita: qram gẽtes qrum sit illa pria: cũ qbus mercedes dãtes illis hic que hinc extrahere ñ possumus: hi mercatores sunt pauperes quorũ est regnũ celorũ. Illis debemus tpalia bona tradere sub cirographo euãgelij recepturi in patria illa. mltiplicata cẽtuplo. Figu. Thob. vi. Thobias cum esset diues pstauit gabello in ciuitate rages decẽ talẽta sub cirographo. Factus aũt paup et cecus misit Thobiã filiũ suũ cũ cirographo ducatu angeli q nõ solũ decẽ talẽta rẽcepit sed et filiam raguelis cũ hereditate eius in spõsã obtinuit: et reuersus pri visũ restituit et simul cũ eo feliciter habitauit. Spũaliter. Thobias q dat gabello. x. talenta sub cirographo est diues qui abundanter elemosynas pauperi largitur sub spe euãgelice pmissõis: tũc ille deuenit ad paupertatẽ et cecitatẽ cũ morte pueñt expoliatur bonis tem poralibus et puatur psentis vite luce. Igit pergit Thobias iunior cũ cirographo qñ spiritus relicto corpe cũ spe retributiõis ascendit ad xpum angeli sancti gubernatõe. Hic nõ solũ recipit bona quãta fecit vel tribuit: s3 efficit vite beate spõsus et xpi coheres in glia. Fig.

demum ad corp⁹ propriū rediturus illuminabit̄ p glorificationē: ꝛ simul in illa beatitudine feliciter habitabit. Ecce q̄ꝫ bonū est cū pauperib⁹ mercari
Aug. vñ Aug. in quadā epis. Si vis esse mercator optim⁹ fenerator egregius: da qđ nō potes retinere vt recipias qđ non potes amittere. da modicū vt recipias centuplū. da tpalē possessionem vt recipias vel conseq̄ris eternalez hereditatem.

B c Esuriui ꝛ dedistis mihi mãducare. Mat. xxv. hō tpe famis hñs puulos ꝛ paup̄ exñs plus gaudet accepta bucella panis q̄ꝫ si tpe abundãtie daretur sibi equus. Spūaliter. dū sumus in hac vita est xp̄s paup ꝛ esuriēs: ꝛ hꝫ multā secum esurientē familiā .s. multitudinē egenoꝝ. ps̄. ix. Tibi derelictus est paup orphano. ꝛc. Igitur vadit p corda fideliū diuitū hostiatim mendicando. Apoc. iij. Ego sto ad hostium ꝛ pulso si quis mihi aperuerit intrabo ad illū ꝛ cenabo cum illo: ꝛ transiens ministrabo. Et sibi dnegat corpalis seu carnalis affectio puidere de eo q̄ ipsemet largitus est nobis. Jō aiaduertendū est ne incurramus negãdo sibi sua idignationē suā: vt cum furore bonis omnib⁹ expoliatos nos tradat
Fig. in eternalibus penis. Figu .i. Reg. xxv. vbi legim⁹ q̄ cū Dauid electus esset ad Saul ꝛ vagus atq̄ꝫ pfugus cū multis pueris habitaret in nemore misit nuncios suos ad Nabal cū pecora tondebant̄: vt sibi ꝛ pueris de aliq̄li victu subueniret. Qui Nabal vilipensis atq̄ꝫ deiectis cum rubore pueris Dauid rñdit. ergo ego dabo cibaria que pparaui laboratorib⁹ meis Dauid ꝛ pfugis q cū eo sūt absit: h̄ audiēs Abigail vxor ei⁹ timēs furorē Dauid statim onerato asino pane alijsq̄ꝫ refectionib⁹ occurrit Dauid iam in via venienti ad exterminanduꝫ Nabal ꝛ oīa que illi⁹ erant. Placauit Dauid illa: ꝛ mutauit iram eius in amorē: intantū q̄ inde ad paucos dies decedente viro suo Nabal assumpta est in spōsam a Dauid. Spūaliter. p nabal diuitē ingratū deo subaudi p Dauid xp̄m qui deiectus est a mundo cū pueris suis. i. pauperibus. Requirit diuitem vt modicū tribuat spondens se illi multa redditurū. Aug. d verbis dñi. Dicit tibi xp̄s da mihi ex eo qđ dedi tibi. De meo q̄ro da ꝛ redde: habuisti me largitorem fac me debitorē: habeā te feneratorē. Tpalia mihi das ꝛ eterna tibi restituā. teipsuꝫ tibi reddaꝫ. Sed vide quid rñdeat carnalis homo ꝛ corporalis diues cuius deus venter est. cui⁹ Aug

dñis aurum est. Ergo ego dabo istis pultronib' q̄ meis filijs i tāto labore ꝯgregaui: excitat igitur xp̄s ad irā vt iustꝰ sup vindictam malefactoris intēdat ⁊ sibi rebellē puniat tā in persona q̄ȝ in rebus. Sed solicita aia lumine rationis illustrata onerato corpore misericordie opib' Dauid obuiare n̄ differt. i. xp̄o di. dñe ne in furore tuo arguas me. Quo facto deposito corpore i morte efficiet̄ xp̄i sponsa. Ecce q̄ȝ bonū p̄miū reddet misericordia: Petrꝰ ra. clamat deꝰ misericordiā volo. qui qd̄ vult deꝰ deo denegat a deo qd̄ desiderat: vult sibi negari. petit deus misericordiā nō sibi sȝ tibi humanā misericordiā petit vt largiat̄ diuinā ac paternā tibi misericordiā assume per quā liberari possis qui patrocinio misericordie certꝰ est d̄ venia sit securus d̄ absolutione ⁊ nō dubitet de misericordia. q2 nō solum eam p̄uenit sed etiam sententiaȝ reuocat.

Ecce q̄ debes Matth. xviij. Qū dñs in regiōe ꝓpria viam securā tenet ⁊ pontos aptos ad trāseundum flumina ꝓfunda cōstruit debite pōt a transeuntib' postulare pedagia ⁊ precipue si illa magnis sūptibus preparauit. Spūalr. via p̄ntis vite erat adeo periculosa añ xp̄i aduētū vt nullus ꝑ illā posset trāsire illesus. ps. xli. Quis est hō qui viuet nō videbit mortē: aut q̄s eruet aiaȝ suā de ma. in? Sed veniēs xp̄s pōtifex futuroꝝ bonoꝝ suis sumptib' ⁊ expensis. i. suū effūdens sāguinē notā ⁊ securā fecit nobis viā vite. Jō ipse ordinauit pedagia solui a transeūtib' illā cuius colectores pauperes sūt. Fig. iij Re. x. Salomō sub cuiꝰ regno totꝰ mūdus erat in pace ex quo vocatꝰ est rex pacificꝰ. Ipse ordinauit gētes q̄ colligerēt a vectigalib' que tenebant̄ regi ⁊ recepta illa p̄ntabant regi. Spiritualiter. Salomō rex pacificus fuit xp̄s sub cuius regno orta abundātia pacis inter nos ⁊ deuȝ. Ipse git̄ vt dictū est nobis fecit semitas securas ducentes recto tramite ad celū. sed ordinauit gētē suā. s. pauperes p̄sētantes illi q̄ a transeuntib' diuitib' recipiunt̄. Petrꝰ ra. Quicquid paup receperit mox reponit in thesauris celi. Manꝰ pauperū est cirographū xp̄i. quia q̄cq̄d pauper recipit xp̄s acceptat. da ergo hō pauperi terraȝ vt recipias celū. Da numuȝ: vt recipias regnū. Da micā vt recipias totū. Da pauperi vt det̄ tibi. quia q̄cq̄d pauperi dederis tu habebis: ⁊ qd̄ pauperi non dederis habebit alter. Reqrit igitur parū pontis factor ille q̄ nobis tātis sumptib' viam preparauit ad vitam. Quis igit̄ suffi

i

ciens inuenies ad retribuendū pro his que ipe retribuit nob? Ideo si nos & nostra daremus illi nihil est respectu eius quod
Ber. debem⁹. vnde Ber. in li. de diligēdo deo. Si totū inquit me de deo pro eo qui me fecit qd addā pro me iā refecto. Nec. n. tā facile refectus sum q̄ȝ factus. In primo opere mihi dedit me. i secūdo mihi dedit se. & vbi se mihi dedit me mihi reddidit. dat⁹ ergo & redēptus me pro me dedero & bis debeo me. Sed qd dn̄o pro se dato retribuā? Nā & si me milies rependere possez & qd sum ad deum meum.

D ¹ f Simulacra gentiū argentum & auruȝ. ps̄. cxiij. & cxxxiiij. No. q argētuȝ & aurum & oē fulgidū metalluȝ fedat erugo nisi sepe manu ducatur & tergatur. hoc pȝ in moneta abscondita in qua tāta aliquādo supuenit rubigo. q nec ymago nec littera legi pōt. spiritualiter. Aurū argentū & moneta: hec oīa facta sūt ad humanū vsum nō vt abscōdita reseruētur: qȝ tunc darent eruginem & erugo eorū surgeret in testimoniū ipoꝝ possessoꝝ i ↄspectu dei.
Pe. Ideo debēt diuites supflua pauperibus elargiri sibi necessaria retinēdo. & q cōtra hunc vsum charitatis fiet de preda paupeꝝ corrigeť a dn̄o. Petrus rauennas. Parum est quo caro eget natura exigit. qd̄ sufficit vite. auaritia causa ē q hō multa recōdit non sibi sed alijs ad suuȝ plane presentem vel futurū cruciatū. Fig. Exo. xxxij. Magna
Fig. tes israel fecerunt vitulū ↄflatilē ex auro & argēto a populo recolecto. quē adorabāt vt deū. Sed Moyses descendens de mōte vitulum redactū in puluerē posuit in aquā quod dedit peccatorib⁹ bibere in pn̄ia pro pctō vituli. Spūaliter. magnates israel sunt diuites huius mūdi. Qui pauperes expoliādo aliqn̄ eorū bona rapiendo. Aliqn̄ elemosynas illis qbus debētur denegādo: ↄflāt vituluȝ. i. corpus ppriū auro & argento & vestib⁹ preciosis & pascūt superfluo & delicato cibo sicut legiť in Luca de illo diuite epulone: qui bisso & purpura vestiebať & Lazaꝝ ad hostiū stantē pauperē & plenuȝ vlceribus negligebat. Sed descēdēs xp̄s vt intret in iudiciuȝ cū impijs & misericordibus ipe redactū corp⁹ i cinerē tradet vermibus deuorandū. Et elemosynā quā pauperi crudeliter denegauit perpetuis gemitib⁹ postulans nō accipiet spiritus in gehēna. Petr⁹ rauē. Ipse inquit Pe.
es qui induebaris purpura & bisso qd est o diues ab estu bissus non defendit: purpura nō restitit inferno deseruerunt te il- la & ipse nunc nudus estuas. su

das qui aliquando insultabas estibus artificiosa nuditate vesti tus. quid est et diues vbi sūt tor rētes torcularium tuorum vbi sunt horrea ad famez pauperis non minus cupiditatibusq co pijs dilatata? vbi sunt vina ad inopiā pauperis. vbi sunt flux⁹ lapsus? vbi sunt flumina mini sterior tuor? Ista oīa tibi perie runt non crimini qui sitis extre mi digiti guttam quam si vnaz solā dedisses pauper nō sitires.

C Ongregate illi sanctos ei⁹. ps. xlix. Dicit Tuli⁹ in li. de senectute. Qui nō laborat vt carus militib⁹ sit ama re milites nescit quādo oportet: humanitas aūt ducis in exerci tu⁹ flumen aduersus hostes est quia participatus cum domino labor cū persuadetur militibus minor est. Spūaliter. nos opor tet semper esse in duro prelio in vita pñti q nobis est militia assi dua. Ideo debemus conducere stipendio quib⁹ sim⁹ cari et ama biles vt necessitatis tpe cōgre gati nos ꝯ inimicos nostros de fendāt. huius milites sunt pau peres xpi quos si elemosynis cōdicimus: et cōpassionē parti cipem⁹ de ipsor labore ꝓhēdo il lis ꝯsolationē humanā accepto tempore de manu diaboli libe rabūt nos. Fig. Geñ. xiiij. cum v. reges cepissent Loth et fami liā eius et spolia Abraam cōgre gatis. ccc. vernaculis quos nu triebat ab infantia persequutus est. v. reges illos quibus fuga tis et percussis redemit filiū fra tris suis Loth simul cum omni bus que illius erant. Spiritua liter. v. reges sunt. v. praua de sideria que. v. sensus corporis i ficiunt adeo vt sepe captiuū du cant spiritū vt tam anime vir tutes q̃ꝫ totius corporis honesta tem subripiant. sed tunc cum ccc. vernaculis est subueniendū per hos. ccc. vernaculos subau di pauperū gregez quibus. iij. modis subuenitur scilicet ele mosynam substantie largiendo consilium dando et cordialiter compatiendo. Ideo nemo ex cusabilis redditur ad elemosy nam. vnde Augustinus super. ps. ciij. Si tu potes dare elemo synam da. si non potes affabi lem te fac scilicet per consilium et compassionem. coronat deus intus bonitatem vbi non inue nit facultatem. Nemo dicat nō habeo: charitas non de saccu lo errogatur. hec Augustinus. Igitur si pauperes stipendio ar mamus timere non possumus vitia contra nos insurgenda. Recuperamus eorum preci bus fratrem nostruz scilicet ho minem exteriorem quem. v. ho stes sic rapiūt: protegemus ho minem interiorem vt in conspe ctu dei excuset pauperum iter

(margin: C; Tul.; Fig.; Aug)

uentu et sic ptegetur totus homo dummodo ab homie pauperes ptegantur. Petrus ra. tractans illud. ps. Beatus qui intelligit super egenum et pauperem in quodam sermone sic dicit. Qui se nouit per malam vitam incedere seculi elemosyne semper secum ducat auxilium. Ad presidium sibi pauperum turmas vocet in die mala liberator illi deus assistit: quia a malis pauperes liberauit. in angustijs deus illum clamantem exaudiet qui pauperem cum clamaret audiuit. Non videbit dies malos: qui dies fecit videre pauperes. videbit diem malum qui in diem iudicij sine pauperum vocatione intrauerit sine cam accusant peccata que pauper excusat accusari non potest quem facietas pauperis excusauerit. hec Pe. ra.

Pe.

Qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum letantem. ps. cxij. Non est minus ex parte diuine potentie correddere prolem sterili antique quam dare partum virgini. licet effectus plis virginis sit nobilior et altior et hec pbat beatus Aug. in soliloquijs asserens oia que deus facit supra naturam esse eidem eque faciēda sicut oia que sunt super facultatem humanam eque oibus esse impossibilia. Unde dicit oipotens manus tua semper vna et eadem creauit in celo angelos et in terra vermiculos non superior in illis non inferior in istis. sicut enim nulla manus angelum ita nulla posset creare vermiculum. sicut nulla celum sic nulla posset creare vnum arboris folium. sicut nulla corpus sic nulla capillum album facere posset aut nigrum. Sed oipotens manus tua cui aia pari modo sunt possibilia. Nec enim ei possibilius est creare vermiculum quam angelum nec possibilius est ei extendere folium quam celum. Sed oia quecunque voluit sicut voluit fecit in celo et in terra in mari et in abissis. hec Aug. post ergo quod sit super naturam sterilem parere. et hoc sola dei potentia fieri pot et non naturali virtute. spiritualiter. peccatrix aia comparatur sterili cui licet se impossibile est producere salutis fructum quo possint obtinere celi hereditatem. Nulla arte pot fecundari humana. Uerum tamen pauperes illius refecti elemosynis: illi impetrabunt salutem: nam semen elemosyne cito crescit et oi tpe conualescit. Aug. sermone. xxv. de verbis dni. Fecundus est ager pauperum: cito reddit donantibus fructum. via celi est per quam venit ad patrem. Incipe ergo erogare si non vis errare. Figu. gen. xviij. vbi legimus quod postquam pauit Abraam peregrinos buccella panis statim facta est illi pmissio filij nasciturі Isaac. in cuius semine benedicendus erat totus orbis. et sic concepit et peperit sarra vxor eius sterilis et an

Aug

Aug

Fig.

ciqua. Spiritualr. si pauperes
peregrinantes ꝛ errãtes p mũ-
dum istum reficiamus nr̃is ele
mosynis aia nr̃a q̃tũcũq; pec-
catrix dimissa culpa nobis a do
mio misicorditer ɔcipiet a do-
ctrina diuini verbi ꝛ pariet fru
ctũ bonũ gaudiũ ꝛ risũ ɔsolató
nis per bonũ opus quo fecũda
ta obtinebit hẽditatẽ celi ꝛ me
rebit audire iter electos pr̃naz
xp̃i bñdictionẽ dicẽtis in die iu
dicij. Uenite bñdicti pr̃is mei
percipite regnũ. ꝛc. Quia esuri
ui ꝛ dedistis mihi manducare.
Et qd̃ alie virtuose artes facere
nesciũt equalr̃ aget feliciter ele
mosyna. Petr⁹ ra. In r̃gno ce
loꝝ corã oibus angelis in ɔuẽ
tu resurgẽtiũ. q Abel passus sit
q fabauit mũdũ Noe. q Abra-
ham fidem suscepit q Moy-
Pe. ses legez tulit. q Petrus super
onus ecclesie ascendit. deus ta-
cebit: ꝛ clamabit solum q co-
medit pauper.

De fide.

I Udicabit dñs pplz suũ.
i Deut. xxxij. Semp iu-
ra dãnant magl̃ pditorẽ
ciuẽ q̃z ex̃neuz inimicũ. ps. Si
inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi.
ꝛc. spũaliter. xp̃s habet paucos
impugnatores terre. s. fidei ca-
tholice. ꝛ sunt infideles. sz sunt
aliq secreti proditores filij xp̃ia
ni qui aperte cõtra infideles lo-
quẽtes suis moribus xp̃z ipu-
gnãt. Gre. in quodaz ser. multi Gre
iudeoꝝ duritiã detestat q ad fi-
dẽ xp̃i nequaquã ɔuci si sũt vi-
sis xp̃i miraculis ꝛ pdigijs. sz
quales illi sunt ad fidem: tales
isti sũt ad conuersionez. Tales
n. cũ ipsis xp̃m dulcẽ capiunt i
altari ꝛ ipsum tradunt cũ iuda
gentib⁹ crucifigendũ. Hi pcete
ris hostib⁹ sunt graui⁹ puniẽdi
ps. Ueniet mors sup illos. ꝛ. d.
in infer. Fig. Leuiti. xxiiij. vbi Fig.
legim⁹ quendã israeliticũ ex pa
tre: ex mr̃e vero egiptiũ blasse-
masse nomẽ dñi. Et tunc iudi-
ces israel habito ɔsilio dñi illũ
extra castra eductũ lapidari ius
serũt. spũalr̃. Ille q est israelita
ex matre significat xp̃ianũ ex fi
de sed pr̃em hz egyptiũ q2 pcõ
efficitur filius diaboli. Uos igr
dñs phariseis ex patre diabolo
estis. ꝛ nihilominus erãt de po-
pulo dei ex lege. Ideo fuerunt
grauissime puniti q2 repentin⁹ i
teritus descendit super eos p ti-
tũ ꝛ vespasianũ. Idcirco grauis
ɔterẽtur pctõres fideles qui cũ
ciues xp̃i sint ex fide. fidẽ tñ ip
sã vita ꝛ moribus expugnare ñ
desinũt. Idõ tanq̃z ciues prodito
res sunt grauius puniendi. vn
de super Ezech. Hyeronimus.
Cui inquit dubiũ q inter tres
peccatores gentilem hereticuz
ꝛ ecclesiasticum multo maiori-
bus penis dignus sit: qui maio
ris fuerit dignitatis.

B D Ocet manus meas ad p
liu. ps. cxliij. Homo in
cõsuet⁹ ꝛ inexpertus in
artibus bellicis vt pluriniũ in
pugna subcũbit. imo sepe audi
ens hostiũ clamores timore per
terit. Igit exigit vsus si pbus
Veg. debet esse miles. Vñ Vege. de re
militari. lib. i. capi. ij. Scientia
inquit rei bellice dimicando nu
trit audaciã. Nemo. n. facẽ me
tuit qd se bene didicisse cõfidit.
Spũaliter. vita nr̃a vt sepe di-
ctũ est. est quedaz militia. Ideo
in arte spũalis pugne nos opor
tet assiduũ in armis spũalibus
exercitiũ gerere. Hec arma sũt
articuli fidei catholice qb⁹ debe
mus interi⁹ bene muniri per ve
rã adhesionẽ ꝛ nõ per inuestiga
tionẽ. Et hec arma pducẽda sũt
in bello per opera charitatis q-
bus debet affectus esse munit⁹. ꝛ
tũc homo tot⁹ est armatus ꝯ ru
Fig. gientẽ leonẽ. Figu. Neemi. iiij.
vbi legim⁹ q cũ filij israel rehe
dificarẽt Hierusalẽ: tenebant
gladiũ vna manu ꝛ alia opera-
bant. Spũaliter. volẽtes recon
struere aiam nr̃az vt videat eter
naz pacẽ in celo. quã diabolus
multis vitiorum exercitib⁹ destrue
re emolit. Debemus tener gla-
diũ fidei captiuãtes pprium in
tellectũ in obsequiũ xpi. Aliam
vero pstare operib⁹ charitatis ꝛ
misericordie. Alias arma fidei
essent occiosa ꝛ sine exercitio. ꝛ
sic essem⁹ inepti ad pugnã ꝛ ne-
sciremus nos defendere a diabo-
lo velut hoies iperiti. Vñ Am-
bro. sup beati imaculati. Cito i
quit fides iexercitata lãguescit.
ꝛ crebris ociosa tentat incõmo
dis remissam callidis isidiator
irrumpit. Assuetum vero bello
virũ eterna salus instruit ꝛ glo
riosa pueit palma victorie. pax
ergo fidei corruptele materia ẽ.
L n Otas mihi fecisti vias vi
te. ps. xv. Satis peregri
nis facit qui eis vias sue
peregrinationis ostẽdit ꝛ docet.
Sed benignius agit illis qui cũ
hoc eis tribuit sue peregrinatõ
nis expẽsas. Spũalr. Nos su-
mus omnes peregrini. Omnis
n. peregrinus recto itinere d na
tiuitate ad mortẽ per iter vite p
sentis periculosuz ignotũqz vbi
nullus pprius terminũ nouit.
Sed xps benedict⁹ nobis para
uit viam salutis per baptismuz
in fide ꝛ nobis necessarias pre-
buit expensas per charitatem ꝛ
spẽ. his. n. oibus relicto peccati
deuio peruenit ad penitẽtiam.
Fig. Exodi. Cũ dñs voluit edu Fig.
cere filios israel de egypto: pri-
mo aperuit illis mare rubrum
postmodũ eos eduxit per deser-
tũ pbẽs illis ignẽ per noctez ꝛ
nubẽ per diẽ. Spũalit. cũ dñs
voluit nos educere de seruitute
diaboli cui eram⁹ obligati p pec
catũ parẽtũ. Hoc pmo mare ru

brum in passione aperuit qa ef-
fundés aquá ⁊ sanguiné sancti
ficauit baptismũ. Ná illud per
catholicam fidem a diaboli ty-
rānide liberamur ⁊ itram⁹ inter
ꝓmissionis eterne. Sed q2 so-
la fides nó sufficit : nisi illi spes
⁊ charitas cõmittent. ꝓbuit no
bis charitaté per igné ⁊ spem ꝑ
eius sacrá doctriná. ⁊ sic his oi-
bus possumus ad patriá securi
Leo accedere. Vñ Leo papa i quo-
dam sermone. Fides fortitudo
est charitatis: ⁊ tunc verũ nomé
est ac verus est fructus ambaꝝ
cũ insolubilis manet vtriusq3
nexus: vbi enim non simul fue
rint sibi inuicé desinũt: q2 inui-
cé sibi iuuamé ⁊ lumen sũt. do-
nec desideriũ crudelitatis iple-
at remuneratio visionis: q̄ nũc
sperat cũ mutabiliter videat ⁊
amet quod nũc ⁊ sine fine nó di
ligit nó sperat ⁊ sine dilectione
nó credit. hec Leo papa. Sed
nota lector ꝙ ignis qui eis lu-
cebat in nocte charitaté dnotat
per quá aduersa vite presentꝭ to
leram⁹. Nubes vero que illos ꝓ
tegebat ab estu denotat veraz su
pernorum spé que temperat af
fectionem in prosperis.

O Stendite mihi numis-
ma census. Mat. xxij.
Rex in regno suo móe-
tam fabricat. sine qua non licet
alicui emere in regno suo. Et
ibi sculpta est facies regis ⁊ no
men eius scriptum. Spiritua-
liter. eternus rex scilicet dei fili⁹
in regno ecclesie ordinauit mo-
netam suam sine qua nihil ven
ditur pertinens ad regnuz suũ
s. ecclesie. ⁊ hec est fides catholi-
ca que continet faciem. i. notiti
am ⁊ nomé christi. Ideo carés
hac moneta nequaq3 poterit in
uenire indulgentiá seu gratiaz
q3tũcunq3 omnia virtutũ gene-
ra videatur habere. Fig. Leui. Fig.
v. vbi ƀm Orige. legit ꝙ dñ of
ferebatur aries pro peccato nó
fiebat ꝓpitiatio. nisi empt⁹ fuis
set siclo sancto. Spiritualiter.
Per siclum sanctuz notatur fi
des catholica: per arietez sacrifi
cij subaudi cor ꝯtritũ ⁊ humili
atũ lachrymis ⁊ pnia. ⁊ corp⁹
mortificatuz per ieiunia ⁊ labo-
res. Igit nisi illud sacrificiũ in
vera fide fiat nihil vz nihil é ni
hil ꝓdest. qui priuat⁹ est fide ni
hil hz. Señ. Qui fidé perdit ni- Se.
hil hz ampli⁹ qđ ꝑdat. Vbi v̇ o
remanet fidei fũdamétũ in cor-
de: q̄si thesauro optimo oia va-
let homo ꝓ sui salute necessaria
inuenire. Vnde Aug. de verbis Aug
dñi. Nulle iquit maiores diui-
tie, nulli⁹ thesauri. nullius ho-
noris huius mũdi: maior est sb
stātia q3 fides catholica. q̄ pctó-
res hoies saluat. cecos illumi-
nat infirmos curat.

R Eddite illũ domio suo. E
Tob. ij. Cum magna in

ſtantia ⁊ ſollicitudine cõſueuit
rex magn⁹ rem ꝑditaȝ querere
quã multũ hẽbat carã. Jllã.n.
voce preconis quibuſcunqꝫ ſit
modis inuenire ſtudet: ꝓmit-
tit redenti bonũ premiũ ⁊ occl'
te retinẽti furti ſuppliciũ. Spi
ritualiter. princeps regũ terre
in vita pñti nihil hẽt cari⁹ aĩa
humana. Nã illã ſibi deſponſa
uit in fide: in illa eſt impſſa tri-
nitatis imago. igiť multũ mo-
leſte portat ꝑditioneȝ eius. Jõ
ꝓphetaꝝ ⁊ euangeliſtaꝝ voce il
lam q̃rit educere de peccati er-
rore ad ſalutem ꝓmittens bõa
eterna reducẽti ipſam ad fidei
conſortiũ. Dañ. xij. Qui ad iu
ſtitiam erudiũt: plurimos ful-
gebunt ſicut ſtelle in ꝑpetuas
eternitates minãs negligẽtib⁹
ipſam ꝑditi ſanguinis reſtõneȝ
⁊ furti penã. Eze. xxxiij. San-
guinẽ eius de manibus tuis re
Fig. quirã. Fig. Leui. vbi ꝑceptum
fuerat populo: ꝙ ſi quis inue-
ñiret perditionẽ. i. rẽ ꝑditã. il-
lam redderet poſtq̃ꝫ innoteſce
rat cuius eſſet aliter ꝓ rapina
reputareť illi qui inueniſſet il-
lam. Spũaliter. ꝑditio illa eſt
aĩa de xp̃i gremio ꝑ pctũ. Ex-
cludiť. n. ab oi ſctõꝝ conſortio.
ſed qꝛ dñs ille nõ vult mortem
pctõris: ſed vt magis cõuertať
⁊ viuat: querit recuꝑare ſuã ꝑ-
ditionẽ. Jõ qlibet qui cã inue-
nit teneť eaȝ dño reddere ⁊ ad

ipſũ reducere monitiõe ſuꝑna.
⁊ ꝑcipue ſciẽs illam ꝑ xp̃i fideȝ
⁊ xp̃i ſanguinẽ redẽptã: Jnno
teſcit. n. nobis hec ꝑditio cuiuſ
ſit regularit̃. ꝑmo cum hõ ẽ infi
delis i quo tm̃ viget imago tri-
nitatis. Jõ quẽcũqꝫ infidelẽ co
gnoſcim⁹ dbem⁹ reducere ad ca
tholicã fidẽ: ⁊ ponere in gremi
um fideliũ poſſe nr̃o. Alio mõ
cognoſcim⁹ nõ ſolũ qꝛ hõ ꝑ tri-
nitatis imaginẽ: ſed qꝛ catholi
cam hȝ fidẽ: q̃ꝫuis prauis mo-
rib⁹ mediantib⁹ de gremio xp̃i
cecidit. Jõ ipſũ ſoliciti⁹ xp̃o red
dere debem⁹ ſcientes ſibi cario-
rem. Debem⁹. n. maiorẽ exer-
cere curam v̊ſus domeſticos fi
dei q̃ꝫ verſus extraneos. Jgiť
reddere debem⁹ hanc rẽ ꝑditaȝ
ne d negligẽtia duri⁹ pũiamur
tacentes ꝑditionẽ ꝓximi cũ vi-
demus. Origenes ſuꝑ leuitic. Orĩ.
omel. iij. Sciendũ inquit ꝙ ſi
aliqs ea q̃ videt in delicto ꝓxi-
mi ſui illi nõ indicat ſm reglãȝ
euangelij datã vel in teſtimõiũ
vocatus ea que recta ſunt nõ di
xerit pctm̃ qd ꝯmiſit ille ipſe ſu
ſcipiet ⁊ pena cõmiſſi reuolueť
ad ipſum.

Onũ depoſitum cuſtodi
b .ij. Thi. i. Grãdis ẽ ho F
minis fraus recipe de-
poſitũ amici cũ iuratiõe ⁊ atte-
ſtatiõe fidelitatis: ⁊ clã illũ fra-
udare. duplici. n. penalitate ꝓ-
ditor ẽ puniẽd⁹. Spũalr. nos

recepim⁹ a deo optimū dpositū .s. trinitatis imaginē quā ɔseruandā intactā ꝛ illesā ꝓmisim⁹ ꝛ iurauimus in baptismo. Jō si fraudam⁹ ipsam grauiter ꝓuniemur a rege qui ipsam nob tradidit ɔseruandā .s. a xpo q ipsā a nobis exiget in iudicio vt illā ei reddam⁹. Figura leuit. vi. vbi pceptū ē. Aia que mentieť sup deposito pximi sui .i. credito aut ɔmodato reddet illud. ꝛ qnquies insup. Et no. ꝙ sic fd dere erat duplicatū reddere depositū ꝛ vnum vltra. Spūalr. Nos accepim⁹ a dño vt dictuz est pciosū depositū ɔseruandū sine fraude vsqȝ ad mortē: ꝛ illi integrū assignandū in nouissimo die .s. trinitatis imaginē. ꝛ h ꝓmisimus in baptismo. sed videant q hanc imaginē mutauerit in imagines ꝛ formas qdrupedum ꝛ serpētū. Nā auari ꝛ cupidi imaginē sibi lupi fecerūt. Luxuriosi imaginē porci: inuidi imaginem aspidis: iracundi imaginē vrsi: supbi imaginem leōis. iō Boeti⁹. ꝓsa. iij. iiij. libri. Euenit vt quē trāsformatū int⁹ videas hoiem existimar ñ possis: auaritia feruet alienaꝝ opū: violēt ereptor lupo similē dixeris ferox atqȝ inqet⁹ liguā lingijs cani ɔparabis ire intēperās fremit leonis aiuz gesta re credař pauid⁹ ac fugatis cernis filiis hēař. Fedis imūdisqȝ libidinib⁹ imergiť sordide suis voluptatib⁹ detieť. Ueniet igiť index qrere suū dpositū qd fide sincera seruare ꝓmisim⁹: videbit brutoꝝ ꝛ feraꝝ imagines et dicet. Cui⁹ est hec imago. Cui⁹ est hec aia hic signata nr̄a nō videmus: qꝛ ad imaginē nostraȝ fecimus eam ꝛ respondebūt diuersa scelera. hec ē imago Cesaris .i. diaboli. Jbi erit cesar .i. diabolus expectans qd suū ē. ꝛ certe deus nequaqȝ negliget immo dicet. Reddite que sunt Cesaris cesari: ꝛ que sūt dei deo Et reddet illis quintā plus .i. duplicatū ꝛ vnū plus: qꝛ pctōri quantū se glorificauit in cul pa: tm̄ debeť sibi tormētuȝ ꝛ luct⁹. Apo. xviij .s. vnū pl⁹ hēbit ꝙ horribili⁹ ꝛ deterius ē .s. i tormētis neqqȝ fine carebit. mat. xxij. Ligatis manibus ꝛ pedibus ꝓijcite eū in te. ex. ibi erit fletus ꝛ stridor dentium. ꝛ alibi. Donec reddat vniuersū debitum. Sed cū nequaqȝ possit reddere debitū qꝛ nō erit possibile mereri nunqȝ fine in tormtis carebit. Gre. vi. mora. horrendo modo sit mors miseris sine morte: finis sine fine: defect⁹ sine defectu: qꝛ mors semp viuit: ꝛ defectus deficere nescit.

Nubes lucida obumbrauit eos. Mat. xvij. nō est pole fcto aspectu respicere rotaz solis hūanū visū

Tum ꝓpter excellens visibile: tum et ꝓpter infirmitaté poten tie. Jō itinerantib⁹ būi cōtingit cum solé habent in facié: vt ali qua nubes appareat inter solé ⁊ facié: q2 tunc conseruať ⁊ ꝓ seruať visus a nimia disgrega tione: ⁊ nihilomin⁹ optime vť ex solis claritate via que d3 te neri. Spūaliter. tanta est diuie essentie claritas: ⁊ tāta est nře cognitiōis impotétia ꝙ si velle mus aspicere ƒ3 nřas vires co gnoscitiuas ipsam diuinā cén tiā status noster fieret cec⁹. S3 volēs deus téperare hác visio né adhibuit optimū remediu3 .s. fidé que l3 nō sit lucida ⁊ cla ra pro statu vie nobis sufficit ad cognitioné ⁊ notitia3 dei qđ necesse est ad saluté. Nam per illā deus nos docet viā eterne

Fig vite. Figu. Exo. xxxiij. vbi legi mus ꝙ ingresso moy. taberna culū descendebat columna nu bis ⁊ deus loquebať moysi fa cie ad facié. spūaliter. ꝑ tabūna culū subaudi eccliam xpi. ⁊ per moysé qui interpretať assūpt⁹ de aquis subaudi fidé de labi libus mūdi aquis. hoc est vani tatibus intranté gremiū ecclie catholice vel assumptū đ aquis baptismi ad ꝯsortiū fideliū cui apparet xps dei filius i colūna nubis. i. in stabilitate fidei. ⁊ ei ꝑ sacrā scriptura3 loquiť facie ad facié docēs viā ꝑueniédi ad eterne beatitudinis pātiam. Jd circo ipse dūs moysi promise rat dicens. Veniā ad te in cali gine nubis: q2 xps ad nos du3 viatores sumus venit i fide ca tholica: que lic3 enigmatica sit nihilominus oīa nobis saluti fera de xpo altius ⁊ excelléti⁹ manifestat ꝗ3 vires humani in tellectus possent ex seipsis ca pere. Vñ maxim⁹ in quodā ser mone. Magnus inquit ꝑfect⁹ est fidei cū tantū de deo pōt ꝯci pere quantū sermo non potest explicare. Ma.

¶ De guelfis ⁊ gibellinis.

Genimina viperaꝝ quis vos docebit fugere ca diuinā ira mat. iij. de v pera fertur talis ꝓprietas q2 i conceptu suggit maris sangui nem femella ⁊ ex illo sanguiei ꝯcipit duos pulos: mas vľ plu res. sed moriť. Venientes ergo puli ad debitū nascendi termi nū corrodūt ⁊ lacerant viscera mřis ⁊ nascunť ꝑ latera ei⁹. iō vipa a vi pariédo dř: q2 morti ferā vim in partu patiť a ꝓpis filijs. Spūaliter. subaudi ꝑ hos serpétes xpm ⁊ ecclesiā nec ti bi lector icōgruū videať si xps ⁊ ecclesia ƒm quandā metapho ram dicuntur serpentes. Nam etiam xpm ille serpens eneus figurabat qué moyses suspen dit in ligno pro sanitate popu li. l3. n. serpens aliquid habe

at quo diabolū significat hēre:
tñ pōt aliquid quo ᵭnotatꝫ xp̄s.
Sic ēt leo de xp̄o dr̄ ⁊ de diabo
lo dicamus: ergo q̄ serpens il
le masculus xp̄m denotat ⁊ fe
mella ecc̄liam. Igitꝫ qñ ecclesia
scta̅ ꝯcepit suos pullos. i. xp̄ia
num pp̄lm xp̄i sanguine illos
cōcepit. Jō dr̄ q̄ fideles renati
sunt de sanguie xp̄i. Mortuus
est xp̄s in hui⁹ ꝯceptu: ⁊ mater
ecclesia in fusiōe xp̄i sanguinis
nos ꝯcepit. Sꝫ cuꝫ creuerūt hi
filij in magna quātitate in du
as ptes diuisi sūt vngulis ⁊ dē
tibus latera mr̄is laniāt vt ip̄a
sepe videatꝫ emittē vlulat⁹ mor
Fig. tiferos ex dolore. Figur. Geñ.
xxv. q̄ cū rebecca ꝯcepisset de
viro suo Isaac q̄ sensit gemios
in vtero filios collidētes inui
cem. Et cognoscēs diuisionem
⁊ rixā futurā int̄ ipsos ait. Cur
necesse fuit vt eos conciperē si
hoc futuꝝ erat. Sp̄ualiter. per
Rebecā subaudi ecclesiā: q̄ de
Isaac. i. d̄ Christo vero gaudio
sanctoꝝ concepit populū xp̄ia
num in duas partes diuisum:
⁊ precipue italicū. Collidūt. n.
in vtero mr̄is cū inuicē rixantꝫ
⁊ quot mortes ⁊ vulnera sentit
in filios: tot ob dilectiōis vin
culum patitꝫ in visceribus. Ex
quo ipsa colligatꝫ ⁊ ꝯpellitꝫ co
ram dn̄o clamare voce gemitu
uꝫ ⁊ vlulatuū in rama filios su
os occisos: nō solū corporaliter
sed sp̄ualr̄ nō valēs ꝯsolari. q:
nō est q remediū adhibeat. Re
cte ergo pōt dn̄o dicē. cur dn̄e
necesse fuit hos ꝯcipē: si h̄ futu
rum erat. que vtilitas fuit istis
in sanguinis tui effusiōe si ᵭscē
dūt in corruptionē pc̄ti ⁊ neq
tie. Igitꝫ tales sūt litigiosi xp̄ia
ni quos supbia diaboli ad bel
la incitat iniusta. qm̄ lꝫ bella su
scipiantꝫ p pace licite obtinēda
nō tñ sine dei magna offensa su
scipiūtꝫ ad gētes pacis deditas
pturbādas, put tyrāni bellatꝫ sa
tagūt. vñ Aug. ꝯ Faustū. Nocē
di cupiditas: vlciscēdi crudeli Aug
tas: iplacat⁹ ⁊ iplacabilis aius
feritas debellādi: libido dn̄an
di: ⁊ si q̄ sunt silia. h̄ sunt que in
belliis iure copulantur.
v Vasa iniqtatis bellātia i
coꝝ ꝯsiliū nō veniat aīa W
mea. Gene. xlix. Dicit
vegeti⁹ de re militari. Cuꝫ inqt Ve.
ꝯsiliū tuū cognoueris aduersa
rijs, pditū dispositionē mutare
te cōuenit. h̄, p tāto dicit q: pōt
hō nimiū ledi. ⁊ que putauerat
p se bōa fore opppositą sibi mu
tantꝫ. Sp̄ualiter. cū fideles in
uicem rixantꝫ: ñ latet diabolus
q: ipsa est auctor discordie ⁊ li
tis. Igitur cū ipse suggerit no
bis consiliū:: sup his mutatꝫ de
bemus propositū alioquin de
cipiemur ab eo: Nam ipse ma
li ꝯsilij seminator vtrūq; colle
gium siue vtranq; ptem: studet

ad preliū incitare ꝛ ad litē ꝓpo-
nit cuilibet sigillatim honorē vi
ctorie. vtilitatez spolie dominij
facultatem vincēdi facilitatez.
ꝛ sic conaꝛ precipitare vtrūqꝫ.
Hoc igiꝛ cōsilio adherētes a do
minico cōsilio penitus excludū
Fig. tur. Figu. iij. Reg. vltimo. Re-
ges israel ꝛ iuda ꝯsilio ꝓphetaꝝ
quos deceperat spirit⁹ mendax
ascenderūt in preliū ꝯtra. Ra-
moth. galaath ꝛ cōfusi sūt ab eo
Spiritualiter. Galaath interꝑ
taꝛ possessio aquarum ꝛ denotat
mundi huius dominia circa q̄
tyrāni multo labore insudāt. sꝫ
labunꝛ velut aque fluēta. Rex
ꝰo iuda ꝛ isrl'. Gebelini ꝛ guel
fi qui decepti a falsis ꝓphetis. s.
a suis appetitibus dominādi ꝛ
cupiditatib⁹ reꝝ mūdi in qbus
vt plurimuz diabolus ipse qui
hoc suadet mentiꝛ: ascēdunt ad
ista obtinēda. sed dū credūt vi-
Gre. cere subcūbūt ꝛ ꝯfunduntꝛ gre.
in moral. Potētes huius mū-
di dū de potētie gloria extollun
tur hora q̄ nesciūt subito rapiū
tur ꝛ dū pedes fixisse credūt: ca
su lubrico ad ima laci dscēdūt.
Ci. Mi dolores vt parturiē
tis. ps. xlvij. Mulier ꝑ
gnans grauiter percus-
sa parit abortiuū. Jō sūma cuz
diligētia quilibet sibi cauere de
bet a lesione inferēda eidē. Spi
ritualr. ecclesia est mulier gra-
uida. cōcepit. n. a. xpi doctrina
vnū solidissimū ꝛ sanctissimuz
ꝓceptū. s. charitatis. vt. s. diliga
mus inuicem. sicut ipse dilexit
nos. vn̄ ipse ait. In hoc cogno-
scēt hoies qꝺ mei eritis di cipu
li. sed cōcussa ꝛ cōculcata lite ꝛ
rixa xpianoꝝ prauoꝝ: nō pōt cō
ceptū parere nō pōt pacē mun
do ꝓbē. sꝫ cogiꝛ aboꝛtiꝛ. iō adeo
grauiter puniunꝛ merito fame
cōbustione nuditate captiuita-
te ꝛ occisione. Figura. Exo. xxi Fig.
vbi preceptuz fuit qꝫ si duo viri
adinuicē rixantes percuterent
mulierē ꝓgnantē ita vt pareret
abortiuū vel lesū: Daret manū
ꝓ manu. dētē ꝓ dēte: pedē ꝓ pe
de ad volūtatem viri mulieris.
Spūaliter. Si duo viri in rixa
sua ꝑcutiētes mulierē grauidā
sunt duo ppli in duas ptes diui
si turbātes in tm̄ eccliam vt con
ceptū pacis ꝛ vnitatis quam a
xpo accepit oporteat fieri abor
tiuū ꝛ immēbrē. Et dico ꝓ tan
to immēbrē qꝛ colegiū xpiano
rū qꝺ ecclia xpo pepit tūc ē im-
mēbre qn̄ aliqua eius pars est
decisa a societate fraīna ꝛ a cha
ritate toti⁹. Sic igiꝛ iste fet⁹ est
immēbris qꝛ nō hꝫ suoꝝ mēbro
rū debitū cōplemētū. Debet igi
tur ad volūtatē viri. s. sūmi pon
tific] emēdare qꝺ egerat solita
relinquēdo ꝛ bonis actib⁹ reno
uari. Sed vere difficile est ni-
mis. Gre. li. xvi. mor. de terra Gre
tolliꝛ cuz fortis ꝓpugnator ec

clesie a ira quā ꝑus tēuit sepaꝛ.

De gloria vana.

D Fit tibi ꝯsiliarius vnꝰ de mille. Eccli. vi. videmꝰ ꝙ ordinatis acieb' belli cis prudēs dux interdū pugnatores ex latere mittit cōtra inimicoꝝ acies. quas si perpēderet ꝛ ꝓuideret aduersariꝰ cauēt taᷝes insidias ꝛ essent omnes illi in periculo captiōis. Jō nullus in bello cōsiliū meliꝰ ꝗꝫ ꝙ oia se i reta ꝛ occulta sint hosti q̄ fiunt spūaliter. nos sumꝰ i pugna cōtinua ꝯ diabolū. Ipse ꝯgregat ꝯ nos exercitū vitioꝝ. nos vero ꝯ ipꝫ ꝯgregamꝰ bona opera nostra. Si igit ipsa viderit oia capiet per iactantiā ꝛ vanāgl̄iam. Et nō solum ipsa opera sed etiā Fig. captiuabit coꝛ nr̄m. Figur. iiij. Reg. xx. ꝛ. xxv. vbi legimꝰ ꝙ i firmabaꝛ rex sedechias ꝛ quod rex Berodath babilōis cognoscēs misit ad eū nūcios qbꝰ rex Sedechias oia que hēbat ostēdit. ꝛ statim rex babilonis congregato exercitu venit ꝛ asportauit cūcta que erāt Sedechie in babilone ꝛ filium eiꝰ captiuū duxit. Spūaliter. Sedechias interꝑtaꝛ iustus dei ꝛ denotat fidelē plenū operibꝰ iustitie. Rex ꝓ tāto dr̄ qꝛ hꝫ regere ꝛ defēdere gentē suā. i. aie ꝛ corporis familiā. Igiꝛ egrotat ille qñ molestaꝛ laudū apetitibꝰ. qđ diabolus cognoscēs statim mittit nūcios. s. adulatores ꝛ in faciē laudatores. qbus missis rex oñdit per iactantiā cūcta bona que fecerat. Quo facto diabolus ꝑsto est cū exercitu superbie ꝛ inanis gl̄ie ꝛ percussa ciuitate regia. i. aīa oia bona que facta fuerāt rapit ꝛ coꝛ ipsū vinculo peccati ligatū ꝛ captiuū ducit. Cris. sup Cris. Jo. q oium pecuniarū ꝯtēptus habuerūt. ꝛ nulli ymaginatiōi totius mūdi se imiserūt. hi multotiens capti a vanagloria oia perdiderūt occultāda. ergo sūt opera nostra ne diabolus ea cognoscat si illa volumꝰ reſuari.

E Longaui fugiēs ꝛ māsit in solitudie. ps. liiij. Cognoscēs se in terra hostiuꝫ cupiētiū se perdere ꝗtūcūqꝫ ibi fruaꝛ bonis plus dꝫ respicē periculū ꝗꝫ bona illa. Nihil. n. posset habere boni ꝙ nō esset dimittēdū ꝓ euitando mortis periculo. Spūaliter. Nos sumus in terra plena inimicis querētibꝰ deuorare aias nr̄as. ꝛ cū non possūt telo apto nos ferire pcti occulto inanis gl̄ie iaculo nos studēt occidere. Nil tūc melius ꝗꝫ fugere memoriā virtutuꝫ ꝗs fecimꝰ. Exemplū. n. habemꝰ de Exē. pauone qui duꝫ gloriaꝛ in pulchritudine penarū suaruꝫ declinat ad cōtemplādā pedū suoꝝ turpitudinē: ꝛ tunc letitie voce deposita dat ꝓ cātu gemitū. Cū igiꝛ gloriamur siue in ꝟtutibꝰ

naturalib⁹ corporis:vt pulchri
tudine fortitudine.ꝛc.siue i bo-
nis fortune. vt diuitijs delitijs
ꝛc.siue in operibus iustitie.que
nõ ex nobis:sed deo donãte egi
mus si volumus non capi ꝛ nõ
occidi a diabolo per vanãgliaʒ:
fugiamus ad contemplanduʒ
morté ꝛ finé nostrũ.Et tũc libe-
Fig. ri erimus.Figu.i.Re. xxi.vbi
legimus ꝙ Dauid post cedem
Golie ꝛ exterminiũ ꝙ de phili
steis fecerat multas passus per
secutiones a Saul per inuidiã
fugit ad Achis regem geth.ad
qué Saul misit:vt dicit magi-
ster ꝙ illi redderet seruũ suum
fugitiuũ.Igit̃ ꝑtatoDauid re
gi achis familia regis suadebat
regi dicens. Ignoras ꝙ hic sit
fortissimus Dauid qui tanta fe
cit pro israel contra philisteos.
Ad hoc eniʒ venit huc vt regnũ
tuũ inuadat:ꝛ similia verba di-
cebãt serui eius regi ꝺ Dauid.
Timés igit̃ Dauid ne rex perci
peret eũ capi ꝛ occidi:simulauit
dementiam qꝺ rex auertens fe
cit eũ eici a se ꝛ vilipendit eum.
Et tunc Dauid fugiés ad ꝺser-
tum fugit vel latuit in spelunca
odollã.Et venerũt ad eũ oés q
erãt in angustia de generatione
sua.Spũaliter . Dauid iterpre
tat̃ manus fortis ꝛ vultus desi-
derabilis.Et bene significat vi-
rũ iustum quis ex fortitudinis
ꝯstãtia placito vultu deo se red-
dit amabilé.Igit̃ post cedé phi
listinorum.i. post victoriaʒ pec-
catorum ꝛ vitiorum fugaʒ hũc
persequitur Saul.i.diabolus
ex inidia ascédit Dauid i geth
qñ iustus descendit ad munda-
na.Et no.ꝙ recte dicit̃ descéde
re. Nam si ascenderet in pericu
la nõ incideret. sed descendens
in multa periculosa incurrit ac
cidétia.Incidit enim ille qui ꝺ
scédebat de hyerusaleʒ in hyeri
co in crudeles latrões . Igitur
ꝑtatus mũdo non est in tuto.
qꝛ Saul.i.diabolus mũdũ req
rit vt seruũ suum fugitiuum ca
piat.ꝛ captũ illuʒ sibi reddat ꝙ
mundus facere studet. vñ ꝛ fa-
milia ei⁹ hoc facere suadet.Fa-
milia huius sunt vani laudato
res cõmendantes hoium virtu
tes in facie operantis. qui nisi ĩ
se illã inuenerit in sapientiaʒ q̃
est sapientia apud deũ.s.verã hu
militaté capit̃ ꝛ occidit̃ sed cuʒ
se vere humiliauerit a mũdo de
iectus statim liber euadit.fugié
dũ est igit̃ in desertũ locũ.i. ex-
tra mũdum per nouissimoꝝ me
moriã ꝛ occulte morãdũ in spe-
lũca odolla.s.in mortis ꝯsidera
tione.Interpretat̃.n.odolla co
gnitio generationis. Nã natu-
ra ipsa noticiã nobis tribuit cu
ius generationis sumus.Iõ be-
ne subdit̃.qꝛ venerũt ibi ad da-
uid oés de genere suo qui erant
in angustia:qꝛ sibi stabimus in

mortis ꝯſideratione ſtatim ve-
nient nobis ad memoriaȝ oēs
anguſtie humane nature. vnde
Jn. Innocē. de vilitate cōditionis
humane. Cōſidera homo quiſ-
quis es qꝛ mortē indubitanter
expectas que ſi diſtulerit miſe-
ram ſenectutem incurres. que
duȝ aderit ſtatiȝ coꝛ affligitur.
ſpūs lāguet. fetet anhelitus. cri
nes effluūt. nares defluūt. cali-
gant oculi. vacillāt articuli. au-
res ſurdeſcūt. dēteſ marceſcūt.
Tremit tactus. deperit actus. fa
cieſ nigratur. ſtatura curuatur.
Et ſic miſer ⁊ querulus ⁊ alte-
rius mendicans opem mortem
fugiendo exoptas.

C q Quomō ceciderūt fortes
in bello. ij. Reg. i. Uari⁹
eſt euent⁹ belli videmus
ſepe militē probiſſimū qui arte
bellica ⁊ arte ſua ⁊ ꝓbitate mul
tos fortes proſtrauerit viriliter
vulnerari ⁊ mori ictu caſualꝰ ſa-
gitte. Ideo ſumme neceſſaria ē
i bello cautela. Spūaliter. vt ſe-
pe dictū eſt. nos ſumus i pugna
cōtinua in qua videm⁹ quoſdaȝ
armis penitētie ⁊ abſtinentie ſu
perare vitia ⁊ peccata. Sed ha-
bita victoria hoc modo glorian
tes ſub victoria proſternunť ⁊
Fig. ſubcūbūt. Figura. i. Mach. vj.
vbi legimus ꝙ antiochuſ cōtra
Iudā machabeū veniēs ad pu-
gnā multos duxit elephantes.
Inter quos vn⁹ ꝓcipue maioꝛ
oib⁹ erat: i quo ipſe Antioch⁹ ſe-
debat. igꝛ eleazar cupiens ſibi
nomē grāde captare boīſ ⁊ ſtre
nuis armis mūit⁹ agreſſuſ ē ele
phātē illū magnū queȝ ſtrenue
ꝑcutiēſ occidit. Sȝ icaute iuxͣ il
lū remanēs ſb cadēte elephāte
mortu⁹ ē. ſpūalr. ꝑ antiochū ſb
audi diabolū q mlta pcā ſecum
ad bellū ꝯ fideles adducit ſȝ iter
alia vnū ē maximū ſr qd̄ ſedet.
⁊ h̄ ē ſupbia q̄. ꝑpe dr̄ ſedeſ dia
boli: ⁊ recte aſſimilatur elephā
ti ꝑp inflexibilitatem vtriuſqꝫ.
per Eleazar bonis armis muni
tū ſubaudi fidelē boniſ armatū
virtutib⁹ corporalib⁹ ⁊ ſpūalib⁹
Is diabolū vincit ſed q̄rēs de
victoria laudē moriť ⁊ ipe. Ag. Ugo
de ſcō victo. in l i. de clauſtro aie.
Dū. n. veſtis aſperitatē libenter
patimur. dū tenues amam⁹ pā-
nos: dū vilib⁹ vtimur cibis. dū
labore ſq̄loſa calet manus ⁊ cu
tis frigore riget ⁊ ſole nigreſcit.
Tūc eleazarus vocamur ⁊ h̄ ſūt
ma quib⁹ occiditur elephās. ſȝ
cum de iſtis fauorē querim⁹ ele
phans cadēs eleazarū premit.
Miſerabiliter ergo agit ſecuȝ
miſ homo qui tāto ſudore obti
net victoriā ſubcumbit appetitu
iactātie. Gre. ſub hoſte quē ꝓ- Gre
ſtrauit moritur qui de virtuti-
bus gloriatur.

P p Salam tibi i cythara ſā
ct⁹ iſrael. ps. lxx. ſciens
hominē in furore nō d

corā illo signa letitie ondet. qa irrideri se arbitrās ↄuertet suū furorē in illū. Cū per bona ope ra peccatū vincim⁹. diabolus ni mio furore repletur qui succū bit. Jō summopere cauendū est ne corā ipso per iactantiā glie le titiā pretendamus qa tanq̄ de risus a nobis omnē suā rabiez
Fig. exercet in nos. Fig. i. Re. xviij postq̄ Dauid pcussit philisteos psalebat in cythara corā Saul quē spūs maius iuasit. ⁊ tūc eo psallēte puent⁹ Saul iuidia vo luit ipm lācea quā versus eū vi brauit perfodere. Sed Dauid paulisper declinauit ⁊ casso vul nere lācea pforauit parietē. spi ritualr. saul significat diabolū qui vocat sanctū virū post cedē vitioꝝ ⁊ delictoꝝ vt per iactātiā psallat. vt vz narrādo inaniter bona q̄ egit diabolus vane glie iaculo eū perfodiat: sed si h̄ xpi miles percipiens declinet ictuz per humilitatē ⁊ tūc casso vulne re liber erit. Sūmum ergo refu giuz hui⁹ lancee est humilitas. Vn̄ Ber. in quadam epistola. Cū ex alijs quibuscūq̄ bōis vi riū magis suaꝝ capere soleat in cremētū supbia sola humilitas omniū ppugnaculū tutrixq̄ v̄ tutū ei⁹ restitit malitie ⁊ obuiat presumptioni.

E c Ripuit me de aqs mul tis. ps. xvij. Quācq̄ hō naniz transiturus mare vel grāde flumē nō ascendat nī si nauis sit bene bitumata ipse nō est in tuto nec ēt merces ip sius. Naz rimis nauis apertis tanta posset aqua nauim intra re q̄ in naui suffocaret sicut in mari. spūaliter. Transiturus h̄ mare tēpestuosum necesse est in tētionis nr̄e nauim adeo clau dere vt vnda inanis glorie non subintret. Alioqn eque bn̄ sub mergeret aīa ac si aperto scele re raperet. Ut igit̄ coꝛ nr̄m ra bies diaboli apertas ⁊ patentes fugiat: sed ēt ei⁹ insidias possit euadere: coꝛ nr̄z ⁊ ipa bona ope ra sancta occultem⁹ itētione vt merce salua ad portuz quē peti mus accedamus. Fig. Exod. ij. Fig.
vbi legim⁹ q̄ cū ex pcepto pha raonis oēs paruuli submerge rent in flumē cōtigit ebreā pue rū parere pulchrū ⁊ elegantē ⁊ miserta filio vteri sui ipsū trib⁹ mēsib⁹ occultauit. Et cū vlteri⁹ illū non posset occultare hita fi scella bene bitumata puerū ibi dē posuit. ⁊ sic illaz posuit in flu mē sequuta ē soroꝛ paruuli va dēs per littus. vidēs filia regis que ad aquā descenderat fiscel lā fecit illā ad se adduci ⁊ cuz p uuli pulchritudinē aspexissz iuss sit eū nutriri. Sed cum lac egy ptioꝝ nō suggeret soroꝛ paruu li suasit regine vt traderet mu lieri ebree. Et vocata matre p pria agit regina. Nutrias mihi

hunc puerū ⁊ tibi dabo merce-
dē tuā. q ⁊ ita factū ē. Et hic fu
it Moyses q iubēte dño pplʒ
israel eduxit de egypto. Spiri-
tualiter. Ex pcepto diaboli oēs
fructus nostri. si posset. extigue
rent postq̄ nati sunt in nob in-
anis glorie vnda. vñ quos non
latet i nobis iubet in hoc flumē
submergi. Igitur cū videt mu-
lier ebrea. i. aia sancta se peperis
se puerū elegantē. i. puruʒ atq̄
bonū opus ⁊ gratiosum deo de-
bet tribus mensibus occultare.
s. per memoriā mortis: p memo
riā eterne glorie. His trib⁹ mē
sib⁹ occultabit bonuʒ opus no-
strū ab egyptijs. i. a prauis hu-
ius mūdi laudibus. Cum vero
puer creuerit videlicet perseue
rātia ⁊ soliditate bone actionis
auctū fuerit ipsum bonū opus.
Iā abscondi nō poterit ciuitas
supra montē posita. Sed tūc bi
tumine sancte intētionis ꝯbitu-
met mēs nauis nr̄e ne possit tñ
sire vsq̄ ad intrinsecā compla-
centiaʒ vane laudis: qꝛ tūc sub
mergeret nauis ⁊ onus. Bene
igit clausa nr̄a intētio, in supno
rū bonoꝝ spe ponatur in flumi
ne pñtis vite ⁊ sequat soror sua
i. bona volūtas. vt quod nō pos
sumus amplius gētib⁹ abscon-
dere saltē volūtas occultādi nō
deficiat si possem⁹. Igit hoc fa-
ciēdo aia presto est filia regis.
i. diuina sapiētia que cordis ab
scondita intuet videns ⁊ ꝯside
rans operis puritatē elegantiā
⁊ pulchritudinem. ⁊ q lac egy-
ptiorum. i. laudis adulatorum
nō sugere vult tradit ipsum aie
nutriēdū cū repromissione eter
ne mercedis. Et hic est Moy.
qui aiam educit de tenebris pec
catorū. Hoc igit modo diuina
maiestas fructū nr̄e bone ope-
rationis a nobis fieri petit. Un-
de Pe. ra. in sermone illo cum Pe.
ieiunatis. ⁊c. Pertractans illō
Matth. Attēdite ne iustitiā ve
straʒ faciatis corā hoibus. vult
inquit preceptor celestis iactan
tiā tollere: auferre pōpaʒ: vani
tatē demere: inanē gliam sub-
mouere. Sic iustitiam vult ce-
lare. Iustitia per se sibi abūdat
ad gliam. que spectaculū popu-
li vulgi laudes fauores hoium
mundi gliam nō regrit a deo ge
nita celum spectat in oculis agit
diuinis supernis ꝟtutib⁹ mixta
semper a deo solo vt glorifice-
tur expectat.

Vanitatē meditat⁹ ē in cu
bili suo. ps. xxxv. Fert S
de syrena q facit sui cā-
tus dulcedine nautas obdormi
re: ⁊ dormiētes de naui educēs
trahit ad litus ⁊ illos occidit li-
cet hoc fabulose vel metaphori-
ce putē dictū: nihilominus simi
tudo quodāmō ꝟa est. Addit. n.
q caute naute cū illā audiūt au
res sibi obturāt ne eius cātū au

diát. Spũaliter. oẽs sum⁹ nauite ꝑ huius occeani periculosas gradiẽtes ꝓcellas. Igit̃ cũ aliquas bonas merces portamus ꝓsto est vanaglia a diabolo missa vt suo cãtu in nobis inducat mortis soporẽ. Ad quã si attendamus ⁊ oculos aures ꝗ nr̃as nõ remouem⁹ ab ea mercedem eternã quã ex nr̃is operib⁹ diuina largiente gratia portabam⁹ penit⁹ amputabit ⁊ sic morꝫ eterne cruciatib⁹ deputabimur. Figu. Matth. xiiij. Puella cantauit forte: ⁊ saltauit in ocul'regis ⁊ placuit regi ⁊ a mr̃e suasa impetrauit ⁊ obtinuit caput Ioãnis i disco. Et licet rex quodãmodo tristis ex hoc fuerit: nihilominus noluit ei negare ꝑꝑ iusiurandũ. Spũaliter. puella cantãs ⁊ saltãs est vana laus i faciẽ operantiũ bona quã elat⁹ audiens statim mortali captus soporẽ: imo sapore inanis glie delusus ꝑmittit ⁊ spõdet cõsensuꝫ ⁊ statim cap. Io. tribuit qꝛ eternam remunerationẽ que ẽ caput oĩs gratie ꝑdim⁹: ⁊ licet doleat miser de perditione tãti muneris tãta est laudis ꝓprie delectatio ꝙ neqnaꝗ̃ vult ab incepto si ꝺ̃stere. Nã licet vellem⁹ vitam eternam nõ perdere ꝓ humani fauoris acqsitione. nihilomin⁹ qñ laudes offerunt̃ difficile pñt excludi. Aug. in q̃das epistola. Nemo ingt hui⁹ hostis .s. inanis glorie vires sentit nisi qui bellũ indixerit. quia ⁊ si cui ꝗ̃ est facile laude carere dũ denegatur: difficile tñ est ea nõ delectari cum offeretur.

Insidiat̃ in via quasi latro ꝓuer. xxiij. Nõ ẽ tutũ morari in patria plena latronib⁹ nisi se cõtinuata vigilia quis custodiat. Nã latrones latent in die qñ possent cognosci: nocturno vero tꝑe qñ homines dormiũt ipsi querũt quõ possunt furari. ⁊ sic inueniẽtes hoies improuisos ⁊ icautos ad custodiã magis ledũt. Iõ bñ saluator ait. Luc. xij. Qm̃ si sciret paterfamilias qua hora fur veniret vigilaret vtiꝗ̃: ⁊ ñ sineret perfodi domũ suã. Spũal'r. nos sumus in patria plena latronibus. s. varijs peccatis furãtib⁹ bona opera nostra. Ideo vigilãdũ est sũma cum cautela super custodia nostraꝝ virtutũ. ne appetit⁹ humane laudis subripiat ⁊ quod foris est intus a mercede vacuetur. Dormiente enim patrefamilias. inimicus homo infecit segetes in agro suo. Sic dormiente recte rationis iudicio intrabũt appetit⁹ laudũ recta in intentionẽ a corde remouẽtes. ⁊ sic remanebit aĩa deserta. Figu. ij. Reg. iiij. dormiente nutrice intrauerunt latrunculi domuꝫ inuento sine ipsa Isboseth abstulerunt caput ei⁹. spi-

ritualiter. latrũculi sunt appeti tus inanis glorie qui vt dr̃ dicũ tur multũ subtiles insidiant̃ la tenter ingrediunt̃ obseruát tp̃s ad furádũ aptũ ⁊ velut latrões nõ domũ paupis. s3 diuitis ac cedẽ studẽt q2 inanis glia sẽper scõs molestat viros2 iõ vigiládũ
Gre. ẽ Gre. vi. mora. Cu3 bene ingt viuim⁹ timẽdum est ne mẽs de singularitate eleuet̃. Igit̃ si rõ nr̃a q̃ ẽ cordis nr̃i ⁊ toti⁹ aie du ctrix ⁊ nutrix dormiat tpe quo huiusmodi latrões ad domũ ac cẽdũt intrantes decapitát Isbo seth. Interpretatur enim Isbo seth vir ꝯfusionis. Cõfũdit̃ eni vir iustus qñ amputat̃ ab eo ca put rõnis in operib⁹ suis in qb⁹ passus est multos labores vt ac quireret illa. Remanet igitur domus eius. i. aia ꝯfusa ⁊ cele sti hereditate nudata per latrõ
Gre. culos huiusmodi. Gre. i. mora. Sepe bono operi dum laus hu mana obuiat mentẽ operantis iquinat. ⁊ quáuis q̃sita nõ fue rit oblata tñ delectat. Et subdit q̃si latrũculus ẽ appetit⁹ laudis humane q̃ recto itinere gradiẽ tib⁹ ex latẽ iũgit̃ vt ex occult̃ edu cto gladio vita gradiẽtiũ truci detur.

V. Volucres celi comederũt illud Luc. viij. Tanta ẽ iterdũ iportunitas q̃rũ dá auiũ ꝙ vsq3 ad manũ veniũt ad tolendá escá sicut videm⁹ de coruo ⁊ miluo. Ná du3 mulier cule lauant viscera pecudũ iu xta flumẽ vix posita in vase pñt illa seruare ab infestatione mil uo2 nisi bene illa cooperiát. Cũ n. volucres illa nõ videát nõ de scendũt. Spũalr. Appetit⁹ ina nis glorie ⁊ vane laudis sũt vo lucres volátes hinc ⁊ inde. ⁊ qc quid boni operis patẽs ⁊ mani festũ reperiũt. deuorát ⁊ asportát. ⁊ sic miser homo suis meritis d nudatus inferni incendio dpu tabit̃. Fig. Geñ. xl. vbi legim⁹ Fig.
ꝙ magister pistorum pharaõis vidit somnium ꝙ. s. portaret in capite tria canestria farine in vno quo2 erát oẽs cibi qui fiũt arte pistoria ⁊ volucres descẽde bát ⁊ comedebant. Narrato au tem somnio Ioseph interptat⁹ est scilicet ꝙ post tertiu3 diẽ sus penderet̃ i patibulo ⁊ volucres comederũt carnem suam ꝙ sic consecutum est. Spiritualit̃. p magistru3 pistorum subaudi pe nitẽtẽ qui tria opera penitentie portat. s. contritionem confessio nem ⁊ satisfactionem. ⁊ recta i canistro portat omnia ciborum genera vt sunt ieiunia orones ⁊ elemosyne. Sed dicit̃ ꝙ hec ca nistria portabat in capite. meli⁹ foret ꝙ portasset i manu. Vidis set. n. aues agrediẽtes ⁊ abegis set illas. Portare. n. i capite ca nistria exposita volucribus celi est portare bona opera in cõspe

etu hoīum que manu debent tā-
tū portari solida operatione co-
operata a mūdi pompa: sꝫ quia
in aperto facta sunt ⁊ mūdo pa-
tētia descendūt humane laudes
⁊ quicqd erat asportāt. Sed cō
sumatis tribꝰ diebus patibulo
suspenditur. Per tres dies sub
audi vite p̄ntis tp̄s. prima dies
natiuitatis est. secūda statꝰ me-
dius. tertia est dies mortꝭ post il
los dies tradiṫ infernali incen-
dio expoliatꝰ omni celesti mer-
cede quā miser pro humano fa
uore vēdidit. pe. ra. i ser. i. q̄dra
gesime. Justitia que se huma-
nis oculis locat diuini p̄ris nō
expectat mercedē. voluit videri
⁊ visa est voluit hoibus placere:
⁊ placuit habet mercedē quam
voluit. p̄miuꝫ ꝙ noluit n̄ hēbit.
On extinguas lucernā
J n in isrl'. ij. Reg. xxi. No
tādū ꝙ aliter portaṫ lu-
mē qn̄ ventꝰ flat ⁊ aliter tēpore
quietis. Nam tp̄e cōmotionis
aeris ex vento lucerna ⁊ lumen
cooperiṫ: qꝛ tunc extingueref si
patēs vento exponereṫ. Cū ve-
ro trāquillitas est portaṫ tute si
ne operimēto. Sp̄ualiter. bona
opera nostra iustitie sunt lumē
aīe nr̄e quod ab extinctione sol
licite seruare debemꝰ. Ideo cuꝫ
percipimus flare vētū ꝯ nos ina
nis glorie: ⁊ apetitū laudis. stu-
deamꝰ cooperire lumē nostruꝫ.
prout Saluator docet ne facia-
mus opera nostra coram hoībꝰ
i. cū intētio laudari ab hoibꝰ: sꝫ
vt videāt bona opera nr̄a ⁊ glo
rificēt patrem nostrū qui in ce
lis est: igiṫ lumē iustitie nr̄e vi-
get semper per humilitatē ⁊ ve-
rā intētionē ⁊ rectā. Nā sicut lu
men nutriṫ oleo: ita ⁊ bona ope
ra nostra seruātur humilitate.
Figu. Exo. xxvij. vbi preceptū Fig.
fuit filijs israel. ꝙ semp in tab-
naculo lucerna perseueraret ac
cēsa quaꝫ sacerdos seu ministri
nutrire debebāt oleo. Sp̄ualiṫ.
vt dictū est lucerna accēsa est cō
sciētia plena bonis operibꝰ que
optime ab extinctione seruabiṫ
si oleo humilitatis nutriaṫ. Nā
sicut plāta viuit humido sic nr̄e
virtutes nutriunṫ ⁊ seruanṫ hu
militate. Gre. xvij. moralium.
Quia origo virtutū humilitas
est. illa in nobis virtꝰ veraciter
pululat: que in radice propria
. i. i humilitate perdurat: a qua
nimirū si absidiṫ arescit: qꝛ viui
ficātē humorē se perdidit. vnde
dn̄s in euāgelio fatuas virgies
quibꝰ oleū d̄ficit a spōsi nuptijs
exclusas ostendit Math. xxv.
qd̄ idē Gr. exponit di. Quia ha Gre
rū. s. virginū quedaꝫ dū virgi-
nitatis sue gl'iaꝫ expectāt in va
sis suis oleū habere noluerūt.
Ues multiplicate sūt su
a per terrā. Gen. i. volēs k
semē suuꝫ seruare ne ab
auibus comedaṫ q̄ꝫdiu nō ē ra-

dicatū: debet aues inde expelle-
re. Aliter posset tpe messis mo-
dicū recolligere: tanta posset ad
agrū accedere auiū multitudo.
Spūaliter. semē in agro est san
ctū ꝓpositū in corde quod nō ē
bene radicatū quousqꝫ ñ sit ope
re ꝫ ꝯsuetudine atqꝫ recta intē-
tione solidatū. Ideo insidiātur
illi volucres. i. apetitus inanis
glorie nisi studeamꝰ illos abijcē
ab agro aie nre: deuorabūt qc-
quid boni deo offerre cōcipimꝰ
Fig. ꝓ retributiōe eterne glie. Fig.
Gen. xv. vbi legimꝰ ꝙ abraam
obtulit sacrificiū dño hoc modo
qꝛ arietē caprā vaccā diuisit in
duas partes siue per medium.
sed turturē ꝫ colūbā nō diuisit.
Igiꝉ positis carnibꝰ aialium su
per altari volucres infestabant
vt comederēt illas. sed Abraaꝫ
abigebat eas vsqꝫ ad vesperaꝫ.
Et tūc descēdēs ignis de celo cō
sumpsit hmōi sacrificiuꝫ. Et tūc
dictū est Abrae ꝙ in semine eiꝰ
benedicerenꝉ oēs gētes. Spūa
liter. Abraā qui interpꝛtaꝉ pater
multaꝝ gentiū denotat virū dei
qui multas bonas virtutes q̄s
facit nutriri satagit in bona per
seuerātia. Facit. n. deo sacrificiū
triplici diuisione: qꝛ memoriaꝫ
intelligentiā volūtatē diuidit ꝑ
mediū. partē. s. tribuēs vite ac-
tiue. ꝫ aliā partē vite contēpla-
tiue. Turturē vero ꝫ colūbā ge-
mētes subaudi oculos cordis ꝫ
corporis. ꝫ non diuidit partim
mūdo ꝫ partiꝫ deo dās: sed oēs
suas accomodat deo lachrymas
pro eterne vite exilio ꝫ pro ge-
hennne incēdij periculo. igitur
sic studet seruare sacrificiuꝫ qͦ
deo obtulit. sed aues. i. humane
laudes a regione inferni volan
tes nituntur tollere ꝫ asportare
bona que sic aia preparauit. Iō
debent abigi procul a corde pse-
uerādo. vsqꝫ ad vesperā finis no
stre vite aliter nihil esset qͦ fa-
cimꝰ. Unde Gre. li. i. mora. In Gre
cassuꝫ bonū agiꝉ si ante vite ter-
minū deseratur. qꝛ frustra velo
citer currit qui prius q̄ꝫ ad me-
tas puenerit deficit. Ueniet igiꝉ
in fine ad nos amor diuinus cō
sumato agone nostro ꝫ nos co-
ronabit corona victorie quam
deus ipse bene certantibꝰ promi
sit. Apo. ij. Esto fidelis vsqꝫ ad
mortē ꝫ dabo tibi coronā vite.

n On furtū facies. Exod.
xx. Ad magnuꝫ se expo L
nit periculū fur satagēs
rē caram ꝫ acceptā regi ꝫ qͦ si-
bi reſuauit soli furari. Quātaꝫ
n. pestē incurret qui regis coro
nam furari conareꝉ si de hoc in
ueniretur cōuictus. Spūaliter.
Rex eternus q̄ꝫdam sibi tantū
rem preciosaꝫ reseruauit. s. lau
dem ꝫ gloriā. Oia alia partici-
pauit nobis. vt misericordiam
charitatem pietatem gratiā sa-
pientiam scientiam prudentiaꝫ

⁊ cetera. bõoꝝ gr̃a tm̃ sibi gl'a reseruata. Vñ Isay. xlij. Gloriã meã alteri non dabo. Et ne possent hoies super hoc ignorãtia excusari voce preconis angelica videlicet ⁊ humana hoc proclamari fecit. Luce. ij. Clamauerunt angeli. Gloria in excelsis deo. ⁊ Paulus apostolus. i. ad Thimo. i. Regi seculoꝝ immortali ⁊ inuisibili soli deo honor ⁊ gloria in secula seculoꝝ amẽ. Igit̃ magnũ est periculuꝫ velle furari eterno regi hanc coronã quã ipse solus debet portare. Incidet. n. talis fur in penã ⁊ in laqueũ nõ paruũ. Figu. Josue. vij. vbi pceptuꝫ est ꝙ nemo a ciuitate Jerico subriperet. sed aurũ poneret̃ in errariuꝫ dñi. sꝫ Machor ductus cupiditate furatus est de thesauro qui ponendus erat in errariũ dñi. Et reposuit in tabernaculo suo. ⁊ sorte deprehensus ꝓiectus est i vallẽ ꝓfundã ⁊ lapidatus est a populo ⁊ oia sua igne consumpta sunt. ⁊ vocatus est ille locus vallis Machor vsqꝫ in hodiernum diem. Spũaliter. per hunc furem subaudi elatũ ⁊ ambiciosũ qui qd̕ est dei vsurpare ꝑsũpsit. s. gl'iam ⁊ laudẽ quas sub anathemate debuit reddẽ deo. h̕ igit̃ sorte mortis dephensus ꝓhicit̃ in vallẽ abissi. ⁊ excludit̃ extra castrũ filioꝝ israel. i. extra ꝯsortiũ angeloꝝ ⁊ sanctoꝝ ⁊ oia bona sua dissipantur ⁊ vastant̃: vt nihil ꝓsint ei amplius ad salutem. Cooperit̃ lapidibus. i. duris tormẽtis ⁊ fit aceruus ire ⁊ furoris super illũ: ⁊ vocat̃ vallis illa ad quã mittit̃ gehẽna inferni vel infernalis vallis vsqꝫ in sempiternũ. Cauendũ est ergo a tali furto ne cũ pmo fure diabolo cruciemur. potius reddamus deo cuius sunt gl'iam ⁊ honorẽ. Vñ Aug. in solilogis. Qui laudari vult de tuo vno ⁊ nõ q̃rit gl'iam tuã in illo: sed suã h̕ fur est ⁊ latro ⁊ diabolo similis. qui gl'iam tuã furari voluit. Dñe formator meus ex vtero matris mee non me sinas cadere i illã exprobrationeꝫ vt exprobret̃ mihi furari voluisse gl'iam tuã. Tibi laus ⁊ gloria tibi gratiarũ actio. Cuius est oẽ bonũ nobis ꝯfusio faciei ⁊ miseria quoꝝ est omne malũ nisi tu dñe volueris misereri. h̕ Aug. Ergo deo suuꝫ qd̕ reddamus ne diabolo adherẽtes dicat nobis videbas furorem ⁊ currebas cum eo.

Fig. (margin, beside "⁊ in laqueũ nõ paruũ") · Aug (margin, beside "Aug. in solilogis")

¶ De gratia.

Ux i tenebris lucet Jo. i. Aliqñ reperiũtur aliq̃ adeo ꝓfunde valles ꝙ ad illas solis radius nõ põt attingere. Et ideo bñficio solis ꝑuate aut totaliter steriles sunt aut eaꝝ fructus sunt insipidi ⁊ nullius valoris. Spiritualiter. dũ aia nostra per peccatum ruit

I (margin) · A (margin)

ad tenebras priuatur solis radij.s.grãa xpi. Idcirco tandiu stat sterilis & sine ope meritorio q̃diu xp̃s lucē quā pdidit illi n̄ reddit:& si facit fructū aliquem vtputa elemosynam vel ieiunium seu aliud de genere bonorum illud est totaliter insipidū & inutile ad salutem. Sapien. iiij. Fructus eius inutiles & ad nihilum apti. Sed si lux illa vera que illuminat omnem hominem venientem in hūc mundum terram aspiciat oculo sue gratie:statim sub lata sterilitate producet fructuum abundātiam scilicet meritorum. Figura. Gene. primo. vbi dicitur q̄ terra erat inanis & vacua. Et tenebre erant super faciem abissi. Et dixit deus. Fiat lux & facta est lux. Et statim sequitur quod dominus precepit & terra germinet herbam virentem & ligna pomifera ẜm gen⁹ suū. Spūaliter. per terram sub audi humanā aiaʒ. que si p̄uata est grã inanis & vacua reperit. Et aʒ tūc tenebre.i. culpa se super faciē cordis q̄ pp inscrutabilitatē dicit̃ abissus. Sed p̄cipit dn̄s lucē fieri qñ radij diuine grẽ sibi inspirantur & ei indicāt viā salutis. ps. dn̄s dabit benignitatem & terra nr̃a dabit fructū suū. Aug. in solilo. erat inqͥt nubes magna & tenebrosa ante oculos vanitatis mee. Ita vt nō possem videre solem iustitie & lumē veritatis. Inuoluebar tenebris fili⁹ tenebraꝝ tenebras amabā & lumē non cognoscebā: cec⁹ eraʒ & cecitatem amabā. Quis inde me eduxit qs accepit manū meaʒ vt inde educeret me? Quis illuminator me⁹? Quem nō q̄rebā fuit & ipse me quesiuit: nō vocabā & ipse vocauit me. Quis est ille. Tu dn̄e deus miserator & mi̇̃sericors pr̃ misericordiaꝝ & deus totius consolationis.

Editabor vt columba. Isa. xxxviij. Cupiens columbas nutrire & pullos eius habere in domo ꝓpria preparat sibi domicilium & escam. Alias enim colūba nō veniret nec pulificaret ibi. Spiritualiter. In columbe specie spiritussanctus missus est. Igitur per columbā spiritussancti gratia in nobis missa diuinitus intelligit̃. quā si optam⁹ in nobis gescere & fructus eius recipere opus est vt preparem⁹ illi domiciliū in anima nostra. vt possit in corde suo nidū suum gerete ponē. vt etiā escā orōnis & deuotōis inueniat qb⁹ vescat̃. alioqͥ vero nobiscū nō hitaret. Fi. ge. viij. Columba missa a Noe de archa cū non inueniret vbi requiesceret pes ei⁹ reuersa est i archa. Spūaliter. Noe qui interptat̃ reqes. Xp̄ʒ significat q req

es est omniũ redẽptor ⁊ pater.
Ipse igit̃ grãm suaȝ emittit no
bis de archa sue misericordie.
vt in nobis quiescat si nos si-
ne aquis diluuij inueniat ꝙ si
lubrica est anima nr̃a peccatis
nõ remanebit nobiscuȝ. Ergo
dispone aiam tuam ⁊ prepara
Aug. cor tuũ ⁊ grãm recipiet. Aug.
Non est inquit dñe abbreuiata
manus tua vt saluare nequeat
nec grauata auris tua vt nõ au
diat. sed semꝑ te exhibes pñtẽ
semper te paratum offers. Si
me paratũ inueneris quocũqȝ
iero tu nũq̃ȝ deseris me nisi pri
us ego deseram te. Sed scio ꝙ
peccata mea diuiserunt inter te
⁊ me. inter tenebras ⁊ luceȝ: in
ter imaginẽ mortis ⁊ vitã: int̃
imaginẽ ṽitatis ⁊ vanitatis.
Cresse sũt aque largis-
C e sime. Nũe. xx. Pisces
nunq̃ȝ de mari intrant
dulcẽ aquã nisi prius percipi-
ant aque dulcedinem. Qua gu
stata statiȝ amaritudine maris
relicta intrant dulcẽ aquam ⁊
ibi morãt̃. Spũaliter. pctõr dr̃
habitare in mari, ꝑpter inquie
tudinis amaritudinẽ ꝓprie cõ
sciẽtie. Isa. lvij. Cor impij qua
si mare feruens. Nunq̃ȝ. n. ex
hoc mari peccator surgere va-
let postq̃ȝ ibi semel submersus
est: nisi diuina gratia ip̃m vio-
Is. lenter adduxerit. Isidor. de sũ-
ma bono, postq̃ȝ inquit pctõ ob
ligauimus nos in operib⁹ dia-
boli: iam nr̃a virtute surgere ñ
valemus: sed sicut nauis fracto
gubernaculo illuc ducit̃ vbi vẽ
ti tempestas eam deuoluerit. sic
hõ diuine gr̃e auxilio ꝑdito nõ
qđ vult agit: sed qđ diabolus ꝑ
suadet ⁊ nisi valida mãus xp̃i
ipsum inde extraxerit vsqȝ ad
mortẽ in peccatoꝝ suoꝝ sordib⁹
⁊ vinculis permanebit: sed xp̃s
qui nõ vult mortẽ peccatoꝝ nõ
delectat̃ in perditiõe viuentiũ:
presto est infundere huius gr̃e
dulcedinẽ vt peccatorẽ extra-
hat a pctõꝝ suoꝝ ꝓfundo si rec-
ta facie versus ip̃m clamet. Fi-
gu. Ezech. xlvij. vbi ꝓpheta spi Fig.
ritu ꝓphetico vidit. Et ecce aq̃
egrediebant̃ subtus lumẽ do-
mus ad orientẽ: ⁊ descẽdebant
in latus dextrũ templi siue do-
mus faciẽ habens ad orientẽ.
Spũaliter. xp̃s oriens est. vn-
de cantat ecclesia. O inqt splẽ
dor lucis eterne ⁊c. Templum
ṽo est cor nostrũ. Si ergo faci-
em versus xp̃m per cordis affe
ctum ponam⁹ cuȝ ꝓpħa clamã
tes. Saluum me fac dñe: qm̃ i-
trauerunt aque vsqȝ ad animã
meã. Ipse emittet manũ suam
de alto ⁊ liberabit nos de hi⁹ ꝓ
fundis ⁊ amaritudine tempe-
statis. sentiemus. n. ꝑ limen do
mus nostre. i. meditationẽ ⁊ cõ
siderationẽ cordis: dulcedineȝ
gratie subintrare ad dexteram

.i.ad spūalē partē: nō aūt ad si
nistram corporalē. Naʒ gratia
xp̄i semp dulcificat aīam pellēs
peccatoꝝ amaritudineʒ. Isaie.
xxxviij. Ecce in pace amaritu-
do mea amarissima: qꝛ stati in
trāte diuina gr̄a domū aīe nr̄e
subito mutaꝶ homo de misero
in felicē: qua oīa bona nobis si
mul cum gr̄a xp̄i aduenerunt.
Aug vnde Aug. super Jo. Teipsū in
quit qui in xp̄o es regeneratus
.s. p gratiā interroga. Dū alie-
nus a vita peregrinus in mise-
ria a salutis via mortuus. itrin
secus exulabas. subito initiat⁹
xp̄i legib⁹ ꝛ salutarib⁹ mysteri-
is innouatus. In corpe ecclie
nō vniēdo sed credendo te trās
tulisti: de filio pditionis adopti
uus dei filius fieri occulta feli-
citate meruisti in mensura visi
bili pmanēs maior factus es te
ipso sine quātitatis augmento
in exteriori nihil additum est. ꝛ
totum in interiori est mutatuʒ:
ac si homo xp̄i fili⁹ fact⁹: ꝛ xp̄s
in mēte hoīs est formatus.
Um lucē habetis credi
D d te in lucē vt filij lucis si
tis. Joā. prie. ij. Not. ꝙ
existens in tenebris ignorat q̄
circa ea se sūt. pōt esse iuxta ser
pentes ꝛ in rebus fedis nec illa
videbit. sed luce adueniente vi
sis periculis in quib⁹ prius in-
uolutus erat magis pauet q̄ꝫ p̄
us. Spūaliter. existens in tene
bris peccati nō percipit peccati
aculeos: nec pc̄ti fetores. Exē-
plum hēmus de simia dormien
te iuxta stipitē: que stipitis pō-
dus nō sentit donec elongaꝶ a
stipite quo ligata est qꝛ ip̄ʒ tra-
hit. Non igiꝶ percipit peccator
quāta sit peccati miseria: nisi ip
se diuina luminatus gr̄a elon-
gaꝶ a peccato. Cōsiderat quib⁹
erat inuolut⁹ miserijs. ꝛ tūc glo
riaꝶ velut captus a carcere libe
ratus q prius velut mortuus i
peccati sordib⁹ dormiebat. Fi-
gura. Act. xij. vbi legiꝶ ꝙ Pe- Fig.
trus iacebat i carcere herodis
vinct⁹ cathenis duab⁹. Et trās-
acto paschate debebat tradi po-
pulo occidēdus: sʒ angelus do
mini accedens lumē prebens
carceri locū carceris illumina
uit: ꝛ Petrū extra carcerē edu
ctū dimisit in vico qui ait. Nūc
scio vere qꝛ misit dn̄s angelum
suū: ꝛ liberauit me de manu he
rodis ꝛ ď oī expectatōe plebis
iudeoꝝ. Spūaliter. Petrus in
carcere herodis denotat hoīem
in carcere diaboli vinct⁹ ē dua
bus cathenis: [redacted] Expectaꝶ trā
situs pasche. i. consumatio pn̄-
tis vite vt tradaꝶ demonū pplo
morte puniēdus eterna. Sʒ de
omnib⁹ his peccator nihil con
siderat peccati caligine occupa
tus. Sed adueniēte diuine gr̄e

sine auxilio gr̃e dei, nec valet malum culpe fugere, nec bonum potest meritorium operari

luce illustrāte intellectū ꝛ accedente intellectum ꝛ accedente affectū deponit cathenas: ꝛ eductus extra portā ferreā in q̄ vinctus detinebat̄ ingredit̄ viā rectam. Et ꝯsiderata miſia ꝛ calamitate stupenda bene cū diuino lumine est erept⁹ dicit. Nūc scio vere ꝙ eram in tristitia: et diuina gr̄a inde me liberauit.

Aug Heu mihi qualiter stabā. Aug. i soli. Cōuersus inquit ꝛ vidi tenebras meas in quib⁹ fuerā: et abissum tenebrosā in qua latuerā ꝛ dixi. Ve ve tenebris meis in quibus iacui. ve ve cecitati illi in qua verum lumē celi videre non poteram. ve ve preterite ignorātie in qua ñ cognoscebam te domine.

De gratiaꝝ actione.

A Redde qd̄ debes. Mat. xviij. Vulgo dicit̄. Qui reddit debitū facit capitale. Nō est. qꝛ creditor cognoscens debitorē circa solutionē sollicitū ꝓmptior efficit̄ ad sua mercimonia iterū largiēdum. Vñ Cassio. li. x. Spem de futuris recepit q trāsancta bñficia recognoscit. Spūaliter. omnes sumus debitores Christi. Et tātum illi debem⁹ ꝙ quicquid sumus vel habemus vel possumus nō pōt sufficere ad satisfaciēdū.

Cri. Unde Chrisostom⁹ omel. lxx. Si inquit excellens hominuz meritum: si nature iura conseruans: si legum iussis obtemperans fidē impleat: iustitiā teneat: virtutes exerceat: dānet vitia: peccata repellat. Exēplū semetipsum imitatib⁹ prebeat: nihil est respectu eius qd̄ dꝫ. hec Chriso. Sed qꝛ ipse saluator liberalis est creditor ꝛ nouit figmentum nostrū ꝛ paupertatē meritoꝝ nostroꝝ: qꝛ ēt bonorū nostroꝝ nō eget ꝓ se: sed ꝓ nob tantū. Ideo ipse presto est supplicanti nedum in parte dimittere: sed ēt totum debitum indulgere: ꝛ de proprio redonare.

Fig. Figura. Gen̄. xlij. vbi legimus ꝙ dum filij Jacob descenderēt in Egyptum tempore famis vt emerēt frumentum sup frumētum: etiā precium qd̄ soluerent pro frumento inuenerūt in sachis: eo ꝙ Joseph eorum frat̄ illud fecerat ibi reponi. Spūaliter. per Joseph q interpretat̄ augmentū subaudi Christuꝫ q semp plusq̄ꝫ spondeat elargit̄.

Am Unde Ambro. sup luc. Uberior est inquit gr̄a q̄ꝫ precatio. semp .n. dn̄s plus tribuit q̄ꝫ rogat̄. Per filios Jacob subaudi sup plantatores vitiorum: per penitentiam qui post hanc pugnaꝫ lassati pergunt ad Christū pro refectionis indulgentia. q non solum indulget sed eis etiā cōfert abundāter gratiam. Nam qui dn̄o precium frumenti. i. gratiarū actionē ꝛ laudem por

tant beneficiorum: ipse domin⁹ creditor liberalis ꝛ curialis totum facit super nos redundare debitores. Bene ergo dicit ꝙ reddentes domino gloriā ꝛ honorem pro suis beneficijs excitamus ipsum ad meliora donādum: eo ꝙ diues in omnib⁹ bonis nostris nō indiget nisi ꝓ nostra vtilitate. vñ. li. i. sniarū. di. prima. Ille inquit quo nob vtitur deus: nō ad eius sed ad nostram vtilitatem est: ꝛ ad ei⁹ tantum bonitatem: q₂ bonorū nostrorum nō indiget.

Primicias omnis laboris eorum. ps. ciiij. Tenens agrum alicui⁹ dñi in feudum semper domino illi respōdere debet de nascētib⁹ in agro primitijs. Spiritualiter. nos tenemus animam nostraꝫ in feudum a deo. Gene. ij. Inspirauit deus homini animam viuentem. ꝛ vltra hanc possessionem anime etiam ab ipso recepimus semina verbi ꝛ doctrinam eius. Que si i agro aie seminata rigent ꝛ cultiuent operibus bonis: nascent virtutum fructus preciosi ꝛ cari valde qbus obtinebitur eterna gloria. Ideo de his vult dominus habere partem. s. gratiarū actōeꝫ. Et notandū ꝙ in fructib⁹ bonarum actionū que donante dño nascuntur in anima. v. bona cōsiderāda occurrunt. s. abolitio pene: quietudo cōsciētie: adeptio gratie: acquisitō glorie: ꝛ actio gratiaꝝ: de omnibus, [redacted] vltimo solo contētatur. Figura. Fig.

Gen. xlvij. Tempore famis Joseph possessiōes omnium regi egypti obligauit prouidendo omnibus de cibo ne periclitarētur: verūtamē possessiones predictas relinquebat in feudum hoc pacto vt accepto semie redderēt ei quintā partē seminum nascētium. spiritualiter. tempore quo in egypto peccati parentum oēs fame periclitamur. veniēs Joseph. i. xps cum pane angeloꝝ refecit nos ꝛ nob tradidit semē euāgelij purissimuꝫ qđ centuplum fructū producit si bona sit terra nostra. Igitur emit ꝛ redemit aiam nostrā de mortis egestate. reddēs illā nobis vt quintam partē. s. gratiarum actionē que vt dictum est superius a nobis tātū recipiat [redacted] debet esse molestū nobis hāc portionem dare ei qui nob tanta donauit. vnde bernar. in Ber smōe. xxij. Quanti te fecit de⁹ ex his q̄ pro te facta sūt. homo agnosce vt appareat tibi benignitas eius. Quāto. n. minorē se fecit in humilitate: tāto maiorem se exhibuit in bonitate. Et quāto pro me vilior: tāto mihi carior. Aduerte homo q₂ lim⁹ es nō sis superbus: ꝛ q₂ deo cōiunctus es: nō sis ingratus.

Cantemus dño gloriose. Exo.xv. Cōsueuerāt romani ducib⁹ redeūtibus cū victoria talē seruare ritū. qz ponebat dux i curru laureato capite ⁊ illi exibāt obuiā̄ ppli cū canticis ⁊ organis. Spūalr. xp̄s fuit ꝓpugnator noster ad saluādū. ipse. n. victoriā maximā obtinuit ꝯ inimicos nostros ⁊ nos liberauit de durissima seruitute. Ideo debem⁹ exire domū ꝯcupiscentiarꝫ nostrarꝫ ⁊ ire obuiā illi cū gratiarꝫ actiōis cātico laudātes eū in decacordo mandatorū eius opere ⁊ sermone. Ipsū debemus ponere laureatū in curru: qz positū in nr̄a memoria debemus cōtēplari coronatū spinea corona. ⁊ fixū clauis: perforatū lancea. potatū aceto: suspēsū i cruce: ⁊ hoc faciēdū iugiter si volum⁹ gratas sibi ꝑ bn̄ficijs receptis laudes reddere. vnde Augu. in solilo. Dn̄e dilexisti me plusq̄ te qn mori voluisti ꝓpter me. tā caro ꝓcio reduxisti me: d̄ exilio redemisti me: de seruitio retraxisti me: de supplicio vocasti me nomine tuo: signasti me sanguine tuo vt memoriale tuū semp eēt apud me ⁊ nunq̄ recederes a corde qui ꝓpter me noluisti recedere a cruce. Fig. i. Re. xviij. Filie Hierusalē iuerunt obuiā Dauid redeūti a plio ⁊ cede philistei cū tympanis cātantes ⁊ dicentes. Saul percussit mille ⁊ Dauid decē milia. Spūaliter. filie Hierusalē sunt anime liberate de manib⁹ philisteorꝫ infernaliū per victoriā passiōis xp̄i. Cognoscētes igit hoc bn̄ficiū d̄bent illi ire obuiā canto ⁊ sono. i. fide ⁊ opere gratiarꝫ actionē reddēdo: pro decē milib⁹ pcussorꝫ. i. ꝑ liberatione ab innumeris malis in ꝓstratione diaboli Aug. in sol. Ecce tibi dn̄e gratias ago ne sim ingrat⁹ tibi liberator me⁹: qm̄ liberasti me. Nā cū absorbuerat me ille draco. tu ab ore eius extraxisti me. paratus fuit deglutire me. sed tu me defendisti. Cū cōtra te iniq̄ agebā q̄si tua mādata fugiebā stabat paratus ipse vt me raperet ad infernū: sed tu ꝓhibebas. Ego te dn̄e offendebā ⁊ tu me defendebas. Ego te nō timebā: ⁊ tu me custodiebas: a te recedebā ⁊ inimico me exhibebā: ⁊ tu ipse ne me caperet defendebas. hec ⁊ alia bn̄ficia mihi exhibuisti ⁊ nō cognoui donec illuminasti me. Hec ille.

Margin notes: C e; Aug; Fig.; Aug.

De gula.

Qui insordidus est sordescat adhuc Apoc. xxij. Postq̄ fedatū est vestimentum noua superueniēs sordes nō percipitur que tñ in candido vestimento statī apparet. hoc idē videmus d̄ atrio mūdo in quo vix potest festuca cade-

Margin notes: q; A

re qn perpēdatur. sed cū est in mūdū grāde lutū nō percipit. Spūaliter. hō deditus crapule semp est sordidus. Jō cū sordidior efficitur cadēs in lutū libidinis nō pcipit. vadit. n. de sord in sordē velut sus quousq; descēdat ad stabulū sordidoꝝ demonū Fig. Mat. viij. legimus q quidā habēs legionē spūum imūdoꝝ habitabat in sepulchris inde vero ṽtute dñi expulsi spiritus illi imūdi igressi sunt gregē porcorū demū pcipitio iuerunt in mare. Spūaliter. subaudi p spūs illos imūdos qui vnū hominē tenebāt i sepulchris gule et crapule vitia que viuentē hominē q̄si mortuū in sepulchris cōdūt. semp est in fetore semper putrescit et fedat. ducunt enim hec vitia d sepulchro ad porcos. q2 gulosos trahūt ad libidinez que propter detestabilem imunditiā mētis et corporis quā inducit porcine feditati cōparatur. sed inde descendūt pcipitio in infernū in stabulo igneo. cū demonib⁹ deputādi quib⁹ se per imūditiā copularūt. patet ergo quāta mala inducit mala ebrietas. Sen. Pallor est et neruorū vino madentiū tremor et miserabilior ex cruciatib⁹ q̄ ex fame macies inde incerti labentium pedes et semper qualis in ipsa titubatio ebrietate. Jnde intra cutē. humor admissus distētus q3 venter dū male assuescit plus capere q̄3 poterat: inde suffusio lucide bilis et decolor vultus tabesq; in se putrescentiū et retorti digiti articulis ob rigescentibus neruorum sine sensu iacētiuz torpor aut palpitatio corporū sine itermissiōe vibrātiū: qd capitis vertigines dicā qd oculorū auriūq; tormēta? et cerebri extuantis verminationes etiaz omnia per que exoneramur internis vlcerib⁹ affecta in misabilia pterea febriū genera aliarū impetu subeuntium aliaꝝ terū impetu subeuntium aliaꝝ terūi peste repentiū. qd alioꝝ referaz innumerabiles morbos.

Fig.

B

Non timuerūt neq; intellexerūt in tenebris ambulauit et c. ps. lxxxi. nullum maius periculū in arduis q̄3 suum non videre casuz: q2 q nō cognoscit non cauet. Jnterdū. n. bos cōducitur ad macellū saltat hincinde et ignorat q pergit ad gladiū. Spūalit. nulla maior cecitas ebrietate. Petrus ra. in quodā sermone. vbi regnat ebrietas ratio exulat: intellectus obtūdit. ꝯsilia deuiāt. Judicia subuertunt. Et sic miseri brutis similes dū gule ebrietate fruuntur: neq; verentur homines neq; diuinam formidāt vindictam. Jdeo illi subito feriunt. Figu. Judi. xvi. vbi legimus q philistei fecerūt ꝯuiuiū magnū. et obtulerunt holocau-

Pe.

Fig.

stũ deo suo dagon. et dũ eẽnt nimia ebrietate sopiti: fecerũt adduci Sansonem quẽ excecauerũt putantes ipsum vires p̄stinas ammisisse qui post multas illusiones acceptas ductu pueri sui venit iuxta palatiũ vbi celebrabant̃ cõuiuia et ãplexat⁹ duas colũnas quib⁹ sustẽtabat̃ cõuiuij palatiũ illas cõfregit. et cadente palatio extincti sunt oẽs. Spũaliter. philistei qui interp̄tant̃ ruina significãt gulosos et crapule deditos qbus ꝓprium est ruere ad luxuriã. Ideo illd̃ dĩ per Isay. ruina hec in manu tua est. Tũc isti offerũt holocausta dagon deo suo: cũ i atrijs crapule et ebrietatis superflua celebrãt cõuiuia. Nã dagon interp̄tatur piscis inutilis. et bene dñotat miserũ et inutilẽ ventrez qui dicitur eoꝝ deus. Quãte. n. vtilitatis deus iste est. et que p̄sidia homini valet p̄bere nouerat ille qui dicit. Si ƀm carnez vixeritis moriemini. sed adducit̃ sanson cecus inter illos ad illudenduz ei. sanson vero interp̄tat̃ fortitudo dei. et denotat diuinã sentẽtiã quã hmõi philistei putant cecã. p̄s. Dixerũt nõ videbit dñs neq̃ intelliget deus Jacob. Et huius solis lumẽ scrutat̃. vsq̃ ad intrinseca cordis. Et ab ipsius fortitudine defecerũt gigantes idest dmones dũ essent angeli. Deiecit. n. eos dum eleuarent̃ expulsi sunt nec potuerũt stare. Igitur putantes deridere diuinam sententiam: derident̃ derisores. Ducit̃ ergo sansõ a puero qꝛ ducit̃ fortis sententia sup gulosos a pura et recta dei iustitia et cõtritis duabus columnis ruit edificium. et percussis simul anima et corpore cadit totus homo. et qui itra palaciũ vescebãtur moriuntur. qꝛ omnia crapulantiũ delectamẽta subito extingunt̃. et miser in inferno cuz epulone diuite sepelit̃ tã ꝓ consumptis inutiliter bonis q̃ erãt largiẽda pauperib⁹ q̃z ꝓ sui ventris abusu eternaliter crucian dus. vbi diuitias quas deuorauit euomet. et de ventre eius ex̃het eas deus cũ sũma amaritudine. Petr⁹ rauẽnas in sermone Lazari. Tu inquit diues fulgens tũc purpura nũc tegere flammis pro coccino vestiere flãmis pro molib⁹ discubitis sustinet̃ dura tormenta. pro latis ferculis epulat̃ penis copias inopia compẽsa ebrietates siti digere. pro odorib⁹ aspergere fetore et cui abstiterũt voluptatum obsequia assistãt nũc miseria penaꝝ. Pe.

¶ De humana condictione.

dies mei sicut vmbra declinauerunt. p̄s. ci. Nota qd̃ vmbra apparet nobis magna et parua ƀz accessũ et recessũ solis a nobis. Cũ eniz sol est sup nos

in meridie vmbra corporis nostri breuis est. Cū vero sol elōgatur a nobis aduesperascente vmbra nostra longa: sed de q̄titate eius experientiam accipimus quando nos extendimus ꝛ collocamur in terris. spiritualiter. vita nostra corporalis cōparatur vmbre ratione velocitatis Job. xiiij. Conterit ꝛ fugit velut vmbra. Igit̄ per recessum vere cognitiōis luminis nobis nostra vita corporalis lōga est ꝛ breuis. Nā ratione vigente super nos arbitramur vitam nostram fugacem ꝛ breuem esse. vnde Job. vij. dies mei velocius transierunt quā a texente tela succiditur. sed longe existēs recte ratiōis sole dies suos immutabiles putat. ps. Nō mouebor in eternum. sed vt liceat aliquantulū propositum exire notandum quod consueuit fieri q̄stio de diebus ꝛ temporibus hominum. vtrū possint augeri vel minui. Nam pro vtraq̄ parte scriptura loquitur. Quod eniȝ sunt firmi ꝛ incommutabiles dicit Job. xiiij. Numerus mensiuȝ eiꝰ apud te est: constituisti terminos eius. qui preteriri nō poterūt. Ecōtra. in. ps. Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione. ꝛ iteruȝ impij non dimidiabunt dies suos. Respōdeo dicendum q̄ dies ꝛ tempora hominum possunt dupliciter considerari: vno modo prout sibi ipsi homo dies ordinat ꝛ cōstituit qui carens recte rationis lumine non credit in eternuȝ deficere: putat eniȝ pactum pepigisse cum morte. sed tales dies non dimidiantur. q2 anteq̄ perficiantur improuise deficiunt. Et sic miser confusione perfunditur. ps. anteq̄ odirer succidit me. Alij vero dies sunt quos deus p̄ordinauit homini quorum numerus ē apō deum ita prefixus q̄ nullatenꝰ potest augeri vel minui. ps. mēsurales posuisti dies meos. Et de huiusmodi diebus loquitur Job. Nec obest quod Ezechie regi aditi fuerunt. xv. anni. iiij. Regum. xx. q2 vt dicit Grego. Gre. Peccata sua fecerant eū mortedignum. Et dixit sibi propheta morieris idest dignꝰes morte. Sed deꝰ preuidit peccata sua lachrymis detegēda propter q̄ dignus vita remansit. Ita nec auctū est diminutū de tempore quo illū dn̄s vixurū p̄uiderat. redeūtes ergo ad ꝑpositū dicamꝰ q̄ ēt de q̄titate vmbre recte ꝛ p p̄e expit̄. s. d̄ breuitate ꝛ fugacitate hūane vite qn̄ nos colocāur p mōtē i sepl'chr vl' fouea. tē. n. appet qd erat vmbra vite nr̄e i q̄ tn̄ ꝯfidebamus ꝛ q̄ celerius euanuit. Fi. Jon. iiij. Dū Jōas Fig. gescēt sub vmbra edē i meridie ꝛ calore vrente ꝛ sūme i vmbre

temperie delectaret̃ subito v̄me
medulam edere ledente. mox
edera siccata est.⁊ aruit. ⁊ vm-
bra illiꝰ in nihilū redacta ē. Et
turbatꝰ est Jonas valde: qꝛ ma
gno labore atqꝫ sudore ad illā
peruenerat. Spūaliter. Mo. per
vmbrā vitam pn̄tem hois vt di
ctum est. In ipsa.n. inspiciētes
multū ꝯfidūt ⁊ ipsam pre oībꝰ
diligūt atqꝫ oī labore' seruiunt
ei. Nō.n. aliquando cogitāt su-
per autūnū mortis qn̄ depositis
folijs vitalis spūs vmbra huiꝰ
fugabit̃. Sed duꝫ est meridies
iuuentutis nunqꝫ ꝯsiderāt pos-
se aduesperar̃ per senectutē: im
mo qḋ deterius est hora vesper-
tina ⁊ matutina vtunt̃: qa dum
grauant̃ senio ⁊ ad mortē festi-
nī properāt: semper que vite ꝓ-
sentis sunt pertractāt. Jdō acce-
dēte verme mortalis lāgoris su
bito ad medulā: tanto amplius
tristiores pereūt quanto impro
Gre uisius moriunt̃. vn̄ Gre. in mo
ralibus pertractās illud Job.
Dies mei velotiores fuerūt cur
sore.⁊c. sic ait. itaqꝫ carnales ho
mines vltor ad iudiciū pertra-
hit: ⁊ tn̄ ipsa ordinatione solici
ti rebꝰ transitorijs occupati nil
aliud cogitāt: nisi q̄liter in mū-
do adhuc viuāt. Relinquendo
oīa quasi possidēda disponūt. qꝛ
spes viuēdi nō frāgit̃ ēt cū vita
terminat̃. Jtaqꝫ ad iudiciū tra
hunt̃ per sniam: ⁊ tn̄ adhuc ha
bēdi rebus inherēt per curā. diu
re etenim mēti abesse mors lō-
ge credit̃ etiaꝫ cū sentit̃. Sicqꝫ
anima carne soluit̃. vt erga pn̄
tia imoderato amore se retinēs
cū ad eternū suppliciū ducitur
hoc ipm quoqꝫ nesciat quo du-
citur. ⁊ deserens que amare cū
termino noluit repēte sine ter-
mio iueniat ꝙ nunqꝫ preuidit.
e Dhuc de carcere animā
meā. ps. cxli. Nō potest B
diu extra carcerē mora
ri qui ꝯtrahit debita vltra pro-
priā facultatē. Sūt.n. nōnulli
nescietes moderamē in expen-
sis. sed ꝓdige dn̄ habēt proijci
unt. ⁊ cū nō habēt vnde reddāt
creditoribus carceri mancipā-
tur. Et circa h̄ multū nocet ha-
bere familiā inordinatam. ⁊ ad
expēdēdū ꝓnā. Spūaliter. In
vita pn̄ti ꝯtrahimꝰ multa d̄bita
peccādo. per que creditor nr̃ sta
tim nos vinctos ducit ad carce-
rē nisi per pniam ꝑsoluamus.
Mat. xviij. misit illū in carce-
re.⁊c. habemꝰ.n. familiā nimis
ꝓdigam. s. sensitiuos appetitus
qui vltra modū debita desiderāt
delicata qbus pro peccatis aīa
captiuat̃. ad Ro. ij. Uideo aliā
legē in mēbris meis repugnā-
tē legi mētis mee ⁊ captiuantē
me in lege peccati. Et no. ꝙ si d̄
bitor exsoluat debitū creditori
liberatur a carcere ꝑm oēꝫ legē.
Sed nō sic habet in spūali debi

to. Nam dñs diabolus retinet i peccato captiuum: nil a pecca/ tore põt recipere ,ppter qđ pos/ Gre. sit a diabolo placari. Uñ Gre. in omel. Iniustũ est seruire dia bolo qui nullo placaf obsequio. Fig. Figura Exo. v. Pharao reti/ nebat populũ israel captiuũ in egypto multo tempore laborã/ tem in paleis ⁊ luto nec ,ppter hoc ipsum dimittere voluit ex egypto quousq per moy. inde eductus est in manu forti. spũa liter. diabolus vt dictũ est pec/ catores qui sibi peccato mediã/ te obligati sunt detinet seruos. ⁊ qñq laborent multa aliq bo/ na operãdo tñ modicũ est qđ fa ciunt: qr in luto ⁊ paleis. i. i bo nis tpalib' premianf ex tali la bore: nec possunt vnq egyptuz exire peccati quousq xps edu/ cat eos inde i manu valida sue misericordie per medias vndas maris rubri. i. in virtute sue sa cratissime passionis. vñ quãtũ ex seipso est peccator tali debi/ to est impotens ad soluendum ps. Mutuabitur peccator ⁊ ñ soluet. xps enim est qui liberat Aug. vñ Aug. in solil. gratia inquit. ⁊ misericordia dei preuenit me reduxit errantem: docuit igno rantem: corripuit peccantẽ: cõ/ solatus est afflictũ: redemit ca/ ptiuum: confortauit desperãtẽ: suscepit reuertentem: erexit ca dentem ⁊c.

Errauerũt in solitudine C viã ciuitatis: nõ inuene e rũt habitaculũ. ps. cvi. No. q in omni via sũt duo ter mini. s. a quo ⁊ ad quẽ. Igitur errãtes prope ẽminũ a quo faci le possunt ad rectã viam redire qr multũ nõ se elongant a via. sed prosequẽtes errorẽ incep/ tum diu vsq ,ppe terminuz ad quem difficile possunt rectã in uenire viam: qr modicus error in principio est maximus in fi ne. Ideo pergentes viam ma/ gnã sepe debent ɔsiderare vtruz sint in deuio an in via. spũalit. via vniuerse carnis ẽ iter duos terminos ɔstituta. quoz pmus est natiuitas: secundus ẽ mors Et hãc viam necesse est omnes venientes peragere. Igif errã/ tes prope terminũ a quo ⁊ cito errorez suum corrigentes cito redeunt ad viam: qr peccantes in adolescentia vel pueritia le/ ui correctione possunt ad viam rectam redire. sunt. n. pueri si/ cut cera. sed si errorẽ suum per trahunt vsq ,ppe terminum ad quem. s. vsq ad senectutẽ diffi/ cile possunt vnq viam rectã in uenire nec peruenire quo ten/ dũt. Figu. i Exodo p totũ. filij israel exeuntes egyptũ ⁊ tẽden tes ad terram ,pmissionis ñ ser uauerunt rectitudinẽ semite iu stitie nisi vsq ad. xxv. diẽ ⁊ post modũ quasi vsq ad. xl. annum

vt plurimũ exacerbauerũt deũ
& prouocauerunt eũ ad iracun-
diam ꝓpter quod nescierunt i-
uenire viam rectam nec potue-
runt intrare terram promissio-
nis qui egyptũ exierunt tribus
exceptis. Spiritualiter. per fili
os israel de egypto eductos per
mare rubrũ in nube & igne sub-
audi populũ xpianum eductuz
de tenebris per virtutem passio
nis christi fide & charitate. Igi
tur errantes multipliciter in d
serto vite pñtis q̃ media est iter
celũ & infernũ errorẽ suũ ñ cor-
rigentes sed semper vlterius ꝓ-
cedentes: in tantum demũ se in
ueniunt in senectute q̓ nulla te
nus adueniẽte morte possunt p
semitã recte penitẽtie ad viã re-
Aug dire & pereũt. vnde Aug. in quo
daz libello. Hac animaduersio
ne percutiť peccator: vt q sciens
nõ facit nec curat scire quod re
ctuz est: & qui benefacere noluit
cũ potuit: dimittat posse dũ velit
Ecce pz q̓ multi sť vocati pauci
vero electi. Igitur operandũ est
debito tẽpore quando opera no
stra deo placere noscuntur. Un
Ugo de Ugo de claustro anime libr.
primo. In illa inquit etate quã
do florescunt crines: caro nite-
scit eburnea: oculorum gẽmis
facie rosea decorať valitudo cor
poris vires subministrat: & iuue
nilis etas lõgioris vite spaciuz
repromittit, quando viget ratõ

viget & corporis sensus visus E
acutior: auditus ꝓmptior: inces-
sus rectior: vultus iocundior.
Qui in hac etate se domant ; &
Christo se sociant premiũ. ideo
expectant.

h Ic cõparabiť viro cõsi-
deranti vultũ natiuitat̃
sue i speculo. Iac. ꝓmo.
Nota quod est duplex speculũ
scilicet curuum & rectũ speculũ
namq3 curuum faciem toruam
atq3 reuersam ostendit. Naz fa
cit apparere mentũ vbi suffum
& dexterã vbi sinistra. sicut se spe
culanti in argẽteo coclearij ap-
paret. Speculũ vero rectũ red-
dit ymaginẽ respicientis vt est.
Spiritualiter. est duplex consi
deratio sui. primo quãdo se cõ-
siderat & videt sanũ iuuenẽ: pla
rẽ: diuitẽ: alacrem . & totum flo
ridũ. & talis ꝯsideratio speculo
curuo comparatur: quia faċ ap
parere instabile firmũ corrupti
bile perpetuũ caducũ fortẽ sini-
stram dextraz. & ifimũ est supre
muz apparere vel videre facit.
In hoc se aspiciẽtes dilectores
vite presentis statim obliuiscũ-
tur quales sint & cuius cõditio-
nis. Et ideo tãto fortius cõquas
sant cadentes quanto improui
sus & repentinus est eoꝝ casus.
Señ. Fortuna vitrea est & sepe Señ
frangitur dum plus splendet.
Et. ps. Uidi impiũ superexalta
tũ. &c. Alterũ vero speculũ veꝝ

⁊ rectū ꝓbēs ymaginem qualē
debet: ⁊ quod in nullo mētit᷑ est
sepulchrum vel fouea. Nam si
vis te intueri in illo speculo sta
tim videbis ymaginem tuaȝ in
tus ⁊ qualis ⁊ quante pulchri-
tudinis sis sine vlla diminutio-
ne cognosces. Ibi itueberis dē
tes eburneos crines aureos ⁊
oculos nigros. ⁊ q̄liter tui cor-
poris forma, in pulchra ꝯsistit ar
monia. Nō ignorabis teipsū te
in hoc speculo speculās. ⁊ tibi-
ipsi displicens deo studebis pla
Fig. cere. Figu. Exo. xxxviij. In in-
gressu tabernaculi erat labium
eneum de speculis vt ingredien
tes possent se intueri ⁊ vidē. spi
ritualiter. in ingressu ecclie est
cimiteriū oēs absorbēs vbi sūt
sepulchra in quibus nos debe-
mus speculari añ ingressum ec-
clesie. vt de nobismetipsis noti-
ciā habeam⁹. Et sic cū humilia
ti erim⁹ ⁊ corde cōtriti nō despi-
ciet nos deus in nr̄is petitionib⁹
Neminē. n. hoc speculū decipit
Demonstrat. n. aperte qualis sit
vniuscuiusq; ꝯditio. ⁊ qd diui-
tū ⁊ pauperū nobiliū ⁊ rusticoꝝ
⁊ eadē ibidē reperit᷑ ymago. le-
git᷑ de Diogene philosopho du-
cēte ossa mortuoruȝ per quodā
sepulchrū ꝙ Alexandro inter-
rogāti quid ageret respōdit. vo
lebā iquit discernere ossa pau-
perū ⁊ diuitū. sed nullā inter ea
inuenio differentiā: quia mors
oēs adequauit. Si igitur stabis
in hac ꝯsideratione nō peccabis
in eternū. Ber. in quodā s̄mo. Ber
ne. Nois homo quia omni ho-
ra te nō disponis cogita te mor-
tuū qua scis te necessitate mori
turū. distingue qualiter oculi ꝟ
tent in capite. vene rūpent. i cor
pore. ⁊ cor scindet᷑ dolore.

¶ De humilitate.

Nisi conuersi fueritis ⁊ ef
ficiamini sicut paruuli M
nō intrabitis in regnuȝ
celorū. Math. xviij. Nō hñs
trāsire per portā arctā ⁊ bassam
nisi inclinat⁹ se breuiorē hostio
ꝓbuerit transire nō poterit: qm
imo si transire erectus tentabit
leso capite retro cadet. Spūalr.
via q̄ ducit ad pniam ⁊ hostiuȝ
quo celū intratur est magne ar
duitatis intātū ꝙ deus compa
rat ipsuȝ foramini acus. Unde
per illud transire nequaq; va-
let elatus. quem dominus i euā
gelio per camelum insinuat ni-
si ergo elatione deposita efficia-
mur paruuli sicut ille qui au-
ctor nostre salutis est. s. xp̄s nō
poterimus hostium ingredi. sȝ
retro nos ꝓijciet nostra supbia.
Aug. sup Jo. excelsa est patria
humilis est via. Fig. Gen. xliij. Fig.
dixit Joseph fratribus suis añ
q; cognosceretur ab ipsis. Nisi
adduxeritis vobiscum fratrem
vestrum minimū non videbitis
faciem meā. Frater vero ille mi-

mus vocabatur Beniamin quo adducto ad Joseph per fratres suos inuitauit eos Joseph oēs et Beniamin portionē duplicē donauit. Spūaliter. p Joseph subaudi deū patrē qui filiū suū statuit per nos humillimū i medio nostri. et hoc per Beniamin qui interptatur filius dextere notatur. hic ergo per humilitatē factus est obediēs vsq ad mortem propter qd deus exaltauit illum et dedit illi duplicē portionē. s. distributionē gratie in pñti: et glorie in futuro. Igitur nisi istum fratrē paruulū ducamus nobiscum. s. sequēdo vestigia eis non videbimus faciē dei qz iniustum est vt putredo et vermis nō humilietur. Ubi rex angeloꝝ digno scitur humiliatus. Ideo ipse ait. discite a me qz mitis sum et humilis corde: ac si aperte dicatqz humilitas sit via: et hostiū intrādi celū. Unde Aug. in epl'a ad discorū. Nō inqt aliā tibi ad capescendā et obtinēdā veritatis viā inuenies qz que inuenta est ab illo qui gressuū nroꝝ tanqz deus videt infirmitatem. Ea aūt pma est humilitas. scda humilitas. tertia humilitas et quotiens me iterrogares hoc dicerem.

B Surge amica mea et veni ij. Cañ. Quilibet homo qui vult mulieri per matrimoniū copulari querit potius vxorē pformē moribus pprijs qz extraneam ymo quasi diuersorū morū vir conatur suis moribus vxorē pformare hoc idem videmus de artibus quod de moribus dictū est. Libetius. n. artifex sibi vxorē assumit pphe artis qz extraneā imo acceptā conatur docere artem suā. Spūaliter. xps est omniū artifex omnium habens scientiā et oia prospiciēs sapiētia. Sed vnā artem inter oēs habet in qua vult spōsam ppriā sibi esse conformem. hec est humilitas. Nā per artem sapientie celum et terrā creauit. Et multa magnalia fecit. Sed per humilitatē venit factus conformis miserie nostre. vt nos p eandē artē cōformes facet glorie sue. Unde ipse ait. Discite a me qz mitis sum et humilis corde. Super quibus verbis aug. de verbis dñi in libro. Discite inquit dominus a me nō mundū fabricare nō cūcta visibilia creare nō in ipso mūdo miracula facere et mortuos suscitare. Sed quoniam mitis sum et humilis corde. Figura. Gene. xxiiij. pu- Fig. er habrae ducebat Rebecā vxorē filij sui Jsaac et pergentibus ipsis iuxta territoriū ipsius habrae Jsaac filius eius pedibus ambulabat per agrum. Que cum cognouisset Rebeccam descendit de camello et reuelata facie perrexit ad ipsum tunc. Jsaac videns eā in oculis suis pul

chram amauit ipsam multuz & introduxit in domū suā. Puer habrae est euangelium dei' pro pter purā veritatem in ipso cō tentā. hic.n. ducit rebeccam ad Jsaac quando euangelica ver- ba ducunt aiam ad xp̄m. Nam Jsaac risus interpretat. Et xp̄s risus dicitur angelorū hoīuz. per Rebeccam vero que interp̄ tat̄ quē multū accepit bene aīa denotatur. que super oēs creatu ras interiores altiorez accepit rationis prerogatiuaz. Hec vi delicet Jsaac pedibus suis am- bulantem per agrum cum ani- ma cogitat christum humilia- tum & forma mortali indutum gradientem per hunc mundu3 in quo quidem & foueaz vulpes & volucres celi nidos & ipse nō habuit vbi inclinaret caput su um. Hoc igitur considerās de- scendit de camello proprie volū tatis & pedibus humilitat] gra- ditur versus xp̄m. quaz xp̄s co- gnoscens: sibi per humilitatem conformem diligit eam maxie & introducit in domum sue gra tie & postmodum ad thalamuz sue glorie. Igit̄ q̄ sic cupit chri sto copulari deposita elatōe imi
Aug tetur ei' humilitatē. Unde Au gu. in quodam sermo. Si xp̄s p̄ te de celesti sede descendit. tu propter ipsuz fuge terrena: ap pete celestia. Si dulcis est mun dus: dulcior est Christus. Si amarus est mundus: omnia p̄ te sustinuit Christus. Ambula ergo securus quia post pugnaz datur victoria. Et post mortem vita & gloria sempiterna.

Non accipies filio meo vxorem de filiabus gen tium sed ibis ad cogna- tionem meam. Gen̄. xxiiij. An tiquitus fuit consuetudo vt qui libet acciperet de cognatiōe sua vxorē qui forte attendebant ad retinendam totium pecuniam in sua cognatione vel forte vt i- ter ꝯiugales esset maioris amo ris cā ꝯsanguinitas & affinitas. Spūaliter. xp̄s ordinē hūc ser uare voluit inter se & humanas animas quas sibi in sponsas as sumit. Non.n. vult vxorem stir pis aliene sed ꝓpe. Stirps. n. aliena ab eo multum extranea est superbia. hec est diabolica co gnatio. Job. xli. Ipse diabolus rex est super filios superbie. Cū tali nāq̄ cognatione deus parē telā nō ꝯtraxit sed deleuit ipam de celo. ps̄. Deiecisti eos dū ele uarentur. Stirps aūt ꝓpa xp̄i & cognatio quā sibiipse copula re cupit. est humilium & man- suetorū generatio. Jsaie. lxvj. Super quē requiescet spūs me us: nisi super humilē & quietuz & trementē v̄ba mea que verba pertractās Orige. ait. Si humi Ori. lis nō fueris & quiet': n̄ pōt habi tare in te gr̄a sancti spirit'. & si

nō cū tremore susceperis verba dīna. superbā nāq3 ꝛ cōtaminatam aiam. refugit spūssanctus.
Fig. Fig. Leui. xxi. Ubi pceptū fuit ne sūm⁹ sacerdos i vxorē acciperet viduaz seu subiectaz aut meretricem sed virginē de genere suo tātū. Spūalr. p sacerdotez magnū subaudi xp̄z. ps. Tu es sacerdos in eternū gen⁹ ei⁹ sūt Humiles vt dcm̄ est. Hos eniz exaltat vt dictū est ꝛ illis ꝯfert gratiā. Hic. n. abiectā meretricem atq3 viduam non assumit. qꝛ superbā a deo abiectā ꝛ omni viduatam virtute vtiq3 despicit Isaye. lvij. In sublime posuisti cubile tuū: pepigisti fedus cuz eis: ꝛ humiliata es vsq3 ad inferos. Hec verba xp̄s aie superbe improperat. Cubile nam q3 suū ponit aia in sublime qn̄ coꝛ suum erigit ad superbiā pepigit ex hoc fedus cū demōib⁹ q per superbiaz sibi similes copulant peccatores. sed humiliabit vsq3 ad infernū: qꝛ quoꝝ culpa similis est talis pena esse d3. vn̄ sicut vnus ex prauis angelis d ordie pncipatus d celo cecidit. Sic ꝛ superbus homo cadet cū illo. ps. Uos aūt sicut vnus de pncipibus cadetis ꝛ loquit de superbis. Igitur si nolumus cadere cū dmonib⁹ sequamur xp̄i humilitatem ꝛ cum christo exaltemur in celo. Unde Criso. i suo policrato li. iiij. Quisq3 qe tē ꝓprie celsitudinis. amat humilitatis culmē in moꝛib⁹ dili gētissime teneat. Nā qui ab humilitatꝫ opib⁹ recedit a dignitatꝫ fastigio tumoꝛis pōdere cadit.

Tatera iuxta ꝛ eq̄ Leu. ix. Uidem⁹ ꝙ in statera k
f q̄to vnū ex incisoꝛijs d sus terrā deprimit tāto ampli⁹ alterū in altuz subleuat. Et hoc facit fm pondera maioꝛa ꝛ minoꝛa ꝛ in appositis. Idcirco vocat ponderū iustitia qꝛ d his distincte h3 iudicare. Nam q̄daz iudicarent grauia leuia ꝛ econuerso: si aliter volemus q̄3 statera de ponderib⁹ iudicare. Spiritualiter. q̄to hō videt i terra depressioꝛ: tāto versus celū in conspectu dei ꝛ scōꝛū exaltat ꝛ ecōuerso. Unde Gre. viij. moꝛaliū Gre Quisq3 nūc nō se sponte humiliat nequaq3 hunc sequēs glīa exaltabit. Unde ē qd aliqn̄ fraudat statera quia ex vna pte ponit occulte aliqd sub vno incisoꝛioꝛuz ꝛ facit videri maioꝛis ponderis esse quod ē minoꝛis. Sic. n. faciūt ypocrite fictā humilitatē ꝛ sanctitatē oñdentes. ꝓuer. xi. Statera dolosa abhominatio ē apud deū. Sed hi tales occultari non possunt. distincte. n. cognoscuntur per staterā iustissime dei iustitie. Fig. apo. Fig. vi. dicit Io. qd cū apertū fuisset sigillum tertiū vidit equū nigꝛ ꝛ qui sedebat super eū: habebat

stateraz in manu⁹ ⁊ clamabat vi num: oleum ne leseris. Spūalr primū sigillū est cor humanuz: secundū est angelorꝫ mens. sed tertiū ē noticia dei. Per equuz nigrū ergo subaudi imperscru tabilē abyssū diuini iudicij. qui sedet super illū est diuina sapiē tia ferens staterā equitatis ⁊ iu stitie quibus vnicuiqꝫ redditur quod suū est. Superbi ⁊ humi les suo cognoscētur pondere. Jsaias. xl. Librabit in pōdere montes ⁊ colles in statera. Ideo xp̄s. capilli inqt capitis vestri numerati sunt oēs nec vnus ex his peribit quin ponderetꝰ i sta tera: ⁊ subaudi per capillos hu mana opera etiaz minutissima. vinū igiꝰ ⁊ oleū ne leseris. i. nō te oñdas humilē ⁊ māsuetū cū non sis: qꝛ velut lesor ⁊ vastator fructuū ⁊ virtutū xp̄i graui⁹ pu nieris. Nā miser hic vt videaꝰ humilis se affligiꝰ per fictam ⁊ infructuosā penitētiā. Et in fu turo nequaqꝫ fugiet irā dei. vn̄

Ber. Ber. in quodā sermone talib⁹ loquēs ait. Inueniebaꝰ vobis via tollerabilior ad ifernū: sed necesse erat ad illā descendereqꝫ viā. s. quā multi incedūt lataz ⁊ spatiosā que ducit ad mortē vt saltē de gaudio nō ꝺ luctu ad lu ctū trāsiretis. Et subdit. veh se mel ⁊ veh iteruz pauperibus su perbis portantibus crucē chri sti ⁊ non sequentibus xp̄m: qꝛ ipsi duplici cōtritione conteren tur. s. qn̄ hi propter terrena se affligūt. Et quando pro secreta superbia ad supplicia ptrahūꝰ.

E Ecce hostiū apertū ꝺdi co rā te. Apoc. iij. No. qꝛ i atrio magni p̄ncipis nō pn̄t indifferenter volētes intra re: verūtn̄ portātib⁹ raubā vestez familie p̄ncipis nō claudiꝰ: qa tales reputanꝰ de domo. Spūa liter. In atriū eterni p̄ncipis n̄ pn̄t cōiter intrare oēs qꝛ exclu dunꝰ inde pcōres ⁊ precipue su perbi. ps. Nō habitabit in me dio domus mee qui facit super biaz: sed humilibus nunquam clauditur hostium. quia tales portant raubam christi qui exi naniuit semetipsum formaz ser ui accipiens. Figura. Apocali. iij. Dixit angelus domini posui hostium coram te apertum qꝺ nemo claudere potest. eo quod modicam habeas virtutem. spi ritualiter. hostium illud est eter ne vite ingressus. modica vir tus est humilitas que modicuz facit videri seruū dei in pn̄ti vi ta. Sed eo hinc egrediente ho stium celi patebit sibi nec a quo quam impediri poterit. Unde Bernardus in quadam episto la. Fode inquit in te fundamen tum humilitatis ⁊ peruenies ad fastigium charitatis. vis cape re celsitudinem dei cape humi litatem christi. Fig. Ber

¶ De incarnatione.

D Um incaluerit sol: erit nobis salus. i. Regū. xi. Nota q̄ ph̄i vocauerūt solē oīum rerū patrē, ꝑpter vniuersalē influentiā quā hꝫ ad generabilia videmus. n. q̄ solis pn̄tia ē cā fecōditatis terre econuerso absentia eius terram sterilez reddit. Spūaliter. filius dei ars et sapientia patris, ꝑpter magnā influētiā quam ad humanū genus hꝫ dr̄ pater omniū quia ꝛ ab ipso esse accepimus: ꝛ ab eodem nutrimur. Sicut. n. ei⁹ pn̄tiam per gratiā omnes facit bn̄ operari ꝛ proficere: ita eius absentia nostris qn̄q꜄ exigentib⁹ demeritis ꝛ [redacted] peccatis: nos [redacted] in bonis actib⁹ [redacted] vnde terra siue lutuꝫ non germinabant quicq̄: sed mox facta luce produxit herbam virentē et ī egritudinibus humanis hoc videmus: q̄ sole in aurora nascente alleuiant̄ egroti qui noctis tempore grauiores fuerūt Sic spūaliter ante lucis eterne aduentum terra humani generis nihil meritorij potuit germinare. Et ipse miser homo totus iacebat egrotus. Sꝫ sole orto ex aurora. i. xp̄o nato d̄ v̄gie sanatus est omnis lāguor: ꝛ curata ē oīs sterilitas. Figu. Ysa. xxxviij. ꝛ. iiij. Re. xx. vbi legim⁹ q̄ cū ezechias egrotaret ꝛ

deficimus

speratum, et creditum

Fig.

mors sibi p Ysai. nūciata est: ꝛ dn̄o iubēte ꝯuertit se ad parietē ꝛ fleuit. ꝛ post multas lachrymas reuersus ē Ysa. ad ipm̄ et ait. Audiuit de⁹ lachrymas tuas: ꝛ ecce n̄ morieris. in cui⁹ signū sol rediit p. xi. grad⁹ v̄sus oriētē. In. x. v̄o gradu stetit. deinde reuersus ē ad locū suuꝫ: ꝛ sanat⁹ ē rex. spūalit̄. Ezechias interpretat̄ auxiliuꝫ domini. ꝛ bene denotat genus humanum qd̄ de se nil potest: ꝛ nil valet auxilio dn̄i destitutū. Quicqd. n. hꝫ auxilio dei hꝫ. Egrotabat. n languore mortifero sup lectuꝫ doloris eius lauans ipsum lachrymis p noctē. nec inde surgere poterat: qr dictum erat sibi a dn̄o. Morieris tu ꝛ nō viues nec medicus apparebat sanās. Tre. i. Plorās plorauit i nocte ꝛ lachryme ei⁹ in maxillis eius. Non est qui cōsoletur eaꝫ ex omnibus caris ei⁹. Loquit̄ ibi d̄ natura humana prope lapso quo iacebat in tenebris desolatat: sꝫ vt dicit Augustinus. Uenit magnus medic⁹ ad magnum qui iacebat egrotum. Redit ergo sol. dei fili⁹ vsq꜄ ad. x. gradū. Notandum ad euidentiā dicendorꝫ q̄ in domo Ezechie regis erat horologiuꝫ Achach super quod iā sol ascēderat per. xiiij. gradus. Signū ergo quod datum fuit pro Ezechie salute fuit q̄ sol vēirꝫ vsq꜄

ad decimū gradū. Sic omnes creature que vbo domini firmate sunt .xiij. distinguuntur gradibus. Sunt enim angelorum .ix. ordines. x. gradus est humana natura. xi. sunt aialia bruta. i. irrationabilia tam bestie terre q̄ȝ aues. xij. sunt plante q̄ vegetatiua aia viuunt. xiij. Sunt omnia nulla vita viuentia vt sunt elementa ⁊ alia. Igitur postq̄ȝ dei filius: dei sapiētia ars ⁊ lux diuina oia perfecerat ⁊ erāt valde bona reperit decimū gradum. i. humanā naturā pctō lapsam ⁊ egrotantē lāguore mortifero. cui signū dedit per Isa. solē iustitie de virgie nasciturū. Ecce ingt virgo ɔcipiet. ⁊c. Compassus igit̄ creator sue creature descendit sol non per suos radios tantū. q: non misit creatā lucē. s. angelos. sed psonaliter descendens venit querere quod perierat. ⁊ sanare qđ egrotauerat ad mortē seipsum prebēs pro medicina languenti. Unde Ansel. in suis meditationibus. Cum inquit esses filius dei: deus verus. deo patri ⁊ spiritui sancto coeternus ⁊ cōsubstantialis. lucē habitās iaccessibilē portās q̄ȝ oia verbo veritatis tue: nō despexisti in hoc nostre mortalitatis ergastulo altitudinē tuā inclinare. vt nr̄am gustares ⁊ absorberes miseriaȝ nosq̄ȝ reparares ad gliaȝ parū fuit charitati tue ad ɔsumandū opꝰ nr̄e salutis cherubin aut seraphin aut vnū ex angelis dn̄i mittere. Ipse enim ad nos venire dignatꝰ es per mādatū patris n̄ locū mutādo sed presentiā tuaȝ nobis per carnē exhibendo. descendisti a regali solio glie tue i humilē: ⁊ abiectā in oculis tuis puellā voto virginalis ɔtinētie sigillatā in cuius sacro vtero sola virtus spiritussācti inenarrabilis concipi te fecit ⁊ nasci i vera natura hūanitatis. ita vt nec maiestatē diuinitatis in te nec itegritatē virginitatis in matre violaret natiuitatis occasio.

Paruulus natus est nob
Et filius datus est nob
Isaie. ix. Nā ⁊ ꝓphetas paruuli est q̄dā simplicitas ⁊ innocētia. Nescit ledere. nescit offendere. Nā percussus atq̄ȝ verberatus curret ad te si arriseris sibi: aut pomū vl' florē ondēris. Ille nescit ɔputū nescit astutiā. Sepe. n. ꝓ pomo dat aureū anulū ⁊ ꝓ vilibꝰ magna. Spūaliter. xp̄s. cū his ꝓpetatibꝰ venit in hūc mūdū. Nā velut puer nescit vindictā nescit odire. Et si aliqū fuerit lesus: flore cōtritionis placat̄ ⁊ ꝓ modica penitētia tribuet thesaurū celi. Totus est humilis totus est mansuetus. vt ipsum ducas quo vis vt ex eo facias quod libet. Ad h. n. a patre missus est. quasi pater

^ non mutando locum sed naturam humanā assumendo

nr: vt sũma indulgẽtia nos per ducat ad gliam. Et sibi nos faci
Fig. at coheredes. Fig. Gen. xxviij. vbi legimus Joseph a p̃re suo Jacob missũ ad frẽs suos reqri cere pascẽtes pecora in sichem: vbi inuenit eũ vir errantẽ ⁊ du xit eum in dothaim. Spũalir. Joseph q a p̃re plus amabat ceteris eo q̃ i senectute ipsũ ge nuerat: ⁊ cui p̃r polimitam fece rat tunicã quã Rachel mr̃ eius fuerat: denotat xp̃m dei filiũ q plus ceteris dei optimis filijs a deo p̃re diligit. Sum⁹. n. nos ⁊ angeli dei filij adoptiõe: s3 ip se dei filius nã ⁊ ipsum p̃r genu it in senectute v3 in eternitate: q2 neq3 pri⁹ neq3 posteri⁹. Misit tir. n. a p̃re visitare filios suos qui pascebãt oues in sichem in dutus tunica polimita vel tala ri: q2 descẽdit dei filius d̃ celo, p grediens ex vtero virginis: car ne integra. ⁊ ab oi labe aliena: quã beata virgo sola spũssancti ṽtute obũbrata ↄcepit ⁊ peperit visitare pctõres qui de mẽsa pa radisi fuerãt eiecti. ⁊ facti erant pastores brutoꝝ. Venit igit in sichem primo: qui interpretat defectio: q2 defect⁹ oium bonoꝝ passus est nimia paupertate p̃ uentus. Ansel. in libro de medi
An. tationib⁹. O amanda ⁊ admi randa dignatio. deus immense glorie vermis contẽptibilis fie ri nõ despexisti. pax tibi visum est patrem nobis te esse ẽt fra ter noster esse dignatus es. Et tu domine vniuersoꝝ q nulla3 habes indigẽtiã inter ipsa nati uitatis initia nõ erubuisti abie ctissime pauptatis gustare icõ moda. Tibi. n. cum nascereris nõ erat locus in diuersorio: ne q3 cunabula que teneritudine3 tuam exciperẽt habuisti. sed in vili presepio sordentis stabuli tu qui terrã palmo cõcludis in uolutus pãniculis reclinat⁹ es ⁊ h ipsum a brutis aialib⁹ ma ter tua mutuo accepit. h Ansel mus. Sed cũ esset xp̃s in hac si chem valle deformosa vagus et profugus pp Herodis rabie3 a viro quodã duct⁹ est in dotha im: q2 xp̃s puenit ad p̃fixum a p̃re terminu3 sui tpis duct⁹ ẽ a virtute charitatis ad angustiã passiõis ⁊ crucis. Nam dotha im interpretatur angustia. Ibi .n. pp nimiã eius charitatẽ ani mam suã dilectã dedit, p oib⁹ in redẽptiõis p̃ciũ: multa est ergo benignitas hui⁹ fratris nr̃i qui vt nos reficeret gratijs: tãta p nobis passus ẽ. Aug. in solilo. Aug
Ecce dñe dilexisti me plus q̃3 te: q2 mori voluisti ppter me. tã caro precio redemisti me. de supplicio vocasti me: noie tuo signasti me: sangnie tuo vt me moriale tuũ semp esset apd̃ me ⁊ nũq3 recederes a corde qui p pter me noluisti recedere a cru

ce. Sed no. q sicut homo i pueritia est mitis τ mansuetus τ facile placatur iratus: sic factus vir furibūdus τ durus est τ ad vindictam pronus. Sic igitur puta o peccator est in xpo. Naz sicut in presenti vita cito reconciliat offensus sic i futuro i placabilis apparebit. Percutiet enim hostes proprios insanabili plaga ad cuius remedium penitentia frustra fiet. vnde Gre. li. ix. mora. Quisquis ad tolleranda inferni mala descenderit nequaq̄ vlterius ad lucem redibit: qz nequaq̄ misericordia parcentis liberat quos semel i locis penalibus iustitia iudicātis damnat.

Gre

Adolescens tibi dico surge. Luc. vij. nullus vnq̄ repertus est medicus qui egrū statim sine ꝯualescentie iteruallo sanauerit nisi xps vel sancti aliqui v̄tute dei. Ideo apparet q miraculose fecerūt τ supra naturā. Sic igitur iste summus medicus saluauit genus humanū medicoꝝ. i. ꝓphetarū τ patriarcarū omniumq̄ subsidio destitutū τ morte prostratū. Fig. iiij. Reg. iiij. Mulier sunamitis de viro suo cōcepit τ peperit pcibus Elisei. quo facto tempꝛis aliquo interuallo breui egrotauit puer τ mortuus ē. Et mater vadēs ad Heliseū postulabat lachrymis filij vitā. Qui misit giezi famulū suum cū ꝓpo baculo tangē pueꝝ sed nō est resuscitatus: demū ꝑseuerāte in lachrymis matre venit Heliseus τ intrauit in domū vidue τ incubuit super puerū τ calefacta ē caro pueri τ reuixit. Et sic sanuz reddidit matri sue. Spiritualiter. Helyse⁹ interpretatur aduocatus. τ bene denotat xp̄m. Aug. in solilo. Dn̄e per filiū tuū dilectū i quo tibi bn̄ ꝯplacuit ꝯsubstātialē. τ coeternū tibi xp̄m vnicuz dn̄m nr̄z iesū hēm⁹ aduocatū apd̄ patrē in salutē τ ꝯsolationē nr̄az. Igitur cōcepit mulier pcib⁹ helysei quando conditum est genus humanū virtute sapientie dei qz filius dr̄ dei patris sapiētia τ ars diuina omnia ꝑ ipsuz facta sunt. Joā. pmo. Sed cito puer moritur: qz cito genus humanū cōditum corruit in culpe mortē diabolica fraude d̄ceptū nec subuenerūt medicoꝝ remedia qz nec iust⁹ Noe nec fidelis Abraā. nec sctūs Isaac nec simplex Jacob potuerūt ad vitā ꝓdesse mľier plorauit. s. hūana nā Tre. i. mľti gemit⁹ mi τ coꝛ meū merēs. mittit igit helyse⁹ famulū suū cū baculo dās sibi doctrinā suā. qn̄ de⁹ misit Moysē cuz virga dās sibi monita legis. Sz nec his tactus puer surgit. Clamat mater lachrymis: Veni ad liberandum nos dn̄e deus virtu

Luc.

Fig.

Aug

tuū. ostende faciem tuam ⁊ salui
erimus. Sed itrauit Helyseus
in domū vidue. q2 xp̄s descēdēs
assumpsit carnē humanā incu-
buit super puerū tangens mē-
bra pueri mēbris ꝓprijs q2 qd
per mēbra ꝓpria cōmiserat ho-
mo singulis suis mēbris psol-
Christus An. uit Ansel. in meditationi-
bus. Ego gule parui tu inedia
afficeris. me ad illicita rapuit
concupiscentia arboris. te per-
fecta charitas ducit ad crucē.
Tu laboras patibulo. Ego fru-
or delicijs. tu laniaris clauis:
ego pomi dulcedie. Tu felis gu
stas amaritudinē. mihi ridens
ꝯgaudet. Eua tibi plorās cōpa-
tit maria. Ecce o rex glie ecce
mea ipietas ⁊ tua claret pietas.
Egre ꝓfect⁹ ē mat. xxv
D p Solēt mercatores libē
tes merces suas ferre gē
tibus illis egentib⁹ vt carius il
las vendant. Nā famelici ⁊ esu
riētes darēt oia preciosa pro ci
Cas. bo. vnde Cassio. li. iij. eplarū.
Suo arbitrio p̄ciū poscit q vi-
ctualia pōt ferr ieiunis. Spūa
liter. sciēs dei filius mundū esu
rire grā ⁊ misericordia compas
sione preuentus has merces se
cū ferens descendit in mūdū.
Sed cū nō inueniret emptores
sufficiēter posse p̄ciū exsoluere
eo qd oēs originalis culpa ex-
poliauerat gratijs cepit merces
suas oibus cōdonare. oēs resi-
cere sine p̄cio. Isa. lv. Omnes
sitientes venite ad aquas. ⁊ qui
nō habetis argētū: venite ⁊ emi
te vobis absq3 vlla cōmutatiōe
vinū ⁊ lac. sed mira res sic liber
⁊ curialis q̄3 malū econtra rece
pit. Figu. Luc. xv. vbi legimus Fig.
q filius adolescēs accepta por
tione a patre ꝓfectus est in re-
gionē longinquā. vbi cū pctōri
bus ⁊ meretricibus bonis suis
cōsumptis egestate afflictus est
⁊ vni ciuium regionis illi⁹ ad-
herens tradit⁹ est porcoꝝ custo-
die ⁊ cupiebat saturari de siliqs
quas porci comedebāt ⁊ nemo
illi dabat. Consumptis igit sic
oibus demū dixit. Quanti mer
cēnarij in domo patris mei ha
bundant panibus. ego autē hic
fame pereo va. igit ad. p. m. ⁊c.
Sed anq̄3 spūalr exponat obsc
ero te lector. vt nō conturberis
p̄ma facie inueniēs. h expositū
de xp̄o. An. n. q̄3 iudices inesti-
ga. Iter aiaduerte lector nō eē
icōueniēs parabolā hmōi d ipo
xp̄o exponi. q2 sicut est ꝓphetia
de futuro sic pōt esse de preteri-
to vt p3 in apoc. in multis locis.
Et sic p3 figuratū: figurā prece-
dere. spūaliter. per istum adole
scentem dei filius intelligitur.
Nam s̄m ethimologiā dicitur
ab a q est sine ⁊ dolo quia sine
dolo. Et hec proprietas xp̄i s̄m
naturam p̄me Petri. secūdo.
Peccatū non fecit nec inuē-

tus est dolus in ore eius. Scien igit naturā humanā lapsam et per cōsequēs omni celesti grā destituta et fame dono[rum] sup cele sti substātia.s.misericordia pie tate.clemētia et ceteris diuinis gratijs que nascēdo a p[at]re acce pit descendit. Et no.portionem suam a patris portione tam in substantia q[uam] in do nis penit[us] eē indistinctam. Supposita.n.di uina distincta sunt cū suis no tionib[us]. alia vero penitus sūt ea dē. venit igit cū h[uius]mōi pecunia. i.celesti grā et p[er]fectus est in re gionez longinquā.q[uia] nulla ma ior distātia celi a terra q[uam] ad ho mines iusti ad peccatores eter ni ad mortales. S[ed] hac nostra regione omnes inuenit paupe res oēs egentes. oēs sine meri tis sine iustitia sine operib[us] bo nis:nō erat qui possit emē mer ces diuinas. oēs declinauerāt simul inutiles facti erāt pctūm oēs spoliauerat. Sed hoc aspi ciens liberalis donator noluit inde recedere. noluit cum suis mercibus redire cōplacuit sibi in humana natura. et ait. hec est reges mea in seculū seculi. hic habitabo qm̄ elegi eā. Hanc de Aug nignitatē miratur Aug. stupo re magno di.i solilo. Lux anti quissima que lucebas ante oēz creaturā cui nuda et aperta sunt oia anteq[uam] fiant. Lux que odio habes oēm maculā cū sis mūda et immaculata dixisti. Et delicie mee esse cū filijs hominū. q[ue] cō uētio lucis ad tenebras? Nōne hō putredo. et filius hois v[er]mis Nōne vniuersa vanitas omnis hō viuens. Ubi sūt cū hoie deli tie tue? vbi p[re]parasti dignū san ctuariū maiestati tue. Ad quod introiens habeas delicias dele ctationis tue. In hoie autē vbi templū tā mūdū vt te suscipiat? de massa.n.corrupta et immun da veniētes maculā immūditie nostre quā celare tibi nō possu mus qui nosti oia fronte porta mus. hec Augu. vidēs igit iste mercator nō inuenire mercium suarum emptorē sufficientē cepit eas largiri donare cōsumare ac distribuere meretricib[us]. pecca torib[us].latronib[us]. et publicanis sine vllo p[re]cio. O incredibilis et ienarrabilis p[ro]digalitas. Ecce q bus elargitus est. Magdalene lachrymanti deprehense lapidā de. Paulo persequēti. Petro negāti. Zacheo credēti. In Tho lomeo sedenti. Latroni de cru ce eleuāti. Et quis est cui nega uerit suā misericordiā? Quis ex clusus ab ipsius pietate? Certe oibus omnia quasi p[ro]digus lar giendo cōsumpsit. Nō tn̄ ex p te sua cum sine mēsura accepit spūm septiformē. Sed recipiē tiū et volētiū quib[us] nunq[uam] nega uit. S[ed] sequitur quia facta ē fa mes in regione illa et cepit egē

Ille.n.qui oia ƀc abundanter
donauit nullū inuenit esuriētes
q sibi donaret qs misert⁹ est pe
ne ipsius? quis est largitus sibi
pietatem ⁊ compassionem: pro
tot receptis donis? Dicebat.n.
hic est peccator ⁊ vorator vini ⁊
publicanorum amicus. ⁊ adhe
sit vni populo scilicet Iericho
cuius erant multi porci. ibi eniꝫ
erant pontifices ⁊ pharisei luto
voluptatum occupati qui silli-
quis tantum vtebātur idest cor
ticibus leguminum ƀm quosdā
per quas subaudi corticem sa-
cre scripture idest sensum litte-
ralem: ⁊ nihilominus cupiebāt
silliquis saturari qꝛ cupiebant
vt saltem sensum littere nō per
uerterent. vnde dicebat Io. nō
ne scriptum est in lege vr̄a. ego
dixi dij estis ⁊c. Et nemo illi
dabat. Sed consumptis omni-
bus pro quibus a patre missus
fuerat ait. Tempus est vt vadā
ad eum qui misit me. Quot in-
quit mercenarij. ⁊c. No. ꝙ an-
geli pro mercede beata deo ser-
uiunt. ⁊ visio illa diuina panis
est angeloꝝ. vadā inqt ad pr̄em
meū. ⁊c. No. ꝙ ꝑ illd̄ qd̄ seqtur
peccaui in celū. ⁊c. neqꝫ ad diui
nitatē neqꝫ ad humanitatē pos
se referri xp̄i. Sed qꝛ xp̄s fact⁹
est apd̄ deū aduocat⁹ hois ꝓ ho
mie loquit̄ pr̄i ac si dicat pr̄ hō
quē adoptaueras i filiū ⁊ fr̄em
feceras angeloꝝ peccauit in celū
⁊ corā te. Et ꝙ̄tū est ex se: nō est
dignus fili⁹ tu⁹. Sed ecce pr̄ mi
pcti ei⁹ sufficiēter extinxi ⁊ ꝓ
eo in ꝓciū ꝓpriū sanguinē dedi
non aūt vituloꝝ vel yrcorū. Fac
ergo sibi sicut mercenarijs tuis
i. angelicis spiritibus. Sic igit̄
lector expone peccaui in ⁊c. se-
quitur. Cum adhuc longe esset
vidit eū pater illius ⁊ mia mo-
tus. ⁊c. vidit. n. celestis pr̄ ocl̄o
sue [redacted] humanū ge
n⁹ qđ lōge distabat [redacted] a sa-
lute. [redacted] cū per verbū incarna
tū iā illud videret redēptū. ⁊ in
charitate ꝑ cūcta sibi approxi-
matū aperuit viscera sue miseri
cordie sup ip̄m ⁊ ait ad seruos
suos. Cito ꝓferte stolā ꝓmā im
mo certe meliorē. nā ꝓmo erat
innocētia. scd̄a gratia. vn̄ Aug.
in quodā ser. ꝯsecrationis. Ec-
ce xp̄s inqt plus restituit i gr̄a
ꝙ̄ perierit in nā. qꝛ Ade trāsgre
soris de generē ꝓlē in adoptio-
nē diuine puritatis assūpsit ⁊ d̄
paradiso exheredatos celi red-
didit coheredes. seqtur. Et ad-
ducite vitulū saginatū. i. ver sa-
cre scripture sensū lumine sp̄ūs
sancti fidelib⁹ datū. hec est. n. sa
gina q̄ fidelis pplus vescit̄ i mē
sa fidei. Id ergo qd̄ sequit̄. s. ꝙ
fili⁹ me⁹ ꝓus mortu⁹ erat. Et re
uixit ꝓmo de xp̄o nō imerito ex
pōit̄ q a iudeis occisus itia die
resurrexit a mortuis. Nā scd̄aꝫ
opionē phariseoꝝ perierat ecce

iuẽtus eſt viſu⁹ a maria magda
lena. ⁊ ab aplis cũ qbus poſtea
viſus eſt multiplr̃ cõuerſari vt
plane pʒ in euãgelio. Qđ vo ſe
qtur de alterius fratris idigna
tione expone, p admiratione vt
intelligas per frẽm illũ angelo
rũ collegiũ qđ vidẽs hõiez tam
ſublimiter honorari admirat⁹
dicat dño id qđ in. ps. viij. dñe
dñs nr̃ q̃ʒ admirabile eſt nomẽ
tuũ in vniuerſa terra. Quid eſt
hõ dño q̄ ſic memor ſis ei⁹. Ec
ce pmo qꝛ paulominus minui
ſti eũ ab angeliſ. ⁊ poſtq̃ʒ per pec
catũ cecidit aſſumptũ ⁊ redem
ptũ cõſtituiſti eũ ſup opera ma
nuũ tuaꝝ. Et ſup nos qm̃ nũq̃ʒ
mandatũ pterim⁹: ⁊ tñ nũq̃ʒ an
gelũ aſſumpſiſti. At quẽ pꝛ fili
tu mecũ ſemp es ⁊ oia mea tua
ſunt. Et ſemper videbis faciem
meã. fr̃ tu⁹. ſ. humanũ genuſ pe
rierat ⁊ repertũ eſt reparati ſũt
celeſtes ciues ⁊ decor celi refor
mat⁹ eſt. vob̃ ãt ñ ꝯgruebat me
della cũ nulla vob̃ adeſſet ifir
mitaſ. Et fact⁹ ẽ i pace vult⁹ ei⁹.
⁊ ex ãgelis ⁊ hoib⁹ fact⁹ eſt vn⁹
grex ⁊ vnũ ouile vni ⁊ trino pa
ſtori ſubiectũ q ouib⁹ ſuis talez
pparauit paſcuã quã nec ocul⁹
vidit nec auris audiuit ⁊ in cor
hois nõ aſcẽdit. Patet igit̃ ma
gnanimitas [illegible]
adoleſcẽtis q tã bõa ⁊ cara egẽ
tibus donauit ita enormia ⁊ ar
Aug dua recipiẽs, vñ Aug. in ſmõe
ad heremitas de filio pdigo. ve
niẽs iqt xp̃s de alia regiõe attẽ
de qd in tua mortis regione in
uenit certe ñ h̃ abũdauit mãdu
cauit tecũ q̄ in celario erat: ſed
ipſe te ad magnã mẽſã iuitat an
geloꝝ vbi panis ẽ ipſe. h̃ aug.

Fontes amari dulcorati
f ſũt. Judith. v. Dicit̃ q̄
bonũ vas ꝯſeruat bonũ
vinũ: imo ẽt vino bonũ tribuit
saporẽ: verũ eſt q̄ ad hoc q̄ vas
ſit bonũ ponit̃ ibi aliqđ aroma
ticũ: ⁊ tũc vas ad ſe trahens ſa
porẽ ſp retinet ipſũ: ⁊ vino tri
buit ſpũalr̃. añ aduẽtũ xp̃i nul
lũ erat vas ꝯtinẽs liquores gr̃e
qꝛ oia erant corrupta ⁊ feda fe
tore origialis imũditie. ps. lxxi
Fact⁹ ſum tanq̃ʒ vas pditũ. Jõ
hũana natura ſic corrupta dul
corẽ gr̃e nõ valẽs retinere pſe
uerabat gemẽs. Sed tũc xp̃s a
pꝛe miſſus ẽ velut optimũ vas
odoramẽtis plenuʒ eccli. xliij.
Vas admirabile op⁹ excelſi. i. ip
ſo igit̃ vaſe poſita ẽ aqua noſtre
amaritudinis. vel poti⁹ ipm vas
poſitũ eſt in aquis noſtre pena
litatis: ⁊ ois noſtra amaritudo
verſa eſt in dulcorez Figu. iiij. Fig.
Reg. ij. vbi legim⁹ q̄ dixerunt
gẽtes yerico ad heliſeum. Ecce
terra optima ẽ ſʒ aq̃ amare ſũt.
Et tũc Heliſeus habito vaſe no
uo ⁊ poſito in eo vaſe ſale acceſ
ſit ad aquas amaras ⁊ depo
nens vas iſtud in aquam ait.

coelestis Patris

Ecce sanaui vobis hodie aq̄s τ nō erit amplius mors neq̄ sterilitas: τ sic factū est. spūaliter. hierico qui interpretaꝛ luna vitam p̄ntem denotat: que velut luna multis subiacet mutatiōibus. Hec. n. ante aduentū xp̄i tanta premebaꝛ amaritudīe ꝓpter originale peccatū ꝙ sterilitatis plaga τ mortis spūalis a culpa premebaꝛ. neq̄. n. q̄c quā operari poterant [illegible] potestates. Igitur clamantes ad dn̄z pro huius amaritudinis dulcoratione venit verus Helyseus .i. xp̄s: τ accepto vase virgineo ex terra. sola sancti spūs operatione positū est in istud sal eius diuinitatis. Et sic vas istud positum est inter amaritudines τ penalitates humanas per passionē τ mortē eius τ sanate sūt aque τ nō est sterilitas. si q̄s velit bene opari nec mors est amplius: imo tanta est dulcedinis magnitudo volētibus bene facere p̄parata q̄d nō pōt p̄ homi

Ber nem apprehendi. vn̄ Bern. in quadā eqistola. Nemo hoīum inquit nouit nec nosceꝛ pōt ad plenū: quid boni ad grām: q̄d cōgruentie ad sapientiā: q̄d decoris ad gloriaz: quid cōmodi ad salutē: penes seipsum contineat huius venerādi mysterij: .s. humane redemptionis altitudo inscrutabilis

rationales sive abunde quin saltem in lim bo descenderet

De inferno.

a Marum ꝓ dulcissimo Tob. vi. s̄m medicos repletio nimis contingit ex dulcibus q̄z ex alijs cibis eo ꝙ stomachus nimis delectatur in illis. Ideo amaritudo q̄ dulcibus ꝯriaꝛ hz repletionē curare. Nam tn̄ stomachus amaritudinē abhorret: ꝙ quicquid illā tangit stomachus reicit. spiritualiter. cor humanū multuz in dulcedine dlectabiliū sibi cōplacet. Jō sepe his intantū repleꝛ: ꝙ meatus bonoꝝ spūaliū opilantur. Et totus hō disponitur ad hydropisim superbie. Summa aūt medicina tunc ē vt amaritudinem inferni p ꝯsiderationē sumamus: τ tūc q̄cquid superflui cor receperat repellet. Figura. Tob. vi. vbi legimus ꝙ cum Tobias puer intrasset flumen tygris vt se lauaret piscis imensus inuasit eū. et dum nimiū timuisset τ clamasset angelus ipsum ꝯfortauit dicens trahe ipsum ad te τ extēte ra ipsum: τ tolle fel ipsius τ iecur eius τ repone illa. habent .n. fugare demonē τ illuminaꝛ oculos: q̄d τ fecit: τ sic factuz ē per effectum: q̄ τ fugauit dmonem τ lumen patri restituit vt ibidem. p3 spūalitar. Tobias q̄ iterpretatur bonitas dn̄i significat xp̄i fidelē qui angelo dn̄i sociatus patris exequiꝛ māda

A

Fig.

tum. Intrat igit in flumine tygris q interpretat velocitas: qr aliqn cor suu ponit in ?side ratioe r affectione fugacis vite pntis. Ex qua statim piscis .i. pcti exiens: ipsu inuasit ad interficiedu p voluntatis ?sensu. Et tuc summu est remediu arripe amaritudine inferni r iecori. s. delectatoni peti coparare r videre r mesurare quatu est qd in pcto delectat: r qd r quatum restat in futuro seculo p peccati delectatioe portadu. Et sic videbit plane esse modicu qd delectat r eternu3 qd cruciat. Et tuc q in dulcedine danabiliter suadebat purgabit timore tal amaritudinis. Vn Aug. i quodam fmone. In pnti qde vita delectatioes tpales dulces sut r tribulatioes amare. sed quis no bibat tribulatiois poculum metues igne infernale: aut delectatioes seculi no ?tenat? het .n. illuminare metis oculos. s. intellectu r affectu quos seculi huius caligo excecat. Expellit et diabolu eo qd ppet ad remediu pnie. hoc aiaduertens Ezechias. Isa. xxxviij. d. In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi. s. p ?sideratione qsiui residuu dierum meorum. In his de comissis penitentiam agam. Et i eodem corripies me r viuificabis me. Ecce i pace amaritudo mea amarissima.

Aug.

B Est eciã illoco iuxta regionem. Gen. xix. Homo comorãs in cõfinib9 inimicorum suorum nõ est in tuto de vita: r pcipue cum nõ possit resistere. Aliqn. n. in man9 inimicorum suorum vel hostiu cades peribit. Jõ debet cocitus inde ?fugere r se in loco tutiori saluare. Spualiter. vite pntis affectio e terra inimicorum ibi tres insidiates inimicos habemus. s. mundum: carne3: r diabolu. Ber. in medita. Mundus adulatur caro delectat: diabolus insidiatur: anima excecat: r totus ho turbat. Nos do debiles sumus nescietes resistere. vn Ber. ser. viij. Triplex inquit est miseria humano generi si diligeter aduertimus. Nam faciles sumus ad seducendu: r debiles ad operandu: r fragiles ad resistedu. Si discernere volum9 inter bonum r malum decipimur. Si tentam9 facere bonu decipim9. si conamur resistere malo reicimur r superamur. hec Ber. ergo no est standu in hac regioe. sed fugiendu est ad locu tutiorem. Figura. Mat. ij. Joseph sciens herode laborare vt xpm pueru interficeret monitu angeli accepit puerum r matrem eius mariam: r fugit in egyptum: r erat ibi vsq3 ad obitum Herodis. Postmodu ad terrã reuocat9 e israel mortuis. s.

Ber

Ber

Fig.

querētibus aīaȝ pueri. spūal'r. subaudi ꝑ Joseph viꝝ iustū. nā viro iusto dȝ eē xp̄m pueꝝ cum diligētia in sui memoria guber nare: ne a diabolo pctū mediā te pdat. Jō Herodes iterp̄tat gloriās i pellib' per quē diabolus notat: q oēm capit gliā cū valet pelleȝ subripere hoium. i. aīam. Cū ergo sentim' hūc herodē exardescere ꝯ pueꝝ nr̄m .i. ꝯ puritatē nr̄am ⁊ gliaȝ quā ex xp̄o in aia nr̄a nutrito perci pimus nos hēe statim accepta Maria matre pueri ⁊ pueruȝ descendere in egyptū debemus. Qd̄ sic expone: qꝛ primo ꝯside rem' pueꝝ factū ꝓ nobis. Dein de passū ⁊ mortuū. Deinde accipiamus mariā matrē. s. ama ritudinē doloris de pctō. Et cū hac descendam' ad meditāduȝ eternā gehēnā. Et qual'r in extremi iudicij examine reprobo rū colegiū reprobet a xp̄o ⁊ tra dct diabolo. hec sunt nouissima q̄ si cogitabis fugabis Herodē ⁊ reuocaberis ad terrā israel. i. ad videndū dn̄m in patriam r.

Ber Ber. in quodā sermōe. Jn oibus opib' tuis memorare nouissima horrorē iudicis tremē di valde discerne. ardentis' gehēne metum ab oculis cordis tui elongari nullaten' patiaris Cogita pegrinatiōis tue miseriam. Recogita ānos tuos cuȝ amaritudine aie tue. Et cogita vite humāe picula. Cogita fragilitatē ꝓpriā. Et in hi' cogitatione si pseueraueris dico tibi paꝝ senties quicqd foris videt esse molestum.

¶ De iudicio vltimo.

Deo ⁊ vos estote parati. mat. xxiiij. Existēs i carcere ⁊ dira seruitute opressus cū captiuis suis fugientibus nō dȝ dormire ne inuē tus a pncipe seu tyrāno penā fugiētiū patiat. spūal'r. qsqȝ vr̄m est in carcere dū in via pn̄ti corporali corpe circūdat. Et rō ē. qꝛ q nō pōt agere qd̄ sibi ꝓpriū ē captiu' est merito censendus. Nostrū. n. ꝓpriū est intelliger. sed hoc exercere nō possum' in hac carne manētes. Vn̄ frustra mur ꝓpo appetitu q est circa cognitionē dei. Ergo sum' captiui: dū igit videmus oēs fuger. ⁊ qd̄ ab hoc mūdo oȝ recedere nō debemus pigritijs nr̄is dormitare ne nos in recessu infernalis tyrānus rapiat impeditos ⁊ nos pcutiat insanabili plaga atqȝ ⁊ nos vinculet cōpedibus grauioribus. Figu. Exod. xix. Dixit Moyses ad populum. Estote parati in diē tertiū. ⁊ in die tertia ceperunt audire toni trua ⁊ micare fulgura ⁊ nubes densissimas operire montē clāgorqȝ buccine vehemēti' pstrepebat ⁊ timuit populus q erat in castris. Spiritualiter. dies

tres nobis ordinati sunt. scilz introitus status ꝛ exitus vl' nativitas vita ꝛ mors. Sic igitur nos ordinare debem⁹ vt in die mortis sim⁹ parati qm̄ illa die transacta veniet dn̄s vt iudex q prius venerat vt pius pr̄ audientur tonitrua accusationuz et videbunt fulgurātia pctā ꝛ clāget tuba qua oēs pauebunt: et diram irā dei super pctōrib⁹ ex ardentē timebunt electi q i castris predestinatiōis existunt. Uide igit quid tūc rei agē poterūt q repti fuerint extra castr. Et qui ex parte diaboli pmanebūt. Ergo simus in die mortis preparatis ne a diabolo capiamur: q2 si in hora mortis capti fuerim⁹ in peccato in die iudicij relinquemur. Jō ipse in die mortis tā sollicite hoiem molestare satagit ꝛ decipere. Greg. lib. vi. mora. Antiqu⁹ hostis ad rapiēdas peccatorū aias in die mortis crudelitatis effrenatur violentia vt quos viuentes blādicijs decipit morientes citius capiat.

Gre.

Et potens es: ꝛ quis resistet tibi extunc ira tua. ps. lxxv. Nulla videtur vindicta sufficere rustico seruo illata qui principis ꝛ dn̄i sui offensas obstinatione aggrauat. Nemo enim illi misereri deb3. Spūaliter. Nimis impie agit contra seipsum peccator ledēs diuini principis maiestatez: ꝛ negligens se p penitentiā recōciliari cum ipso. Digne igitur talis eterno supplicio est tradē dus. Si. n. peccator vellet penitere: ꝛ dn̄s repudiaret pniaz eius qlib3 illi cōpati mereretur. Sed cū ipse dn̄s ad indulgētiā peccatores inuitare non cesset. quis potest excusari. Derelinquat impius viaz suā: ꝛ vir iniquus cogitatiōes suas: s3 si nolunt principem videre placabilem ipsul videbūt furore repletum. vn̄ Gre. sup illud Mat. xxiiij. in nubib⁹ celi sic ait i maiestate visuri sunt quem in humilitate videre noluerūt. vt tāto districtius virtutē ei⁹ sentiāt quanto ceruicem cordis ad penitētiā nō inclinant. veniet igitur cu3 potestate ꝛ maiestate iudicaturus: qui mitis ꝛ humilis venerat peccatoribus indulgere peccata. Figu. Apocha. xx. vbi beatus Joānes talem visionez fertur vidisse. Ecce inquit. Uidi tronum magnū ꝛ candiduz ꝛ sedentem super eum a cui⁹ cōspectu fugit celu3 ꝛ terra. Et ante supradicta verba modicum ca. xix. Dicit nomen describens illi⁹ ꝛ vestimentū ei⁹ dic. q erat vestit⁹ veste aspera sanguie ꝛ vocabat nomen ei⁹ verbū dei ꝛ exercitus q sunt in celis sequebāt eū in vestibus albis vestiti bissinū albū mundū ꝛ de ore ipsius

ig

pcedit gladi' acut' ex vtraqȝ p-te. vt tn eo percutiat gẽtes. spiritualiter. per tronũ candidũ sub audi carnẽ xpi purissimã virgineo cãdore fulgentẽ a diuino v̄bo assumptã vocaṫ itaqȝ nomẽ ei' verbũ dei. qꝛ est verbũ qḋ caro factũ est ꝛ habitauit in nobiſ Jdcirco iudex ventur' est. Joã. v. Dedit ei iudiciũ facere qꝛ filius hoīs est erat vestit' veste aspsa sanguine qꝛ carnẽ ꝓpriaȝ clauis ꝛ lanceis perforatam ꝛ suo cruore rubefactam in ipsa die ostendet. vt proterui iudei i quẽ transfixerũt videant. ꝛ falsi xpiani cognoscãt queȝ ex ꝓpꝭs culpis neglexerũt. sic igiṫ dñs passionẽ suã illis improperabit ps. Ergo sine cã iustificaui cor meuȝ. Et laui inter innocentes man' meas. ꝛ fui flagellatus tota die ꝛ castigatio mea in matutinis. Sequiṫ. a cuius cõspectu fugit celũ ꝛ terra qꝛ eius aspectũ nemo ferre poterit. Nã ꝛ iusti etiam pauebũt in die furoriſ

Gre. eius Gre. Quid faciet virgula deserti. vbi ꝯcutieṫ cedr' paradiſi. si iust' vix saluabiṫ: iniustus vbi apparebit. Ex ore eius gladius ex vtraqȝ parte acutus. p quẽ subaudi duplicẽ maledictõnẽ peccatorib' allataȝ. s. separationẽ a xpo ꝛ inferni iclusionẽ. Et no. q' non erit maior gehenne pena q̃ȝ vt a xpo separeṫ aīa.

Cri. vnḋ Criso. super Math. omel. xxiij. loquens. de ipsius glad' vtraqȝ percussione dicit. Jntolerabilis res est gehenna qs nesciat q' suppliciũ est horribile. tñ simile nil est tale quale est ab illius gloria ꝛ honore repelli ꝛ exosũ esse a xpo. ꝛ ab illo audire nõ noui vos. Sequiṫ ꝛ exercitus qui sunt in celis sequebãtur eũ qꝛ angeli ꝛ sancti dei xpȝ sequunṫ induti veste gloriosa ꝛ luce. Apoca. vij. beat' Joã. vidit post dñm turbã magnã quã dinumerare nemo poterat. ex oībus gẽtibus ꝛ tribubus ꝛ ppl'is ꝛ linguis stantẽ ante tronũ qui amicti erant stolis albis. ideo

An. Anselmus in suis medita. loqñs taȝ de angelis sanctis q̃ȝ de omni genere beatorum Sic ait O dei sapientia bene adornasti eos in opus sacri ministeri tui. Hi sunt viua sidera superioris celi lilia interioris paradisi. rose plantate super aquas siloe q̃ confluunt cũ silẽtio ꝛ tibi in radicibus adherẽt immobiliter.

V Oca operarios: ꝛ redde illis mercedẽ. suã matt. xx. Prudẽs dispẽsator ante diẽ rationis sue debet prospicere intus librum suum. ꝛ sepe computũ reddere ꝛ videre si bene introitibus exit' correspõdent. ne subito ad reddendã rationem vocatus ꝛ priuatus tẽpore satisffactionis nequeat plenarie respondere. Nos sumus C

dei dispensatores prime ad cor. iiij. Sic nos estimet homo vt dei ministros et dispensatores mini sterior eius. Debem igit ante tẽpus rationis nostre librũ aspicere conscientie nostre: et si plus est ibi de peccati culpa quam de penitentie satisfactione debem nobis prouidere: vnde possim vocati a deo satisfacere quoniã ab eterno iudice subito vocemur. Et hora qua nos nescim vocabit. Nouissimus enim dies ille magnus et amarius et incertus est quãdo tonabit illud tonitruum terribiles super omnes operatores terre et dispensatores diuini thesauri excludens omne expectationis tẽpus et nullus poterit se abscondere. Nam sicut solet iudex tuba precõis cõgregare gentes. Judicatur reũ vel latronẽ sic faciet xps veniẽs iudicaturus mũdũ. Figu. Apo. x. vbi beatus Joães vidit angelum tenentem pedem vnum in mari et alterum super terraz dicentem per viuentem in secula seculorum quod amplius nõ esset tempus. sed ad vocem septime tube consumarentur omnia et infra. ca. xx. Jo. subdit. et mare inquit. Dedit mortuos suos et mors et ifernus dederũt mortuos suos qui in eis erant. Spiritualis expositio plana est. Nã intonante domino per angelicam tubam vocem illam terribilem. Surgite mortui venite ad iudicium excluso damnationis tempore: congregabuntur oẽs qui mortui sunt in propriis corporibus resurgẽdo. vñ Criso. super prima ad cor. xv. vere vox magna tube tribilis cui omnia obediunt elementa: que petras scindit: inferos aperit: portas ereas frangit: vincula mortuorum dirumpit. Et de profũdo abyssi animas liberatas corporibus suis reddit. Hec autez citius consumabuntur in corpore quam sagitta transeat in aere dicente apostolo. ad corinthios xi. in momẽto et in ictu oculi.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. ps. xcij. gluto bñ facta sua faceret si comedẽs et bibẽs in taberna tabernarius non notaret quid comedit et bibit. Sed vulgo dicitur vnũ cogitat gluto: et aliud tabernarius. cogitat enim gluto bene comedere et melius bibere. Sed nõ cogitat vnde solnat putat. n. tabernariũ seducẽ. Ille vero omnia in ligno signat quod est in duas partes diuisuz. quarũ vnam partez apud se retinet tabernarius. Alteram vero gluto et in vtraque taliat et signat vno ictu. Spũalr. bene contingeret peccatoribus abutentibus delicijs et diuitijs huius seculi. Si deus faciẽ suã auerteret et non exigeret ab eis rõez et non signaret

Fig.
Cri.
D

pcã eoꝝ discutiēda i die rōis. sꝫ
ẜe vnū cogitat pcōꝛ ⁊ aliđ diui
na iustitia. Cōsiderat pctōꝛ .tm̄
gaudere cū mūdo dicēs vt i. ps
lxxiij. Nō videbit dn̄s neqꝫ in-
telliget deus Jacob. sed ipse de
cipit. qa oia aperta ⁊ nuda sunt
oculis eius. ps. cj. Imperfectū
Fig ,meū viderūt oculi tui. ⁊c. Fig.
Apoc. xx. vbi Jo. vidit. Et ecce
aperti sunt libri. ⁊ iudicatuꝫ est
de oibus secūdū ea que scripta
erāt in libris. Spūalr. subaudi
per hos libros tā pctōꝛū ꝓprias
ꝯscientias qꝫ multas alias crea
turas: peccata in futuro iudicio
iudicātes ⁊ peccatores accusan
tes ac ēt ꝯuincentes. quoꝝ testi
monio nō erit possibile ꝯtraire
Cri. ,vnde Criso. sup Matth. Accu
sat pctōꝛē ꝓpria ꝯscientia quā
poluit creatoꝛ quē offendit cul-
pa quā cōmisit diabolus cui ẜ-
uiuit scriptura quam transgres
sus est. creatura qua abusus est
tps quo expectatus est. Tot igit
testibus quō valebit qs resiste-
re: qđ si ad excusandā excusatio
nē in peccatis laboret cōuincet
illū dn̄s di. Nōne hec ꝯdita sūt
apud me ⁊ signata in testamēto
meo. tūc obmutescet peccatoꝛ.
ps. muta. f. l. do.

Roicite eū in tenebras
E p exterioꝛes. Mat. xxv.
Solet iudex postqꝫ con-
uictus est re⁹ de maleficio vel de
alio cōmisso crimine quo meri
to moꝛi debeat. ferre sup illū coꝛ
poralem sniam qua lata parat⁹
est minister moꝛtis reū ponere
super currū vel bestiā. imponēs-
qꝫ super ipsū signa criminis sui
ad ei⁹ ꝯfusionē: vt pꝫ de his qui
cōdūt falsa istrumēta aut fabri-
cāt falsam monetaꝫ: qꝛ fixa illa
poꝛtāt super vestimēta vt omnes
possint qd cōmiserunt intueri ⁊
tali mō ducit ad patibulū. Spi
ritualiter. iste modus seruabit
in extremi iudicij magno die.
Et hec oia beatus Jo. figuralr
vidit. Nā ꝯuicto pctōꝛe sufficiē
ter per testes legittimos vt ex su
perioꝛib⁹ patet: dn̄s ꝓferret vl-
timā sniam. di. Discedite a me
ma. in igneꝫ. e. q p. eit dy. ⁊ an.
ei⁹. Aiaduerte lectoꝛ ꝙ non di
cit q paratus est vobis sed dia-
bolo. Sed cū tm̄ dicet benedicti
percipite regnū ꝙ paratū ē vo
bis: qꝛ certe deus moꝛtē non fe
cit. sed peccatoꝛ miser sequens
diabolū ad illū accessit. Justis
vero per suā grām regnū dedit.
hoc pꝛo tanto dictū sit. vt nosca
mus deū nemini cām esse dam
nationis multis tamē esse cau-
sam salutis. s. oibus saluandis.
data igit snia taꝫ seua. pstro erit
minister moꝛtis ad suscipiēduꝫ
reū. hūc ministruꝫ vidit beatus
Jo. in fig. Apo. vi. Ecce inquit
equ⁹ pallidus. Et q sedebat su
ꝑ illū nomē illi moꝛs ⁊ infern⁹
seqbat eū. Spūaliter. subaudi

per hunc militē diabolū cōgre-
gantē exercitū suū. s. demones
velut aues famelicas ad cada-
uera. Apoc. xix. Oēs aues sa-
turate sunt de carnibus eorū de
inde ponet super bestiā ad ei⁹ cō
fusionē cū cōditionibus supra-
Fig. dictis. Fig. Apoc. xvij. vbi legit
ꝙ angelus dixit beato Jo. veni
ꝛ ondam tibi dānationē mere-
tricis magne ꝛ vidit inqt Joā.
mulierē sedentē super bestiā ha
bentē capita. vij. ꝛ cornua. x. Et
mulier erat vestita auro ꝛ pre-
ciosis lapidibus ꝛ margaritis.
ꝛc. habens poculū aureū in ma
nu sua plenuȝ abhominatione.
Et in frōte eius nomē scriptuȝ
Babilon magna mater abho-
minationū terre. Spūaliter. sb
audi per bestiā sic mōstruosā dsi
gnare culpā que mōstruosa est.
ꝛ aliena ab oi specie boni. p. vij
capita nota. vij. capitalia vitia
que cōmissa sunt in culpa. hec
n. sunt mala que portabūt secuȝ
rei in signaculū punitionis eo-
rū: per mulierē vero sedentē su
per bestiā indutā ꝑciosis vestib⁹
subaudi partē illaȝ humane na
ture dānate ꝛ suis exigētib⁹ de
meritis demonib⁹ sociate. quaȝ
dus ornauerat virtutib⁹ precio
sis. s. vt memoria volūtate intel
ligētia: visu: auditu. ꝛc. Et igra
ta cor suū impleuit fetore ꝛ ma
nus suas nequissima operatiōe
ꝛ voluntatem suam, durissima
obstinatione. cōtemnēs pniam
agere de peccatis: qd sup oia fe-
tidū est atqȝ fedū in cōspectu dei
Jō hui⁹ fetorē ad sui ꝯfusioneȝ
secū in eternuȝ portabit cū acu-
leo penitētie sine fructu. Unde
Augu. de fide ad pe. In futuro. Aug
Et si erit stimulus penitudis nl'
la erit tñ correctio voluntatis a
quibus inculpabit iniqtas sua
vt nullaten⁹ possit diligi aut de
siderari iustitia per. x. cornua q̄
in bestia eē audisti. Nota penas
quas eadē culpata natura pas-
sura est in gehenna quas beatus
Gre. exponēs illud Mat. xxv
ꝓicite eū in. t. e. enumerat. In
inferno erit frigus intollerabi-
lis. fetor importabilis. tenebre
palpabiles: flagella cedentiū:
horrenda visio demonū. cōfusio
pctōrū. desperatio oium bonoꝝ.
Erit mors sine morte defect⁹ si-
ne defectu qꝛ mors semꝑ icipit
ibi. Et defect⁹ nescit deficere. Si
ergo bene cōputasti sunt. x. ꝯpu
tatis tñ vltimis pro vno qꝛ hoꝝ
est vna sententia que est in pe-
nis fine carere. Sic mulier hec
dānatorum caterua simul cum
ministro mortis ducet in abys-
sū dānationis eterne. Apoc. xx.
Infernus ꝛ mors missi sunt in
stagnum ignis. Et hec est mors
dupla subaudi per infernum ꝛ
mortem demones ꝛ homines i
pios. Ibi enim simul coraȝ ꝑn-
cipe suo diabolo persoluent.

de malis operib⁹ qd passuri sūt.
Gre. Gre. in mora. Tūc edax flāma cōburet quos nūc dlectatio carnalis polluit. Tūc infinitū patēs baratrū inferni deuorat quos iā vis elationis exaltat atq₃ q qd nō licet ex vitio voluntatē hic callidi persuasoris explenerūt. tūc cū duce suo reprobi ad tormenta proueniunt. hec Gre. Et sic patet qualiter meretrix misera auersa a suo creatore eterna gehenna confusa manebit.

A ¶ De iustitia.

Irga tua ₇ baculus tu⁹ ipsa me consolata sunt. ps. xxij. No. q̄ habens equū vmbrosū nō est in tuto. qr si contingat hostes inuenire cupiens eū ad vnā partē ducere fugit ad aliā ₇ versus inimicos si viderit lignū arbitraẗ illd serpētē. si videt aceruū lapidū putat eē leonem. Summū igitur remedium est super latera eius semper virgā tenere erectam ₇ realiter eū percutere: vt plus timeat virgā q̄ fantasmata illa. Spiritualiter. hoīes hui⁹ mundi sunt pni ad omne peccatum ₇ pigri ad bonū exercēdū. Si vident lignum crucis qd debēt imitari ₇ iuxta illud trāsire arbitranẗ leonē: iō fugiunt ad oppositū ad peccata ₇ miserā aīam ducūt ad pcipitiū. Ideo sūma cū diligentia debet plātus vel iudex virgā iustitie punitionis super delinquentiū latera paratā habere. ₇ vbi videt culpā cōmitti nō dz pigrescere in punitōis remediū si vult subditos triumphare de vitijs. Sen. de clementia in corripiendo inqt tria lex sequuta est que quilibet rectus princeps sequi debet vt aut eū quē potuit emendet: aut pena eius de cetero meliores efficiat aut vt sublatis malis securiores ceteri viuant. Figu. Exod. xvij. vbi legim⁹ q̄ cū amalech agressus esset filios israel. Moyses ascēdit in mōtē tenēs manu virgam quā cū eleuatā teneret populus vincebat israel ₇ superabat Amalech. Cū vero virgam deponeret supabaẗ ppl's ₇ amalech vincebat: qr tū man⁹ moysi graues erāt nec poterat illas erectas semper tenere sustentabāẗ per Aarō ₇ vr. Spūaliter. per Amalech qui interptat gēs bruta subaudi vitia ₇ peccata p que hoīes pcti⁹ brutales nūcupanẗ q̄ humani. Nā cū homo superabit cōparaẗ leoni cū inuidet serpenti. cū irasciẗ cani ₇c. Igiẗ Amalech inuadit pplm israel: qn̄ peccata diuersa inuadūt pplm xpi in castris. i. in ciuitatibus vel religionibus vel quibuscūq₃ alijs collegijs vbi sūatur ciuiū vnitas aut regularis obseruantia hec gēs bruta ₇ lubrica suo morbo ɔtagioso plurimos pdit nisi sibi obuiet iusti-

Sen. (margin)
Fig. (margin)

Cas. tie disciplina. Unde Cassio. su-
p. ps. xxviij. iniq̄tas q̄ppe mor-
taliū more putredīs sine fine va
garet si eā medicinalis icrepa-
tio minime ferirz: oz igit̄ moy.
i. iudex vel prelat⁹ in mōtē iudi
cialis punitōis ascēdere: v̄gam
correctionis eleuatā tenendo ꝛ
cū culpa exigat delinquētib⁹ nō
dormiat iustitie disciplina. sic
n. fugabit populū Amalech. i.
mores pecudū ꝛ brutales. Sed
no. ꝙ de⁹ Moy. ille q tz v̄gā. i.
assūpt⁹ de aqs q2 iudex vel p̄lat⁹
dz morib⁹ corruptis ꝛ prauib⁹
esse penit⁹ remot⁹. Nā si in pec-
catis existeret pcā nullaten⁹ ab
horreret. Comedēs. n. alea alte
ri⁹ comedētis illa fetorē nō sen
tit. Sic q i vitio adhuc iacet vi
tiū alteri⁹ iudicare non audet.

Ber Ber. li. ij. de cōsideratione. Au
di inqt cāticū meū vnicū sed sa
lutare. mōstruosa res est grad⁹
sūmū ꝛ aius ifirm⁹. Res p̄ma:
ꝛ ligua yma. ligua magniloq̄: ꝛ
man⁹ occiosa: sermo multus: ꝛ
fruct⁹ nullus. vultus grauis: ꝛ
act⁹ leuis: caput canū: ꝛ cor va-
nū. facies rugosa. ꝛ lingua nu-
gosa piḡes auctoritas. ꝛ nutās

Ber. stabilitas. Hec Ber. verum est
ꝙ lz iudex seu rector bon⁹ sit ꝛ
a peccatoꝝ brutalitate r̄motus:
graues nihilomin⁹ man⁹ ei⁹ vi-
dent̄ delinquētib⁹. pauci. n. sūt
qb⁹ dulcis man⁹ puniētis appa
reat oēs. n. iustitiā diligunt sed
pauci sunt qui subire velint iu-
stitie disciplinā. Greg. in mor.
vbi est iste sapiens de quo dictū
ē. Corripe sapiētē ꝛ amabit te.
Quis. n. facile inuenit̄: q velit
reprehendi? Ideo nisi man⁹ su-
stentetur cor rectoris nō potest
plene per ip̄z iustitia exerceri:
duo enim sunt qui debent sustē-
tare man⁹ prelati in vtroq3 col
legio. Nā man⁹ potestatis secu-
laris debent protegere nobiles
ꝛ populares: man⁹ vero p̄lati in
religione ꝓtegere debent magi
stri ꝛ bachalarij. quod si fiat le-
uiter fugatur Amalech ꝛ supe-
rātur vitia ꝛ pctā. Si aūt econ-
uerso diabolus vincit oēs. Iō
animaduertant sustinētes reos
ꝛ illos in suis erroib⁹ defēdē-
tes. quoniā hic infamiā ꝛ in fu-
turo incurrent gehennaz. vnde
Leo papa ꝛ ponitur in decret Leo
di. lxxxvj. Faciētis ꝓculdubio
culpā habet qui qd̄ pōt corrige-
re negligit emēdare ꝛ neglige-
re cū possis perturbare ꝑuersos
nil est aliud q̄z fouere. Nec ca-
ret scrupulo societatis occulte
qui manifesto facinori desinit ob
uiare ꝛ p̄mus gradus innocen
tie est odisse nephāda: ꝛ late pā
dit delinquentibus aditu3 q in̄
git cū prauitate consensu3 ꝛ nil
prodest alicui. nō puniri ꝓprio
q puniendus est de alieno pcō.

Oli esse sicut leo in do-
n mo tua. Eccliastici. iiij.

Leo enim dicitur esse fortissimus inter omnia animalia et a nullius pauet in cursu: verũtamen seueritate eius interdũ temperamenta parcit prostratis. Spiritualiter. licet rectorem feritate vti oporteat: illa tamẽ est pro loco et tempore temperanda. Nam ferox contra vitia et dulcis erga personas vt adimpleat illud August. dictũ in regula. centesima vigesima quarta. scilicet corrige cum dilectione hominum et odio vitiorum. vnde Seneca in libro de moribus. Nemo inquit prudens punit quia peccatum cõmissum est. sz ne peccetur. Res enim optima est non sceleratos extirpare sed scelera. Ideo debet quilibet rector suam temperare iustitiam et fragilitatez compati subditorum. Figura Judicum decimoquarto. vbi legimus q Sanson mel inuenit in ore leonis quo austo et comesto percussit philisteos. Spiritualiter. Sanson tunc inuenit in ore leonis mel quando subditus inuenit in ore prelati paternam correctionem deposita feritate. Ideo delinquens si dulcedine se percipit admoneri vnde puniri se nouerat non immerito debere confortatus superioris dulcedine aggreditur vitia et peccata et tanto fortius ea superat quanto sibi videt liberius agere contra illa ex propria voluntate nulla pena cogente. vnde Gregori. in pastorali capitulo trigesimooctauo. Nõnunquaz qui inter flagellorum duriciem remanent incorrecti dulci sũt admonitiõs mulcendi. Nam plerosque cruciamenta non corrigunt ab iniqs actibus leuia blandimẽta compescunt qz et egros quos fortis potio curare non valuit ad salutem pristinam tepens aqua reuocauit.

Sen. Fig. Gre

i In omni ore qsi mel dulcorabitur. Ecclesiastici. quadragesimonono. Nota q in omni medicinali potiõe vt plurimum ponitur mel. Naz multe licet herbe seu radices vim sanandi habeãt tanta est eorum amaritudo aliquando q non posset ipsas eger accipere: nisi dulcoratas mellis commistione. Spiritualiterr. omnis correctio fraternalis licet de se bona sit ad sanandum animaz peccatoris: nihilominus nõ potest bene recipi et sustineri ab egroto. idest a fragili peccatore nisi misericordie dulcedine tẽperetur. Psalm. Misericordiam et iudicium cantabo tibi domine. Debet igitur prudẽs prelatus condescẽdere ad subditos clementer et seueritatem dulcedine dum expedit tempe

L

Fig. rare. Figura primo regum decimoquarto. vbi legim⁹ q̄ Jonatas obtenta victoria contra philisteos inuenit mel ⁊ sumitatem virge quam manu tendebat intinxit in illud. Spiritualiter. Jonatas interpretat̃ columba ⁊ denotat rectorē qui debet esse erga subditorũ suorum custodiā studiose solicitus ⁊ p̄ ipsorum salute dominum interpellare continue. Isa. xxxviij. Clamabo ⁊ meditabor vt colũba. Igit̃ iste debet sumitatem virge. s. correptionis. ⁊ iustitie sublimitatem mele misericordie linire. Tunc. n. fiet medicina salutis si ex misericordia ⁊ iustitia

Gre. vna resultet potio. Vñ Greg. in moralib⁹. Miscēda est inq̄t seueritas lenitati faciendo quodam ex vtraq̄ temperamentū. vt non multa asperitate soluantur. subditi. hoc nimirum illa tabernaculi archa in qua cū tabulis simul virga ⁊ manna erat significabat: quia cum sacre scripture sciētia boni rectoris sit pectore sit etiam in virga correctionis manna dulcedinis.

De ira.

A d

E naribus eius procedit fumus olle succense. Job. xlvij. Olla feruens ad ignem habet hanc proprietatem quia si intra illam non nisi vnam fabam esset istam produceret ad os. Itē ad os olle veniunt omnes feces in illa retentas que dum non feruebat quiescebant ei ⁊ tantum interdum feruet q̄ cum fetidis simul emittit pinguedinem. Spiritualiter. per ollam igne succensam subaudi personam ira preuentam que si quicq̄ mali sit infamie proximi totum ore profert q̄tuncū q̄ minimum illud ⁊ omnes feces scilicet blasfemie vel iniurie que tempore quietis latebāt in corde non solum ore. sed mē bris omnibus ira dominās p̄

Gre. dit Gregorius libro sexto moralium. Ire inquit tue stimulis cor accensum palpitat. corpus tremit. lingua se impedit. facies ignescit: exasperantur oculi. ⁊ nequaq̄ recognoscuntur noti. ore quidem clamorem format: sed intus quid loquatur ignorat. In quo itaq̄ iste ab arepticijs differt qui actiōis sue conscius non est. hec Gregori⁹. Gre.

us. sicut ergo olla que ad ignem pinguia cum fecibus emittit sic iracundus simul cum verbis falsa promit. Figura. Jeremie p̄mo vbi dictum fuit ipsi prophete. Quid tu vides. Jeremias. Et ipse ollam succensam ego video facie aquilonis. Et in eodē itē interrogata qd tu vides. Et ille virgā vigilātem ego video. Et dñs ad illum bene vidisti. Fig.

Spūaliter. subaudi per ollam igne accensam hoiem occupatū qui verū non valet discernere carēs lumine veritatis. ps. xli. supercecidit ignis et nō viderūt
Catosolē. et Cato. Ira impedit aium ne possit cernere verū. facie ita q versus aglonē est ex pte diaboli qui est rex aglonis. Danielis. xi. Est. n. diabolus semp ira plenus: et oio implacabilis. sz vide qr sup illū diuina sententia semper vigilat parata cōfringere pctorē: nisi deposita ira penitus māsuescat. ps. vii. Nisi conuersi fueritis gladiū suū vibrabit.
W n Ix grādo spūs pcellarū pars calicis eorū. ps x. Estiuo tpe grandines frequentius aggregātur q̄ hieme. Rō est. qr per calorem fit attractio vapor a terra sursum vsq ad quādam aeris altitudinē: ad quā solis verberatio non attigit et ibi vapores illi nimia ingelati frigiditate: grauiores fiūt et ipetuose descēdētes virentia ledūt in cāpis. et q̄to ppinquior locus est ide cadūt: tāto effecti grauiores grauius ledunt. Cū. n. de altiori loco descēdunt diminutiones fiūt: et per ɔñs leuiores et minus ledētes. Spūaliter. p grādinē ira humana notat pp silitudinē vtrobiq reptā. Aggrauatur enim ira qñ vapores. i. verba ɔtumeliosa p calorē superbie: auribus percipiū tur et estus elationis seu supbie vt diximus illa ad cōsiderandum elatā suspendūt mētē. deueniūt enim vsq ad regionē illā frigidā in aia ad quā nullatenus ardor charitatis attingit. Ibi. n. coagulant ex frigiditate mētis et indurant atq aggrauant. et i de impetuose descendentes per blasfemias et infamationes secretor reuelationes crudelitates imanes et diras lesiones vastant omnia virētia. i. omnes virtutes oia pacis federa. et fratrū vnitates. Et nota q quāto breuius est interuallū inter conceptū et dictū: tanto amplius ledūt qr impetuosius feriūt. Si enim iratus aius ad tps irā suā restrin geret et nō statim illā emitteret diminutior fieret: et prauaz aut nullā lesionē inferret. Et no. q ad lrām post nonam sepius cadūt qñ. s. mero et cibo venter amplius estuat. qa tūc homo leuiter in furorē ascendit. Sed notandū q in regione temperata raro descendūt grādines: sic aia pacifica raro mouet ad irā. Fi. Fig.
Exo. ix. vbi legimus q in egypto cecidit grando maior q̄ vsq ad tps illud visa fuisset: et occidit aialia egypti. et qcqd i cāpis spicatū inuenit: tñ in tra gesen in qua habitabāt filij israel nihil mali fecit. Spūalr. p grādinē vt dcm ē notat ira. p egyptū mētes tenebrosas et caligie

plenas subaudi. q ex eaꝝ super bia faciles sunt ad irā nullā su stinēt rephēsionē nullā icrepa tionē. ſ; aggrauātes fraterna d licta trabē faciūt de festuca. ⁊ i petu sue ire extingūt nedū pxi mi bona ſ; ppa si q fecerāt. vn̄

Gre Gre. in pastorali dū pturbatōi sue minime obsistūt. ēt si q a se trāqlla mēte fuerāt bn̄ gesta cō fūdūt. Et iprouiso ipulsu dstru unt qcqd forsan diu labore p uido ꝯstruxerāt. Per terrā de ro Gessem q̄ interptat libanu; sacrificioꝝ subaudi v̄tutē humi litatis ⁊ patiētie. quā hr̄ dītāt fi lij xp̄i. mat. v. Bti pacifici qm̄ filij dei vocabuntur. In hos nō ira h; locū. disticti. n. sūt a filijs diaboli quos furor ire vastat.

Gre Gre. i. mora. In h mēl iusta ab iniusta discernit ꝙ oipotētis dei laudē iter aduersa ꝯfitet ꝙ nō cū reb⁹ frangitur ꝙ nō cū casu exterioris glorie cadit.

E Ece ventus turbinis de nit ab aqlone. Ezechi. i Uidem⁹. n. ꝙ edificium altū fundamētū habēs dbile ad uenietib⁹ vētis validis nō sub sistit. Quāto est alti⁹ leuatū: tāto fortior est ruina. Jdō pmū ꝙ cu rādū est in edificio ē stabilitas fūdamēti: qꝛ nō solū est pericl; de dom⁹ ruina: ſ; ēt de hitātiū in teritu. Spūaliter. edificiu; aie spūale erigit versus celū cū cu mulant in ipsa virtutes ⁊ meri ta deo grata: qd qdē si debeat su stinere supponēdū pus est fun damentū humilitatis ⁊ patiētie ne per impetū ire velut a valido vēto percussū fūdit⁹ eruat. Fig. Job pmo vbi legit ꝙ in domo pmogeniti ei⁹ vescebant ⁊ bibe bāt vinū. vij. filij. ⁊. iij. filie ipius Job ⁊ repēte irruit vētus vehe mēs a regione deserti ⁊ cōcussit qttuor angulos dom⁹ q corruēs oppssit liberos suos ⁊ mortui st Spūalr. per hāc domū subaudi aiam humanā xp̄i sanguine re dēptā. Sustentat qttuor colū nis. i. iiij. cardinalib⁹ seu mora lib⁹ v̄tutib⁹. Inter epulant. vij. misericordie opera cū trib⁹ par tib⁹ pnie. sed qꝛ interdū patien tie fundamētū non est firmū ir ruente a regione inferno vento impetuose ire: cadunt quattuor anguli pereunt v̄tutes. ⁊ omnia bōa pora pariter extinguūtur. Fig.

Gre. li. vi. mor. per irā iustitia d relinqnit qꝛ dū perturbata mēs iudiciū sine ratione exasperat. omne quod furor suggerit: re ctū putat. Per irā grā iure so cialis amittit: qꝛ q se ex huma na rōne nō temperat necesse est vt bestialiter viuat. per irā man suetudo amittit: p irā cōcordia rūpit. per irā lux veritatis amit tit. qꝛ cū mēti iracūdia ꝯfusiōis tit. qꝛ cū mēti iracūdia ꝯfusiōis tenebras icutit. hinc de⁹ radios sue cognitiōis abscōdit. h Gre. Gre Et sic p; quāta mala irruūt per

iram in anima: sine penitentia.

De inuidia.

A v Rsus esuriens ꝑnceps
impi⁹ ꝓuer. xxviij. Ro.
vrsus cadens de arbore
quā vt caperet poma ascēderat
irat⁹ omnes quos pōt ramos ar
boris satagit vngulis ꝛ dentib⁹
laniare. Spūaliter. per vrsum
subaudi inuidū. qui vidēs ser/
uos dei exercere opera sapida ꝛ
odorifera bone fame: nitit̄ illa
extinguere ꝛ vilipendere. Sed
cū non pōt saltē satagit laudes
cōmēdationesq; illoꝝ suis ɔ̄tra
Fig. ctionū morsib⁹ laniare. Fig. da/
nielis. vij. vbi legit̄ ꝙ iter besti/
as que de mari exibāt: vna erat
vrso similis ꝛ habebat tres ordi
nes dentiū: ꝛ lacerabat multas
carnes. Spūaliter. per hanc be/
stiā notat̄ inuidia que inter pcā
ꝑncipalia egrediētia ab amari
tudine diaboli dr̄ esse ƀm pctm̄
ꝓcessit. n. ꝑmo superbia diaboli
vxor ex qua statim orta est inui/
Aug dia Aug. de ṽbis dn̄i. Inuidia
ē filia supbie sed ista mr̄ nescit
sine filijs esse vbi fuerit cōtinue
parit. suffoca matrē ꝛ nō erit fi/
lia habet hec bestia. iij. ordines
dētiū q; triplex genus hoium
nitit̄ lacerare. Aug. in quodam
sermone. iuidia ingt est odium
aliene felicitatis respectu infe/
rioꝝ ne sibi equent̄. respectu su/
perioꝝ q; eis nō equat̄ respectu
pariū q; sibi equant̄. vn̄ Chaym
inuidit Abel ꝓsperitati Rachel
lye fecūditati Saul. Dauid fe/
licitati per inuidiam ꝓcurat⁹ ē
lapsus mūdi ꝛ mors christi.

i In nouissimo mordebit B
vt coluber ꝓuerb. xxiij.
Coluber dict⁹, ē a colorū
varietate. est. n. serpens veneno
sus valde ꝛ quot h; colores tot
h; inde dolores. Est. n. mordax
multū. latet. n. sepib⁹ iuxta viam
insidiās viatorib⁹. Spūaliter.
subaudi per hūc serpentē iuidio
sum hoiem q tot in seipso patit̄
dolores interi⁹: quot ꝓximorū
ꝑcipit felicitates exteri⁹. s. vn̄ð
Prosper. li. ij. ð vitijs ꝛ virtuti Pro
b⁹. Tātos igt h; pene tortores
quāto ei⁹ cui iuuidet audit lau/
datores. Mordet enim coluber
oēs quos pōt sic inuidus morsi
bus detractionū suaꝝ bonos la
cerat viros quos valet. Sed tā
ta est rabies inuidie ei⁹ vt sepe
sup seipsū redūdet. Hyero. ad Hie.
quādā dn̄am detestando iuido/
rū caliditatem loquit̄. d. O inui/
dia ꝑmū mordax tui. O satha/
ne caliditas semper sācta perse/
quens iste igit̄ serpens ꝑsequit̄
viatores. q; peregrinātib⁹ ṽsus
celum sua detractione mordaci
iuidus ꝓbet impedimētum. Fig. Fig.
Gen̄. xlix. vbi legim⁹ ꝙ cū Ja/
cob filijs suis futura ꝓdicerunt
ait ipsi Dan fiat Dan sicut colu
ber in via cerastes in semitꝭ mor
dēs ṽgulā eq ꝛ cadat equ⁹, ꝛ as/

fessor eius ad terram. Spiritualiter. tribum Dan non legimus habuisse terras inter filios israel per quam bene possumus notare inuidum qui inter sanctos dei locum non obtinebit. vnde cum beatus Jo. signatas tribus nominaret Apoc. vij. tribum Dan nullatenus noiauit. mordet igitur hic coluber. s. inuidus et cerastes qui est serpens minutissimus latens in arena vel puluere viatoribus vite presentis vngulas s. operationes quibus gradiuntur ad celum vt retro cadat tam corpus quam spiritus. Venenum ergo pessimum habet inuidia. Petrus ra. in ser. filij prodigi. Inuidia inquit malum vetustum prima labes antiquum virus seculorum venenum hec ipsum angelum eicit de celo. hec de paradiso hominem principem nostre generationis exclusit Abrahe progeniem propter sanctitatis et auctoris sui cedem ad mortem saluatoris armauit inuidia intestinus hostis non corpus quatit non elidet septa membrorum. Sed in ipsam cordis arcem. et antequam viscera sentiant ipsam dominam corporis aiam predo capit et adductam includit. Sed no. quod dum cerastes sic latens insidiatur equi vngule interdum calcatur et comprimitur. equi pede. sic inuidus sanctos viros negens ledere sua torquetur angustia. Sen. vnde Sen. in epla. Nunquam melius torquebis impios quam virtuti et glorie seruiendo.

a Redebit vsque ad inferni nouissima. Deut. xxxij. C
No. quod illud quod alia debet ignire prius debet esse ignitum in seipso. No. etiam quod quanto magis materia durior est tanto amplius ignita ignem conseruat. sicut patet in ferro quod postquam incensum est diutius ignem conseruat quam lignum. Spiritualiter. ignis inuidie prius suum succendit possessorem diuina iustitia suadente. vnde Hugo de sancto Vic. Hugo victore. Inuidia inquit nil est iustius que protinus suum auctorem cruciat. et quanto cor vel mens inuidi per obstinationem durior est tanto diutius ignis huius conseruatur in illa. Ideo diabolus in duritia totaliter obstinatus eterne inuidie ignem iugiter secum portabit propter quod auctor censetur inuidie. vnde Augu. in li. de doctrina christiana. Inuidia vitium diabolicum est quo solus diabolus reus est. Non. n. dicetur diabolo vt damnetur. Adulterium commisisti. furtum fecisti. villam alienam rapuisti. sed hominis sanctitati inuidisti. Iste igitur diabolus sic ignitus et succensus inuidia conatur ardere et succedere huius nouissima No. quod illud nomen nouissima sonat vltima. Nam bona in nobis tres ordines seu conditiones habent. s. principium medium et finem. principium habent in bonis cogitationibus. Et tunc incipiunt florere. medium vero est voluntatis consensus. et

tunc incipiũt crescere. finis aũt corꝝ siue nouissimũ est operꝝ ꝯsumatio: qꝛ hec est oium vltimuꝫ ⁊ pfecti⁹. Torqꝫ igiꝫ diabolus igne inuidie i florib⁹ bóaꝝ cogitationũ: sed isti flores leuiꝫ extinguũtur leui tentationis vento: qꝛ tenelli ⁊ infirmi adhuc sꝫ torqueꝫ aũt grauius cũ videt i viro dei flores cogitatiões bene firmari ⁊ germinare p cõsensũ. sed durissime laniatur cũ fructus ꝓspicit ad maturitaté debite operatiõis venisse. Ideo oẽs vires suas atqꝫ cognatus ad illa nouissima exterminãda iducit. Figu. Apoc. viij. vbi beatus Jo. vidit stellã de celo cadẽtem tãqꝫ faculam ardenté: ⁊ nomen stelle absinthium: ⁊ cecidit sup tertiam parté fluminũ: ⁊ tertia pars aque facta est absinthiũ: ⁊ multi homines mortui sunt. Spũaliter. per hanc stellã de celo cadenté subaudi inuidiã diaboli: que nõ valuit cõtra deũ: contra quem primo exarsit: sed ꝑdidit vires succensa sue nequitie igne ⁊ ꝓpo furore. Hec stella succensa de celo cadẽs irruit super tertiã parté fluminuꝫ: qꝛ sup omnia hominũ nouissima. i. opera bona que facta sunt: vt absinthium. Nota ꝙ inuidia ẽ sup omne absinthiuꝫ amarissima: qꝛ dulcia ⁊ sapida opera in amaritudiné cõmutat. Nã obedientia primoꝝ parentũ q̃ fctõris palato erat dulcis ⁊ suauis intãtũ fecit per iobediẽtiã amaram ꝙ potius ipse dei filius voluit mori: qꝫ talé amaritudineꝫ sustinere. Iteꝫ no. ꝙ oia nouissima. i. bona opa xp̃ianoꝝ amaricat cum lingua mũdi lucidis fideliũ operib⁹ suis morsib⁹ detrahit. Et ꝙ sequiꝫ. Et mortui sunt multi homines. Ergo expone ꝙ non solũ inuidia occidit inuidũ: sed ẽt auditores: ⁊ aures libenter prebẽtes detractorib⁹ ꝓximoꝝ. Vñ Ber. in li. de consideratiõe. detractor inqt Et libẽter auditor vterqꝫ diabolũ portat in lingua ille. iste i auribus. Igiꝫ qui nõ vult amaritudine inuidie venenari. procul fugiat detractiõis virus. nã dum detractor te viderit nõ libenter audire nõ facile põt ðtrahere. Patet igiꝫ qualiter inuidia ignis est nouissima nostra. i. bona opera ardens atqꝫ cõsumens reducẽs bona oia hominum in fauillam.

Fig. | Ber

De hypocritis.

Qui nõ accipit crucé suã ⁊ sequiꝫ me non põt ⁊c. Mat. x. vulgo dꝛ ꝙ asinus portat bladũ ⁊ nihil comedit ex illo. videmus ⁊ portãtes mognos ⁊ grossos pisces ad domos nobilium: ⁊ accepto bolo panis deponũt piscé ⁊ redeũt ⁊ nec de pisce quicqꝫ comeduũt. Spũaliter. hypocrite sepe ferunt

crucis pondera per ieiunia vigilias exterminatões faciei et alia penitētie opera ficta tm̄ et inutilia. et nihilominus merita crucis nō percipiūt: nec participāt, sed solo dolo laudis humane cōtenti crucis merita perdūt. Greg. viij. moraliū. Quid in cunctis operib⁹ suis hypocrita aspectat nisi reuerētiā honoris et gloriaz laudis humane. a melioribus metui sanctus ab omnib⁹ vocari. Ecce quomodo adulterat li quor balsami. Fig. Mat. xxvij Simō cireneus angariat⁹ a militibus Pilati et phariseorum familia portauit crucē xp̄i p̄cio sed nō est crucifixus in ea. Spiritualiter. per Simonē qui interpretat obediētia subaudi hypocritā qui a demonibus delusus illis obediēs efficit vnde illi homini labores suadēt penitentie inutilē per deformitatē iactātie et hypocrisis ad illudendum ei⁹. vnde Aug. de cōflictu vitiorum dicunt demones hypocrite. Age bonū q̄ vales. vnde cūctis bonū qd̄ agis vt bonus a cunctis dicaris. vt sanctus et venerabilis prediceris ab oibus: vt dei electus voceris. vt nemo te contēnat. vt nemo te despiciat. sed vniuersi debitū tibi honorē persoluant. Sic igit hypocrita a demōibus angariatus. Cruce acceptа praua intētione pōdera crucis portat: sed nō sequit crucifixū. Ille humilis et patiens. Et iste impatiēs et superbus. Ille pro suis persecutorib⁹ orauit Iste cōtra plane loquētes irascitur p̄nus et solicitus ad vindictā. Idō tales nō merent crucis p̄miuz licet sustineant crucis simulacrū. vn̄ Hyero. in quodaz tractatu. per facile inqt est hr̄e vestē cōtēptā salutare submisius man⁹ deosculari p̄latis inclinato capite et deiectis oculis humilitatē et mansuetudinē policeri lenta voce sermones infringere: crebrius suspirare et oē verbū se miserū et peccatorē clamare. et si leui sermōe offensus fis cōtinuo attollere supercilia: leuare ceruicē. et dlicatū illū oris sonū insano repenteq̄ clamore mutare. Aliaz iesus docuit humilitatē qui cū malediceretur nō maledicebat. cū pateretur nō cōminabat. Auferantur figmēta verborū cessent simulati gestus virū humilē patiētie p̄bāt iniurie. Hec ille. Quia igit hypocrita opera crucis non bona sed praua vt visum est intētione peragit. Ideo crucifixi premia, nō attingit. vn̄ Greg. viij. mora. Simō crucē portās neq̄ q̄z in cruce morit: qz omnis hypocrita corpus quidē per abstinentiā affligit: sed tamē p̄ amorem glorie mūdo viuit.

Quesiuit lanā et vinū pro uer. xiij. Not. q̄ de lino

Gre
Fig.
Aug
Hie
Gre
B

ꝑ se ⁊ de lana per se fiũt boni et
vtiles pãni. Sed de vtroqȝ simil̃
fit pãn⁹ sophisticus. Nõ est. q̲a
textura illa nimis est deformis
Nõ. n. simul ꝯueniũt: qꝛ vnuȝ
est molle reliquũ corrodet ⁊ la
cerat. Spũaliter. hõ vacans di
uinis corde pariter ⁊ opere est
optim⁹ hõ ẽt vacãs corp̲alibus
rebus viuẽsqȝ ꝓprio sudore bea
tus est ⁊ bñ sibi erit nisi legi dei
i aliquo ꝯ̃dicat: sed hypochrita
abscondẽs prauitatẽ intentõis
sub operibus pijs pessimus est.
Señ. malus tũc est pessim⁹ cuȝ
Fig. simulat eẽ bonus. Figu. deute.
xxij. vbi preceptũ fuit sacerdo
tem nullatenus vestimento vti
lino ⁊ lana cõtexto. Spũaliter
sacerdos quẽlibet fidelẽ ꝺnotat
sum⁹. n. genus sacerdotũ. lana
⁊ lino vestimentũ contextũ por
tant: qui prauitatem operũ ni-
tuntur gestibus cooperire hu-
milibus: vel q̲ ꝓ̃pa op̲a nitunt̃
simulatiõe colorare: volunt. n.
essentialiter esse mundani: ⁊ ꝑ
sophisticos gestus habere ⁊ ap
parere diuini. ꝯ̃ quos beat⁹ gre
Gre. go. exponẽs illud ecclesiasti. li.
veh peccatori terraȝ ingrediẽti
duabus vijs sic dicit. Duabus
q̲ppe vijs peccator terrã ingre-
dit̃ qñ ⁊ dei est. qꝺ opere exhi-
bet. ⁊ mũdi qꝺ per cogitationeȝ
querit. Hec igit̃ ⁊ si excludẽda
sint a mentib⁹ omniũ fidelium
vniuersaliter: sublimius tamẽ
debent excludi ab animo predi
catorum diuini verbi: ne ipsi v̲
bum dei humiliter loq̃ntes ore
bonum exterius praua intẽtio
ne corrumpãti. Gre. viij. mora Gre
lium. figurã supradictam expo
nens ait. Non indues vestẽ la-
na ⁊ lino cõtextã. per lanã sim-
plicitas. per linum subtilitas de
signat̃. Et nimiuȝ vestis que ex
lana ⁊ lino ꝯtexitur: linũ inte-
rius celat: lanãqȝ exteri⁹ demõ-
strat: vesteȝ ergo ex lana linoqȝ
ꝯtextã induit q̲ in actiõe ⁊ lo-
qutiõe q̃ vtit̃ intus subtilitateȝ
malitie operit ⁊ simplicitatẽ fo
ris innocẽtie ostẽdit.

p Ercutiet te deus paries
dealbate. Act. xxiij. Nõ
bñ põt iudicari de q̃ ma
teria domus sit edificata foris
dealbata cemento. Nam inter-
dum erit interius de luto: ⁊ cre
ditur foris de politis lapidib⁹.
qꝛ cemento vel calce põt latere
vtrũqȝ. Sed si quis muꝝ modi
cum martello fodiat statim de
qua mã domus sit plenarie ex-
periet̃. Spũaliter. non põt ho-
mo plene cognosci ꝑ dealbatio
nem exterioꝝ opeꝝ qualis itrin
secus ꝑ intẽtionem consistat. qꝛ
sepe hypochrita ꝑ exteriora ope
ra artificialiter ouem simplicẽ
se ostendit: ⁊ intus erit lup⁹ ra-
pax. vñ Grego. in moralibus:
hanc arteȝ describens ait. hypo
crisis est virtutuȝ simulationes

clausum vitiū abscondere: ⁊ ar
te paliare. Non igit̃ potest itel/
ligi qualis interi⁹ lateat: qꝛ ho/
mo solū videt que foris sūt: de/
us aūt solus intuet̃ cor. Sed si
martello alicuius cōtumelie fe
riat̃: q̄uis plane. statim appa/
rebit qd̄ intrinsecus latebat. Fi
Fig. gura Ezech. viij. vbi dn̄s dixit
ipsi ꝓphete fili hoīs fode parie/
tem: ⁊ subdit̃. Et cū fodissez pa
rietē apparuit hostiū vnuz. Et
dixit ad me igredere ⁊ vide ab/
hominatiōes pessimas. Et igres
sus vidi. Et ecce oīs similitudo
reptiliū ⁊ animaliū abhomina
tio: ⁊ vniuersa idola israel depi
cta erant in pariete in circuitu
p totū. ⁊. lxx. viri de senioribus
dom⁹ israel. Spūaliter p parie
tem occultātē que sūt intra do/
muz denotat̃ hypochrita abscō/
dens prauā intentionē in cor/
de. perfodit̃ ꝟo paries. cum hy
pocrita exponit̃ alicuius contu
melie siue iniurie aut increpa/
tionis examini. statim .n. apit̃
hostiū neqtie ⁊ malignitas que
latebat in corde. statim ore pā/
ditur p iram ⁊ impatiētiaz: ⁊ ēt
videbunt̃ occulta patefieri: vi/
debat̃ nanq; similitudo reptili
um atq; serpentiū p quā subau
di supbiā ⁊ inuidiaz videbatur
brutoꝝ animaliū abhominatio
per quā subaudi luxuriā ⁊ cra/
pulā: videbant̃ vniuersa ydola
israel: p que subaudi cupidita/
tem ⁊ auariciā q̄ sūt idoloꝝ ser/
uit⁹. Sz ini ista appēt. lxx. viri
ex israel: qꝛ decez pcepta ⁊. vij.
misericordie opa solū ibi depi/
cta sūt p quādā silitudinē ⁊ hy/
pocrisiz: sz vere nō ꝑsistūt. Et sic
pz q̄l'r hypocrisis abscondebat
multa mala q̄ aduersitatis ꝓba
tio manifestat. Pe. ra. hypocri
sis est subtile malū: secretū vir⁹
latēs venenū: virtutū tinea: hy
pocrisis secura simulat ꝓspera
fallit: curiosa mentit̃: ⁊ crudeli
arte virtutē trūcat iunctiōe vir
tutuz ieiunium perimit ieiunio
orōnē orōne euacuat: misicor/
diam misatione ꝓternit. hypo
crisis cognita febri frigido po/
culo ꝓpinat ardorē qd̄ corpib⁹
est hydropicus hoc ē hypocrisis
aiabus. Nam hydropicus bi/
bēdo sitit. hypocrisis ꝟo iebria/
ta est siti. h pe. ra.

o Afferte illi incensum di/
gnū in odorem suauita D
tis. Eccle. xlvi. Nota φ
est quedam species picis p om
nia incenso similis: nec potest
bene cognosci vnum a reliquo.
Ideo nisi sint prudentes mer/
catores sepe decipiunt. Sed ex
perimentum capitur ⁊ firma
notitia quando ponūtur super
ignem. Nam si super ignē poni
tur vnum redolet ⁊ aliud fetet.
spūaliter inter hypocritā ⁊ san
ctum virum nulla apparet dif
ferētia in gestibus exteriorib⁹

imo frequẽter acta spiritualia deuotiora ostendit q̃ rect⁹ τ simplex arte hypocrisis decorata. Sed vnū a reliquo tunc discernit: cū ambo examini ignis tribulationis exponunt: q2 tunc simplicitas viri dei per patientiā odorem suauitatis emittit τ hypocrisis viri duplicis fetorē ire tribuit ac furoris. Tale igit incensū nō est deo acceptū i mi-
Fig. nisterio eius. Fig. Leuit. vbi legimus q̄ p̄ceptū fuit filijs israel q̄ nō fieret adolatio nisi d̄ incēso electo τ probato. τ illō͂ tale poneret in turibulo. Spūaliter. per incēsum electū subaudi virū rectū τ simplicez. qui igne aduersitatis examinat⁹: amplius semper redolet in diuino cōspectu eo q̄ totā suā intētionem finalē in deo suo ponit. Ideo velut incensū aromaticū amplius
Gre sēper proficit in examine. Gre. xxvi. mora. Sanctoꝝ iquit mētes eternitatis premia p̄stolantes vires ex aduersitatibus sumūt. q2 crescente pugna gliosā sibi nō ambigūt manere victoriā. Electoꝝ desideria dū p̄munt tur aduersitate proficiunt. sicut ignis duz flat p̄mit vt crescat τ vbi quasi extingui cernitur, inde roborͣatur.

¶ De lachrymis.

Lauit corpus suuz τ vnxit se. Iudit. x. Uani homines τ carnales vidētes mulieres abiectas τ sordidis vestitas non cōsurgūt in illas cōcupiscentijs. sed cū vidēt illas vnctas τ ornatas. Spūaliter dū humana aīa cooperta ē peccatoꝝ sordibus τ vitioꝝ non multū tentatur a diabolo τ mūdo. rō est, qa tētationū maloꝝ auctor nō curat tētare quos se nouerit recto iure possidere. s3 dū videat aīaz ornatā virtutib⁹ τ meritis cōbnrit ꝯcupiscentie ardore τ inducēs mundum ad subsidium sue prauitatis omni studio illud ad sue voluntatis ꝯsensum inducere conat. Fig. Fig.
Danielis. xiij. vbi legit q̄ susāna ingressa pomeriū viri sui lota vnctaq3 oleo: in tm̄ est a duobus senibus τ iudicibus molestata vt sniam mortis subiret si Daniel ipsam ꝓphetico spū illustrat⁹ nō liberasset. τ tm̄ nil molestie ꝯtulerāt duo senes Susāne in domo serialiter moranti. Spūaliter. Susāna interp̄tat gaudiuz gratie. τ denotat aiam xp̄i gr̄a coadiutā: τ per pniam deo ꝯiunctā de hac est magnum gaudiū corā deo τ angelis eius. Hec igit intrat pomeriuz viri sui qñ itrat viridariū sacre scripture toto cordis affectu ac sollicitudine intellectus: ibi enim abundant aque viue fōtes. i. deuotionis lachryme quib⁹ lauat aīa. Ibi. n. est copia mirati olei cōpunctiōis cordis quo caput

eius.i.xps erga illā dulcis mā
suescit. His igit tota aia dcora
fit & pulchra & auctor ois mali
cruciat inuidia. Ideo nitit om
ni studio mūdo secū assumpto
illā inducere precipitio ad pec
catū mūdus nāq3 suggerit suas
exerceri delicias delectationib
perfrui, pponit pñtis vite dul
corē. Sz diabolus suggerit diu
turnitatē tēporis lōgioris vite
posse fieri pniam tpe senectutis.
& sic suis diris cruciatib velut
lapidibus aias obruet festināt.
Sed lachrymis impetrat subsi
diū Danielis per quez subaudi
timorē pene gehenne pmissam
peccatorib declarantē. & oia q
peccatores recepturi sunt d pec
cato lucide iudicātē. & sic cogno
scuntur testes mēdaces. Et aia
a peccati interitu liberat & mū
data lachrymis xpo suo sponso
redditur icolumis & iocūda. iō
Cri. Criso. sup Math. Nemo ingt
ad deū aliqñ flens accessit: q nō
qd postulauerit acceperit. Nul
lus ab eo dolenter beneficia op
tauit qui nō ipetrauerit. Ipe.n.
consolatur flentes dolentes cu
rat penitentes informat.

B a Nima mea sicut terra si
ne aq̄ tibi. ps. cxlij. No
ta q ex defectu aque ste
rilis est trrra a fructib. pducit
spinas tñ que nō egēt humido
Et si interdū fructuosas produ
cat arbores efficiūtur silvestres
& fruct earū inutiles sūt agre
stes & sine dulcedine. Spūalr.
aia nostra sine aqua lachryma
rū infructuosa res est pūctiōes
peccatorz & malaz cogitationuz
germinat & producit. Ille sunt
que copiose in aia lachrymarū
aqua priuata nascuntur & si fru
ctus interdū bone cogitationis
producat: nō perueniūt ad debi
te maturatiōis effectū: quia ad
premiū patrie eterne nō attin
gūt. sed ad mēdicitatē retribu
tionis terrene. Figu. i. Regū. i. Fig.
vbi legimus q Elchana hēbat
duas vxores quarū altera steri
lis erat. s. Anna. altera vero se
cunda. s. fennena. Festo vero sa
crificij adueniente dedit. Elcha
na vxori sue & filijs suis & filia
bus portionē optimā. Anne vo
tristis vnā partez dedit debilem
quod anna vidēs accessit ad tē
plū vbi nimiū lachrymata est. &
ibi narrans cām sui doloris sa
cerdoti Hely. a sacerdote acce
pit sobolis pmissionē. que post
modū pcepit de viro suo & pe
perit samuelē prophetā dñi. vñ
ipsa gaudens fecit cāticū istud.
Exultauit cor meuz in dño. &c.
Spūaliter. per Elchana qui in
terpretat possessio dñi denotat
xps in quo psistit possessio bea
titudinis nostre. Nā in ipso est
humanitas & diuinitas q̄s tot
homo in patria possidebit. Ha
bet igitur duplicē vxorez. quia

aiam iustã que fecundata est/ τ
aiam peccatoris sterilẽ. Ambas
n. in baptismo desponsauit. Am
bas. n. creãdo sua imagine deco
rauit. Sed vna eap est fecũda:
hec est aĩa iusti que pducit con
tinue merita deo grata optimã
ipsa a deo pre oibus accepit por
tionẽ qꝛ eterne beatitudinis pre
mia. τ nihilominus recipit in
pñti diuinã gratiã. sterili vero.
i. peccatrici τ impenitẽti. aĩe la
chrymis cõtritionis carẽti tri
stis. hoc est iratus dat miseram
portionẽ qꝛ bona tpalia tñ. vñ
Anna que interptat̃ ĩma quasi
deiecta: sed interdũ hec ad seip
sam rediens τ considerans mi
serie sue statum merore cordis
intrinsec⁹ sauciata: lachrymas
multas corã sacerdote seu con
fessore effundit τ narrato angu
stie casu. i. culpa meret̃ ↄcipere
τ parere samuelẽ pphetã dñi.
Samuel. n. interptat̃ exauditõ
gratie dñi: qꝛ aĩa ob sterilitatis
caliginẽ pꝰ obnubilata post la
chrymarũ effusionẽ lucida fit τ
Cri. fecũda. vñ Cri. sup Mat. sicut
post vehemẽtes hymbres mũd⁹
aer τ purus efficit̃: ita etiã post
lachrymarũ pluuias: serenitas
mẽtis sequit̃ atq; tranqllitas.
a Qua salutaris potauit il
lũ. Eccli. xv. Periculo
sa res est itinerãtib⁹ vias
inaquosas pergere. Nam iti
neris labore membris interio
ribus calcfactis. Si hõ pueniat
potus beneficio est in periculo
nõ paruo. Vñ cũ talem qs pati
tur esuriẽ inuẽto fonte ad illũ
magna alacritate declinat τ re
focilatus totus icedit hilaris vi
as suas. Spũaliter. oẽs sumus
viatores tẽdẽtes ad terminũ vi
te nr̃e. s. ad mortẽ per quam ad
vitã feliciorẽ speramus pueni
re. Sed in hac vite via pp estũ
iugis tẽtationis diaboli succẽ
duntur mẽbra interiora aĩe p
consensum. Et nisi hoc icẽdiũ
vnda lachrymarũ extinguat. lã
guet aĩa que refocilata dulcedi
ne lachrymarũ. hilariter pergit
per viam timoris dei. quousq;
peruenit ad regnũ ↄsolationis
eterne que diligẽtibus pmissa
est. Figu. Exo. xvij. vbi legim⁹ Fig.
q̃ sitientẽ populũ israel Moy.
pcussa petra oreb potauit aq̃ la
tissima τ postmodum debellato
Amalech peruenit ad mõtẽ sy
nai vbi dñs facie ad faciẽ locut⁹ ẽ
Spũalr. p moy. q̃ iterptat̃ assũ
pt⁹ d aq̃s subaudi fidelẽ xp̃i q̃ ex
aq̃s baptismi a dño assũit̃ i filiũ
adoptõis. Tẽdit igr̃ iste cũ pplo
aĩe sue ad terrã pmis. s. ad eter
nam gliam nobis pmissam τ a
xp̃o acquisitã. Et subaudi per
hũc pplm memoriã intellectũ
τ volũtatẽ: veniũt igit̃ in oreb.
que interptat̃ siccitas: qꝛ trãseũ
tes vitã pñtẽ necesse est interdũ
calidi hostis tẽtatiõib⁹ estuari

Tūc igit virga petra percutitur ꝛ fluūt aque quib⁹ populus hu iusmodi ꝯfortatus est. ꝛ strenue superat Amalech. i. diabolū. ꝛ ylaris atq; gaudēs puēit ad mō tē synai q interpretat celsitudo per quē bene sublimitas celestis glie denotat. vbi de⁹ loqtur aie lachrymanti benigne: ꝛ se illi ꝓ bet in ꝓmiū. ꝛ sic patet quāta sit
Ber. lachrymarū potētia. Vñ Ber. in quodā ser. O humilis lachry ma tua est virtus: tua est poten tia tua est potestas: tuum est re gnū. Ante tribunal iudicis so la intrare non vereris q̄cq̄d illi petieris obtinebis. Si vacua i petieris nō exibis. Accu trabis vacua nō exibis. Accu santib⁹ inimicis iponis silētiū. nō est qui te accedere ꝓhibeat. Magis diabolum crucias q̄ʒ gehenna. quid plura? vincis in uincibilē ꝛ superas oīpotētē.

De Luxuria.

S Ume arma tua pharetrā ꝛ archū ꝛ egredē foras. Geñ. xxvij. In bel lo mortali sagittarij ꝛ archarij debēt a distantib⁹ ꝓliari. Naʒ si ad pugnā de ꝓpinquo accesse rint ars sagittaria illis modicū ꝓdesse. Nā anteq; traherēt ba listā vel archū ab hostib⁹ occide rētur. Sed dū sic a distantibus pugnāt magnam partem victo rie conferunt exercitui nec pos sunt ledi faciliter ab equitibus q2 dū sic distant ab equitib⁹ an teq; ꝓpinquēt multas emittūt ꝯ eos sagittas quibus grauiter vulnerant. Spūalr. nos sum⁹ sepe in mortali pugna ꝯ vitia carnis. Nā ipa ad eternā gehē nā quos pñt superare inducūt ꝛ qđ terribili⁹ est q2 sola nō veni unt sed multiplici comitatu va lata fideles xpi iuadunt. Unde
Ber. Ber. sup can. Luxurie currus q̄drīga voluit vitiorꝫ iglutie. s. vētris libidine coit⁹. molitie ve stiū ocijs soporisq; resolutione. trahit equis duobus ꝓsperita te vite ꝛ rerꝫ abundātia. ꝛ hi q ꝓsident dñi ignauie torpor ꝛ in fida securitas. Igit hostis h̄ tā strenuus superari neqt: nisi dua bus sagittis. s. orone ꝛ ieiunio teste dño qui ait. Hoc genus d̄ moniorꝫ nō eicitur nisi ieiunio ꝛ oratione. sed necesse est a distā tibus esse in huius ꝓlio. s. a visu ꝛ locutionib⁹ blādis munuscu lis mulierꝫ. Aliogn in certami ne subcūberet. Unde Hyer. in
Hie. quadā epl'a. Solus cū sola oīn nino nō steteris si ifamiā metu is ꝛ ruinā. Nā credas mihi qđ nō pōt cū deo puro corde ābula re ꝛ lucē fame sue ꝓuare imacu latā q mulierꝫ colloqis d̄lectat. Si ergo diuina luce ꝯfusus sui dñet corpori miles xpi: ieiūio ꝛ corꝓnū h̄eat ad iacēdū oronis sagitas ꝛ victoriosus victor oīn nia superabit. Figu. Apoca. vi.
Fig. vbi scribit Joā. Ecce ingt eq⁹

albus. Et qui sedebat sup eũ habebat archũ: τ data est ei corona τ exiuit vincens vt vinceret. Spũaliter. per hunc militẽ subaudi pudicũ τ castũ: per equuȝ vero albũ subaudi corp⁹ mũdũ. Nã per equũ i sacra scriptura itelligit corpus Jsay. xxxi. Eq coꝝ caro. Jgitur iste miles archũ manu tenet qñ cor habȝ ad orõnem peruigil. Jdcirco coronatur victoria τ ẽ ꝯ supradicta vitia egregius triũphator. qui ergo vult de luxurie vitio triũphare sagittis orõnis τ ieiunij muniat. Alioqn necesse erit illud

Berñ. ꝯfusionẽ subire. Ber. Luxuria oẽm etateȝ corrũpit. oẽm sensum ꝯfundit. oẽm ordinẽ soluit: oẽȝ gradũ peruertit. inuadit iuuenes. occupat senes: inuoluit mares τ feminas: superat prudẽtes: τ simplices nõ fugit sericum nõ timet ciliciũ nõ curat. lasciuiat in plumis: infestat in paleis nulli vnq̃ȝ prestat requiẽs. per orationem τ abstinentiam fuerit fugata τ omni occasione subtracta.

D Domus impleta ẽ fumo Jsay. vi. Nota q̃ fum⁹ est signũ ignis. Jdcirco vidẽtes fumũ a distantibus cõsueuerunt ad ignem festinare. spũaliter. cũ ignis carnalis concupiscẽtie est in anima fumi caligo exuberat per orifices sensus corporis vt consueuit fieri. p calamũ oculi nãq; ipudici fiũt aures ꝓne ad audiendũ vana lingua vero ad loquẽdũ leuia. manus ad operandũ praua. Et sic oĩa corporis mẽbra caligine cecitatis repleta ignẽ libidinis accensum in aĩa fore demonstrãt. Ad illa nãq; signa demones solliciti currũt ad aĩam qñ plane cognoscunt illaȝ faciliter posse obtinere. Figu. Judi. xx. vbi legimus q̃ hostes filioꝝ Beniamin dederunt signũ insidiatoribus Gabaon q̃ qñ viderẽt fumũ scirent ciuitatẽ captã q̃ sic factum est. supposito. n. igne fumus incepit apparere τ insidiatores intrantes interfecerũt filios Beniamin. Spũalit. Gabaon interpretatur vallis mesticie. τ recte denotat aĩam carnis sue concupiscentie preuentam. Unde τ recte dicitur vallis mesticie q2 luxuria omnem tristitiam secum ducit cõtristãs animã pariter τ corpus simul. vnde Jnnocen. de vilitate conditiõis humane. O extrema libidinis turpitudo que non solum mentem effeminat sed corpus eneruat: non solũ maculat aĩam sed corpus vel personã fedat. Omne peccatuȝ qd̃ fecerit homo extra suũ corp⁹ est q autẽ fornicat in suuȝ corpus peccat. hãc igit ciuitatẽ optime cognoscũt demones capiẽdã ad signũ fumi. idest vanitates ab exterio

Fig. Jnn.

ribus ſenſibus emiſiſſe. Cogno
ſcunt.n.illam intrinſecus ſuc-
cenſã igne carnalis ꝯcupiſcen-
tie ⁊ cateruatim accedentes ad
illã occidunt oẽs filios Benia
min qui interꝓtatur filius dex-
tere. qꝛ oĩa opera meritoria qui
bus hõ ponendus erat cũ oui-
bus xp̃i ad dexterã exterminãt
⁊ occidunt aĩam ipſam diuerſis
repletã vitijs poſſidẽt captiuã.
Hie. Hyero. in quadã epl̃a. O igniſ
infernalis luxuria cuius mate
ria. gula cuius flãma ſuperbia
cuius ſcintille praua eloqa cu-
ius fumus infamia cuius cinis
inopia cuius finis gehenna.

Apercecidit ignis ⁊ non
C ſ viderũt ſolem. p̃s. lviij.
Not. ꝙ hora meridiana
ſtãte ſole in calore ſuo ſup nos
nõ fiunt corruſcationes atq; va
poratões in aere ſed ſole ad oc-
caſũ accedẽte. Et rõ qꝛ in meri
die dũ calor eſt extenſior: vapo
res illi inbibũt calorẽ. ⁊ calefa
cti dſiccant̃. ⁊ efficiunt̃ leues: ⁊
incipiũt aſcẽder̃. Et anteq̃ ſint
ad locũ illũ frigidiſſimu; aeris
ad quẽ ſolis reuerberatio nõ at
tingit appropinquat veſperti-
na hora. Et ſol tẽdit ad occaſũ.
Spũaliter. qñ ſol recte cognitõ
nis eſt ſuper nos ignis cõcupi-
ſcẽtie. non põt corruſcare in no
ſtra mente. ſed ſole recte ratio-
nis accedente ad occaſũ vapo-
res carnaliũ appetituũ dnenſit

Et aſcendũt vſq; ad conſenſum
voluntatis qui eſt locus ſũme re
motus ab amore dei ⁊ feruore
charitatis ⁊ ad quẽ nõ attigit lu
mẽ ſacre ſcripture. Et tũc vapo
res illi ſuccẽſi igne libidinis de
ſcendunt ad opera ⁊ tota aĩa in
famie caligine denigratur. Fig. Fig.
Gene. xv. vbi legimus ꝙ cũ oc
cubuiſſet ſol facta eſt tenebroſa
caligo. ⁊ apparuit clibanus fu
mans ⁊ lampas ignis trãſiens
inter diuiſiones cadauerũ. ſpi-
ritualiter. Fit caligo mẽtiſ ⁊ ob
ſcuritas in aĩa deficiente ratõis
iudicio ⁊ apparet quaſi cliban᷒
fumans: qꝛ ignis libidinis qui
latebat in corde per ſenſuum i-
pudẽtiã manifeſtat̃. ⁊ bene ſub
ditur. ꝙ apparuit lampas ar-
dens trãſiens per cadauera: qꝛ
delectatio ⁊ gratia, quã miſ̃ pec-
cator ex ſua libidie capit fugax
eſt ⁊ breuis ⁊ feſtino ictu ptran
ſiens ⁊ nihilominus tantã vim
malignitatis relinquit in ani-
ma vt nullũ bonũ valeat opera
ri. ſed ſemper de malo in peius
gradiens deſcendit ad ignẽ in-
teritus ⁊ triſtitie. Unde Greg. Gre
in morali. Ex quo luxuria ſe-
mel mẽtes occupauerit alicui᷒
vix eum bona deſideria cogita-
re permittit. Sunt. n. viſcoſa de
ſideria: quia ex ſuggeſtione ori
tur cogitatio: Ex cogitatione af
fectio. Ex affectione dlectatio.
Ex delectatione conſenſus. Ex

cōsensu operatio. Ex operatiōe consuetudo. Ex cōsuetudīe desperatio. Ex desperatiōe peccati defensio. Ex defensiōe gloriatio. Ex gloriatione dānatio.

D

c

Ripe me de luto et nō infigar. ps. lxviij. Quāq3 cadens in aquā pfundā subijciatur festine mortis periculum: nihilominus cadēs in lutū pfundū mortē terribiliorē expectat: et precipue si lutū fedum est atq3 putridū. Nam q̄3din viuit in illo ducit vitā cū morte. Spūaliter. Cadēs in pfunditatem culpe libidinis p opus spiritualiter suffocatur. ps. lxviij. veni in altitudinē maris et tempestas demersit me. Sed ille qui cadit in lutū cōsideratiōis et meditatiōis: tantū per cordis consensum: l3 opus exerceri corpaliter nō possit: sepultū est tamē cor in stercore voluptatis i quo quāto āplius se voluit tāto amplius fedatur transiēs gradatī3 ad desperatiōis locū. ps. Infixus sum in limo pfundi et nō ē substantia. Ad huius ergo lutū dmones ducūt peccatores secretos quos in fune timoris puentos nō potest in aquis aperte operationis submergere. Tales sigestantes super habitum Christi: quorum opera in conspectu gentium apparent sancta. et nihilominus vsq3 ad guttur p cōsensum voluptatis in stercore submersi sunt qd turpius atq3 abhominabilius est in ipsis q̄3 in secularibus et apertis peccatoribus in quibus apta sūt opera praua. Figura. Hiere. xxxviij. vbi legimus q filij pphete funibus fecerunt poni Hieremiā prophetam in lacū vbi nō erat aqua sed lutu3. Et erat ibi propheta vsq3 ad guttur: quod erat ei vt dicit magister amarius miles morte. Spūaliter. p Hieremiā prophetam dn̄i sub audi virum de mundo a dn̄o reuocatū per falsos pphetas. sub audi corporales appetitus: falsa et pessima suggerentes q miserum hominē deponūt vinculis seu funibus voluntatis et cōsensus ad complacentiam huius turpitudinis et efficiunt illum subditū et seruum libidinis. q debet esse viro dei amarius omni morte. vnde Augu. lib. primo de libero arbitrio. ca. decio. Aug Nō ista iqt pena parua estimāda est q et libido dominatur. expoliataq3 virtutis opulētia per diuersa inopem atq3 indigentem trahit. Nunc falsa pro veris approbantē. Nunc improbantem que antea probauiss3: et nihilominus in anima falsa retinentē. Nunc desperantem de tota inuentōe virtutis et stultitie tenebris penitus inherentem. Nunc conantez in luce intelligendi rursusq3 fatigatōe in

decidentem cum regnum illud tyrannice seuiat et varijs cōtra rijsq tempestatibus totum de- rens animum vitamq pertur- bet: hinc timore: hinc desiderio: hinc anxietate: inde inani fal- saq letitia: hinc cruciatu rei a- misse que diligebatur. inde ar- dore adipiscende que non ha- bebatur que aduersum pōt dis- sipare luxuria inflare superbia torquere inuidia. desidia sepeli- re: peruicacia concitare: afflic- tare subiectio: et quecunq alia innumerabilia regnum illi' li- bidinis frequentāter exercet.

De Maria virgine.

Vas admirabile op' ex- celsi. Eccle. xliij. Not. q̄ ille artifex dicitur es- se solemnis qui non solum no- uum sit fabricare vas: sed q̄ sit fractum seu destructum in me- lius reparare. Nam subtilitas artis per opa subtiliora cogno- scitur. difficilius est enim vas fractum melius reficere q̄ no- uum fabricare. Spiritualiter. Deus est optimus artifex. Nā ipsum vniuersum fecit ex nihi- lo. velut opus bonum. Gen̄. i. Vidit deus cuncta que fecerat et erant valde bona: et vas de- structum. i. humanum gen' re- parauit in melius. Sed not. q̄ primum humani generis vas fuit conditio primorum paren- tum. Nā in ipsis deus reposuc- rat imaginē et similitudinē suā sed mulier misera vas suū icau- te cōseruans illud confregit: et sic mutauerūt gloriam in silitu- dinē vituli comedentis fenuz. Igitur pro reparatione huius vasis plorauit humanū genus .v. milia ānorū et vltra. Ps. Fa- ctus sum tāq̄ vas perditū qm̄ audiui vituperationē multo℞. tandez spūssanctus suggessit et docuit hunc artificem sapie. oi- um enim est artifex: omnē hn̄s virtutē oia prospiciēs. Ad ipm igitur clamauerunt sancti hu- mili voce petentes reparationē huius vasis. Job. vij. quis pōt facere mundū de imundo con- ceptum semine. Nōne tu qui solus es? Et tūc omniū artifex dei filius descendens. vas illud multo preciosius reparauit in virgine gloriosa q̄ prius esset. Figu. Miere. xviij. vbi legimus dn̄m dixisse Mierusalē. Descē- de i domū figuli: et descēdit quē facere vidit quoddā vas luteū: sed vas illud totum contritum est. deinde terra ex eadem mas- sa assumpta fecit vas optimuz quēadmodum ipse voluit: quo facto dn̄s dedit Mieremie in si- gnum q̄ eque repararet vas. i. populū destructū vt figulus vas illud. spūaliter. subaudi p pri- mū vas primā mlierē quā ict' diabolice tētationis a deo cōtri- uit: q̄ nō remansit in ea nec in Fig.

suis posteris tantũ integritatis vbi posset reponi sintilla diuine gratie nec valuit reparari vas illud per purũ hoiem: sed per artificē illũ per quē vas illud fuerat fabricatuȝ. Unde super illo. Eccliastes. vij. Uide opera dei ꝛ ꝙ nemo corrigere pōt queȝ ille despexerit dicit qdā iudeus nomine Rabi Azarias q fuit valde autentic⁹ apud eos. In hora inquit qua creauit deus ꝑmum Adam tulit eũ ꝛ duxit atqȝ reduxit per omnes arbores paradisi ꝛ dixit ei. Uide opera mea ꝙȝ pulchra ꝛ laudabilia sunt. ꝛ gcqd ꝓpter te creaui. ꝓbe mentē tuā vt nō corrumpas aut diminuas seculũ meuȝ. Si. n. destruxeris nō erit post te qui reperiet. Et nō solũ tibi ꝛ posteris tuis sed ēt ipsi iusto eris relinquēs mortē. hec oia prudēs doctor. Ex quib⁹ verbis clare patȝ qualiter fractio generis humani reparari nō potuit per puruȝ hoiem qꝛ oēs declinauerunt simul. Et nō erat faciēs illud bonuȝ vsqȝ ad xpm qui solus fuit iustus. Uenit ergo hic magr̄ reparās vas virgineum. i. beatissimā Mariā quā fecit ex codeȝ luto. sed sanctificauit eā. ꝛ fecit quēadmodũ voluit. nā adeo repleuit ipsam sanctitatis gratia: vt tā ab originali ꝙȝ ab oi actuali peccato deinceps esset mũda. vnde ipa in. ps. In volũtate tua ꝓstitisti decori meo virtuteȝ. In signo igit̄ istius vasis reparati designauit qualiter reparet hyerusalē: qꝛ ꝑ ipaȝ gliosā virginē liquorē balsami celestis. s. filiũ dei in sacro vtero recipiēs nob postmodũ dedit ad oiuȝ reparationē. vt felicius esset ꝙ ꝑ ipsaȝ lucrati sum⁹ ꝙȝ illō qđ per euaȝ ꝑdideram⁹. vñ Criso. sup illud Cri. Missus est. aue inqt gr̄a plena Ultra iā diabolus aduersum te nō valet. vbi. n. ꝑus vulnerauit bellator ibi primũ medicus antidotũ posuit per mulierē decurrit falacia: per mulierē emanāt meliora. Nō terrearis culpataȝ ꝯdēnationē. Mater. n. illi⁹ qui cōdēnauit efficieris: gr̄a in vtero materno ꝓfundasti morteȝ. Aue aiatum templũ dei celi terreqȝ equilubrum.

Quasi aurora consurgēs can. vi. Naliter experimur egritudines humanas aleuiari ꝛ feras bestias ad latibula sua fugere ꝛ hoies audaciores fieri in aurora ꝙȝ tpe noctis eēt. Spũal'r. totũ tp̄s ꝑcedēs aduētũ beate virginis: fuit nox ꝛ obscuritas in qua egrotabat humanũ gen⁹ infernales fere. i. demones ardentius dñabatur ꝛ homines timidi erāt in ꝯspectu dei ꝛ angeloꝝ ꝑꝑ ꝑmoꝝ parētũ maculā. Sed hac bñdicta radiāte aurora curata ē egritudo humana fugit diabolus a B

ꝯspectu nr̃o. Jdõ ip̃am aurorã ar/
bitrant̃ vmbrã mortis. Et nos
facti sumꝰ audaces ⁊ secri appa
rere corã dño ⁊ grã postulare.
Fig. Fig. Geñ. xxxij. Cũ Jacob tota
nocte luctaret̃ cũ dño apparen
te aurora dixitꝰ dñs vel angelus
cũ quo luctabat̃ dimitte me au/
ra est qui dixit. Nõ dimittã te
nisi prius benedixeris mihi. Et
benedixit eũ in eodẽ loco di. nõ
vocaberis amplius Jacob sꝫ is
rael erit nomẽ tuũ. Spũaliter.
laborans hõ in lucta cũ dño per
totũ tp̃s culpe non potuit ipsuꝫ
videre nec inclinare ad miseri/
cordiã. sed aduenĩete hac auro/
ra sancta ait dñs. Dimitte me.
Ecce aurora lucet. Ecce virgo
mater misericordie auctrix ad
illã recurr̃ amodo ab illa postu
la quicq̃d vis. Amodo nequaq̃
vocaberis Jacob. i. luctator. qꝛ
non te amplius ꝓpter p̃mũ cul
pã puniam non tibi molestiam
inferã. sed nomẽ tuũ erit israel
qꝛ videbis dei filiũ incoarnatũ.
⁊ quẽ prius vltorẽ dirum time
bas: cognosces amodo piissimũ
redẽptorẽ. Jgit̃ hec aurora bea
tissima inuocãda est in subsidi/
Uerum cum oportet. Bernard. in
quodam sermone. Si crimine
turbaris. si conscientie feditate
confusus: si baratro desperatio/
nis absortus. Mariaꝫ cogita:
Mariam inuoca. Nõ recedat
a corde nõ transeat ab ore. nã:
ipsam cogitans non erras. Jp
sam rogans non desperas. Jp/
sam sequens non deuias. Jpsa
tenẽte non corruis. Jpsa prote
gente nõ metuis. Jpsa duce nõ
fatigaris. Jpsa propitia per ue
nis. ⁊ sic in temetipo experiri po
teris q̃ꝫ merito dictum sit virgi
nis nomẽ Maria.

S Anctificauit tabernacu/
lũ suũ altissimꝰ. p̃s. xlv. C

Preciosis reliquijs cõ/
sueuit fieri tabernaculũ aureuꝫ
vel argẽteum omni ornatu pre
paratũ. Nã preciosus locus de
betur precioso locando s̃m pro
portionẽ. Nulla reliq̃a precio/
sior: nullũ tã p̃ciosũ iocale vnq̃
mundus habere potuit q̃le fuit
filius dei. Jdcirco decuit illũ ha
bere tabernaculũ p̃ciosũ: vbi re/
poneret̃. Nam ipse fuit specio/
sus forma pre filijs hominum.
Jdeo spiritussanctus adeo san
ctificauit beatã virginẽ vt fieret
in d̃licijs speciosa iter filias hye
rusalem ⁊ inter omnes creatu/
ras. Figu. Exo. xxv. vbi p̃cepit Fig.
dñs Moy. di. facies mihi san/
ctuariũ ⁊ ibi videbor a vob. por
tatũ est igit̃ aurũ ⁊ argẽtũ ⁊ la/
pides p̃ciosi. ⁊ ligna ĩputribilia
⁊ multiplex p̃ciosa materia ad
ducta est. ⁊ iuẽti sũt fabri ⁊ ope
ratores lignorũ ⁊ lapidũ. Fctõ
igit̃ opere: posita ẽ ibi archa dñi
in qua erãt lapidee tabule mã/
datorũ. Manna ⁊ virga erant

ibi duo cherubi sese respiciētes
ptēa i exteriori loco positū erat
candelabrū aureū respiciēs ad
aglonē τ ibi erat mēsa ppōnis
panum. Et erat ibi altare holo
caustoꝝ. vbi.s. mactabāt bestie
offerēde in holocaustum dño. τ
istud tabernaculū vocatū ē san
ctificatio. Spūalr. per hūc tab
naculū scificatū notat ꝟgo ma
ria que sup oēs scōs sanctior ē.
Nā in eius scificatione remota
est ois macula ēt minimi pcti.
vt etiā sanctos angelos ꝫ An
selmū superet per puritatē por
tatū est aurū τ argētū τc. qꝛ ce
lestis sibi missa est grē plenitu
do vt ipsa decoraret lignis ipu
tribilib⁹. s. pfecta charitate hu
militate sobrietate prudētia sa
piētia τ ceteris ꝟtutib⁹ abūdā
ter. Inuentus est vn⁹ optim⁹ fa
ber. s. spūssanct⁹ qui ipsaꝫ adeo
subtiliter ornauit per artē suam
vt fieret mr τ virgo. Reposita ē
ibi archa thesauri diuini qꝛ ip
se dei fili⁹ in vterū ꝟginis descē
dēs factus est hō. Ibi fuit ptās
diuinitatis. Ecce virga. Ibi fu
it aīa xpi in qua de⁹ scripsit am
plissimā sapientiā. Ecce tabule
Et caro in q̄ appuit dulcedo be
niuolentie. Ecce māna. Erant i
tabernaculo duo cherubin sese
respiciētes qui sunt duo testa
mēta mutuo veritatē de ipsa nū
ciantia vt pꝫ de Luca τ Isaya.
Est ibi altar vbi maciant bestie
ad imolandū: qꝛ ipsa virgo vir
ginū ē exemplariū ad qd̄ si qs
attendat plane reperiet q̄lr acta
brutalia τ bestialia scilicet pecca
ta debeant occidi τ occisa facere
cū lacrhymis per cor cōtrituꝫ τ
humiliatū sacrificiuꝫ deo accep
ptum. Nā in hoc altari ineniet
maleū humilitatis ad ꝯterēdū
leonē superbie aculeū charita
tis ad feriendū serpentē iuidie.
Stimulū paupertatis ad perce
tiendū lupū auaritie. iaculū ꝟ
ginitatis ad feriendū porcū im
mūditie τ sic de alijs. Nam ois
parata inuenies ad omnia pec
cata fuganda. Est ibi mensa pa
num quia in ipsa est omniuꝫ tā
peccatorū q̄ꝫ iustorum refectio.
Ibi est candelabrum respiciēs
ad aglonē exterius. No. p aq
loneꝫ infernuꝫ. Je. i. ab aqlone
pandet omne malū. Inde eniꝫ
cōsurgens tenebrarū pnceps i
insidiat fidelib⁹ τ precipue ho
ra mortis. sed in isto sacro alta
ri est candelabrū contra aquilo
nem exterius: qꝛ est in ea adiu
toriū τ subsidiū ꝯtra diabolū in
exitu vite presentis. sic igitur fu
it ornatū ꝟgineū tabernaculum
vnde ipsa Ecclia. xxiiij. In me
omnis gratie vite τ ꝟtutis. τc.
Ex isto enim tabernaculo deus
a fidelibus videtur qꝛ ipsa nob
dei filium dedit placatū τ nobis
sociatum. Et sic patet qualiter
debuit ordinari tabernaculum

preciosum ad reponēdū eternū regem venientem cum homini bus ad conuersandum. Unde
Leo Leo papa in sermone natiuita tis virginis. Oportebat quippe prius edificari domū in quā de scendens celestis rex habēt di uine gratie hospicium. illam in sapientia edificauit sibi domuz. Excidit colūnas. vij. septē nāqꝫ virginalis hec dom⁹ suffulta co lūnis extitit qꝫ venerabilis mr̄ dñi. vij. spūssancti donis dotata fuit. qꝫ vtiqꝫ sapientia que attin git a fine vsqꝫ ad finez fortiter ⁊ disponit oia suauiter talē ꝯstru xit que digna fieret illū suscipe re ⁊ de intemerate carnis sue vi scerib⁹ ꝑcreare. Necesse igitur erat ꝑus erigit thalamū qđ ve niētē ad sancte ecclesie nuptias susciperet sponsū. hꝰ Leo papa.
L I Iberasti me dñe ƀƺ mul titudinem misericordie tue. eccli. lj. Signuz ma gne libertatis est ⁊ nobilitatis ci uitatibus tributū soluentib⁹ si illa ex singulari priuilegio non soluāt. Spiritualiter. ois crea tura pure humana fuit peccato subiecta. ⁊ per consequens dia bolo tributaria. excepta beatis sima virgine: que ex priuilegio summi regis fuit ante sanctifi cata q̄ꝫ nata. ⁊ sic fuit r̄pleta gra tia. Ita qꝫ cuiuscūqꝫ peccati tri
Fig. buto extitit penitus aliena. Fi. Geñ. xlvij. vbi legimus tpe il lius magne egestatis tota terra egypti fuit tributaria Pharao ni excepta terra sacerdotali. q̄ libera erat ex regis priuilegio. Spūalr. tpe quo fuit in mūdo tāta egestas gr̄e. omnis huma na creatura tributaria fuit pec cato excepta matre sacerdotis magni ƀƺ ordinem Melchisa dech. que ex diuino ꝑuilegio li bera fuit. Nā đ dira seruitute to tius humāe nature loquit̄. Je. in trenis di. Quo sedet sola ci uitas plena populo facta ē qua si vidua dña gentiū ꝑnceps ꝑ uinciarū facta est sub tributo. vocat. n. humanā naturā dñam aliaꝝ creaturarū inferioꝝ qꝫ sic ab initio a suo factore ꝯdita fu it. Sed de libertate hui⁹ sanctissi me terre. s. ꝟginis gl̄iose loqtur ꝑpheta in. ps̄. describens eā sub nomine ciuitatis. d. Gliosa dcā sūt de te ciuitas dei. Hec igit̄ fu it terra sacerdotalis de qua sū mus sacerdos nat⁹ est qui ꝑ no bis fact⁹ est sacrificiū deo acce ptū ⁊ hostia imolationis. vnde
Leo papa in ƀmo. naƚ. ꝟginis Leo sic dicit. obsecro dilectissimi fra tres mei hanc nr̄e salutis histo riā diligēter itēdere corde vigi letis oculi nō dormiāt. Cū i hu mano genere hō iueniri nō pos set sine sordib⁹ creator oium de btissima ꝟgine carnē sumēs si ne pcō nat⁹ est ⁊ ꝯuersat⁹ ē i mū do, ecce sacerdos sctūs, nulla in

se habens peccata et idcirco dignus et potens fuit: ut sacrificium offerens aliena mundaret peccata. Non ergo in rebus humanis inuenire non poterat precium nostre redemptionis redemptor noster semetipsum obtulit hostiam in odorem suauitatis. Sic ipse factus est sacerdos et sacrificium et redemptor et premium. hec Leo. Bene igitur decuit terram illam fecundam que talem produxit fructum liberam fieri ab omni tributo peccati. quod sic factum est
Auggra dispensante. unde Aug. de natura et gratia ait. Excepta uirgine beata de quo propter honorem domini nullam penitus habere uolo questionem: quia scimus quod ei plus collatum fuit gratie ad uincendum ex omni parte peccatum quia conciperet parere meruit eum quem constat nullum habuisse peccatum. hac ergo uirgine excepta si omnes sanctos et sanctas cum hic uiuerent interrogare possemus. utrum essent sine peccato quid fuisset responsum putamus nisi quod ait Joan. si dixerimus quia peccatum non habemus ipsi nos seducimus et ueritas in nobis non est.

E l Uce splendida fulgebis. Tob. xiii. Not. quod fenestra uitrea talis est nature quod per ipsam intrat lux sed non puluis uel aqua. Et ratio est. quia uitrum est corpus dyaphanum quod aptum est ad lucem recipiendam et est cum hec magne soliditatis et ideo impenetrabile. Spiritualiter beata uirgo Maria fuit fenestra lucifera. i. lucem ferens generis saluandorum et tam corpus eius quam spiritus adeo fuerunt solidati diuina gratia quod licet per ipsam lumen eterni solis nobis illuxerit: tamen neque per ipsam gutta peccati neque macula culpe unquam descendere ualuit. Fig. Gen. vi. ubi legimus quod Fig. in archa Noe per quam salus mundo remansit erat fenestra uitrea: per quam lux intrabat habitantibus in archa et tamen aqua diluuii per fenestram illam intrare non ualuit nec penetrare. Spiritualiter. per archam nota beatam uirginem in qua Noe. s. uera requies. s. dei filius requieuit. Qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. Aures namque eius adeo erant dyaphane ut per ipsas intraret diuina lux angelo nunciante et hanc lucem omnes saluandi participant. Eccle. xxiiii. Ego feci iquit in celis ut oriret lumen indeficiens sed cum hoc tante fuit soliditatatis ut nec aqua alicuius peccati per ipsam uel ad ipsam possent accedere. uolentes igitur ad eternam peruenire patriam. hanc lucem tota adhesione aspiciant ut perueniant. unde Ambro. super Luc. sit Am. igitur nobis tanquam ymago descripta uirginitatis uita Marie in qua uelut in speculo refulget spiritus castitatis et forma uirtutis. Hinc sumatis exempla uiuendi tanquam in exemplari magisteria probitatis. que quid corrigere quid

fugere quid tenere debeatis o-stendunt.

Recepi mulieri vt pa-scat te. iij. Regu3. xvij.
5 p
Multū honoris cōfert viro suo vxor circa ministeriu3 solicita. ꝯtingit enim interdu3 ad domu3 patrisfamilias accedere peregrinos improuise: q-bus cōmode ministrare nō posset: nisi vxore mediāte ministraret. Na3 quedā sūt que intantū habent in promptū ꝙ volūt vt statim oia videanꝫ preparasse. Spūaliter. paterfamilias deus volens ꝓuidere peregrinis. sc3 hominibus: q nimio labore lassati querebāt refectionē. voluit beatā virginē sponsam suā esse. cuius solicitudie ecclie filijs venientibus ad ꝯuiuiū diuinum abundanter ꝓuidereꝫ. ps. cxx-vij. Uxor tua sicut vitis abun-dans in circuitu mense tue. ꝛc. Figu. Geñ. xviij. vbi legim⁹ ꝙ cū tres viri venissēt ad taberna culū Abrahe: ipse vocauit vxo-rem suam dicens. Accelera tria sata simile ꝛ fac pulmentu3 qđ fecit ꝛ viros illos refecit. ꝛ tres viri illi angeli erāt: sed in specie viri erāt visi. Spūaliter. ꝑ tres viros illos subaudi tres aie rō-nalis vires: quibus hūana na-tura angelis ꝛ deo assimilaꝫ. s. memoriā: intelligentiā: ꝛ volun tatē: vel per tres viros illos tri-plex hominū genus seu tps. s. q fuerūt in lege nature. q fuerūt in lege mosayca: ꝛ q fuerunt in lege gratie. Nam in hoc tripli-ci statu fuerunt hoies peregrini ꝛ apparuerunt tabernaculo A-brahe. s. militantis ecclesie. lic3 aliqui spūaliter ꝛ personaliter: aliqui fidei desiderio. Abraha3 ꝗ pater magne familie dñs de us noster est. videl3 volens om nib⁹ ꝓuidere de vno pane. s. de incarnato ℣bo ꝓuidit. Et idem fuit dei filius: in quo refecti sūt antiqui ꝛ quo reficiunꝫ nouissi mi. Uñ Leo papa in quodā ser mone. Uerbi inquit incarnatio ħ ꝯtulit facienda ꝙ facta. ꝛ sa-cramētū salutis humane i nul la vnq3 antiqtate cessauit. que3 ꝑdicauerunt aplī: hūc anūcia-uerunt ꝑphete. nec sero est adi-pletū qđ semꝑ est creditū. Nec minus adepti sunt qui in illu3 crediderunt ꝓmissū: q3 q susce-perunt donatu3. Hec Leo. Ut igitur. ħ panis ꝑ humano gñe reficiendo sic fieret: vocauit A-brahā Sarrā. i. beatā virginem cuius sancto vtero ex trib⁹ satis simile fact⁹ est panis iste. Ber. lib. i. de ꝯsideratiōe. Mulier i-quit euāgelica que miscuit tria sata farine fuit beata virgo que in incarnatōe fermēto fidei sue ꝯmiscuit tria sata. i. nouū anti-ꝗ quū ꝛ eternum. s. aiam de nouo creatā. Corp⁹ de natura. Adam ꝛ eternū de vuione diuinitatis.

Leo

Ber

o

D g Maria super gratiam muli er sancta et pudorata. Ec cle. xxvi. Nunquam pot fu ror viri citius mansuescere quam p
Exē. mulierem sibi placitam. Exemplum nāle. Siroferos fert aial terri bile ferens in fronte cornua cu ius ictu nemo valet ptegi. Sz exposita corā illo puella virgie deponit ferocitatē et cadens co ram illa obdormit i gremio ei⁹ Spūaliter. furor diuie iustitie 𝔷 genus humanū terribiliter vr gebat intantū q ictū illi⁹ oēs vsq ad inferos transiuit. Sed vgo hūilis et mansueta inuenta est placita in pspectu ei⁹: cuius amore capt⁹ deposita oi feritate descēdit in vterū ei⁹: et factus ē
Fig. nobis benign⁹ ptector. Fi. Hester. iij. vbi legim⁹ q Assuer⁹ de derat sup israel capitalē sniam et sub pena mortis mandauerat neminē ad illū accedere nisi vo catū. sed tunc suasa Hester pu ella decora nimis a Mardo cheo patruo suo assūptis duab⁹ puellis ad suū obsequiū: quaz vna fimbrijs vestimēti tegebat. alterius vo brachijs sustētaba tur: ingressa est ad regez. Que cū vidisset regis magnificētiaz stupore ac pauore repleta ceci dit in brachijs puelle pdicte. sz cū rex eius admirabilē inspice ret pulchritudinē descēdēs de solio suo virgā quā manu tene bat deposuit in signū clemētie. et manib⁹ pprijs subleuauit he ster. et confortauit ipsaz: et ad ipsi⁹ postulationē assensit ac domuz et pplm illi⁹ ad mortē cdēnatū liberauit et occidi fecit inimicuz suū Aamā q pplm suū pcura uerat mori. Spūaliter. p Assue rū qui interptat beatitudo. sub audi deū cui⁹ cognitio est aiarū felicitas. Hic erat irat⁹ hūano generi pp seductionē quā dia bolus illi csentienti impsserat. et statutū erat oēm hoiem mori ps. Quis est hō q viuet et nō vi debit mortē: aut qs eruet aiam suā de manu inferi: non poterat qs p gra impetrāda ad ipm ac cedere: qn̄uis scūs Jer. vij. Tu aūt noli orare p pplo isto: qz nō exaudiā te. Sed inuēta ē He ster q interptat abscōdita p quam subaudi beatissimā Mariam q abscōdita erat mūdo. sed mltuz cognita deo. Vñ Jsa. vij. vbi te xtus nr hz. Ecce vgo ccipiet fi liū hebraica litas hz. Ecce al ma cōcipiet filiū. et no. q alma idē ē qd vgo abscōdita. hec igi psuasa a mardocheo ppinquo suo. i. ab angelo Gabriele: cui virginitas cādida dz esse ppin qua: intrauit ad regē eidē locu tura p hūani gnis salute. Cum igit mysteriū incarnatiōis au diret: et se tm̄ magnificari cogno scerz obstupuit: et turbata ē tur batōe admiratiōis et cecidit in brachijs vnius puelle. No. per

duas noiatas sup9 puellas vir tutē humilitatis ꝛ ꝟtutē castita tis. vtraqꝫ istaꝝ fuit in singula ri ꝟginis obsequio. Cecidit vir go beata in brachijs qñ vox illa colūbina suauissime itonuit. d. Ecce ancilla dñi fiat mihi scđꝫ vbū tuū. Ad hanc igiť vocē in tonuit de celo dñs ꝛ altissimus dedit vocē suā ꝛ ait. Uulnerasti coꝛ meū sponsa soroꝛ mea. vul nerasti coꝛ meū in vno oculoꝝ tuoꝝ: qꝛ certe btā ꝟgo lꝫ placue rit ꝟginitate multū nihilomi nus magis fuit accepta ex eius humilitate. Descendit igiť rex excelsus: deposita oī feritate in virginitatis vteꝝ: ꝛ ex illa fact9 hō liberauit pplm suū pcutiens diabolū. q. pcurauit pditionem hūani gñis p lignū: ꝛ ipse p li gnū vict9 ꝛ ꝯtrit9 est. Et9 no. qꝛ i tex. sequiť. s. qꝛ rex Assuer9 oēs possessiōes q̄ fuerant Maaman donauit Hester ꝛ pplo suo. qꝛ ipse dei fili9 postq̄ pcussit diabo lū eterne btitudinis palatia bea te virgini dedit ꝛ pplo credētiū Ecce quātā grē plenitudinē p curauit nobis virginalis hūili tas: maxime qꝛ quē celi ꝛ ter ra capere nō poterant, suo con tinuit vtero. Unde Augustinus

Aug super his nimio stupore mira tus eam alloquitur dicens. dic mihi iā q̄so sancti sanctoꝝ liliū mr: quō florē niuei candoris ꝛ ꝯualiū sine succo hūane ꝓpagi nis: ꝛ sine vmbre carnalis semi nis i sinu ecclie germinasti: dic queso mihi vnica mater qbus manib9 vel quo diuinitatis arti culo in vtero tuo format9 est fi lius. Cuius de9 solus est pater. dic obsecro te per illū q te talē fecit vt ipse fieret i te. Quid bo ni egisti quē premiū obtulisti? per q̄s potestates abijsti? quos patronos adhibuisti? q̄ suffra gia premisisti? quo sēsu vel qua cogitatione ad h vt acciperes p uenisti vt virt9 ꝛ sapiētia pr̄is q̄ attingit a fine vsqꝫ ad finem for titer: ꝛ disponit omnia suauiter totus vbiqꝫ manens: ꝛ sine vlla sui mutabilitate in vterū tuū ve niēs: ita castū castellū tui vētris incoleret: ꝛ ingrediēs nō lede ret: ꝛ exiens incolumen custo diret. Dic ergo mihi quō ad h peruenisti? Et illa. queris a me quid obtulerim muneris vt mei mater efficerer creatoris. Ob latio mea est virginitatis pro missio. Oblatio mea est humi litas mea. Et iō magnificat aīa mea dñm. Luce pmo ꝛc. Et se quiť qꝛ respexit nō auro eleua tam tunicā meā nō pōposo cul tu radiantis auri ornamētum ceruicis mee: aut preciosorum lapidū margaritaꝝ dependenti um aspexit in auribus meis. sꝫ respexit humilitatē ancille sue. venit enim ad humilem mansue tus requiescens sup maternus

spūm hūilē ꝛ māsuetū. h aug.
b Ecce nubes lucida obum
c brauit eos Mat.xvij.
Naliter nubes nō est lucida pp spissitudinē. vñ videm⁹ ꝙ ipsa nobis lucē seu radios solis ꝛ lumē stellaꝝ tollit. Ideo si nubes lucida est: hoc est sup̄ naturā eius sicut appareret de nube in trāsfiguratōe que fuit multū lucida vltra naturā nubiuz. Spūaliter. nulla creatura humana ꝗ̄tū est de sui natura: potuit esse lucida ꝛ sancta pp culpā tenebraꝝ ꝛ ꝯdensationē peccati. Et ideo cū beata Maria i mūdo mūda ꝛ lucida apparuit hoc fuit ꝯtra ꝯsuetudinē humanā: qꝛ in ipsa rex eternus transfiguratus est. ꝛ de furibundo iudice mutatus est in pijssimū patrē. Ergo nota per lucidā nubez beatā virginē ꝓpter tria in nube lucida reperta. Nā nubes habet fecūdare eo qḋ inducit beneficiū pluuie super terrā. Habet estū tēperare qꝛ se interponit inter nos ꝛ solē: ꝛ habet illuminarē qꝛ vt dictuz fuit supnaturalit lucida est sic beata Maria hec tria plenissime habuit. Nā primo fuit fecūdissima qꝛ abundātiā pluuie gratiaꝝ fecit in mundo descēdere. ps. lxxi. Descēdit sicut pluuia in vellus. ꝛ tēperat nobis estū diuine iustitie cū peccam⁹. qꝛ se interponit inter nos ꝛ deū pro cura delictoꝝ nr̄oruz.

Cassio. in quodā libello. Tu in- Cas.
quit afflictis medica singul'qs tuo nō egeat munere cū omnibus peccare commune habet in sua luce ducere aut reuocare errātes ad terminū. Ber. ij. s̄mo Ber
ne. virgo regia ipsa est via per quā saluator venit ꝓcedēs ḋ ipsius vtero tanꝗ̄ sponsus de thalamo suo. ꝛ subdit per accessum habemus ad filiū. O benedicta inuētrix gratie. Genitrix vite. salutis mr̄. Figu. Exo. xiij. vbi Fig.
nubes ignea ducebat filios israel per desertū versus terrā ꝓmissionis ꝗ ipsos ꝓtegebat etiā ab estibus solis. ꝑduxit ad petram oreb vbi sitientibus data est aq̄ latissima. Spūal'r. ꝑ hāc nubez subaudi virginē glo͛sam vt dictū est. que illa superius tria dicta nobis abūdāter p̄bet. vt oīs natio bn̄ficio ei⁹ gaudeat. ber. sermo. ij. Ad btā3 v̄ginem sicut ad remediū: sicut ad archanuz dei: sicut ad rex cām: sicut ad negociū seculoꝝ: respiciūt qui i celo sūt. Et qui in purgatorio habitāt. Et qui ꝑcesserūt. ꝛ nos q pn̄tis sumus: ꝛ qui⁹ sequuntur enei ꝛ nati natoꝝ. Et qui nascētur ab illis. Illi qui sunt in celo vt restaurent̄ ꝛ q in purgatorio vt eripiant̄. qui ꝑcesserūt vt ꝑphete fideles inueniant̄. Et q sequunt̄. vt glorificentur.
n E dimittes legē matris I
tue puer. i. Nulla res ē

adeo difficilis quã nõ temperet maternus amor. Exẽplũ hẽm⁹ in natura. Gallina.n.cũ sit animal infirmũ ꝛ debile pro libera tione puloꝝ aggredit̃ fortiores se. vt canẽ.ꝛc. Et pro educatiõe puloꝝ suoꝝ multa solicitudie laborat. ħ ꝓ tãto dcm̃ sit ad ostendendũ matrem oĩ feruenti affectu filios diligere. Spũaliter. peccator est in pñti vita oi consilio destitutus pp peccatũ nisi iuuetur cõsilio ỽginis matris marie que singulari ꝑrogatiua dr̃ aduocata peccatoꝝ ꝛ mater. hec n. oi solicitudie se interponit ꝓ filijs suis pro fortiores se nõ dico ꝯ.s. cõtradicendo: sed dico ꝙ cũ peccator ex cl'pa meret̃ mortẽ ipa totis virib⁹ inuadit xp̃m precibus ꝛ suffragijs ꝛ ꝓ peccatore intercedit qui istius matris ꝯsilio aqescat. ꝯ odioso red dit carũ ꝛ gratũ. Figu. Gen̄. xxvij. vbi legimus ꝙ cum Rebecca mater Jacob cupiens ipsuz Jacob benedictionẽ ꝑmogeniti obtinere: vocauit illum ad se dicens. Audi cõsiliũ meũ fili mi. vade ꝛ porta mihi duos edos ꝛ quoquã illos prout scio patrez tuũ libẽter vesci. ꝛ dabis illi comedere vt benedicat tibi anteq̃ȝ moriat̃. Et respõdit Jacob. Cũ sim lenis ꝛ frater me⁹ ꝑmogenitus cuius est benedictõ est pillo sus timeo ne putãs me illũ vel le illudere loco benedictõis maledictionẽ recipiã. Ad quẽ illa. Super me sit illa maledictio fili mi. Obediuit ergo Jacob. ꝛ illa edi pelle imposita collo ꝛ manibus Jacob misit illũ cũ epulis paratis ad patrẽ qui ipsum primogenitũ esse putãs eo ꝙ vestibus ꝑmogeniti tegebat̃ benedixit illi benedictione primogeniti. Et ꝯstituit eũ dñm domus sue. verũtamẽ cũ Jacob loq̄ret̃ ait Jsaac pr̃ eius vox quidẽ vox Jacob est: sȝ manus sunt Esau. Spũaliter. rebecca interꝑtatur que multũ accepit. ꝛ bene denotat beatã virginẽ Mariã q̃ ceteris creaturis superabũdauit in gratijs. ꝓuer. vltimo. Multe filie ꝯgregauerũt diuitias sed tu supergressa es vniuersas. p isaac p̃rem Jacob qui interꝑtatur risus subaudi xp̃ȝ qui est distributor ꝛ dispẽsator atq̃ȝ dñator ꝑmo geniture celestis ꝛ supne hr̃ditatis. Sed no. ꝙ hec hr̃ditas debet̃ iustis. ꝛ sãctĩ. ps̃. xxiij. inocẽs manib⁹ ꝛ mũdo corde q̃ nõ accepit in vanũ manũ suam nec iurauit in dolo ꝓximo suo. Hic accipiet bñdictionẽ a dño. Talẽ ergo facit dñs primogeniture heredem. ps̃. Ego ꝑmogenitũ ponã illuȝ. ꝛc. Per Jacob lenẽ sine pilis subaudi hic peccatorẽ meritis ꝛ virtutib⁹ spoliatuȝ. Jgit̃ hec pijssima mr̃ cupiens peccatorẽ preuia penitẽtia ducere ad gratiam ad cele-

ſtem obtinẽdã hereditatẽ eũ ad
ſe vocat di. Audi conſiliũ meuz
fili mi. ps. xxxiij. Venite ⁊ audi
te me: timorẽ dñi docebo vos.
porta ingt mihi duos edos .ſ.
ꝯtritionẽ ⁊ confeſſionẽ ⁊ chari
tatis mee igne decoquã: ⁊ illos
pr̃i tuo xp̄o dabis vt tibi indul
geat ⁊ bñdicat añq̃ moriaris:
ſ3 rñdet peccator: vide q2 lenis
ſuz ſine meritis: ſine virtutib⁹:
ſine ſatiſfactiõe: nil boni feci: co
gnoſcet me nõ eſſe primogeni-
tũ .i. iuſtũ: ſed peccatorẽ ⁊ impi
um: ſed cõfortat ip̄m miſericor
die mr̃. Et tunc pctõr virginis
p̄ſidio ꝯfortat⁹ corde ꝯtrit⁹ per-
git ad ꝯfeſſionẽ: ⁊ tãgit euz xp̄s
manu ꝯfeſſoris. ⁊ odorat veſtiũ
primogeniti ſuauitatẽ .ſ. cor cõ
tritũ ⁊ humiliatũ. Et dicit. vox
qdez vox Jacob eſt. ac ſi dicat:
vox peccatoꝝ tuorũ que clamat
ꝯ te eſt vox iudicandi ⁊ condẽ-
nãdi. ſed manus .i. affectiones
penitudinis tue te primogeni-
tum effecerunt: ⁊ non recogno
ſcit ipſum eſſe Jacob. q2 in qua
cũq3 peccator hora peccata ſua
gemit pater iſte peccatoꝝ illorũ
non recordat̃ amplius: ⁊ bñdi
cit illi in pinguedine terre ⁊ ro
re celi: q2 ſibi in p̄nti gratiã tri-
buit: ⁊ gloriam in futuro. Ergo
optimũ ꝯſilium eſt talis matris
que ſic nouit peccatores ad xp̄i
Ber miſericordiã p̄uocare. Ber. in
quodã ſer. Si inquit ad dei ma

ieſtatẽ nõ audes accedere nõ li
queſias ſicut cera a facie ignis.
Vade ad matrẽ miſericordie: ⁊
oſtẽde ſibi tua vulnera. ⁊ ipſa p
te oſtendet filio pectus ⁊ vbera:
⁊ filius oſtẽdet patri lat⁹ ⁊ vul
nera. Pater ñ negabit filio po
ſtulanti. Filius nõ negabit mr̃i
interpellanti: mater non nega-
bit peccatori ploranti. h Ber.
Igito ſuo ſcribebat in R
d terra. Jo. viij. Ad actuz
ſcribendi requirit̃ hoc.
Primo ſcriptor: inſtrumentũ
quo ſcribitur: tinctura ⁊ mate-
ria in qua ſcribatur. Et tũc po
teſt fieri ſcriptio ⁊ illam expo-
nere legendam his qui legere
nouerunt. Spiritualiter. Hec
concurrunt in liberatione illi-
us deprehenſe ⁊ in liberatõe na
ture humane in peccato lapſe:
quia fuit ibi filius dei: ſcilicet
ſpiritus ſanctus. fuit ibi tinctu
ra. ideſt ſanguinis Chriſti. fuit
ibi materia in qua ſcriberetur
tanq̃ in libro .i. beata virgo ma
ria. Nam ipſa fuit in qua pri-
us prophete depinxerunt paſ-
ſionem Chriſti. Et poſtmoduz
tẽporis proceſſu ſanguine chri
ſti fuit aſperſa. Idcirco ipſa ob
tinuit ſeptez ſpiritus ſancti do
na: vt quilibet etiam poſſit le-
gere quantam fuerit paſſus
paſſionem. Et quam magnam
nobis intulerit miſericordie
largitatez. Figura leuitici quar Fig.

to. vbi legimus qd Moyses. se
pties aspersit altare propitiato-
rij qd erat in tabernaculo san-
gnine vituli digito suo. vt per h
accedētes ad tabernaculū remis
sionē peccatorū inuenirent: z d
us ꝓpitiaretur illis. Spūalit.
per hoc altare ad qd summ⁹ sa-
cerdos solus accedebat subau-
di beatā virginē ad quā summ⁹
sacerdos nr̄. s. dei fili⁹ solus descē
dit vt ibi cōficeret hostiā quam
pro nobis imolaret. Aspergitur
septies sanguine occisi vituli q3
septies percussa est gladio pas-
sionis redemptoris nostri z filij
ipsius. Primo a Simeone qñ
audiuit. Et tuam ipsius animā
pertransibit gladius. Secundo
qñ audiuit ipsum tota nocte fla
gellari in domo cayphe. Tertio
qñ ipm vidit castigari in ꝓtorio
Pilati. Quarto qñ audiuit ip-
sum ad crucē condēnari. Qui-
to qñ vidit illi crucē imponi su-
per humerū. Sexto qñ vidit ip
su3 in cruce poni. z manus z pe
des ipsius ꝯfigi z caput eius co
rona spinea coronari z ēt aceto
felle mixto potari. Ultimo quā-
do vidit latus aperiri. Ista oia
percusserūt cor virginis ex quo
patiebatur cor virginis vt caro
xpi. Uñ Hyero. in quoda3 ser. Hye
Quot inqt lesiones in corpore
xpi tot vulnera in corde mris.
Quot spine pongētes: quot cla
ui perforātes quot ictus carne
rūpētes tot sagitte per oculos i
trātes. z tot cor z aiam Marie
virginis vulnerātes. vt ipsa di-
cat nō peccaui z in amaritudini
bus morat̃ oculus meus. Ergo
beata virgo altare est in cui⁹ cor
de occisus vitulus sacrificij z sā
guine illius aia eius septies est
aspersa. Ideo ipsa facta est liber
federis in qua scripsit spūssan-
ctus. vij. dona spiritualia pre oi
bus abundāti⁹. vt cupiētes deū
repropitiari sibi accedant ad ip
sa3 z inueniāt magne misericor
die copiā. Ber. i ser. Quis mi- Ber
sericordie tue o benedicta longi
tudinē latitudinē ꝓfunditate3
atq3 sublimitatē queat inuesti-
gare. Na3 longitudo eius vsq3
ad nouissimū diē inuocātib⁹ eā
subuenit vniuersis. latitudo ei⁹
replet orbem terrarum sublimi
tas eius superne ciuitatis inue-
nit restaurationē. Et ꝓfundu3
eius misericordie sedentib⁹ i te
nebris z vmbra mortis redem
ptionem obtinuit. hec Ber.

Ego sum lux mūdi. Jo.
viij. Tempore caliginis R
nequit inueniri de facili
res que cecidit inter sordes nisi
apprehenso lumine perquira-
tur locus ille in quem dignosci
tur cecidisse. Spiritualiter. hu-
mana natura per ineptam pri
morum parentum custodiā: ce-
cidit inter sordes peccati z cul-
pe sine omni releuationis spe3

ſꝑtū eſt de ſe. pš. iſixus ſum i li-
mo ꝓfundi ⁊ nō eſt ſubſtātia ſʒ
deniēs virgo beata accēſo lumi
ne diuino ſeruata ē hanc rē ꝑdi
tā ⁊ inuentā poſuit in loco debi-
to qꝛ ipſaʒ copulauit ordinibuſ
angelorū. Figu. Luce. xv. Ubi
Fig. dn̄s i parabolis loquens dixit
dragmā vnā ꝑditaʒ fuiſſe ex. x.
Et mľier accēſa lucerna reuolu
it totā domū ⁊ iūctā cū alijs. ix.
poſuit vocās cōuicinos dicens
ꝯgratulamini mihi ⁊c. Spūali
ter. x. dragme ſūt. x. creaturaꝝ
genera rōnaliū. ſ. ix. angeloruʒ
ordies ⁊. x. ē natura hūana. Ex
oib⁹ eniʒ illis celi pulchritudo
cōſiſtit. Naʒ denari⁹ numer⁹ eſt
ꝯplectiſſim⁹ ſʒ qꝛ ex culpa prio
rū parentū vt dictū eſt. Hūana
natura q̄. x. dragma dꝛ̄ cecidit
de manu inocētie ⁊ imerſā i ſor
dib⁹ nō erat qui inde poſſet eri
pere. Et hoc totū vniuerſū erat
turbatū. Sed tūc ſubuentrix il
la mulier ſancta ⁊ pudica iple-
uit lucernā. i. mētē ſuā oleo hu
militatis i quā mox lumē diuie
maieſtatis deſcēdit. Et hec mu-
lier totā reuoluit domū qꝛ ipſā
naturā quodāmodo mutauit to
taʒ: vt ipſa fieret mater: virgini
tatis tn̄ pudicitiā nō amitteret.
Extraxit igiꝛ̄ hāc dragmam de
ſordib⁹ ⁊ eā ꝯiunxit. ix. angelo
ruʒ ordinibus. quo facto vocat
oēſ aias ſaluādoꝝ. d. Uenite ad
me oēs q cōcupiſcitis me dlici-
is meiſ adimplemini. Pateʒ igi
tur q̄ʒ ſublimiter. et ſupra nām
beatiſſima virgo Maria circa
natuꝛ̄ hūane ſalutē operata eſt.
Unde Hiero. in ſermōe aſſum- Hie.
ptionis eius. Quod nā inqt nō
habuit vſuſ neſciuit. Ignorauit
rō mens nō capit humana. pa-
uet celuʒ: ſtupet terra: creatura
celeſtis miraꝛ̄: hoc totū per Ga
brielē Marie diuinitus nūcia
tur ⁊ ꝑ xp̄m adimpletur.

D Um lucē habetis credi-
te in luceʒ. Io. xij. Fini M
to completorio in eccle-
ſia extinguūꝛ̄ oia luminaria ex
cepta lāpade q̄ ſemꝑ ſtat coram
altari maiori que pro tanto ibi
dem ardere permittiꝛ̄: qꝛ corp⁹
dn̄i ſemper manet ibi. Et cū eti
am ſacriſta aut alius noctis tē-
pore aliquo ſuperueniēte caſu i
diget lumine pergit ad lāpadeʒ
illaʒ lumie alibi nō inuēto: qꝛ il
la ſemꝑ ardet. Spūaľr. tꝑe quo
myniſteriū dn̄ice paſſiōis cōſu-
mabaꝛ̄ oē fidei lumē quodāmo
do fuit extinctū. qm̄ oēs eo reli
cto fugerunt. Sed vna lampas
tm̄ accenſa remāſit. ſ. beata v̄go
Maria i qua ſemꝑ fidei lumē
vixit ⁊ exarſit i ipſa v̄a charita-
tis ignis. ⁊ h̄ ſtetit iuxta altare.
i. iuxta crucē i qua pēdebat cor
pus xp̄i. Io. xix. Stabat iuxta
crucē Ieſu mater eius. In cui⁹
ſignū trib⁹ noctis maioris heb
domode ⁊ tenebre fiūt oia lumi

maria extiguūť vno excepto ꝙ latet sub altari. Nā fugiētib⁹ di scipulis virgo maria sub cruce remansit mente ꝛ corde cū filio crucifixa: lꝫ corpoꝛ iuxta crucē semiuiua iaceret. Nō deficit ne qꝫ deficit aliquādo lumē illius: qm̄ oēs tp̄e noctis. i. cū nebula tentatiōis vrget. ꝛ caligo culpe grauat lucē ei⁹ gratie inueniūt paratā. ꝓuer. xxxi. Nō extigue

Fig. tur lucerna illi⁹ in nocte. Figu. Exo. xxvij. vbi legim⁹ ꝙ i tem plo lucerna semꝑ ardebat ꝛ nū q̄ꝫ dbebat extigui. Spūal'r. bea ta v̄go hec lucerna est q̄ nō exti guiť sed cōseruať lumine diuie gratie p̄bēdo oib⁹ viatoꝛib⁹ vn de valeāt viā salutis videre nec est tā cecus cui lumē illud recti tudinē vie nō ostēdat. ps̄. In lu mine tuo videbim⁹ lumen. Jō

Ber Ber. i quodā ser. Jlle solus ꝯ virgo beata tuas laudes sileat q te fideliter inuocatā senserit vn q̄ꝫ in suis necessitatib⁹ dfuisse. ꝛ quid mirū si aduocata adest: q̄ etiā nō vocata pꝛesto est.

M S Jcut mr̄ vnicū diligit fi lium. sic te diligebam. ij. Reg. i. Tātus est amoꝛ matris erga filiū ꝙ nūq̄ꝫ facian tur fere oculi visiōe illi⁹: ꝛ dū fi lius abest a matre de illo semꝑ sollicita cogitat vt vix possit aius ab hmōi cogitatione quiescere. Spiritual'r. inter oēs matres q̄ vnq̄ꝫ pꝛopꝛiuꝫ filiū dilexerunt: v̄go beata plus dilexit xp̄ꝫ. Tū qꝛ solus sibi erat fili⁹. tū etiā qꝛ sciebat illū esse deū ꝛ hūani ge neris redēptoꝛē. tū etiā qꝛ ipsa fuit plēa pfectissima charitate. Cōcludiť igiť ex p̄dictis beataꝫ virginē xp̄m dilexisse plus om ni matre. Jō cū ip̄e tp̄e passiōis sue ab ea seperatus est. multos passa est doloꝛes: multosq̄ꝫ emi sit gemit⁹: ꝛ ml'tas effusit lachꝛy mas: atq̄ꝫ his occupata grandi affectu expectauit resurectiōis diem. in quo qdeꝫ die viso filio a moꝛtuis resurgēte: vt pie cre dēdū est sūmū recepit gaudiū.

Figu. Tob. x. vbi legim⁹ ꝙ misſ Fig. so Tobia puero a patre. cū ciro grapho i rages ciuitatē medo rū pꝛo recuperādis. x. talentis argenteis angelo sociato. q pr̄i spopondit illū reducē tp̄e deter minato atq̄ꝫ a pr̄e p̄fixo. mater ei⁹ lachꝛymabat iterim irreme diabili ꝑcussa doloꝛ ꝛ dicebat. vt q d te misimus ꝑegrinari ba culū senectutis nr̄e: ꝑgebat eni oi die ad loca vn̄ filij sperabat aduētū seu reditū. Et vna dieꝝ sic faciēdo aspexit ꝛ vidit fami liā ꝛ diuitias illū p̄cedētes. Et sic p⁹ lachꝛymas ml'tosq̄ꝫ ploꝛa tus consecuta est grādē letitiā. Jta vt mai⁹ essꝫ gaudiū q̄ꝫ pꝛi⁹ erat doloꝛ. Spūal'r. Per Tho biā filiū Thobie subaudit xp̄m filiū dei ꝛ filiuꝫ v̄ginis bn̄dicte. Jgiť iste dei fili⁹ missus ē a pr̄e

accepto cyrographo nře mortalitatis et soluto debito nostre mortalitatis: descendit ad inferos. et inde decem talenta idest humanum genus quo ad saluandos rediit. et nota q̄ denarius numerus notat humanum genus cum ordinibus angelorum copulandū vt superius dictū fuit. Item p Thobiā et angelū simul sociatos cōgrue potes itelliger hūanitatē xp̄i verbo associatam i vno supposito. Descēdit ergo dei filius seu xp̄s in rages ciuitatē pro solutione debiti humane nāe corrupte. qñ ip̄e p lignū psoluit et in ligno nr̄m extermiauit pctīn. quo diabolus sub cyrographo sñie diuine oēs vinctos tenebat vicit expugnatione in ligno q miserū hoiem i ligno expugnauerat et q expugnatum detinebat captiuum. vñ Ber. in suis meditationibus de sperare vtiq potuissē pp nimia pctā mea nisi quia verbum tuum domine. Uerbum caro factum est et habitauit in nobis. Ille enim factus est obediens vsq ad mortem. mortē autem crucis. tulit cyrographū nr̄orum pctōrum et illud effigiēs cruci peccatū crucifixit et mortē. Igitur cū ista xp̄s ptractaret post mortem vgo maria multis pfusa lachrymis multis qr occupata geminibus numerabat dies ratiōis ipsius. et ibat festinanter ad loca frequenter illa visitans vbi filij sperabat aduētum qr sacrā scripturā meditabat assidue q̄ de xp̄i resurrectiōe spiritu pfeti co loquebat. Et cū iam ad termini resurrectioni pfixū et determinatū esset pūcta deuotius atq frequētius lachrymabat i seipsa dicēs. Quis idicabit mihi quē diligit aia mea vbi cubat et vbi qescit q̄so nūciate illi qm̄ dolore langueo. O q d te misini pegrinari solatiū aīe mee. Reuertere dulcis mi: dulcescat amaritudo doloris mei. Exeat gladius q ptrāsiuit aiam matris tue. redde mihi letitiā p̄sentie tue: oñde mihi faciē tuā: sonet vox tua in auribus meis. o spes mea et vita mea videā te: et sufficit mihi. Cū intra se virgo beatissima hmōi ptractaret. Ecce angelorum multitudo. ecce xp̄i familia ipsū p̄cēdens q̄ in aure virginis talē salutationē premisit. Regina celi letare alleluya: qr quē meruisti xp̄m portare alla. resurrexit sicut dixit alla. hic igit anti. ab angelis condita creditur Quod aūt vlterius aditū est. s. ora pro nobis dc. Factū est ab ecclia. Igit leuās occulos et aspiciēs virgo vidit xp̄m vnigenitū suū veniētē inter aues celi qui sequētem salutationē ei contulit. di. et sūt vba Anselmi. O inqt virginum An. vgo singularis. rosa celice amenitatis. prelucidū sidus inter p

meuas lucernas diuini luminis susceptiuas in tuo Iesu: pre ol bus gaude gaudio magno. qr quē deū ꝛ hoiez peperisti ꝛ pro prijs vberibus enutristi. Vidi sti in cruce pendenté. Videbis in celo regnátem. videbis oém altitudiné celestium terrestium ꝛ infernoꝝ inclinatá eius maie stati. Et videbis oé robur iimi corum attritū post hec aūt vba tam meliflua. beata virgo humi li voce ꝛ solita ait Benedictus q venit in noie dñi. ꝛ cadens in faciem suam adorauit illuz di. Et nunc dñe suscipe pces ancil le tue. ꝛ presta. vt si quis ad me qͣuis pctoꝛ accesserit corde con trito tuá indulgentiá petiturus illaz abundáter ipetrasse se no scat. ꝛ calidi hostis insidias i hu ius vite exitu secursus ptranse at. Et ait ad ipsam dñs. O inte merata ꝛ in eternū bñdicta quá ta est tua charitas quáta est tua benignitas. Tu glia Jerusalez: in letitia israel. Tu honorificen tia populi dei. Esto mater mise ricordie ꝛ peccatorum aduoca ta vt omnes gaudeant ad te. cō solentur per te. Et sic beata vir go extunc facta é aduocata no stra. Ideo Bernardus in ser mone. Maria omnibus om nia facta est charitate debitri cez fecit se omnibus misericor die sinuz aperuit: vt de plenitu dine eiꝰ accipiant vniuersi. Ca ptiuus redemptionem: eger cū rationé: tristis: consolationez: peccatoꝛ veniá: iustus gratiaz: angeli letitiam: filius dei carnis humane substantie deniqꝫ tota trinitas gloriam: vt non sit qui se abscondat a charitate eius. S Gregorius. Subaudi prudés lectoꝛ me non asserere seu asser tiue premissa in figura precedé ti dicere. est tamen quedaz pul chra adaptatio que si predican da sit legentium discretioni re linquo. puto tamen pie creden dum esse dominum matrem ꝓ priam que tanta passa est pro Christi passione penam in sui resurrectione vt ceteros hono rasse.

Leuauerunt archam in sublimez. Genesis septi mo. Prudés mercatoꝛ omnes suas merces cognoscés preciosas tractat prius de loco congruenti. Spiritualiter. Co gnoscens dei filius matrez ma riam virginem gloriosam eius esse inter omnes creaturas spe ciosam prius voluit illi locum preparare speciosum ꝛ amenū in quo ipa sublimaretur. ꝛ post modum cum celesti colegio de scendere ad ipsam sumendam. Figura. secundo Regum sexto ubi legimus Dauid regem ta bernaculum fecisse iuxta domū suá ꝓ reponéda archa federis. descédit ipe cū electis suis israel

⁊ tulerũt archã de domo amina dab que erat in gabaa ⁊ posuerunt eam super plaustrum nouum: quẽ cũ Oza tetigisset percussus est a dño. demũ portauerunt archã in locũ suuz Dauid precedente cũ citara cũ cantoribus electis ex israel. Spũaliter. subaudi per archaz federis beatã virginẽ que tali federe ordinata est. vt videlicet repleta sit gratia ⁊ gloria a deo: ⁊ nos p ipsaz gratia repleamur. Istud est igit̃ fedus vt ꝓpter nos saluatorez ꝯceperit. Et per ipsum nobis propitiatione procuret.
Aug. Unde Aug. in quodã ser. Ut. n. ad te gr̃a plena loquar ex gr̃a te debes. O pijssima peccatorib⁹ gratiosa cui nimirũ peccatoruz restauratio tãte sublimitatis excitit cã. Mira loquar. O dña sed sic est multũ audeo: multuz gaudeo. Nos. n. tibi teq; nobis necessitudo mira ꝯfederat. s. vt pro nobis habeas eẽ qd̃ es nos vero per te id quod sumus. Si n. nulla nostra precessisset transgressio non foret secuta nr̃a redẽptio. ⁊ si necessariũ nõ fuisset nos redimi necessariũ non erat te parere redẽptorẽ. per Dauid ergo subaudi xp̃m qui tabernaculũ. i. locũ sublimẽ in cel' beate virgini super angelos iuxta celsitudinẽ sue maiestatis parauit. Ueniẽs igit̃ in die assumptionis cũ electis suis israel. i. cum ordinibus sanctorum angelorum: recepit beatam archam d̃ domo Aminadab' qui interpretatur ppl's. Gabaa vero interpretatur vallis q̃ eduxit eã de populo mortaliũ. Et d̃ hac lachrymarũ valle sed in plaustro posito eius sacrosancto corpore percussus est. Oza. i. iudex qui illd̃ tangere attẽtauit. ꝓcedebat aũt Dauid cũ cãtoribus. i. cũ angelis sequẽtibus apostolis. Et no. ꝙ per plaustrũ nouũ in quo fuit archa positũ: corp⁹ virgis gloriose resuscitatũ ⁊ glorificatum intelligitur cui reddita est aia vt tota in sublimi gloria collocaret̃ sicut pie credit̃ sup choros angelorum ad celestia regna. Unde nob gratias tribuit abũdantius. Unde Aug. in ser. su- Aug pradicto. Ad' hãc vsq; ad gl'iam tu gloriosa ꝓuocata es vt supno regi heres superius in supnis que in angelicã trãsiens dignitatẽ vsq; ad supni regis es sublimata ꝯsensum. Ubi. n. posuit idẽ filius tu⁹ rex quod ex te sumpsit ibi posuit ⁊ te reginam d̃ qua sumpsit: nec. n. factuz est alibi te esse q̃z vbi est illud quod a te genituz est. hinc nos per te hereditam⁹ misericordiã miseri ingrati gratiã. veniam peccatores. sublimia infimi: celestia terreni. deuz homines mortales. vitã ⁊ patriã peregrini.

 Excẽdit ros parli ⁊ mã

na. Numer. xi. Tempore veris
qñ philomena cãtat ros tũc in-
cipit descendere ⁊ campi germi
nare. qꝛ hymber abijt ⁊ recessit.
Spũaliter. mũdus diu fuerat
priuatus gr̃e dei rore. pp̄ hye-
mis primoꝝ parentuꝫ peccata.
Agei. i. Prohibiti sunt celi ne
darent rorem. sed cantate cele-
sti philomena. s. Gabriele ar-
chãgelo illud dulce cãticuꝫ, i saū
res v̓ginis. Aue gr̃a plena. ⁊c.
Descendit ros de celo. s. dei fili⁹
in vterũ virginalẽ ⁊ cũ eo dul-
cedo benedictiõis ⁊ gratie ⁊ ces
sauit gelu amaritudinis ⁊ dolo
Fig. ris. Fig. Jud. vi. vbi legim⁹ dñꝫ
dedisse signũ gedeon vt liberarẽ
tur filij israel de manu Madiã
per hũc modũ. s. ꝙ ipse Gedeõ
vellus i area poneret. Et ibi ros
tñ descẽderet nulla parte ⁊ ter-
re rore ꝑfusa ꝙ sic postmodũ fa
ctũ est. Et sic percusso Madian
geuit israel' multo tẽpore. Spi-
ritualiter. istud fuit signũ quod
gen⁹ humanũ petebat a deo. ps̄.
Fac mecũ signũ in bonuꝫ dedit
dñs signũ de rore qd̓ descẽderet
in virginẽ gl̃iosã Jsa. vij. Pro
pter hoc dabit vobis dñs signũ
Ecce virgo concipiet ⁊ pariet fi
liũ. ⁊c. Qd̓ signũ recognoscens
Dauid ait. Descendet sicut ros
in vellus. Nam ipsa virgo bea-
ta fuit velus quo celestis agnus
coopertus est. Ipsa igitur sola
fuit in quaꝫ ros descẽdit qꝛ quẽ
celi ⁊ terra capere nõ poterant
suo gremio cõtulit. Ber. in ser- Ber
mone. O venter capacior celis
diffusior terris latior elementis
qui illũ ꝯtinere valuit qui trib⁹
digitis molem terre appendit.
Nã in hoc benedicto signo per-
cussus est Madiã. ħ est diabo-
bolus liberati sunt filij israel. i.
fideles ⁊ longa. i. eterna reges
dãda est illis in gl̃iam cum an-
gelis dei. Ber. in ser. Ex hoc in Ber
quit te beatã dicũt oẽs genera-
tiones qꝛ omnib⁹ generationi-
bus vitã ⁊ gl̃iam inuenisti. In
te. n. angeli letitiã. iusti gratiaꝫ
peccatores veniã inuenerunt in
eternũ. Merito ergo in te re-
spiciunt oculi creature totius.
⁊ i te ⁊ d̓ te ⁊ propter te benigna
man⁹ omnipotentis qu icquid
creauit ⁊ recreauit.

Abscondes eos in abscõ
a dito faciei tue. ps̄. xxx.
No. pauo vidẽs pullos
suos nõ assimilari: nimiuꝫ eos
odit. Et nisi eos mater abscõde
ret: occideret eos statim. sed fe
mella ducit eos clam in abscon
dito. Et occulte nutrit eos quo
usqꝫ creuerint plume eoꝝ ⁊ pa-
tri assimilentur. quos tũc pater
intuens videt libẽter. Spũalr.
aspiciens diuina iustitia pecca-
tores dissimiles xp̄o odit eos q̃
rens eos perdere. sed peccato-
rum mater ⁊ eorum aduocata
scilicet virgo benedicta eos, ab

alis misericordie sue ꝓtegit ⁊
abscōdit quousq₃ reuocet eos a
peccatis facietq₃ similes xp̄o pa
tri suo in virtutib⁹ ⁊ bonis ope
Fig. ribus. Fig. ij. Reg. xij. vbi legi
m⁹q⁹ Jonatas ⁊ Achimaas fu
giētes a facie Absalon qui que
rebat eos occidere. mulier que
dā illoꝝ miserta eos abscondit
in puteo expādens velū suꝑ os
putei vbi latuerunt quousq₃ ſ
ui Absalon abierūt. ⁊ sic ꝑ mu
lierē illā liberati sunt a morte.
Spūaliter. Jonatas interp̄taē
colūba ⁊ ꝯnotat aiam humanā
quā ꝓp candorē imaginis dei
xp̄s vocat columbā. Can. ij. ve
ni colūba mea. ⁊c. Achimaas
interp̄taē mēdaciū fratris ⁊ de
notat humanū corpus: qd̄ mul
totiēs spūi mētitur. ps̄. menda
ces filij hominū in stateris. no.
ꝙ per filios hoium pn̄t huma
na corpora notari q₂ homo dr̄
ab humo qd̄ ē terra per hos er
go duos notatur aia ⁊ corpus:
quos culpa reddet dn̄o odiosos
Ideo statim iuxta vindictā dn̄s
illos persequiē ad dānationem.
Sed mater benigna illos pro
tegens absconditus suis sacra
tissimis ꝑcib⁹ ⁊ meritis ne pa
tris ira eos feriat ⁊ paulati eos
de vitijs ad v̄tutes deducit quo
usq₃ ad perfectū bonorū operū
pertingant. Et tūc alacriter pre
bet eos patri. Ecce q̄₃ pia ⁊ be
nigna mater est ista. Jō ad gra

tiarū actiones eius beneficij ei
no sumus indigni q₂ nō tm̄ no
bis sed toti mūdo inuenit mise
ricordiā Augu. O beata virgo Aug
Maria quis tibi valeat digne
iura gratiarū ⁊ laudum preco
nia ipendere que singulari tuo
merito mūdo succuristi perdi
to. quas tibi laudes fragilitas
humani generis persoluet que
solo tuo cōmertio recuperandi
aditum inuenit.

c Colūmba mea i forami
nibus petre Can. ij. fer R
tur ꝙ in partibus vltra
marinis volētes reges ⁊ baro
nes aliq̄ magna noua significa
re habēt apud se columbā cui⁹
pulli sunt in regiōe illa ad quā
noua transmittere cupiūt. ⁊ li
gantes litteras ad pedes colū
be dimittūt illam. que nequaq̄₃
gescit quousq₃ ad regionē illā
vbi ꝓprios pullos esse nouit q
escit. Et tūc gētes regionis illi⁹
cognoscūt illā esse colūbā regiā
Et accipiētes lr̄as de pedib⁹ ei⁹
cognoscunt nomina que mittit
illis dn̄s suus. Spi. eram⁹. n. i
regione vmbre mortis: ꝓp cul
pā ꝑmā ⁊ nullū bonū scire pote
ramus de placatione eterni er
ga nos. sed demū veniēs colum
ba cādida. i. virgo Maria a su
perno rege missa portauit nob
priuilegiū nr̄e redēptiōis ⁊ sa
lutis. Fig. Gen̄. viij. Colūba re Fig.
uersa est ad archā portās oliuā

virentē. Et tūc cognouerunt q erāt iclusi in archa cessasse aq̄s diluuij desuper terrā. Spūalr. familia iclusa in archa erat genus humanuz originali culpa valatū. Coopericbāt. n. aq̄ hui⁹ culpe mōtes ⁊ colles. s. scōs ⁊ iustos vt nullus posset extra hui⁹ carcerē apparere. Sed veniēs hec colūba eis portauit virētez oliuā pacis vz recōciliationis. q2 ipsa effudit ⁊ edidit saluatorē per quē carcer noster ꝯfract⁹ est. ⁊ deo nos reconciliauit. ⁊ ad Uerceli palatiū perducti sum⁹. ber. in sermo. Inuenisti O btā ṽgo gr̄az quā an̄ te nemo iuenir potuit. Inferni. s. captationē. pcōrū liberatōnē: mūdi restauratio nē: angelis ⁊ hoib⁹ ꝯsolatiōez.

St Non⁹ eius sicut dies celi. ps. lxxxviij. Decet regiā maiestatē aliter visitare gētē suā ⁊ pmittere se videri a subditis suis ⁊ cū illis iterdū loq. Et illis gr̄as elargiri p̄cipue qn̄ raro ab illis visus est. Ideo rex ista facturus cōsuenit facere parari soliū vl' tronū ei⁹ decori regio cōgruētē. Et iō tronus ille parat ⁊ ornatus multiplex. Spūaliter. Eternus rex a suo populo grandi tempore stetit remotus. Et ab eodem extraneus ⁊ indignatus propter culpam commissam. Sed temporis plenitudine ⁊ placatōis die aduenientibus, quando rex nouiter voluit se papulo suo manifestare. Et ipsum personaliter visitare fecit solium sibi pulcherrimum scilicet virginem glīosam per quam visus est cuz hominib⁹ conuersari ⁊ puelle brachijs baiulari. Figura. iij. Regum. x. Ubi legimus regē Salomonez fecisse in domo libani tronū de ebore ⁊ vestiuit eū auro preciosissimo. Et habebat sex gradus inferius ⁊ sumitas ei⁹ erat rotūda ⁊ in parte posteriori erāt due man⁹ tenētes sedilē hincinde. ⁊ duo leones stabant iuxta manus ⁊ leunculi stabāt super. vi. gradus ⁊ in illo sedēs rex Salomō ꝯferebat gratias. Spūaliter. per hunc tronū sub audi virginē gloriosā de ebore per candidam virginitatem de aureatam perfectissimam charitatez. vi. gradus inferiores illa sunt. vi. sanctorum genera super quos sublimata sedet scilicet angeli prophete ⁊ patriarche apostoli martyres ⁊ confessores ⁊ virgines sumitas hui⁹ troni pro tāto dr̄ rotūda. Quia rotunditas in figura perfectionē denotat eo q̄d sit capacior oībus figuris. Itā sublimitas genitricis xp̄i oibus dr̄ esse latior ⁊ perfectior. Itā est ipsa cū cherubin sapiētissima cū seraphin ardētissima ⁊c. q2 q̄cūq3 pfectō sanctis glorie reperit in sctis p̄culdubio puto reperiri in sctis Fig.

sanctorum matre que exaltata est super choros angelorum ad celestia regna: vñ Paulus diaconus in sermone beate virginis. Nec inquit mirũ si hec admirabilis virgo cũctorum celsitudinẽ trãscẽdat mortaliũ. Cũ in hac parte etiã excellat btõrũ meritũ angelorum. Due manꝰ tenẽt ipsaꝫ. s. due nature xpi. s. humanitas et diuinitas duo leones iuxta ipsam quasi ad custodiã extrahentes et ab heresibus custodiẽtes sũt duo testã sicut patet de Jsa. et luca. xij. leonelli sunt. xij. articuli fidei que habuit semper et tenuit. Jn hoc trono sedẽs verus Salomõ rex pacificus prebet se populo fideliũ benignus atqꝫ clemẽtẽ et oibus presto est: ad hũc tronũ accedẽtibꝰ imẽsa
Ans. dona largiri vnde Ansel. in suis meditationibus beate virginis de hoc beneficio pstito generi humano grarũ actiones referens ait. Tu dña porta vite. Janua salutis aditus recuperationis aula vniuersalis pietatꝫ. cã generalis recõciliationis. vas et tẽplũ vite et salutis vniuersorũ. Tu ostẽdisti mũdo dñꝫ et deũ suũ quẽ prius nesciebat. visibilẽ exibuisti mũdo creatorẽ suũꝫ quẽ pus nõ videbat. Tu genuisti mũdo restaurationẽ qua perditꝰ indigebat. Tu peperisti mũdo recõciliatorẽ quẽ reus nõ habebat per fecũditatẽ tuã peccator mũdus est iustificatꝰ exul eductꝰ. Celũ. sydera. terra. flumina. dies. nox. et q̃cũqꝫ potestati humane vel vtilitati sũt ob noxia et amissum deus sese gratulant dño per te quodãmodo resuscitata et noua quadã ineffabili gratia dotata. hec Ansel.

¶ De misericordia.

A Jlij alieni mẽtiti sũt mi
f hi. ps. xvij. Uidemꝰ q' interdũ supponunt galline oua anate que fouens pulles inde natos pprios putãs: magna gubernat sollicitudne. sed inuẽta aqua pulli anate ppria natura inclinati relinquũt gallinã et intrãt aquã. Gallina vero per litꝰ vadẽs eos cupit reuocare ab aquis. vociferat pꝰ eos sed sequi illã renuunt eo q' magis diligũt aquã. Spũaliter deꝰ fouet omnes sua grata abũdantia. nõ cognoscuntur peccatores futuri quousqꝫ perueniãt ad discretionis tps. Sed tũc apparet qui sunt filij dei et filij mũdi qꝛ qui de mũdo sunt inuẽtis aquis fluxibilibꝰ terrenarum delectationũ relinquũt deũ et se immergũt in illis. Et nihilominꝰ Christus de litore sacre scripture nititur de huiusmodi aquis educere ne ibi submergant pmittens eis inextimabilia bona. Sed potius vana diligentes q̃ꝫ certa et secura xpi. et eiꝰ vocatões negligũt. vñ ipse Mat.

xxiij. illis loquit᷑ di. quotiẽs vo
lui ꝯgregare filios tuos quem-
admoduȝ gallina ꝯgregat pul-
los suos sub alis ⁊ noluisti. de-
mũ vidẽs deus eos nõ velle re-
dire eos permittit i ꝓprijs pec
catis iterimi iuxta ꝙ in. ps. scri
ptũ est noluit benedictionem ⁊
Fig. elongabit᷑ ab eo. ⁊c. Figu. Nu
me. xiij. Ubi legim⁹ ꝙ cũ explo
ratores missi a Moyse ad ter-
rã ꝓmissionis redissent inde ⁊
fructus secũ tulissent egregios
⁊ populo ostendissent. vt anima
ti affectione regionis illi⁹ ascen
derẽt ad obtinẽdã terrã. ꝑdixe-
rũt ẽt eis fecũditatẽ terre ⁊ pa-
trie pulchritudinẽ noluerũt ni
hilomin⁹ sequi Moysem volẽ
tẽ ipsos ad terrã illã de mãdato
dñi itroducere. sed plorabãt ce
pe ⁊ allea que dimiserãt in egy
pto ⁊ voluerunt Moyseȝ lap
dare. ex quo deus reliquit eos
in deserto ⁊ mortui sũt. ⁊ ex oib⁹
exeũtib⁹ egyptũ nõ intrauerũt
terrã ꝓmissiõis nisi res tñ. spi-
ritualiter. cupiẽs nos ver⁹ moy.
s. xp̃s q i aqs d̃lectatõis vite pñ
tis mãsionẽ hr̃e noluit ex hui⁹
delectationib⁹ educẽ ne submer
gamur in illis nobis ꝑbet fru-
ct⁹ eterne retributõis ꝯtẽplan-
dos. vt ad patriam illã mente ⁊
corpe proficiscamur. Clamãt. n
ꝯtinue exploratores q terrã il-
lã lustrauerũt in aures nostras
describẽtes fruct⁹ illos vt ẽ pau
lus ⁊ ceteri apl̃i ꝓphete ⁊ docto
res dulcedinẽ illi⁹ glie oñdũt.
Sȝ quorũdã appetit⁹ pctõrũ ar
dẽti⁹ iheret fetidis alleis ⁊ cepis
egypti. i. ardẽti⁹ ꝯsiderãt iuolui
voluptatib⁹ tenebrarũ carnis ⁊
mũdi q̃ȝ aliquẽ sustinẽ laboreȝ:
⁊ seq xp̃i vestigia ꝑ pnie viã. Jõ
a xp̃i mia derelicti pereũt i vijs
suis prauis ⁊ duris obstinatio-
nib⁹ ꝓ nihilo hñtes terrã desyde
rabilẽ. vñ Gre. in ome. Sint lũ Gre
bi vr̃i ꝑcincti ⁊c. sic dicit. Altissi
m⁹ ẽ patiẽs redditor qr pctã ho
minuȝ patit᷑ ⁊ reddit. Nã quos
diu vt ꝯuertãtur tollerat nõ cõ-
uersos durius damnat.

p Opulus icedebat ꝑ viã
oliue. ij. re. xv. Jnt̃ al̃s M
arbores ire oliua dr̃ eẽ
fecũdior. sp. n. retinet virorem
⁊ sp in ipsa q̃si flores aut fruct⁹
iueniunt᷑. Et no. ꝙ lȝ fruct⁹ oli-
ue sit gustu amar⁹ tñ reduct⁹ ad
oleũ est vtilis ⁊ suauis. Condit᷑
ex eo cib⁹. Caput vngit᷑ ⁊ nutri
tur lumẽ. Spũalr̃. per oliuam
subaudi diuinã misericordiam ꝑ
quã celũ repletũ ẽ saluãdis. qr
nõ ex operib⁹ nr̃is iustificati su-
m⁹: sȝ ꝑ suã miaȝ saluos nos fec̃
vñ ipa mia d̃ se dic̃ i. ps. xli. ego
inqt sicut oliua fructifera in do
mo dñi. Nullus vnq̃ȝ hoiuȝ ce-
lũ intrasset: nisi mia ipm illuc i-
troduxissȝ: vñ sicut oliua hyemi
⁊ estui suum ꝑbet viorẽ. sic di-
uina misericordia peccatorib⁹ ⁊

iustis suũ pbet virorẽ. ps. Homines ⁊ iumẽta saluabis deus: quẽadmodũ multiplicasti misericordiã. Et lз misericordia exigat in pctõre amaritudinẽ pnie nihilominꝰ hec amaritudo ṽtiť in dulcorẽ: qꝛ ex ipsa cõdiť oĩs virtus. Nisi. n. mia dñi accepta ret opera nr̃a ⁊ suo sapore seu pinguedine grata deo redderet qcqd facere possemꝰ esset insipidũ vngiť ex ea caput nr̃з. i. xp̃s vt mitescat. vt cũ iratꝰ fuerit misericordie recordeť. lumẽ ẽt intellectꝰ nr̃i nutrit ⁊ accẽdit affectũ. Jõ mia dñi nobis via est ad
Fig. gliam. Figu. iij. Reg. vi. Salomõ fecit portas tẽpli: de lignis oliuaꝝ. vbi ipse deus accipiebat holocausta accepta ⁊ dicebatur domus dei. Spũal'r. xp̃s ordiauit introitũ celi de lignis oliuarũ. i. de operibꝰ misericordie vt nulli claudi debeat: sз oẽs possint ingredi tã pctõres q̃ʒ iusti. Naз per ipsas portas ingressi sũt peccatores: latrones meretrices: ⁊ publicani ⁊ quotquot vnaз viã salutis ingressi sunt per viã mi
Ber. sericordie igressi sunt. Ber. super can. ꝑpter mansuetudineз que in te pdicať dñe Jesu bone currimꝰ post te audiẽtes qd nõ spernas pauperẽ peccatorẽ non abhorreas. Nõ horruisti cõfitẽtẽ latronẽ. nõ lachrymantẽ peccatricẽ. nõ cananeã supplicãtẽ. nõ deprehensaз in adulterio. nõ sedentẽ in tholoneo. nõ deprecãtem publicanũ. nõ negantẽ discipulũ. nõ persecutorẽ discipuloꝝ. non ipsos crucifixos tuos. Jn odorem ergo vnguentoruз tuorum currimus.

L m Jsit saturitatẽ in aias eorũ. ps. cv. Scdз sapientis sniaз: prudẽs homo debet esse memor egestatis abũdantie tpe. vt ita vз sibi ꝓuideat dũ põt vt tp̃s fertilitatis trãsierit eũ premat penuria. Jdcirco mittit Salomõ nos ad formicã q̃ estiuo tpe sibi ꝓuidet ꝓ hyemali. Spũaliter. dũ sumꝰ in vita pñti abundamꝰ misericordie diuine largitate. Sз illo tpe cõsumato foꝝ misericordie excludiť ⁊ non inueniet nisi iustitia. ps. xli. Jn die mãdauit dñs misericordiã suã ⁊ nocte cãticũ eiꝰ s. Surgite mortui venite ad iudiciũ. Jõ debemꝰ nobis dũ dies est ꝓuidere. Figu. Geñ. xli. vbi legimꝰ Pharaonẽ somniũ vidisse q. viiꝭ. vacce pinguissime pcedebãt: ⁊ tenuissime sequebã tur illas. qd quidẽ somniũ Jo- Fig.
seph exponẽs dixit. vij. annos priores tante essent abundãtie q. nõ possent hoies frumenta ⁊ alia nascentia in terra recondẽ ⁊ q in. vij. aliјs sequentibꝰ talis esset egestas: q neq; meti neq; arari posset terra neq; daret fructũ aliqueз. Spũaliter. per. vij. pcedẽtes annos fertiles subau

di tēpus vite pſentis qđ voluit
numero ſeptenario. in quibus
adeo dn̄s impleuit terram ſola
miſericordia vt nullaten⁹ poſſit
ei⁹ copia exauriri. ps. xxij. Mi
ſericordia dn̄i plena eſt terra.
Sed peracto vite pſentis tp̄e tā
ta eſt futura egeſtas vt neqꝫ pre
cio neqꝫ dono poterit miſericor
dia reperiri. Jō diſpēſator bo-
nus dn̄s Jeſus xp̄s voluit pce-
dere miſericordiā iudiciū vt p -
us nobis exhiberet medicinā
ſalutis q̄ĩferret penā p pctis.
Jō qui de miſericordie abūdan
tia nō ſe fulcierit in vita pn̄ti in
Aug egeſtate futura peribit. vn̄ Au.
ſup Joā. Nullus inqt nobis ꝯ
fidē quā tenem⁹ ⁊ annūciamus
de iudice xp̄o ſcrupulus dubita
tionis remaneat in corde venit
xp̄s pmo ſaluare poſtea iudica
re eos iudicādo ĩ penā q ſalua-
ri voluerūt: eoſ pducēdo ad vi
tā qui ſalutē nō reſpuerūt: pma
igit̃ diſpēſatio dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i
medicinalis eſt non iudicialis.
Nā ſi pmo veniſſet iudicaturus
neminē inueniſſet cui pmia in-
ſtitie redderet. Quia ergo vidit
oēs pcōres ⁊ neminē eē imunē
a morte pcti pus erat mia pro
gāda ⁊ p⁹ea exercēdū iudiciū.

D q Ui ſeminat in benedictō
nibus de benedictionib⁹
⁊ metet. ij. ad Chori. ix.
no. ꝙ ſm diuerſas terre diſpo-
ſitiones prudēs agricola diuer
ſa ſemina mittit. vnde videmuſ
ꝙ alia eſt terra frumēti alia le-
guminū. ⁊c. Spiritualr̄. terra
nr̄a. ſ. vita pn̄s multū eſt apta ⁊
fertilis ad pducēdū optimum
fructū ſi ibidē ſeminabim⁹ ope-
ra miſericordie. nā ex eo ꝙ mi-
ſericorditer hic elargimur tp̄e
eterne meſſiſ recipiem⁹ cētuplū
Fig. Gen̄. xli. vbi Pharao an- Fig.
te vidit in ſōnio. vij. ſpicas ple
nas pululātes ĩ culmo vno. ſpi
ritualiter. per. vij. ſpicas ſubau
di miſericordie opera quoꝝ ple
nitudo apparebat ĩ culmine la
tiſſime menſure celeſtis patrie
Luc. vi. Mēſurā bonā ⁊ cōfer
tā ⁊ coagitatā dabūt in manib⁹
vr̄is. Pe. ra. ſuper Mat. in re Pe.
gno inqt celi corā oib⁹ angelis
in ꝯuētu reſurgētiū ꝙ Abel paſ
ſus ſit ꝙ mūdū ſuauerit Noe.
ꝙ Abraā fidē hūit. ꝙ moy. legē
tulerit de⁹ tacꝫ ⁊ clamat ſoluꝫ ꝙ
paup comedit di. eſuriui ⁊ n̄ de
diſtis mihi mādu care: ſitiui ⁊c.

m Iſericordia edificabit̃ i E
celis. ps. lxxxviii. Volēſ
erigere magnū edificiuꝫ
alicubi querit bonos artifices.
nā ſi boni erūt artifices bonum
erit edificium vt per locū a cau
ſa grani ſolet. Spiritualiter. de
us cupit cōplere edificiū ĩ celis
magnū ⁊ bonum. Jō q̄rit artifi
ces illi⁹ artis q magis ad pficiē
dū illđ ꝯgruant. Inter aliaſ. n.
artes miſericordia ē ꝯgruētior

qm̄ per artē illā celeste edificiuȝ longe plus ꝯualuit. nā ars illa illud fractū ac dirutū reparauit. Jō q̄rit artificeſ arte mie pitos: per quos possit ipse dn̄s in
Fig. cepta perficere. Fig. ij. Reg. v. vbi legim⁹ qđ Jrā rex thiri misit artifices ad Dauid q sciebāt operari ⁊ ligna cedrina, ⁊ illa q̄ regrebanẽ ad pulchritudinem edificij. vt fieret dom⁹ i ciuitate dauid. spūalr. Jrā iterþtaẽ suscitās testm̄ p̄destinatiōis qđ in mēte diuina fuit ab eterno ordiatū. pr̄. n. ip̄ȝ executorē hui⁹ testi cōstituit vt fidelr̄ illđ exeq̄reẽ. ps. xciiij. testm̄ meū fidele illi. Jste igiẽ executor vt perficiat op⁹ celeste ⁊ testm̄ eīnū adipleaẽ. ȝȝ p̄ris mādatū q̄rit ꝯtinue artifices mie ⁊ illos mittit ad patrē. Estote igt mĩſicordes sic̄ p̄r vr̄ celestis mĩſicors ē. Et alibi. Bti mĩſicordeſ qm̄ ipi miaȝ cōsequeẽ. Et ꝙ xp̄s fac̄ vt prudēs p̄r, ꝓꝓos filios ditari cupiēs. qr docet eos artē lucratioreȝ. ħ est miaȝ q̄ hō lucraẽ celū. iō cū xp̄s sit oiuȝ artifex oiuȝ hn̄s sciaȝ n̄ min⁹ filijs suis dic̄ miaȝ volo ⁊ ⁊ nō sacrificiū qm̄ nullus arte illa ꝓuat⁹ ēt si oiuȝ artiū scia poleat neq̄q̄ȝ in ꝯspectu dei idone⁹ reperiẽ. vn̄ Leo papa in ser. apparitiōis mie inqt. vt⁹ tāta ē vt sine illa cetē si sint ꝓdesse n̄ possint. q̄uis. n. qs fidelis ⁊ caut⁹ ⁊ sobri⁹ sit ⁊ alijs maiorib⁹ ornat⁹ vtutib⁹ si misericors tn̄ nō est misericordiam non meretur.

¶ De morte.

Uiſ dimisit lapidē angu
q lare Job. xxxviij. not. A
ꝙ lapis ȝȝ nois ethymologiā dr̄ ledēs pedē. Naȝ itinerantib⁹ interdū occurrunt lapdes in via ⁊ pede leso ipsi retrorsū cadūt. Spūalr. per lapidē sic in ꝓulso ambulātes ledētē subaudi mortē humanā que gradientiū gressus tāto fortius prostrat ac ꝑcutit quāto icautiores ac securiores se reperit. Est. n. ad moduȝ lapidis angularis q q̄litercūq; caderit rectus remanet ꝓꝓ suā eq̄litatē qr mors sup oēs eq̄liter cadēs ēt oēs adeq̄t potētias diuitias magnitudinē ⁊ delitias vero ictu disrūpes nec est q possit suo ipetu resistē. Fig. Fig.
Danielis. ij. vbi vidit Nabuc. statuā cui⁹ caput erat aureū brachia ⁊ pect⁹ argētea. corp⁹ seu vēter ereus. crura vero ferrea. pedes tn̄ hēbat de luto. Sequiẽ. Excissus est lapis đ monte sine manib⁹ ⁊ percussa i pedibus statua cōminuta est ⁊ redacta i fauillā. Spūalr. per hanc grādē statuā subaudi diuitē ⁊ magnatē mūdi hui⁹. caput aureū p nobilitatē sanguinis. pect⁹ ⁊ bra- B
chia argentea per pecunie quātitateȝ in cuius acquisitionē diues corde manibus ⁊ brachijs operaẽ. corp⁹ ⁊ venter ere⁹ per

quē famā subaudi. Est. n. sono-
rosū. per crura ferea nota forti-
tudinē ⁊ potētiā. Sȝ pes lute⁹
seu terre⁹ denotat mortalitatē.
Excidit̄ lapis de monte diuine
iustitie. s. humana mors quam
manus dn̄i fabricata non est qꝛ
deus mortē nō fecit nec d̓lectat̄
in ꝑditione viuentiū. sed miseri
parētes nr̄i ad illā virib⁹ acces-
serūt. Hic igit̄ lapis pedeȝ sta-
tue percutiēs reddit improui-
se oīa in fauillā. nec est q valeat
suo furori resistere. qꝛ adeo est
eius impet⁹ incert⁹ ⁊ in mō ⁊ i
loco ⁊ in tp̄e ꝙ humana prudē-
tia illi sufficit minime ꝓuidē.
vn̄ Aug. c. iij. solilogoꝝ. Illa in-
quit oportuna mors mille mo-
dis quottidie hoies rapit. hūc
nāqȝ febrib⁹ illū opprimit dolo-
rib⁹: hunc ꝯsumit fames. illū si-
tis extinguit. hunc mors suffo-
cat aquis. ⁊ illū perimit flāmis
hūc iterimit laq̄o illū dentibus
bestiarū. hūc trucidat ferro: illū
veneno corrūpit. Et sic mors tot
modis humanā vitā miserā fi-
nire compellit. Et nunc super h̄
omnia magna est miseria qꝛ cū
nihil sit morte certius: nihil ta-
men incertius hora mortis.

Fecit sibi cornua ferrea.
B f iij. Re. xxiij. No. ꝙ nā
ꝓuidet bestijs ꝓ ipsarum
defensione de armis. Et qꝛ sūt q̄-
dam carentia dentibus sufficiē-
tib⁹ ad mordendū ꝓuidet sibi d̓
cornibus ad feriendū: ⁊ signan-
ter d̓dit duo cornua bestie vt pos-
sit vndiqȝ ferire. Spiritualiter.
mors dr̄ cornuta bestia duobus
armata acutissimis cornib⁹. vt
feriat ad dexterā ⁊ ad sinistram.
s. vt iuuenes ⁊ senes diuites ⁊
pauperes suis ictibus cōterat.
Fig. Dan̄. viij. vbi ꝓdict⁹ Dan. i Fig.
v. visione dū esset in gussis: an̄
portā paludis vidit arietē hn̄tē
excelsa cornua: ⁊ vnū altero ex-
cessiu⁹ ⁊ vētilabat cornua ꝯ oriē-
tē ꝯtra occidētē. ꝯ aquilonē cō-
tra meridiē ⁊ oēs bestie nō pote-
rāt ei resistere. Spūalr. ꝑ hanc
bestiā notat̄ mors vt dictū ē duo
enim hȝ cornua vt siqs vnū ho-
rū subterfugit reliquū non eua-
dat: percutit in oriente. s. in eta-
te puerili: ⁊ percutit in australi.
qꝛ in iuuentute humida ⁊ cali-
da. Et percutit ad aqlonē frigi-
dū ⁊ sicū qꝛ in senectute. Et per-
cutit in occidentē qꝛ aliquos vs-
qȝ ad decrepitā expectat etatem
⁊ illos ferit tāto molestius q̄nto
plures illā ꝓcedūt gemitus ⁊ do-
lores isperate salutis. vn̄ Sen̄. Sen̄
epl̄a. x. Alia inqt genera mor-
tis spei mixta sunt. desinit mor-
b⁹ icēdiū extinguit̄ mare quos
hauxerat eadē hora insorbet ꝓ-
iecit incolumes gladium miles
ab ipsa perituri ceruice reuocat
nihil aūt habet qd̓ speret quem
decrepitas ducit ad mortē. Sȝ
ne mortis aculeo durius ꝑster

naꝫ docet ꝓuidē remediū dict⁹
doctor. vñ in li. de nālib⁹ qōnib⁹
Effice tibi igr mortē familiarē
cogitatione vt si ita sors tulerit
possis illi ēt obuiā exire.

L l Laudaui mortuos magis
q̄ȝ viuentes eccli. ꝓuer.
x. Vir q diu vixerit be-
ne finierit iō bti mortui q i dño
moriūť: expedit homini aut φ
cotidie angustijs ⁊ tribulatiōis
purificeť in grā conseruetur vt
pannus ne magnitudo reuela-
tionū ⁊c. aut φ de hoc sclo eleue
tur sicut de enoch dř sublat⁹ vľ
trāslat⁹ ne malitia mutaret itel-
lectū eius ⁊ Jo. ba. Cito mortu
Fig. us est similiter ⁊ xp̄s. Figu. iij.
Regū. xi. de Salamone φ ad
amauit mulieres ⁊ habuit vxo
res. xl. reginas septingentas ⁊
ↄcubinas trecētas ⁊ aduertunt
cor eius adeo ⁊ adorauit idola
⁊ adeo apostatauit quia ipse di-
xit vinum ⁊ mulieres aposta-
tare faciūt hoīez. Spiritualiter
per Salomonē intellige rōna-
lē creaturā submersā in delitijs
hui⁹ mūdi. ꝑ ↄcubinas itellige
ↄsideria mlťa carnalia q̄ aduer
tūt cor nřm a deo ⁊ ducūt aiaȝ
Ag. ad interitū. Jō Ag. in li. i. ꝺ aia
Dic mihi vbi sūt amatores mū
di q añ pauca tpa nobiscū fuerť
nihil ex his māsit nisi cineres ⁊
vermes. Attēde diligēter q sūt
⁊ q fuerūt hoīes fuerūt sicut tu
comederūt ⁊ biberūt: rixerunt
duxerūt in bonis dies suos in
puncto aūt ad inferna descēde-
rūt. hic caro eoꝝ vermibus illic
aie eorū ignib⁹ deputanť donec
rursus infelici collegio colliga
ti sempiternis inuoluanť incen
dijs qui socij fuerūt i vitijs vna
n. pena iplicat quos vnus amor
in crimine ligat: qd ꝓfuit illis
inanis glīa breuis letitia mūdi
potētia carnis voluptas? vbi ri-
sus? vbi iocus? vbi saltus? vbi ia
ctātia? vbi arogātia? De tāta leti
tia quāta tristitia: post tātā volu
ptatē tāta grauis miseria: quid
illis accidit tibi quoqȝ accidere
pōt: qr homo es humus de hu-
mo limus de limo de terra es ⁊ i
terrā reuerteris.

i D Illuc man⁹ tua deducet
me ⁊ tenebit me dexte-
ra tua. ps. cxxxviij. Si i
terdū latrones ⁊ malefici scirēt
se transformare in pria vbi fur
tū fecerūt sepe furcas vitarent.
Sed nos videmus φ prudens
⁊ caut⁹ iudex illos ibi capit vbi
securiores se putabāt. Spūalr.
si peccatores vite pñtis postq̄ȝ
ↄ deū suuȝ peccauerūt scirent se
transformare ⁊ trāsferre de pec-
cato ꝑ pniaȝ ad grām etern⁹ iu
dex nō cognosceret illos vt eua
derēt infernale patibulū. Sed
qr ↄfidūt in iuuētute ⁊ sanitate
corporea: man⁹ iudicis per suuȝ
militē. s. ꝑ mortē capit illos qñ
securiores ꝑutabant persistere

Fig. Figu. dan. v. vbi legim⁹ q̄ dum Baldasar rex babilonis fecissꝫ grāde ꝯuiuiū optimatibus suis vt vasis tēpli abuterēt i potu cō cubinaꝝ suarū in eadē hora apparuit manus scribētis in pariete hec tria v̄ba. mane thethel phares que vidēs rex p̄teritus fecit conuocari magos caldeos multa eis ꝑmittens si sensū scripture exponerēt. Sed nesciēt. Demū Daniel itroduct⁹ sic scripturas exposuit. Mane hoc ē. Numeratū est regnū tuū o rex i. numerus dieꝝ regni tui completus est. Thethel hoc est dicere. Apēsus est in statera ꝛ iuentus es minus hn̄s phares. i. diuisū est regnū tuū ꝛ datū ē medis ꝛ persis. Et hec cōpleta sunt nocte sequenti vt dicit magister in historia. Spūaliter. Baldasar iterp̄tat̄ venit turbatio ꝛ designat peccatorē ingratuꝫ ꝛ diu pro ipsius expectatū cōuersione nō tn̄ ꝯuersū. Idcirco diuina p̄ eū iritata siue excitata snia mittit sup̄ caput eius turbationeꝫ. Abutit̄. n. vasis tēpli: q꞉ memoriā: voluntatē: ꝛ intelligentiaꝫ: p̄bet carnalib⁹ voluptatib⁹ ꝛ terrenis delectationib⁹ occupandas quib⁹ celestia dona debuerāt ꝯtēplari. Sed cū se putat securi⁹ atqꝫ felici⁹ residere florens Iuuētute circūdat⁹ delitijs v̄tutib⁹ diuitijs ꝛ sanitate coadiut⁹ subito mors repētina irruens fallacē spē atqꝫ fugacē quā mis̄ i p̄dictis posuerat dirrūpit ꝛ cōterit. Et tūc Baldasar. i. pctōr. hac ꝑturbatione p̄uent⁹ iprouisa. Iubet caldeos magos. i. medicos itroduci vt salua eorum mercede adhibeāt r̄mediū ꝯtra mortē. O isipiēs ꝑuiso putat. n. ruie meatū manu ꝓhibē cui ꝯdicē nequeūt mōtes ꝛ colles mū di. Sꝫ nihil ꝓdest medicoꝝ subuētio. Nō est. n. ars neqꝫ scia ꝯ dn̄m itroducat̄. Daniel. i. dina scia ꝛ irreuocabil' diffinitio. dic̄ n. numeratū est regnū tuū q꞉ cōplet⁹ termin⁹ vite tue quo expectat⁹ abusus ē i oi p̄uitate ingratitudis. Vn̄ appēsus es in statera examinis ꝛ iuēt⁹ es min⁹ hn̄s q꞉ imaginē tui creatoris nō curasti seruare itactā. Talēta tibi ꝯmissa. i. memoriā itelligētiā ꝛ volūtatē dissipasti sine lucro spirituali ꝛ sciebas dn̄ꝫ tuū ex his talētis expectare a te spūalē vsurā. Et iō hec snia a dn̄o tuo lata vt diuidatur regnuꝫ tuū ꝛ vna pars detur medis ꝛ alia persis. hec sic expone q꞉ regnum hominis est ipse homo ex duabus cōsistens regionibus. s. ex spirituali ꝛ corporali. i. ex aia ꝛ corpore. Hec est ergo snia lata manu dn̄i vt regnū illud sit diuisū ꝛ quod vna pars det̄ vermibus corrodēda. s. corp⁹ aia tradat̄ dmonib⁹ igne perpetuo cruciāda ifernali. Et tūc mors potentissi

ma hāc s̄niam presto est execu-tioni mādare. p3 igit diuitū insipientia et spes vana cum videāt alios ɔtinue deficere et ipsi n̄ pēsant q̄liter agans caute ac si fedus pepigisset cu3 morte. vnde Gre Greg. in mor. pertractans illō Job. Numer⁹ annoꝝ incert⁹ sic ait. Cū ɔspicit ipsius qō tēporaliter floret. Et pensare negligit quod in interitū ducit in vitam carnis fiduciā ponit eāq3 diu p manere existimat quā ad tp̄s tenet solidat in elatione aius: q3 repētina mors subripiat nūq3 ɔsiderat: q3 sit incerta eius felicitas nunq3 pensat. Nam si icertitudinē vite p̄n̄tis ɔspiceret incerta pro certis nunq3 teneret.

D m Itte falces q2 mature sīt messes. Johel. iij. Nota qꝫ prudēs agricola agꝝ propriū occiosum existere nō p mittit dū tp̄s adest germis. Qñ enim inde eleuatū est frumētū: interdū seminat rapas vel aliō qō sentit tpe illo nasci aptū. Jō sollicit⁹ ē cū maturescūt messes illas metere. Sp̄ualiter. agricola p̄n̄tis vite teste dño deus ē qlibet nr̄m est fruges qui in hoc agro fructificare d3: videm⁹ qō semina in agro permittūtur vsq3 ad tp̄s messiū: et tūc falce metunt nec vltra permittuntur in agro ēt que sunt acerbe et imature simul cū maturis metūtur. Sic loquēdo ad ꝓpositū. Deus in hac vita nobis merēdi tēpus ɔcepit vt ad maturā messem deuenietes reponamur in horrea dñi. i. i etna vita et n̄ tradamur cū palleis ad ɔburrēdū. q2 nisi tpe debito ꝓducam⁹ fruges ōbitas nō ꝑmittet nos ampli⁹ dina institia in hoc agro persistere s3 falce mortis nos de cāpo vite p̄sentis delebit fiue dulces ꝓduxerimus fructus siue acerbos. Fig. Apoc. xiiij. vbi beat⁹ Joā. vidit cuidam angelo precipi vt meteret: q2 mature erāt messes. Uenit inq̄t hora vt metatur. Et misit falcē suā in terrā et mesuit terrā. Et in eodē capi. imediate sequit. Et alius exiuit qui habebat falcē acutā et angelus q habebat ptātem sup ignē dixit illi q habebat falcē. Mitte inq̄t falcē acutā et vindemia botros vinee quos fecit: et quod vindemiauit misit in lacū ire dei. spiritualiter. subaudi per falcē humanā mortē. rō est q2 quāq3 spice dum sunt in agro vna altera maior atq3 lōgior sit. Tñ versus radicē per falcis decisionē oēs inueniunt equales sic facit humana mors. Nā licet i agro humane vite vnus sit altior et excellētior altero nobilitate: et diuitiarū magnitudie: tñ morte illos metēte et in manipulos reducēte: si quis aspiciat oēs eq̄les inueniet. Exemplū habem⁹ Ex in Diogene philosopho q uul-

lā differentiā inter ossa ignobi-
liū ⁊ nobiliū potuit inuenirꝭ.
Subaudi igitur ꝑ primā falcē
metentem messem: mortē iusto
rum: qui de campo presentis vi
Hie. te ⁊ aduersitatis vipribus mul
tarū afflictionū ꝓbanꝭ. arētes
deuenerūt. ad ꝑfactā maturita-
tē ⁊ metunꝭ ne amplius grandi-
nes ⁊ tēpestates eos ꝯterēt ⁊ ne
cadat super illos vllus estus. Et
est illoꝝ mors ꝑciosa in conspe-
ctū dñi. ꝑ aliū vero angelū falcez
acutā tenentē cui angelus ptā-
tem habens suꝑ ignem dicit vt
videmiaret botros ⁊c. Subau-
di mortē dānatoꝝ de q̄ i ps. xxxij
Mors peccatoꝝ pessima. Dia-
bolus est qui ptātē eterni ignis
seu supplicij dño ꝓmittēte iubz
eos videmiari ⁊ eleuari de vinea
pñtis vite: qñ vz cōpleta est eoꝝ
malitia: qñ debito expectanti tē
pore vt vuas dulcium operatio
nū ꝓducerēt. Dederūt lambru
scas iniq̄tatis ⁊ malitie ꝑseuerā
tes sine pnia in oi malo. Decisi
n. de vita pñti accutissima mor-
te eo qd in substantia sola habe
rent: requiē: nihil de suis nouis
simis cogitantes ꝓiciunꝭ in la-
cū iferni vbi calcabunꝭ ⁊ ꝑmen
tur opera eoꝝ. Et quātaz sūpse-
runt suis prauis operationibus de
lectationē: tanta dabuntur illis
tormēta ⁊ luctus. ⁊ quanto se ele
uauerunt ꝯ deū in suꝑbia ⁊ abu
sione tm̄ in tormētis deicientur
in cōfusione: q2 terre eoꝝ vinea
ab eis eleuabitur vt iaz merito
rū fructus amplius ꝓducere ne-
queāt ⁊ dabitꝭ agricolis alijs. s. de
monijs q fructū diuine iustitie
reddēt ꝓut exigit diuina altitu
do. Vñ Augu. i. ꝯfessionū. Illa Au.
inquit ē pena peccati iustissima
vt amittat vnusq̄sq3 qd bñ vti
noluit cū sine vlla possit difficul
tate si vellet. ⁊ q sciēs recte non
facit amittat scire qd rectum ē.
Et qui rectum facere cuz possit
negligit amittat posse dū velit.
s Icut exit fulgur in oriē
te. Mat. xxiiij. No. q̄ L
eadez cā tonitrui ⁊ ful-
guris ⁊ quasi eadē res est: sz ꝑ-
cipitur duobus sensibus. s. audi-
tu ⁊ visu. videꝭ. n. prius fulgur
q̄3 audiatur tonitruū. sed tamē
simul sūt: q2 hec prioritas ex ꝑ-
te sensus est. Citius. n. spēs vi
sibilis multiplicaꝭ q̄3 audibil's:
q2 ad sensum pz. Si quis percu
tiat ictu magno aliquid a distā
tibus prius videꝭ ꝑcussionis ic
tus: ⁊ postmodū auditur sonus
eius. Ita est. n. de tonitruo ⁊ ful
gure. Sed interdū est sonus ⁊ ic
tus simul. Et tūc valde pericu-
losa res est. q2 est signū qd sit ꝓ
pe nos. Spūaliter. Scriptura
sancta vocat mortē fulgur. Rō
est. q2 cursus fulguris est ab o-
riente in occidens. Et cursus
mortis est a natiuitate vsq3 ad
finē. Nota ergo q̄ mors ista ē

idem cum morte illa quam sacra scriptura clamat cuȝ dicit. statutū est oibus hoibus semel mori. Videmꝰ cōtinue hoc fulgur hunc ꝛ illū percutere. Sed nō audimꝰ vocē dicentis. Morieris tu ꝛ nō viues. Ideo nullo mō credimus nos esse morituros. Exēplū. Ille.n.q est i nauicula velociter transeūte cum alteri nauicule transeūte obuiat apparet ꝙ illa transeat. ꝛ qd̄ sua imobilis ꝑseueret: cum tamen vtraqȝ pariter vadat. Sic igitur homines in carne ſ₃ carnem viuētes vident cōtinue vite pn̄tis fluxum erga oēs: ꝛ tn̄ se putāt esse imortales. Sȝ no. ꝙ periculosa res est qn̄ simł videt̄ ꝛ audit̄. nō.n. pōt ꝑcaueri. Sic periculosa res est qn̄ peccator diuinā scripturā nō audit i vita: sed expectat experiri ꝛ audire quādo mors ꝑcusserit cuȝ repentina. Tunc.n. ꝑcauere nō poterit. Sene. in epistola. L. Te demētē ꝛ oblitū fragilitatis tue: si tunc times mortē cuȝ tonat dico. Figu. Exod. ix. vbi legimus ꝙ per totā terrā egypti facta sunt tonitrua ꝛ fulgura igne admixta simul cū grandine ꝛ mortua sunt iumenta q̄ extra domos inuēta sunt. spūaliť. ꝑ egyptū q interꝑtat̄ tenebra subaudi cecam vitā pctōꝝ oculos habētiū ꝛ nō videntiuȝ. Fiūt eis subdito ꝛ iprouiso fulgura ꝛ tonitrua qn̄ cū mortali infirmitate arripit eos timor gehenne: ſȝ qꝛ extra domos pn̄ie reperiūt̄ vagātes per agros vanitatis vite pn̄tis putrescentes vt iumenta in stercoribꝰ carnis descēdētes super eos repētine mortis tempestas subdito extinguunt̄: ꝛ a demonibus ei insidiantibus rapiunt̄ i hora mortis Grego. li. vi. mora. Antiquꝰ hostis ad rapiendas peccatorum aias tempore mortis crudelitatis effrenatur violentia. ꝛ quos viuentes blāditijs decipit seuiens moriendo rapit. audire ergo debemus tonitruū sacre scripture di. Vbi te iuenio: ibi te iudicabo. Idō docet nos sapiēs cōsiderare nouissima nostra vt nō peccemus: ſȝ semper simus parati. vnde Gregorius. xij. mora. Qui considerat qualiter erit in morte semper pauidus erit i operatiōe. ꝛ in occulis suis quasi non viuit. Unde veraciter in occulis sue ꝯditionis viuit. nihil qd̄ transeat appetit. cūctis vite pn̄tis desiderijs ꝯdicit. ꝛ pene se mortuū ꝯsiderat q mortuuȝ se minie ignorat. ꝑfecta.n. vita morꝭ iitatio: quā dū iustisolicite ꝑagūt: culpaꝝ laqos euadūt.

Congregatꝰ est ois ppl's ante portaȝ aquaꝝ. Neemie. viij. Nulla est via adeo longa dummodo sit finita que ꝑ itrādi assiduitatē aliqñ n̄

cõsumet: ad terminũ veniatur. Spũalr pñs vita est q̃dã via inter duos inclusa ꝛ termiata terminos. s. inter natiuitatẽ ꝛ mortẽ. Igitur viatores omnes sim⁹ Ergo oportet nos venire ad terminũ ꝛ ad portã. i. ad mortẽ q̄ dr̄ esse finis vite pñtis ꝛ initiũ sequẽs. verũ ẽ ꝙ porta aliqñ est ardua ꝛ etiã ꝓpter p̄ssurã oportet intrãtes esse expeditos ꝛ agiles: ne pondere alicuius preuenti impediti in porta deficerẽt ꝛ ab introytu forẽt exclusi. Spiritualr opꝫ fideles cupiẽtes vitã futurã per portã mortis gratis intrare sic in presenti se preparare ꝛ in die transit⁹ depositis pctis nõ cogantur a diabolo q̇ paratus ẽ tũc mactare ꝛ cõprimere peccatores quos ponderibus peccatorũ occupatos cõperiet. Vñ Iob. Longe fient filij eius a salute conterentur i porta. Fig. Hyere. xvij. vbi dñs legit̄ dixisse. Custodite aias vestras: ꝛ nolite portare pondera in die sabbati: nec iferatis i portas Hierusalẽ. Et post modicũ subdit. Non inferatis onera ꝑ portas ciuitatis hui⁹ in die sabbati. Ingredientur per ea principes regni sedentes sup soliũ Dauid viri Iuda ꝛ habitatores Hierusalem ꝛ habitabitur ciuitas hec in sempiternum. Spũaliter per diem sabbati qui dicit̄ requies ꝛ qui est dies vltimus ebdomade subaudi diez vltimũ hominis. s. diem mortis in quo non licebit plenum ponderib⁹ hominez inuenire. male. n. tũc possunt pondera deponi. male põt homo tunc ꝯfiteri ꝛ animaꝫ suam a peccato aleuiare. Ideo docet xp̄s Mat. xxvij. Rogate ne fiat fuga vr̄a hyeme vł sabbato. Oportet nos intrare portam arduam. s. humanam mortem que tanta est arduitatis q̄ nisi prius deposita sint peccatorum onera: non valet quis per portam illam libere intrare ad Se. pniaꝫ. Sen. de naturalibus q̄onibus. Si volumus esse felices si nec deorum nec hominuꝫ nec rerum timore versari despiciamus fortunam superuacua ꝑmittentem. Si volumus tranquile degere de ipsis dijs controuersiam agere anima in expedito habẽda ẽ hec. Sen. Sequitur. In Hieremia ingredient̄ tur per eam reges. ꝛc. q2 qui bene rexerunt vitam suam ꝛ bene sciuerunt ꝑncipari vicijs ꝛ per confessionem pondera peccati deponere intrãtes per hãc portam mortis que cõmunis omnibus est habitabunt ciuitatem illaꝫ. s. eterne pacis visionẽ: ꝛ erit eorũ hitatio gł̃iosa. Secure igit̄ ibũt q̇ expeditos se i illo trãsitu exibebũt. nõ poterit eos p̄ssura demonũ ipedire. ps. Nõ ꝯfũdetur cũ loquet̄ inimicis suis i por

Fig.

ta imo nō pauebunt a morte eo qđ fugiētes vitā mortalē: vitā
Cas. ingrediētur eternā. Unā Cassio. super beati imaculati. Quis inqt mortē tpalē metuat cui vita eterna promittitur? Quis labores timeat: et se in perpetua rege noverit collocandum.

G e Rrauerūt in solitudine viā ciuitatis nō inuenerūt. ps. cvi. No. via dicitur valde periculosa in q̄ interdū passus aliquis inuenitur in solitudine ignotus et dubius. Aliqñ n. illuc viator accedēs a via recta deuiat ne amplius sit redituꝛ. et iterim pōt a latronibus vel a feris interfici seu capi. Jō dꝫ homo in tali trāsitu societati se cōtingere et nullo mō eā deserere. Spūaliter. via vite pñtis ē dubia: qꝛ si in quodā passu. s. mortis hora perdiꝛ nunq̄ȝ pōt amplius recta via inuēiri. Job. xvi. Semitas p q̄s nō reuertar ambulo. Debemus igiꝛ seq ductorē et viā bñ scientē. s. xpm. Matt. xxij. Magister scimus qꝛ verax es et viam dei in veritate doces. Aliogn a via rectitudinis deuiantes capiemur a latrone illo crudelissimo calcaneo nr̄o insidiāte. i. fini nr̄o: et trademur feris infernalibus eterna ꝯfusiōe. p
Fig. strādi. Figura. Numeri. xxiiij. filij israel in deserto nolētes in introitu terre pmissionis sequi Moy. pierūt p diuersa supplicia. Sic spūalr nolētes xp̄ȝ seq via penitētie preueniūt ad passum ignotū mortis horrende p solitudinem pergentes vbi neminē cognoscēt plenā latronibus et feris pessimis. Unā Ber. Ber in lib. medita. O inquit anima mea quis erit ille pauor cū dimissis omnibus: quorū tibi pñtia est tam iocunda sola ingrederis et ignotā tibi penitus regionē vbi occursanda caterua tim teterrima mōstra videbis? Quis tibi in die tante necessitatis succurret? Quis tuebitur a rugientibus preparatis ad escam? Quis cōsolabitur? Quis te deducet? Et subditur. Elige ergo tibi illū amicū tuū pre oībus amicis tuis qui cum omnia subtracta tibi fuerint solus tibi fidem seruabit die sepulture tue. Cuȝ omnes amici tui recedent a te: ille te nō derelinqt: sed tuebiꝛ a rugientibus preparatis ad escam. Et conducet te per ignotā atq̄ȝ perducet ad platea m supne syon: et ibi te collocabit cū angelis ante faciē maiestatis diuine.

h Abitauit in speluncha. H Indicum decimoqnto. Nota q̄ itinerans per niues tempore claro cuȝ sol super illas lucet cuȝ peruenit ad domū vel hospitiū nihil videt. Ratio est. qꝛ albedo illa excellens tantā disgregationē facit

in oculis & fantasma tante cla-
ritatis relinquit q nihil aliud
pōt videre: imo qui domuz vel
speluncā intrat obscurā: semꝑ
claritatē illā ante oculos videt
habere: & nihil videt: ergo itrā-
ti hospitiū etiā periculosa res ē
tunc intrare passū periculosū.
Nullū ergo est remediū nisi q
per magnā horā ibi moret quo
usqz claritatis fantasma euane
scat. Spūaliter. p niues ꝓsperi
tates vite presentis intelligunt
Nō ē. qr dum niues sūt coagu-
late sūt albissime & lucide & flā-
te austro resoluunt & efficiunt
turpes. Sic ꝓspera mundi duz
adherent hoi clara vident & lu
cida. Sed fortuna flante ꝑ ro-
te sue volubilitatē ꝯuertunt in
gemitū & lutū. Igitur itineran
tes diu per ipas. i. ponētes cor
& affectum in ipsis adeo exceca
tur q qñ debent intrare hospici
um future vite per mortē nihil
vident: nesciūt quo vadāt. Re-
linquūt enim fantasma adeo i-
pressum menti q ēt per mortez
quasi deleri nō pōt. Nequeunt
ꝓspicere casuz mortis. Nō pñt
aspicere pericula in infernalia
nō valēti intueri timorē iudicii
nihil breuiter cogitare possunt
nisi mortalis vite felicitatē qñ
tūcūqz pedes quasi in foueā te-
neant aiam in gehennā. Unde
Gre. in mora. super illud Job.
dies mei velocius transierunt
qz a texente tela succidit. Itaqz
homines carnales vltor ad iu-
dicium ꝯtrahit: & tñ ipsa ordia
tione solliciti rebus transitori-
is occupati: nil aliud cogitant
nisi in hoc mūdo qualit adhuc
viuant relinquēdo omnia qua
possidenda disponūt: qr spes vi
uendi nō frangit ēt cū vita ter-
minat. Jāqz ad iudiciuz trahū
tur per sniam: & tñ habēdis re-
bus adherent per curā. dure et-
enim menti adesse mors nō cre
dit ēt cum sentit. hec Gre. Nō
pōt igitur hō peruent sibi de sa
lute ꝓuidere ꝓpter huiusmodi
vane ac fantastice lucis occupa
tionē. remediū ergo necessariū
est ad h diuinū speculare hospi
cium. i. mortē per speluncaz vel
foueā. Inde. n. cognoscēt quid
valet mundi pompa: mūdi glo
ria: quid diuitie: quid delitie. &
sic hec oia respuens cognoscet
dñm deum suū. Figu. iij. Reg. Fig.
xix. Helias stetit in hostio spe-
lunce obseruās & speculās. Et
primo transiuit ventus validus
ꝯterens petras & nō ibi dñs. se-
cūdo transiuit cōmotio terre. sz
nō est in eo dñs. quarto transi-
uit ignis: sed nō est in eo dñus.
quarto transiuit sibilus aure te
nuis & cū eo dñs. Et vidit He-
lias dñm & locuti sunt mutuo
deus & Helyas. Spūaliter. per
ꝓphetam istū qui dr videns no
tat prouidus xpianus q se mo

ritur cognosces semp mortem speculat: qr. n. termin⁹ mortis i cert⁹ ē. idcirco se sic disponit ad illā: ac si oi die sit ille terminus. Jō sic dispositū mors nō cōtur
Sta. bat. Unde Sen. epl'a. xij. Néo sit nrm quē ppe versetr termin⁹ Sic itaq formem⁹ aīum tanq ad extrema ventū sit. venietem nemo ilaris mortē suscipit: nisi qui se ad illā ꝯposuerit diu speculās. Igit in morte videb ventū superbie ꝯterentē hedificia ⁊ percutiētē oia: sed trāsiēs quasi fauilla: qr ibi nō est deus: videbis terremotū ire: sed non ē ibi deus: non. n. irascit p singulos. videbis ignē cupiditatis: sed nō est ibi de. qr supbo oculo ⁊ insaciabili corde cū hoc nō edebā. vt in. ps. Uidebis vltimo dulci loquij sibilū scē scripture: ⁊ ibi dns loquet salutaria monita. Sic ergo apte intuebit q̄ sit fugiēda ⁊ q̄ sūt sequēda: nec possunt mundi transitoria oculos mētis disgregare. Sed videbit ⁊ aspiciet apte q̄ pro obtinēda
Hie. glia debeāt adipisci. Unī Hiero. ad Cypria. Memento mortis tue ⁊ nō peccabis. Qui se contīnue cogitabit moritur ꝯtēnet p̄sentia ⁊ ad futura festinabit.

¶ De mundo.

A h Ec mutatio dextre excelsi. ps. lxxvi. Not. q̄ qn̄ aliq̄ opposito modo se mutuo respiciūt qd' est ad dexteram vni⁹ est ad sinistrā alterius. Spūaliter deus ⁊ mūdus sunt quodāmō opposita. Jō qd ē vni gratū alteri est odiosū. ⁊ qd vni placet: alteri displicet. vnde dns Mat. vi. Non potestis deo seruire ⁊ mamone. Igit filij mundi ⁊ dilecto res eius ponunt ad mūdi dexterā p cōsolatiōes eius p delectatiōes pñtes. Filij vo xpi. s. pauperes ⁊ humiles ad sinistrā p afflictionē ⁊ pnalitatē. sz fiet i vita sequēti dextere excelsi mutatio. Fig. Gen. Fig. xlviij: vbi legim⁹ q̄ positis duobus filijs Joseph corā israel vt eis bñdiceret ⁊ staret. Manases ad dexteram qr maior. Effraim tanq minor ad sinistraz. israel cācellatis manib⁹ posuit dexterā sup caput Effraiz. s. minoris: sinistrā vo sup caput manases. s. maioris. Et clamante Joseph nō cōuenit pr: qr hic ē pmogenitus. s. Manases rñdit israel. minor maior erit. spiritualiter. mūdus vt dictū ē ponit maiores ad dexterā. Pauperes vo ⁊ humiles ad sinistrā sed nō ita erit in futura vita. qn̄ . s. deus dextere sue veniet ꝯferre iustis. Tūc. n. eleuabit pauperes ⁊ electos de sinistra penalitatis ⁊ locabit eos ad dexterā ꝯsolatōis: ⁊ ibi magni fient. qn̄ vo peccatores ꝯsumata felicitate vite pñtis deiciet ad sinistraz tribulatiōis ⁊ deb. vnde recte

dr cp sinistraz posuit sup Manasem: qz positus fuerat ad dexterá. Manases interpretatur obliuio: et bñ denotat pctóres et diuites mundi huius q dei obliuiscunt in vita pñti. sed ipsi il lorúmet obliuiscunt in morte:

Aug. et ét deus illoz obliuiscet. Aug. in quodá sermone: hac aiaruer sione percipit peccator vt moriens obliuiscat sui: qui qzdiu vixit est oblit' dei. Effraim interptat crescés p qué denotantur pauperes paruuli et abiecti in vita presenti. sed tũc crescunt et apparebũt glíosi. Jõ in apocalipsi. Cũ btũs Jo. aspicet quosdam ornatos stola candida: et interrogaret q essent hi. Rñsum audiuit hi sũt q venerũt ex magna tribulatióe et c. De mũdi diuitibus et potétibus erit oppositũ: qz h recipiũt bona vt post modũ in supplicijs gemát. vn

Hie. de Hiero. in qdá epl'a. Difficile imo impossibile est: vt pñtibus quis et futuris fruat bonis vt et hic ventré et illic menté impleat: vt de delitijs ad delitias transeat. Et in hoc seculo pm' sit et in terra et in celo appareat gloriosus.

B m Utabis eos et mutabũt ps. ci. No. cp qdruplex est mutatióis spés. iiij. et v. phi. s. ad substantiá: ad qlitatem: ad quantitaté: et ad vbi. Ad substantiá dr generatio et corruptio. Ad qualitatez dicit alteratio. Ad quantitaté augmentum. Ad vbi dr sursũ et deorsuz antrorsũ et retrorsum: dextrorsum et sinistrorsũ. spũaliter has mutationes ptinue mund' iste facit. Nam prima mutatio est ad substantiaz: qz de natiuitate ad mortem que dr generatio et corruptio. s. nasci et mori. Job hõ natus de muliere et c. secũda est alteratio qz alterat hõ mille modis. Ber. in meditatióib'.

Ber. In hac valle lachrymarum est vita laboriosa: vita corruptibilis: vita amaritudie plena. hác humores tumidant: dolores exterminant: ardores exiccant et aera morbidant: esce inflant: ieiunium macerat: ioci soluunt et tristitie consumunt: sollicitudo coartat: securitas hebetat: senectus incuruat: infirmitas frangit: meror deprimit: hec Bern. Alia est mutatio ad quantitatem. Et hec respicit diuitias mũdi que augmentantur et diminuuntur sepe scdm dominium et reuolutiones fortune. vñ quidam philosophus. si bene inqt volumus dicere veritatem non propria sz mutuata vocare possumus qua habemus: quia cuz omnes in rota fortune volubilis militemus sepe de diuitijs i paupertatez mergimur improuise. Quarta est ad vbi mutatio

sursuz ⁊ deorsuz ⁊c. hec mutatio respicit dominia ⁊ ptátes. Naz videm⁹ ꝙ q primatuz tenebát i mūdo subdito demunt̄ ad miseriá: ⁊ q in dextera florebát pꝰ potētiá cadūt p tristitiá ad sinistrá ⁊ táto fortius conquassant̄: ꝗ̄to locus eoꝝ erat eminētioꝛ. Crisostomus super. ij. ca. Mat. sp n. grādis ptás maioꝛi timoꝛi sб iecta est. sicut. n. ramū arboꝛū i excelso positum ēt si leuis aura flauerit mouet sic ⁊ sublimes in culmine dignitatuz exн̄tes leui nūcij fama ꝯturbat humiles sicut in ꝯualle plerūqꝫ in trāquilitate cōsistūt. his ergo mutatōibus pulsat̄ miser hō in hoc mūdo. qui ꝓpter has penitꝰ fugiendus eēt. Figu. Geñ. xxxi. Cum Jacob seruiss3 Laban pro Rachel. vij. annis accepit lyam. videns igit̄ quā plures deceptiones in ipso dixit ei mutasti mihi mercedē meā. x. vicibꝰ ⁊ tollēs qd̄ suum erat. Jacob postqꝫ multo tpe moratꝰ est ⁊ pꝰ multas deceptiones receptas reuersus est ad terrā natiuitatis sue. Spūaliter. p Labā q dealbatō iterpretat̄ subaudi mundum q semp extrinsecus ꝓspera pbet ⁊ intꝰ amarioꝛ ē felle. mutat igitur nobis mercedez. x. vicibꝰ ⁊ cū credimꝰ Rachel. accipe que pulchra ⁊ dlectabilis est dat nobis Lyā que dr̄ laborioſa. Reuertendū ē ad terrā natiuitatis nr̄e. s. ad eternā vitā pp quaz remeati sumus i xp̄o. vbi pfectaz requiē inueniemus q̄ ettā supat oē bonū terrenū. vñ Aug. in li. de moribꝰ. eccle. Tāta ē pulchritudo iustitie tāta ē iocūditas lucis eterne hoc ē incōnumerabilis veritatis ⁊ sapie: vt ēt si ñ liceret in ea ampliꝰ manere nisi vnius diei hora pp hanc huius seculi innumerabiles āni vite pleni delitijs ⁊ ꝯfluentia bonoꝝ tēporalium recte meritoqꝫ contenerentur.

Cri. Fig.

t Ria sunt mihi difficilia puer. xxx. Si strenuus hō capū certaminis intrās pugnaturus ꝯ̄ ꝓpꝛios hostes semotos atqꝫ sepatos ineniret ita ꝙ posset ꝯ̄ illos successiue pugnar̄. forte illos facillime superaret. Sz cū simul ipsos inuenit cūctos ꝯiūctos: duꝝ est vincere. qꝛ dū pcutit vnum alij pūt eū ex latere repercutere ⁊ grauis vulnerar̄. Spūalr̄. Si fidelis xp̄i itrans spūale certamen hr̄et tm̄ pliariꝰ cū mūdo: tuncꝰ cognita arte pugnet illiꝰ caueret sibi ab ictibꝰ suis ⁊ cauēdo illuz superaret facil̄r: sed mūdus nō ꝗ̄ ē solus prelians sed ducit secuz carnē ⁊ diabolū: ⁊ hi tres simul ⁊ semel ꝯ̄ spūm pugnāt de hijs. Eccli. xxv. tres ingt species odiuit aia mea. pauperē supbum. diuitē mendacem. ⁊ senez fatuū ⁊ isensatū. post diabolus

C

est qui est oībus gratijs ꝑuatus
τ oibus creaturis pauperior. ſ3
eius ſupbia ſemꝑ creſcit q2 cu3
ſemper ſit ſic deiectus τ miſer in
elatōe ſūmū gradū tenet. Apo.
iij. Tu dicis q2 diues ſum ego τ
nulli⁹ egens τ neſcis q2 pauper
es τ nudus τ cecus. Secūdus
mūdus eſſe dī q2 diuitias oēs
ↄtinet. ſed oi mēdacio plen⁹ eſt
τ ↄ̄ ſeruos ſuos frauduléter in
cedit. Et graues ſici⁹ recipiūt ab
Caſ. eo q ſecū miſcet. vn̄ Caſſio. epi.
vi. Graue mun⁹ eſt vt fructu la
boris ſui fraudet induſtrioſus
τ cui d3 ꝑ ſedulitate ↄferri pre
miū diſpédiū patiat. τ malorū
oium ꝓbatur extremū: τ inde
quis cogat detriméta ſuſcipere.
vn̄ credebat auxilia ꝓuenire. h
n. homo a mūdo cótinue patit.
Tertius vero inimic⁹ eſt corpus
humanū: qd antiqui⁹ eſt ſpiritu
Sed oimoda iplet inſipiētia h
n. hoſtis táto forti⁹ fert ſpiritu3:
quáto dignoſcitur familiarior
inimicus. Jō ſūme caueri debet
Am. vn̄ Ambro. de offi. In caſſum ↄ̄
exteriores inimicos in cāpo bel
lū gerit: ſi inter ipſa vrbis me
nia hoſtis inſidians habeat. igi
tur tres hi predicti hoſtes bellū
ↄ̄ ſpūm gerunt cōtinue τ inter
dū illū ꝓſtrant vt oēs perdat vi
Fig. res. Fig. Job. ꝑmo. vbi legit φ
caldei fecerūt tres turmas τ in
uaſerūt camellos Job: tulerūt
φ illos τ pueros illos cuſtodiē
tes gladio percuſſerūt. Spūali
ter. caldei q interꝑtant captiuā
tes ſignificāt mūdū carné τ dia
bolū q frequēter captiuant ſpi
ritū in lege peccati. aſportāt ca
mellos. i. opera meritoria τ oc
cidūt pueros. ſ. puritaté affectō
nis q pri⁹ erāt vt redderét ſpiri
tū ꝓmptū ad bonū opus. Igit
cognoſcés ſe tales hoſtes habe
re: nō debet ſolus cápū intrare.
ſed dei debet ꝑſidiū inuocare. Et
tūc ei⁹ ſocietate ꝓtect⁹ ab incur
ſibus oium hoſtiū erit ſecurus.
ps. cxvij. Domin⁹ mecū τ ego ↄ̄
ſpiciam inimicos meos.

f Jlij tui ſicut nouelle oli
uar. ps. cxxvij. Inter
du3 ſunt vni⁹ pr̄is plu
res filij quor aliqui ↄ̄ legittimo
thoro nati. Alij vero ſunt nāles.
Oēs tamē paſcit τ gubernat τ ī
ictu ac veſtitu illis ꝓuidet. ſed ī
hereditaté pariter nō equātur.
Dat. n. pater aliquā particula3
naturalib⁹ filijs. ſ3 legittime na
tis totā ↄfert hereditaté. Volūt
n. iura φ ſic fiat eo φ dubitatur
de natiuitate eor. ſ. naturalium
an ſint vere filij putatiui patris.
Jō ne fraudēt filij legittimi pē
na hereditate τ deueniat ad ex
traneos ſic lex ordinauit. Spi
ritualr. celeſtis pr̄. ſ. xp̄s mltos
habet filios. q2 ta3 iuſtos φ̄ pec
catores regenerauit in ſangui
ne ſuo. ſed inter ipſos quidam
deuiantes a lege mandatoru3

q

eius fiūt spūs τ perdunt gratiam diuinam. adherent solum terre. que nō est vxor xpi. Isti igitur sunt filij mundi sed non christi. Istis non est promissa paterna hereditas: sed hic aliquam portionem in temporalibus bonis accipiūt. De talibus filijs ille diues fuit qui quottidie epulabatur splendide. Jō dictum fuit ei cum peteret aque gutam. Recepisti bona in vita tua: qꝛ portionem eius in terra receperat. Sꝫ paupereS τ abiecti quibus mundus hec negat omnia hi velut filij veri τ paternalem hereditatem expectant non hic sed in beata vita. ps. xxvj. Portio mea domine sit i terra viuentium. Figura. Geñ. xxv. Abraam dedit munera filijs concubinarum. sed Isaac filio vxoris legittimo dedit hereditatem. Spiritualiter. Abraaꝫ pater multarum gentium christū significat omniuꝫ patrem vt dictum est. filij vero concubinarū sunt filij vite pñtis τ diuitiaruꝫ mundi cum qbus ipse xps nullum contraxit matrimonium. Nō sunt igit̃ hi legittimi xpi filij sed solus Isaac qui interpretatur gaudiū seu risus: per quē notatur genus spiritualiū pauperū qbus iure hereditario debetur regnū celoruꝫ. vt habetur Matth. viij. quia ipsi sunt leticia τ exultatio patris q ait. Uos

Fig.

estis gaudiū meū. Unde Beda super illud Jacobi. Oē gaudiū existimate. τc. Sic ait. Ne indignemini inquit si mali in h mūdo floreāt τ vos patimini: qꝛ nō est xpiane religionis in mundo exaltari: sed deprimi. Mali nihil hñt in celo. vos nihil i mūdo. Sed spe illius boni ad qd tenditis quicquid in via cōtigerit gaudere debetis. Be

f Agite de medio babilonis. Hiere. lj. Propter duo cōsueuerūt homies loca relinquere. s. si ibi nimium affligunt̃. τ si de loco ad quē ire desiderāt multa felicia sperant. Spūaliter. hec duo debent nos excitare ad fugam vite presentis quia τ hic premit̃ varijs τ multis tribulationibus τ in vita futura multis speramus ꝯsolationibus perfrui. Greg. in quadā omel. mala que nos hic pmunt ad deū ire compellūt. Fig. Exo. xij. vbi legim⁹ ꝙ filij israel duabus ex causis festinabāt exiret Egyptū. Nā si egyptij cōpellebant eos exire diris afflictionibus τ ipsimet anhelabāt ad terrā pmissionis lac τ mel manantē. Spiritualiter. cōpellūt nos exire egyptū vite presentis habitatores. s. tribulationes afflictiones infirmitates dolores τ infinita veh que cōtinue nos infestant τ demum ipsa mors que neminem in egypto vite presen E Gre. Fig.

tis diu morari permittit vt testi
ficant qui nos pcesserunt. vnde
Pro Prosper in suis sententijs. Re
spice inqt teipsum qr mortalis
es ⁊ qr terra es ⁊ in terrã ibis.
Conspice eos qui cu3 similibus
fluxere splendoribus. vbi sunt
quas ambiebãt ciuiũ potestates
vbi insuperabiles oratores? vbi
qui conuenientius festa dispo
nebãt? vbi equorꝝ splendidi nu
tritores? vbi exercituu3 duces?
vbi satrape ⁊ tyranni? Nonne
omnia puluis ⁊ fauilla. Nõne
in paucis versibus eorum vite
memoria ẽ. Respice sepulchra
⁊ vide qs fuꝰ. qs dñs. qs diues
qs paup. discerne si potes victũ
a rege. fortem a debili. pulchrũ
a deformi, memor itaqꝫ nature
esto ⁊ ne extollaris aliquando.
memor autem eris si teipsũ re
spexeris. Nos igitur exemplu3
sumentes a nobis ipsis egyptũ
fugiamꝰ non expectantes vt sic
cogamur exire ⁊ quo vadamus
nescire. precessores repulit sic ⁊
nos cõpellet exire. Non facia
mus vt aliqui miseri ex populo
israel qui potius stare i egypto
appetebant ⁊ cepe ⁊ allea come
dere: qꝫ in terra promissionis la
cte ⁊ melle abundare. Nos ve
ro tales nequaqꝫ simus sed que
ramus terram nobis ꝓmissam
vbi abũdabimus omnibus bo
Ber nis. Ber. in quodam sermone
prouidi viri festinemus ad lo
cum tutiorem: ad agrum vberio
rem: ad pastum suauiorem: vt
habitemus sine metu: abunde
mus sine defectu: ⁊ sine fastidio
epulemur.

V Iriliter age ⁊ conforte
tur cor tuum. ps. xxvi. S
Periculosa res est val
de exercitum seu aciẽ ducerẽ ad
capiendã terrã vel ciuitatẽ ⁊ in
acie timidos seu pauidos habe
re. Nã quãdo sunt in acriori ne
cessitate relinquunt socios ⁊ fu
giunt. Et sic reliqui remanẽtes
subcũbunt sociorũ auxilio destĩ
tuti. Spiritualiter. xp̃s nos du
cit ad capiendã vitam eternam
quam nos op3 expugnare ꝯtra
vitia demonum q inde expulsi
fuerunt. Oportet igitur nos cu3
armis penitentie illam obtine
re. sed vere magnũ ẽ periculũ de
quibusdã qui incipiunt seq xp̃3
⁊ cu3 sunt in maiori necessitate
aliqbus mũdi delectationibꝰ in
uentis volũt xp̃m relinquere; ⁊
mũdo potius adherẽ. tales eni3
volẽtiũ benefacẽ itentionẽ ener
uãt. Fig. Numeri. xxij. vbi legi Fig.
mꝰ ꝙ cũ Moy. populu3 educe
ret ad terrã ꝓmissionis. ⁊ pue
nisset ad terrã Galaad filij gad
iuerunt ad ipm Moysẽ. di. Si
inuenimꝰ grãm in oculis tuis
da nobis hãc terrã i possessionem
hẽmꝰ. n. aialia ⁊ pecora multa ⁊
terra hec bona habet pascua. Tu
vero duc fratres meos ad terrã

quā daturus es eis τ nos dimitte. hic. Turbatus vero Moyses dixit. Quare vultis frangere vires fratrū vestrorū ne vadāt ad terrā quā dn̄s eis ꝓmisit nūquid fecerunt ita pr̄es vestri. Spūaliter. filij Gad denotant mūdi dilectores terrā τ terrena diligentes τ dei seruitiū respuētes. Nā Gad interp̄taꝛ abiciēs seruitutē. hn̄t. n. multa bruta τ bestialia desideria que i agro pe nitētie τ vie dei pascere nō pn̄t. pueniūt. n. ad terrā Galaad q̄ i terp̄taꝛ possessio aque: τ recte denotat hui⁹ mūdi ꝓsperitates τ rō est: qꝛ oīs aqua dū mare itrat amittit oēm dulcedinē τ efficiꝛ amarissima. Sic pn̄tis vite prosꝑitas que oīuꝫ virtutū exterminatrix est dulcedinē quādaꝫ p̄mo ꝯtinet sed ꝯsumato cursu suꝑ absinthiū amarescit. Unde

Cri. Crisosto. i. lib. curialium nug. Nouerca virtutuꝫ prosperitas beatulis suis applaudit vt noceat τ infelici successu sic in via fortunatos obsequiꝛ vt in fine ꝑniciē operetur. cū vinis suis ab initio ꝓpinans dulcia τ cū inebriati fuerint latale virus miscet. Et si qd deterius ē: quo spē suā clarescat amplius: eos stupentib⁹ oculis depressiorē infundit caliginē. hec Criso. Est ergo mūdus iste cuꝫ suis ꝓsperitatibus quedam labilis aque possessio cito transiens in suā dulcedinē. in sūmā ꝟtens amaritudinē. sed miseri filij Gad. s. mūdi hui⁹ amatores bruta ac bestialia dsideria secū portātes portionē ꝓpriā tn̄ in eadē possessione obtiere desiderāt: vt ibi voluptates brutales quas diximus valeant exercere: ꝟuitutē dī abiciūt nihil curātes de promissione celesti. Sed rn̄det mox. i. xp̄s q̄re frāgitis fratrū vestroꝝ vires: ac si dicat. Qūo creditis gaudē cū mūdo trāsitorio τ in futuro obtinere gliam. nō sic fecerūt pr̄es vestri. s. Apli. martyres: τ ceteri sancti qui nuditate paupertate τ diris ꝑuenti tribulationibus acqsierūt celū. Et tn̄ poterant si volebāt possessionē mūdi τ eius dē dlectationē dulci⁹ possidere.

Gre. in quadā omel. Ecce inqt mūdus qui diligitur fugit. Sācti vero ad quoꝝ tumbā consistimus florētē mundū mentis despectu calcauerūt. Erat vita lōga. Salus ꝯtinua opulētia i reb⁹ fecunditas in ꝓpagine tranquillitas in diuturna pace. τ tn̄ cū in seipso floreret iā in coruꝫ cordib⁹ mundus aruerat. Ecce iam mūdus in seipso aruit τ adhuc in nr̄is cordib⁹ floret: vbiqꝫ mors: vbi luctus vbiqꝫ dsolatio vndiqꝫ percutimur. vndiqꝫ amaritudie replemur. τ tn̄ ceca mēte ei⁹ amaritudies amam⁹ fugiētē seqmur labēti iherēs qꝛ labentē tenere nō possum⁹ cū ipso Gre

labimur. h Gre. Cōsiderem⁹ er
go fratres qꝛ illic nos Mor. i.
xp̄s conat̄ de hui⁹ mundi mole
stia ad celestē p̄rl'z ducere q ꝑꝑ
h voluit d̄ celo d̄scēdēs oēs mū
di molestias sustinē: ꝛ nulla dul
cia sentire. seq̄mur ergo, ꝛ nos
vestigia pedūz eius vt liberi ab
his penis securi perueniamus
Aug. ad celū. Aug. in quodā tracta.
Si xp̄s de celesti sede pro te de-
scendit. tu ꝑꝑ ip̄z fuge terrena.
Si dulcis ē mūdus: dulcior est
xp̄s. Sz dicis xp̄s est. n. deus ꝛ
homo. Ego autem fragilis ho-
mo: ꝛ ideo mihi mundus ama-
rus est. respondit Aug. transie-
runt iuuenes. trāsierunt senes.
transierunt pueri ꝛ puelle: ꝛ vi
am quaz ignorabas tibi certaz
fecerunt ꝛ facilem tibi esse ostē-
derunt: ꝛ ad hec tibi via amara
est. Ambula ergo securus; quia
post pugnaz sequitur palma vi
ctorie ꝛ corona. Et post mortez
vita ꝛ gloria sempiterna. Hec
Augustinus.

c Onfusum ē gaudium a
filijs hominuz. Joelis.
B i. magna quippe ē illoꝝ
confusio qui incepta sumptibus
ꝛ labore magis perficere neque
unt. Remanent. n. quodaz mo
do delusi atq̄ confusi in conspe
ctu omnium qui viderant eos.
Jō valde insipienter se gerunt
qui altiora se querūt. Spiritua
liter. hac confusione sepe homi
nes huius mundi decipulis cō-
fundūtur: agrediuntur. n. in vi
ta presenti quedam ardua ꝛ su-
per mundi facultates cupiētes
de lapide sanguinem elicere cō
tra naturam. cum nemo det qd̄
non habet. hoc enim temptant
qui in hoc mundo putāt requi-
em inuenire quaz mundus nul
latenus continet. Laborant. n.
die noctuq̄ in mari ꝛ in terra: i
fame ꝛ siti frigore ꝛ calore ꝛ in-
numeris periculis erga congre
gationē mundialiuz reruz. Et
cōtexerunt velut aranea telam
ventus improuisus vno ictu di
rumpit quicquid fuerat multo
labore cōtextum. quoniam cū
putat homo in suis diu congre
gat diuitijs gaudere: mentien-
te sibi fortuna subito his priua
tur aut infirmitate cruciat̄: aut
festina morte preuentus totali-
ter exterminatur. vnde Innocē In.
tius de vilitate conditionis hu-
mane. Super inquit humane
letitie tristitia repentina succe-
dit ꝛ quod incipit a gaudio desi
nit in merorem. mūdana quip
pe felicitas multis est amaritu
dinibus respersa. Nouit ille q
dixit. Risus dolori miscetur ꝛ
extrema gaudij luct⁹ occupat.
Figu. Gene. xi. vbi legimus ꝙ Fig.
post obitum Noe venerunt ho-
mines vt edificarent turriz que
attingeret vsque ad celum cupi
entes ꝑ illā mūdū supare. sz lin

gua que prius vna erat cōfusa est:⁊ in multa diuisa dogmata: qr̄ nō valuerūt turriꝫ perficere. Naꝫ cum artifex lignum petebat alius dabat lapidem. Et ex hoc locus iste vocat᷑ ē babel.i. cōfusio. Spūaliter. Noe q iterpretatur reqes denotat diuinaꝫ grām. Ipsa.n. est que requiem menti humane siue cōscie p̄stat hac igitur grā in hoib᷑ mortua statim cōuenitur ad edificatōis studium. vt errigatur turris superbie per multiplicationeꝫ diuitiarum pp̄ quas gloria putatur ⁊ requies. O si posseꝫ inquit hō cumulare tm̄ tehsaurū vt super excelereꝫ diuitijs ꝯuicinos tunc essem gloriosus: tunc gauderéꝫ. tunc subicerent alij ⁊ essē cūctis honoratior. Et sic miser supra vires humanas ambiens laborās expectat cumular̄ ⁊ applicare florenos florenis vt perficiat qd̄ inscipienter p̄sumitur. sed vide qr ꝯfunduntur lingue ⁊ vna sua cogitatio diuiditur in contraria. vn̄ cum aliquando q̄rat diuitias sibi. fortuna paupꝫtatē p̄bet. Cum vero postulat sanitatē: hūores langore sibi grauissimuꝫ subministrant. cū optat vitā diuturnaꝫ mors subdita illuꝫ morsu deuorat repētino. Ec-
Aug. ce igit̄ lingua artificū quot modis diuidit̄. vn̄ Augusti. i li. cōfes. O ingt amatores mūdi cui᷑ rei grā militatis. Maior ne eē poterit spes vr̄a in mūdo q̄ꝫ vt amici mundi sit. Ille quid nisi fragile plenuꝫ p̄iculis: ⁊ p quot pericula peruenit̄ ad maius p̄iculum. pereant hec oia dimittamus hec vana ꝯferam᷑ nos ad solā inquisitionem eorūꝫ que finem nō habēt vita hec est mors incerta: subdito obrepit᷑ ⁊ post hec negligentie suplicia luēda.

¶ De oratione.

Reperatiōeꝫ cordis eorum audiuit auris tua. Ps. x. Not. q̄ citharista preparat citharā suam ⁊ moderat eam prius q̄ꝫ citharizet corā magno dn̄o. ⁊ tunc itrat ad pulsandum. Turpē enim melodiaꝫ ⁊ diformē faceret nisi prius moderata esset. Spūaliter. volens pulsare an̄ dn̄m per orōnē pri᷑ dꝫ cor suū moderare ⁊ disponere ad qetē trāqlitat̄ ⁊ pacis facere q̄ intētio intrinseca bn̄ correspōdeat v̄bis exteriorib᷑ i orōne ꝓlatis. Sic.n. cor ornatū v̄tute charitat̄ ⁊ patientie psallēs corā dn̄o cito exaudit̄: Figu. iij. Reg. viij. Salomō. pri᷑ disposuit tēplū ⁊ prepauit illō ceteris ornament̄. Et postmodū ip̄ꝫ intrās ad ornādum obtiuit a dn̄o suas petitōes. Spūalr̄. salomō interp̄tat̄ pacificās mētē ⁊ denotat fidelē cupiētē p̄ denotā orōnē a deo obtinere grāꝫ. quā pri᷑ aduers᷑ eū hꝫ aliqd dꝫ pacificar̄ necesse ē semp h̄re. s. satisfactionē ꝓximiorꝫ sp̄ preparare vt si qs memorē ali᷑ petendo indulgē-

p A Fig.

tiá vel si meror vel dolor i ipso ẽ q recepit iiuriá dʒ talẽ errores indulgẽdo pacificare ⁊ delere ꝺ ꝓprio corde. vt alteri debitũ di mittẽdo suoꝝ debitoꝝ idulgẽtiá ineniat. sic igr̃ dʒ cor nr̃m preparari si volum⁹ exaudiri. Ecclĩ. xviij. anͣ orationem prepara aiam tuá ⁊ noli eẽ hõ q̃si quitẽ tat deuʒ. Temptant. n. deũ qui si ne dispositione cordis per orationem pulsát deũ. Lõge pl⁹ va let cordis deuotio q̃ ofo ⁊ oris
Isi. locutio. vñ Isidor. de sũmo bo no. Quid ꝓdest strepitus labio rum vbi cor mutũ est. Sicut. n. vox sine modulatione est quasi vox porcor: sic oratio sine deuo tio ne est quasi mugitus bouuʒ. Oratio cordis nõ est labiorum. Nẽpe. n. deprecãtis cor aspici de us nõ ꝟba orantis. Melius est cum silentio orare cordis si ne sono vocis q̃ solis verbis si ne intuitu mẽtis. hec Isidorus.
B S Acrificiũ deo est solẽne. i. Reg. xx. In domo ma gni ꝑncipis deforme essʒ rẽ monstruosaʒ videre. ⁊ est rõ. q a affectio humana dicitur esse circa delectamẽta: ⁊ delectabile nõ est nisi indebite ꝓportionatis rebus. Ideo cũ offertur aial diminutũ vel insolita deformitate cõpositum abhorretur a videntibus ⁊ vocatur mõstrum ⁊ tanto horribili⁹ in nobili domo appareret q̃to omnia ibi debent inueniri decora. Spiritualiter. Orantes deũ sine deuotione deo exhibent mõstra deformia qꝛ de ratiõe nãe animalis est hr̃e vnũ caput ⁊ pedes ꝭm debitam eius spẽm sic de ratione orationis est cum verbis cordis deuotionem habere. Si. n. verba dirriguntur ad deum ⁊ cor ⁊ affectio figã tur ad terrena: Nõne mõstruosa est talis oratio. Jõ in figura. Fig.
Exo. xij. preceptum fuit offerri domino agnuʒ anniculum sine macula hoc est sine diminutiõe membrorũ. Spiritualiter. per agnuʒ sacrificij sine immolationis notatur sacrificium orationis. vbi requiritur agnus candid⁹ ⁊ sine macula mortalis peccati. vnde sequitur q̃ debeat esse anniculus qꝛ reuocatus spũ ⁊ mente atq̃ quodámodo renat⁹ per aquam lachrymarum. Iteʒ sine diminutione mẽbrorũ qꝛ cum oramus deum homo debʒ versari in corde qd̃ prefertur in ore alter esset mõstruosa nostra oro. Et qd̃ est ꝑncipale ipsi⁹. s. cor trucarem⁹ ab eo. Ná ꝑ sap. xp̃s ait. Prebe mihi fili cor tuum. Et si oro nr̃a ꝺbeat deo placere ⁊ vt acceptũ sacrificiũ ipsaʒ recipere petam⁹ quod iustũ ⁊ ꝺbitũ est. ⁊ si secus peteremus talis oratio poti⁹ nobis impetraret tormentũ. Crisostomus sup Cris. Mat. Colonus ingt dei ꝯsiliuʒ dyaboli nõ requirit. colon⁹ autẽ

diabolū: et si consiliū dei requirit
nō inuenit. vnde fur orat vt pro-
speret in furto: et fornicator sibi
crucis signū facit vt nō compre-
hendatur: sed tanto citius capitur:
quia nescit diuina iustitia patro-
cinium prestare criminibus.
C In mediatione mea ex-
ardescet ignis. ps. xxx
viij. Nō redolent aro-
mata nisi igne succensa vt patet de
incenso. Nam integrū repositū
nullum dat odorem. sup ignem
vo positum fumus eius ascēdens
dat odorem suū et domus illo re-
pletur. spūaliter. orō compara
tur aromaticis rebus. rō est. quia
sicut corpora humana aromati
cis rebus cōdita cōseruantur a cor
ruptione: sic aīa sanctis orōni-
bus dedita reseruatur a peccato.
Nam quēadmodū aromatico
odore fugantur vermes: sic de-
uota oratione diabolice sugge
stiones pelluntur. Unde Isidor.
de sūmo bono. Hoc est inquit re
medium eius qui vitiorum tenta-
mentis estuat vt quotiēs quoli
bet modo tangitur: totiens orōnē
fundat: quia frequens oratio im-
pugnationē vitiorum extinguit:
verum est quod vt orō nostra odorem
suauem reddat requiritur ignis
Fig. charitatis. Figura. nume. xvi.
vbi preceptum fuerat tolere tur
ribulum et austo igne de altari
mitti incensum desuper. spūalr
per turribulum notatur cor hūa-
num. Ignis autē qui accipitur
de altari est charitas que debet
recipi per imitationem de cruce
Christi: ibi namque ignis delecta
tionis accensus fuit quod nūquam ex-
tingui potuit. si ergo volumus
nostram orōnem odorem aro-
maticū effundere: et velut icen-
sum dignum in cōspectu dei diri
gi: accenso igne de altari huius i
corde nostro dn̄m adoremus.
Jubilantes christo salutari no
stro. Et tunc odore eius fuga-
bit vermes infernales sanabit
aīam a culpe corruptela: faciet
nos deo et angelis familiares
amicos. Aug. in ser. xl. Oratio Aug
est aīe sācte presidiū angelo bo
no solatium: diabolo supplici-
um: deo gratū obsequiū: et per-
fecte religionis tota laus: per cū
cta secula spes certa sanitas in
corrupta. hec Augu. Uerūtamē
quia plures ignē sanctū istum ex
tingui permittūt a pluuia deli-
tiarū mundi et corporaliū dele-
ctationū: et tūc nullus odor ex
illorum orōnibus exhauritur.
Idcirco nulla talium petitio ex
auditur: imo tanto lōgiores a di-
uina grā fiant quāto se a medi-
tatione pfecte xpi charitatis et
dulcedinis, pro bono cōicabili e-
longarūt. Unde Orige. super. ix. Orl.
Leuit. Infelix inquit aīa cuius
fidei ignis extinguitur et refrige-
scit charitatis calor: ad quā cum
venerit celestis pontifex querens

ab ea ignitos & ardentes carbones super quos incensum offerat patri inueniet i ea frigidos cineres & aridas fauillas: & subdit. Tales sunt homines q subtrahunt se & longe faciunt a vbo dei.

D Gladius meus deuorabit carnes. Deut. xxxij g multũ prodest bene scire gladium ducere debentibus pliari. Nã in tali actu ẽt debilior superat fortiorẽ. obseruet .n. pliator industrius tps & locũ qñ possit & debeat cõmodius gladio pcutere inimicum sine ppria lesione. spũaliter. gladius est deuota oratio: qr sicut gladij nuditate ostensa timent hostes: sic ozone corã deo fusa pterrentur

Aug. demones. Unde Aug. oratio ẽ aie sancte presidiũ diabolo supliciũ: vt dictuz est in pcedenti sermone. pdest .n. multũ si homo bene sciat oratiõe vti & debite tps & locuz obseruare. tũc .n. superabit fortiores & coronam

Fig. obtinebit victorie. Figu. iudic. iij. vbi legimus q cũ Eglõ rex moab multuz filios israel affligeret exigẽs ab eis tributa grauia: surrexit Aioth qui vtebat in prelio sinistra p dextra: & fecit sibi sicã .i. gladiũ ancipitem quem ponẽs sibi ad dexteram partẽ subter fagũ ingressus est ad regem. Et dũ esset solus cuz solo percussit illum & occidit: & postmodũ ducẽs filios isrl sup moabitas: interfecit ex eis tria milia viroꝝ & alios cõuertit in fugam. spiritualiter. eglon interpretat rotatus: & pprie dnotat corpus humanũ: q qttuor humoribus rotat & ducit versus mortẽ. Et sciendu3 q duo velocissimi equi idesinẽter currentes trahũt currũ istũ .s. dies & nox. Ideo qd est in tpe antiqtur & morit. Igit cũ iste Eglon .i. corpus humanũ ptãtẽ accipit sup filios israel .i. sup virtutes aie: exigit ab eis tributa durissima: & ẽt mortifera: qr illam introducit ad tributuz peccati: cuius stipendiũ est mors. Unde scriptũ est. Aia que peccauerit ipsa morieť. Duci .n. moabite prestãt obsequiũ: qr demones humano fauẽt corpori. & p suas prauas suggestiões exhibẽt presidiũ vt fortius militet: contra spũm exhibẽdo superfluas delectatiões qs spũs neqq3 pcedẽ. s3 Aioth &c. Aioth interptat laus: & denotat hoie3 interiore3: & spũm qui nouit deum laudare tam in psperis q i aduersis: & hoc est scire vti sinistra pro dextra: hic igitur facit sibi gladiũ vtrobiq3 incidentẽ quãdo orat p amicis & inimicis: hic intrat solus cum solo quando sine tumultu & extra turbas gẽtium orationẽ sua fundit. Certat .n. cõtra diabolũ seu contra

hostem suum.s.corpus tm̄.nec
pōt tunc ipsum ledere cum sic
cerat oculte: eo ꝙ n̄ querit mū
di favorē ⁊ humanas laudes.
Nemo igitur tunc pōt.inimico
suo prestare presidiū cū sic pu-
gnat.Acuit igit̄ gladiū suū ad
petram.s.oōnem dirigens ad
xp̄m de quo dr̄:petra autē erat
xp̄s.occidit corpus ⁊ ꝓstrat vi
res eius.Et tunc moriunt̄ tria
milia moabitaꝝ:qꝛ tria illa ma
la mundū replentia peremit.s.
ꝯcupiscentiā carnis:cōcupiscē
tiam oculoꝝ:⁊ superbiam vite:
quorū quodlibet mille modis
novit spūm infestare: ⁊ sic obti
netur victoria oōnis subsidio.
Isi. Isido.de sum.bo.hoc est reme
dium eius q̄ tentamētis vitio-
rum estuat vt quotiēs quolibꝫ
mō tangit̄ totiens oōnem fun
dat:qꝛ frequēs oīo impugna-
tionē vitioꝝ extinguit.

Ascendit pandens iter
ante eos.Mich.ij.ne-
mo pōt vltra facultatē
sibi nāliter prestitā agere nisi i-
strumēto debito sit coadiutus.
Nam cū hō gravis sit nequa-
q̄ꝫ posset ascendere nisi median
tibus scalis lꝫ bene dscēderet si
ne adminiculo: qꝛ oē grave tē
dit ad centrū.Spūaliter.super
facultatē nostrā est celum ascen
dere ꝓpter gravedinē natā con
cupiscentie que nos trahit sem

per ad infima.Ad illa.n.facili-
ter inclinamur sine aliquo ad
miniculo.proni eniꝫ sumus ad
peccatū.Ideo.ps̄.xxxi.Sicut
onus grave gravate sūt super
me.Necesse est ergo si volumus
celū cōscēdere nos hr̄e debitum
instr̄m quo elevemus nos sup
nos.Et p̄ qđ ascēdamus velut
p̄ scalam:hmōi instrumētū sive
scala est vera oīo.rō est.qꝛ sicut
per scalam domū ascendimꝰ in-
trantes ⁊ descēdimus exeūtes.
Sic per verā orationē deo inno
tescūt nr̄e necessarie petitiōes:⁊
inde descendūt ad nos divie cō
solationes.Figur.Geñ.xxviij. Fig.
Jacob vidit scalā de terra attin
gentē ad celū:⁊ dn̄m in sumita
te scale vt narrat magr̄ dicentē
ad Jacob.ego ero custos tuus
in itinere:⁊ dabo tibi terrā hāc
Itaqꝫ vidit angelos ascēdere ⁊
descēdere.Dicit Josephꝰ ꝙ vi-
dit figuras honestas hūanas.
Surgēs Jacob fudit oleū sup
lapidē di.Deus erat hic ⁊ ego
nesciebā.Est.n.hic domus dei
⁊ porta celi.Spūaliter.p̄ scalā
hanc subaudi oōnē que si devo
ta ⁊ debita est ⁊ bonis operibus
coadiuta:statim p̄ eā angeli dei
ascendētes exhibēt deo nr̄as pe
titiones nobis eius gratiam re
portantes.Thob.xij.Dixit ra-
phael angelus ad Thobiā.bo-
na est oratio cum ieiunio.Cuꝫ
inquit orabas ⁊ derelinquebas

prandium: ⁊ abscõdebas mor-
tuos: per dié ⁊ nocté sepeliebas
ego obtuli orationé tuá domino
Et sequit. Et misit me dñus vt
curarem te. Sed nota ꝙ petitõ
nes nostre debẽt esse honeste et
humane. Non. n. honesta esset
petitio vt tu petas ꝙ ipse alteri
negas: nec esset congruũ ab eo
qué tu odis postulare seruitiũ.
Ideo duo dꝫ obseruare princi-
paliter ille qui orationé quam
deo dirigit cupit exaudiri. s. ꝙ
deo adhereat: ⁊ in se delinquen
tibus corde puro offensiões di
mittat. alias nr̃a oõ frustra fie
Isi. ret. Unde Isido. de su. bo. Duo
bus modis oõ impedit ne im
petrare quisqꝫ valeat postulata
hoc est si aut hic mala cõmittit:
aut si delinquenti sibi debitũ nõ
remittit. Jacob igit qui interp
tatur luctator: qui fugiebat a fa
cie furoris Esau primogeniti.
denotat xp̃i fidelé qui fugit a fa
cie diaboli pri⁹ creati ne ab eo
peccati gladio feriat. protegit
igitur oõne quá deo deuote fũ-
dit: qꝛ dñs statim ei spopõdit.
Custodiá p viá presenté. Ego i
qt dñs custos ero tui in hoc iti
nere: ⁊ hoc precipue vt est dic-
tum si honesta petat. Et que no
stre humanitati subsidiũ pstent
nõ ad tpalia obtinenda: sed ad
celestia possidẽda. Unde Pro
Pro sper in suis sentẽtijs. Fideliter
inquit supplicas deo pro necel-
sitatibus vite huius aliquãdo
misericorditer non exauditur.
Quid. n. infirmo sit vtile magis
nouit medicus ꝙ̃ egrotus. Se
quitur. Surgens Jacob fudit
oleũ sup lapidem qꝛ vera oõ nõ
consistit in locutionibus tñ. sꝫ
i lachrymis deuotis a corde ex
peccatorum amaritudine pro-
cedentibus. Greg. xxxiij. mo- Gre.
ral. veraciter orare est amaros
in compunctiõe gemitus ⁊ nõ
composita verba resonare.

¶ De passiõe xp̃i.

Currus israel. ⁊ auriga A
eius. quarto Regꝫ se
cundo. Magnũ est re
frigerium: magnaqꝫ securitas:
hominem viatorem iuxta tor-
rentes ⁊ fluuios currum inue-
nire: vel prope se habere. Nam
de tali passu exeunt boues et
equi: quem homo pedes non
posset exire. Et si exiret aliquã
do malefieret. Nota enim la
borat homo in curru: ⁊ tamen
semper graditur. Potest etiaꝫ
pensare protegitur a superiori
pluuia ⁊ multas currus itine-
rantibus prestat cõmoditates.
Spiritualiter: per currũ qui
trahitur quattuor rotis: subau
di crucem ⁊ passionem christi
quam traxerunt quattuor pfe
ctissime virtutes. Nã due pme
rote trahentes xp̃m ad crucem
fuerunt charitas ⁊ obedientia.

de prima. Apostolus ad Ephe. ij. Propter nimiã charitatẽ q̃ dilexit nos deus misit filiũ suũ ꝛc. De scda. Idem ad Philippẽ. secũdo. Christus factus est obediens vsq₃ ad mortẽ ꝛc. Secũde due rote trahentes ꝛ seq̃ntes fuerũt patientia ꝛ hũilitas. de prima. Isa. liij. Quasi agnꝰ coram tondẽte obmutescet ꝛ ñ aperiet os suũ. De secũda ipse dicit. Mat. xi. Mitis sũ ꝛ humilis corde. Igit̃ nos q sumus viatores quibꝰ obuiant frequẽter periculosa tentationũ flumina quos sepe lubrica ac pestifera pluuia atq₃ grando malarũ cogitationũ inuadit stare debemus iuxta currũ: ꝛ cum sentimus tentationũ insultũ curruʒ hunc ascendamus. Fig. iij. reg. xviij. vbi legimꝰ ꝙ Helias iussit Acab iungere curruʒ eqs vt super illũ veniret i Jezabel ne occuparet̃ a pluuia: eo ꝙ celos vidit contenebratos qđ erat signũ future pluuie. spũalit̃. con tenebrant̃ celi. i. aie vires quãdo vapores turpiũ cogitationũ de corde ascendũt ꝛ resoluunt̃ interdũ in pestem validã cõsensus ꝛ operis suadẽte diabolo. Igit̃ ne huius pluuia nos occupet currũ iungamus. Eq. n. amor ꝛ timor sunt. Ascẽdamꝰ igitur iubente xp̄o currũ. s. tollentes crucem sequamur ipsuʒ quousq₃ sumus in Jezabel qui fluxus sanguinis interp̄tat̃. nõ deficiamꝰ ꝯtemplari eiꝰ passionẽ a p̄ncipio vsq₃ ad mortem: ꝛ effusionẽ totius sanguinis eiꝰ ꝛ ꝛ nũc saluabimur. Tãta. n. ẽ ꝓtectio huius sanguinis ꝙ nẽo ledi põt ab eodẽ ꝓtectꝰ. Idcirco ad ipsã oẽs refugiũ hñt qui saluabunt̃. Vñ Leo papa i ser. ieiunij. vij. mẽsis. Effusio ꝓ iniustis iusti sanguinis tã potens fuit ad premiũ: tã diues ad p̄cium: vt si vniuersitas captiuorũ in redẽptõe suũ crederẽt nullũ tyrãnica vincula retinerent. Fig.

Vidi dñm facie ad faciẽ ꝛ salua facta est anima mea. Geñ. xxxij. secundũ recompensatiuã iustitiã ille qui videt principem in prelio: ꝛ nõ terga vertit sed sequit̃ ipʒ: debet obtenta victoria multum exaltari. Unde Augusti. in ser. dignum ꝛ congruuʒ est fratres carissimi ꝛc. Qui inquit sũt socij contumelie debent participes esse glorie. spũaliter. Christus filius dei intrauit campũ ꝓ nobis certaminis salutꝫ nr̃e. Isa. lviij. Ego inq̃t ꝓpugnator sum ad saluanduʒ. debemꝰ igit̃ aspicere ipsum ꝛ nõ terga vertere si volumus vt sua p̄mia nobis largiat̃. Figur. iiij. Reg. ij. Cum Helias deberet assumi đ mundo dixit Helyseo. Pete a me quod vis anteq₃ tollar a te. ꝛ petiuit Helyseus dicens

Leo

B

Aug

Fig.

fiat spũs tu⁹ duplex in me. qui
respondit rẽ difficilẽ postulasti.
Sed si me poteris videre quan
do ascẽdã fiet tibi. Et tũc appa
ruit currus igneus. Et ascẽdit
currũ Helyas. quẽ vidẽs He-
lyseus clamabat dĩ. Pater mi
pater mi Currus Israel ⁊ auri
ga eius. Et sic quod postulauit
obtinuit. Spiritualr̃. per Hely
am qui interp̃tat̃ deus meus si-
gnificatur xp̃s qui nr̃ est spũali
copula incarnatiõis. per Hely
seũ subaudi vnũquẽq; fidelẽ di
scipulũ xp̃i. ⁊ disciplinã ei⁹ do-
ctrĩe querẽtẽ. Dicit igitur xp̃s
vnicuiq; fideliũ: postula a me ⁊
dabo tibi. Aperi os tuũ ⁊ ego i-
plebo illđ añq; tollar a te. Sb-
audi xp̃iane ꝙ consumato vite
p̃ñtis tp̃e xp̃s tolletur a te q̃tũ
ad effectũ donoꝝ. ⁊ nisi impetra
ueris i hac vita gr̃am: in alia re
peries bullã gr̃arum. Petẽ er-
go õbemus duplicẽ spũm ei⁹. i.
duplex donũ hoc est gr̃am in p̃
senti ⁊ gl̃iam in futuro. s; dicet
tibi. Rẽ difficilez postulasti. qn-
imo impossibilez ⁊ supra vires
nr̃as facilẽ tamẽ ex parte donã
tur. Sed dicit si me potes vide
re in curru igneo. i. si me potes
videre in cruce: si videas q̃ pas-
sus sum ꝓpter ignẽ charitatis
in ligno seu curru crucis obti-
nebis qđ petis dũmodo ꝙ pas-
sus suz in corpore intuearis mẽ
te. Cõtẽplemur ergo misericor
die ⁊ charitatis ignẽ ⁊ accenso
corde nostro leue erit obtinere
quod petitur. Cassi. Magister Cas.
ingt misericordia dei. vt dñs mũ
di acciperet formã serui. panis
exuriret: fons viuus sitiret: lux
obscuraretur. virtus infirmare
tur. vita moreretur. Redẽptor
vẽderetur vt hõ viuificaret. vbi
ergo p̃nceps tãta afflictiõe plã-
gebat. Quis illo flẽte nõ fleret?
qs eo dolẽte non doleret vel gẽ
meret qñ ꝓ gẽmato dyadema-
te rex crucẽ gestabat in capite.
Paratus sum ⁊ non sum
p turbat⁹ vt custodiã man C
data tua. ps. cxviij. qui-
cunq; hõ rẽ difficilem. ⁊ arduã
aliquando aggrediatur: tamen
si confortat̃ a suo superiore si ar
metur pietate inferiorũ oblitus
periculis viriliter se ingerit. vi-
demus exemplũ in animalib⁹.
Canis excitatus a dño suo for-
tiorẽ se inuadit. Gallina ẽt pro
pullis suis cuz oĩbus pugnat.
Spiritualiter. licet passio xp̃i
fuerit horribilis ad cogitandũ
nẽ dum ad sustinendum: insti-
gatus tamen a patre quo mior
est secundũ humanitatem de q̃
sermo est. Et compatiens pul-
lis idest filijs suis captiuis viri
riliter aggressus est eam. Figu- Fig.
ra. Exodi. iiij. vbi dominus vo-
lens educere populũ suum de
manu Pharaõis vocauit moy
sem. ⁊ dixit ei. Quid est quod

habes in manu tua? Qui respõdit virgã. Et dñs ad illũ. proice illam in terrã. qui fecit. et versa est virga in colubrem. et timēs Moy. voluit fugere. Sed excitante ac confortante et precipiēte domino ipsam reaccepit et in illa percussit egyptũ et Pharaonem. Spiritualiter. per Moysez qui solus fuit assumptus ex aquis in quibus hebreoꝝ pueri submergebãtur: notatur xps qui solus exceptus fuit ab vnda peccati per naturam sed virgo per gratiã sub qua tã magni q̃ parui periclitabantur. volens igitur deus pater populum suũ humanum de manu Pharaonis idest diaboli et de tenebroso egypto inferni eripere vocauit ipsum dicens. Quid est qd habeo pre manib⁹? Quid descendisti agere in mũdo? Et respõdit xps virga est ac si dicat. Crucis suppliciũ est qd nũc cogito. Et pã ad illũ proiice ṽgã corã oculis tuis. i. considera que pati te oportet. Et versa est virga in colubrẽ. qui serpēs est varioꝛũ colorum ac diuersorum qui dum Christus oraret in orto et mediteretur supra salutẽ nostrã ostēsa sunt sibi tormentorum diuersa genera que in cruce pati debebat: et tunc timens fugere satagebat qñ ait. Pater omnia possibilia sunt tibi. Transeat a me calix iste. etc. Et factus est i agonia vt sudor eius essent gutte sãguinis. Sed tunc a domino cõfortatus et suorum captiuorum pietate deductus ait. Non sicut ego volo idest non carnis infirmitas petit: sed prõptitudo spiritus desiderat pater fiat voluntas tua. Et tũc virga crucis apprehensa percussit infernum et diabolum multipliciter vulnerauit captiuos suos de carcere liberauit. et sine confusione sui sic de hostibus suis feliciter triũphauit vnde Cassiodorus. super illo. Psalmo. Obumbrasti super caput meum in die belli. In die inquit crucifixionis sue sic obumbratus atqꝫ defensus est xps: vt nec animus eius ꝯfusionẽ aliquã pateretur: nec caro ipsius corruptionis iniuriã sustineret: vnde bene diffinita est passio dñi dies belli: quãdo scilicet diabolo victo iferno rum claustra dirupta sunt et captiui liberati sunt. Cas.

Quare ergo rubrũ est vestimentũ tuũ. Isa. lxiij. Videntes rem penitus insolitam euenire cãm penit⁹ nescientes in magnam incidũt admirationem nec quietatur humane mẽtis acies: donec peruẽtum fuerit ad cognitionem cause. Idcirco aspicientes philosophi solis eclipsim admirati sũt valde: sꝫ post admirationẽ phi-

losophantes viderunt ꝙ causa
huius eclipsis fuerat interposi
tio lune inter terrā ⁊ solē. spūa
liter. Nulla res tā insolita ⁊ tam
stupenda in mūdo vnq̄ȝ fuit q̄ȝ
ꝙ dei filius in mundo visus es-
set cū hominibus conuersari i
terra capi: pati: ⁊ morte turpissi
ma cōdēnari. Idcirco ꝓphete i
spiritu sancto prophetātes ad-
mirati sunt interrogātes ⁊ scru
tantes cām. Reperierūt ꝙ erat
interpositio lune. i. assūptio car
nis humane in qua voluit salu
tē nr̄am operari. hec. n. eclipsa-
bat diuinitatis radios. i. poten
tie maiestatē ne ab hoibus vide
ref. ꝓbebat tm̄ mortalitatem ⁊
infirmitatem exterius Isay. i.
Omne caput languidū ⁊ omne
cor merēs a planta pedis vsq̄ȝ
ad verticeȝ nō est in eo sanitas.
Sed quia talibus armis decel-
bat eum muniri vt conteret ca-
put draconis ⁊ caudam idest vt
peccatum originale deleret ⁊
contra carnalia fidelibus vires
prestaret. Ideo iterrogatus re-
spondet. Ego iquit qui loquor
iustitiam ⁊ ꝓpugnator suȝ ad
saluandum. Addens etiam vl-
terius. Ego torcular calcaui so
lus ⁊ ex omnibus non fuit vir
mecum: vestimenta mea inqui-
naui scilicet sanguine meo. Fi-
Fig. gura. Genesis. xxxiij. vbi legi-
mus ꝙ vendito Joseph a fratri
bus suis acceperunt tunicā ip-
sius ⁊ laceratam gladijs ⁊ inuo
lutam in sanguine ediderunt a
vni persone que obtulit eaȝ pa
tri ⁊ eidem illam ostendens pa
ter ait. Fera pessima deuorauit
filium meuȝ Joseph. Spiritua
liter. vendito christo a discipu-
lo ⁊ empto ab egyptijs hoc ē a
iudeis tenebrosis tunicam eius
scilicet carnem eius ⁊ lacera-
tum clauis ⁊ lancea postquam
in cruore proprio intinxerunt
deposito vltimo de cruce dede-
runt eam in manibus beate v-
ginis que versus celū clamans
dicebat. O excelse israel. O ce-
lestis Dauid. O pater mi̇̄sericor
die ⁊ clementie. Uide ⁊ obser-
ua si hec ē tunica filij tui an nō?
Uide si hec est tunica quaȝ Ra
chel fecerat filio suo Joseph.
Uide summe deus si caro chri-
sti est quam ego obumbrante
spiritu sancto nunciante Ga-
briele archangelo concepi. Uol
uebat intra se hanc unicam v-
go Maria a capite vsq̄ȝ ad pe-
dem videbat caput spinosum
os felle pollutum: oculos liuo-
ribus plenos. manus ac pedes
perforatos: latus apertum: to-
tum corpus cruentatum. ⁊ cuȝ
lachrymis verba gemittibus
plena dirigebat christum di-
cens. Quare fili mi sic rubrum
est vestimentum tuum? Uox

igitur illi⁹ sonabat in rama plorans filiū suū. sepe repetēs p̄stinam interrogationē an eēt illa tunica filij sui Joseph. Et rn̄dit pater. fera pessima inuidia deuorauit filiū meū. Sapi. ij. dixert impij apd̄ semetipsos n̄ recte iudicātes. venite circūueniamus virum iustū ⁊c. Et in fine cāz p̄dictam. s. inuidiā di. Et errauerūt q̄z excecauit eos malitia eorū. Et subaudi per malitiā inuidiā iudeoꝝ. inuidia ferior omni fera: leo fortissim⁹ p̄stratis indulget. ⁊ tu redēptorē tuū pungis ꝯtra imaculatū agnū qui os suū nō aperuit. ⁊ tu tuū os aperuisti ⁊ carnē eius dentib⁹ lacerasti ferreis. ligasti qui vinctos tuos soluit: vulnerasti qui oīu₃ sanat vulnera potasti felle aque viue fontē: crucifixisti qui oīu₃ cruciatus curauit. Occidisti illū qui est oīu₃ viuētiū vita. qm̄

Ans. quis audiuit. vn̄ Anse. in meditationibus. Quid fecisti dulcissime puer vt sic iudicaris? qd cō misisti amātissime iuuenis vt adeo male tractareris? O scelus tuum? que noxa tua? que cā mortis tue? que occasio tue damnationis? O admirabilis censure cōditio. O ineffabilis mysterij ꝺpositō: peccat iniqn⁹ ⁊ punitur iustus: delinquit reus vapulat innocēs. offendit impius: dānat̄ pius. Qd̄ meret̄ malus: patit̄ bonus. quod perpetrat seruus: exsoluit dn̄s. quod cōmittit homo: sustinet deus.

v Nus militu₃ lancea latus ei⁹ apperuit. Jo. xix E

Quādo ducit̄ re⁹ ad patibulū quē multi sequunt̄. consumata vita illius ⁊ habita ꝺbita experiētia ꝺ morte omnes q astabāt recedunt. Spūal'r. xp̄s mūdus purus ⁊ immaculatus agn⁹ innocēs in cuius ore nō ē dolus inuēt⁹: duct⁹ fuit ad crucē ⁊ deputat⁹ cū impijs. Jō consumato ipsius passionis mysterio ⁊ experti iudei q̄ vere mortuus esset reliquerūt eū in cruce pendētē post horā nonā. ⁊ vsq̄ ad vesperas stabat sic pēdēs. Nā saciati iudei qui mortē ei⁹ sitiebant: eo mortuo recesserūt ⁊ oēs eū dereliquerūt ⁊ discipuli abierūt. Figur. iij. Reg. xxii. Fig. vbi legim⁹ q̄ rex israel vadens ad p̄liū ꝯtra syros mutauit habitū. s. regalē ornatu₃ ⁊ ascēdit currū suū ⁊ percussus sagitta inter stomachū ⁊ pulmonē mortu⁹ est vespere ⁊ syrij oēs reuersi sunt. Ordinauerāt. n. syrij hostes eius vt solū israel regē interficerēt. quo facto terminatū est preliū ⁊ saluati sunt oēs rege tātū mortuo. Spiritualiter. xp̄s dei fili⁹ d̄r rex israel qui interp̄tatur videns deū. Ipse. n. semper videt diuinitatē. q̄z semp sibi p̄ns est cū ⁊ ipse sit deus. Igitur debens cāpū n̄re salutis in-

trare pugnatur⁹ pro nobis oc-cultans maiestatē regalē exina niuit semetipsum formā ſui ac-cipiēs ⁊ ascēdens currum. s. li-gnū crucis post multa tormen-ta percussus est lācea ⁊ hora ve-spertina pendebat in cruce mor tuus. Et vt dictum est satiata iu deoꝝ rabie qui tūn xp̄i mortē si tiebāt terminatū est plius quod erat iter nos: ⁊ angelos. Et oēs reuersi sunt in domū suā. Et fa-ctus est in pace locus eorū. ⁊ hi tatō eoꝝ in syon. i. in vita beata. Et ex istis duob⁹ generib⁹ oiuz fact⁹ est vn⁹ grex. vni ⁊ trino pa stori subiectus qui talia eis pa-scua pparauit que nec oculus vi dit nec in cor hominis ascendit. ⁊ sic rex noster operat⁹ est nob pa

Cri. cē in morte sua. vñ Cris. in ser. cene dñi. Occisus ppositus xp̄s cur occisus sit videamus. vt ce-lestia pacificet. vt terrena recon ciliet vniuersa. vt amicū te con-stituat angeloꝝ. ⁊ hñti oiuz ptā tem aiam suā pro te dñs dedit.

Abit ipios p sepultura psa. liij. Lōge negor est malitia sub aliquo gñeꝰ tutū paliata: q̄ si nuda ⁊ aperta

Aug foret. vñ Aug. super. ps. Simu lata eqtas nō est eqtas sed du-plex iniqtas pharisei nāq̄ cogi tantes maliciā ⁊ neqtiam quaz in nece xp̄i exercebant sub spē pietatis iuerūt ad pilatū dicen tes ⁊ petētes ob paschatis deuo

tionē vnū vinctū. s. Barabā se-ductorē latronē ⁊ homicidaz. ⁊ sub isto palio dānauerūt iustuz s. xp̄m. Duo ergo mala fecit po pulus iste. s. reū dimittendo. ⁊ iustū occidēdo. Isa. v. veh q iu stificatis ipiū ⁊ iustitiā iusti au-fertis ab eo. Fig. Leui. xvi. vbi Fig. legim⁹ q̄ in die ppitiationis of ferebant duo aialia. s. duo hir-ci quoꝝ vn⁹ mactabat ⁊ offere-bat dño vt fieret ppitiatio pro peccatis. alius vō dimittebat li bere ⁊ hic secū portabat oia pcā ppli. Spūaliter. p hec duo aia lia oblata in sacrificio ppitiatō nis subaudi hos duos vinctos s. xp̄z dei filiū scūm ⁊ iustū. ba-rabā latronē seductorē ⁊ homi cidā. imolat⁹ igit xp̄s est pter quē facta est recōciliatio oium pctōrū ⁊ Barabas dimissus ⁊ liberat⁹ est qui est testis perfidie iudeoꝝ. Ansel. in suis meditat. Ansl. ⁊ dirigit. verba xp̄o. vultū tuuz ingt honorabilē in quē deside-rāt angeli pspicere, q oēs celos adiplet letitia quē deprecāt oēs diuites plebis. polut labijs su-is sputis ingnauerūt. sacrilegis manib⁹ occiderūt. velo opuerūt i derisionē ⁊ te dñz vniuerse cre ature tāq̄ ſuuz ptēptibilē cola fizauerūt. Adhuc aūt aiam tuā incircūciso deglutiendū tradi-derūt. vinctū qdez ante faciem Pilati presides perduxerūt po stulātes te supplicio crucis in-

⁊

scelerimi qui peccatuʒ nō noueras ꝛ virꝫ homicidā dōari sibi agno lupū: auro lutū ꝑponētes. O i-dignū ꝛ infelix ꝯsiliū ꝛ quideʒ nō ignorabat impius ille per in uidiā hoc in te fieri: tamē nō ab stinuit temerarias in te manus mittere: sed repleuit aiam tuaʒ sine causa amaritudine.

B v Uade lauare septies i iordanē. iiij. Re. v. Solēt inuitati ad magna festa facies lauare suas ne imūdi appereāt inter mūdos. Spūaliter dñs nr̄ nos inuitauit ad festa maxima. s. ad gaudia paradisi vbi nullus sordidus intrat. sed oēs sūt mūdi ꝛ imaculati. apo. vj. date sunt singulis stole albe. Sed ne per immūditiā repleamur: dedit nobis isto sancto tpe aquā purgatiuā cū sacratissimo sue passionis sanguine ex quo ab oi malitia peccati lꝫ turpissima possumus mūdari.

Fig. Fig. Leuit. xiij. vbi legimus ꝙ in purificatione leprosoꝝ talis rit⁹ seruabatꝰ. portabantꝰ. n. duo passeres viui quoꝝ vnus iterficiebatur sup aquā viuam in vase terreo positā ꝛ fiebat aspersoriū de ligno cedrino ꝛ ysopo. Et ibi ligabatꝰ solo vermicuio. i. coccineo paser viu⁹ ad modū aspersorij ꝛ aspergebatꝰ septies leprosus. p⁹ modū paser viuus dimittebatꝰ abire. Spūaliter. leprosuꝫ erat genus humanū ꝓꝓ pctm̄ ꝑmoꝝ parētū qꝛ lepra sordes est isanabilis ꝛ pctm̄ illud ꝗtū ex parte hois erat icurabile. per duos ēt paseres aductos ad purgatiōeʒ lepre subaudi' diuinaʒ ꝛ humanā naturā. factū est aspersorium de ligno cedrino qꝛ in cruce xp̄i positū fuit lignū cedri. Occisus est. n. vn⁹ paser qꝛ humana natura xp̄i cuius sanguine aq̄ baptismatis efficaciā mūdādi accepit. Ali⁹ paser. s. diuinitas filio charitatis humanitati ꝯiūcta ē sed liber abijt eo ꝙ diuinitas imortalis existat. Septies aspergitꝰ imūdus. qꝛ. vij. sacra de vase terreo. s. corpore xp̄i fluxerūt cū sanguie ꝛ aqua simul ꝓpter quā ois aia vere credens ꝛ iuste operās mūdatꝰ. accipiam⁹ ergo illud aspersoriū ꝛ septies nos aspergam⁹. s. discurrēdo per. vij. peccata mortalia. sed vide quod sit aqua viua solus sanguis nō lauat sine aq̄ viua nec aq̄ viua sine sanguine. Aqua viua dr̄ que manat de visceribꝰ terre per q̄s ductas subaudi lachrymas q̄ d corde ꝯtrito ꝛ verificato exeunt fluētes per oculoꝝ riuos. si sic p aspersoriuꝫ crucis ex sanguine xp̄i aspergas tuā memoriā'. ꝛ si plenus sis sordibus ꝛ si nulluꝫ decorē virtutū habeas in te tantū pctōꝝ lachrymis assumptis passionis dñi memoria te mundabis. Ber. sup cā. sermo. xxij. Ber

Passio tua dñe Jesu xp̄e est vi

antiqũ remediũ3 singulare refu-
giũ ↄ̃ficiẽte sapiẽtia. Justitia ẽ
nõ sufficiẽte subcũbẽtib⁹ merit
illa succurrit. Jdeo cũ defecerit
virtus mea nõ ↄturbabor neq3
diffidã. Scio quid faciam cali-
cẽ salutaris accipiam ⁊ nomen
domini inuocabo.

D a Rbor bona fructus bo-
nos facit. Matthei. vij.
Preter fecunditatem ⁊
suauitatẽ fructuũ ẽt arbor ipsa
multas p̃stat humano vsui cõ-
moditates. Nã viatores arbo-
re frõdosa inuẽta nõ solũ fructi
bus eius reficiunt: sed etiã ꝓte
gunt ab estib⁹ similiter ⁊ a plu-
uia. ⁊ ascendens interdũ sicut il
li necesse est tueт a feris. Spũa
lit. crux xp̃i arbor bona fuit ma
gna lata ⁊ frondosa. ⁊ fruct⁹ sa-
tietatis ⁊ suauitatis tribuens ⁊
fideles oẽs ꝓtegit a demonib⁹ ⁊
ab omnib⁹ peccatoꝝ ⁊ vitioꝝ in-
Fig. cursib⁹. Figu. Danielis. iiij. vbi
narraт visio quedã sub tali for-
ma. Ecce arbor in medio terre:
cui⁹ ꝓceritas attingẽs ad celu3
⁊ aspect⁹ eius vsq3 ad terminos
terre ⁊ esca vniuersoꝝ in ea sub
ter eã habitabãt aĩalia ĩ ramis
ei⁹ volucres celi conuersabanт.
Spũaliter. per hãc arborẽ sub-
audi crucẽ xp̃i p̃m⁹. ps. Erit tã
q̃3 lignũ ꝙ plantatũ est: secus d
cursus aqua. Jn medio terre ꝙ
ad lr̃a3 sic fuit. fertur. n. ꝙ ĩ cal-
narie mõte vbi crux xp̃i fuit po
sita sol recto tramite ac directe
aspiciat quodam tempore qd ẽ
argumẽtũ medie regionis. ps.
Deus nr̃ ante secula operat⁹ est
s. in medio terre. Cuius ꝓceri-
tas attingens ad celũ q2 nulla
est alia via ad celum d terra du
cens nisi crucẽ xp̃i accipere ipo
teste qui ait. Si quis vult post
me venire tollat crucẽ suã ⁊ seq̃
tur me. Aspect⁹ eius vsq3 ad ter
minos terre: q2 omnes inuitat.
oẽs vocat: neminẽ despicit. ps.
Extendit palmites suos vsq3 ad
m. ⁊ vsq3 ad. fl. pro pa. eius. Es-
ca vniuersoꝝ in ea q2 puil ⁊ ma
gnis insipientib⁹ ⁊ perfectis iu
stis ⁊ iniustis. ipsa subuenit oi-
bus volentibus fructus p̃bet sa
lutiferos arbor illa Ambrosius Am.
sup Luc. xp̃s oibus oia fact⁹ ẽ.
pauper pauperib⁹. diues diuiti
bus. flens flentibus. sitiẽs si-
tiẽtib⁹: ꝓfluus abũdantib⁹. Jn
carcere cũ captiuis. cũ Maria
flet. Cũ apostolis epulaт. cũ sa-
maritana sitit. Jn deserto esurit
vt cib⁹ p̃mi hois quem preuari
catione gustauerat ieiunio dñi
solueret. Sub ea habitabãt aia
lia per que notãtur homines vi
te actiue. qui sub arboris huius
vmbra per fidem quiescunt ⁊ tẽ
pore tentationis estus ⁊ quãdo
cunq3 feras inferni appropin-
quare percipiunt. Arbore3 hãc
per contemplationẽ ⁊ medita-
tionẽ ascendunt. ⁊ ibi tute quie

Ber. scūt Ber. in suis medi. Copiosa inqt redēptio data est nobis in vulnerib⁹ redēptoris nostri. magna multitudo dulcedis grē plenitudo ⁊ perfectio ꝟtutū. cū me pulsat turpis cogitatio: recurro ad vulnera xp̄i ⁊ fugatur a me. Cū me ꝑmit caro mea ex recordatiōe vulnerū dn̄i mei resurgo. Cū diabolus parat mihi insidias: fugio ad vulnera dn̄i mei ⁊ recedit a me. In oib⁹ necessitatib⁹ meis nō iueni tā efficax ꝛmediū q̄ vulnera xp̄i. seqꝛ In ramis ei⁹ volucres celi ꝯuersabāꝛ. p volucres celi nidificātes i ramis sb audi viros ꝑfectos. q̄ lȝ corpalr sint i mūdo nihilomi n⁹ cordialiter mūdus illis crucifix⁹ est: ⁊ ipsi mūdo. hi debent nidū suū in plagis xp̄i totaliter ponere quē iudei crucifixerunt ⁊ in hoc fugiēt oēm ruinaȝ ⁊ oī

Ber. celesti grā ꝑfruenꝛ. vn̄ Ber. in me. Ecce inqt dn̄e cū de tui memoria mēs mea suspirat ⁊ tuaȝ ineffabilē meditabiꝛ pietatē ipsa carnis sarcina minus grauat cogitationū tumult⁹ cessat pondus mortalitatis ⁊ miserie more solito nō oblectat. Silent cūcta: trāqlla st oia: cor ardet: ani m⁹ gaudet memoria viget itellectus lucet. ⁊ totus spiritus desiderio visionis tue accēsus inuisibilium rapitur amore.

F. c Ecce agn⁹ dei ecce q tollit pcā mūdi. Jo. i. dicit ph̄s q sensus debēs sētire aliq̄d sēsibile debet esse ab illo penit⁹ denudat⁹. pupilla. n. p tāto dr̄ ab scolor. i. sine colore vt de colorib⁹ possit iudicare. alr. n. colores nō pciperet q̄ꝛ color existēs in pupilla ipediret visionē exterioris coloris. vbi grā. Si qs iuxta oculū vitrū coloratū ponat ⁊ silr p illū alia visibilia itueāꝛ oia sibi apparebūt illi⁹ coloris cui⁹ est vitrū. Et qd̄ dcm̄ ē d̄ oculo ita ⁊ de ceteris sēsib⁹. spiritualr. nō erat possibile aliquā creaturā purā pficere salutē hu mane nāe. Et ipsam liberare a pctō eo q nulla reperiebaꝛ oio absq̄ pctō. i. vt ei⁹ puritas ⁊ bonitas sufficeret ad tollendū culpā ⁊ ad ifundēdū grāȝ nec erat ad hoc sufficines angelus q̄ꝛ vt hꝛ in Job. Celi. i. angeli nō sūt mūdi in ꝯspcū eius neq̄ȝ homo poterat iueniri mūdus. Nemo mūdus a sordibus neq̄ȝ infans cui⁹ vita est vnius diei super terrā. Si ergo nulla creatura sufficiebat eo qd̄ nihil est in ꝯspcū eius mūdū requirebaꝛ: ergo nō tm̄ creatura sed. ⁊ ipse creator q oio ē sine colorꝛ. i. sine ꝯoi reatu. Oportuit ergo ipm̄ quādā nouā creaturā facere. s. aiam xp̄i ⁊ ipaȝ iduere carne a peccato alienā qd̄ fieri nō poterat nisi d̄ virginitate cōciperetꝛ per opus sancti spūs. ⁊ sic assumeret hāc nāȝ de⁹ vt eēt penitus sine macula ⁊

vt maculas [con]tagio[n]is humane posset mundare. Ideo verbu[m] dei caro factu[m] est. qui d[icitu]r agnus im maculatus quem cu[m] beat[us] Jo. aspiceret sp[irit]u sancto plenus co gnouit et ipsu[m] digito ou[n]dit di. Ecce agnus dei [et]c. hoc e[st] alius
Fig. euangelista Jo. in figura vidit apoc. v. vbi ipse ait. Uidi inquit in dextera sedentis libru[m] signa tu[m] signaculis. vij. et no[n] inuenie batur in celo neq[ue] in terra neq[ue] subter terram qui dignus esset aperire librum et soluere eius si gnacula. vij. Et dum ex hoc ipe Jo. amare fleret ostensus est ei agnus occisus et dictum est ei vt non fleret q[uia] dignus est agnus qui occisus est aperire libru[m] et soluere. vij. signacula. Sp[irit]ualit per librum clausum et signatu[m] subaudi diuinam gratiam qua[m] fortiter contra nos clauserant. vij. capitalia vitia: que p[ri]mi no stri parentes diabolo suadente co[m]miserunt nec reperiebatur in celo. s. angelus ad hoc sufficie[n]s. neq[ue] inter viuentes ho[m]i[n]es erat alius valens nos liberare. nec inter sanctos in limbo detentos quisq[ue] ta[m] iustus erat ad hoc po tens vt nos eriperet. sed osten sus sibi agnus sine macula qui sufficiens fuit tolere mundi pec cata. vn[de] audiuit idem Jo. in eo dem lib. ca. v. atq[ue] vidit viginti quatuor seniores habentes sin gulas citharas. et cantabant ca[n]

ticum nouum cora[m] deo et agno di. dignus es domine aperire li bru[m] et soluere. vij. signacula ei[us]: quonia[m] occisus es et redemisti nos in sanguine tuo. [et]c. Spiri tualiter. per. xxiiij. seniores in telligu[n]tur. xij. apostoli. et. xij. p[ro] phete omnes citharas scriptu rarum suaru[m] idem canticum ca[n] tant. Nam que[m] prophete ven turum predixerunt apostoli p[re] dicaueru[n]t venisse. vnde Leo pa Leo
pa in quodam sermone. Sacra mentu[m] inquit salutis humane nulla vn[quam] antiquitate cessauit: q[uia] quem predicauerunt aposto li hunc annu[n]ciauerunt prophe te. Agnus ergo iste sine macula oues suas redemit no[n] auro ne q[ue] argento seu aliquo alio cor ruptibli. sed suum sanguinem i[m] maculatum pro nobis dedit i[n] p[re] cium et occidens lupu[m] fecit nos deo nostro regnu[m]. Vn[de] Aug. sup Aug
Jo. omel. vij. [con]tracta[n]s illud. Ec ce agn[us] [et]c. vtiq[ue] singulari[ter] agn[us] dei sine macula. solus sine pec cato. ergo singularit[er] hic e[st] agn[us] dei. q[uia] singulariter hui[us] agni sa[n] guine solo: ho[m]i[n]es redimi potue ru[n]t. venit agn[us] qualis agn[us]: que[m] lupi time[n]t qui leone[m] occisus oc cidit. Sa[n]guie agni vict[us] est leo. Ecce spectaculu[m] xpianoru[m] ma gnu[m] est spectare per totu[m] orbe[m] terrar[um] sanguine agni victu[m] leo ne[m] educta de dentib[us] leonu[m] me[m] bra xpi et adiuncta corpori xpi.

J n Ox sicut dies illumina/
bit̃ ps. cxxxviij. Nihil
posset ꝯtingere deterius
victoribus i prelio q̄ȝ an̄ cóple/
mentū ꝛ consumataȝ victoriam
fieret nox: quia tūc quilibet effi
citur timidus. Tunc eniȝ defici/
entes possunt fugere ꝛ abscon/
di ꝛ percutere hostes ex latere
ꝛ nō videri. Naȝ victi fiunt sal/
ui ꝛ victores nihil lucrāt̃. Spi/
ritualiter. xp̄us dei fili⁹ est dies.
cuius rō esse potest. qꝛ dū sol est
super terrā dies est. ita duȝ xp̄s
est nobiscum per gratiā dies lu
cis est. Ideo ipse ait. Ambulate
dū dies est. Et alibi. Nōne. xij.
sunt hore diei. ꝛ intelligitur ibi
Ber dem per diem xp̄s. vn̄ Ber. in
meditationibus. Tu es domie
lucis dies ꝛ sol claritatis eterne
magnus sine quantitate bonus
sine qualitate. Jō nil nob̄ deterius
potuisset cōtingere tēpore quo
victoria fiebat contra demones:
q̄ȝ ꝙ xp̄s in prelio nostre saluꝭ
timuisset pro nobis mori vel ꝙ
descendisset d̄ cruce: quia tūc ho
stes nostri. s. demones euasissent
manus eius. Captiui nr̄i q̄ erāt
in limbo non fuissent liberati ꝛ
ipsi demones aduersarij nr̄i fuis
sent nos agressi. Jō ipse suaden
tibus iudeis noluit de cruce de
scēdere ne salus nostra impedi
Fig. retur. Fig. Josue. x. vbi legim⁹
ꝙ supra nāe cursuȝ sol sup Ga
baon stetit quousq̄ Josue victo
riam obtinuit ꝫ amorreos ꝛ ca
ptis r̃gibus amorreoꝝ ꝛ calcatꝭ
collibus reguȝ a filijs ysrael. nō
recessit sol nec dē fuisse diem ita
magnum ante, nec postea adeo
ꝙ filij ysrael super diē illaȝ ha/
buerunt celebrem ob memoriā
tāte victorie. Spūaliter. Gaba
on interpretatur vas mestitie ꝑ
quā subaudi nāȝ humanā gemi
tibus multis villataȝ an̄ veri so
lis illuminationē obsessa erat ꝑ
ꝑncipes amorreoꝝ. i. demonuȝ.
Nā amorrei iterp̄tāt̃ ppl'i ama/
ri. ꝛ sic oīs amaritudo inuenit̃ i
eis. ꝑ Josue vō q̄ iterp̄tat̃ saluꝰ
tor subaudi mīsericordiā xp̄i. Nō
n. nos saluauit iustitia nō sapia
n̄ potentia sed sola mīsericordia.
Nā ꝛ misericordia vsus est cuȝ
nos fecit ꝛ misericordia cuȝ ca/
ptiuos nos redemit. vn̄ Cassio. Cas.
sp̄ illō ps. cx. Misericors ꝛ mi
serator dn̄s. misericors est iquit
dn̄s cū creat q̄ nullis beneficijs
ꝑuocat̃ vt prestet. Misericors
est cū recadentes sua pietate re
cōstruit. Tempore igit̃ nr̄e repa
ratiōis quādo nos sua mīsicor/
dia liberauit de manibus amor
reoꝝ stetit sol. i. lux vera que mū
dū illuminat indeficiens supra
cursum nāe. Cum. n. naturalit̃
quilibet mortem fugiat inq̄ȝtuȝ
pōt: ipe tn̄ xp̄s nō dubitauit mo
ri pro nobis: nec voluit d̄ cruce
descendere suadētibus iudeis.
vn̄ quasi impi⁹ fact⁹ ē sibiipsi vt

nō semp eēt pius. Nō deficit er
go stare ⁊ illuminare tenebras
mētis nr̃e quas ꝯxerāt p culpā
primi nostri parentis donec so
luto precio ⁊ deleto pctō defice-
rent demones ita vt fideles eius
calcent super colla eoꝝ quoruz
prius captiui erāt. Sol igit̃ ste-
tit in hitaculo suo. i. xp̃s in cru-
ce quousqȝ facta est victoria no-
strorū hostiū. ps. Non ꝯuertam
donec perficiāt. Hanc igit̃ diez
ōbemus mēte ⁊ corde solēniter
celebrare. q2 hec est dies quam
fecit dn̄s ⁊c. gr̃as. s. agētes dn̄o
qui tāta pro nobis sustinuit fir-
Aug mit̃ stās. vn̄ Aug. in solilo. Dn̄e
dilexisti me plus q̃ȝ te q2 mo-
ri voluisti pp me tāto precio re-
duxisti me de exilio. redēisti me
de suitio: retraxisti me de suppli
cio. vocasti me noīe tuo: signasti
me sanguīe tuo: vt memoriale
tuum superesset apud me: ⁊ nū
quam recederet a corde qui ꝓ-
pter me noluit recedē a cruce.

L h Unc humiliat ⁊ hūc ex-
altat ps. lxxiiij. No. ꝙ
vna ⁊ eadē potio seu me
dicina est aliqñ vni egroto sal9:
⁊ alii mors ⁊ hoc ꝯtingit ex di
uersitate egrotātiuz ⁊ diuersos
morbos patiētiuz: potio nanqȝ
calida erit cura morbi frigidi ⁊
calido erit interitus. q2 augebit
calorē ⁊ inualescēte morbo nā
deficiet ⁊ subsequet̃ mors. Spi
ritualr̃. passio xpi fuit medicia
optima ad sanandum lāgorem
peccati ysa. liij. disciplina pacis
nostre super eum ⁊ liuore eius
sanati sumus: sed requirebatur
dispositio in recipiente. Nā ali
quibus bene dispositis fuit optia.
aliquibus nō profuit propter i-
fectam ⁊ deprauatam volunta-
tem. vn̄ cum xp̃s i ligno crucis
penderet in medio latronuz vt
adimpleret qđ scriptum ē de ip
so. Et cuȝ impijs deputatus est.
vnus illorum ad salutem suam
medicinam xpi recepit. eo ꝙ cō
tritio ⁊ pietas cor eius disposue
rant. vnde meruit benedictiōis
vocem audire. Alter vero queȝ
nimiuȝ vrgebat impietas ⁊ iniq
tas medicinam hāc recipere ne
quita d sanitatem. Jō perijt in
peccatis suis. Fig. Gen̄. xxxix. Fig.
vbi legimus ꝙ cum Joseph9 in
nocens positus fuisset in carce-
rem postea missi fuerūt duo ca-
ptiui cū eo quorū visionib9 ⁊ so-
mnijs auditis vni annunciauit
suppliciū seu patibulū. Alii vo
ꝙ regio ꝯspectui restitueret̃ cū
gr̃a. qđ si factum ē. Spūalr̃. Jo
seph inocēs posit9 i carcerē xp̃ȝ
denotat sanctū i cui9 ore dol9 nō
est inuent9 affixū cruci atqȝ later̃
pforatū. ps. Posuerūt i ꝯpedi-
bus pedes ei9 ferrū ptrāsijt aiaȝ
ei9. Deo igit̃ vicit quos Joseph
secū in carcē repit. duos signifi
cāt reos cū dn̄o crucifixos. Ali
ter mī ⁊ alii dispositos. Naȝ vn9

intentionē cordis nequā narra
uit ꝯ dn̄m suū insultū ꝯtumelie
inferens verbis ⁊ cōdēnat⁹ re-
lictus est eterno cruciand⁹ sup
plicio. Alter vo dn̄m deū suum
ꝯfitens ⁊ humiliter veniā petēs
ingressū meruit paradisi. Et sic
idē dn̄s vni salutē tribuit. Al-
teri vo mortem: causa vite ⁊ sa
lutis saluator fuit: sed nō dāna
to interit⁹: sed ipse dānationis
Leo sue extitit causa. Unde Leo pa
pa in sermone resurrectiōis do
mini: vn⁹ inquit erat latro mē-
te ⁊ corpore ꝓximus alteri. al-
teri vicinus. sed multum corde
diuisus pēdebat xp̄s in medio
⁊ tanq̄ rex fulgebat. Cōfiteba-
tur vnus ⁊ honorificabat alter
incredulus: blasfemabat iudex
mox dictat vni sn̄iam. alteri de
ro porrigit indulgentiā. h leo.
Sed qꝛ xp̄s hō non dixisse le-
gitur maledicenti hodie eris i
inferno: sicut benedicēti dixit:
hodie eris mecum in paradiso
Nam maior fuit iniquitas ma
ledicentis q̄ bonitas benedi-
centis. R̄ndeo qꝛ xp̄s nō vult
mortē peccatoris: sed semp ip̄z
vt conuertat̄ expectat. Peni-
tenti vo nequaq̄ scit indulgen
tiam differre. Jō lꝫ modicū la-
borauerit dicendo. s. memento
mei dn̄e dū veneris in regnuꝫ
tuum: qꝛ tn̄ vidit hec verba ex
corde ꝯtrito proferri dilatauit
multitudinem dulcedinis sue.

xp̄s super eū nobis relinquēs
exemplū penitendi. vnde Leo Leo
papa ser. supradicto. O mira
rerū conuersio: latro credit: la-
tro de cruce impetū fecit ⁊ itra-
uit paradisum trophea framea
circūdatus. O violētus latro.
O artificiosus effractor ipsum
cubicularium tenuit: ⁊ per ip̄z
ad paradisi interiora puenit.
Onfusio patris est de fi
c lio indisciplinato. eccle. Ma
xxij. Inter alia q̄ deus
magis abhominat̄ est iniuria
filiorū in parentes. Idcirco an
tiquitus lex ꝓcipiebat dentē ꝓ
dente: pedem ꝓ pede: ⁊ aiaꝫ pro
aia: parentū iniuria graui⁹ pu
niebat̄: qꝛ nō solū pede vel ma-
nu puniendus erat q sic lesisset
patreꝫ: sed q maledixerit inqt
patri vel matri morte moriat̄.
Unde Ualerius lib. i. Justissi- Ual.
me quidē pari vindicta paren
tum ac deoꝝ violatione expian
da est. Spūaliter. inter oīa ne-
fandissima ⁊ abhōīnabilia pec
cata que a mundi principio vs
q̄ nunc cōmissa fuerunt. super
oīa nefandum fuit scelus q̄ iu
daic⁹ ppl'us in monte p̄ris ⁊ re
dēptoris sui dn̄i nr̄i iesu xp̄i cō
misit. Licꝫ. n. ppl's iste magna
⁊ horribilia peccata cōmiserit
prius: nullū tn̄ fuit flagitio isti
simile. qd aperte pꝫ in dira cor
rectione punitio neq̄ populo
alii ꝓpter hoc scelus illata. Jō

lector aiaduerte scriptū amos ij. verba multū euidentia ɔtra ipsos: vbi sic dı̄. Super tribus sceleribus israel ⁊ super quattuor nō cōuertā pro eo qđ vendiderunt argento: iustū ⁊ pauperem, p calciamentis. i. precio calciamentoꝝ. No. ꝙ tria scelera iudeoꝝ pcesserūt scelus mortis xp̄i: ppter que dure puniti fuerunt: semp tamē deus pepercit illis. Nā primum scelus ab eisdē cōmissū fuit: venditio Innocentis. xxx. argenteis quos reduxit dn̄s tpe Josue ⁊ moysi de egypto. secūdū scelus fuit ꝙ pmissionē factā pr̄ib⁹ đ messia sub hoc noie Daiud despexerūt di. Nō est nobis pars in dauid nec in semine eius ⁊ fecerūt vitulos aureos quos adorauerūt: dic. isti sunt dij tui israel ⁊c. Et pp illud scelus captiuati sunt a rege assirioꝝ multo tpe. Inde tn̄ liberati sunt. Tertiuȝ scelus fuit: qꝛ diuersa colentes idola imolabant eis nō solū pecudes sed ppꝛios infantes. Eze. xxiij Filios quoqȝ suos quos genuerunt mihi assauerunt sibi. Iteȝ Hiere. vij. Hedificauerūt aras tophet que sunt in valle filij hominū ad cōburendū vel assandos filios suos vel filias i igne ꝙ nō precepi nec ascēdit super cor meū. Et in ps̄. dı̄. Et imolauerunt filios suos ⁊ filias suas demōijs. Igitꝰ propter hoc scelus tertiū capta est ciuitas coꝝ. Jerlm a rege babilonis ⁊ occisi sunt filij Sedechie regis i oculis patris. Et oēs pꝛincipes iude interfecti sunt ⁊ multi gladio interempti sunt: ⁊ reliqui i Babilonē ducti sūt sub durissima fuitute captiui. Et rex eorum excecatus est in eoꝝ captiuitate: stetitqȝ vinct⁹ vsqȝ ad diē mortis sue: reliqu⁹ vo ppl's. lxx. ānis mortu⁹ est captiu⁹: sȝ inde educti sūt tpe Esdre: vt pȝ i. i. li. ei⁹ ca. i. ⁊. ij. Quartū vo scel⁹ fuit ꝙ iustū xp̄m patrē ipsoꝛuȝ argēto mercati sūt: ⁊ p inuidiā morti postea tradiderūt. sed ex isto scelere nō cōuertit dn̄s eos amplius. Nā iā p ānos ad mille. cccc xlviij. vel circa fuerunt durissime captiuati: ne dū i vna regiōe: sed vbiqȝ terraꝝ pfugi: ⁊ miseri existētes: ⁊ nulluȝ hn̄tes in mūdo refugiū pter stragem de his factā p Titum ⁊ Vespasianū. vn̄ irreuocabilis snia cecidit sr̄ ceruices eoꝝ: ⁊ q̄ȝdiu iudei extiterit: nūqȝ idulgētiaȝ valeāt iuenire. Et attēde lector qꝛ maior pestis illis ē: qꝛ idurabū ē insipiēs cor eoꝝ: ⁊ obscurati sūt oculi eoꝝ ne videāt: iō plaga crudeli ⁊ isanabili pcussi sꝰ. Hiere. xxx. Erit vobis iniqtas hec sicut icorruptio cadēs ⁊ requisita i mōte vel muro excelso qm̄ subito dū nō sperat̄ veniet ɔtritio ei⁹: ⁊ ɔminuet̄ sicut ɔminuit̄

lagena figuli ꝯtritiōe p̄ualidat
⁊ si inuenieť de fragmentis ei⁹
testa in q̄ porteť igniculus aut
porteť paꝝ aq̄ d̄ fouea. Hoc to
tū adimpletū est de pp̄lo iudai
co tp̄e supradictoꝝ iperatoꝝ Ti
ti scilicet ⁊ Vespesiani. q subito
circundantes ciuitatem ipsam
obtinuerūt: final'r etiam mor-
tua infinita multitudīe fame et
ferro exterminata ē eoꝝ natō.
Et tātū aggrauatū est pcm̄ ipo-
rū: vt nō ieniať iter ipsos q̄s-
q̄ꝫ tāte ꝓuidētie q̄ in corde suo
tātū de igniculo luminis vitaꝫ
ꝯtineat vt possit haurire modi
cum aq̄ rectitudinis itellect⁹ sa
cre scripture. Et vt cognoscas
lector hui⁹ pp̄li magnitudinē
culpe ex ꝑctō cōmisso i ꝓprium
creatorē ⁊ p̄rē. Attēde ⁊ ꝯside
ra q̄ꝫ crudeliter hāc culpam et
culpe flagella i posteros suos i
duxerūt: q̄n furētes dicebant.
Sāguis ei⁹ sup nos ⁊ sup filios
Aug. nr̄os. Sup q̄b⁹ v̄bis Aug. i ser.
resurrectiōis dn̄i sic ait. Crude
lis sub talis snīe ipietas iudeo
rū q̄ facinore suo nō solū p̄ntes
liberos dānat: sed ēt nō natos
occidit. Quātos. n. hāc vocē ad
ꝯsciam facinoris vocāt quos sē
tētia criminis nō tenebat. Cru
delis inq̄t impietas q̄ posteros
an̄ in reatū vocat q̄ꝫ ꝓducat ad
lucē vt prius futuris ꝯtingerē
peccare q̄ꝫ viuere. Cruēti plane
genitores q ante facti sūt pari-
cide q̄ꝫ parentes. Pōt ergo de
plano ⁊ supiorib⁹ ꝯcludi q̄ sce
lus quartū graui⁹ fuit p̄cedēti-
bus oib⁹ vt indicat grauis atq̄ꝫ
dira snīa lata sup pp̄lm iudeo-
rū p̄ntē. s. ⁊ futuꝝ ꝓpter illa q̄ i
p̄rem dn̄m cōmiserūt. Fig. Ge Fig.
ne. ix. vbi legim⁹ q̄ post diluui
um Noe plātauit vineā q̄ ma-
gna illi⁹ cult⁹ solicitudīe crescēs
vinū ꝓduxit: quo q̄dē inebria-
tus Noe iacebat in terra queꝫ
Chaā fili⁹ eius aspiciēs vocatis
duob⁹ fratribus suis Sem. s. ⁊
Japhet ostēdit illis p̄ris veren
da atq̄ꝫ illū deridebat corā illis
di. Ecce p̄r noster ebri⁹ ē ⁊ filia
Sed horrētes frēs duo supra-
dicti ignominiā aspicere expo-
liatis pallijs ꝓprijs coopuerūt
ip̄m dormiētē. Digesto igiť vi-
no post dormitionem surrexit
Noe: quē nō latuit id q̄d ei itu-
lerat fili⁹ ei⁹ Chā. Idcirco male
dixit ei ⁊ fecit eū seruū fratruꝫ
suoꝝ vsq̄ꝫ in sempiternū. sp̄ūali
ter. p Noe q interp̄tať requies
subaudi xp̄m i quo est oīs req-
es obliuiscēs laboris. hic ergo
postq̄ꝫ ꝑ pctī diluuiuꝫ eiecta est
hūana nā de paradiso. ipse vēit
vt pi⁹ ⁊ bon⁹ agricola hāc vine
am de nemore iferni eriperet: ⁊
i terra salutis plantare. ps. Vi-
neā de egypto trāstulisti ⁊c. cre
uit hec vinea bn̄ficio culture q̄r
miraculis ⁊ ꝓdigijs ⁊ mira do-
ctrina ipsā cultiuauit, demū ex

primẽs ex ipſa ⁊ vinũ in torcu-
lari crucis nimiũ guſtãs ac bi-
bens vinũ charitatis ⁊ amoris:
nudatꝰ pedibꝰ i cruce ebriꝰ ⁊ ab
iectꝰ: ⁊ ab oibꝰ derelictꝰ: quẽ fili
us Chã. ſ. ppl's iudeoꝝ aſpiciẽſ
oñdebat nuditatẽ eiꝰ: alijs duo
bus fratribꝰ. ſ. latinis ⁊ grecis
di. Ecce rex iudeoꝝ ⁊ multaſ il
li ꝯferẽs irriſiões: ſed hoc nõ fe
rẽtes depoſitis palijs vetuſtatiſ
⁊ pfidie iduerũt ſibi fidẽ ⁊ coo-
peruerũt ignominiã pr̃is di. ve
re filius dei erat iſte. Poſt reſ-
rectionẽ igitur exurgens dñs
tanq̄ꝫ potens crapulatus a vi-
no: ⁊ maledixit huic populo ⁊
fecit ipſum ſeruũ fratrũ ſuoruꝫ
in ſe ⁊ in poſteros natos vt ſu-
perius eſt expreſſũ: qꝛ miſit ro-
manos qui eos duriſſime pũie-
Glo. runt. Unde Glo. ſuper illõ Ec
cleſia. iij. Honora patrẽ tuũ vt
ſupueĩat tibi benedictio ſic ait.
Heliſei caluitiũ pueri irriſeſt
⁊ duo vrſi de ſaltu ex eis. xlij. la
niauerũt: qꝛ ſtultitia iudeorum
in caluarie locũ xp̄m irriſit. ſed
xlij. ãno poſt aſcenſionẽ eiꝰ duo
vrſi. ſ. Veſpaſianus ⁊ Titus de
ſaltu gentium egreſſi illuſores
ſeuiſſime laniauerunt.

N i Affer digitũ tuuꝫ huc.
Joanis viceſimo. Nota
ꝙ homo conſueuit libẽ
ter illud opus facere in quo eſt
labor modicus ⁊ lucrũ magnũ
naturaliter enim hoc homines
appetunt. Jdeo conantur pro-
prios filios talem artem doce-
re. Spiritualiter. Anteq̄ꝫ Chri
ſtus opus noſtre ſalutis opera
retur: totum humanum genus
ponens humeros ſuos ſub one
re afflictionis: ⁊ pene non pote
rat quicq̄ꝫ lucrari ad celeſteꝫ p
tinens beatitudineꝫ. omnes e-
nim deficiebant ſub onere. ſed
veniens Chriſtus qui omnium
onus portauit: facile adeo opꝰ
noſtrum fecit quod non oportꝫ
niſi ꝙ digito tangamus. Et fit
ꝙ per hoc lucramur celeſte re-
gnum. Jpſe enim manibus ſu
is operatus eſt fortia. Sꝫ quia
ipſe fragiles nos eſſe cognoſcit
vult ꝙ ſolum tangamus digi-
to: vbi ipſe ambas manus ap-
poſuit. Sed nota ꝙ diabolus
mundus ⁊ caro oppoſita ſemp
faciunt. Nam ipſi imponũt ho
minibus onera grauia ⁊ impor
tabilia que digito tangere no-
lunt. Jmponunt enim humeriſ
peccatorum ac ſeruorum ſuorũ
inferni ſupplicia que ſunt into-
lerabilia humanis viribꝰ: ⁊ mi
nimũ digitum nequeunt exten
dere pro hominũ refrigerio in
tormẽtis. Plorabat eni diues
ille mundi filius gutam aque
extremi digiti dum eſſet in ge-
henna: ⁊ obtinere nequiuit: ⁊
tamen tantum ſeruierat mun-
do ventri ⁊ diabolo. Chriſtꝰ igi
tur in opere appõneꝫ tui digiti

querit. vult tñ vt manũ tuá po-
nas i latus suũ: ⁊ cognoscas q̃z
tñ dilexit te: q̷ faciés btũs cris
Fig. i celo. Figu. Leuit. vi. vbi dr̃ q̷
q tangebat carnes sacrificij? vt
puta agni vel vituli occisi sctifi
Ori. cabat. Sup quo dicit Orig. q̷
nõ poterat hoc ad lr̃am itelligi
vt qs fieret sanct⁹ tactu carnis
aialis occisi: sed hoc oz allego-
rice de xpo occiso: ⁊ ꝓ nobis ob
lato intelligi: vt si qs carné ei⁹
occisaz ⁊ oblatá in altari crucis
corde ⁊ mente ꝑfecte meditabi
tur: mũdabit ⁊ sanctificabitur.
portare ergo debemus stigmata
eius in corde qd̃ dulce est ⁊ le-
ue: q̃ ꝓ nobis ipe portauit i cor
pore: qd̃ amarissimũ ⁊ graue é
⁊ sic sctificati lucrabimur ꝑ re-
gnũ: vt sicut xpiái vocamur: ita
⁊ ipm seq̃mur: vt ab eo sanctifi
Hie. cemur. Hiero. ad Paulá. xps
scificatio é sine q̃ nemo videbit
facié dei: xps redéptio ⁊ ꝓciuz:
xps oia est: vt pp ipm oia dimi
serit: vnũ iueniat ꝓ oib⁹: ⁊ pos-
sit libere clamare: pars mea do
minus dicit aia mea.

O p Parasti in dulcedie tua
paupi de⁹. ps. lxvij. quá
tũ sit bonũ: ⁊ qd valeat
ꝓpositũ cognoscit opposito p̄-
cedente. nõ. n. cognoscit dulce-
do: nisi i amaritudine: nec ama
ritudo nisi in dulcedie. ⁊ ita co-
grnoscit bonũ meli⁹ post malũ:
⁊ sic in hoc veritaté hz: qd̃ phs
ait. s. opposita iux̄ seposita cla-
rius elucescũt. Spũaliter. xps
dulcedo benignitas ⁊ clemétia
optime cognoscit a nob: si p̄ce
denté amaritudinem ꝯtemple
mur. Táta. n. erat añ xpi aduē
tũ ⁊ ante ei⁹ passioné amaritu-
dinis plenitudo circa gen⁹ hũa
nũ ꝓpter primoꝝ parentũ pec-
catũ: q̷ nemo poterat eá gusta
re sine morte. Jõ plorabat hũa
na nã. Tren. iij. Jnebriauit me
absinthio. sed veniés xps por-
tare nr̃am amaritudinez adeo
auxit vt oia dulcia remanerét.
Et si quis tétauerit mõ gustare
⁊ ꝯparere pñté dulcedinem vo
luerit precedéti amaritudini di
cet. Ecce i pace amaritudo mã
amarissima. Figu. Exo. xv. vbi Fig.
legimus q̷ recedétes filij isra-
el de egypto: ⁊ ambulátes ꝑ de-
sertũ trib⁹ dieb⁹ steterũt sine aq̃
⁊ erant geméteꝰ pre nimia ari
ditate. Venerũt igit ad quédaz
locũ q vocat Marath: ⁊ inué-
tis aquis amarissimis de qbus
bibere nõ poterát dolor in ipsis
renouat⁹ est. Et dicit magr̃ hi-
storiaꝝ q̷ dolor aque amare in
uente superabat primũ doloré.
Sed ostédit dñs Moy. lignũ
qd̃ vt dicit idé magister erat mi
re amaritudinis. Et poni fecit
illud in aquis ⁊ in dulcedinem
verse sunt. Precepit insuper
Moyses aliquibus de fortiori
bus Jsrl: vt dicit magister q̷ su

perficiẽ aque hauſtã ꝓhicerent.
Et poſtmodum circũducerent
aquã remanẽtẽ vt dulcorẽ me-
lius retinerẽt. Spũaliter. per fi
lios iſrael ſubaudi humanũ ge
nus qd̃ d̃ egypto eduxerat ⁊ ni
hilo creauerat. Sꝫ dõ inobediẽ
tes effecti venerũt in Marath
qꝛ trãſlati de glĩa ⁊ honore qui-
bus erant coronati: ad amaritu
dinis penam atqꝫ doloris redu
cti ſunt. vbi ariditate grẽ preſi-
dij deficientes plorãtes ⁊ vlulã
tes clamabãt. ſed tertia die oſtẽ
dit dñs lignũ Moy. qꝛ ꝑcedẽ-
tibꝰ duobꝰ diebꝰ nature ⁊ legis
in tertia die. ſ. in tẽpore gratie
deus pater oñdit lignuꝫ crucis
filio ſuo qꝑ fuit lignũ ſũme ama
ritudinis quo poſito in aq̃ nr̃e
penalitatis ⁊ doloris ꝯuerſa eſt
in meliſluã dulcedinẽ. ps. Con
uertiſti planctũ meũ in gaudiũ
mihi. ⁊c. Et iuſſit Moyſes per
fortes iſrael. hanc aquã circun
duci ſed ꝓicere ſupficiẽ qꝛ xp̃s
per ſctõs aplõs ⁊ ꝑdicatores ꝑ-
cepit duci per circulũ mũdi fidẽ
paſſionis ſue in aquã baptiſma
tis ſacrã ꝑdicãdo ſcripturã. ps.
xxx. In oẽm terrã exiuit ſonuſ
eorũ. ⁊c. Sed dꝫ ꝓici ſupficies
qꝛ litteralis expoſitõ non ẽ dul
cis. Illa. n. excluſa patebit dul
cedo magna ⁊ oĩs quã hic pati
mur amartiudo: hac guſtata dl̃
Aug cedine dulcorabit̃. Vñ Aug. in
ſolilo. Oia mihi pcto vt amare-
ſcant vt tu ſolus dulcis appare
as aie mee q es dulcedo ineſti-
mabilis per quẽ oĩa amara dul
corant̃. Tua. n. dulcedo grati-
culã Laurẽtio dulcẽ fecit. Tua
dulcedo Sthephano lapides
torrẽtis dulcorauit. Tua dulce
dine ibãt apoſtoli a cõ. cõ. q. di.
habiti. ⁊c. Ibat Andreas ſecu-
rus ⁊ gaudẽs qm̃ ad tuã dulce-
dinẽ ꝓperabat hec vtiqꝫ dulce
do ipſos apoſtolorũ ꝑnceps ſic
repleuit vt pro ipſa crucis pati
bulũ vnus eligeret. Alter vero
caput feriẽtis ferro ſupponere
nõ timeret. Per hãc. n. Bar-
tholameꝰ pellẽ d̃dit. pro hac gu
ſtanda venenũ poculũ Joãnes
intrepidus potauit. hanc guſta
uit. Petrus: ⁊ inferiorũ oblitꝰ
clamauit ⁊ q̃ſi ebrius dixit. dñe
bonũ eſt nos hic eſſe faciamus
tria tabernacula. ⁊c. Hic mori-
mur ⁊ te contemplemur: ſuffi-
cit tantã dulcedinẽ contẽplari
vnã ſtilã dulcedinĩſ iſte potauit
⁊ oẽꝫ aliã dulcedinẽ faſtidiuit.
Quid putas fuiſſet ſi magnã il-
lam dulcedinis tue diuinitatis
multitudinẽ guſtaſſet: quã ab-
ſcondiſti timentibus te.

ume tibi librũ grande
ſ Iſa. viij. Anteqꝫ liber ſit P
plene cõpletꝰ. vij. per or
dinẽ requirunt̃. Primo nanqꝫ
ſcribit̃. Secũdo ſcriptꝰ manife
ſtat̃. Tertio corrigit̃. Quarto li
gatur. Quinto pũctat̃. Sexto

miniatur. vltimo super pulpitum extensus legendus astantibus exponitur. Spiritualiter. xps dei filius est liber et presciētia patris ptinens oēs predestinatos. Apocali. Et alius apertus est qui. etc. et i. ps. Et in libro tuo oēs scribentur. s. saluandi. Quos vero scriptura huius libri nō habz a regno dei penitus excludētur. Apocali. xx. Qui nō sunt inuēti scripti in libro vite: missi sunt in stagnum ignis: pusquam igitur iste liber posset legi supradicta oia in hoc libro sūt facta. Nō. n. poterat scriptura huius libri executioni mandari nec poterāt in eo scripti beatificari nisi prius in hoc libro fierent supradicta. Primo igitur iste liber fuit scriptus in mente patris. s. predestinatus ab eterno saluator et redēptor nr vt pro nobis pateretur et solueret preciū nre redēptionis. Mat. xxvi. et Luc. xxij. Filius quidē hominis vadit sicut scriptū est de eo. Secūdo fuit manifestatus. s. per discipulū proditorē. Mat. vbi supra Quemcūque osculatus fuero. ipse est tenete eū. ēt manifestauit seipsū di. Si me qritis ego sum. postmodū liber iste correctus fuit a Pilato. Nā post flagella recepta in domo Cayphe nocte castigatus fuit a Pilato in pretorio eius. ps. Ego fui flagellatus tota die et castigatio mea in matutinis. Quarto fuit ligatus qñ. s. pedibus et manibus cruci fuit affixus. Quinto fuit pūctatus qñ. s. vnus miles lancea latus eius aperuit. Sexto fuit miniatus qñ. s. corpus eius cruore pprio perfusū vndique tinctū erat. Isa. i. A plāta pedis vsque ad verticē capitis nō est in eo sanitas. Vltimo liber iste sic scriptus ligatus pūctatus. etc. expositus est sic. in pulpito crucis extensus est vt quilibet ibi in eo posset legere. et nota quod triplex lectio ibi lecta fuit quia ibi legit mater doloris atque āgustias inestimabiles. Trē. pmo. O vos omnes qui transitis per viam attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. Aliam lectionē cātabant sancti in lymbo Apoc. v. Uigintiquattuor seniores habentes singuli cithÿras et cantabāt cāticū nouū. dicētes. Dignus es dñe etc. Et in ps. xcvij. Cātate dño canticum nouū quia mirabilia fecit dñs. tertiā lectionē cantabant seu legebāt demones afflictionis et luctus. quia expoliabantur et exterminabantur. vñ. Gre. Nazāzenus i quodā sermone resurrectionis dñi. Dicebāt inde demones. O crux illa fallens gaudia nostra et parturiēs dāna nra. Per lignū ditati sumus. per lignū ecce subuertimur. perijt potestas illa cūctis sp pplis formidāda: nullusque sub cede nostra palpitat. Sed qd est gemendum ma

gis inſultat. Nunc antiq fletuſ
fluxere nūc nullus reſonat vlu
Fig. latus. hoc idē. Figu. Eze. ij. vbi
legimus manū ꝓphete miſſam
in qua erat inuolutus liber qui
erat ſcriptuſ intus ⁊ foris ⁊ ſcri
pte erant in eo lamētatōes car
mē ⁊ veh. Spūaliter. liber iſte
Chriſtus erat vt dictū eſt. ſed i
eo qꝺ dicit̃ manꝰ prophete miſ
ſa librū continens: dȝ intelligi
ꝓphetia ⁊ notitia diuinitꝰ īſpi
rata eſt ꝓphete cuius intellectꝰ
ↄtinebat xp̄m paſſurum ⁊ mo
riturū pro nobis. triplex auteȝ
libri ſcriptura tria ſupradicta a
diuerſis ibīdeȝ lecta ſignificat.
Nā ſcripte erant in eo lamēta
tiones virginis quas in eodeȝ
libro Symeon antiquitꝰ lege
rat atqȝ virgini predixerat. lu.
ij. Et tuā ipſius aīam pertranſi
uit gladius. Secūda ſcriptura
dicitur carmē quod dicit̃ canti
cum letitie. ⁊ illud fecerunt ſā
cti in die illa. ps. cxvij. Hec eſt
dies quā fecit dn̄s. ⁊c. Tertia ve
ro ſcriptura fuit veh quod dici
tur vel ſonat extinctio gaudij.
quod recte de infernalibus por
tis intelligi debet vt expoſitum
fuit ſupra: poſſet etiā de iudeorū
perfidia nō immerito exponi cu
ius letitia totaliter fuit extincta
vt ſatis in ſuperioribꝰ pȝ. Igit̃
ſi nos vel vt boni ſcholareſ lege
mus in hoc libro ſcripturas eiꝰ
memorie cōmēdantes percipie
mus ibi noſtre ſalutis normaȝ
Ber. in ſer. Attēde me pēden Ber
tē in cruce. caput inclinatuȝ ad
te ſaluādū. os clauſū ad te oſcu
landū: brachia extēſa ad te am
plexādū: manꝰ pforatas ad tibi
largiēdū: pedeſ affixos ad te ex
pectādū: totū corpꝰ expoſuit ad
permanendum.

h Ic eſt filius meꝰ dilectuſ
in quo mihi bene cōpla Q
cui. Matth. xvij. Quā
do pax cōponit̃ inter duas par
tes: qrū vna reliq̄ eſt debilior cō
ſueuit pars ipotētior a potētio
re ſecuritatē aut obſidē poſtula
re. vt ſi contingeret eos pergen
tē potētioris partis quicqȝ mo
leſtie pati haberent ſup obſideȝ
regreſſum. Spūalr. iter diuinā
⁊ humanā nām guerra ⁊ diſcor
dia grādis fuit atqȝ mortalis. ſȝ
nā dīna erat icorporabiliter po
tētior nā humana: qꝛ dīna erat
eterna ⁊ imortal' ſup̄ma ⁊ op̄s:
humana vero corruptibil' mor
talis miſera ⁊ deiecta. Jdō male
ſibi de hac ↄtingebat lite: qꝛ qꝺ
cāpū certaminis ex hac pte in
trabāt tot dire mortiſ ſubdebāt̃
ſniſſ. ps. lvij. Quiſ eſt hō q viuit
⁊ n̄ videbit mortē ⁊c. Sȝ aduēi
ente tp̄is plenitudie quādo tra
ctabat̃ pax iter vtrāqȝ partē ne
natura hūana poſſet diuina diſ
fidere nec timere miſit deus di
lectum filium ſuum obſidem. ⁊
q̄ſi in pignꝰ dedit eū generi hu

mano. vt si quid molestie fieret
hoibus patere͂t eius filius. Ve-
nit ergo cōpositor pacis vtrius-
q̃ partis mediator vnicuiq̃ tri
buens s̄m generis sui dignita-
tē. Unde cū exigeret diuina iu-
stitia ab hūana fragilitate emē
dā primoꝝ parētū de peccato sa
crificiū ꝛ oblationē efficientem
mox sup hūc mediatorē habit⁹
est regressus ꝛ obtulit eū vtraq̃
pars. Et factū est ex ipso sacrifi
Fig. ciū placationis. Fig. Geñ. xxij.
vbi legimus q̄ cū in semine ha
brae deberēt oēs gentes bñdici
p̄cipiēte dño tulit Abraā vnige
nitū filium suum quē diligebat
Isaac: ꝛ impositis super euz li-
gnis holocausti duxit ad quē-
dā montē ꝛ cū ligasset ipm ꝛ vel
let vibrare gladiuz in ipsum vt
eū sacrificaret dño: oñsus est ei
aries quē occidit ꝛ imolauit do
mino ꝛ reputatū est ei hoc ad iu
stitiā: ꝛ facta est in semine ei⁹ be
nedictio. Spūaliter. exigēte di
uina iustitia vt dictū est vīdictā
de peccato vt pro illo fieret deo
holocaustū acceptū. Impositū
est lignū crucis super xp̄z ꝛ du-
ct⁹ est i mōte caluarie vbi aries
i. caro eius oblata est. Natura
diuina nequaq̃ moriēte ꝛ h̄ re
putatū est ad iustitiā: quia inte-
gre satisfactū est diuine iustitie
ꝛ hūano generi reditā ē eterne
benedictiōis hereditas. ꝛ a deo
per ipsū ꝛ in ipso mediatore no
stro firmata est pax. ꝛ ille q̄ p̄us
nos taz crudeliter impugnabat
factus est defensor ꝛ pater nr̄ be
nignus. Aug. in solilo. Dñe per Au.
filiū tuū dilectū in quo tibi bene
cōplacuit cōsubstātialē tibi ꝛ co
eternū xp̄m Jesum vnicū dñm
ꝛ redemptorē nr̄m habem⁹ ad-
uocatū apud te qui est lumē oc
culorum nostroꝝ vita ꝛ salus ꝛ
vnica spes nr̄a. qui dilexit nos
magis q̃ se. per quē habemus fi
duciā repositā ꝛ firmā spez apd̄
te. ꝛ accessū veniēdi ad te qm̄ ip
se dedit ptātem filios dei fieri his
qui credunt in nomine eius. hec
Augustinus.

Iluerūt fluct⁹ eius. p̄s.
D cvi. Inter oia presentis R
vite formidanda nil ter
ribilius humano sensui maris
tēpestate: qm̄ illa neq̃ vi neq̃ i-
genio sapiētis placat͂. vn̄ si tūc
tēporis hoies in ligno debili in
ueniāt se modicū vident͂ dista-
re a mortuis. Idcirco videmus
q̄ nil est ei merces in mari pice
re vt saluent͂. Spūaliter. Ante
xp̄i aduētū tāta i hoc mari ma-
gno ꝛ spacioso tēpestas fuit vt
oēs ibi transeūtes vnda sceleris
absorberet. p̄s. lxviij. Veni i al
titudinē maris: ꝛ tēpestas d̄mer
sit me. Nā nauis nr̄a inuetera-
ta peccato adeo fracta erat. qd̄
nullo modo valebat substinere
nec valuit ei quod merces ceri
monialiū antiquaꝝ daret: p ip

tus aleuiatione: qm̄ nō poterat tali aleuiatiōe attingere ad portū. Sed detenta in pelago passa est naufragium quousqȝ xp̄s veniēs se cōtra hanc tēpestatē opposuit ꝛ ipsam sedare sua morte dignatus est. Figu. Jone. primo vbi legitur q̄ cū nauis periclitaref proiectus p̄mo mercib⁹ i mare, nō qeuit tēpestas. Tunc sorte missus est Jonas in mare ꝛ qescente tēpestate nauis peruenit ad portū. Spūaliter. per tēpestatē maritimā subaudi peccatū superbie. rō ē. qꝛ timor maris quāto altius nauē eleuat. tāto amplius illā versus fundum eicit. sic superbia. Quāto. n. amplius p̄mos hoies versus celuȝ ambitione substulit. tāto amplius vsqȝ ad infernuȝ deiecit. ps. Ascendūt vsqȝ ad celū ꝛ descendūt vsqȝ ad abyssum. Per Jonā vero xp̄m subaudi per triplicē Jone interpretationē. interpretaf. n. colūba donatus ꝛ dolens. per oēs. n. has interp̄tationes notaf xp̄s. Nā ipse fuit purus ꝛ sine peccato. Can. v. Dilect⁹ meus cādidus ꝛ rubicūdus. Ipse fuit nobis donatus in p̄ciū nr̄e redēptionis. Jsa. nono. Paruulus natus ē nobis. Et filius datus est nobis. Fuit etiā dolēs. Jsa. liij. Desideram⁹ virȝ doloꝝ. ꝛc. Hic igif sorte missus est in mare vt sedaref tēpestas vnde sicut Jonas se obtulit pi

ciendū in mare pro salute maris. Ita xp̄s se obtulit p liberatione humane nature. Et no. q̄ ꝯgrue sors cecidit super euȝ qꝛ ipse est ars ꝛ sapiētia p̄ris. Nā per eandē artē vas nouū cōstruitur ꝛ reparaf fractuȝ. Si ergo oia per ipsuȝ facta sunt. Et sine ipso factū ē nihil: omnia ꝺ̄struct a per ipsum erāt merito reparāda. Jō cū diuina sapiētia sorte quereret. Jsa. vi. Quē mittā ꝛ quis ibit. Ipse fili⁹ r̄ndit. Ecce ego. mitte me. Que verba intelligi debent sic ſ3 Ber. vt fili⁹ patri humano compatiens generi dicit. Ecce pater p me creasti omnia. Angelos in celo fecisti vnū preceteris rutilantem. Cedri nō fuerūt altiores illo in paradiso dei. Jlle nanqȝ debilis cū suis adherentibus pmanet irremeabili cecitate percussus. Saluari. n. ꝛ redimi non debēt qꝛ coꝝ supbia crescit. Fecisti pater similiter ꝛ hominem quē in delitiaꝝ paradiso colocasti. sed ecce serpente suasus deliquit ꝛ nihilomin⁹ penitēs perseuerat i carcere. Quis amplius pater ꝺ̄ nationibus implebit ruinas ꝛ loca paradisi vacua. Nunquid tibi cure erit de bobus aut de pecudibus ꝛ iumētis. Si. n. tenebrarū p̄nceps ꝛ filij diffidentie irrecuperabiles sunt: homo tamē restaurari potest: qm̄ humiliatus est nimis. angeli enim al

redimendum

titudini mee petierūt equari per superbiā. homo vero sapientiaȝ meā indebite affectauit. vt ergo sciant gentes qꝛ diligo pr̄eȝ ⁊ vt per me recipias qd̄ per me [redacted] videt̄. si hec tēpestas per me orta est tolle ⁊ ꝓice me in mare hec Ber. in ser. de aduentu. igit̄ sorte ꝓiectus est Jonas in mare qꝛ xp̄s s̄m dei p̄destinationeȝ descēdit in hūc mūdū in quo sedauit tēpestateȝ pene nr̄e portās ⁊ sustinēs que ob culpam portare debebamꝰ. Job. xxxviij. Circūdedi mari terminos posui vectes ⁊ hostia ⁊ dixi hucusqꝫ venies ⁊ nō ꝓcedes amplius. Sȝ hic ꝯfringes tumētes fluctꝰ tuos. xp̄s. n. terminū nostre penalitatis posuit qn̄ crucis ⁊ clauorū ⁊ lancee suppliciū in suo pertulit corpore. In quo confracte sunt oēs maris vnde. vt hoīes ampliꝰ nec submergerent: sed silerēt amoto fluctu eius. ⁊ nos deo patri reconcilians ad eterne beatitudinis perduceret porAnſ. tuȝ. vnde Ansel. in meditatione humanitatis xp̄i. hic est inquit dn̄s noster iesus xp̄s ⁊ saluator vnigenitus dei filius verus deꝰ. verus homo. qꝛ solus sub sole inuētus est. Iste formosus i stola sua qꝫ deformis pre filijs hoīuȝ factus est. Si quidē vulneratus ē ꝓpter iniqtates nostras ⁊ attritus ꝓpter scelera nostra. factus holocaustū suauissimiꝰ odoris in ꝯspectu tuo pater eterne glorie vt auerteret indignationeȝ tuā a nobis ⁊ consedere nos sibi facere in celestibus. Hec Anselmus.

Sitiuit aīa mea. ⁊c. ps̄. xli. Naturaliter homines morti appropinquātes cōsueuerunt sitire. Et ratio potest esse. qꝛ sanguinis effusio reddit corpus siccum ⁊ mortis terror arefacit cor. Idcirco homines cōsueuerūt in tali pūcto potuȝ postulare. Inter alia que xp̄s tempore sue passionis sitiuit. fuit salus generis humani licet vt verus homo ꝓpter sanguinis effusionē corporaliter sitiret. Sed negata est guta aque illi qui fecit fontes aquarū ⁊ q de petra propter populū scientē educta aqua potauit. Figu. iiij. Re. Prout recitat magister historiaꝝ. vbi dicit qd̄ Manases qui regnauit in hyerusalē fecit malū in ꝯspectu dei. Nā idola q̄ dissipauerat pater eius erexit ⁊ multa alia peccata fecit de qbus cum Isaias propheta reprehenderet ipm̄: fecit illū eici extra ciuitatē hyerusalem ⁊ ibi lignea ferrea secari. Et dum sic secaretur ⁊ esset in angustia sitis petiuit aquā ⁊ negauerūt illā. Et tūc dn̄s de sublimi misit aquā in os eius ⁊ expirauit. nec adhuc carnifices desisterunt a secatione. Spiritualiter. per Isaiam qui

Fig.

interpretatur salus domini no
stra. christum q venit missus a pa
tre vt omnes saluos faceret. igi
tur cũ videret populum iuday-
cũ seu phariseoꝝ collegiũ cupi-
ditati ⁊ auaritie deditum q̃ sunt
idolorũ seruitus que pater eoꝝ
s. deus per Mo y. prohibuerat
arguebat ipsum dicens. proge-
nies viperarꝝ. ⁊c. Ideo ipsũ ca-
ptũ atq; ligatũ duxerunt extra
hyerusalé ⁊ lignea cruce crucia
rũt. Et cũ bibere peteret negaue
rũt creatori qd nó negabát ma
lefactorib⁹. vñ animaduerte le-
ctor ad id qd sequit. legit. n. in
quodá hebreoꝝ volumine noie
zandri. q cũ dánatus iudicio i-
gressurus ad morté potabat op
timo vino in cypho cũ puluere
incési. vt inebriat⁹ ⁊ alienat⁹ sen
sibus min⁹ sentiret morté. ⁊ hoc
accipiebát iudei de libro puer-
bioꝝ Salomonis. xxxi. vbi scri
ptũ est. Date inebriatiuũ pdito
⁊ vinũ ei qui amaro est animo.
Mulieres vero honeste erát in
hyerusalé que ex charitate spó
te mittebát vinum hoc códěna-
tis ⁊ qui mori debebant. Cũ igi-
tur hmói mulieres tpe mortis
xpi parassent. tá pro xpo q̃ pro
latronib⁹ vinũ bonũ: iudei illd
biberũt. ⁊ loco illius ppinaue-
rũt xpo vinũ corruptũ. s. acetũ
cũ puluere mirre que est sũme
amaritudinis. Jó vocat⁹ est po
tus iste acetũ felle mixtũ vt exp
meret ei⁹ amaritudo. Et hoc ẽ
qd populo iudaico iproperatur
Amos. ij. vbi scriptũ erat. vinũ
dánatoꝝ bibit israel ⁊ dei eorũ.
Quẽ textũ iudei maliciose ⁊ ca
lide mutauerũt remouẽtes in-
de. ⁊ dei eoꝝ. ⁊ loco eius adden
tes in domo dñi dei eoꝝ. Et sile
fecerunt in multis alijs scriptu
re partibus vel locis i qb⁹ vide
rũt de xpo expressioré fieri mé-
tioné. Sic igitur dño dederunt
iudei vt dictũ est acetũ cũ felle
mixtũ vt impleret illud pphe-
te dictũ: dederũt in escá meá fel
⁊ in siti mea potauerunt me ace
to. Anse. in medi. hũanitat xpi. Ansl.
sz cruc honore dorsũ icuruare
iubemur ⁊ suá ipsi⁹ portare xpi
miseriá. ad locũ deduct⁹ supplicij
mirra potat ⁊ felle ⁊ cruce suble
uat. ⁊ dic pr mi dimitte illis qr
nesciũt qd faciát. sz pr d celo il-
lũ potauit fonte ad qué sitiebat
vt. s. pficeret humana salus. Id
circo ait. cósumatũ é. Et pñi tra
didit spũz. Aug. i ser. xxiij. sup Aug
Jo. vidit ergo qr ɔsumata sunt
oia que oportebat vt fierét ⁊ có-
sumarent que scriptura pdixe-
rat. Et in siti mea potauerũt me
aceto. sitio inqt tanq̃ si diceret.
h min⁹ fecistis qd daturi estis.
Cũ accepisset acetũ iesus dixit.
Consumatũ est. Quid per h ni-
si qd pphetia pdixerat táto an-
te. dinde qr nil remáserat quod
anq̃ moreret: fieri adhuc opos

teret. Tanq̃ ille qui ptātē habꝫ ponendi animam suā ꝛ sumendi eā in eternū. Peractis oib⁹ que vt peragenꝛ expectabat inclinato capite tradidit spiritū. Hec Aug. Sed attende lector ꝙ dictū ē de carnificib⁹ ꝓphaꝫ secātib⁹ qꝛ neq̃q̃ desisterūt torm̄ta inferre ꝓpter qđ signa dederīt q̃ de messia viderūt. Sic israeliticus populus nō recessit a perfidia ob tāta ostensa ꝓdigia ꝛ in vita ꝛ in morte christi. In vita nanqꝫ signa ꝛ ꝓdigia demōstrauit que nullus posset facere nisi

Ans. deus. vnde Ansel. in meditationibus humanitatis xpi. venisti ad nos inqt diuini verbi lāpas extollens ad illuminationē orbis terrarū ꝛ regnū dei annuncians cūctis obtēperantibus v̄bo. sermonē sequentibus signis ꝯfirmasti virtutem diuinitatis ostēdisti cūctis male habētibus oia oibus gratis exhibēs q̃ saluti ipsoꝝ ꝯgruerēt vbi oēs lucrifaceres. In oibus his nō est auersus furor ei⁹ sed obscuratū cor insipiens eoꝝ ꝛ ꝓiecerūt sermones tuos retrorsū. nec attenderūt ad oia mirabilia tua. hec. An. Ad signa v̄o q̃ in morte domini sunt ostensa minime attēderūt: qꝛ obscurati erāt oculi eorū ne viderēt. ps. Signa nr̄a n̄ vidim⁹. Et m̄ hec signa cognouerūt clemēta muta ꝛ fuerūt in

Leo his stupore repleta. vn̄ Leo papa in sermone resurrectiōis domini. Ruit inqt subito nox media die ꝛ morte dn̄i ois creatura ne videret effugit. Texit faciem suā lugubre omne celū tot⁹ orbis tenebris obuolut⁹ occultauit vultū suū ne videret i cruce dn̄m suum. Elemēta ipa turbanꝛ ꝛ rugiunt: saxa rūpunꝛ: sepulchra patescūt. mortui reuiuiscūt. Factū est in terra chaos. Timet ois nā periculū ꝛ iudea ꝑficit patricidium. h̄ Leo papa.

Cum exaltat⁹ fuero a terra, oia trahā ad meipsū. Jo. xij. not. ꝙ attractio fit a trib⁹. s. a calido vt pꝫ ď vapo rib⁹ a calore sol'. Fit a vacuo vt patet de locatis ꝛ locis. fit a sili vt pꝫ de morsu scorpionū ꝛ ſpētū. Spūaliter. istis trib⁹ modis xp̄s benedict⁹ traxit nos ad se ꝛ sanauit a pctō. Nā p̄mo nos traxit per calorem sue charitatis. Sciciētes. n. calorem sue dilectionis depositis mundi atqꝫ carnis ponderib⁹ leues efficimur ꝛ ascendimus ad vapores solis radijs exsiccati vsqꝫ ad speram amoris illius. vbi succendimur ꝛ ignimur ꝛ inseparabiliter eidem cōiungimur. vnde apostolus ad Ro. viij. Quis nos separabit a charitate xpi. Secundo attraxit nos a vacuo. Dicūt phi losophi ꝙ celū potius descenderet q̃ quod natura vacuum pateretur quicq̃ eē in terra vel ali

bi. Et deus hanc conditionē uoluit servare: q2 nec esset in celo dare vacuum voluit vt terra .i. humana natura superi⁹ ascenderet ad supplendū angelorū ruinas. ps. cix. Judicabit n atonibus implebit ruinas. Attraxit nos a filii: q2 venit in similitudine carnis peccati: nullū tñ hñs peccatum: sed induit nr̄am mortalitatem: vt sue diuinitatis nos faceret esse participes. Ergo videntes nobis similē factū saluatorē nostrū qui nobis prius intātū erat dissimilis vt nos vndiqz ob culpā nr̄e turpitudinis psequeret. Seqmur eū ꝛ intueamur tāqz signū nr̄e salutis ꝛ medicinā aiarū: ꝛ saluabimur

Fig. Figu. Nume. xxi. De serpente eneo quē Moyses suspēdit in ligno. Cum. n. illū filij israel intuebant: saluabant a morsibus serpentiū maiorū. silitudinē hēbat venenosi serpētis. venenosus aūt nō erat. Spūaliter. xps mundus ꝛ purus ab oi pctō factus: tñ mortalis ꝛ nobis pctōribus quodāmodo similis: suspensus est in ligno vt ipsū aspicientes oclis charitatis ꝛ fidei ab oibus peccatorum morsib⁹ liberentur. sicut genus humanū de morsu dire mortis in sua passione ꝛ morte penitus liberauit.

Aug Unde Aug. sup Jo. mordebāt hois intuebant saluabantur. Quid sunt serpētes mordētes nisi peccata de mortalitate carnis? Quid est serpēs exaltatus nisi mors dñi in cruce: q2 ē a serpente mors: a serpēte figurata ē mors morte xpi: mors mortua est q2 vita mortua occidit mortem pulchritudo vite ꝺglutiuit mortem. Item modo fratres vt a peccato sanemur xpm crucifixum intueamur: quō qui intuebant illum serpentē morsib⁹ nō peribant serpentiū: sic qui intuētur fide morte xpi: sanant morsibus peccatorum. Sed illi sanabātur a morte ad vitam tpalem. hi aūt vt hēant vitā eternam. h. n. interest iter figuratā imaginē: et rē ipsam. figura prestabat vitā temporalem: res ipsa cuius figura erat prestat vitam eternā. hec Augustinus.

a Peruit lat⁹ ei⁹. Jo. xix Fugiētes mortales inimicos si qñqz venirēt ad domū vel castrū in quos pararent presidiū ꝛ hostiū, psp icerēt ꝯ se clausū: p qō illis eēt intrandum: nihil eis, pfuisset eorū fuga. Cū vo p3 illis adit⁹ salui fiunt. Spūaliter. añ xpi aduētum clausa erat paradisi ianua. Jō quantūcūqz p̄iarche ꝛ, pphete ꝛ antiq p̄res fugerēt vitia ꝛ peccata: ꝛ p sancta opa festinarent ad celū: q2 tñ hostiū clausū erat ex remanētes captiuabant ab hostib⁹ ꝛ ad carcerem ducebāt inferni. Sed tpe passionis xpi

aperto dire lancee aculeo later
eius: apertũ ẽ celi hostiũ. ⁊ fact⁹
patens aditus vt illuc acceden
tes psidiũ inueniāt salutare. vñ
Fig. ipse ait. Ego sũ hostiũ ⁊c. Fig.
Geñ. vi. Cum parata eẽt archa
iussit dñs hostiũ fieri ex later vt
per illud ingrederentur oẽs q
ex aquis diluij saluandi erant.
Spũaliter. hostiũ factũ i archa
est hostiũ factum in xpi latere i
sua passiõe. per quod necesse est
oẽs credentes intrare qui in ar
cha ecclie sunt saluandi ⁊ a pec
catorũ diluio liberandi. Nam
apto hoc hostio sanguis exiuit
in precium ⁊ aqua in lauacrũ
vt loti ⁊ liberati a peccato mun
di itraremus p mũdũ hostium
Au. ad colegiũ iustorum. Aug. sup
Jo. vigilanti inquit verbo euā
gelista vsus est vt nõ diceret la
tus ei⁹ percussit aut vulnerauit
aut qd aliõ aperuit: vt illic quo
dāmodo hostiũ panderet vite.
vñ sacra ecclie manerent sine q
bus ad vitam que vera vita est
nõ intratur. Ille sanguis effu
sus est in remissionẽ peccatorũ.
aqua illa salutaris temperat po
culũ h ⁊ lauacꝝ prestat ⁊ potũ.
Propterea pmo mulier facta
est de latere dormiẽtis viri ⁊ ap
pellata est mater viroꝝ. magnũ
qppe significauit bonũ aut ma
gnũ preuaricationis malum. h
scõs Adā incliato capite obdor
miuit i cruce: vt inde formaret
ei piunx que de latere dormien
tis effluxit. O mors inquit vñ
mortui reuiuiscũt qd illo sāgui
ne mũdi⁹. Quid illo vulnere sa
lubrius. hec Aug.

S Icut agnus coram ton
dẽte se obmutescet. ysa. X
liij. Qñ gentes hñt page
re ardua ⁊ laboriosa ⁊ precipue
cum illis eminet inimicoꝝ peri
culum duo psueuerũt. facere. s.
sumere aliquid ad confortādũ
⁊ roborandum vires ⁊ sibiipsis
dare signa vt cognoscant se mu
tuo ⁊ ab hostibus tueantur se.
Spũaliter. volens xps educer
genus hũanũ de manu diabo
li: ipse se dedit in cibũ ⁊ precepit
hoc semper fieri i memoriā sue
passionis vt fieret nobis in si
gnum securitatis contra inimi
cos. figura Exo. xij. de agno pa Fig.
scali comesto cũ lactucis agresti
bus de cuius sanguine factũ ẽ
signũ crucis in vtroqꝫ poste do
mus filiorum ysrl. cuius os cõ
fractum non fuit. Spi. agn⁹ iste
xpm significat crucifixũ in exi
tu iferni cuius sanguie protegi
mur a percutiente angelo. i. dia
bolo si corde ⁊ corpore nos mu
nimus illo: portantes crucẽ ei⁹
corde ⁊ corpe ⁊ memores sim⁹
acrestis āgustie quā ptulit p no
bis. os ñ fuit pminutũ ex eo: q
vt dicit Aug. sup Jo. ad hoc ptĩ Au.
net testimoniũ os nõ pminueq
ex eo q cũ ad iesũ venissent: nõ

fregerūt crura. Igit iste agn⁹. s. xp̄s nos vere de egypto inferni pcusso diabolo eduxit. atq3 pdu xit ad eterne glīe promissiones Aug. per mortez ipsius. vñ Augu. in quodaz sermōe resurrectionis dñi. Ipe. n. adiudicat⁹ vt agn⁹ ⁊ occisus veluti ouis ab egypto nos redemit ⁊ saluauit nos de manu diaboli q̄si de māu Phara raonis ⁊ cū signauit animas no stras proprio spū ⁊ mēbra cor dis nostri: suo precioso sangui ne. Hic ē qui ɔfusione mortem induit ⁊ diabolū in planctū ɔsti tuit. hic ē qui iniquitatez percus sit ⁊ iniustitiā sicē Moyses egy pti sterilitatem damnauit. Hic est q nos de seruitute eripuit ad libertatem de tenebris. ad lucez de morte: ad vitaz a tyrannide i regnum sempiternum.

¶ De patientia.

Edificantes domū de lapidib⁹ politis. ij. Hesdr. h cū debet aliquod cōstrui edificium primo ɔsueuerunt lapides cultro polliri ⁊ polliti ⁊ bene aptati poni in edificium ⁊ quāto pulchriores sunt tanto i eminētiori loco fabrice coaptā tur. lapides qui franguntur cul tro vel martello prohiciuntur i fundamentum vel in pariete in cluduntur. Spiritualiter. deus intendit fabricari palacium in celis pulcherrimū. s. celeste re gnuz. Iō in hac vita quāplures voluit esse martellos pcutiētes lapides istos: hi sunt persecuto res ⁊ molestatores fideliū sub q̄ bus lapides isti tanto pulchrio res sunt in conspectu diuini fa bri: quanto illi fortius per verā patientiam integri perseuerāt. Talis lapis ille fuit quez repro bauerunt pharisei ⁊ principes sacerdotū. q fact⁹ ē in caput an guli. Qui igit patientiā xp̄i se quūtur pseuerātes ponent post modū i honorabili celestis edi ficij loco vbi quiescet omnis tri bulatio atq3 penalitas. figura. Fig. iij. Reg. vi. Ubi legimus q̄ cuz Salomō edificaret tēpluz dño de lapidibus q̄dratis ⁊ politis nō est auditus malleo⁊ sonitus in templo. eo q̄ ex templū lapi des sūt polliti. Spūalr. p nāle edificiuz templi subaudi celeste edificiuz dei. vbi nullus son⁹ ad uersitatis ⁊ afflictionis audiet. Bernar. in meditationib⁹ suis. Ber In regione inquit tua amaritu do locū nō habz. Nō est aduer sari⁹ ipugnās nulla rixa nullū impedimētū: null⁹ timor: nulla iquietudo: nulla pena: nulla i pietas: nulla molestia. nulla di scordia. s3 pax sūma ⁊ laus eter na: secura sine fine: reges ⁊ gau dium semp cū sancto spiritu. h Bern. Polliunt ergo lapides qui debent poni in tāto edificio q3 sancti viri quos dei puidētia elegit ad pficiendum celeste re

regnū pri⁹h examinant tribulatiōibus ꝛ penis: vt cū iracūdi ꝛ impatiētes ac ēt deficiētes sb diuino examine, piciunt in gehēnam pulchri ꝛ politi in loco illo celestis edificij honorabilr
Pe. reponent. Unde Pe. ra. i quodam ser. Jō forsitan te punit tēporaliter vt ab eterne mortis ardore ꝛ pena te redimat temporalis. Jn edificatiōe. n. templi pus lapides tōdebant ne in illorum impōne son⁹ mallei audiret. Nunc in horreo dn̄i granū ponit donec flagellis aut triturantiū pedibus sit excussū. Sic viui lapides q ponēdi sunt i illa celesti Jerl'm que edificat vt ciuitas: varijs infortuniorꝫ concussiōibus polliūt anteq̄ꝫ i edificio celestis hitaculi collocēt.

Apnt ei⁹ aurū optimū
B c Can. v. Optimū aurū pbat per ignē. q̄diu. n. est ibi rubigo vel mixtura extranea semp fumigat. qn̄ vo n̄ amplius fumigat signū est perfecti auri. Pōt. n. tūc fieri oē op⁹ de seipso. Spūaliter. patiētia hominis igne tribulationuꝫ pbatur. Expositus. n. hō aduersitatis examini: si per murmurationes vel blassemias fumigat: signum est ꝙ ibi nō erat aurū pfecte patientie: sed erat color sophisticus arte hypocrisis fabricatus. sed cum eque aduersa vt psꝑa tolerant signum est op

time patiētie. Jdeo ex talī auro celū adornat. Mat. v. Beati pacifici qm̄ filij dei vocabuntur Et alibi ait dn̄s. Jn patiētia vestra possidebitis aias vestras.
Figu. Exo. xxv. vbi legim⁹ dn̄s Fig. precepisse fieri in tabernaculo candelabrū ex auro purissimo ductile in sūmo hēbat. vij. capita equalia super que ponebant lucerne. vij. auree. ꝛ erāt ibi. vij infusoria aurea quibus oleum lucernis infundebat. Spūaliter. per hoc candelabrū ductile aureū notat vir patiens ꝛ deo obediens qui semp vera ducit patientia: ꝛ semper inclinās se ad onus sibi impositum: ꝛ supponit humeros ad oia tolerandum. flectitur. n. sed nō frangit qꝛ in aduersis ꝛ in psꝑeris laudat deum. Cuius oppositū facit hypocrita qui nihil vult tolerare: sed minimo cōtumelie vbo statim frangit ꝛ conquassatur. Et sicut ignis probat aurū: ita aduersitas pbat viruꝫ iustum.
Grego. primo moral. Jn hoc i Gre quit mens iusta discernit ꝙ ōi laudem inter aduersa confitet ꝙ nō cum rebus frangit ꝙ nō cum casu glorie exterioris cadit. septem vero capita sup' candelabrum in qbus erant lucerne. vij. sunt virtutes. s. iij. theologice: ꝛ quattuor cardinales. Et super his. vij. iustitie opa inter tenebras lucentia: qꝛ inter sup

dos lucet humilitas. Inter inuidos lucet charitas. Inter auaros lucet liberalitas. Inter iracũdos lucet patiẽtia. Inter ociosos sollicitudo sancta. Inter luxuriosos lucet castitas. & inter gulosos sobrietas. Sũt etiã ibi. vij. infusoria per que infunditur oleum quo nutriat̃ lucerne: q2 septẽ sunt spũssancti dona quib9 infundit̃ xp̃i gr̃a per quã nutriunt̃ in nobis virtutes.

Gre. Unde Grego. sup Eze. Sũt inquit multi qui iam p septẽ gradus. i. per septẽ spũssancti dõa: septiformẽ gratiã aditum vite celestis inueniunt vel meruerũt per timorẽ dei fieri humiles per pietatis studiũ fieri misericordes p scientiã discreti: p meritũ fortitudinis liberi: per consilium securi: per intellectũ p̃uidi: per sapientiã maturi. Sic igit̃ per hec septem infusoria gratiarũ nutrit̃ lumen in candelabro. i. in viro dei ne extinguatur inter mundi huius aduersa: sed tanq̃ exemplaris lumen patientie luceat omnibus q in domo militantis ecclesie deo militare disponunt: q2 in ipsa semper ẽ cõtra hostes triumphus.

Cas. Cassiodorus sup ps. Patientia inq̃t est que oĩa vincit aduersa ñ cõluctãdo sed sufferẽdo nec murmurando sed gratias agendo. Ipsa est que fecem totius voluptatis abstergit. Ipsa est q̃ limpidas aĩas deo reddit.

Odor suauitatis est i cõspectu eius. Eccl. xxxv. C

o Res aromatice non redolent nisi ɔtrite. Rõ est. q2 cũ sint dure materie odor non potest euaporare qui claudit̃ infra illas. Et licet exterius redoleãt cito odor ille euanescit: cũ cõterunt̃ partes ab inuicẽ adherẽt. Et sic intrinsecus odor euaporabatur. sp̃ũaliter. virtus & patientia viri sancti nõ sentitur in quiete & pace. Solũ. n. latet in eorum ɔscientia intentio pura & sancta. Si vo conterit̃ & examinet̃ tribulationib9 & cõtumelijs: statim virtus que intus latebat. pz. q2 q̃nto vir dei se plus pro xp̃o pati considerat: tanto amplius sperare presumit. Jõ p veram patientiã redolet. vnde Gre. x. li. mora. Tanto spes in deo solidior surgit: quanto p illo quisq3 duriora ptulerit: qa nequaq3 retributiõis gaudium de eternitate colligit̃: qd nõ hic pia tribulatiõe seminat̃. Exuberat ergo odor sanctor in tribulatiõe sicut aromata in ɔtritiõe. Gre

Figu. Exo. xxx. vbi preceptũ fuit accipi q̃ttuor species arõaticas. s. Stãtẽ Onichã Galbanum boni odoris: & thus lucidissimũ: ita vt eq̃lis põderis essent oĩa: & debebant hec contondi in tenuissimum puluerem. His igitur quattuor quomodo Fig.

dictuz est fiebat pulnis thimia/matis sancti ad vsum ꝛ cultum dei. Si qs vo hũc puluerẽ vsus fuisset in ꝓpriũ odorem perif set de populo suo. Spũaliter. Ex quattuor patientie ꝟtutib⁹ fit thimiamatis sancti odoramĩ tuz xp̄o qd̓ ipse libẽter odorat. Prima patientie virtus est in ꝓbatiõe seu examine quo nos deus suis flagellis ꝓbat. Alia vero est qua nos diabolus ten tat. Alia est cum a ꝓximis no/stris vexamur. Hi tres. s. deus ꝛ ꝓximus diuersimode nos ex ercent in quorũ exercitijs si for tes sumus odorem suauissimũ Gre deo damus. Unde Gre. omeli. vi. super Eze. Trib⁹ modis vir/tus patiẽtie exerceri solet. Alia nanqꝫ sunt que a deo. Alia que ab antiquo aduersario. Alia q̃ a ꝓximo sustinemus. A ꝓximo nanqꝫ ꝑsecutiones dãna contu melias sustinem⁹. Ab aduersa rio tentamenta. A deo autẽ fla gella toleram⁹. Sed in his oi/bus modis vigilanti oculo se/metipsam debet mens circũspi cere: ne male ꝯ ꝓximum ꝓtra/hatur ad retributionẽ mali: ne ꝯ tentamẽta aduersarij seduca tur ad delectationẽ seu ad ꝯsen sum peccati: ne ꝯ flagella opifi cis ꝓrumpat ad excessum mur murationis. Hõ igit̃ hec tria obs̃ uans iaz hꝫ hec tria genera aro matũ preciosa. Sed requiritur quartũ est. n. ꝙ quodã tentatio nis gen⁹ grauissimũ qd̓ nunc a deo est: nũc a diabolo: ꝛ nũc ab hoie. Et tñ oib⁹ periculosius. et hoc est vitã sine tentatione du/cere. Unde Gre. in q̃dã omeli. Nulla iquit maior tentatio q̃ꝫ nulla tentatione pulsari. Inde ꝓuenit incircẽspectio sui. Incõ passio tentati contẽtus ꝓximi. Inobediẽtie lapsus ꝑsumptio nis interit⁹. Hec Grego. His Gre igit̃ q̃ttuor si quis fortis existat acceptũ deo offert sacrificiũ in odorẽ suauitatis. sed not. ꝙ nõ erat licitũ mixturã h⁹i aroma/tum ad humanũ trahere vsum sub pena mortis: qꝛ q supradi/cta facit ꝓ humano fauore obti nẽdo nõ principalr̃ ꝓpt̃ deuz vt hypocrite ipsi perdũt de popu lo dei. Job. viij. spes hypocrite pibit ñ. n. placebit vecordia ei⁹ sꝫ sicͭ tela aranearꝫ fiducia eius.

Scẽdũt vsqꝫ ad celuz et a descẽdũt vsqꝫ ad abyssũ Ps. cvi. vt dicit ph̃s. nul lũ violentũ est perpetuũ. vide/mus. n. violẽter graue detineri superi⁹ ꝛ leue inferi⁹. Nã si gra ue fm nãm suaz libere possꝫ de scendere: necq̃qꝫ gesceret quous qꝫ deuenisset ad centrũ terre q est locus grauiũ. silr̃ si leue libe re posset ascẽdere nũq̃ꝫ cessaret ascendere donec deuenisset ad ignẽ q ẽ loc⁹ leuiũ. sꝫ vtrũqꝫ. s. graue ꝛ leue violent vt dẽz ẽ te

nēt. Spūalr. pcōres ⁊ ingrati hoies quoꝝ scelera sic on⁹ graue grauate si sr̄ eos: ex qb⁹ merēt gehēna: q̄dā violētia i mundo gescūt. Nā de sui nā tēdunt ad iferos: vñ sic graue si fra aperiret ñ cessaret ruē circa cētꝝ sic cū ira apiret. i. qñ fiēt fouee vel sepulchꝛa i moꝛte pctōris ñ gescet aia illi⁹ donec vētat i infernū. Justi vo quoꝝ ē celū ēth q̄dā violētia detinent vt magis mereat: ⁊ ipsoꝝ pmiū augeat. sꝫ eū dissoluēt a corpib⁹ vincul nō regescēt aie illoꝝ doēc puenerint ad regna celestia. Tūc saciabit appetit⁹ ⁊ desideriū quo solui cupiūt ⁊ eē cū xp̄o: vñ xp̄s suos leues ⁊ expeditos a pctis q hic pmūt violētia tyrānoꝝ ⁊ potētū hoꝛtat ad patientiā di. Jo. xvi. Mund⁹ āt gaudebit: vos aūt ꝯtristabimini. sꝫ tristitia vr̄a vteē i gaudiū: ⁊ gaudiū Fig. mūdi vteē i tristitiā. Fig. Exo. xiiij. Jn exitu isrl' de egypto tā ppl's isrl' q̄ꝫ pharao cū egyptijs mare rubꝝ itrauerūt. Sꝫ ehyptijs descēdētib⁹ i ꝓfundū q̄si lapis filij isrl' trāsierūt p siccuꝫ p mediū ei⁹. spūalr. Egyptij affligētes filios isrl' sūt magnates ⁊ mūdi diuites i tenebꝛis pctōꝝ ambulātes q paupes ⁊ hūiles vexare satagūt. Sꝫ oꝫ i h⁹ mūdi exitu i quo nullā hēm⁹ manētē ciuitatē vtrūqꝫ pplm p abyssuꝫ moꝛtis trāsire: qꝛ vn⁹ ē exit⁹ ho minū. i. iustoꝝ ⁊ maloꝝ. Sꝫ vbi pctōres descēdūt ad ifernū. Justi ⁊ sci gradiēt i celū: vbi psecutores pauperꝝ gemūt i toꝛmētis patiētes ⁊ mites i btitudie eterna deo fruūt. vñ Pe. ra. i ser. il Pe. lo mēdici Lazari ⁊ epulōis diuitis sic ait. Nēo iqt putet qꝛ diues iste bōis recepit bōa qñ hic magis re⁹ ē qd cū a deo ꝓ malis recepit bōa: bōa ꝓ bōis reddet ꝯtēpsit. Nā de diuitijs tātis nec victū reddit nec sacrificiū deo: minima oblatōe depēdit at pauper diues vulnere cēsus null⁹: exut⁹ coꝛpe: vestit⁹ penis: aiam quā solā ñ tenebāt vulnera: deo i hostiā iugiter offerebat. hic ē q recepit ꝓ doloꝛe regē: ꝓ penis imoꝛtalitatē: ꝓ oppꝛobꝛio gliaꝫ: ꝓ ꝯtumelijs honoꝛē: ꝓ defectu grām: ꝓ vulnerib⁹ pmia: ꝓ siti fōtē refrigerij: ꝓ fame celestis mēse delicias. Nūc diuit' saculus ñ recepit sin⁹ dine ꝯsolatiōis icludit. Tu diues fulgēs purpura ꝯdā nunc tegē fimo ꝓ cocino vestire flāmis: ꝓ mobili b⁹ discubitꝫ: sustinē dura ꝓ latis fercul' eplare pēis: copias iopia ꝯpēsare ebꝛietates siti digē ꝓ odoꝛib⁹ aspgē fetoꝛe vt cui astiterēt voluptatꝫ obseq a assistāt ministeria nē pēaꝝ: qꝛ paupeꝫ: nē despiciēdo ista tibi talr tu mutasti. hec Pe. ra.

Agitte tue acute. ps. xliiij E

Peccatores latronibus

obuiantes in nemoribus nulla possunt arma meliora hr̃e arcu ꝛ sagittis. pñt. n. predones percutere a distãtibus ꝛ nihilominus eos fugere. Sunt quidem adeo in arte sagittaria periti. ꝙ dũ sunt in equo ꝛ fugiunt ẽt iaciũt sagittas: qd̓ est tuta res inter latrones. Non. n. debẽt cũ illis mercatores ꝯtẽdẽ manuali bello qꝛ nil boni cũ talib⁹ pñt lucrari cũ ipsi diuites sint: illi aũt nil hñt. Spũal'r. xp̄i fideles sũt magni mercatores. merces. n. p̄ciosas portãt. s. merita ꝛ virtutes quibus diuina mediãte gratia mercantur celum. ꝫ oportet oẽs per nem⁹ pñtis vite transiř vbi sepe predoni obuiant infernali. Ille aũt cũ acie suaꝝ tentationũ conatur nos expoliare ꝛ priuare virtutũ thesauro. Sed cum nos inuadit vel pcutit mũdi aduersitatib⁹ aut carnis infestationib⁹: nõ est certãdũ seu resistendũ per iram seu blassemias: qꝛ nil inde lucramur. Qui nos affligũt pauperes sũt ꝛ miseri. Sed decertandũ est longe stantes ab ira ꝛ odio ꝛ arcu patientie ꝓhicere sagittas laudis dei: quibus hoste maligno ꝯtrito vt victores obtinebimus coronã. Fig. p̄mi parali. x. vbi legimus cuꝫ Saul obuiassꝫ viris sagittariis grauibus vl'neribus ab eisdẽ percussus est intantuꝫ ꝙ ex dolore in propriũ gladiuꝫ irruens miserabiliter mortuus est. Spiritualiter. Saul interp̄tatur abutẽs seu abusus ꝛ recte diabolum denotat q primo gratia diuia abusus est. Iste p̄secutus est verũ regẽ Dauid: ex mera inuidia. ꝛ dibolus surrexit ꝯ verum celi regem ex inuidiosa malicia. Hic ergo obuiat viris sagittariis a quibus percutitur qñ nititur tentare per mũdi aduersa viros patiẽtia munitos q pro receptis iniuriis in dei laudem per patientiam cito prorũpunt. Qd̓ nequiẽs diabolus sustinere proprio tentationis gladio se iterimit. Sagitte ergo patienꝫ acutiores sunt i cor demonis ꝛ graui⁹ illũ vl'nerãt: qꝫ fidelis patiẽtia armat⁹ vulnerať aduersis. vñ. Gre. i mora. i. li. iducẽs in exẽplũ patiẽtiã: Iob. sic ait. beat⁹ Iob quot voces patiẽtie i laudẽ dei ꝓtulit q̄ si tot i aduersarii pectore iacula intorsit ꝛ acriora valde quã sustiuit ifixit.

De Parentibus.

Quare fremuerũt gẽtes ꝛ populi meditati sũt iania. ps̄. ij. Quedã. n. sũt vni rei ad decorẽ: q̃ alii sũt ad dedec⁹ furor ꝛ fremit⁹ si i cãe act⁹ laudabiles. ꝫ sũt i hoie, mltũ vituꝑabiles assumit. hõ tũc ꝓpͥetatẽ leõis vl' apri canib⁹ istigati. Spũal'r. hoies deũ ñ timẽtes vl' amãtes in nullo futura cogitantes brutꝭ siles q gliã sibi a deo p̄-

paratā neglīgētes: ꝯmutāt in ſi militudinē vituli comedenꝗ fe- nū: vt ap ſeu catula fremunt: cū liberos ꝓſpiciūt adherē do ꝛ vel le religionē itrarē latrāt ꝛ furiūt atqꝫ fremūt ſꝑ religioſos eoſ ad hoc bonū iducē ſatagentes. ma lēt. n. filios ſuos inī mūdi cali- ginē iuolui ꝑ vſuras rapinas ꝛ alia opa mala: ꝙꝫ eos vidē patiē
Fig. tur deo ꝛ ſaluti aie dedicari. Fi. Exo. v. poſtqꝫ Moy. ꝛ Aarō .i ceperūt ex dei mādato ppl'm idu cē ab egreſſu Egypti ꝛ ad īgreſ ſū terre ꝓmiſſiōis pharao ꝛ ſui ceperunt fremere ꝛ furire aa- ron dicentes. Quare vos ſolli- citatis ppl'm exire egyptuꝫ? Et durius ppl'm afflixit operibus diſpergēdo ipſū ad paleas colli gēdas ipſum impoſuit ſuperſti tes qui eos cogerēt tātū de ope- re facere nō recept] paleis: quā tū faciebāt cū illis miniſtraban tur palee. Spūaliter. Filij iſra el qui dicunt dn̄m videtes ſunt puri apti ꝛ idonei ad videnduꝫ deū ꝛ cognoſcēdū per ſacre ſcri- pture ſtudiuꝫ. Hos. n. religioſi cognoſcētes ſatagūt de egypto. i. de mūdi tenebris educere ꝛ ꝑ viam religionis ad terram cele ſtis ꝓmiſſionis dirigere ſꝫ ſen- tientes hoc pharao ꝛ egyptij. i. parētes ꝛ ꝓpinqui murmurāt clamāt fremunt in Moyſen' ꝛ Aarō hoc eſt in religioſos qui pueros ad religionē inducunt dicētes. Quare seducitis filios nr̄os ꝛ orbatis nos heredib'. Nō. n. attēdūt ꝙ puri fugiunt pn̄tis vite iſātes interit'. Sꝫ vt bruto oī poſtpoſita prudētia la trāt ſolū aſpiciētes carnē ꝛ ſan guinē. malēt. n. filioſ ſuos dia- bolo ſuire ꝙꝫ deo. Idcirco diſp gūt ꝑ mūdū ad acqrēdā pecūiā multis pctōꝝ laqueis inuoluē dos. Et ne deſiſtāt ab opere ipo- nunt ſupſtites ſollicitātes qꝛ ne coꝝ filij a ſecularibus ceſſent ne gocijs: illos ligāt vxorib'. he. n. ſupſtites ſūt viriſ ſuiſ. iſtigāt. n. die noctuqꝫ punctionib' duris petētes ꝛ ab eiſdeꝫ exigētes ve- ſtes ornamēta ꝛ cult' nō parua ſed maiora more ſolito: qn̄. ſ. da banē palee. i. qn̄ pace mundus fruebatur ꝛ quilibet faciliter lu crabaē. Tātū ergo volūt ꝛ plus qn̄ neceſſe eſt filios ſuos inume ris ſe ponē periculis ꝙꝫ tpe quo vt dictū ē facile lucrabanē. Ec- ce peſſima ſollicitudo. Sed de bent puri' ꝛ veri filij iſrael inito crucis ſigno i vtroqꝫ poſte. ſ. mē te ꝛ corde ſequi Moyſē. ſ. xp̄ꝫ ꝛ potius deo ꝙꝫ parētib' obedi- re. vn̄ Hiero. ſup Matthe. Si Hie neceſſitas inqt venerit vt amor parētū amori dei cōpareē ꝛ nō poſſit vtrunqꝫ ſeruari odium in ſuos pietas in deuꝫ ſeruāda eſt. Iuſt' vt palma florebit
i plantatus in domo dn̄i Ps. xci. Prudēs agrico

la vidēs nouā plantam aptā ad fructificādū nō dʒ ipsam incidere quātūcūqʒ necessitatē ad oīa opera faciēda habeat. vtilius. n. est de arbore semper suo tpe continuatos fructus colligere: qʒ ð incisa arbore aliqua mercantia facere: ꝛ perpetuo fructibus eiꝰ ꝑuari. Spiritualiter. Agricola hñs arborem fructiferam ī orto suo: est hō hñs filiuʒ aptū ad religionē ad dei seruitium. Nō ðbet igitur pater subtrahere ipsum ð agro dñico vbi continue per predicationē potest multas saluare animas etiam si ipsum videat posse poni in operibꝰ mūdi ad lucra ꝛ terrena bona congregāda ī qbus sepe aīa ꝑcipitatur. Fig. Deut. xx. vbi legimꝰ ꝑceptū fuisse filijs israel qꝫ arbores fructuosas nullatenꝰ euellerēt vt de eis fierēt machine. spiritualr. Arbor fructuosa vt dcm̄ est religiosus. ꝛ rō. est qꝛ bonus fructus dr̄ q tā intꝰ qʒ extͣ bonꝰ ē: vt ficꝰ. hʒ. n. ficus ꝛ alij cōsimiles fructꝰ qꝫ pñt reseruari. qð ñ hñt fructꝰ hñtes armillā ꝛ vt pʒ de ꝑsicis ꝛ alijs q̄ integra ñ pñt ꝑuari. sic religiosi qui ꝺe religiosi sūt. ꝛ sunt intus boni per ieiunia ꝛ abstinentiā ꝛ alias ꝟtutes ꝛ sunt boni exteriꝰ per ꝑdicationē ꝛ bonā doctrinā. Nō ergo debent xp̄iani filios suos quos aptos vident ad tales ꝓducendos fructus a religionis agro ꝛ gremio remouere: ꝛ de ipsiꝰ machinas mūdanas ꝯstruere: quibus aīa misera debēs machinare vitia ipsa a vitijs machinat̄. ꝛ sub audi per machinas oēs carnales ꝛ mūdiales sollicitudines ī quibꝰ velut machinatꝰ lapis homines ad alta per mūdi ꝓspera elati: sepe subito dānabiliter cōquassant̄ qꝛ fortuna vitrea est ꝛ sepe frangit̄ duʒ plus splendet vt dicit Señ. Meliꝰ est igit̄ vt Señ. in religione qs ꝓficiat qʒ ī hoc mūdo deficiat. Jō boni filij quā qʒ parētes diligere teneantur: eisqʒ in licitis obedire: sed ħ videntes īpedimētū ꝑparare: nō debēt illis acqescere sed debent eos in hoc odio habē. vñ Cris. Cri. sup. Joā. x. Qui amat prēʒ aut matrē plusqʒ me ñ ē me dignꝰ. Sic ait. Nō inqt iubet simpliciter odio parētes habere. Sed si voluerit deo plus diligi in ħ odio habeantur.

Molauerūt filios suos i demonijs. ps. cv. Inter vite presentis crudelitates crudelior est: proprijs filijs malefacere a ꝓposito. Rō ē. qꝛ parētes oēs vniuersaliter filios diligunt etiā: vꝫ hoc hʒ in brutis que videmꝰ pro filioꝝ liberatōe mortis periculis se exponere. Spūaliter. Super oē malū prius est ꝓprios filios a dei seruitio subtrahē a diabolo ac diabolicis operibꝰ applicare, hoc

pprie faciunt hoies cupiditati ⁊ auaricia seruiētes. qui p has artes filios suos diabolo sata-gūt imolare. Talesigit a regno dei merito debent excludi ⁊ in i-
Fig. ferno includi. Figu. Leuit. xx. vbi precepit dominus filijs is-rael hoc mandatum. Quicun-q̄ dederit de semine suo ydolo moloth: ille morte morietur. po pulus lapidabit eum: ⁊ ego po nam faciem meam contra illū. succidamq̄ illum de medio po puli mei. Spiritualiter. Mo-loth qui iterpretatur princeps eius denotat diabolum qui pn-cipat peccatoribus ⁊ mundi fili is: q2 princeps mundi hui9 nun cupatur: ⁊ in deo nō habet quic-q̄ de semine: ergo proprio. Mo loth idolo ministrāt qui liberos suos cupiditati ⁊ auaricie q̄ sūt idolorum seruitus satagunt in sudare. hos tales populus terre lapidabit q2 pecunie seruus erit multis conquassationib9 depri-metur ⁊ infinitis cruciatib9 cru ciabitur. Deus vero cōtra illos faciez suam ponit: vt exclusi ab angelorum ⁊ sanctorum cōsor-tio infernali tradant incendio perpetuo cruciādi. vbi his duo-
Ago. bus lapidibus obruet. vñ Ag. li. i. de anima. Quis putas tūc meror erit? que tristitia? quādo separabunt a consortio iustorū a visione dei ⁊ traditi in pote-state demonum ibunt cum ipis in ignem eternum: ibiq̄ semper erunt in luctu ⁊ gemitu: sit do-lor intolerabilis. Ergo si pres crudeles sunt erga semen suuz ⁊ sic secum velint proprios filī os imolare fugiendū est ab eis vt euadāt filij tot ⁊ talia tormē-ta. licet. n. teneamur parentib9 subuenire: si egent dū sumus ī mūdo: non tñ tenemur pro eis seruire diabolo ⁊ displicere deo qñ nos cupiūt mundi laqueare negocijs. vnde Ber. sup canti. Ber ser. xxviij. pertractans illud fi-lij vinū nō habēt. Quid mihi ⁊ tibi mulier. Sic ait vt quid fra-tres sic respōdit christus: vtiq̄ propter nos vt cōuersos ad do minum iam non sollicitet arna lium cura parentum ⁊ necessi-tudines ille non impediunt ex ercitium spirituale. Quandiu enim de mundo sumus debito-res nos constat esse parentum. At postq̄ relinquimus nosmet ipsos multo magis ab eorū so-licitudine liberi sumus.

¶ De Paupertate.

Posuisti in capite eius coronam. ps̄. xx. Se- A
cundū imperiales re ges romanorum pro ut maior erat victoria preciosi-or imponebatur victoribus co-rona. Ex hoc enim duces ani-mabantur milites ad certandū fideliter. quando contemplabā tur victorie pmiuz ⁊ honores.

spūaliter. Inter oia p̄ntis vite
certamina durissime feriunt ia
In. cula pau̇ptatis. Un̄ Inno. de vi
li. cō. huma. O inqt mirabilis
cōditio mēdicātis. ꝛ si petit pu-
dore ꝯfundit. ꝛ si nō petit egesta
te cōsumit: ꝛ vt mēdicet necessi
tate cōpellit. Quia ergo sic du-
re paupertatis stimulus nouit
xp̄i milites impugnare xp̄s rex
pauperū voluit triumphantes
coronare regni celestis corona.
Matt. v. Beati pauperes spū
Fig. qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Fig.
apoc. xij. vbi sic dr̄ signū inquit
magnū apparuit in celo. Mu
lier amicta sole ꝛ luna sub pedi
bus eius. ꝛ habebat coronā. xij.
stellarum in capite. Spūaliter.
Mulier hec est anima paupis
qui tn̄ fuit in terra deiectus nūc
aūt sic triūphat in celis. Unde
Aug. de verbis app. ser. xxviij.
Au. pauperes confortās ait. Nō ti-
bi inqt displiceat paup̄tas tua
vis scire qd valet? celū emit. igi
tur hec mlier amicta est sole qr
aia sancta ꝯfundit interius vt
capere possit lucem eterne glie.
Ps. lxxi. In lumine tuo videbi-
mꝰ lumē. Et benedicit īduta soe
le qz ipsa sequuta est eius vesti-
gia qui in sole posuit tabernacu
lū suū ꝛ tanq̄ sponsus de thala-
mo suo ꝓcedens nasci voluit in
stabulo ꝛ declinari in presepio:
cū tamē eēt lux vera que illumi
nat oēm hoiem venientē in hūc

mūdū. vn̄ Ansel. in medit. hūa- Ans.
nitatis xp̄i. Tu dn̄e vniuersoꝝ
qui nullā habes indigentiā in-
ter ipsa natiuitatis initia n̄ hor-
ruisti abiectissime paupertatis
gustare incommoda. vt. n. dicit
scriptura. Tibi cū nascereris non
erat locus i diuersorio neq̄ cu-
nabula que teneritatē tuam ex
ciperent habuisti. sed in vili p̄-
sepio sordentis stabuli: tu q ter
ram palmo cōcludis inuolutus
panniculus reclinatꝰ es. ꝛ h ip-
sum a brutis aialibus mat tua
mutuo accepit. Hec Ansel. igit Ans.
qui spū pauperes sunt abicien-
tes cordialr caduca mundi xp̄i
ꝯsortes sunt in certamine eiusꝰ
dem participes fient in glia. Io
idē Ansel. ibidē. Cōsolamini in Ans.
quit cōsolamini qui in sordibus
paupertatis enutrimini qa vo-
biscū deus in paupertate. Habz
hec mulier lunā sub pedibꝰ eius.
Luna naneq̄ ꝓpter frequentes
mutabiles suas. vana ꝛ ꝓspera
mūdi dnotat. Lucet. n. luna no
ctis tpe. ꝛ hec caduca lucēt in h
p̄ntis vite caligie. Cū ergo xp̄i
fidelis diuino ꝓuentus amore
a suo desiderio remouet p̄ntis vi
te ꝓspera: lunā sub pedibus su-
is calcat iuxta ꝓpheticū dictum
diuitie si affluant nolite cor ap-
ponere. Idcirco sequit. Et i ca-
pite eius corona. xij. stellaruz.
Corona ista est premiū. xij. apo
stolorū xp̄m in terra paupertate

sequentiū. quo quidē pmio veri pauperes pmiabunt. Nā omnia mūdi felicia relinquētes: mūdi dnm sequuti sunt crucifixū. Id circo dictū est eis. vos estis qui reliquistis oia: et secuti estis me. Et nobis postmodū dixit. Qui relinquerit domū vel agrū. etc. Centuplū accipiet et vitā eternā possidebit. Aug. de verbis dni. quib9 inquit thesauris eqri pos sit qd paupertati videamus in dultū: vt ad regnū celoꝝ veniret diues possessione sua obtinē nō potuit. Nūc aūt ptinet vt ptem ptu perueniat. Sed bene no. q̄ liter diuitie cōtemnende sunt. Nō. n. sufficit ad verā paupertatē diuitias non habere vt qs paup censeat. sed requiritur vt nullatenus appetant vt qs pau per spū quē xps nominat pdi cet. Aug. in quodā sermo. habe at hō multas pecuniarū faculta tes si in eis nō extollit paup est nō habeat aliqd sed cupiat. iter diuites reprobos eos reputat dns qr diuites et pauperes i cor de interrogat et non in archa.

Augt

Aug

B o

Blinioni dat9 sum. ps. xxx. Magnū est pericu lū diligi a muliere extra nia: qr ligat9 et inuolut9 artibus illius detinet captiuus: et perdit interdū parētes ad patriā. Sū mū tunc est remediū taliter cū ipsa se gerere extinguat amor. Ipsa tūc aspiciēs se ptēni obli uiscet illius et sic poterit libera ri. Spūaliter. aliena mulier est cupiditas ab omni milite xpi. ps. xxxix. Superbo oculo et isa tiabili corde. cū hoc nō edebā. Hec. n. est isania pessima velut artificiosa meretrix sensus et cor hois adeo imutat et eius fanta siā inuoluit q nihil aliud potest amare: nihil aliud valet cogita re: q̄ cupiditatis amplexus. vn Ambr. sup illo. Jo. attulit ager cuiusdā diuitis. Sicut hi qui p insaniā mētis trāslati sunt. Nō iā res ipsas sed passionis sue fā tasias vident. Ita et mēs auari semel vinculis cupiditatis astri cta semp aurū semp argentum credit videre: semp redit9 cōpu tat aurū gratius q̄ solē intuet. Ipa. n. supplicatō et orō ad dnz aurū qrit. hec Amb. Nō est igit aliud remediū q̄ se talē exhibe re per diuitiaꝝ cupiditatē: vt cu piditas nra obliuiscat. Nemo n. ptēptorē suū diligit sed sper nit. Figu. Exo. recitat ibi magr q cū Moyses detineret a filia regis ethiopie quā in vxorē de sponsauerat. nec ab ea posset re cedere vt rediret ad ppl'm suuz astronomica arte fec duas ima gines. quaꝝ vna vocata est obli uio quā dedit vxori. Alia vo vo cata est memoria quā p se reti nuit. Vxor igit accepta obliuio nis imagine statim oblita prio ris amoris est, et Moy. libē ad Fig.

t

filios isrl regressus ē. Spūalr. Moyses erat fili⁹ putatiu⁹ thalamub filie regis pharaōis egypti recipiētis ipm ex flumie. sȝ erat de fili⁹ hebree. p ipm igitur Moysē subaudi hoiēȝ quēlibȝ diuitē τ potētē. putať. n. fili⁹ ire ne felicitatꝫ. sȝ tm̄ in ỽitate ñ ē sic sȝ ē fili⁹ calamitatꝫ τ mišie. Job. xiiij. hō nat⁹ de muliē breui viuēs tpe τc. Huic ergo rex ethiopū tradidit filiā cupiditatē. ethiopia. n. iterptať caligo. Rex ergo ethiopie pnceps ē tenebraꝝ s. diabol⁹ q conať cupiditatē filiā ei⁹ tradere xpiano in mr̄imonīū idissolubile. τ per hāc miser hō relinqt pr̄eȝ τ matrē τ ppl̄ȝ suū τ patriā. Nā xpianus pdit xpm τ sanctoꝝ ꝯsortiū τ regnū celi hec est igiť vxor pestifera q̄ sic ligat mētē τ suis captiuat la

Leo queis. vñ Leo in ser. cene dñi iducēs Judā pditorem sup his sic ait. exemplum. Cuncta inqt mala cupiditas procurauit. hec affectata magr̄ȝ tradidit Judas Nā cupiditas huiusmōi hāc sortita est naturā captas aīas detinet τ oib⁹ nodis alligatas astrigit reꝝ obliuionē imponit. τ alienationeȝ ōndit: τ inde Judas cupiditatis insania capt⁹ quanta bn̄ficia respuit? ꝯuersationeȝ ꝯsuetudinis cōmunicatiōis mē se disciplinat⁹ admōitionis suasionis oblitus es frenis cupiditatis impedit⁹. Ideo Paulus cupiditatē radicē oium maloꝝ noiat. hec Leo. facē ergo necesse est duas imagines: qrū vna sit obliuio τ hāc porrigere cupiditati. sed hec per nullā pōt fieri fabricā nisi per artē paupertatis. sed paupertatem dilexeris statim mūdi cupiditas tui oblita te libeꝝ abire permittet. τ ista imago scilicet memoria paupꝛtatis saluatoris tui te cōcitū per ducet ad celū cū veris filijs isræl qui verā sectātes pauptatē spirituale obtinēt regnū celi. vnd̄

Aug. in solilo. Hāc secū ferens imaginē fiducialiter sibi petit celū aperiri a xpo di. Ecce iquit. Dñe pauperes filij tui sumus τ pusillus grex tu⁹ aperi nob ianuas τ edēt pauperes τ saturabūtur: τ laudabunt te qui requirūt te. Scio domine τ per me fateor te docēte quoniam soli illi qui cognoscūt se pauperes ditabuntur a te. Aug

q Uis ascēdet in montem dñi. ps. xxiij. Prudēs alicuius regionis princeps quā multi mercatores frequētant: ita ordinat terras ciuitates τ castra sua a viatorib⁹ hospicia nō deficiant. Si enim distantia est longa de loco ad locū τ in medio nullū esse receptaculū multi perirent in via. nā viatores oēs nō sunt eque veloces. Aliqui enim sunt debiles τ infirmi qui nullo modo possēt L

ad extremū puenire terminū. Ideo necesse est vt habeāt inuenire hospitiū in medio. spūalr. eternus pnceps magna prudētia ordinauit itinera q̄ ducunt ad celū. Est. n. spaciū determiate diete. s. oia relinquere τ cruce accepta seq xpm. Sed n̄ oēs hoies sunt ita fortes τ agiles vt hec possint exequi. multis viderent. h̄ fmo dur⁹ abirēt retro tristes τ perirēt. Nō possent. n. de extremo diuitiaꝝ: vsq₃ ast extremū paupertatis attingere. Jō ipse xp̄s libere ɔcessit hoibus diuitias possidere ad licitū vsū tn̄ nō. n. in illis ē dānatō sed i abusu ipsaꝝ. vn̄ super illo. ps. Diuitie si afflu. no. coꝛ. apo. dicit gl.

Aug. Aug. Nō dicit nolite hr̄e s₃ nolite coꝛ apponere. non. n. dānat diuitias: vn̄ mereamur celū: s₃ coꝛ appositū: qd̄. s. nō expedit: sed recōdit.

Fig. Fig. Gen̄. xix. vbi legim⁹ dictū fuisse Loth vt egrederet de illis duab⁹ ciuitatibus pessimis. s. Sodoma τ Gomorra τ nō staret in oi loco circa regionē illā sed i mōte saluaret se τ familiā suā. Qui rn̄dit se pp̄ debilitatē mōtē nō posse ascendere eo qd̄ erat antiqu⁹ τ debilis vt dicit magr̄ hystoꝛie. Sed inquit est ciuitas hic iuxta ad quā possū fugere parua saluaboꝛ in ea. τ dn̄s ad eū. Ecce ēt in h̄ suscipiā₃ pces tuas τ saluatus est Loth. τ vocata est Segoꝛ. spūaliter. per has duas pessimas regiones subaudi has duas insanias nephandissimas. s. cupiditatē τ auaritiā. Ex his domin⁹ Loth. s. fidelē xpianū cu₃ tota sua familia. s. memoꝛia intelligētia τ voluntate iubet fugere: τ non moꝛari circa regiones verbo cogitatione τ opere. S₃ suadet montem ascendere per contemptum diuitiarum qui mons dicitur tam deo dilectus in quo beneplacitū est ei habitare. Sed Loth. i. chꝛistianus infirmus τ debilis non potest per viā summe paupertatis ascendere nec valet sic incedere. sed est Segoꝛ: hec ciuitas iuxta. i. magis confoꝛmis humane fragilitati. s. actiua vita: vita marthe opari ꝓpꝛio sudoꝛe quo viuas τ in hoc etiā salus ē. ps. cxxvij. Laboꝛes manuu₃ tuaꝝ. τc. Et not. φ Segoꝛ interpꝛetaᵗ parua vel minoꝛ: qꝛ multū distat ciuitas hec a pmio pme vite. qꝛ sicut se habet meritū ad meritu₃: ita pmiū se habet ad pmium. Qui enim parce seminat: parce τ metet: nihilominus qꝛ non eq̄liter valem⁹ omnes voluit chꝛistus inter medium extremum. Segoꝛ esse idest licitum diuitiarum vsum in quibus homo potest sibi hospicium per elemosynarum largitionem pꝛocurare in celo. Nec est ibi offensio si homo pꝛo se τ suis. si

bi q̄ sūt necessaria ꝓuideat. vñ Aug. Aug. in q̄dā epistola. Sufficiētiā inq̄t vite nō indecenter vult quisquis eas vult: ⁊ ñ amplius que quidem non appetiṫ ꝓpter seipsam: sed propter salutē corporis ⁊ congruentē habitum ꝑsone vt non sit inconueniēs eis quibus viuēdū est. Ista ergo cū habentur vt teneantur ⁊ cum non habētur vt habeantur orādum est.

D a Dice ñ facio tibi iniuriā tolle q̄d tuū est ⁊ vade. Matt. xx. Nō est decēs repetere q̄d hō sponte vendidit. Res. n. vendita translata est in possessionē emptoris. Jō iniustum esset rem venditā velle habē ⁊ p̄ciū. Ex his. n. quod plus placuerit potest homo eligere. Sed postq̄ se sic ad vnū determinauerit nō poterit aliud repetere. fieret. n. emptori iniuria. Spūaliter. nō est decēs hominē in vita p̄nti delitijs diuitiis ⁊ voluptatibꝰ suis velle frui regno dei postposito. ⁊ i alia vita xp̄i regnū repetē. Jniuria. n. fieret pauperibꝰ spū q vt regnū istd emerēt dederūt: nō solū mūdi diuitias ⁊ facultates: sed etiā seipsos dederūt in preciū. Jō iustus iudex ꝯ iura petētibꝰ respōdebit. Recepistis bona in vita vestra. Pauperes v̄o mala suf ficiat vobis portio quā elegistis vocastis bona vestra in terris. Bonis ergo illis ꝯtentemini.

Figu. Figu. Geñ. xxv. ⁊. xxvij. Cum Esau p̄mogeniturā vēdidisset Jacob frī suo. Et pr̄ eorū iacob bñdixisset in rore celi ⁊ fecisset dn̄m hr̄ditatis. venit ad pr̄ē ⁊ ait pr̄ mi da mihi bñdictionē. Rñdit isaac pr̄ eius. Fratrē tuum dn̄m feci. quid tibi possū facere? verūtamen in pinguedine terre erit tua bñdictio. Spūaliter. per Esau ⁊ iacob filij Jsaac denotant diuites ⁊ pauperē qui simul exeūt negociari in vitam presentē. Jsaac. n. qui risus interpretaṫ xp̄s ē qui est gaudiū angelorū ⁊ hominū: ⁊ q ambo rū factor ⁊ creator dṙ. vñ diuites ⁊ pauperes obuiauerūt sibi in via: vtriusq̄ aūt creator est ⁊ dñs. sed vide q̄ Esau p̄mogeniturā vēdidit cibo vili. Esau interpretaṫ vanus. Quis vanior q̄s insipiētior eo q ꝓ tā vilibꝰ preciosa amittit. Hos tales Jeplorat in trenis di. Dederūt in-
Jñ. q̄t p̄ciosa ꝓ cibo ad refocilādas animas: ad refocilandas iquit nō autem ad satiandas. Quicquid potest homo i vita p̄nti diuitiarū obtinere nequaq̄ minimā partē appetitus anime v3 saciare. Et nihilominus vanꝰ iste vana talia potius eligit q̄ celestia in q̄bus est plana sacietas. Jdeo semper est in angustia. vnde Jsid. in solilo. Quāuis q̄sq̄ Jsid. in seculi glīa fulgeat: q̄uis pur

pura ⁊ auro: qꝛ resplédeat: Quis
culta ꝓciosa redimit⁹ emineat.
semꝑ tñ in pena est: semꝑ in an
gustia: semꝑ i merore: semꝑ in
discrimine. Quis in sericis stra
tis cubet: sed turbidus i pluuia
iacet: sed palidus. In lectis au
reis sed turbat⁹. Breuis é hu-
ius mũdi felicitas. In his ergo
van⁹ hõ portioné suaz petit. sed
Jacob. i. pauꝑ portioné suaz si
bi dari petit in terra viuentiuz.
vbi rubigo nõ maculat: nec ti-
nea corrodit: hic nil hȝ. Jõ sibi
recipit bñdictionez de rore celi
qꝛ terrená gloriá nõ quesiuit. di
uiti v̾o dẽ. In pinguedine ter-
re. i. in terrena substátia tua bñ
dictio sit nõ aliud pietas. habes
qđ voluisti. Tolle qđ tuuz est et
vade. Fruebaris diuitijs: pauꝑ
v̾o colluctabat̃ cũ pauꝑtate. nõ
decet repetere qđ semel vénditũ
est. Nõ potes hr̃e mundũ ⁊ ce-
lum o diues: qꝛ nõ potes ħ deo
Isi. seruire ⁊ mũdo. vñ idem Isid.
li. preallegato. valde rarũ est vt
qui diuitias possident ad regẽ
tendant. Qui rebus terrenis se
implicat a dei amore se separat
qui in rerum temporaliũ amo-
re defigitur in deo: nullatenus
delectat̃. Nemo potest amplec-
ti dei gloriam ⁊ seculi simul: fu-
tura merces non hic promitti-
tur iustis: sed in celo: nõ in ter-
ra merces promittitur sanctis.
Hec Isydorus.

¶ De penitentia.
Auisi sũt ab ira vult⁹ ei⁹
D ꝑs. liiij. Prudens dux A
exercit⁹ dũ tráſducẽ mili
tes ꝑ terrá inimicoꝝ diuidit ex-
ercitũ suũ ꝑ acies ne simul toti
exercitu possit ruia ꝯfrigẽsi ca
su frangant̃ acies: ⁊ ꝓcedũt sẽꝑ
aliq fortiores vt melius possint
sustinere pód⁹ ferientiũ ⁊ hosti-
um penetrare cunea. facile. n. é
victoriá ꝓseq iam inceptá. spũa
liter. nos oȝ transire de pñti vi-
ta ad futuram. Inter q̃s freq̃n
ter hostes nostri. s. demóes nos
satagunt impugnare. Nos v̾o
q exercitũ nr̃z ducimus nobis-
cum debemus vt prudétes du-
ces illũ diuidẽ ab inuicé ⁊ cor-
palia a spũalib⁹ segregare ne to
tus hõ sil succumbat. dȝ fortior
exercit⁹ ꝓcedẽ: qꝛ q̃ sunt aie de-
bent preire tãq̃ȝ fortiora: q̃ vero
sunt corꝑis debent seq tanq̃ȝ de
biliora. Mat. xxvi. Spũs qui
dem próptus est: caro aũt infir
ma. Nam si spũs ꝓcedens con
tra hostiles insult⁹ ꝯdixerit dia
bolo ⁊ exercitui suo semꝑ erit
vict⁹. Si aũt precedant corpus
⁊ sensus corporales qui sũt ha-
biles ad cadédũ nulla fiẽt dia-
bolo resistétia. sed lapsi ⁊ capti
frequenter ducerent spũm ad
ruiná. Cũz ergo gradimur via
penitentie versus celũ: diuida-
m⁹ nr̃m exercitũ: ⁊ precedente
rationis vexillo sequat̃ illđ cor

Fig. pus τ corporales sensus. Fig. xxxij. Cũ Jacob fugeret a Labã q tot vicib⁹ eũ decepat: veniens ad terrã natiuitatis sue audiuit φ Esau frater eius veniebat obui⁹ sibi. Oderat eni eum Esau eo φ sibi subripuerat bñdictionẽ diuisit. Jacob familiã suã i duas turmas di. si pcusserit Esau vnã turmã: saluabitur reliqua. Nam Rachel posuit cum familia illius ab vna pte. Liaz aũt cum suis ab alia. Spũalit. Jacob q interptatur supplãtator seu luctator est fidelis qui pnie lucta supplãtat vitia τ peccata. Hunc. n. odit diabol⁹ q p Esau notatur. Esau. n. pmogenit⁹ fuit Jsaac: τ diabolus fuit pmogẽitus dei respectu hois: qz prior creat⁹ hoie. Sed p tãto odit iustũ: qz bñdictionẽ pmogenitur celestis quã ex supbia τ obstiatione sua pdidit. Justus ex penitẽtia recepit. Igitur iust⁹ fugit a Labam deceptore: qñ fugit a mũdão amore: vel multiplex ẽ deceptio. Tẽdit. n. per iter pnie ad terraz natiuitatis sue. s. supne ciuitatis. Sed timẽs diaboli isidias diuidit vires aie a corporalib⁹ sẽsib⁹. Rachel vo. i. rõ cũ ipsi⁹ familia pcedit. Familia nãqz rõnis est. Prudẽtia. Fortitudo. Justitia. τ Tẽpãtia. Adversus istas non põt diabolus. Sẽsus vo corpales retro seqñtes τ obtemperantes rõni veniunt tanqz sub protectiõe ipsius. Hoc vidẽs Esau ñ audet. i. diabolus penitẽti nocẽ: qz psto est dñs se iuuãtes iuuare: τ p certaminis labore pmiũ regni donare. vñ Amb. in quadaz epla. Am. De⁹ igt ipse oiuz rector ac dñs cũ oi militia angelorum certamen tuum spectat tibiqz contra diabolũ dimicandi eternitatis coronam parat.

Omẽ putei latitudo. gene. xxvi. vt dicit Augu. Ois pute⁹ est fons τ nõ ecõuerso. Fõs. n. τ pute⁹ ρueniunt in emanatiõe aque viue: sz differũt: qz pute⁹ ẽ pfũdus: nõ aũt fons. Spũalr: xps põt dici pute⁹ τ fons pp emanationẽ inceſſibilis lucis. sed dz spũaliter latitudo pp mĩsericordie diffusionẽ. Luc. primo. Mĩsericordia ei⁹ a pgenie i pgenies. Et hz ẽt cũ latitudine pfũditatẽ: qz misericordia dei plena ẽ terra. dz ẽt. Judicia dei abissus mlta. haurire ergo debem⁹ ab isto puteo aque viue miam per viaz pnie: ne incidam⁹ in pfundũ sue tristitie: qz de plenitudine ei⁹ oẽs pñt accipere. Figu. Geñ. xxvi. Fig. vbi legim⁹ φ isaac venit ad puteũ iuramẽti τ edificauit ibi altare: τ fixit ibi tabernaculũ suũ τ venerũt ad eũ tres viri di. vidẽtes vidim⁹ φ ds i te ẽ. fiat cõiuratio iter nos τ ρstituam⁹ tecũ pactũ τ nõ facias nob mala

ꝛ fecit illis Jsaac magnū ꝯui-
uiū. Spūalr. p Jsaac vt sepe di
ctū ē notat̃ xp̄s. venit. n. ad pu-
teū iuramti: qꝛ iurauit dn̄s ꝛ ñ
penitebit cū dare vnicuiqꝫ scd̄ꝫ
opa sua. Distributoꝛ est. n. mie
ꝛ venie largitoꝛ p pniam volen
tib⁹ illā: sed illā respuētib⁹ ifert
iudiciū. ps. Misericordiā ꝛ iudi
ciū cantabo tibi dn̄e. Et h̄ ē pu
te⁹ lat⁹ ꝛ pfund⁹ vt dictū est. Ibi
. n. xp̄s fixit tabernaculū ꝛ alta
re. i. ꝯstrnxit eccliam ꝛ ordina-
uit ꝯfessiones vt pateat oib⁹ aq̄
viue gr̄a. veniūt tres viri. i. ptes
pnie. iij. s. ꝯtritio: ꝯfessio: ꝛ satis
factio. ꝯfitet̃ se vidisse p effectū
veritatē i xp̄o: ꝛ xp̄m eē veuꝫ. ꝛ h̄
est: qd̄ eē dꝫ primū i oi xp̄iana
actiōe. s. ꝯfessio fidei. deinde pa-
ctū ꝯponi inter xp̄m ꝛ pctōrez.
Et fit ꝯiuratio iter vtrūqꝫ: qꝛ p
mittit dn̄s nō facere malū pctō
ri. Gen̄. ix. vltra nō adiciā mit
tere diluuiū: ꝛ hoc est signū qd̄
do inter me ꝛ vos ꝛc. Et hō pro
mittit obedire. ps. Memoꝛ er-
go mādatoꝝ tuoꝝ ad faciendꝫ
ea. hic ergo pute⁹ ꝛ fons super
quē sedet xp̄s fatigat⁹ expectās
penitentem aiam vt illi tribuat
gratis aque viue gr̄am q̄ supe-
Ber rat oēm dulcorē. Ber. in canti
cis. Gemina dulcedo exupat i
pectore dn̄i xp̄i iesu lōganimi-
tas in expctādo ꝛ facilitas i do
nādo. Nomē iesu qꝫ cāꝝ ꝛ qꝫ vi
le: sed salubꝛe: si vile nō eēt nō
mihi effunderet̃: si salubꝛe non
esset me non lucraretur.

m Alier cū parit tristitiaꝫ
hꝫ. Jo. xvi. Mōnduꝫ ꝙ
maioꝛ v̄t⁹ i partu qꝫ i cō
ceptu reqrit̃. Multe. n. ꝯcipiē
tes nō valētes parē p v̄tutis in
opia fetū pdiderūt ꝛ frequēter
ex hoc pariūt aboꝛtiuū. Spūa
liter. aia cōcipit a spūsancto bo
nam inspirationē: sꝫ frequēt ac
cidit aie aboꝛtio ex deuotōis de
fectu vt ꝓpositū qd̄ ipsa gr̄a di-
uina ꝯcepat aspirāte nō valeat
p op⁹ bonū parere: ꝛ p̄cipue qꝛ
difficilius exercet̃ in ope qꝫ ꝯci
piat̃ i coꝛde: qꝛ aduersarius nr̄
diabolus vt serpēs callid⁹ insi-
diat̃ calcāeo nr̄o pl⁹ opi qꝫ cogi
tatōi. Jō Jsa. xxxvij. filij vene-
rūt vsqꝫ ad ptū: ꝛ ñ fuit v̄t⁹ piē-
di. Fig. Apoc. xij. vbi legim⁹ ꝙ Fig.
mulier qdā clamabat parturi-
ens: ꝛ ecce draco magn⁹ hn̄s ca
pita. vij. ꝛ coꝛnua. x. stetit ꝯtra
mulierē vt deuoꝛaret filiū q ra
pt⁹ ē ad deū. Et mulieri date sūt
due ale qbus volauit ad deser-
tū locū vbi aleret̃. Spūalr. per
hanc mulierē grauidā subaudi
aiam penitentē. Rō est. qꝛ tē co
gnoscit se mulier grauidā eē vt
plīmū qñ sibi amara videt̃ que
p̄us iudicabat dulcia ꝛ amēa ꝛ
ecōuerso. Sic i ꝓposito: cū aia i
spirata diuinit⁹ ex patientia v̄a
iudicare incipit mūdi delectatō
nē amarā: ꝛ mala que p̄us dul

cia indicabãt signũ ẽ ꝙ scẽm cõ
Am. cepit ꝓpositũ. vñ Amb. in quo-
daʒ ser. Qñ inqt sic penitẽs ea
vt tibi amaꝝ sapiat i aĩa qd dul
ce fuit in vita. Et te prꝰ oblecta
bat i corde ip̃m te cruciat i cor
de: iã tũc bñ igemiscis ad deuʒ.
Mulier ergo hec facile ↄcipit
bonũ ꝓpositũ. Sed vt dictũ est
opꝰ bonũ difficile parit. Adest
n. draco. i. diabolꝰ ꝓferẽs. vij.
capita. i. vij. capitalia vitia. ꝛ. x
tortuosa cornua. i. x. mandato
rũ inobediẽtiã: ꝛ suadet delecta
tionẽ pcti: ꝛ ostendit difficulta
tem pnie vt ferꝰ aie ꝑdat: ꝛ ipsa
remaneat sterilis in pctõ. vnde
Gre. Gre. in q̃dã omel. Cũ inqt mi
ser hõ in graue pctm̃ labit̃ sua-
det ei diabolꝰ nec pẽiteat ne ↄfi
teat̃ pctm̃: leue ꝛ modicũ in cor
de affirmat. Misicordiã ꝑdi-
cat: lõgiuquũ spaciũ vite ꝓmit-
tit: permanere in pctõ suggerit
vt sic in ↄtẽptum dei ꝛ sui despe
rationeʒ inducat. sed si mulier
clamat ad deuʒ viriliter cordis
ↄtritiõe: oris ↄfessiõe: ꝛ recta sa
tisfactiõis intentiõe: rapit̃ filiꝰ
eiꝰ ad deũ quẽ ꝑit iuito dracone
vt dicat cum Jsa. xxvi. A facie
tua ↄcepimꝰ ꝛ parturimꝰ spũm
saluꝭ. Et vt a diabolo ꝓtegatur
dant̃ aie due ale. amor dei. s. et
timor: qbꝰ alta ↄtẽplatiõis cele
stis meditans ꝛ gehẽnaʒ infer
ni considerans paciscit̃ diuina
gratia in statu penitẽtie vere.

f Sacrificate sacrificiũ iu
stitie ꝛ sperate in domio D
ps. iiij. Vera iustitia exi
git vt quãtũ hõ a suo creditore
exigit: tm̃ reddat. hʒ. n. tã credi
tor q̃ʒ redditor librũ suũ vbi cõi
ter ↄtinet̃ quantũ ille dʒ recipe
ꝛ quantũ ille debet dare. Jdeo
bonus redditor cũ ad solutiõeʒ
uenitur debet precipue videre
debiti quantitatem: ꝛ tantũ sol
uere quantũ debet. Aliogn pos
set cõtingere ꝙ ꝓ modico reten
to totũ debitũ satisfaceret. Cre-
ditor. n. nõ frãget cirographuʒ
nisi prius recipiat totũ debitũ.
spũalr. cũ peccamus magnũ ↄ-
hīmus debituʒ. Est. n. hoc debi
tũ supra vires nr̃as: ꝛ adeo ob
ligamur vt qcqd sumꝰ aut pos-
sumꝰ totũ perdimꝰ. vñ Beda i
quodam sermone. Cum morta
liter peccas oĩa bona q̃ fecisti i
os diaboli iactas ꝛ eiꝰ seruꝰ effi
ceris: ꝛ ad penas te obligas sẽ
piternas. verũtñ si tu qd accepi
sti reddes: delebit̃ cyrographũ:
qr si pctã que diabolo instigan
te ↄmisisti ↄfitearis remittet̃ ti-
bi culpa. Sed sũme cauendũ ẽ
vt nil reticeas ex illis. scripsit. n.
diuina iustitia qñ ꝛ q̃liter ↄmi-
sisti. Jdõ hoc totuʒ opʒ reddere.
Aliogn retẽto modico totũ a te
exiget̃ debitũ: vt igit̃ totũ fideli
ter deleat̃ denuda cor tuũ sacer-
doti: ꝛ ꝑ singula pctã discurrẽs
oĩa diligenter cõfitere. ꝛ sic deo

sacrificabis sacrificium iustitie.
Fig. Figu. Leui. primo. vbi legim⁹ q cum fiebat sacrificiũ ex vitulo: vitulus decorabat: ⁊ lot⁹ aq̃ diuidebat membratim: ⁊ sic diuisus ponebat sup altare: ⁊ sacerdos ponebat manũ super caput vituli. ⁊ accenso igne sacto succendebat: ⁊ fiebat deo sic sacrificiũ acceptũ. Spũalr. hec seruanda sunt in actu penitẽtie cũ volum⁹ deo placitũ sacrificiũ offerre. deb3. n. cor nr̃m decoriari .i. denudari ab oi coopertura. ⁊ oẽm excusationẽ excludere: et lotũ cor aqua lachrymar̃ d3 mẽbratim diuidi. s. vt distincte narrent cõditiões: ⁊ corde intẽtões ⁊ delectationes habite in peccatis: ⁊ hoc est sacrificiu3 vitulum mẽbratim diuidere. Tũc vo sacerdos manũ tenẽs sup caput pctõris illũ absoluit a põris debiti obligatiõe: ⁊ cirographum cassat culpar̃: accendit ignis sãct⁹. s. charitatis p quẽ carus et acceptus videbit q fuerat pri⁹ odiosus. Agenda est ergo pnia vt tam magna obtineamus bo
Cyp. na. vnde Cyprianus in tractatu de agenda penitentia. Si vis iustificari fatere delictũ tuũ. soluit. n. criminũ nexus verecunda confessio pctõr̃: vide quid a te exigat deus: vides q̃ policitatiõe remissionis te. puocat ad cõfitendũ. Bonũ ergo dñm habemus. Ego inquit sum qui deleo iniqtates tuas: ⁊ memor ñ ero pp gr̃az. Tu vo memor esto. pp ter correctionẽ. hec Cyprian⁹.

E Q Uousq̃ paruuli diligitis infantiã. puer. i. No. prudẽtes ⁊ nobiles optime cõsiderant ne filij eor̃ nimio tpe mãmas sugãt ⁊ nutriant lacte. nã si vltra tempus debitũ illõ sumerẽt: fierent molis cõplexiõis ⁊ debilis. nec valerẽt adulti opa virilia exercere. Ideo tpe dbito ablactãdi sunt etiam inuiti. Et cõsueuit sibi nutrix vngere mãmas absinthio qd puer gustãs lac abhoiat. ppter annexã amaritudinẽ ⁊ nõ petit vlteri⁹ lac. s3 trãsfert se ad cibũ. verũ est q cibus iste d3 cõgruẽ etati pueri. d3 n. mollis esse in pncipio. ⁊ sic de die in diẽ p assuefactionẽ accedere ad duriores'. Spũalr per puerũ lac sugentẽ subaudi christianũ delitijs mundi deditũ: q̃r sicut lac nimio tempore acceptũ reddit hoiem debilẽ ⁊ mollẽ ad virilia opa: ita mũdi delitie reddunt hoie3 pigrũ ad diuina seruitia ⁊ opera pnie: ⁊ qd pei⁹ est acuũt ⁊ roborãt tam carnem q̃3 aia3: vt illã ad pcipiciũ mox iducãt. vñ Orige. sup Leuit. omel. viij. nescitis iquit si corpus vel aiam nutriatis solã ⁊ ipsa3 frequẽti mollicie ac ingi delitiarũ fluxu foueat3 isolesc3 necessario aduersus spm̃ ⁊ fortior illo efficit. qd si fiat sine dubio in diui Ori.

ne sua redactuȝ spiri cogit suis legibus ꝛ vitijs obedire dȝ: igit nutrix. i. ro miscescere sequete i ferni amaritudine delitiaꝝ dulcedini. Et sic videbit qd dlectat esse momētaneum ꝛ qd cruciat eternū. vn̄ Ansel. Hac amaritudine ꝛ hoc absinthiū secli dulcedini misces dicebat in meditatiōe de pctis ꝛ timore iferni. Cogitet ergo ꝛ recogitet cor meuȝ q d fecit. ꝛ qd meruit descendat tn̄qȝ descēdat ad terrā tenebrosā ꝛ optā mortis caligie mēs mea ꝛ ꝯsideret q ibi expectat scelerata aia mea. intēdat ꝛ ꝯtēplet. videat ꝛ pcūctet qd est de⁹. qd est qd aia de vtero in terra miserie ꝛ tenebraꝝ. Quid est qd itueor nisi q nuſl⁹ odor sȝ sempitern⁹ horror ihabitat. Veh veh quot veh heu ꝯfusio vlulātiū: tumultus dentiū: iordiata multitudo gemituū. ignis sulfureus: flāma tartarea. caliginosa volumia qȝ terrifico rugitu video vos rotari vmes i igne viuētes. qȝ mira auiditas rodēdi. sic vos ascēdit quos iste ignis igniū nō incendit. demones coardētes fremen tes ardore: frēdētes furore. cur sic crudeles estis his q voluctātur iter vos. O inaudita tormēta iustitia moderata ad sustinēdū imoderata successione null⁹ modus nulluȝ remediū t empe rabit nos heccine sūt magna dēus que preparata sunt peccatoribus ꝛ ꝯtemptoribus tuis. aia mea dere ea time. Mēs mea defice cor meum scindere. hec Ansel. Si ergo cor nostrū hec tam amara gustet absinthia neqꝫ illi dulcia sapiēt mūdi caduca. Sȝ trāsferet se ad cibū fortiorē pnie i q deuȝ sibi ꝓpiciū ieniet q de⁹ nimiū duc i celo cū āgelis gaudiū cū pctōr relictis mundi ꝛ carnis voluptatib⁹ aggredit salutifera pēitētie opa. Fig. Gen. xxi. vbi legit q cū oblectaret filī⁹ abrae Isaac. ipe Abraaȝ magnū fecit cōuiuiū: magnā ondit letitiaȝ amicis suis. Spūalr. p Abraam multaꝝ gētiū pr̄eȝ notat xp̄s q est oium genitor sanguine suo Isaac oblectat⁹ est fidelis ꝯuersus a pctis q pr̄is est risus ꝛ gaudiū sūmū vt ipse de penitētia dicit. Luce. xxv. Congratulāini mihi. ꝛc. Ibidē gaudiū est sup vno peccatore. ꝛc. Et ad phil. iiij. Vos inqt estis gaudiū meū ꝛ corona gaudij. Vnd Gre. sr euāgelia omel. xxxiiij. sup illd gaudiū ē āgelis dei. ꝛc. sic ait. Magis igt de pctōre cōuerso qȝ de iusto stāte gaudiū fit in celo: qr ꝛ dux in ꝑlio plus eū militē diligit: q post fugā reuersus fortiter hostē ꝑmit: qȝ illū q nūqȝ terga vertit. Et nūqȝ fortiter aliud fecit. Sic agricola pl⁹ illā terrā amat q post spinas vberes fructuū ꝓfert: qȝ eā que nūqȝ spinas habuit ꝛ nunqȝ ferti-

lem frugem produxit.

F t Res sūt post quos restituet te in gradū pstinū. Geñ. xl. Inter alia q sūt attendenda in electione alicui⁹ rei siue bone siue male: debet hō attēdere terminū τ longanimitatē seu breuitatē rei eligibilis. Nā si bona est res q eligi dz mēli⁹ est diuti⁹ vt habeaꝛ τ possideatur: q̄ꝫ si momentanea existat. si vo de malis reb⁹ oporteat eligi minus mala eligenda est. illa q festinantius deficit τ que diuti⁹ permanet dimittēda est. Oportet peccatores vnū eligē ex his vel agere in vita pniam q breui in hac vita claudiꝛ iteruallo: vl' incidere in gehenā infernū q p manet in eternū. Ergo sapiens elector debꝫ hic poti⁹ velle pati modicū q̄ꝫ ppetua velle postea subire tormenta. Figu. ij. Reg. xxiiij. vbi legiꝛ ꝙ posita electione in manu Dauid poti⁹ elegit velle pati trib⁹ dieb⁹ pestilētiaꝫ q̄ꝫ. vij. annis fame τ inimicorū psecutionēꝫ. Numerauerat .n. populū ob quādā pompā ꝑpter qd dñs idignat⁹ erat ꝯ illū. Spiritualr. Dauid i hoc loco significat peccatorem q pctōr ꝑpter multitudinē τ cumulationē peccatoꝝ offendit deū τ incitat diuinā iustitiaꝫ ꝯ se: ſꝫ daꝛ ei electio vt aut sustineat in pn̄ti vita dies iij. penales. s. ꝯtritionē: ꝯfessionē: τ satisfactionē. aut expectet portaꝛ. vij. ānos τc. p quos sub audi tps einū: qꝛ septenario totū voluiꝛ tpus: τ cū hoc ēt demonū psecutiōes τ tormēta subire ergo incōpabilr meli⁹ ē. hic. iij. dies pnie eligē. Au. i li. d. x. cordis. Meli⁹ ē inqt modica amaritudo i faucib⁹ q̄ꝫ eternū tormētū in viscerib⁹. Au.

G i Bitis viā triū dieꝝ p desertū. Exod. v. Notādū ꝙ in oi termiata via ē triplex progressus. Prio nāqꝫ est egressus a termio a quo. Secūdo est ꝓcessus ad mediū vel per mediū. Tertio ē accessus ad terminū ad quē. Spūalr. talis est in pnia ꝓcessus. Prio. n. diuia mediāte gr̄a hō egrediꝛ a pctō. Scdo accedit p mediū pnie iı̄ d vtute i vtutē. Tertio ꝯsūato tpe τ agōe pueit ad eterne btitudis pmiū. Fig. in toto li. Exo. vbi legim⁹ ꝙ filij isrl' ducatu moy. ducti sūt d eypto p maris rub. viā. Scdo ducti sūt de loco ad locuꝫ p dsertū ignis τ nubis ꝓtectōe. tertio igressi sūt terrā ꝓmissiōis ducēte eos Josue. Spūalr. filij israel exeūtes d egypto sūt fideles exeūtes d pctō. Nā egipt⁹ interptaꝛ tenebra: pctōres aūt iuoluti sūt i tenebris: ſꝫ diuia luce illūinati cognoscūt piculū. Ore i mor. dn̄ nos dina gr̄a illūinat ꝯcta nr̄e mētꝭ abscōdita manifestat. vn̄ bn̄ diciꝛ ꝙ ꝯductu moy fi ide educti sūt. nā Moy. famul⁹ Fig. Ore

dñi edoct⁹ a dño retulit manda ta populo dei. sic pdicator dini vbi retulit peccatorib⁹ monita dina qb⁹ plagaꝫ diabolo ꝛ pcis egressus fit de culpa igressus de īfusione grē progredit: postmo dū popul⁹ fideliuꝫ de virtute in ɣtutē in nube ꝛ igne. s. in fide ꝛ charitate gradit ad alta virtutū cacūia. ad q̄ postq̄ puenerit du ctu Josue. i. Jesu xpi introibit terrā pmissiōis eterne. Ergo p hos tres dies gradiāt viā pnie. primo fugiētes pcti tenebras. scđo exercētes ɣtutes ꝛ obtiea m⁹ graꝫ. tertiū pseuerātes vt p

Ber. ueniam⁹ ad gliā. vñ Ber. i quo dā ser. excitās nos ad hmōi pe grinationē ait. Fugite de medio babilōis ꝛ saluate aīas vr̄as cō uolate ad vrbes refugij. vt possi tis de pctis agē penitētiā: ꝛ psen ti obtinere gratiā ꝛ futurā glori am finaliter prestolari.

In ciuitate sanctificata, si militudineꝫ regeui. Ec cli. xxiiij. Jn ciuitate pa cifica vbi ē iustitie abundantia nunq̄ porte claudunt vllo tpe. possūt. n. hoīes hora q̄ veniūt ꝛ bone psone vt mercatores ꝛ alij pegrini itrare. Latrones ɣo ꝛ malefici ibi nō pñt diu morari ppter iustitie exercitiū. Capiūt n. a custodib⁹ ꝛ capti puniunt.

Spūalr. stat⁹ pnie est ciuitas pa cis ꝛ iustitie. rō est. qa ex pnia iu stificat hō. ꝛ pctis de ɔscia fugatꝫ tranquille aīa regescit. eo ꝙ nō audēt appropinq̄re nec accedē fraudes noxie pp iugē custodiā ꝛ puigilē atq̄ solicitā irascibilē q̄ stati illas manifestat. Est etiā ibi ɔcupiscibil amicis ꝛ bonas īspiratiōes itroducēs. Et sic i re gione ista sūma qes hr̄. hec igit ciuitas nulli claudit: nullus ab ipsius phibet pgressu: nulli ia nua ciuitaꝫ hui⁹. s. pnie ðnegat. imo ad ei⁹ vbertatē oēs vocant. venite ad me inqt de⁹ oēs q cō cupiscitꝫ me ꝛ delitijs meis adim plemini. Fig. Apo. xxi. vbi legi tur de q̄dā ciuitate q̄ ɣsus oēm plagā. iij. hēbat portas. s. iij. ad oriē. iij. ad occidentē. iij. ad aq lonē. iij. ad meridiē. Spūalr. p hāc ciuitatē subaudi vt dictū ē statuꝫ pnie. iij. vero porte ab oi plaga posite tria sūt pnie opa. s. cordis cōtritio: oris ɔfessio: opis satisfactio. Sūt he porte ad oriē talē plagā vt p illas itrēt adole scētes ꝛ q nup adulti sūt. ad au strale plagā calidā ꝛ humidam vt intrent iuuenes strenui ꝛ for tes. Sunt ad plagaꝫ acquilona rē frigidā ꝛ siccā vt itrat possint senes ꝛ ātiq deficiētes iā ab hūa na fortitudine. ꝛ sunt ad plagā occidentalē: vbi iam claritas di urna deficit vt terrā intrēt ðcre piti qbus taꝫ occidit vite presē tis facultas. Et sic pꝫ saluti adi tus oībus generibus hoīum ne qsq̄ eijciat a dei misericordia. Fig.

Vñ de trib⁹ plagis antedictis dñs
ad ciuitatē pnie reuocat di. Et
si in prima vigilia venerit. ꝛc. su
Gre per quib⁹ verbis Gre. dic̄ pma i
gt vigilia ē pueritia. Scda ado
lescētia. Tertia iuuētus. Qui er
go in prima vigilia vigilare nō
vult secūdā custodiat vt qui cō
uerti a puritatib⁹ suis in pueri
tia neglexit ad vias vite saltem
tpe iuuentutis euigilet. Et qui
ad viā vite iuuētutis tpe nō euigi
lat saltē i senectute resipiscat. h
Gre. De q̄rto aūt hostio p qd̄ i
troducunt̄ decrepiti in qbus vt
iā dctū est occidit humane vite
vigor ꝛ q̄si nihil aliud sūt q̄ la
bor ꝛ dolor: habes in parabola
de vinea Matthe. xx. vbi prfa
milias hora nona inuenit quos
dā stātes tota die occiosos quos
nemo ꝯduxerat qꝛ defecerāt cō
ducētes vires ꝛ operatiue virtu
tes: ꝛ nihilominus ad illos di
xit. ite ꝛ vos in vineam meam.
E vxor tua sicut vitis a
I v būdās. ps. cxxvij. Neces
se ē aū ꝯiugij firmatōez
hoiez ꝯsiderare q̄ta hēat susti
nere ꝛ pati p nutritiōe vxoris
q̄ pro filioꝝ educatōe. Et mul
ta cōsiderāda sunt atq̄ diuersa
circa mrimoniū occurrētia. nā
post factū si penitē velit ridiculū
esset ꝛ penā incurret legis ꝛ per
petuaz confusionem. preuiden
da ergo sunt oia ne post factum
peniteat inutilr. Spūaliter. hō
volēs pniam sibi copulare vxo
rē pus debet cogitare q̄liter illaz
valeat bonis ꝛ cōtinuatis operi
b⁹ enutrire pseuerādo ꝛ meren
do ꝛ merita ex illa nascentia nu
triendo vel custodiēdo. Aliogn
intraret legis dei indignationē
q ait. Nō q inceperit sed qui p
seuerauerit saluus erit. Sūt tn̄
aliq ad pauca respiciētes q au
dacter agrediunt̄ ad pniaz sed
gustata aliq̄li amaritudine n̄ at
tēdētes pmia volūt diuortiū fa
cē. qd̄ ridiculū ē ꝛ derisio diuini
mādati. Debēt ergo attēder̄ q
nos opz per tribulationes mul
tas intrare in regnū dei. Idcir
co si amara est pnia hāc amari
tudinē dulcedo pmij cōpenset.
Fig. Matt. i. vbi legim⁹ q duz Fig.
Joseph Mariā virginē despō
sasset ꝛ illā grauidaz inuenisset
ignorans diuinū sacramētū vo
luit clā ipsā dimittere: sed ange
lica admonitione pueut⁹ nō di
misit illā. Qd̄. n. in ea natū ē de
spū sancto est ait angelus. spūa
liter. Maria interpretat̄ mare
marū ꝛ maris stella. He due cō
ditōes ꝯgruūt penitētie. est eni
pnia cordi amara sed est lumē
ꝛ splēdor aie. ꝛ per huius ma
gni maris discrimina velut stel
la maris portū eterne quietis i
uenire docet. Joseph aūt iterp
tat̄ augmētū ꝛ significat fideles
qui cupit merita augere per co
pulā pnie, sed penitētie amarit

dine gustata retrahitur nō con
siderās finē solū cogitat Ma
riā grauidā q₂ solū grauedinē₃
pnie cogitat ignorans mirabi
le huius sacri pmiū ꝑcurat di
uortiū ꝑcurat Mariā relinq̄
re nequaq̄₃ amplius vult eā. O
īfortunata vxor raro nubit ꝛ tñ
qñ nuptui tradit: vix pōt inue
nire q nō repellat ipsā₃. ꝛ tñ qd
est de ea natū₃ de spū scō est: q₂
ois pnie grauedo ois difficul
tas laboris grām obtinet sācti
spūs. tu ergo si vis eē Josep. i. si
vis augumētari honore ꝛ grā
corā deo ꝛ sctis angelis ꝑficere
noli timere accipere pniam ꝯiu
gē tuā: q₂ ꝛ si grauis appeat oīs
grauedo ꝛ amaritudo eius tibi
dulcis videbit fructu pmiorū₃
Hic gustato. vñ Hiero. sup illo vbo
Math. iij. pniam agite. sic ait.
Amaritudinē radicis dulcedo
pomi cōpensat: pericula maris:
spes lucri delectat: dolorē medi
cine spes salutis mitigat. Qui
desiderat nucleū frangat nucē.
pniā₃ agat qui vult eterno ad
herere bono. pconia xpi narrat
possūt qui ad palmā indulgētie
meruerūt peruenire.

Undat⁹ ē a lepra. iiij. re.
k m v. Inter oia q̄ mag] cru
ciāt leprosos est qa ois
san⁹ illos nimis abhorret. ideo
vulgo dici ꝯsueuit q lep₂osus
oēs hoies vellet eē leprosos vt
nullus sibi leprā improperaret.
Spūalr. assimilat pcō. Rō est.
q₂ lepra cognoscit per infusio
nē super cuti₃. h₃. n. caro lepro
si quādā corruptā pinguedinē₃
inter carnem ꝛ pinguedinem.
qua superficies cutis redditur to
ta vnctuosa: ita q aqua super cu
tim infusa stati₃ inde labit ꝛ cu
ti₃ neq̄q̄₃ adheret. Sic in ꝑposi
to ꝯtingit aie pcō subdite. Cū₃
n. sup illā ifundit sācte pdicatō
nis aqua tota inde labit nil re
manet ibi: q₂ corrupta affectio
adeo ipsā₃ occupat vt nullū in
ueniat ibi locū smo dī. Jo. viij.
Qui ex deo ē vba dei audit. Jō
vos nō audit q₂ ex deo nō estis.
Igit pctōr leproso similis iter
alia q̄ patit ipse multū affligit
cū videt sctōs ꝛ iustos. vellet. n.
malos eē neqs posset vitiorꝫ ei⁹
turpitudinē abhorrē verūtñ ꝛ si
ñ abhorer₃ leprosū nihilomin⁹
sibiipsi magna abhominatio ē
cū se sic ꝯsideret putredie plenū
Sic pctōr ꝛ si a nemine arguat
nihilomin⁹ sue culpe fetorē sēti
ens multū affligit. q₂ sic de⁹ iu
ste ordinauit vt oē cor prauum
sibiipsi sit pēa. s₃ dr̄a ē q̄dā iter
leprā ꝛ leprā. sic dr̄a ē iter pcm̄
ꝛ pcm̄. Notādū ergo q sunt q̄t
tuor spēs lepre. quarꝫ pma ꝑue
nit ex corruptiōe sanguinis. ꝛ
dī Elephātina ab elephāti illo
aiali magno q crura h₃ iflexi
bilia. secūda prouenit ex corru
ptōe fleumatis ꝛ vocatur Tyri

na a Tyro serpēte venenoso val de noīata q calidus et malus ē valde. Et no. q laborās hac lepra carnes maculatas hʒ sič serpēs. et rō est. q2 q̄dā vtus q̄ dr̄ assimilatiua et sequit̄ digestiuā in corpe debilis ē. nec pōt nutrimē tū assimilare nutrito pp eiꝰ ipptētiā. Jdcirco caro leprosi sic remanet diuersis colorib9 maculata pp nutrimēti et nutriēdi diuersitatē et dissimilitudinē. Ttia spēs puenit ex corruptiōe melāconie et dī vulpina ab aiali illo malicioso et astutissimo dctā. Q̄rta spēs dī puenire ex corruptione colere. et dī Leonina a Leone ferocissimo denomiata. Jsta vo vltima pꝰq̄ corpꝰ occupauit vix vnq̄ʒ sanat̄. spūal'r. p pmā leprā q̄ dī elephātina sub audi supbiā q̄ puenit ex sāguine corrupto: qn̄. s. qs gloriat̄ in sanguinis sui nobilitate inaniter superbiēs cū oēs vmes et pu

Ori. tredo simꝰ. Orig. omel. i. super Eze. Quid supbis putredo et cinis vt hō arrogātia subleuetur oblitꝰ qd erit. et quā fragili vasculo ɔtinetur et quibꝰstercoribꝰ imersus sit et q̄lia semper purgamenta de sua carne piciat. comparat̄ elephāti crura hn̄ti inflexibilia q recte denotat diabolū de celo per superbiā exclusū infle xibili perseuerās obstinatione.

Ugo vnde Ugo li. i. de anima supbia inquit in celo nata est: sed velut imemor per quā viam' inde cecidit illuc postea redire nō potuit. secūda spēs q̄ dr̄ Tyrina ex corruptione puenies fleumatis denotat inuidiā. Hec lepra corrodere incipit mēbra interiora ad exteriora pcedēs q2 inuidia pmo cruciat dn̄m suū corde timē te: q2 hāc punitionē iustus deus iuste intulit inuido vt pmꝰ cruciatus in ipso permaneat. vnde

Sen. sen̄. in li. de moribus. vtinā inuidi oculos haberent in vniuersis ciuitatibꝰ vt de oibus facultatibus torquerent̄. Nā quāta felicitā sunt gaudia tanti sunt gemitus inuidor. Et hec est similitudo Tyri et inuidi. Nā vt dī serpēs iste maculatꝰ est et qd habet maculas exteriꝰ: tot hʒ dolores interiꝰ. qa inuidus quot videt bona exteriora: tot iteriꝰ hʒ tormēta. Jdcirco dicebat̄ caro leprosi ēt maculata pp debilitatē assimilantis virtutis per quam notat̄ charitas. Jnuidus. n. penitꝰ caret dilectiōis feruore. Jō bona exteriora bonis pprijs assimilare nō pōt. Jlle. n. qui charitatē hʒ pximor bona sua reputat et in illis nutrit̄ q̄si ex pprijs qn̄ vʒ hec assimilatiua virtus. s. charitas viget feruēter i aīa: tertia lepre spēs assimilatur auaritie q̄ ex melāconico caūtur humore: i quo humore terra p ceteris dn̄at̄ elementis. similiter et cor auari terrenā possidet sub

ſtātiā. Df lepra h̄ vulpina ꝑpꝛ vulpis multiplices dolositates. Nā ꝛ auar⁹ astutijs ꝛ dolositati bus plen⁹ ē. No. ꝙ caro vulpis a canib⁹ ñ pōt capi. tāta ē. n. ei⁹ sagacitas vt cū capta videat ꝛ canib⁹ ꝑuēta: reuoluit se per ar bustā ꝛ dirupta canes decipiēs multis modis: ſ; capit fouea oc culta. Fodiūt. n. venatores ꝛ co operiūt foueā: ita vt videat pla na via. Et tūc du; vulpis putat securi⁹ icedere subito iuēta fo uea cadit ꝛ capit. spūalr. canes in sacra scriptura aliqñ ꝑdicato res denotant. rō est. qꝛ lingua ca nis medicinalis est ꝛ latrat⁹ ei⁹ fures repellit. Sic ꝑdicatoꝛ pec catoꝝ lingēdo vulnera per mie xp̄i ꝑdicationē sanat illa. ꝛ fu gat fures ꝛ latrones qꝛ minādo gehēne penas pcōrib⁹ ipse repel lit demones ꝛ coꝝ tētationes ab aīa. igit isti insequunt vulpem. s. cupidū ꝛ auarū vt reducāt ad pniam sed capere nō valent. qꝛ cū aliqñ videt penitere tact⁹ ali qua corporali infirmitate statī; de faucibus coꝝ fugit sanitate re cuperata. sed venatores. s. dmo nes obseruāt vt subito cadat in foueā vel sepulchrū cū credit se curioꝛ esse. ꝛ sic capitur ꝛ occidi tur nec pōt ab hoc cāu vlla astu tia liberari nec ꝓsunt illi diuitie

Glo. qcq̄. vñ Gl. sup illo Lu. Moꝛ tuus est diues ꝛ sepultus est i i ferno sic dicit. Quid ꝓfuit huic pecunie multitudo si caro dmi bus scaturiuit: ꝛ aīa in gehenna data est collega dmonib⁹. quar ta ꝛ vltima spēs lepre assimilat ire ꝑpter ipetū aīalis ferocissi mi. s. Leonis a quo denoiat. ꝑ uenit. n. ex corruptione colē. co lera. n. si nō excedit nō obest qꝛ scriptū ē in. ps. lxij. Irascimini ꝛ nolite peccare. S; tūc humoꝛ ille corrumpit qñ relicta corre ctione fraterna non ad vitioꝝ s; ad corruptionē ꝑsōaꝝ anhelat. Nō est tūc correctio cū dilectio ne hoīum ꝛ odio vitioꝝ. vt aug. monet sed poti⁹ ecōuerso. Gre. Gre xxvi. moꝛa. Si is q corigere ni tit odio superet opprimit āñq̄ corrigat. Nā dū plusq̄ dz accē dit sub iuste vltionis obtētu ad immanitatē crudelitatē effrena tur h̄ igit lepra si in ꝑncipio cu ret facile repellit: qꝛ si iratū pe niteat ꝛ prompt⁹ sit ab his quos lesit veniā postulare curat lepra ei⁹ si vero hec ifirmitas in corde ꝯseruet: ira trāsit in odiū ꝙ est sūmū maloꝝ: nec hoc pōt curari nec in vita futura qꝛ in spū; san tū peccatū hic cōmittit. Jō curā da est ira ante cordis occupatō nē alioqn coꝛ ꝛ aīam moꝛ coꝛ rūpit. Augu. in quadā ep̄la. Si Au. cut acetu; corrumpit vas si diu ibi permanserit: sic ira corrūpit coꝛ si in aliū die; durauerit. p; igit qb⁹ pctā lepre assimilant. sed hec oīa curant pnia ꝛ purgā

tur Fig. Leui. xiiij., vbi leproso sanato radebant capilli et super cilia et barba deinde lotis vestibus eius itroducebat in castra vt offerret sacrificium. Spūalr. peccator debet deponere per confessionem opera mortua que per pilos notant. Et his trib' gradibus corde ore et opere cōsciam suā debet lachrymis lauare. Ultimo debet offerre satisfactionis sacrificiū: introduct' in castra et sctōrū ɔsortiū. Nā si hoc mō penitētiā agat pctōr sanitatē integrā ɔsequet: ēt ex oi langore si
Aug foret mortalis. Unde Aug. i li. de pnīs. Pnia inquit langores sanat: leprosos curat: mortuos suscitat: sanitatē auget: grāz cō seruat: claudis gressū: surdis auditū: cecis restituit visū. vitia fugat: virtutes exornat. mentem munit et roborat. hec Augu.

Z a Reus fortiū superat' est et infirmi accincti sūt robore pmi. Reg. ij. Non dz statim reddere se captiuū p bus miles pmo ictu accepto. sz potius dz virilr dimicare vidēs sibi spē aliquā ex certamine bonaz vniri poti' suis dz quor psidio si strenue agat: poterit adhuc victor existere. qd nequaqz posset si redderet se captiuū. spiritualr. qñ pcā iuadūt vir iustū adeo ipetuose et fortiter sqd vulnerat' per cōsensū cadit ad executionē operis mali vulnerant corpis sensus et subcumbūt et q si oēs virtutes lacerāt: nil remanet incolume. Sz ppter hoc nō dz fidelis velle captiuari cū dia bolo et fune ligari mltiplicate cl pe. sz dz se vniri amicis. s. cōtritioni. Cōfessioni. et Satisfactioni. et dimicādo viriliter superare inimicos. et amicos. s. vtutes anime recuperare. Figu. Geñ. xiiij. vbi legim' q. v. reges cogregati iuaserūt Loth nepotez Abrae et cepert ipm tollētes spolia ipsi': et captiuū ducebāt cuz tota familia ei'. Abraā vo ɔgregatis. ccc. vernaculis qui secuz fuerant ab ifantia nutriti persecutus est. v. reges percutiēs ipsos et gētes suas. et libauit loth fratrez: familiam et spolia eius. Spūaliter. v. reges. v. sūt appetitus inordinati sēsibiles et praui qui interdū corp' inuadētes humanū ipz et oēs corporis sensus captiuāt expoliantes ab oibus puritatem et honestatem. Abrahā vero spūm denotat. hic non debet fratris sui perditionē sustinere. Modicū. n. valet spirit'. s. corpales sēsus diabolus possidēt. Debz ergo assumē. ccc vernaculos. i. tres pnie gradus superius nominatos. s. Cōtritionē. Confessionē. et Satisfactionē. Hi enim si nutriantur assidue apud nos semper presto sūt iuuare hominē ɔtra vitia. spūz roborādo. corpus liberando. vi Fig.

tia superādo. Ergo nūq̄ͣ dȝ hō desistere a certamine q̄ntūcunqȝ aliquando cadat vt iam dictū ē qꝛ vera pnīa etiam post lapsuȝ obtinebit victoriā. vnde Hier. ad eliodorū monachū. Nō ē p̄nitiosū in prelio vulnerari: sed post vuln⁹ acceptū disperatione curādi medelam vlceri denegare. Sepe enim videmus athletas post frequentes lapsus ⁊ deiectiones plurimas coronatos. Militem quoqȝ simus post fugas multas viruȝ fortem fuisse ⁊ deiecisse victores.

Cogitaui vias meas ⁊ cōuerti pedes meos in testimonia tua. ps. cxviij. Expulsus de terra ꝓpria ꝯtiue cogitat p quas vias redire possit interpellās amicos ⁊ illos q pn̄t illi ad hoc vt possit r̄uerti, p desse. Sp̄ualiter. pctōꝛ ē expulsus de terra ꝓpria. s. de consortio angeloꝝ ⁊ sanctoꝝ. Jō sūma cū diligētia dȝ obs̄uare assidue vias per q̄s possit redire ad statuȝ diuine gratie vt inter s̄uos dei ꝯnumeref: via. n. q̄ facit exire de peccato ⁊ ad sanctoꝝ societatē redire: est via pnīe q̄ ē tripartita. Prima ē ꝯsideratio morꝭ ⁊ iferni ⁊ ex hac peruenitur ad gradū scd̄ȝ. s. ad cōtritionē: confessionē: ⁊ satisfactōnē. De h̄ vo gradu secūdo peruenif ad tertiuȝ siue ad vltimū. s. ad dinā misericordiā q̄ nos ad ciuitatē totaliter itroducit. Fig. Esdre. ij. c. ij. vbi legimus ꝙ cū vellet Neemias reparare hyerusalē destructā venit nocte ad portā vallis ⁊ ad fontē draconis. Deinde venit ad portā stercoris ⁊ ibi ꝯsiderauit murū ciuitatis dissipatū ⁊ portas ei⁹ cōbustas igni. deinde trāsiuit ad portā pontis ⁊ ad aque ductū regis. Sp̄ualr. per hyerusalē que interp̄taf visio pacis no. statū gr̄e i quo hō dū permanet securus quiescit. Sed vt dictū fuit hō inde eicit̄ a pctis. Jgit̄ cū vult ad illaȝ redire: primo querenda est porta vallis per quaȝ subaudi mortis memoriā. Nā mors quedā porta est per quā vel ascēdit̄ ad celū vel descēdit̄ ad ifernū: lȝ quo ad tps ꝯscendat hō ad purgatoriū dȝ inde venire ad fontē draconis qa dȝ ꝯsiderare tormēto gehenne: in q̄bus draco iste ⁊ serpēs natat antiqu⁹. q submersus est in illo tā horribili ⁊ obscuro lacu. Scd̄o dȝ venire ad portam stercoris per quā notaf oris cōfessio. nā hec est recta porta per quā purgaf aīa p̄uia ꝯtritiōe qꝛ feda ⁊ imūda extra mittim⁹ cuȝ nr̄a ꝯfitemur pcā. Si i hac porta exeūtes necesse est ꝯsiderare murū destructū. notādū qꝛ mur⁹ aīe ē duplex. s. exterioꝛ: ⁊ interioꝛ. Jō dī mur⁹ ⁊ an̄ murale. Exterioꝛ mur⁹ est sensualitas. iterioꝛ vo est ipsa rō porte ante

murale sūt ipsi sēsus. sed porte aie sūt ei⁹ ỽtutes.s.memoria: i telligētia: ꝛ volūtas. Igit hō in actu ꝯfessionis exñs dꝫ ꝯsidera re q̄liter destruct⁹ est mur⁹exte rior vt ocli ꝑ ipudicitiā: ligua ꝑ malitiā: aures audiendo mala ꝛ sic de singulis. Itē q̄lr interior mur⁹sit ỏstruct⁹ cōsiderādū ē.i. que cōmissa sūt ꝑ memoriā itel ligētiā ꝛ volūtatē. ꝛ hec oīa cōfi tēdo reparare postmodū ỽo eū duꝫ est ad fontē: satisfaciēdo ꝓ peccatꝭ cōmissis. Not. ꝙ in pōte ꝯsueuit a trāseūtib⁹ colligi ꝑda giū. ꝑcipue cū ꝑ pōtis transituꝫ magnū vitat periculū. Spūalr. satisfaciēdo per pniam de pec catis: vitam⁹ futurā penā q̄ est i estimabilis laboris. Ergo debe m⁹ h̄ modicū qd soluere vt secu ri transeam⁹. vñ seqtur ꝙ pue nit ad aque ductuꝫ regis. q2 per actis gradibus pnie supradictis pueniť ad diuinā miam que de regis xp̄i clementia emanat in tanta abundante largitate. vnd

Aug Aug. in quodā ser. imolationis agni pascalis. Nūc ergo inquit dñs. Uenite vniuerse familie do minū q estis cōmixti delictis ꝛ remissionem accipite peccatoꝝ Et enim sum vera remissio. ego pascua salutis. Ego agnus qui ꝓ vobis suꝫ iugulatus. Ego ve stra redēptio. Ego vita. Ego ve stra suꝫ salus. Ego vr̄a resurre ctio. Ego vr̄ sū rex. Ego resusci tabo per dexteram meam.

Ibit ꝛ inebriat⁹ est. Ge. ix. Solēt diuersa vina si mul mixta bibētes sepe inebriare ampliusq̄ꝫ vnū tatū. Spūalr. pnia ꝯponiť multipli ci mixtura. Nā ibi ē vinū poteſ s. lachrymaruꝫ. Ibi est vinū ru beū. s. rubor ꝯfessiōis. ꝛ ibi ē vi nuꝫ dulce. s. opera misericordie per actū satisfactōis. Hāc ỽo mi xturā xp̄s adeo bibit libenter vt ipse pro amātis amore inebria reť. ꝛ oiuꝫ offēsionū iniurie ob lit⁹ nil aliō nisi idulgētie ꝛ venie recordeť. Fig. Gen. xl. vbi legi m⁹ pincernā Pharaōis vidisse sōniū. s. ꝙ in vite vna tres cre scebāt ꝓpagines paulatiꝫ. ꝛ ꝓ ducebāt gēmas p⁹ flores. deīde maturescentes ꝓducebāt vuas q̄s se ꝑmē putabāt i calicem re gis ꝛ dare illi bibere. Qd̄ qdeꝫ somniū exponēs Ioseph dixit pincerne ꝙ post tres dies recor dareť rex misterij sui ꝛ restitue ret eū in gradū pristinū. spūalr per tres ꝓpagines crescētes in vite subaudi iā dictas tres ptes penitētie crescentes in aia. pri mo germināt ꝑ bonū ꝯceptū. se cūdo florēt per bonū ꝯsensū. ter tio ex his vinū duciť ꝑ bonum op⁹ hāc gustās rex iebriat amo re ꝛ iniurie ꝑui sui oblit⁹ finitis tribus dieb⁹ restituit ipꝫ in pstī no gradu. No. ꝓuatā diē esse in gressuꝫ huius vite secūdam sta

v ij

tuȝ sed tertiã diez mortis. Con- sumato hoc triduo xps penitẽ- tẽ eterne restituet btitudini pp quã pus creatus ⁊ redẽptus sã guine suo fuerat. pȝ ergo vtili- Isid. tas pnie. Isi. li. iij. de sũmo bo- no. pnia ẽ summũ medicamẽtũ vulnerũ. Spes salutis per quaȝ peccatores saluantur. per quam deus ad misericordiam pnocat que nõ tẽpore pẽsatur: sed pfũ ditate lachrymaꝝ ⁊ luctus.

De perseuerãtia.

A ⁊ t Ria sũt q̃ bene igrediun tur ⁊ q̃rtũ qd feliciẽ icce- dit. puer. xxx. Quãq̃ in via pspere itinerantib⁹ cõtigat quo ad oĩa que sũt viatorib⁹ ne cessaria: vbi tñ termin⁹ nõ obti- nereť tot⁹ eẽt pdit⁹ labor vie. Il lud. n. ẽ principale intentuȝ ab itinerãtib⁹ vt p viã deueniať ad patriaȝ. Spũaliter. pnia dr eẽ qua peruenitur ad celũ. Mat. iij. Agite pniam. appropinq̃bit eniȝ regnũ celoruȝ. pnia aũt tri partita est. q2 ɔtritio. cõfessio. ⁊ satisfactio. ⁊ hec tria bñ gradiũť ⁊ q̃uis p illa gradeřť hõ si tñ nõ aderet quartus. s. perseuerãtia labor pnie eẽt frustra ⁊ ad ter- minũ peruenire nõ posset. q2 nõ q. iceperit sed qui pseuerauerit Fig. vsq3 in finẽ saluus erit. Fi. Le. xix. vbi legim⁹ q fruct⁹ sanctifi cabanť: q2 nascebanť q̃rto ãno. Spũaliter. fruct⁹ sunt nr̃a opa ex qb⁹ cognoscimur. nos vero sumus arbores illa pducẽtes virtute diuini radij. Igiť fruct⁹ primi anni est cordis contritio. sũt. n. pmi ⁊ purissimi fruct⁹ ei⁹ ⁊c. quia reuera multũ in cõspe- ctu dei sũt sapide lachryme pe- nitentiuȝ. fructus anni secũdi ẽ oris ɔfessio. quãdo arbor firma tur ⁊ vires maĩfestat p suã fecũ ditatẽ. ps. Cõfessionẽ ⁊ decorẽ i duisti. fructus. iij. anni est satis- factõ. p quã opa ipa crescũt ⁊ dr̃ cescũt i ɔspectu dei. fructus vero q̃rti ẽ pseuerãtia q2 oĩs fructus pnie dulcedinẽ rcipit fine q̃ oĩa sunt isipida oĩa sunt frustra ⁊ si ne fructu. Gre. pmo moral. In Gre. cassuȝ bonũ agiť si ante vite ter minum deseratur. q2 frustra ve- lociter currit qui pusq3 ad me- tas venerit deficit.

c Ircũda tibi vestimẽtum tuũ ⁊ sequere me. Actu. B xij. Not. q qñ duo socij vestiunť eodẽ panno: nõ solum querũt silitudinẽ i colore: sed ẽt in habitu ⁊ forma vestiuȝ q2 ser uant lõgitudinẽ. latitudinẽ. ⁊c. q̃ formã decorant. Spũalr. xps venit assumere formã nr̃aȝ ⁊ fa ctus est sociuś nr̃ per oĩa nobiś si milis ƀȝ carnẽ. sed nõ in culpa. Ergo si volum⁹ illi assimilari a- spiciam⁹ habitũ vestimẽti eius. q2 nõ soluȝ dilatat⁹ fuit p multa bõa opa. sed ẽt i his ɔstãter per seuerauerit in lõgitudine vite. Figu. Apo. primo. vbi Jo. vidit

in medio. vij. cādelabroꝝ aureorum similē filio hois vestitū ,pōdere. Spūaliter. fili⁹ hominis ex testionio sacre scripture xp̄s est. q singulariter ex hoc differt ab oi hoīe qꝛ qlibꝫ hō xp̄o dūtaxat excepto est fili⁹ hoīuꝫ. vij. ꝟo candelabra aurea sunt. vij. misericordie opera que sūt lumina anime. Igiꝰ q in medio operuꝫ dictoꝝ qescit: precīct⁹ charitatē similē se iaꝫ exibet filio virginis qui precingēs se venit nō ministrari sed ministrare ꝛ aiam suam dare pro multis. verūtamē si singularis societas cū illo queratur. necesse est vestiri pōdere qđ est vestimentuꝫ vsqꝫ ad talos pertingens. qꝛ opus est: vt i medio virtutū vsqꝫ ad fi. perseueremus. Apoc. ij. Esto fidelis vsqꝫ ad mortem: ꝛ dabo tibi coronam vite. Ipse aūt induens formam serui fact⁹ est obediens vsqꝫ ad morteꝫ: mortē aūt crucis. Propter quod ꝛ deus exaltauit illū. Ergo si vis certaminis tui habere stipendiū: stude ꝯsumare cursuꝫ tuū p ipam perseuerantiam quā xp̄us prosequi voluit. Alioquin xp̄i societate carebis i pa-

Tertria. vn̄ Ber. in quadā epistola Perseuerātia ingt est vnica filia summi regis finis virtutum earūqꝫ consumatio sine qua nemo videbit deum.

C Exhibit homo ad opus suū ꝛ ad opoņē suā vsqꝫ ad vespeꝝ. ps. ciij. Existens i p̄lio nisi fortiter vsqꝫ ad terminationē prelij dimicet nō diciꝰ fortis. Nam si homo ipetuose ꝑcurit hostes semel bis vel ter. ꝛ in fine terga vertēs fugiat nihil fecit. foret meli⁹ nō intrasse bellū. Spūal'r. intrās campū pnie ad certādū ꝓ xp̄o nō dꝫ fugere vertēs terga de cāpo quousqꝫ sit terminata victoria q̄ fit cū cāpū relingꝰ. s. p mortē. Tūc. n. pōt vn⁹ qsqꝫ spolia recoligeꝰ. Et cū triūpho ad ꝓpria remeare. Nisi ergo ꝑseueret vsqꝫ ad mortē: non accipiet coronā vite. facta enim victoria daꝰ corona victoribus. figura. i. Re. xiiij. Jonatas ꝯ fi- Fig. listeos certauit vsqꝫ ad vesperā in tāto labore ꝛ sudore q⁹ q̄si defecerant oculi ei⁹ sed inuento ꝛ gustato melle visū recepit. Spiritualiꝰ. p Jonatā q interpretaꝰ colūba pulchra subaudi penitētē pnia candiduꝫ. dimicat ergo fortiter superando exercitū philistinoꝝ. i. demones vincendo ꝛ eoꝝ tentationes sustinēdo ictus multos laborādo in siti ꝛ fame i' vigilijs ꝛ alijs multis calamitatib⁹ vsqꝫ ad vesperā. i. vsqꝫ ad mortē sed post mortē ꝑuenit ad eternaꝫ vitā. vbi gustata diuina dulcedine: Illūinanꝰ oculi eius mētꝭ siue aie ad videndū deū sicuti ē ꝑseuerātia ē ergo q̄ hoieꝫ coronat ꝛ q̄ ꝟtutes ꝯꝑuat. qb⁹ xp̄i miles palmaꝫ acquirit victorie

Bernar. Epła. xix. Absq; ꝑse-
uerátia in pugna nec victoriaȝ:
nec palma victor ꝯseq̄t. nutrix
ē ad meritū mediatrix ad ꝓmi-
um soror patientie. ꝯstátie filia.
amica pacis. amicitiaꝝ nodus.
vnanimitatis vinculū sanctitatꝭ
ꝓpugnaculū. Tolle ꝑseuerátiā
nec mercedē habȝ obsequȝ. nec
bn̄ficiū gratiā. Nec laudē forti-
tudo. Sola est cui eternitas red
dit̄ vel poti⁹ q̄ eternitati hoīem
reddit dicéte dn̄o. Qui ꝑseuera
uerit vsq; i finē hic saluus erit.

D i Ne petū coꝝ ne timueri
tis. ꝓmi Machabe. iiij.
Quidā adeo sūt inexꝑti
⁊ incōsueti bello qd̾ si audiāt vo
ciferātes inimicos ⁊ sup se im-
petuose veniētes videāt: ⁊ de se
ipsis videāt aliquos vulnerari
statim fugā arripiunt. Qd̾ si au
dacter remanerēt ⁊ in acie cer-
tarēt: hostes triūphaliter supa-
rent. Nam ex īdustria aliqui ēt
debiliores ita artificiose sciunt
aggredi inimicos vt plus eis ꝓ
sint clamores q̄ȝ arma. sed si re
ꝑiūt virilr̄ resistētes statiȝ defici-
unt. Spūalr̄. aliq̄ sunt adeo for
midolosi ⁊ timidi dum sūt i cā-
po pn̄ie ⁊ vidēt ⁊ se aliquid ꝑdi
disse in ꝓlio ꝙ statim terga ver
tūt ⁊ nesciūt ampli⁹ reasumptis
virib⁹ ꝯ̄ diabolū dimicare. Nō
eniȝ aduertūt qd̾ humanū ē pec
care. ⁊ q2 nō est homo q nō pec-
cet ⁊ q2 septies i die cadit iust⁹.
sed sic vidēt diabolū super se ir
ruisse ⁊ aliquas virtutes sup se
pn̄ie vulnerasse: adeo miseri sūt
vt ad arma confessionis nesciūt
habere recursuȝ ⁊ in bello ꝑse-
uerare. Nam si aliquādo percu
tiat nos diabolus peccati ipetu
vt in nobis feriat charitatē aut
castitatē vel humilitatem n̄ de-
bemus terga vertētes despera-
re. Nā sepe homo postq̄ȝ pecca
uit de penitēs d̾ peccato ꝑfecti⁹
fugiat diabolū q̄ȝ ante peccatū.
Fig. ij. Reg. xi. Ubi legim⁹ ꝙ cū Fig.
Joab obsedisset filios Amon i
rabath ipsi filij Amon impetuȝ
fecerūt sup exercitū Joab ⁊ oc-
ciderūt Uriam ⁊ multos alios.
Sed misit David ad Joab. Nō
inq̄t deficias: q2 varius ē euen-
tus belli fortiter dimicare. ipse
do ꝑseuerās finaliter obtiuit: ⁊
deuastauit ciuitatē hostiū: ⁊ de-
struxit idola. Spiritualiter. ꝑ
Joab q dux exercit⁹ domini e-
rat subaudi penitenteȝ q dux ē
virtutū ⁊ bonarū operationū.
Hunc igitur inuadentes amo
nite percutiunt Uriam qui in-
terpretatur lumen meum ꝑ qd̾
audi charitatē q̄ multū lucrat̄ i
ꝯspectu dei ⁊ secū ꝑcutiūt cete-
re virtutes: nulla remāet sana
charitate ꝑcussa. sed confortat⁹
a David. i. sancto eloquio q do
cet manus nostras ad preliū ⁊
digitos nostros ad bellū: armis
pn̄ie assūptus superat diabolū

⁊ peccata ⁊ ydola simul cũ ciuitate destruunt q2 deuicto diabolo omnis ei9 mõitio ⁊ praua sugestio euanescit. Ideo non debemus deficere si aliqñdo cadim9 sed potius dimicantes pseuerare vt vincam9. Nã qñtũcũq3 diabolus super nos irruat varijs ⁊ multis modis si spem nostram mittamus i deuz ⁊ perseuerem9 dimicantes pro xpo ipo iuuãte victores efficiemur. vnde Aug. in li. 3. v. hereses circa pncipiũ loquẽdo exẽplariter ⁊ nos ad h prelinz confortãdo sic ait. dona bit inquit certanti victoriaz qui certãdi dedit audaciã. Nõ ergo nos hostiũ turbat non bellantium forma: nõ quasi fulgens victoriã terreat armatura. Goliã magnũ ⁊ robustũ armis terribilez ingẽti turba munitũ Dauid solus paruus atq3 inermis vno lapidis ictu pstrauit. totaq3 philisteorũ castra turbauit atq3 fugauit.

An.

De predicatione.

A S Apiẽtib9 ⁊ insipiẽtib9 debitor suz. ad Ro. pmo Ro. q nõ daẽ idẽ cibus hominibus ⁊ iumẽtis q2 nõ sũt eiusdẽ nature ⁊ complexionis. Cũ eniz omnia recipiant f3 modũ rei recipiẽtis: omnia debent dari secundũ qd recipiẽs natũ est recipeẽ. Spũalir. pdicator ẽ distributor vbi diui. s. sacre scripture. vnde cũ deus mltitudinẽ illas vellet reficere dixit apostolis date vos illis mãducare. nã verbi dei predicatorib9 precepit deus vt cibũ sacre scr pture spiritualiter exponẽtes ⁊ velut panẽ frangẽtes: apponãt dei populo indigẽti ⁊ exuriẽ. i. Aliter. n. eis improperaretur: qd p Hieremiã in tre. ca. iiij. dr puuli petierũt panẽ ⁊ nõ erat q frãgeret eis. S3 d3 vnusq3q3 attẽdere cuius cõditiõis audiẽtes existãt ⁊ fm facultatẽ audiẽtiũ ministrare cibũ vt ita reficiant sapiẽtes subtilib9 vbis q simplices non fame peant. nõ potentes i cõformẽ sumere cibũ. vñ Greg. xvij. Gre mora. Nõ ingt db3 pdicator ministrare infirmis cũcta qua sentit nec d3 insinuare rudib9 quecũq3 cognoscit. Fig: Geñ. xxiiij. vbi legim9 q Laban apposuit Fig. iumẽtis ⁊ camelis paleas ⁊ fenũ: hominib9 vo panẽ. Spũalr. p Laban fratrẽ Rebeche subaudi predicatorẽ: iterpretaẽ. n. cãdidatio. Cãdidus. n. deb3 eẽ pdicator tam p splẽdorẽ scientie q3 p lucẽ bone vite. Gre. xxviij Gre moral. lex ipsis predicatoribus posita ẽ vt ipsi viuẽdo illũinẽt quos vbo loquẽdo suadẽ festinãt. Est ẽt Laban frater Rebeche q interpretaẽ patientia q̃ dicit esse pdicãtis oditio. ps. Bñ patientes erũt vt ãnũciẽt. Hic ergo predicator d3 apponẽ iumẽtis. i. rudib9 fenũ ⁊ paleas. i.

exposītiōes eoꝝ capacitatib⁹ cō
gruas grossas: ⁊ ipsis ꝯformes
vt cape possint: ⁊ illis refecti sb
sistē ac ꝓficere. hoīb⁹ vo dare dꝫ
panē q cib⁹ ē subtilior: qꝛ ꝑue-
ctis ⁊ acute intelligētib⁹ dꝫ sub
tilia ꝓdicare: ⁊ sic soluet debituꝫ
Fi qđ sapiētib⁹ ⁊ simplicib⁹ daꝛ te
neꝛ. Si vo indistincte hūc sub
tilē cibū oīb⁹ vniformiter appo
nēt: ⁊ nō oēs sūt eiusdē faculta
tis quosdā ꝯfūdēt potiusq̄ȝ in-
Gre struēt. vñ Gre. xxx. mora. ⁊ in
pastorali sic ait. vt lōge iq̄t ante
nos reuerēde mēorie. Gre. na-
zāzen⁹ edocuit nō vna ⁊ eadem
exortatio oīb⁹ ꝯgruit: qꝛ nec cū
ctos pctōꝝ qualitas astringit.
Sepe nāq̄ȝ alios offēdūt q̄ alijs
ꝓsūt: qꝛ plerūq̄ȝ q̄ hec aīalia nu
triunt alia occidūt: ⁊ leuis sibil
lus equos mitigat q catulos in
stigat: ⁊ medicamētuꝫ qđ hunc
morbū sanat: alteri virus iūgit
Et panis q vitā fortiū roborat
puulorꝫ vitā necat. ꝓ q̄litate igi
tur audiētiū formari dꝫ sermo
doctoꝝ vt ars sua ꝯgruat singu
lis: ⁊ tñ a cōis edificatiōis arte
nunq̄ȝ discedat. hec Gre.

Obmutui ⁊ silui. ps. xx-
B o xviij. Fatuū se exhibꝫ q
vult loq qđ nescit. Me
lius foret tacere: qꝛ nō caperet
in vbo indisciplinato. Idcirco
docet illū sapiēs. Nūq̄ȝ loq̄ris
intellige. Spūaliter. Omīs hō
quātūcūq̄ȝ eloquēs sit cū dꝫ lo-
q vba sacre scripture dꝫ mutus
nisi gr̄a sancti spūs p̄ri⁹ illustre
tur. vñ Grego. in mora. Inua- Gre
num inq̄t ladorat lingua ꝓdica
toris exteri⁹: nisi adsit interius
gr̄a saluatoris. Imploráda est
igit diuina gr̄a priusq̄ȝ ꝓdicatō
fiat. Figu. Luce ꝓmo. dixit an- Fig.
gel⁹ Zacharie. Eris tacēs dōec
puer nat⁹ sit. Puer q nascitur⁹
erat: erat Ioānes. Spūalit. Za
charias iterp̄tat memorās deū
⁊ bñ denotat vbi dei ꝓdicatoreꝫ
qui oblit⁹ mundialiū reꝝ solius
dei: ⁊ q̄ eius sunt: memor eē dꝫ
Hic ergo docetur tacē vsq̄ȝ ad
ortum Ioannis qui interpre-
tatur gratia: qꝛ predicator peni
tus silere debet quousq̄ȝ oratiōe
preuia in ipso sancti spūs gra-
tia descendat. Unde Orig. ome Ori.
lia. vi. super leuit. Ad exponen
dū inq̄t sacrā scripturā nō ē hu
mano ingenio innitendū: sꝫ ꝓ-
cibus ⁊ orationibus ad deū fu-
isset recurrendū vt pater verbi
nobis det verbū i aperitiōe oris
vt possimus considerare mira-
bilia de lege sua.

Cantate tuba i syō. Ioel C
c .ij. No. q tuba vna sola
ñ ē sufficiēs ad clāgoris
actū: qꝛ nō pōt vn⁹ tubator sol⁹
continuare sonū: qꝛ nō pōt fla-
tū sine intermissione suscipere.
Oportet. n. ipsum respirare: et
tūc a tubatiōe cessaꝛ. duo vo bñ
sonū ꝯtinuāt: qꝛ qñ vn⁹ r̄spirat:

alter sufflat et sonat. Spiritualiter per tubam subaudi predicatorem. unde dominus per Isa. illi dicit. Isaye .lviij. Clama necesses quasi tuba exalta vocem tuam. etc. Sed nondum quia hec tuba sola modicum prodest: quia sola vox predicantis statim interficitur nisi sonus bone vite continuetur illi. Gre. Greg. omel. x. sup Ezechi. Sermo dulcedinem non habet quem lingua reproba infra conscientiam remordet. Ideo necesse est: vt qui verba dei loquitur prius studeat qualiter viuat vt postea ex vita colligat: que et qualiter sit dicturus. Fig. Figu. Nume. x. vbi legimus precepisse dominum Moy. vt faceret fieri duas tubas argenteas ductiles. Et dicit magister ibidem quod filij israel vtebantur his ad quattuor. s. ad vocandum multitudinem. ad mouenda castra: ad bella: et ad festa. Spiritualiter. per has duas tubas argenteas subaudi verbi dei predicatores: qui debent fulgere scientia et vita bona. Debent esse ductiles per mansuetudinem: etiam et charitatem vt flectantur et conformentur omnium indulgentie compatientes omnium infirmitatibus. Ideo Paulus apostolus tuba perfecta fuit qui flectebatur per compassionem charitatis ad omnes: et dicebat: Quis infirmatur et ego non infirmor? Quis scandalizatur et ego non vror. ij. ad Chor. xi. Idcirco omnia omnibus factus erat vt omnes lucrifaceret. Debent ergo he tube ad quattuor deseruire: quia vox predicantium debet vocare multitudinem de peccatis ad penitentiam: et dicere sicut dicit Isa. lv. derelinquat impius viam suam: et vir iniquus cogitationes suas et reuertatur ad dominum etc. Secundo debent tubis clangere ad mouenda castra. i. de mundi caducis: et illa ponere per affectum in celis. Apoc. xviij. Fugite populus meus de medio babylonis ne participes sitis etc. Tertio debent he tube excitare fideles ad bellum contra diabolum dicentes sicut canit ecclesia. Estote fortes in bello etc. Vltimo debent pulsare ad festa. s. sabbatorum. i. ad requiem celestis glorie. Ps. Hec est requies mea: hic habitabo quoniam elegi eam. Hec omnia igitur dicendo exterius per verba interius per puram et rectam intentionem vt audientes illuminent et animent ad virtutes. Gre. omel. iij. sup Ezec. Gre. Vita inquit predicantium sonat et ardet desiderio: sonat verbo: es ergo candens est predicatio accensa: sed de candenti ere scintille procedunt: quia de eorum exortationibus verba flamantia ad aures audientium procedunt. Recte ergo verba predicatorum scintille appellata sunt: quia eos quos in corde attigerit accedunt.

P Lantauerat. n. dominus paradisum. Gen. ij. Prudens agricola plantat in suo viridario diuersas arbores vt pro diuersitate et qualitate temporum

⁊ ꝑsonaꝝ diuersos fructus re
cipiat. Spūaliter. deꝰ intellectū
p̄dicātis edocet ꝑ sacrā scriptu-
ram: vt ſm varietatē ꝑsonarū ⁊
tēpoꝝ ipse predicator possit au
dietibꝰ v̄ba ⁊ vtilia ⁊ ꝯformia p̄
dicare. Quidā. n. aliqn̄ monen
di sunt blanditijs: quidaꝫ vero
minis. Alioquin nō emendanꝫ
Ergo aliquando blanda: aliqn̄
aspera debet predicator ſꝫ varie
Fig. tatē gentiū predicare. Figura.
Geñ. ij. vbi legimꝰ qꝫ i paradi-
so erat lignuꝫ scie boni ⁊ mali.
Spūaliter. subaudi paradisuꝫ
v̄bi dei p̄dicationē ꝑ quem no-
bis eterne vite v̄ba mittuntur.
Can. iiij. Emissiōes tue paradi
sus. tunc. n. paradisus ꝓducit li
gnū scie boni ⁊ mali qn̄ predi-
cator regnū dei ꝓponit bonis: ⁊
qn̄ malis suppliciū inferni ex-
ponit. Hi ergo sūt fructꝰ popu
lo dei vtiles q̄ d̄ paradiso xp̄i. i.
ex ore p̄dicatoris carpi debent:
qꝛ tūc ꝯtennimꝰ terrena qn̄ ad
nostrā memoriā ꝓducunt sup-
na. Et tunc abhorremꝰ pctā cum
nobis reducunt ad memoriaꝫ
Ber. supplicia. Vn̄ Ber. in q̄dā epi
stola. Utinā igt sapes ⁊ itellige
res ac nouissima ꝓuidēs. sape-
res q̄ sūt dei: intelligēs q̄ mūdi
sūt: ꝓuidēs q̄ inferni sūt. profe
cto inferna abhorreres: supna
ꝑteres: que vana sunt similiter
contēneres.

E ; f Fructum afferatis: ⁊ fru
ctus vester maneat. Jo. xv. No
ta vt terra fructus iugiter pro-
duceret. nā ꝓuidet qꝫ in seipsis
plante semina retinerent: qꝛ ali
que plante sunt q̄ simul cū fru-
ctu colligūt: sicut frumētum ⁊
alia blada: nisi. n. in ipsis semē
remaneret nō nascerent ampli
us. spūaliter. per hꝰi fructꝰ sub-
audi doctrinam p̄dicatorū: per
semen eorum vitā. sicut eni diu
non permanet fructus nisi ser-
uetur semen qd̄ postea seminet
sic non permanet in audientibꝰ
predicationis deuotio ⁊ vtilitas
nisi semen vite lucide in predi-
catore precedat. Fig. Geñ. i. di- Fig.
xit dn̄s: ꝓducat terra ligna po
mifera ⁊ faciētia fructū: cuiꝰ se-
mē i semetipsis ꝑmaneat. spūa
liter. ꝑ ligna pomifera subaudi
p̄dicatores q̄ humoreꝫ de agro
scē scripture sugētes poma odo
rifera ꝑ bōe vite famā ⁊ sapidā
ꝑ v̄itatis declarationē ꝓducūt.
p̄ponunt bone vite semina q̄ in
fructibus remaneant: vt fructꝰ
bonos semper continuando fa
ciant. Gre. li. vi. mora. Ille igt
vberes fructꝰ p̄dicatiōis colligit Gre
qui semina bone operationis p̄
mittit. nā loquendi auctoritas
perditur quando vox ope non
adiuuatur.

l Laudate eū i psalterio ⁊
cythara. ps. viij. Solet S
melācōicis multū ꝓdesse
se sonus cytharistaꝝ. Nā cois o

q̄ dulcem audiunt melodiā cō fortanť. hoc ēt multū ꝓdest qui busdam infirmitatibus nō per mittentibus hoies quiescer: qꝛ cythare sonus somnū aliqñ in- ducit: ⁊ tñ qñq3 excitat ⁊ vigilat dormiētes. spūaliter. ꝑ cythare dum subaudi ꝑdicatorē. rō est. qꝛ tāgēs cytharā interdū dulcē interdū acutū sonū facit: ⁊ con cordat voces vltimas ꝑmis: sic ꝑdicator tangēdo cytharam sa cre scripture aliqñ dulcia loqť narrādo xpi miam ⁊ regni ce- lestis gaudia. Aliqñ acutu3 fac qñ. s. eterna supplicia reduc ad memoriā. ɔcordat. n. ꝓpharu3 voces apostoloꝝ vocibꝰ quoru3 dulcis melodie armōia pcōres reuocāt a sōno morť: ⁊ īducunt

Fig. ad eine vite qeté. Fig. iij. Reg. xvi. vbi legimus q̄ Saul a spū maligno vexatꝰ audiēs Dauid cytharizātē adiuuabať ⁊ qesce bat. spūalr. Dauid h3 duplice3 interꝑtationē: qꝛ manu fortis ⁊ vultu desiderabilis. Jō bñ per Dauid notať verbi dei ꝑdicator q vt dictū ē ꝑdicatores placido vultu vocat ad pniam xpi mise ricordiā exponēdo. Aliqñ ťdu cit illos in manu forti eina sup plicia memorādo. ꝑ saul q iter pretať abutens notať peccator qui abutiť gr̄a sibi data. Cum igitur peccator cytharam ꝑdi- catoris audit sibi nunciante3 ⁊ blandientem timens fugit pec catū ⁊ confidens xp̄o consungi tur. ⁊ sic de manibus diaboli li berať. sonus huiꝰ cythare. s. scri pture sancte si bñ a predicante tangiť: nihil tā fructuose corde audientiū ꝑcipiť. vnde Ugo de Ugo sancto victore libro prio. de aia Nihil in hac vita dulcius senti tur: nihil auidius sumiť: nihil ita mentem ab amore mūdi se- parat: nihil sic animum contra tentatiōes roborat: nihil ita ho minem excitat ad omne bonū: ⁊ ad omnem laborem vt sacre scripture studium.

Os estis sal ter. Mat. v. sensibiliter videmus q̄ cibꝰ aptꝰ saliri si om- nino sale caret nil valet. Job vi. quō pōt qs comedē qđ nō ē sale conditum. si vō nimium sa lis in cibo pōatur ēt amarescit. spūaliter. predicatores diuini vbi sal terre dicunť. vñ Aug. i Ax. omel. sal inquit apostoli dicūť: qꝛ per ipsos vniuersū hominū condiť genus. successores vero apostoloꝝ predicatores diuini verbi dicunť: qui sua doctrina mentes secularium condiunt. Cū igiť oia debeāt moderate et ꝟm debitā mensurā fieri: ipsi de bent diligēter attendere vt ser- mones suos qbꝰ debēt corda au dientiū condiri a deo sapida fie ri. in mensura debita temperēt Figura in Leuit. ij. vbi legimꝰ Fig. q̄ in omni sacrificio pōebať sal

τ hoc erat ꝓculdubio indebita ꝓportione. Spiritualiter. Cor humanū dicit̄ esse vitulus vel aīal sacrificij deo offerēdi. Sacerdos ꝟo offerens est predicator diuini verbi: qui cor mactās peccatis virtutib⁹ illō viuificat vt ipsum sapidū deo reddat verbis sacre scripture illō quasi ex sale condit sed vt dictū est debet seruari debita proportio. Nam ꝭm carnis sacrificij quantitatem apponebat̄ plus vel minus de sale. Sic ꝭm capacitatē audientiū dꝫ dari sermo predicātiuꝫ: τ quo ad q̄tū τ quo ad q̄le ne ꝓlixitate ꝭmōis vl̄ forte nimia s̄btilitate vl̄ aggrauet̄ sapor vl̄ dulcedo causet fastidiū vl̄ amaritudinē. Vn̄ Petr⁹ Ra. in ꝭmone illo. Homo quidam erat diues sic ait. Omniū quidē ciborū sal est salubre condimentū si nō desit mensura aliogn̄ si sine modo est τ ipsū perijt τ qd̄ sali erit ꝑdidit. Amarat. n. nimietas quod condiret mēsura: sic q in nobis est sensus. si teneat modū dat saporē. intellectum parit. prudētiam generat. cor dilatat. auget ingeniū. maturat dicēda: audienda ꝯponit: sitqꝫ sibi dulcis. sit qꝫ de gustātibus suauissimus τ plane erit melior sēsus ꝙ ꝓfert nihil amaruꝫ ore. hoc ꝓmisim⁹ vt sit nobis in enāgelicis sensib⁹ nostri sensus constringēda mēsura. quatenus vitalē cibū diuinū pastū celestē saporē nō mollem sed cautissima nobis sobrietate custodiat.

Pe.

De Prelatione.

Enenū aspidū s̄b labijs eor. ps. xiij. Fert̄ ꝙ serpēs iste aspis. s. tpe coytus copulat̄ murene q̄ est piscis quidam. sed qꝛ aspis serpēꝫ est venenosus valde. murēa illi nō copularetur nisi venenū deponeret prius. quod τ fecit. sꝫ p⁹ copulatā resumit venenū deterius more solito. Spūal̄r. p aspidem que fert̄ surda ad vocē incantātiū clericus elatus ad prelationē anhelās denotat̄. q surdū se prebet ad vocē xp̄i. di. Discite a me quia mitis suꝫ τ humil̄ corde. Mat. xi. Hic etiā dū cupit ꝓlatiōi cōiungi ꝑ simulatā equitatē videt̄ venenū deponere ꝓmittēs τ ꝓtēdēs sanctitatē. τ iustitiaꝫ si ꝓducatur ad cathedrā. Sed adept⁹ qd̄ frauduléter cupiebat resumpta priori neqtia deterior est qꝫ prius. τ tūc apparet effectibus quod eius eqtas simulata nō erat equitas sed duplex iniquitas. Fig. ij. Reg. xv. vbi legimus ꝙ postqꝫ Absalon fratrē propriū iterfecerat τ fuerat a patre restitut⁹ in gratia sedebat in vicis τ plateis ꝑ quas ad regem hoīes veniebāt habētes causaꝫ τ clamās dicebat. O quis me regē cōstituet vt faciaꝫ iudiciū τ iustitiā his q nō inue

A

Fig.

niūt q eis iustitiā faciat vel rñ deat. Operiebat.n. vbis simula tis maliciā cordialē. Obtento vero regno psecut⁹ ē pñcz ⁊ nephāda cōmisit. Spūalr. absalō interptat amaricatio ⁊ bñ deno tat clericū toto affectu ad pla tionē suspirātē. q sp est i mētis amaritudine quousqz valeat qꝫ prave cupit obtinere fratricida pro tāto dr̄ qr suo malo exēplo pximos ⁊ frēs occidit. Hic er go per artē hypocrisis conat̄ in formare electores ac pmotores verbis virtuosis sub dolo pmit tēs magna ⁊ mirabilia q̄ neqq̄ꝫ exercere intēdit. ⁊ sic per fas ⁊ nephas pcib⁹ ⁊ precio quolibet mō conat̄ adipisci regimen. sed adeptus deterior efficit̄ q̄ꝫ pus. Expellit.n. prēz ei⁹. s. xp̄z. ⁊ do ctrinā ei⁹ ō finibus regni sui. bo nos depmit malos pmouet. pe cunias elicit. Sacra vēdit: ⁊ oia mala facit. Ecce igit̄ q̄ꝫ cito ver tit̄ ficta sanctitas in nephādam maliciā: qr qꝫ latebat in infimis

Pe. indicat̄ positū i sublimib⁹. Pe ra. in quodā s̄mo. Quidam an te dignitatis adeptionē sat̄ cō mēdabiles extiterūt. sed sup cā delabrū ecclie constituti lucē in tenebras ⁊ famā in infamiā con uertunt. Melius plerisqz ad huc latere sub modio qꝫ cū i fa ma candelabrū ascendisse. Ad huc.n. turpitudo eoꝝ sub paup tatis obscuro lateret nisi ea di gnitas divulgasset.

M Ediator do iuz. p̄mi ad Thimo. ij. Medium eē dr̄ qd̄ sapit nāz extremo rū vbi gfa: mediū inter albū ⁊ nigrū dr̄ eē palidū. Mediū in ter calidum ⁊ frigidum ē tepi dū. ⁊c. Sapit igit̄ mediū natu ra rei extremoꝝ qa q̄si ex vtro qꝫ pticipat ⁊ cōponit̄ ex ambo b⁹. ⁊ cū pz vni extremorū tenet locū quodāmō alteri⁹ extremi. Spūalr. plat⁹ dicit̄ esse medius siue mediator inter deū ⁊ subdi tos vt sit transit⁹ ad deū ab ipsis subditis mediāte prelato per vi tā ⁊ doctrinā ipsius prelati. De bet etiā sapere naturā extremoꝝ qr ⁊ dbet mitis esse cum populo ⁊ rigidus cū deo. Et quādo deus exiget vindictā de subditis dbet subditorū causā capere: ⁊ p ip sis dn̄z deprecare: interpellās hu militer p illoꝝ indulgētia. Cū aūt ppl'm subditorū peccare vi det exigat vindictas de iniuris deo illatā per peccatū nō parcen do ipijs. Fig. Exod. xxii. vbi le git̄ p Moy. per quē de egypto populus eductus est fuit p po pulo intercedendo mitissimus delinquētes puniēdo seuerus. ⁊ seipsū pro ppl'o exhibebat mo ri paratū cū dicebat. Aut parce populo huic aut dele me de li bro vite in quē scripsisti. Ideo i ducēs Grego. prelatos ad me diāduz p populo apud deū exē

plo' Mor. li. viij. mora. sic ait.
Mor. sic amauit eos qb⁹ pful-
it vt p eis nec sibi parceret: ꝛ tñ de
linquēs sic persecutus est quos
amauit vt eos ēt, dño parcente
psterneret vtrobiqꝫ legat⁹ forꝫ
vtrobiqꝫ mediator amabil' cām
populi apud deū precib⁹ cāꝫ dei
apud populū gladijs alligauit.
Unxit te domin⁹ oleo leti
L tie. ps. xliiij. Membra
vncta oleo mitescūt. naꝫ
membroꝝ idignatio molescit ꝛ
mēbra efficiunt ductilia. spūa-
liter. plati sūt mēbra pncipalia
in toto ecclie corpe. Jō vngi de
bent oleo misericordie vt super
subditos mansuescant per com
Fig. passionē. Fi. iij. Re. i. vbi legit
q Salomō vnct⁹ fuit ingyon p
Sadoch sacerdotē ꝛ Natan p
phetam ꝛ positus super mulaꝫ
Dauid patris sui. spūaliter. per
salomonē subaudi eligēdū pla
tū. rō est. qꝛ salomō iterptat pa-
cificans mentes ꝛ retribuēs ini
quis. hec sunt due conditiones
que in prelato penitus requirū
tur. s. vt afflictos consolari cone
tur flendo cū flentibus: infirm⁹
cum infirmantib⁹: ꝛ cōpatiēs cō
L copatientibus. Leo papa in quo
dā ser. ꝛ ponit in decretis. libat
dño pspera qui ab afflictis pel
lit aduersa. Debet ēt retribuere
iniqs dbitā correctōeꝫ iniqtas
impioꝝ gregem bonorum i cor
Cas. recta inficiat Cassiodorus super
ps. Iniquitas quippe mortaliū
more putredinis sine fine vaga
ret nisi eā medicinalis correctō
minute resecaret. vngit ingyon
qui interptat lucta qꝛ prelat⁹ ve
lut bon⁹ athleta vngit vt luctet
ꝯ vitia ꝛ petā. nec in mente sua
viuere vitia sinat qui dꝫ aliorū
culpas detegere. vñ Gre. xxiiij.
Mora. Qui adhuc impugnā-
tiū crimina vitioꝝ per ꝯsensū de
lectationis tolerant aliorū reci
pere curā ñ psumāt. Cū vo tēta
tionū bella subegerit ꝛ apd se d
intima securitate securi sunt cu
stodiā sortiant aiaꝝ. Sed vngi
tur salomon ab his duob⁹. s. a
Sadoch q iterpretat iustus. ꝛ
a Nathā qui iterpretat donās:
qꝛ plat⁹ dꝫ in se iustitie austeri-
tate vti ꝛ subditis sepe veniā do
nare. Unde Cris. sup illō matt. Cri.
xxiij. Aligāt onera grauia ꝛ im
portabilia sic dicit de prelat. cir-
ca vitā tuā esto auster⁹ circa vitā
aliorū benign⁹. Audiāt te homi
nes parua mādantē ꝛ grauia fa
ciētē: sed ponit sup mulā regis
que mula nascit ex equa ꝛ asino
qa debet sedere sup discretioneꝫ
que componit ex correctōe ꝛ ve
nia ꝛ ex sede illa rñdē iudiciū.
Nā illa sedes ē Dauid pris ei⁹
xpi cui dē misicordiā ꝛ iudiciū
cātabo tibi. vñ Gre. in mor. tra Gre
ctādo hystoriā de archa testamē
ti dicit. Miscēda est seueritas
lenitati faciēdo quoddā ex vtra

q₃ temperamentu₃. vt in nimia asperitate nō desperēt subditi nec in nimia lenitate soluant. Hoc nimirum illa tabernaculi archa h₃ in qua simul cū tabulis virga et māna erat: quia cū sacre scripture sciētia in boni rectoris sit pectore si est virga correctionis sit manna dulcedinis.

D f. I cecus ceco ducatū prestet: ābo i foueā cadunt. Matt. xv. Rō. q₂ fil' ducit' et ductor i foueā cadūt ē q₂ de ppiquo se tenēt. Itaq₃ vno casu ābo cadēt. si aūt duct' a ducēte distaret ñ sic eueniret: q₂ cadēte ductore nō esset ductū necesse cadē ēt iuēta fouea. Nā audito pori cāu poss₃ seqns stat ñ se q et casū suū vitat ex cāu pcedētis. sed qa seqns totā suā adhesionē ponit i pcedēte quē cautū putat: iō illo cadēte cadit et iste. Spūalr. ductor cec' ē delirās plātus. Rō est. q₂ sicut se h₃ secūdus ocul' i corpore: ita se h₃ prelat' i ecclia. Iō dn̄s in euāgelio s₃ Lu. xi. di. Si oculus tu' simplex ē: totū cōp' tuū simplex ēt et h q₂ si plat' nequā ē vix subditus poterit bonus esse: q₂ subditus in sua actōe quodāmodo a suo prelato depēdet. Idcirco dictū ē Moysi: fac s₃m exemplar quod tibi mōstratu₃ est in mōte Exo. xv. i. in prelato: ergo plat' dū peccat ñ se tm̄ sed subditum
Fig. ēt pctō occidit. Fig. i. Reg. vltimo: vbi legim' q dū Philistim pugnarēt ō isrl'. visū est sup Saul, totū pōdus plij et sagittis plurimis vulnerat' irruit sup gladiū suū et mortu' ē. Qd videns suus armiger qui iusta illū erat fecit similiter. et mortui sunt ambo pariter. Spūaliter. per Saul qui iterpretatur abutens itelligit prelatus malus qui praue ubutit officio pastorali pficiēs honoribus deficiēsq₃ morib' vtitur super ipsu₃ totum pōdus populi quia sanguis populi pereuntis requiretur de manibus suis: vt habetur expresse Ezech. tertio. Vulneratur multis sagittis quādo tētationibus diaboli cōsentit: irruit super gladiu₃ suum: quando sponte exercet peccatu₃. tunc idem facit armiger cum subditis sui prelati exēplo peccandi sumit audaciam. ideo Gre. in Mora. prelat' tot mortib' dign' est quot male viuēdi exēpla ad subditos trāsmittit. Gre.

t Rāsmigrata ē captiua et istos qs enutriet. Isay. xlix. Solēt pirrate cu₃ capiūt alienigenas muliēs eas pcio vendere. et ex hoc sequitur duplex periculū: q₂ et puuli si q sunt orbant matris psidio et mulier illa quādoq₃ ex nobili orta psapia vilibus traditur gētib'. Spiritualit. sacra scriptura vocat sepe ecclesia₃ seu religionem mulierem. Apoca. xij. Mulier

amicta sole. ⁊c Tūc igit͛ mulier
hec tam nobilibus orta natali-
bus quia eterni regis filia vilis-
simis vēditur personis a piratis
quādo electores precio ⁊ carne
⁊ sanguine inclinati seu p̄uenti
ecclesie seu religionis regnum
tradunt idigno: ⁊ malo prelato
regendū. Inde filij orbati ma
tris presidio pereūt. quia subdi
ti debita directiōe p̄uati regimi
nis vagi ⁊ discoli facti ⁊ ad ite-
ritū cadūt. ⁊ ipsa tam nobilis
mulier tradita est in tā turpi-
bus manib⁹ lubrici peccatoris
Fig. ⁊ enormis. Figura quarti. Re.
quinto. vbi legimus q̄ latrūcu-
li syrie duxerūt puellā ex isra-
el captiuam ⁊ vendiderunt eā
Naam leproso qui ipsā tradi-
dit in obsequiū vxoris sue. spi-
ritualiter. per latrunculos istos
notandi sunt electores maligni
quarū sacrilege manus vt re-
pleantur pecunia prompti sunt
ponere quemcunq̄ indignū in
sedē cathedralem. Isti sunt dte
riores latronib⁹ qui peregrinos
expoliatos trucidāt. quia illi cor
poraliter: isti vtroq̄ modo scili-
cet spiritualiter ⁊ corporalit͛ oc-
cidūt. Ideo longe melius super
furcas staret: puella vero ex isra
el religionē seu ecclesiam signi-
ficat que per scripture scté noti-
tiam deum videt. Dum hec er-
go puella tā nobilibus orta na
talibus. ex qua Christo multos
adoptionis genuerat filios trās
migrat per latrūculos huius-
modi quid faciēt filij ei⁹? Quis
eos educabit ⁊ dabit refectio-
nem celestis doctrine: ⁊ aqua sa
pientie salutaris potabit illos?
Tradit͛ Naā leproso. i. immun
do ⁊ enormi p̄lato qui hāc pu-
ellā seruam tradidit, ppzie volu
ptati. ⁊ liberos ei⁹ cibat, phibitis
⁊ imūdis per male cōuersatio-
nis exempla. ⁊ sic qui vescebāt͛
in croceis stercora amplexant͛.
Heu nephāda abusio. honorāt
diabolū ⁊ deridēt xp̄m. Ber. Ber
super expositionem regule sācti
Benedicti tractans illḋ, puer.
xxv. Celū sursum ⁊ terra deor
sū. Pedes sunt super caput: ⁊
facies retro est. iteriora effusa st͛
extra. Deus ibi cōculcat͛. diabo
lus ibi honorifice suscipit͛. ⁊ sb-
dit. Ber. terra inquit sursum
⁊ celū deorsū. vbi terrena celesti
bus p̄ponunt͛. pedes sūt. s̄. cap̄
vbi, viri, spirituales ḋspiciūtur:
hoies v̇o terrena sapiētes i ho-
norē habent͛. Facies ē retro cū
in operibus in q̄bus nostra ter-
rena vtilitas intendit͛: post q̄ḋ
merces eterna interiora effusa
sūt ex͛. cū bona interiora negli-
gūt͛ ⁊ ext͛iora diligūt͛ de⁹ v̇o cō-
culcat͛ ⁊ terra deificat͛ vbi ḋficit
charitas ⁊ regnat cupiditas. di
abolus honorifice suscipit͛ ⁊ de⁹
ꝯtumeliose repellit͛. Ubi rapto
res recipiunt͛ boni v̇o repulsā

patiūt vel male ꝓcurant. ħ ber.
D ꝑdā ascēdisti fili mi.
a Geñ. xlix. Op3 falconē
domesticum amplius ꝑ
dari siluestro. rō est. qꝛ dū falco
siluester satur est: quiescit a ꝑda
ꝛ non eget pro tunc vlteriori ꝑ-
da. Sed domesticuz non pro se
tm̄ sed ꝓ dño suo ꝛ toti⁹ domus
familia oportet predari. spūalr.
siluester falco secularē predonē
significat q sufficientibus spo-
lijs pro se ꝯgregatis a preda qe-
scit ꝛ cessat. S3 domestic⁹ falco
denotat domesticū ꝑdonē¹ cleri-
cū vel religiosū per suū superio-
rē promotū. Nūc oportet ꝑter
sibi necessaria ꝓ dño suo ꝑdari
spolia subditorū vt igluuiē dñi
sui promotoris contentet isacia
bilem. Tali mō ac pacto ipsum
ꝑlationis culmē itrare oportuit.
Plus. n. petit ꝓmotor ꝛ vult ꝓ
labore ꝓmotionis: interdū reci
pere a promoto q̄3 sint redditus
quos promptor acqrit. Jō effi-
cit falco domesticus predans ꝛ
expolians subditos vndiq3. vt
fauces dñi sui possit repellere q
alr illū ñ ꝓmouiss3. ħ detestāda
ꝑuersitas figurata fuit. iij. reg.
xiij. vbi leignius ꝙ qui volebat
implere Marsupiū Jeroboaz
fiebat sacerdos. Spi. Jeroboaz
iterpretat diuisio populi ꝑ quē
notat munerū amator ꝛ merca
tor patrimonij crucifixi. ille. n.
adeo diuidit ppl3 suū indignos
subleuādo ꝛ exaltando. bonos
ꝟo deprimendo ꝛ cōculcando.
Isai. v. Veh qui iustificatis ipi-
um ꝑꝑ munera ꝛ iustitiam suaz
aduertitis a iusto. Pe. ra. i qua
daz epistola perēptoꝝ est in pri-
cipe aurū adorare muneꝝ teste
si quidē propheta. Iniquorū in
quit iniquitates sūt dextera. coꝝ
repleta est munerib⁹. Trāsibūt
iniquitates in penaz ꝛ munera
i dolorē qꝛ testimōio Job ignis
deuorabit tabernacula coꝝ q mu
nera libēter accipiūt. Job. xv.
Lige tibi viros primi
e machabe. v. Quedā sūt
officia in qb⁹ nullaten⁹
debet dilectior attendi nec pre-
poni sed tm̄ peritior: vt est nauis
regimē seu gubernatio. in alijs
ꝟo in quib⁹ agitur preter piclm
min⁹ idebite ꝓmoueri pōt ami-
cus. Spūaliter. ad animarū re
gimen non debet poni nisi vita ꝛ
morib⁹ bene expert⁹ ꝛ exercita-
tus i ordine subditoꝝ. Non. n.
debet presumi nesciētē scalā aut
banchā dirigere nauiz sufficiē-
ter gubernare debere. Sic nō est
ꝑsumēdū bene scire preesse qui
primo subesse non didicit. vnde
Aug. in sermōe ad epales ingt Aug
dignitatē eligi nō debuit q mio
ra officia gubernaꝫ nō didicit:
qꝛ cura nauis illi cōmitti non de
buit qui remū tenere nō nouit.
Ergo si nauis seu salus religio
nis amaꝫ sūme cauēdū est: ne ꝑ

ponatur quispiaz nisi vtraqꝫ fa
cultate videlicz moribꝰ sapiētia
qꝫ peritus. Nō. n. nobilitas san
guinis : seu carnal' affectio hoī
sufficientiaz prebent sed studiū
Fig. sancte vite. Figu. i. Re. xvi. Sa
muel propheta ex ꝓcepto domi
ni cuz deberet vngere in regem
vnum d̄ filijs isay. ipse Jsay. sta
tuit corā propheta omnes filios
suos retēto Dauid minore. igiẗ
cū vidisset Samuel Heliab pri
mogenitū eoꝝ optime apparē
tez. Existimauit futurū regē. sz
ait ad eū dominus. Ego nō cor
poris pulchritudinē apicē facio
regalez sed animi virtutez. Nō
est igiẗ electus in regem heliab
nec aliqs eoꝝ quos pater statue
rat coraz Samuele. Sz missuz
ē pro Dauid q custos erat ouiū
q paruulus erat puer ꝛ vnctus
est in regez. Spūaliter. n̄ debēt
eligere in prelatuz potestatē ha
bētes super electione illū vel il
los quos mūdus reputat q̄ztū
cūqꝫ affluāt diuitijs potentia ꝛ
nobilitate. qꝛ deus in eligēdo ta
lia nō attēdit: sed debet eligi ille
qui vita ꝛ moribꝰ alios excelle
re dignosciẗ. Talis. n. aptus est
pascere oues xp̄i. Non autē illi
vel illos quos mūdus iste repu
Ori. tat. vnde Orig. super illo nume
roruz. xxvij. ꝓuideat dn̄s spiri
tum omnis carnis sic ait. discāt
electoꝝ ꝓncipes nō eos qui ꝯsā
guinitate gn̄is iūcti sī neqꝫ car
nis ꝓpīqtate sociāẗ testō signa
re neqꝫ hr̄ditate tradē ꝓncipa
tū ecclie sed referre ad iudiciuz
dei ꝛ nō eligere illū quē huma
nus cōmēdat effectus. ꝛc.

Qui parcit virge odit filiū
q ꝓuer. xiij. Nunqꝫ per se B
pater pōt odire filiū cuz
filius pr̄i sit alter ipse. Sed per
accidēs multi sunt odiētes. nā
lz pater ex amoř nimio filio pec
cāti per se mala non ministret. il
lū tn̄ videẗ odisse per accidēs dū
sibi nociua nō d̄negat. Si enim
egrotus cōtraria medico postu
lās obtinēt illa a medico signū
eēt mortalis odij. sic spūaliter.
prelatꝰ dr̄ subditos suos odire.
si ipsos errare ꝓspicit: ꝛ incor
rectos relinqt. non est. n. signū
amoris sed odij mortalis. Ipsi
peribūt i peccatis suis: ꝛ sāguis
eoꝝ exqreẗ de prelati sui mani
bus vt habeẗ. Ezec. iij Fig. i. re. Fig.
ij. ꝛ. iiij. vbi legimꝰ ꝙ filij Heli
sacerdotis tollebāt fixinula car
nes sacrificij de olla inuitis offe
rētibꝰ ꝛ iacebāt cū mulieribꝰ : ꝛ
cōmittebāt pcā grādia ꝑ que po
pulus ab oblatiōe subtrahebaẗ.
Pater v̄o ipsoꝝ icrepabat eos
leuiter sine correctōe. nec ob pa
tris icrepationē dimittebāt. igr̄
idignatꝰ dn̄s ꝯtra ipsos ꝛ ꝯ do
mū Heli pr̄is eorū ꝛ contra po
pulū suscitauit philisteos ꝯ po
pulū in prelium. ꝛ fugit israel ꝛ
multi de populo occisi sūt. ꝛ filij

Heli corruerūt i bello ⁊ archa dei capta ē a philisteis. Que ma la cū audiss3 Heli cecidit ð sella ⁊ fract cervicib⁹ expiravit. spi ritualiter. Heli qui interpretat deus me⁹ significat plātū q locū dei iter subditos tenet. filij vero ei⁹ sunt subditi eius. qui iterdū pversitate audaci fixinulla tri denti lacerant carnes sacrificij. qn̄. s. triplici negtia. s. supbia vi te ꝯcupiscētia oculoꝝ: ⁊ cōcupi scētia carnis. que quidē tria tri b⁹ religionis ꝯditionib⁹ ꝯtradi cūt obedientie. s. ⁊ paupertati ⁊ ca stitati. scandalizāt populos lay coꝝ quos debēt iducē ad sacrifi candū deo sacrificiū laudis ⁊ mi serrim⁹. iterdu3 prelat⁹ parcēs discipline permittit eos in pcis coꝝ: credens deo satisfecisse p le uē increpationē. que nullaten⁹ sufficit quādo incorrigibilis cul pa suadet. na3 tāta est quorūdā ꝓteruitas vt emēdari nequeāt remotis verberibus. Jō cū tales ꝑlatus inuenit qb⁹ non ꝓdest ꝓ terua icrepatio: ðbet eos reduce
Isid. re dura punitōe. vn̄ Jsi. de sūmo bono li. iij. ca. xlj. Qui blādo v bo castigat⁹ nō corrigit acri⁹ ne cesse ē ꝙ arguat. Cū dolore. n. sūt abscidēda q̄ leuit sanari nō possūt. Omnia igit negligit disci plinā erga subditos tepid⁹ ꝑla t⁹. Jō tanti mali dr̄ esse auctor. Nā pereunt filij sui. i. subditi in ꝑlio vitioꝝ ⁊ subcūbunt. Archa dn̄i. i. religio capit a demonib⁹ ⁊ ipse de sella prelationis cadēs morit in peccatis suis. n̄ est igit amare filios: s3 odire si delinquē tes eos n̄ corrigam⁹. Et lōge me li⁹ ē quosdā crudeli punitiōe fe rire du3 alr̄ neqūnt emēdari q̄s ceteris ꝑbere materia3 corruen di. vn̄ Gre. sup li. nūeroꝝ omel. Gre.
lxxxi. Que ē ingt ista bonitas ista misericordia manu parcere ⁊ oēs i discrimē iducere. polui tur. n. ex vno peccatore populus sicut ex vna oue morbida vni uersus grex.

Super aspidē ⁊ basiliscū ambulabis: ⁊ conculca bis leonē ⁊ draconē. ps. xc. Multū ꝓdest debētib⁹ eē in prelio armoꝝ exercitiū ⁊ alias fuisse i preliū ⁊ recepisse ⁊ dedis se ict⁹ plurimos. Ex hoc. n. au daciores fiūt ⁊ infirmiores in ꝑ lio. vn̄ s3 Uegetiū homines ma celarij ⁊ assueti cape porcos ⁊ ceruos: ⁊ assueti occidere hmōi aialia aptiores sūt ad bella. Nā hō icōsuet⁹ videt vulnera ⁊ sā gninis effusiōe3: nullaten⁹ eēt apt⁹ ad bellū: ⁊ ꝑcipue ad duca tū exercit⁹. Induceret. n. timo rē: vn̄ d3 afferr audaciā. Spū alr̄ ðbēs exercitū subditoꝝ du cē d3 eē expt⁹ i ꝑlio ꝯ vitia cor pis ⁊ tētamēta diaboli. aliogn n̄ debil' foret eo s̄b cūbēte s̄b cūbe ret s̄bditoꝝ exercit⁹. Jō necessa

rio regrit approbata expictia i
Fig. ea q dz alijs preesse. Fig. i. Re. xvij. & xviij. Dauid prius iterfec leone & vrsu & postmodu facilr iterfecit Golia & obteta filia regis in sponsaz factus est dux exercit' dni. Spualr. significat dauid platu q dz vultu placido bonos cofortar & puersos forti manu corrige. hic ergo dz vrsuz. i. stolidu corp' & leone. i. mudum astutum domasse. & postmoduz diabolu vicet facilr. & sic obteta platoe legitima sposa erat apt' dux exercit' subditoru. Non igr accedat qsqz ad animaz regime nisi prius debellatis vitijs & pecca
Gre. tis. Gre. xiiij. mora. Qui iquit adhuc ipugnatiu crimina vitioz p cosensu delectationis tolerat: alioz cura suscipere non presumat. Cu vero tetationu bella fugerint & ipsi apud se de intima tranqlitate securi sunt. custodiam sortiantur animarum.

¶ De recidiua.

Edi in domuz tua. Luc.
R viij. Necesse e hoiem q diu a pria ppa suis exultauit demeritis rediete summope caue ab oi offesa. qr tuc pditor qsi pnicit' durius a pncipe punit. Spualr. pcor q diu suis culpis exaspat diuina clemetia multiplicado mala iueta venia p penitetia sume dz caue ne redeat ad culpas pstias qr te exaspata misericordia i dira mutaret vindicta. Fig. iij. Re. ij. vbi legim' q Fig. Semei q maledixerat regi dauid & lapides piecerat z ipz humiliat' cora Salomoe filio suo psecut' e miam. Ait. n. illi salomo vade i hyerlm & edifica tibi domu ibide & ide n recedes nec vadas huc atqz illuc. In qcuqz eniz hora recedes de hyerusale morte morier]. Et placuit smo h Semei & edificauit domu vt pceperat ei rex & habitauit ibi trib' annis qb' copletis secutus est suos suos fugietes ad regez Geth post quez misit Salomo Banaiam qui interfecit illum & mortuus est. spualiter. p salomonez qui interpretatur pacificas metes subaudi xpm qui p isto est cosolari penitentes & d sui is peccatis dolentes. Per Semei qui lapidez iactauerat ptra Dauid subaudi peccatore deuz multiplice offedete: lachrymis tamen preuenientib' idulgetia obtinete precipitur sibi domuz edificare in hyerusale. i. visione pacis per pniaz: & ide no recede per peccatum alioquin morief. Qui merito dz ptetari. sed qd e post tres annos recedere. Not. q post tres annos. i. post tres pnie gradus seruitij corpalis. s. sensus descedut ad mudu quos spus sequit p cosensu. Sed tuc mittes xps post ipm Banayaz i. diuina punitione illu spualr. occidit, & sic fiut illi' nouissima

Cri. peiora prioribus. Jō Criso. sup
Matth. Cogita inqt o hō gra-
uiorem eē culpā post veniā. vul
nus plus dolere post curā mo-
lesti⁹ hoiez sordidari post grati
am q᷑ indulgētie ingratus ē: q
post veniam peccat. sanitatis in
dignus est: qui semetipsuz post
q̄z sanatus est vulnerat. nec mū
dari meret qui post gratiaz sor
didat semetipsum.

Uaz vilis facta es iterās
B q vias tuas. Jere. ij. Per
sonaliter coniuncta bōe
societati ꝛ fideli ꝛ dū fugit loca
mala ꝛ piculosa nunq̄z debet se
elongari a socijs. Latēt. n. iter-
dū latrūculi in nemorib⁹ q neq̄
q̄z audēt inuadere multos siml'
s₃ si quēq̄z solū a societate deuiā
tē repiūt illuz capiūt ꝛ expoliāt
ꝛ aliquādo occidūt. Spūalr. fu
giētes peccatū ductu xpi ꝛ diui
ne gratie fugim⁹ loca mala ꝛ pi
culosa q᷑ captus i illis occidit.
Jō cū sic xps nos idē p suā gra
tiā educit debem⁹ ipm seq ꝛ so-
cietatē eius nequaq̄z relinqre q᷑
demones latēt in itinere mundi
hui⁹ sub qbusdam delectationi
bus qui nequaq̄z nos pñt offen
dere nostram societatē sequen-
tes. Sed si per recidiuū velim⁹
mundi delectamēta querere dia
bolus aiam capiet ꝛ gratijs ex-
poliatam cōprimet eterna cōfu
Fig. sione. Figu. Geñ. xxxiiij. vbi le-
gim⁹ q̄ Jacob cū ei⁹ familia re
dibat de mesopotamia fugiēs a
consortio Labā qui quasi vole-
bat ei⁹ familiā detinere captiuā
Et dū pertrāsiret p terrā Sichi
mor: Dinna filia Lye relicꝫ pa
rētib⁹ ꝛ fratrib⁹ sola descēdit vt
videret gētes regiōis illi⁹ ꝛ sibi
emeret iocalia iux̄ morē puella
ruz ꝛ rapta a Sichē rege illorū
ꝛ ab eodē violata est ꝛ passa stu
prū ꝛ omni tempore cūfusa fu-
it. spiritualiter. p Jacob ꝛ Lyā
vxorē ei⁹ subaudi xpm ꝛ ecclīā.
p Dynnā filiā cor intellige aiaz
his parētib⁹ regeneratāz redu-
cūt hanc filiā hi parētes de ma-
nu diaboli q p pctm̄ cōat ipsaz
detinere captiuā. sed dum sic cū
parentibus tendit ad terraz na
tiuitatis sue. i. ad celū trāsit p si-
chimā q̄ interpretat laboriosa.
ꝛ bene significat vitam pñtez q̄
requiē nullaz nouit: sed affecta
aia misera rerū iocaliū. i. dlecta
tionū relicta xpi societate descē
dit ad mūdi caduca ꝛ inuēto ibi
sichē. i. diabolo pncipe mūdi hu
ius capit ab eodē ꝛ violat. quia
pudicitiā quā xpm sequēdo per
pniaz acqsierat diabolus cōcul
cat. ꝛ sic vilissima atq̄z abiecta ꝛ
cōfusa remanet expoliata grati
is ꝛ vulnerata pctis. Aug. in so Aug
lilo. Ipsi domine obseruauerūt
me ꝛ vidētes me sine te despexe
runt me. diuiserūt sibi vestim ē-
ta mea quib⁹ ornaueras me sub
pedib⁹ suis cōculcauerūt me se

cibus peccatoꝝ polluerũt tẽplũ
suũ posuerunt me desolatũ tota
die merore confectũ. Ibaz post
eos cecus nudus ⁊ illaqueatus
funibus peccatoꝝ.

L q Ui nutriebant i croceis
amplexati sũt stercora.
Tren. iiij. Si quis vellz
contra naturã porcũ nutrire dli
cato cibo: ⁊ põere in lecto ebur
neo porcus nullaten⁹ pateretur.
Maz inuẽto luto vl' stercore: sta
tiz in illa imergeret. eo q̷ hec si
bi naturalia sũt. spiritual'r. pec
cator peccata frequẽtans ⁊ ite-
rãs ⁊ ꝑ longã consuetudinez in
illis imorãs fecit sibi quasi con-
tra naturã ñ peccare. Jõ si qñqꝫ
aliquo interuallo pnie occuren
te peccare desistat: modicũ ꝑseue
rat: quia statiz sue cõsuetudinis
necessitate coactus ad solita in-
clinat. ⁊ spreta pnie pulchritu-
Fig. dine ad sterc⁹ pcti descẽdit. Fig.
i nume. xi. vbi legim⁹ q̷ filij isrl'
abhorrebãt mãna qd erat eis ce
litus datũ ⁊ dicebãt. Anima no
stra nauseat sup cibo illo leuissi
mo vtinã essemus in egypto vbi
porros ⁊ cepe ⁊ alia comedeba
mus. Nam pp longã morã quã
ꝯxerant in egypto nõ sapiebant
nisi egyptũ: ⁊ ꝓpi apetitũ aleo-
rũ ⁊ cepe spernebãt mãna conti
nẽs oẽm dulcedinẽ. spiritualit:
iste populus denotat peccatores
diu in cecitate peccãti demoran
tes qui oculos egros hñtes ⁊ pa
latũ nõ sanũ gustata pnie gr̃a: ⁊
visa idulgẽtie luce ferre nõ pñt
nec in illis gescere: dũ se vident
ꝑuari voluptatib⁹ abhoiant mũ
da vt amplexib⁹ teneant putri
da peccata qb⁹ velut funib⁹ liga
ti trahunt q̃si natura. vñ Gre. Gre
in quadam omel. vsitata culpa
obligat mẽtẽ vt nequaq̃z surge-
re possit ad rectitudinẽ conatur
⁊ labitur. qꝛ vbi spõte ꝑsistit ibi
⁊ cum noluerit cadit.

r Ecipiẽs retro nõ ẽ apt⁹ D
regno dei. Luc. ix. Fugi
ens gladiũ inimicorũ sp
debet oculos habere ad viã per
quaz gradit ⁊ ad terminum ad
quez tẽdit. nõ aũt ad terminum
a quo recessit. Nã voluens se re
tro aut euz stare aut si procedat
oportet eũ cadẽ ⁊ in vtroqꝫ gra
du ꝑseq̃ẽtes appropinquãt ad
eũ ⁊ sic est in periculo. Spũal'r.
penitẽtes fugiũt gladiũ diabo-
li pctm̃. s. iõ semꝑ ãte oculos ha
bere debẽt viã pnie ⁊ terminuz
ad quẽ ꝓperãt. s. vitã eternã. qꝛ
cogitãtes ⁊ oculis cordis contẽ
plantes eterne vite dulcedinez:
auidiores efficiunt ad mũdi fu
gã. Nõ dz penitẽs aliqñ respice
re retro ꝑ delectatiõis ꝑterite re
cordationẽ. qꝛ tũc diabolus ise-
quẽs nos cito caperet ꝑ ꝯsensũ
⁊ sic ibi remanerem⁹ captiui. Fi Fig.
gu. Ge. ix. vbi legim⁹ q̷ cũ dñs
vellet subuertẽ Sodomã ⁊ Go
morram ꝓpter illoꝝ ciuiũ iniq-

tates: angelus precepit Loth et vxori et familie illius vt exirent inde et saluarent in monte quod omnes sic fecerunt et saluati sunt excepta vxore Loth que dum fugeret voluit se retro et versa est in statuam salis. Spiritualiter. dominus vult punire pessimorum peccata. Sic. n. exigit sue iustitie rectitudo. precepit autem cupientibus saluari vt a peccatis recedant per viam penitentie et saluentur in monte domini scilicet in celo. non debent retro respicere per peccati recidiuationem sed recto tramite penitudinis proficere iter inceptum. sic enim peruenient ad montem eterni gaudij in quo domini placitum est deo habitare cum sanctis. sed si anima misera retro respiciat per desiderium et affectum rerum mundialium vertitur in salem. et efficitur terra sterilis in qua nullum viride penitus amplius nascitur pertinens ad virtutem. Psalmus. Posuit terram fructiferam in salsuginem. Ergo non est respiciendum retro per delectationem peccati. postquam recessimus per penitentiam a peccato. quia hec res nimis abhorret. vnde Augu. ad quendam comitem nullum scelus coram deo tam abhominabile fit quam preterita peccata vni cuique vestrum dimissa reminiscendo gaudere et inde exultare.

Augu.

¶ De Religiosis.

A Sti sunt viri potentes. Gen. vi. Uirtus et potentia seu fortitudo in homine cognoscitur et mensuratur per agressum et obtentum alicuius difficillimum: nam vincens et superans debilem et inermem non censetur fortis: sed preualens contra fortem et munitum hic probus nuncupatur et audax. vt patet de Dauid contra Goliam. Spiritualiter. inter omnia mundi difficillima obtinenda generi humano est sacra scriptura. Ad illam enim ex natura non potest attingere humane mentis acies. Sed diuinitus infunditur captiuantibus proprium intellectum in obsequium xpi. Relictis ergo grauaminibus mundi et corporalibus rebus que suis ponderibus spiritum trahunt ad yma. Intellectus fit agilis et potentior vt ascendat ad contemplationis altitudinem: et illam rapiat. vt patet de veris religiosis qui deponentes carnis voluptatem veram castitatem seruant expulsa cupiditate paupertatem voluntariam sectantur negantes voluntatem propriam tenent obedientiam. Hi ergo fortes facti et agiles vt diximus de sinu diuine contemplationis exhauriunt dei sapientiam. Fig. ij. Regum. xxiij. vbi legimus quod cum Dauid descendisset ad consulendum dominum sitiuit aquam que erat in cisterna iuxta portam Bethleem quod videntes tres viri fortissimi socij sui transierunt per medium exercitus philistinorum qui vsque ad illum locum castrametati erant. et non sunt passi aliquam lesionem ab hostibus. sed hau- Fig.

rientes aquam istam detulerūt Dauid: qui tamē illā bibere noluit: sed libauit eā domino corā oī populo. Spūaliter. Dauid qui descendit ad consulendum dn̄m significat religiosum q relictis vite presentis cōmodis descendit ad excusationē consilij qui ait. Uade ꝛ vende oia q̄ possides ꝛ sequere me. Hic igit̄ sitit aquā de Bethleem. i. scientiam sacre scripture. Bethleem. n. interpretatur domus panis ꝛ sacra scriptura dr̄ archa spūalis presens qui. s. de celo descendit: tres viri fortissimi: tres sūt virtutes iaz dicte. s. paupertas: castitas: ꝛ obedientia. vna queqꝫ enim difficilis est: ꝛ fortissima ad saluandum. Sed qꝛ predicte tres virtutes hominē expoliant ab onerib' mūdi facilit̄ perducūt ad sacre scripture sensum: nec valet cōtradicere philistinoꝝ exercitus. i. tentatiōes promouentiū. Nam his pollēs virtutibus nihil habet qd̄ a diabolo possit impediri. Sed vide qꝛ aquam obtentam non bibit Dauid: sed libauit eam dn̄o coram pplo: qꝛ cū religiosus sciētiā obtinet sacre scriptur̄ nō dꝫ illam sibi soli ascribere: ꝛ sibi tātum bibere cum sit donū dei. sed dꝫ istam effudere corā pplo xpiano vt ex illa bibant scitientes aie: ꝛ hoc est facere libamē sctm̄ corā deo. s. sciaz a deo acceptam audiētib' impartiri. alioqn diuinā incurreret indignatiōnē: q diuinam sciam petētibus denegaret. vñ glos. sup illo euāgelij. Qui gratis accepistis gratis date sic dic̄. Qui sciam a deo gratis acceptā dare ɔtēnit i extremi iudicij examine a deo merebit̄ merito maledici: quia maledict' dispensatoꝛ auar' cuius largus est dominus. Glo

e Expoliaui me tunica mā can. v. Signū magni amoris est qn̄ quis destez propriam extrahens amico suo ꝛ socio donat illam: ꝛ vestem socij sibi induit. Nam quātūcūqꝫ alia exterioꝛa donaria sibi mutuo donēt: donū ꝓprij vestimēti signū indicat alteri' amoris. Spūalr̄. signū magne dilectionis iter deū ꝛ nos ē qn̄ ipe induitur vestiūito nr̄o seu tunica nostra quam nos illis donam': ꝛ ea ipm vestimus. Hec. n. tunica est ꝓpria volūtas. Quātūcūqꝫ. n. amore xpi expoliem' nos bonis exterioꝛib' nihil ē illd̄ nisi nos hoꝝ deponam' affectuꝫ. Et q̄tūcūqꝫ magne sint facultates ꝛ volūtatē hn̄di deponimus omnia xpo donam'. vñ Cassiodorus libro octauo. Nemo ē q nō hꝫ quod dimittat vniuersis renunciauit facultatibus mundi qsqs affectū possidendi eas radicitus amputauit. Fig. pma Reg. xviij. vbi legim' q Iona- B Cas. Fig.

thas exuit sibiipsi tunicam ꝓꝑ
am: ⁊ donauit eam Dauid ⁊ cō
glutinata est aia Jonate anime
Dauid: nō obstāte ꝙ Saul pat
eius odiret Dauid. Spūaliter.
per Jonatam qui iterpretat̃ co
lumba pulchra subaudi puerū
religionem intrantem. Cui⁹ dr̃
colūba simplicitas. Iste nanqȝ
nō obstante ꝙ natus sit mundo
carne ⁊ sanguine: cui q̄dē mun
do xp̄s odiosus est. nihilomin⁹
postposita mūdi ⁊ suoꝝ ꝓgeni-
toꝝ facultate expoliat se volun
tate ꝓpria: ⁊ illā tradit i manus
xp̄i: ⁊ ꝯglutinat̃ amoris ꝯglu-
tino aia ei⁹ aie xp̄i. ⁊ ip̄e xp̄s re
induit illuȝ tunica honoris: qȝ
secū i iudicio sedebit: qñ veniet
mūdū iudicare iste q secut⁹ ē vo
Gre luntariā xp̄i pauptatē. vñ Gre. i
omel. sup illo v̄bo. Uos q relin
q̄stis oia. Quisqȝ stimulo amo
ris excitatus h̄ possessa relinq̄-
rit. illic ꝓculdubio iudiciariaȝ
potestatē obtinebit: vt simul iu
dex tūc cū iudice veniat q nunc
cōsideratione iudicij sese volun
taria paupertate castigat.

Apparuerunt tres viri.
C a Gen. xviij. Nō fit men-
tio seu cura magna si vi
deant̃ viri: nisi videant̃ cū ma-
gna aliq̄ strenuitate. hūanū .n.
ē viros vidē: sȝ cū v̄tutib⁹ isolit̄
viros videre admiratione adu
cit. Jdō nō est cassum dictū ꝙ ap
paruerūt tres viri. s. Abrae: q a
in forma q̄dē apētes: erāt tñ an
geli. Jdō fuit admiratio. spūalr̃.
admirationē nō modicā dȝ idu
cere hūana cognitio ꝙ iter tot
aduersa mundi viri religiosi lo
quēdo de ꝑfectis ⁊ bonis ducāt
vitaȝ q̄si angelicā cū sint hoies.
Cum .n. totus mundus positus
sit in ruina maligna. i. in malo
igne: ipsi nō igni vniunt̃. Cum
.n. mūdus iste sit plen⁹ cōcupi-
scentia oculoꝝ p auaritiā ipi ser
uant pauptatē. Cū mūd⁹ plen⁹
sit ꝯcupiscentia carnis p imun-
diciam ipsi seruent castitatem.
Cū mūdus tot⁹ ifect⁹ sit p super
biam: ipsi seruent humilitatem
obediētie. Jdō de⁹ dedit illis oēȝ
sapientiā ⁊ sciam. Figu. Danil. Fig.
.i. vbi legimus ꝙ cum filij isra-
el essent in captiuitate babylonis
prepositus legis elegit tres pu
eros ex filijs israel: in qb⁹ nul-
la erat macula. qui post tres an
nos docti ligua caldaica: ⁊ plēi
scia starent in ꝯspectu regio: et
sic factū est. Et qȝ nō erāt ꝯtami
nati cibo babylonico: dedit eis
de⁹ sciam ⁊ ꝓphetiam. Spūalit̃.
vita presens dr̃ captiuitas ba-
bylonis: qȝ multipliciter hō in
ipsa capit̃ ⁊ confundit̃. Jn hac
.n. vita populus fideliū est ca-
ptiuus quousqȝ a cordis vincu
lis liberet̃ ex filijs isrl̃. i. ex po
pulo xp̄iāo ꝑposit⁹ regis xp̄i. i.
spūssanct⁹ eligit tres pueros. s.
ꝑdicatoꝝ minoꝝ ⁊ heremitarū

ordines: qui pure et sine macula viuētes nō sunt cōtaminati actibus babylonicis. s. ɔcupiscētia carnis: ɔcupiscētia oculoꝝ: et superbia vite. Loquor. n. de perfectis et bonis q̄ profecerunt in religione: nō autē de his qui defecerunt. Ideo deus dedit illis donū intellectꝰ sacre scripture. didicerunt. n. linguā caldaycā. s. sensum, pphetaꝝ et legis vt sciāt optime cōcordare antiqua nouissimis: et pplm p viā ducere salutꝭ Sed ɔpletis. iij. ānis cōspectui regio presentabunt. s. qui cōsumatis tribꝰ magnis q̄s seruant perfectionibus. s. paupertate: castitate: et obedientia: quibus quasi angelis ɔparāt. Ipsi pter coronā q̄ talibus datur: obtinebūt aureolā doctoꝝ xpo pūtati in re-
Aug gno celesti. vn̄ Aug. ad mōicaꝫ. Noui inquit nō mediocriter eē felicem qui se saluat dn̄o adiuuante. sꝫ noui multo magis beatiorem esse qui secum alios ducit ad vitam.

D m Ultiplicabo semē tuū sicut stellas celi. gen̄. xxij. No. q̄ in celo sūt stelle fixe. s. in firmamēto. Sūt. n. sicē clauus in rota: et nō hn̄t motum aliū nisi motū sui orbis. Sūt et alie que vocantur erratice sūt planete q̄ alium motū hn̄t preter q̄ꝫ motuꝫ ppꝛij orbis. Et lꝫ iste stelle sic mobiles sint: tn̄ suā influentiā sup terrā hn̄t: nec supflue mouentur motu ppꝛio. vn̄ ē q̄ interdū videmꝰ quendā motū vapoꝝ qui videntur stelle sed n̄ sūt. nō. n. in aliqua celesti spera sūt sed sunt infra speras actiuoꝝ et passiuoꝝ q̄ꝫq̄ꝫ apparcāt stelle: cuius signū est: qꝛ in se mox euanescūt. Stelle aūt vere in perpetuū manēt. Spūaliter. stelle celi denotāt religiosos quos deꝰ in suis ordibꝰ q̄si in speris suis multiplr ordiauit et colocauit: et ad plā et diuersa officia deputauit. Aliquos. n. ordinauit ad sacre scripture ɔtēplationē q̄ pplos istruāt illos: docēat diuina mādata: de qbꝰ Daniel. xij. q̄ edocti fuerint fulgebūt q̄si splēdoꝛ firmamēti: et q̄ ad iustitiā erudiunt: multos q̄si stelle in ppetuas eternitates ꝛc. Alij vo sūt q̄ lꝫ nō mouēant celesti ɔtēplatiōe: mouent tn̄ cū hoc necīa et vtili actione visitādo. s. psonas seculares in tribulatiōibꝰ plurimis pbendo ɔsolationē afflictis. Inferēdo ɔsiliū deuijs et reducēdo peccatores ɔfessiōibꝰ suis. Inidꝰ ēt p se et alijs victū et vestitū pcurādo: et multas alias actiōes necessarias exercēdo. Hi ergo lꝫ hūc motū hēant circa terrā: n̄ tn̄ est supfluꝰ: qm̄ necessaria est Martha marie. Sunt. n. vere stelle. i. veri religiosi: et hn̄t influētiā ad bonū cōe multa opa mie exercendo. Sed vt dicebat sūt q̄dam vapores terrestres q̄ vi-

dentur stelle et nō sunt: q̄r q̄das portāt religiōis habitū: religio si vō nō sunt: q̄r cor et affect⁹ nec est in altiori spera ꝯtēplatōnis: nec est in alijs speris scte actionis. sed solū infra speras actiuorū et passiuor. i. int̄ carnē et mūdū: vbi nihil aliud īuenit̄ q̄z actio malor et passio penar. Nam ibi ois actō termiat̄ i passionē. Isti ergo nec vt Maria sūt i celo: nec vt Martha sunt in terra. Nam licet operaret̄: tamen dn̄o ministrabat. Isti vō tales nō sunt stelle terre: sed erratice: q̄r nec deo vacant vt maria: nec ꝓximū ꝓcurant vt martha: sed solū sibijpsis vt iudas. Et q̄r nō sūt in aliquo celo fixi cito inflā-
Fig. mati ꝯcupiscētie igne cadūt super terrā et deficiūt. Fig. Apoc. vi. vbi legim⁹ Joannē vidisse q̄ stelle ceciderūt sup terras sicut ficus qui suos mittit grossos: q̄ nullam in arbore firmitatē hn̄t dū sunt imaturi: et celū recessit sicut liber inuolut⁹. spūalit̄. p has stellas cadentes subaudi pseudo religiosos quos religio, pic̄: eo q̄ in religiōe nullā hēant firmitatem: ꝯsumata eor malitia quā aliq̄li simulatiōe boni cooperiebant: cognoscūt̄ et reiciūt̄ et cadentes i terrā celeste nō capiunt p̄miū: sed fugit ab eis vt liber inuolut⁹ et clausus in quo nunq̄z voluerūt leger̄: et cū hoc perdūt bōa tp̄alia q̄r ꝯperta eorū nequitia despiciunt̄: eo q̄ cognoscūt̄ affectū posuisse ad terna: q̄uis p eor gest⁹ simulatos cupiūt reputari celestes. Relinquūt ergo diuitias corde: s̄z nō mēte: et dei iudicio priuāt̄ diuitijs: et a vero pauper p̄mio effi ciunt̄ penit⁹ alieni. vn̄ Cassio. lib. viij. Nil ꝓdest pecunias nō possidē si voluntas fuerit possidēdi. Mirabile āt ē pauptat̄ a ꝯdūnḡ tolerasse mala: fruct⁹ vocap casse volūtat̄ vitio ꝑdidisse.

a Ascēdit naui cū discipulis suis. Marci. viij. In naui bn̄ ordinata obseruanda sūt. iiij. Primo q̄ p̄ncipalis nauta n̄ eligat̄ sorte. scd̄o q̄ p̄ncipali naute oēs bn̄ obediant. tertio q̄ singuli naute collocēt̄ a p̄ncipali ad singula offīā nauis ꝓut meli⁹ apti sunt. q̄rto q̄ nullus locū seu officiū sibi assignatū moueat seu relinq̄t. spiritualit̄. subaudi p naui religionē. Rō ē. q̄r sicut nauis ꝯ ira fertili victū t̄re sterili portat: sic religio de abūdātia sacre scripture esuriētib⁹ celestia alimēta ministrat. vn̄ puer. vlti. Facta ē q̄si nauis institoris de lōge portās panē suū. Igit̄ p̄mo d̄z eligi principalis nauta. s. p̄lat⁹ nō sorte carnis vel sāguis: s̄z ille q̄ p̄cellit scia et bōitate. scd̄o debēt tāq̄z patri et pastori obedire. tertio omnes debēt colocari ad officia ad que apti sunt. Nō eniz

haurieda est aqua cũ sotularib⁹ non debet poni ydiota ad docẽdũ nec prau⁹ ad regendũ. sz valẽtib⁹ τ sciẽtib⁹ debẽt iponi officia. dbet.n.etiã vnusq̄sq3 in loco sibi assignato qescet. videm⁹ eni q̄ i naui rustic⁹ stat iuxta patronũ τ p̄ncipalẽ τ supra eũ eo q̄ peritior sit i arte nautica. nec q̄rendus talis loc⁹ est in hac naui que arta est qualis querit in terra q̃ lata est τ spaciosa. Sic i pposito q veniũt ad scã3 religionis societatẽ ex dlitijs τ diuitijs mundi nõ debent fastidio habere pximos suos qui ad ista3 ex paupertate venerũt: nec debent dignari subesse prelato vili seu rustico ratione cui deus sniã3 regiminis condonauit. Poti⁹ debent hũilitatis xpi reminisci q dũ eẽt eterni regis fili⁹ non horruit iducere forma3 serui τ erat subditus Marie τ Joseph nec talẽ debẽt i religiõe q̄rere locũ honoris τ stat⁹ quale3 in mũdo habuissent: cũ sit stricta τ ardua via que ducit ad gloriã. potius n. cor suũ deb3 sursu3 habere ad cõsiderandũ premij magnitudinẽ vt terrena vana non querat. Si igit sic nauis religiõis regatur τ gubernet trãsibit hui⁹ furibundi maris pcellas τ pueniet ad beate vite tranquillũ portu3 qui se sic religionis nauigio exFig. hibebunt. Fig. Gñ. vij. vbi legimus q̄ in archa Noe p̄erat vir bonus τ iust⁹ cui subdebant. τ bruta ad nutũ q̄3 homies. Ipse nanq3 sic ordinauerat archã q3 homines superi⁹ existebãt. post hoies vo colocauerat animalia munda: post aute3 imũda τ ferocia cũ mansuetis sese cõpatiebant q̄tũcũq3 loca nõ haberẽt spaciosa que in nemorib⁹ habẽ ssueuerat nec erat rixa inter ea sed locis proprijs contentebãt. Spũalr p archã diuersis lignis fabricatã τ conglutinatam bitumine subaudi religionẽ diuersis coadunatã hominib⁹ τ cglutinatã glutino charitatis. Noe q īterp̄tat reges prelatũ significat q tã pro se q̄3 p subditis eternã regem d3 p̄ricipalius q̄rere. hac.n.primo q̃sita oĩa bõa adiciunt illi. p hoies vo superi⁹ cõmorãtes notant viri scia vita τ bonitate p̄cellentes. p aĩalia vo mansueta intelligunt simplices τ paupes q d humili seculi paupt̄ate ad religionẽ venerũt. per ferocia vo aĩalia notant diuites τ potentes q de seculi magnitudine descẽderũt. Hi igit se dbẽt oẽs mutuo sustinere nec d3 pauperibus molestũ esse si his q ex moribus dlicatioribus venerũt ad monasteria aliud alimẽtorũ aut vestimẽtorũ dat. nec debent diuites d suis diuitijs magis superbie illis in obsequio xpi relictis q̄3 supbirẽt si eius in seculo fruerentur. Sed nota q̄ ani-

malia mūda ab animalibus im
mundis segregant. quia in reli
giōe debent praui ꝛ discoli a bo-
nis ꝛ pacificis frib⁹ separari. de
bēt. n. deici ꝛ deprimi per ꝯditaz
correptionē ponēdo iferius ne
sua ꝯtagiōe pestifera plurimos
ꝑdāt. Igit̄ in naui religiōis su-
pradictis seruatis semꝑ oculos
ad portū eterne vite quo tendi-
mus dirigere ꝺbemus ꝛ illuc de
niem⁹ ꝓcul pulsis periculis pro
Gre cellarꝝ. vñ Gre. in quadā omel.
Qui celestis vite dulcedinez in
ꝗ̄tū possibilitas admittit ꝑfecte
cognouerit ea que i terris ama
uerat libēter cuncta derelingt:
cōgregata dispergit inardescit i
celestib⁹ aius nil i terrenis libet
deforme cōspicimr quicqd ꝺ ter
rene rei spē placebat qa sola spe
ciose margarite claritas fulget
i mēte. ¶ De Resurrectione.

A v Idim⁹ dn̄m. Io. penul.
lōge maior ē letitia cuz
hō p⁹ multa pericula ꝛ i
sperata seu inopinata salute re-
dit san⁹ in pr̄ia ꝗ̄ si domi sꝑ per
sistereticolumis. Exemplū de fi
lio ꝓdigo. Maior. n. fuit patri
ꝯsolatio redeūte filio quē puta-
bat perisse ꝗ̄ si semper apud il-
lum māsisset. Spūalr̄. dn̄o nr̄o
Iesu xp̄o moriente i cruce ma-
gn⁹ fuit discipulorꝝ dolor eo qꝺ
gaudebāt de sui p̄sentia ꝛ illis
erat dulce viuere ꝛ cū illo corpo
raliter ꝯuersari, vñ dicebat pe-
trus in oīuz discipulorꝝ persona
dn̄e ad quē ibim⁹? ꝯba vite eter
ne habes. sed maior fuit letitia
vidētes euz resurrexisse a mor-
tuis quia nōdū ꝯformati a spi-
ritu sancto nūdū plenā habebāt
de ratione dn̄i fidē. qꝺ patet de
duobus eūtibus in Emaus qui
dicebāt: sperabamus ꝗ⁹ redem
pturus eēt israel: sed hec est ter
tia dies. ꝛc. Pretēdebant. n. ex
ꝯbis suis quasi nō esse comple-
tū qꝺ dn̄s illis ꝺ sua resurrectō
ne p̄dixerat. cū aūt ipsum vidis
sēt: ꝛ cognouissēt eū resurrexis-
se a mortuis gauisi sūt viso illo
gaudio magno. Fi. Geñ. xxxix. Fig:
Et deinceps vbi legimus ꝗ⁹ p⁹
vēditionē Ioseph: post captiua
tionē ꝛ ꝯpedes ei⁹: post patris
ploratū vidētis tunicā ei⁹ cruē-
tatā: factus est dn̄s ꝛ dispēsator
totius dom⁹ regis pharaōis ad
quē frēs sui accedētes vt cibuz
emerent non cognouerunt euz
ip̄e ꝯo cognoscebat illos. bibit
enim ꝛ comedit cū illis in men
sa ꝛ seipsuz manifestauit illis. ꝛ
pr̄ ei⁹ h̄ cuz audiuit q̄si de gra-
ui somno resurgēs ait. vadaz ꝛ
videbo filiū meū. iuit ad ipsum
oīs ei⁹ ꝓgenies vt fugerēt ege-
statē presentem ꝛ futuraz ꝛ ha-
bitauerūt i terra gessem. deinuz
de egypto cum auro ꝛ argento
exeūtes peruenerūt ad terrā ꝓ-
missionis. spūalr̄. per Ioseph: q
interpretat̄ augumētū subaudi

xp̃m de quo dr̃ i. ps. Auxit populũ suũ vehemẽter. Hic ergo post vẽditionẽ a discipulo: post lacertationẽ ꝛ cruẽtationez. s. carnis eius resurgẽs a mortuis iã amplius nõ moriturus accepit potestatem a patre i celo. ꝛ terra. ꝛ fact⁹ ẽ dispensator tã diuine glorie i futuro: q̃ʒ gratie in presẽti. Nũc ergo fratres sui apostoli nõ cognoscebãt. sʒ mãducãs ꝛ bibẽs cũ illis se eis manifestauit: Nũciatũ est patri. s. humano generi i peccato lugẽti xp̃m resurrexisse a mortuis. qd̃ ꝺ graui sõno vãitatis surgẽs reliqt terrã ꝓprie incredulitatis. ꝛ descẽdit ad enigmata fidi ꝑ humilitatẽ. ꝛ habitauit i gessem que iterpretatur desideriũ: qꝛ recta fides facit nos desiderare eternã patriã. quã de⁹ ꝑp nos ab initio plãtauit. demũ exeuntes egyptiacã obscuritatẽ. i. speculariã ꝛ enigmaticã visionẽ cũ auro ꝛ argẽto. i. cum meritis ꝛ ꝩtutib⁹ peruenimꝰ ad terrã ꝓmissionis. i. ad clarã ꝛ lucidã visionẽ. vbi deũ videbim⁹ facie ad faciẽ sicuti ẽ. Igit̃ in die tante letitie q̃ dñs nos ꝺ iferno eduxit ꝛ in q̃ triumphans victoriaʒ fecit ad ipsuʒ cũ fiducia obtinẽdi petita accedam⁹. qꝛ ni hil nobis negabit cuʒ ipse intendat suam nobis letitiã ipartiri. vnde
Au. Aug. in sermõe pasce. In hac die peccator nõ dʒ de indulgentia desperare. si. n. latro paradisũ meruit cur nõ mereatur vẽiaʒ xp̃ian⁹. Et si illi dñs cuʒ crucifigeret̃ misert⁹ est: multo magis huic miserebit̃ cũ resurget. Nam si passiõis humilitas homini hoc ꝓstitit cõfitenti resurrectiõis gloria quã tribuet ꝺpo scẽti. Largior. n. solet eẽ ad prestandum leta victoria q̃ʒ addita captiuitas.

r Efloruit caro mea. ps. xxvij. Mirabilia sunt opera nature. florent. n. arbores: germinãt ꝛ fructificãt ꝛ maturescũt fructus eaꝝ ꝛ maturi colligunt̃. ꝛ p⁹ modũ ꝺterminato tp̃e depositis folijs videntur arbores aruisse. sed redeũte tẽre, iteꝝ reflorent ꝛ reiterãt supradicta. hec eni oĩa expeẽtia ituemur licet motũ nature i talibus occulte operantibus minime videamus. Spũaliter. quod dictũ est de arboribus ꝑ quãdã silitudinẽ itelligẽdũ ẽ de hoĩb⁹. videm⁹. n. hmõi i rõabilib⁹ arborib⁹ euenire. hec oĩa. Florẽt. n. i pueritia fructificãt in iuuẽtute. Maturescũt in senectute ꝛ colligunt̃. ꝛ depositis virib⁹ humanis arescũt ꝑ mortẽ. verũtñ adueniente vniuersalis resurrectõnis tẽre iteꝝ resurgẽt. iob. xiiij. Lignũ hʒ spẽ ꝛc. Nec est aliud diuine potẽtie, ipossibile. Nulla est in mundo natio sane mẽtis ẽt nõ credẽti euangelio: cui am

biguuz sit dñz aliquos ante xpi
aduētū resuscitasse. dico creden
tib⁹ antique scripture. Si ergo
deus tunc potuit aliquē resusci
tare: eodē mō poterit ꝛ oēs resu
scitare cū volet. qꝛ nō ē pl⁹ resu-
scitare oēs apō deū ꝙ vnū. nō
plus creare totuz mūdū ꝙ vnū
paruū lapidē: apud diuinaz po
tentiam. inducet ergo deus pri
stinuz virorē aridiz corporib⁹
simul cū decore imortalitatis. ꝛ
florebūt de regionib⁹ sicut fenuz
terre cū integritate foliorum ꝛ
fructuuz qꝛ in etate perfecta cū
Fig. formositate membrorum. Figu
ra. Numeri. xvi. vbi de. xiij. vir
gis sola virga Aarō nocte vna
floruit ꝛ folijs dilatatis ꝑduxit
amigdalas. Spūalr. per virgaz
Aaron subaudi naturaz huma
nā cui soli competit resurrectō.
Et no. ꝙ sunt. xiij. genera crea
turarum viuentiū in vniuerso.
Primo sunt. ix. ordines āgelo
ruz viuentiuz vita intellectiua.
Post quos gen⁹ humanum vi-
uēs vita rationabili ꝛ sensitiua
ac etiaz vegetatiua. post qꝺ sūt
aialia perfecta vt bestie viuētes
vita vegetatiua sensitiua ac etiā
motiua. postmodū sūt aialia im
pfecta motu progressiuo caren-
tia. ꝛ vltimo suntplāte sola vita
vegetatiua viuentes. Nullli er
go haꝝ creaturaꝝ ꝯpetit resurr̄
ctio ꝑterꝙ hoi pp filiū dei q fa-
ct⁹ ē hō ꝛ resurrexit a mortuis,
nā ꝛ nulla floruit ꝟga nisi q̄ fuit
Aarō quē elegit dñs sacerdotē
sibi. florebit igit̄ caro nostra p⁹
resurrectionē diuina opante po
tētia. vt satis ratiōabiliter visū
est. vñ Gre. xiiij. mora. pulchre Gre.
hoc ꝑbās ait. Sūt nōnulli cōsi-
derantes qꝺ spūs a carne solui
tur caro in putredinez vertitur
ꝙ putredo in puluerez redigit̄
ꝙ puluis in elemētis soluit̄: vt
neꝙꝙ ab hūanis videat̄ resur-
r̄ctiōez fieri posse denegāt ꝛ dū
arida ossa respiciūt hec vestiri
carnib⁹ rursū viridescer̄ quo ad
vitā posse diffidūt. q si rōnis fi
dez ex obediētia nō tenēt certe
hic tenet̄ ex rōne debuerāt. qd
n. quotidie nisi r̄surectōez nr̄az
in ꝟgultis suis mūdus imitat̄.
Nam p momēta cernim⁹ arbu
sta ꝟiditatē folioꝝ amitter̄ a fru
ctuuz pululatione post largitio
nez cessare. Et ecce subito quasi
ex arescēti ligno velut quadam
ratione veniēte videmus folia
erumpere fruct⁹ grandescere ꝛ
ꝛ totam arborez viuo decore ve
stiri.

Custodit dñs oia ossa eo
c rū. ps. xxxiij. Prudēs
artifex cōsueuit seruare
māz vasoꝝ fractoꝝ vsꝙ ad tē-
p⁹ vt iterato reficiat vasa illa dū
tū vasa ex illa materia r̄fici pos
sint. Hoc eniz agere videm⁹ fa
bros aurifices ꝛ alios metalla-
rios. Spūsalr. xps di fili⁹ sūm⁹

artifex qđ pz ex oi fabrica quaz
operat' est. Nā oia per ipz facta
sunt: ⁊ vidit deus cūcta q̄ fece-
rat ⁊ erāt valde bōa. Geñ.i. vñ
Sap.vij. Diuz.n.ē artifex oēm
huiꝰ vtutē oia pspiciēs. artifex
igit̄ iste taz sapiens vasa sua pe-
rire nō permittet q̄q̄z sint cōtra
cta: qꝛ hoīes quos fecit vasa ho
noris sue glie capaces ⁊ sue di-
uinitatis ɔsortes nō patiet̄ oīo
perire sed fracturas. s. corpus ⁊
animam reseruās tpe debito re
ficiet ɔiungens illas simul i die
s. iudicij siue resurrectōis. sic.n.
ɔpaginabit ⁊ ɔiūget mēbra mē
bris ⁊ ptes toti q̄ nil remanēbit
Fig. enorme. Fig. Ezech. xxxvij. vbi
dñs p quādā silitudinē vtutē re
surrectionis ostēdit. Ductus ē
igitur ppheta in campo magno
pleno humanis ossib' qui ex p-
cepto ait ossib'. ossa arida audi
te vbū dñi. ⁊c. ⁊ seq̄r. ⁊ accesse-
rūt ossa ad ossa: vnū qđqz ad iū
cturā suam. Et vidi ⁊ ecce super
ea nerui ⁊ carnes ascenderunt:
⁊ extensa est in eis cutis ⁊ spūz
non habebāt. Et dicit dominus
ad me. vaticinare filij hominis
⁊ dices ad spūz. A q̄ttuor vētis
veni spirit' ⁊ sufla sup mortuos
istos ⁊ reuiuiscāt. ⁊ pphetaui si-
cut pceperat mihi. Et reuixerūt
steterūtqz sup pedes suos exerci
tus nimis grādis valde. Spiri
tualiter hec visio satis aperte in
dicat resurrectionē mortuoꝝ vt
p ossa q̄ ppheta vidit in campo
itelligātur omnia humana cor-
pora q̄ tumulata manēt in vni-
uerso mūdo suis spiritib' denu
data. Cū vo venerit dies illa in
qua filius hominis cui datuz ē
iudiciū facere suam vocebit po-
tētiā tūc q in monumētis sunt:
audient vocē eius. Et tūc terra
mare ⁊ ifernus dabūt mortuos
suos a q̄ttuor ventis terre. s. ab
oriēte. Illos videlz qui circa or
tū ⁊ infātes mortui sunt. A me-
ridie. s. qui iuuētute decesserūt.
Ab aq̄lone. s. qui vsqz i senectu-
te vixere ⁊ ab occidēte. i. qui ad
decrepitam etatem peruenictes
defecerūt. ⁊ sic resurgēt mortui
pusilli ⁊ magni stabunt añ tro-
nū iudicis. vt cū suis corporib'
vnusq̄sqz accipiat mercedē iux
suū laborē ⁊ diua iustitia occio-
sa nō dormiet sup his q passi sī
inocētes ⁊ nō acceperūt merce-
dē. vñ Damasce. li. iiij. Si inq̄t Da.
resurrectio nō ē. de' nō ē. nec p-
uidentia est. tūc casu oia seruāt
⁊ agunt. videmus. n. plurimos
iustos esuriētes ⁊ iniuriā patiē
tes: pcōres āt ⁊ iniustos diuitijs
⁊ oi voluptate dñi abundātes. s
q̄s vnq̄z hoc iusti iudicij vel sa-
piētis puidētie op' dene sentiēs
suspicabit? Erit ergo resurrectō
Iust'. n. dñs ⁊ his q ɔfidūt i eū
mercedis retributor erit. h dā.
Uis dabit mihi pennas
q sicut columbe ⁊c. ⁊ re. D

ps.liiij. Colūba sua industria
cognoscit aeris turbinē,pxime
futurā vñ flicto agro fugit ad
alta mōtiū.ꝛ saluat se in petra
quousq; redeat trāqlitas: Et tē
trāsacto turbine secura redit ad
agꝝ. Spūalr columba denotat
aiaz sancti viri,pp̄ter simplicita
tez sanctā ꝛ bonoꝝ operū fecun
ditatē. Cognoscit.n.se penitus
a corpore sperādā per mortem
hūanā. Ideo vt fugiat turbinē
ꝛ pericula mortis alis amoris ꝛ
timoris dei volat ad alta ꝯtēp-
latōis celestiū. Quib⁹ coadiuta
nō tīet mortē hūanā: qꝛ se spat
semp meli⁹ accepturā. stat ergo
in foramīe petre.i.cū xp̄o sepa
rata a corpoꝛ i celis. rditura tñ
terminato turbīe vite p̄ntis ad
Fig. corp⁹ qd̄ reiduet imortale. Fi-
gu. Gene.viij.vbi legim⁹ q̄ co
lūba emissa ab archa.viij.die re
uersa ē cū ramo oliue virētis.
Spūalr.aia sācta egressa de ar
ca.i.d̄ vita mortali p̄ dissolutio
nē corporis ei⁹ redibit i die re
surrectōis vniuersalis cū carne
sua virore imortalitatis iduta.
Señvñ Señ.epl'a. xxxvi. Desinūt i
quit ista nō pereūt ꝛ mori perti-
mescim⁹: ꝛ recusam⁹. mors ite-
rimit vitā ñ eripit. Veniet ingt
iteꝝ q i hac luce nos repōet dies
equo aio debes rediturus exire.
obserua,orbē rerū in se remean
tiū. Estas abijt sed alter annus
adduxit, Hyems cecidit referēt
illaz sui mēses. solem nox obru
it illam dies statim abigit.

Ipsi vidētes sic admira
ti sunt.con.sunt.cō.sunt.
t.a.eos.ps.xlviij. hoies
putantes cōclusisse hostē suum
ꝛ letātes de victoria: subito deui
cti ꝛ delitijs stupore replēt ꝛ tre
more deficiūt.ꝛ est rō. qꝛ mutaz
subito ab extr̄mo ad extr̄mum
nulla pōt eē preuisio nec adhi-
beri ꝯ lesionē cautela. Spūalr.
tp̄e passiōis xp̄i putauer̄t iudei
se xp̄z ꝯclusisse ꝛ penit⁹ oēs ṽtu
tes eius extinxisse. vidētes eū vt
verū hominē pati ꝛ mori in cru
ce. Idcirco corp⁹ ei⁹ posuerunt i
monumēto adhibita ad illd̄ mi
litū diligenti custodia. vt p⁹ ter
tiā diē inuēto in sepulchro cor-
pore ꝓbarēt xp̄m nō predicasse
veꝝ d̄ sua resurrectione. Sz cuz
hec iudei crederēt ꝛ voce ac cor
de affirmarēt. ꝛ custodiētes se-
pulchrū circūdassent xp̄z deti-
nere putātes ipsi illusi sūt: quia
dñs fortis ꝛ potēs ꝯfractis por
tis ereis ꝛ ianuis mortꝭ destructꝭ
exiuit de sepulchro ꝛ descēdit an
gel⁹ dñi vt fulgur de celo ꝛ adeo
tabefecit custodes vt fierent ve-
lut mortui. Qd̄ audientes prin Fig.
cipes iudeoꝝ turbati sūt ꝛ reple
ti sunt stupore ꝛ extasi. Fig.iud.
xvi. vbi legim⁹ q̄ fortis Sansō
adamauit mulierē meretricē q̄
erat i Gaza. ꝛ cū igressus fuissꝫ
ad eaz philistini circūdederunt

domum ꝛ posuerũt custodes vt mane facto occiderẽt illũ. Dormiuit igitur Sãson vsq; ad noctis mediũ ꝛ inde ꝯsurgens apphendit ambas porte foras cũ postib⁹ suis ꝛ serra ipositas que in humeris suis portauit ad vticez mõtis. Spũalr. Sanson quem angelus nascituꝝ nũciauit xp̃z denotat quẽ nũciauit Gabriel. Hic igit̃ dãnauit mulierez meretricem per quaz subaudi humanaz naturam de qua scriptũ est. Hier. iij. Tu autẽ fornicata es cum amatoribus tuis tamẽ reuertere ad me dicit dominus. Intrauit igitur in Gazã q̃ interpretatur diuidens eum qꝛ xp̃s in hanc vitã descẽdẽs manens idez diuisus est in multa: vt nos deo vniret. quia se nascẽs dedit socium ꝯuescens in edulium: se moriens in precium tse regnãs dat in premium. Igitur tẽpore passionis dñi obdormisset p mortez philistini idest pharisei fecerũt circũdari domũ idest sepulchꝝ muniri ꝛ custodiri putãtes vt dictuz est coram mundo xp̃z extiguere ꝛ ipsius denigrare virtutes: sed post mediã noctẽ ꝯsurgẽs morsa morte ꝛ via patefctã vite ascẽdit in mõtẽ in quo beneplacituz est ei habitare cũ sãctis suis. Et hoc fuit i die ascensionis eiusdẽ quando ascẽdẽs in altum captiuaz duxit captiuitatez. Et sic fuerunt pharisei delusi. quia vnde crediderãt dominicaz extinguere ꝛ occultare resurrectionis virtutẽ illi ipsi⁹ penitus virtutẽ approbauerũt. vñ Augustinus in quodam s̃moẽ resurrectionis. Nam vt taceaz prophetaruz oracula angelorũ ministeria apta sepulchri penetralia ipm dñz post oronẽ cũ discipulis loquẽtẽz. Cõuersantez edentẽ: Thomã quoq; clauorũ vulnera ẽt digito ꝯctantem. vt hec oia ptermittã. tñ nr̃am confirmat fidẽ impietas iudeoꝝ. nã sufficit ad crudelitatẽ nob̃ eoꝝ nimiũ cauta crudelitas. quo. n. diligentius custodierunt tumulũ eo ꝯstat illũ manifesti⁹ resurrexisse quo plures testiũ relinq̃re. Nã hoc ꝓcurauit diuina prouidentia orõnis dñice nõ soluz angeli nõ solũ discipuli sed ꝛ testimoniũ perhiberent quod amplius est inimici. Aug

¶ De Sacerdotibus.

Offeretis nouũ sacrificiũ dño. Leui. xxiij. Si qs seruus p̃sentaret alicui magno pncipi mun⁹ sordidũ ꝛ imũdũ. vnde sperabat pmium, forte reciperet detrimẽtũ. cõsueuit. n. liberalis dñs bñ sibi bõa donãtibus redonare. Spũalr. si minister dei. s. sacerdos q debz deo offerre animas mũdas fidelĩu ab omni sorde peccati puẽ t⁹ pigritia ꝛ iertia: deo aias imũdas ꝛ sordib⁹ plenas vbo ꝛ exẽ a A

plo nō purgabit: deo nō erit acceptus nec in celo mercedē accipiet. Si autē istāter laborabit moribus τ doctrina ducere peccatores per pniam ad statū gr̄e liberalis pnceps xp̄s ēt regnuz qđ penitēs obtinebit. illi ēt feliciter impartietur. Figura. Le. vij. vbi legim⁹ q̄ cū sacerdotib⁹ portabaт̄ a populo sacrificiū ppitiatōis: ipsi sacerdotes portionē sacrificij pro ipsoꝝ vita recipiebāt. Et notādū q̄ sacrificiū ppitiationis erat illud. Nam cum peccauerat hō portabat aliquod animal sacerdoti, secūduz quod melius poterat iuxta facultatez suaz. Et sacerdos offerebat illō deo pro peccatis illius. vt de⁹ illi ppitiaretur: verūtamen retinebat sibi sacerdos portionem sacrificij pro vita τ in hoc cōsistebat totum stipendium sacerdotis. Spiritualiter. officiū sacerdotū xp̄i est deo recōciliare pcōres orationib⁹: instructionib⁹: exēplis τ doctrinis. τ illos reddē deo, renouatos τ mūdos per pniam. τ in hoc cōsistit eoꝝ premiū vt dictū est. Nā si ex hoc nō accipiāt corā deo stipendium τ mercedē sciant se fame perir̄ vl̄ perituros in eternū. nā pcōrum repropitiatio ē tota sacerdotis merces τ remūeratio. vn̄ Orig. sup Leui. si assūpseris pctōrem τ monēdo docēdo orādo. istruēdo adduxeris eū ad pniam ab erroꝛib⁹ correxeris. a vitijs emēdaueris τ effeceris eū talē vt eo ɔuerso ppitius fiat deus p delicto ppiciasse dicer]. Si ergo talis fueris sacerdos: τ tal' fuerit doctrina tua τ sermo tuus. pars tibi datur eoꝝ quos correxeris vt illoꝝ meritū tua merces sit τ illoꝛuz salus tua sit gloria corā deo τ subdit ibidē. Intelligant sacerdotes domini vbi est eis data portio: τ in hoc docēt atq₃ in his operā dent nō se inanibus, τ superfluis actibus implicent. sed sciant se in nullo alio ptem habituros apđ deū: nisi i eo q̄ offerūt p pctis. i. q̄ a via mala auerterint peccatores.

Dice comoda mihi tres panes. Luce. xi.

Quia continue fit consumptio humidi radicalis per actionem caloris naturalis in humano corpe. Jō hō quottidiano cibo dz indigere. spūaliter qꝛ in aīa nr̄a fit continua obliuio mandatoꝝ dei τ eloquioꝝ eius p cecitatē τ grauedinē carnis. Idcirco indigem⁹ cōtinua refectiōe cibi spūalis. i. v̄boꝝ sacre scripture. Quā qdē paratā dz hr̄e sacerdos dn̄i. Cui⁹ officiū ē hui⁹ panē esuriētib⁹ dare: qꝛ ipsi p reuelationez diuini eloquij adeo debēt accepisse qđ ipsi alijs largiāt. vn̄ dn̄s. vos dixi amicos: qꝛ oīa q̄ didici a patre meo nota feci vobis. Fig. Nu

me.vi.vbi legim⁹ q̄ nazarei iter
alia tenebāt in canistro offerre
panē ⁊ s3 litteras Orige.dr̄ q̄
ipsi habebāt canistruz sanctū in
quo tres panes oblaturi ponebā
tur. Spūaliter. per Nazareos q
erāt singulares in sanctitate no
tātur domini sacerdotes. qui de
bēt alios vita ⁊ moribus excel-
lere de quib⁹ scriptū est. Cādidi
sci sūt nazarei ei⁹.⁊c. Ui.n.pa-
ratū canistrū cū trib⁹ panib⁹ hr̄e
debēt q2 sacrā scripturā cū trib⁹
expositiōib⁹.s.lr̄ali allegorica ⁊
morali scire debēt vt cū popul⁹
esuriēs hunc postulat panē nō
dormiāt i grabato pigritie. sed
cuz tp̄s est ministrādi largiant
oibus abūdāter. noscat. n. sacer
dos dn̄i sibi esse preceptuz. isay.
lviij. Frāge esurienti panem tuū.
Qui si hoc neglexerit iproperra
bit ei qd̄ in tre. Jere.iiij.c.legit
paruuli petierūt panez ⁊ n̄ erat
Hie. q frāgeret eis. Jō. Hie. sup age
uz pph̄az pbās h̄ eē offm̄ sacer
dotū sic ait. Cōsidera inqt sacer
dotū esse offm̄ de lege interroga
tos r̄ndere. Si sacerdos est sci-
at legem domini. Si ignorat le
gem domini ipse arguit non es
se sacerdotem.

Facies Aarō vestē sctām
L f in gliaz ⁊ dcorē vt mihi
fungat sacerdotio. exo.
xxviij. fulgens vestib⁹ pciosis si
mūdas illas ɔsuat ab oib⁹ ho-
norat ⁊ recipit i domib⁹ pncipū
sine phibitōe. spūalr. sacerdos
dei vestib⁹ pciosis vestiri dz mori
b⁹.s.⁊ scia corruscātib⁹ q̄s si mū
das suet honorifice rcipiet in a
trio āgeloꝝ corā pncipe celi. Sz
lugubri veste iduto phibebit in-
gressus. ⁊ expellet ide cōfusus.
mat. xxij. Amice qūo huc itra-
sti n̄ hn̄s vestē nuptialē. ⁊ seqt.
Ligat māib⁹ ⁊ pedib⁹ picite. ⁊c
dz ergo volēs atriū dei itrare cā
dida veste ornari. Figu. Exodi. Fig.
xxviij. vbi legim⁹ q̄ magn⁹ sa-
cerdos iduebat bisso vsq3 ad pe
des. Hēbat in capite laminam
aureā. i pectore suo habebat rō-
nale. qd̄ erat ex. xij. lapidib⁹ p-
ciosis ex q̄ttuor partes diffini-
tū. Sz pān⁹ super quo habebat
lapides illi erat duplex vt forti
or eēt. Et habebat humerale bi
partituz: ⁊ semel tantū in anno
itrabat in sancta sanctoruz. vbi
apparebat interduz dominus.
Spiritualiter. per bissuz q̄ dici-
tur esse alba ⁊ candida subaudi
puritatē ⁊ mūdiciā carnis q̄ dz
polere sacerdos vsq3 ad finē vite
sue. attigebat. n. hec vestis vsq3
ad pedes q2 castitatē semp dz s-
uare aliogn videre nō posset do
minū nec digne sumere sacram̄
tuz illi⁹. vn̄ Au. super isto verbo Aug
Matt. viij. Beati mūdo corde
sic dicit. mūdus dn̄s non nisi a
mūdo corde videri poterit. dz i
frōte portare laminā aureā per
quā subaudi debitā verecūdiam

⁊ erubesentiã que dr̃ ꝯseruatrix honestatis ⁊ pudicicie. Deb3 habere rõnale i pectore. ⁊c. q2 sciētiam sacre scripture q̃ consistit i xij. pphetis distinctis ꝑ q̃tuor euangelia. Pãnus vo sustētãs deb3 esse duplex ne frãgatur. q2 q̃ predicat debet opere cõplere quod dicit: ne eius p̃dicatio cõtemnat̃. D3 habere humerale bipititu3: q2 opera sacerdotũ gb' supposuit humeros debēt i duo diuidi. s. in contēplatiõis regē: ⁊ predicationis laborē. semel tãtũ intrabat sancta sanctoꝝ q2 semel. s. in fine vite sue intrabit in regnũ celoꝝ: indo nũq̃ recessur' vbi illi deus apparebit facie ad faciē. ⁊ sic appet qua3 magna sit dignitas sacerdotis dei si s̃uet se a vitijs mũdũ ⁊ i maculatũ. vnde Criso. de dignitate sacerdota li lib. iij. Sacerdotij ingt digni tatem aspice agit in terra s3 offiti ciu3 celestibus negocijs ꝯtinet̃. Non. n. hõ nõ angelus non archãgelus nõ aliqua creatura ñ virtus sed ipse spũssanct' homo munus instituit atq3 ad hec ma nentes in carne ministerio p̃stitit fungi angelorum.

Cri.

De Sacra scriptura.

A v

Uxor tua sicut vitis abũdans. ps̃. cxxvij. Antiquitus consueuit hoies habere plures vxores licite. verũ est q' illa erat maior que plures habebat d viro suo liberos, vt patet. i. Regũ. i. de e' cana. spiritualr̃. Licitũ ẽ fidelib' plures adiscere sciẽtias dũmõ sacra scriptura que est apud nos secũdior sit ceteris honorabilior ⁊ maior oibus. Na3 p̃ncipalis vxor erat eiusdẽ stirpis cũ viro vl' saltẽ eiusdẽ populi. Sacra eni scriptura ⁊ eiusde3 ppl'i. Sacra. n. scriptura ẽ eiusdẽ stirpis cũ fidelib' xp̃anis q2 diuinit' ĩspirata cetere vo hũanit' adinuẽte. Idcirco si cũ hac spõsa tã nobili ꝓgenie orta nos ꝯtingat hũanas studẽ scias: illas debem' illi suponẽ. ⁊ apd ipsi' obsequ3 ordiare. Fig. Deut. xxi. vbi legim' q' cu3 filij ysrl' accipiebant vxores aliẽigẽas: tres ꝯditiões obs̃uar̃ tenebar̃. q2 prio mulier ista mutabat vestimẽta. scdo ãputabãt ei' cesaree. ⁊ tertio illi ãputabãt vngule s̃uatis istis ꝯditionibus poterãt illas accipere. nõ aliter. Spũalr̃. filij ysrl' sũt fideles xp̃i ⁊ p̃cipue clerici ⁊ religiosi. Horũ igit̃ p̃ncipal' vxor sacra scriptura ẽ. Hãc. n. p̃cipue debẽt colere ⁊ honorare. Si aũt ꝯtingat ipsos alias studere scias debent supradictas tres cõditiões penitus obs̃uare: prio nãq3 debẽt illi habitũ mutare. habit' eni scia li habitũ mutare. habit' eni scia ruz vt plĩmum ẽ supbia iux̃ q' ait apl's. Sciẽtia inflat. debet ergo sanct' deponere supbiã ⁊ elationẽ ⁊ sibi assumere humilitatis habitum iux̃ doctrina3 xp̃i. qui Fig.

ait Mat. xi. discite a me qꝛ mi-
tis sum. ⁊. h. c. scdo dꝫ capillos
tōdere. Capilli vo ñ sūt va cor-
pis substantia qꝛ decisi nō dolet
corpꝰ: subaudi ꝑ capillos supflu
os errores in qbusdā sciētijs cō
tētos. Hos penitꝰ resecare ðbe
mꝰ cū nullatenꝰ sint de substātia
sciētie. sed decisis remāet scia vi
ua ⁊ va. tertio debēt icidi vngu-
le rapacitatꝭ ⁊ auaritie. qꝛ polēs
sciētia nō dꝫ illā vendē: sꝫ gratis
donare. Aliogn nō suaret ritū
filiorꝫ ysrl. i. filiorū xpi ⁊ pcipue
ꝑfectorꝫ rligiosorꝫ qbꝰ dr i codē
euāgel. c. x. Ꝗð gratꝭ accepistis
gratis date. his igit ꝯditiōibus
obsuatis debēt fideles scientias
humanitꝰ inuentas adipisci ⁊ il
las sacre theologie subdere tāqꝫ
sponse nobiliori. Sꝫ prohdolor
quāplures faciūt ecōuerso. qꝛ sa
crā scripturā inhonorantes tra
hunt in obseqū phie faciūt an-
cillā dñaꝫ ⁊ de dña ancillā vnde
Isid. Isido. de sūmo bo. Quid ꝓdest
inqt in mūdanis ꝓficere doctri
nis ⁊ canescere i diuinis. Cadu
ca seq figmēta ⁊ celestia fastidirꝭ
mysteria. Cauēdi igit sūt tales
libri ⁊ ꝓpi amorē sanctaꝝ scri-
pturaꝝ euitādi q exteriꝰ eloquē
tia vborꝫ vigēt ⁊ interiꝰ vacui
sapiētia manent. Eloqa aūt sa-
cra exterius incōpta vbis appa
rent. Interius aūt mysterioruꝫ
sapientia fulgent.
D e Que sapiētie salutaris

potabit illuꝫ. Eccli. xv. In ciui
tate in qua ē aque penuria con
sueuerūt putei claudi ⁊ custodi-
ri vt hora determinata quilibet
accipiat portionēꝫ. Spūalit aq
denotat sacrā scripturam de qua
ante xpi aduentū tāta fuit penu
ria vt gentes ex siti viderentur
estuare. ps. xlij. Sitiuit aia mea
ad deū fontē viuū. ⁊c. Cooperta
erat qntuꝫ ad verum sensum sed
adueniente xpo eleuatum sacre
scripture velamen ⁊ patefacta ē
aqua vt oēs ex ista biberēt abū
danter. Figura Gen. xxxix. vbi Fig.
legimus ꝙ erat puteus in araꝫ
in agro cuiꝰ os aptū erat grādi
lapide. Et iuxta puteū tres gre
ges accubabant. ad quē puteuꝫ
venit Iacob q cū vidisset veniē
tē Rachel ē cū grege suo remo
uit lapidē qui erat sup os putei
⁊ adaqūit gregē eiꝰ. Spi. sacra
scriptura ꝑꝑ sui altitudinē ꝯꝑa
tur puteo. vñ Ier. ð ipsa loqns
ait. Puteꝰ altꝰ ē ⁊ vñ hauriā ñ
est mihi. Erat enīꝫ puteꝰ iste in
Aram q interpretatur regio ex
celsa qm sacra scriptura erat al
ta ꝑꝑ ocultationē sacrorū. Ipsa
erat tumēs ⁊ grauida xpo ⁊ su
ꝑ os putei grādis lapis opiens
aquāt qꝛ textꝰ litteralis opiens
mysteria. Erāt iuxta puteū tres
greges qꝛ tres mūdi nationes
hebraica. s. greca ⁊ latia. vēit Ia
cob ad puteū qñ xps carnē assū
psit veniēte Rachele cuꝫ grege

suo Jacob discoperuit puteu3. Mo. q Rachel vxor fuit Jacob Per Rachelé subaudi eccliã3 qua adueniente cũ populo suo velamé sacre scripture eleuatũ est. ⁊ xpi mysteria maĩfestata sũt ⁊ fideliũ populi aperte que late bát intueri possunt pertinẽtia. Nã ibi reficimur mox honesta te ibi intuemur celestis vite bonitaté vel dignitate3. Ibi pauemus eterni supplicij acerbita-- Gre. te3. Gre. ome. vi. sup Ezec. scriptura sacra suá ostẽdit statura3 in edificatione mozum. ostẽdit altitudiné in pmissiõe premiorũ. ostẽdit horribilé aspectũ terroribus suppliciox. Recta eni3 est i preceptis. alta i promissis: terribilis in minis.

L n Non bibemus aqua3 de puteis tuis. Nũeri. xx. Magna est nequitia illoru3 q fontes vel puteos cões peregrinis inficiũt vel deturpát q3 sitiẽtes dũ illuc pergunt pu3 tátes refocilari aquá nõ inueniunt. Spũaliter. sacra scriptura est puteus ⁊ fons viuus de paradiso descendés qui cõis est oib' volẽtib' ex ea bibere. Nam sic ordinata est a deo vt oib' gratis def. Isay. lv. Oés sitiẽtes venite ad aq̃s. Et dñs ait discipulis loquens de sacra scriptura. Q gratĩ accepistis gratĩ date. Pessimi igit fuerunt pharisei ⁊ scribe inficiẽtes aquá istá. s. sacram scripturá ⁊ phibẽtes sensũ eius spũalé ab infidelib' hauriri. Si figura Gen. xxvi. vbi legim' q philistei repleuerát puteos terra. quos foderát filij Abraam. Et cũ Isaac filius Abrae vellet eos fodere: vt ite3 emáeret aq̃s murmurabát philistei dicentes cõtra Isaac aquam illorum eẽ. Isaac autem visa illorũ malitia locũ illũ appellauit dilatationẽ eo q tunc dilatasset eũ dñs sup terra3. Spũaliter. pueri Abrae fuerũt pphete sancti qui ex pcepto ipsi' Abreae. i. dei scripserũt multos libros ex qbus scaturiebat aqua vite. s. doctria ⁊ pphetia hũane salutis. Sed pessimi pharisei hos puteos repleuerũt terra. i. terrena cupiditate quando subuertebát diuia mádata i terrená auaritiá. vt patet de ihonoratione parẽtum put eis dominus iproperat in euangelio. Volebat igit Isaac puteos istos fodere ⁊ terra3: ⁊ inde phicere quádo xps aduentũ suũ salutifexũ volebat ostẽdere in sacra scriptura contentũ vt gentes terrena credẽdo despicerẽt: ⁊ celestia appeterẽt ⁊ ista obtinerent. S3 murmurabant pharisei di. Nostra est aqua. nobis inquiunt p manus Moysi lex data est. Et ex nobis fuerũt prophete. nos sumus Abrae filij ⁊ cetẽa talia: nec permittebát huiusmbdi puteos fodi ⁊ inde produci veri--

tatis doctrinā. Qđ xp̄s videns
locū illū appellauit iniquitates
cū dicebat. Luc. xi. Veh vobis
ſcribe ⁊ phariſei qui accepiſtis
claues ſapiētie: nec ipſi introi-
ſtis: nec alios itroire ꝑmiſiſtis.
Tūc Iſaac alios fodit puteos i
qb⁹ ꝑ alios meat⁹ reduxit aquā
primoꝝ parentū qn̄ xp̄s euāge
lium produxit in quo expoſu-
it atq; oſtendit veteris teſtamē-
ti ſcripturam: ⁊ nomen hui⁹ pu
tei eſt latitudo: q꞉ ꝑ euangeliū
xp̄i fides dilatata eſt ſuper ter-
ram. Tanta enim fuit euangeli
ce doctrine ſuauitas atq; dul-
cedo: ⁊ tam magnā guſtātib⁹ bo
nitatis copiā tribuit: vt oēs ab
ea inueniantur refici magni ⁊
Cri. parui iuſti ⁊ pctōres. vn̄ Criſo.
ſuper illo. Venite ad nuptias.
quoniam parata ſūt omnia: ſic
dicit loquēs de ſacra ſcriptura.
Ignorans inquit inuenit quid
diſcat ꝯtumax: qđ timeat labo
rās qđ ſperat puſillanimis me
diocri iuſtitie cibos: q ⁊ ſi pin-
guē nō faciunt: tamē mori aīaꝫ
nō ꝑmittūt. Qui aūt magni ani
mi ē iuenit ſpūales eſcas q̄ du-
cunt eum qppe ad angelorum
naturam. Qui nō eſt a diabolo
vulneratus inuenit per peniten
tie medicinam ſalutem.

D f Ui i ſpū i dn̄ica die ⁊ au
diui poſt me vocem ma
gnam. Apoc. primo. do
minica dieſ dr̄ iſta q̄ ſequitur i-
mediate poſt ſabbatū: ⁊ pro tā-
to dicitur dominica: quia quaſi
dies domini eo ꝙ dominus in
illa fecit reſurgendo noſtre glo
rificationis opus. In hanc igr̄
diem terminant opera ſabbati:
⁊ a iudeis ſabbatizantib⁹ exclu
ſa eſt ſacraꝝ ſcripturarum vera
expoſitio. Figura. Exo. xvi. vbi Fig.
māna datū eſt filijs iſrael i do-
minica die ⁊ vſq; ad feriā ſextā
In die ſabbati nil penitus eis
datum eſt. Spūaliter. ꝑ māna
omnem ſaporem continēs ſub
audi ſacrarū ſcripturarum itel
lectum continentē omnes ſpi-
rituales dulcedines. Hoc eniꝫ
eſt fidelibus obſeruātibus dieſ
reſurrectiōis dominice vſq; in
finem mundi: vſq; ad illā ſextā
feriā in qua xp̄s venerit mūdū
iudicare: ⁊ nihilominus exclu
ſus atq; remot⁹ eſt a perfidis iu
deis ſabbatizantibus ⁊ in vm-
bra tantū morantibus ſeu figu
ra ⁊ nō attēdentibus ad vlcorē
hui⁹ ſuauiſſimi cibi qui ſua pin
guedine omne deſideriū ⁊ oīe
appetitum reficit. Hiero. ſuper Hie.
Epiſto. ad Ephe. Pinguiſſim⁹
inquit ſermo diuinus eſt oēs
habet in ſe diuitias: quicqđ vo
lueris ex ſermone diuino naſci
tur. ſicut tradunt iudei quoniā
māna quando comedebant ſcḋm
voluntatem vniuſcuiuſq;: ſic ſa
piebat in ore. Et nihilomin⁹ q꞉
iudei ſpūale māna ſacre ſcrip-

pture.i.ſpiritualē ſenſū abho-
minati ſunt ſicut abhominabā-
tur māna illud datum celit⁹ di.
Nauſeat aīa nr̄a ſuper cibo iſto
leuiſſimo. Sic deo iuſte iudicā-
te vero ſacre ſcripture ſenſu ſūt
ꝑuati: ⁊ iſte dat⁹ eſt fidelib⁹ pro
ut dn̄s promiſerat. Mat. xxi.
di. Auferet a nobis regnuꝫ dei
⁊ dabit alijs: ⁊ hic ſubaudi ſa-
crā ſcripturā ꝑ regnum dei i-
telligi: qꝛ ſacra ſcriptura eſt via
ducens ad primam veritateꝫ ⁊
ducens ad vltimam felicitateꝫ.
Cri. Vn̄ Criſoſto. ſuper ps. In ſacra
ſcriptura quicqd docetur: veri
tas. quicquid precipit: bōitas.
quicquid promittitur felicitas.
Nam deus veritas eſt ſine falla
cia: bonitas ſine malicia. Felici
tas ſine miſeria.

Jc currite vt ɔprehenda
C ſ tis. prime ad Chor. ix.
Nota ꝙ duob⁹ currenti
bus ad vnū terminum per ſpa
cium aliqualis vie duo obſuā-
da ſunt. primo vt curſu ɔtinuo
pergat ad terminū q vult braui
um obtinere. Nam modica mo
ra interpolata multū remanēt
retro. ſcd̄o debet aduertere duꝫ
appropinquat ad terminū vt i-
genioſe accedat ad locū vbi eſt
brauiū. aliogn poſſet labor ei⁹
caſſus eē. melius eſt interdum
ingenium ꝙ̄ꝫ vis. Spiritualit.
Nos oēs fideles in ſtadio cur-
rimus per ſpacium vite pſentiſ
vt ɔprehendamus brauiū eter-
ne beatitudinis. Sꝫ notanduꝫ
qd̄ currimus duplici greſſu. ſ.
fide ⁊ intellectu: ⁊ lꝫ ꝑ intellec-
tum citius curramuſ: nihilomi
nus oꝫ in hoc curſu fidē prece-
dere neceſſario intellectum. vn̄
ſcriptū ē. Niſi credideritis n̄ in
telligetis. Fig. Jo. xx. Petr⁹ ⁊ Fig.
Joānes currebant ad monumē
tū. Joānes ᵭo agilior ⁊ ꝓmpti
or cucurrit citius Petro. Et tn̄
legim⁹ Petrū primū monumē
tū intraſſe. Spūalr. Per mo-
numentuꝫ domini notat̄ ſacra
ſcriptura. Orige. ſuper euange Ori.
lium Jo. Omel. i. Monumen
tum inqt xp̄i eſt diuina ſcriptu
ra diuinitatis atqꝫ hūanitatꝭ ei⁹
diuina myſteria ⁊ denſitate lr̄e
quaſi quedā muniūt petra. per
Petrū ᵭo fides notat̄. vn̄ ideꝫ
Orig. ibidē cōparans gratiam Ori.
viſionis datā Joāni fidei Pe-
tri ait. Cui talis ac tanta dōata
ē gr̄a: ſicut Joāni? Et ſubdit for
taſſis qs dicet ſūmo vertici apo
ſtoloꝝ dico Petro q dn̄o inter
rogāti quē ſe eē eſtimaret rn̄dit
Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Sed nō
temē vt opinor qs dixerit pluſ
in typo fidei ⁊ actiōis ꝙ̄ꝫ ſcie: et
contemplationis Petrū talia
dixiſſe. Per Joānē ᵭo notatur
ſciētia ſeu efficacia itellect⁹. vn̄
Orig. ibidē. Joānes aūt ɔtem- Ori.
plationis atqꝫ ſcie typū imitat̄.
Ipſe ſiquidē r̄cumbebat ſupra

pect⁹ dñi qḋ eſt cõtemplationis ſacramentũ. Igiť currũt ambo .ſ. fides ſcientia ad intellectum ſacre ſcripture. Et lꝫ ſcia ꝛ itellectus acutiora ſint ad itelligẽdum: nó tñ valẽt pri⁹ fide itrare
Ori. Vñ idẽ Orig. ibidẽ. Joannes currit citi⁹ Petro. acuti⁹ nanqꝫ atqꝫ velocius intima diuinorũ apicũ penetrat ſecreta virt⁹ ꝯtẽplationis penit⁹ purificate qꝫ actionis adhuc purificande. Verũtñ. Primo intrat petr⁹ i monumentum. Deinde Joannes at ſi ambo currũt ambo intrãt. Petrus ſi quidẽ fidei eſt ſimbolum. Joãnes ſignificat intellectũ: ac per hoc qm̃ ſcriptum eſt. Niſi credideritis nõ intelligetꝭ neceſſario pcedit fides i monumentũ ſacre ſcripture. Deinde intrat intellectus cui per fidem preparatur aditus.

¶ De ſatiſfactione.

A Sinite paruulos venire ad me. Math. xix. Si qs puulos pueros cum ambulare incipiũt prio vellet vltra eoꝝ debilẽ facultatẽ ad ãbulandũ cogere eos penit⁹ pcipitaret: ꝛ forte ita lederet vt ad iter nũqꝫ apti eẽnt. ſpũalr. ſi qs vellet pctõres in pmordio conuerſionis eoꝝ. qñ. ſ. de pctõ nup p pniam ſe ad grãm trãſtulerĩt exaſperare ad nimia onera penitẽtie vtputa ad nimia ieiunia ad graues ſatiſfactiõis act⁹ velut ifantes ꝛ ĩfirmi deficerent. ꝛ forte talis eſſet eoꝝ caſus ꝟſus pctm̃ qꝛ de pnia ampli⁹ nõ curarent. Jõ multũ requiriť ꝯfeſſoris diſcretio: vt ſatiſfactoriã penitentiã ſic mitẽ penitentib⁹ ac diſcrete imponãt: vt nequaqꝫ iducant ad precipiciũ penitẽteſ qui nuper ad Chriſti miſericordiam reuertuntur. Figu. Geñ. xxxiij. vbi legim⁹ qꝛ Jacob redibat de meſopotamia. Vñ fugerat afflictiones ꝛ deceptioneſ Labaꝫ: ꝛ ducebat liberos ꝛ armenta ꝛ familiã ſuã ſecum verſus terrã natiuitatis ſue cui occurrit Eſau frater ſuus ꝛ dixit illi. Pergamus ſimul eroqꝫ ſocius itineris tui. Et rñdit Jacob. Tu pcedas ꝛ ego ſequar te vt veniã put nouero poſſe puulos meos. Nã ſi plus in ambulando fecero paruulos tenelloſ ꝛ oues fetas laborarĩ qꝫ poſſint morietur cũcti vna die greges. Spũaliter. Jacob q interptať ſupplantator denotat ꝯfeſſoreꝫ diſcretũ qui paruulos. ſ. peccatores purgandos ſibi ꝯmiſſos conať educere de manu diaboli: ꝛ de mundi huius tentationibus: verſus terram natiuitatis ſue. i. verſus celum propter qḋ nos deus creauit ꝛ redemit. Cupit. n. nos per viam penitentie reducere ad xp̃m: ſed cũ dilectõne hoium ꝛ vitioꝝ ſupplãtatione. Eſau ꝟo qui interptať acer Fig.

tuus lapidū denotat indiscretuȝ cōfessorem qui onera grauia si- mul vult imponeꝛ penitentib⁹ teneritudinē penitētiū minime attendens cū adhuc fetātes sint ꝛ graues ad ambulanduȝ i via dei ꝓpter longam i pctō moraȝ quaȝ contraxerunt: peribunt ꝑ peccati recidiuum. prudenti⁹ er go atqȝ discretius reducunꝛ le niter ꝙ aspeꝛ ne pereant cuncti greges. s. cōfessionis ꝛ cōtrictio Cri. nis. ꝛc. Unde Crisostom⁹ super Matth. Si eniȝ fascem super humeros adolescentis quem ñ pōt baiulare posueris: necesse habet vt aut fasceȝ proiciat aut sub pondere cōfringatur. Sic ꝛ homini cui graue penitētie pō- dus imponis penitentie necesse est vt aut penitentiaȝ reiciat aut suscipiens dū sufferre nō potest scandalizatus amplius peccet.

B V Enite ad me oēs q labo rat. Mat. xi. No. ꝙ q exiuit mare i quo passus est tempestatem etiam cum per uenit ad lit⁹ videꝛ quasi moue- ri motu solito ꝓut mouebatur i mari vel naui. vñ nec esset i tu- to vadens piculosa itinera rupi uȝ sine iuuamine psone adherē tis sibi. Nam i passu periculoso posset cadere. Jō tutius est eos ꝑ viam planaȝ ducere licet lon giorē ꝙ per asperā. Spiritualr peccatores nuper ad penitentiā de peccato exeuntes comparāt his qui nauigio de ꝓcellis tem pestatis maris puenerunt ad li tus. Non. n. debent icontinenti duci ad altas rupes ꝛ asperas ꝑ ipositionē maxie abstinētie ꝛ au steritatis n e pcipitenꝛ. Sed du cendi sunt ꝑ vias planas quous qȝ fantasmata motuum maris euauerit. i. quousqȝ de cordib⁹ eorū totalit euanescat dlectatio quaȝ habuerūt i prauis actiōi b⁹. Figu. Exo. xiij. vbi legim⁹ ꝙ Fig. cū pharao dimisissꝫ filios israel de egypto exire plagat⁹ ñ duxit eos Moy. ꝑ via terre philisteo ruȝ que vicina erat. Et hoc qꝛ ti mebat ne forte peniteret popu lū si vidisset aduersum se bella ꝯsurgeꝛ ꝛ reuerterenꝛ i Egyptū Spiritualr. ꝑ Moy. subaudi cōfessorē discretū. q populū exe untē d egypto pharaōe plagato subaudi peccatores ad peniten tiā redeūtes ꝑcusso diabolo pla gis cōtritiōis ꝛ cōfessiōis. Non ergo discretus cōfessor peccato res imediate cōfessos ducere d bet ad alta certamina penitētie sꝫ paulatim expedit per desertū pnie reficiendo manna vbi dei ducere dꝫ de mansione in māsio nem. i. d virtute in virtuteȝ quo usqȝ solidati i gratia fortiores effecti sint. vt hostes agredien tes vincere possint ꝛ terrā ꝓmis sionis. i. celesteȝ patriam supe rādo vitia valeant obtineꝛ. Nā cū icipiunt appropinquare ter

re ꝓmissionis per cōtēplationē tūc illa inebriati dulcedine fortius dimicāt. vñ Gre. xxiiij. mor. Gre
supˢ dc̄a vᵇa tractās ait. ex egypto itaqꝫ filij isrl̄ exeūtes ex vicio bello subtrahunt: q2 derelinquētib⁹ seculū q̄dā trāqllitas prius ostenditur ne nimia sua teneritudine aut incoactione turbati atqꝫ territi redeāt ad illō quod euaserūt p̄us. Igit̄ suauitatē sētiūt. securi p̄us pacis quiete nutriuntur. Post cognitā3 vō dulcedinē3 tanto iam tolerabilius tentationu3 certamina sustinēt q̄3to altiᵘ cognouert qō ament.

Edde qō debes Matth. xviij. Lec. p̄cipit vt p q̄ hō offendit per eadē torqueat̄. vñ scriptū est Leu. xiiij. dentē p dente. Spūalr̄. hoc idē suo mō exigit lex diuina vt deo satisfaciat p illa q̄ in deū peccarūt. hō nāqꝫ cōpōit̄ ex duob⁹. s. ex spū ꝛ corpore. iō duplicit̄ peccauim⁹ ꝯtra deu3. s. aut spiritualiter aut corporalit̄: l3 sepe ꝛ vt plurimū vtroqꝫ mō simul peccem⁹. debet igit̄ duplex satisfactio s. spū ꝛ corde. Satisfactio spūs est oratio. Satisfactio corporis est ieiuniu3 ꝛ cordis maceratō. ꝛ hoc modo bene satisfacit q deliquit cū h̄ duo fiunt. Fig. Leu. vbi legimus in multis locis ꝙ acceptū sacrificiū fiebat de aīali ruminante ꝛ scindente vngulā ꝛ nō de aliquo alio. spiritualit̄. L r Fig.

Tunc anima ruminat cū homo peccata sua recordādo dolore vt sibi dimittantur orat. Tunc vero bene vngulā scindit: cum corpus suū bene per macerationem domat. Et tūc fit sacrificiu3 deo acceptum de corde ꝯtrito ꝛ corpore macerato quod ipse de⁹ nō despicit. Nam tūc totus homo deo deuotus reddit̄ cū spūs dat̄ orōni ꝛ corpus bone operatōi: nec vnū sine reliquo valet. Nō n. sufficit cor orare deū si mēbra exteriora offēdant deu3. Utraqꝫ reddenda ꝛ satisfacienda ē deo s. cordialis deuotio ꝛ corporalis operatio si perfectā volum⁹ indulgētiā ꝯsequi. Unde Cassio. sup p̄s. Psalmodia. i. orō est suauissima virt⁹ armonie: per qua3 ira dei suspēditur qñ vox cognoscitur operibus consonare. Na3 si hee due res discrepabili sibi varietate sociant̄ nequaq̄3 possunt efficere tēperatā cantilena3 nec ad aures dñi venit ꝙ se mutua varietate confundit.

Affer mihi obsecro bucella3 panis. iij. Reg. xvij. Scd̄m sn̄ia3 sapientis. Qui aufert ab egeno pane3 q̄si qui effundit sāguinē. Et not. ꝙ tēpore famis qcqd homo diuitiaꝝ atqꝫ magnaꝝ facultatū posset hēre totū daret pro modica refectōe. Sic. n. legimus. Gen. xxv. Esau fecisse cū a venatione veniret esuriens primogenitu- a D

ram vendidit p scutella lenti-
culā. Spūalr. q negat xpo sa-
tisfactioēz dū pōt q̄si q effūdit sā
guinē ei⁹ τ precipue dū xps in
vita psenti exurit τ sitit nrām sa
lutē. Et miro modo nequaz ē q
sibi sastisfacere negat qd petit. cū
solū bucellā. i. modicuz quid re
spectu eius qd abstulim⁹ petat.
Naz si ei negam⁹ modicū quod
a nobis hoc exigit per suos con
fessores in actu satisfactiōis ipe
demū psonaliter vēiet τ a nobis
psonaliter repetet totū debitū τ
nequaq̄z sufficiet qd habemus.
Fig. Fig. i. Re. xxv. Ubi legim⁹ q cū
Dauid cū pueris suis esset in d
serto misit nūcios suos ad Na-
bal cuius pecora tondebant vt
illi indigenti τ egenti subueni-
ret de cibo. Et reducebāt illi ad
memoriaz pueri quos miserat
Dauid dicentes. Ecce magister
nr existens in deserto gregē tu-
um nō tetigit: pastores tuos nō
offēdit: oia tua bōa suauit. dep
camur te vt sibi de modica re p-
uideas. Sed negante illis qcq̄z
dare Nabal τ deridēte dd atqz
illi in pperante exiliū eius. nū
ciauerūt pueri hec oia Dauid q
irat⁹ areptis armis cū multitu-
dic grādi armatoꝝ ibat ad exi-
minādū Nabal in ppria substā
tia τ familia vt nō remaneret de
cūctis q possidebat mingēs ad
parietē. Sed Abigal vxor Na
bal, placauit iraz eius occurrēs
ei cū cibarijs τ donarijs in via.
τ ita factū est vt mortuo Nabal
Dauid accipet Abigal i vxorē.
Spūalr. p Dauid subaudi xpz
q desiderabilis est sz suā miseri-
cordiaz: sed terribilis sz suaz iu
stitiaz. Per Nabal cui⁹ pasto-
res τ pecora atqz armēta Dauid
nō ledit sed seruat: notat pecca
tor quē diu xps expectat illesū
corporalibus mēbris τ integrū
exterioribus bōis. hic igit pue
ros suos mittit qū predicatores
vbi dei dicentes peccatorib⁹ vt
agāt de peccatis pniam τ fruct⁹
faciant satisfactionis. deū tātam
substinētē iniuriā modica satis-
factione ptentuz placādo. Sed
recusat miser peccator corpora
li appetitu preuent⁹ q ingt de-
beo dare meis pueris τ labora
toribus meis dabo Dauid hoc
ē dicere. Qd dat debeo volupta
tib⁹ meis. τ sensib⁹ corporis da
bo xpo: τ sic miser ingrat⁹ bene-
ficioꝝ dei existēs irritat diuinaz
patiētiā: τ tūc cōsurgit xps mu
nitis armis iustitie vt extermi-
net peccatorē sic obstinatuz. Sz
tūc dz sponsa. i. aia ratiōalis pre
uenta cōsilio surgere. τ velut to
tius domus dña asinuz. i. corp⁹
onerare muneribus pnie ieiunij
s. τ lacrymaꝝ τ ceteroꝝ operum
satisfactionis τ cū his occurrere
Dauid in via. i. in hac vita ante
mortē exterminiū τ tūc xps pla
cat. Et mortuo peccatore, corpo

raliter aſſumit ſibi aīaʒ in ſpōſā
ꝛ reddit ſibi ꝑ modico multuʒ.
Ideo hic debem⁹ modicā xp̄i ad
implere petitioneʒ vt in futuro
Aug accipiamus taʒ grandia. Aug.
ſermone. xxv. de v̄bis dn̄i. Dic
tibi xp̄s. Da mihi ex eo qḋ ḋdi
tibi de meo quero. Da ꝛ reddo
tibi habuiſti me largitorem fac
me debitorē. habeam te fenera-
torē. Tēpalia mihi das: eterna ti
bi reſtituam. Teipſum tibi red-
daʒ quando te mihi reddidero

¶ De Spūſſancto.

A f Luuius egrediebaṫ ḋ lo
co voluptatꝭ ad irrigan-
dū paradiſum. Geñ. ij.
Not. q̄ fluui⁹ dr̄ eo qḋ fluat ſē-
ꝑ. Et ex h̄ aq̄ flūmis dr̄ aq̄ viua
qꝛ fluui⁹ ſꝑ tm̄ recipit q̄ꝫtū ema
nat ꝛ expādit. Aq̄ nāqꝫ fluuia-
lis ꝓpter motū continuū ſana ē
ad bibēdū: ꝛ piſces quos ꝓdu-
cit ſūt optimi. Spūalr̄. ꝑ aquaʒ
huiuſmodi fluuialeʒ ſpūſſancti
gratia denotaṫ. qui ſemꝑ de ſinu
patris ꝛ filij ꝓcedēs ſemꝑ īfun
ditur cordibus fidelium ſancto
ruʒ. Doctrina eius ſana eſt ꝛ re
cta ꝛ piſces quos ꝓducit. i. meri
ta q̄ inducit optima ſunt quia
Fig. eterne retributiōis digna. Fig.
Apo. xxij. vbi beatus Ioannes
ſibi fateṫ fuiſſe oſtenſum fluuiū
aque viue ſplendidū tanq̄ꝫ chri
ſtallū procedentem de ſede dei ꝛ
agni ī medio platee ei⁹ ꝛ ex vtra
qꝫ parte fluminis lignū vite af-
ferens fructus. xij. Spūalr̄. flu
uius iſte den otat ſpiritum ſctm̄
qui ſuo ſplēdore viā pādit eter-
ne vite q̄ ꝑ⁹ ſuſ erat ignota. p̄s. xv.
Notas mihi feciſti viaſ vite. ꝛc.
h̄. n. ꝓcedit a ſede dei patris pa
riter ꝛ agni: qꝛ ſpiritusſanctus a
patre filioqꝫ ꝓcedit. Deſcendit
n. ꝛ fluit in medio platee ei⁹: qꝛ
per ſanctam eccliam catholicaʒ
decurrit in canalib⁹ ſanctoꝝ do-
ctorū habet hoc flumē duo late
ra ꝛ in vtroqꝫ eſt lignuʒ vite. qꝛ
ſpūſſanctus duas habet vitas. ſ.
ꝯtēplatiuā ꝛ actiuā. ꝛ in vtraqꝫ
eſt ſpūalis refectio aiarū ꝛ eter
na retributio. Et hoc lignuʒ vi-
te producit. xij. fructus qꝛ. x. p̄-
cepta pertinētia ex ſuperabun-
dātia ad cōtemplatiuā tm̄. Igi-
tur iſte fluui⁹ ſua fecūditate oia
implet ſua velocitate oia ſubito
mutat. ſua claritate omnia mū-
dat ꝛ clarificat. ideo Leo papa
in ſer. de ſpūſſancto. O quaʒ ve-
lox ingt eſt ſmo ſapiē ꝛ vbi do-
min⁹ magiſter eſt: cito diſciṫ qḋ
doceṫ. Nō eſt adhibita increpa
tio ad audiēdū. nō ꝯſuetudo ad
vſum. nō tempus ad ſtudium:
ſed ſpirante vbi voluit ſpūs ve-
ritatis proprie ſingularum gen
tium voces perfecte ſunt eccleſie
orationes. Ab hac igitur die tu
ba euāgelice ꝑdicatiōis itonuit
ab hac die vmbres cariſmatum
flumina benedictionuʒ. Omne

desertū ꝛ vniuersam aridam ri
gauerunt.

B p Ueri mei mecū sunt in
cubili. Luce. xi. Dum
princeps magnus dor
mit habēs inimicos ꝛ familiaz
dormit: nō est in tuto nisi custo
des vigiles hēat. Jdō ꝯsueuerūt
tpe dormitionis tam diurne q̄z
nocturne: aliqui ad hoc ordina
ti muniti custodire atrium dn̄i.
spūaliter. conscia scti dꝫ esse le
ct⁹ ꝛ cubile sancti spūs. ibi. n. li
benter quiescit. sed qꝛ pnceps i
fernis ꝛ oium maloꝝ actor: spūi
sancto inimicaẗ: ꝛ querit illum
extinguere in nobis: ipse spūs
sanctus vigiles virtutes hꝫ cir
cūeuntes atriū istud ne diabo
Sig. lus appropinquet. Figu. Can.
iij. Legim⁹ lectū salomōis am
biri a. lxx. fortissimis ex isrl̄. te
nentib⁹ gladiū ꝛ doctis ad bella
pp timores nocturnos. spūalr.
p salomonē qui interpretaẗ pa
cificans mentes subaudi spūm
sanctum qui paraclitus nuncu
paẗ. hic est consolator orphano
rum. Lect⁹ ei⁹ vt dictū ē. ē ꝯscia
[illegible] in qua dū qescit. lxx. vir
tutes infrascripte ꝯ nocturnos
timores. i. cōtra principes tene
brarū armate vigilant. hec sunt
prima ꝛ principaliora. vij. do
na spūssancti q̄ alia secū trahūt
x. s. precepta duo ꝯsilia. vij. bea
titudines. vij. misericordie opa
xij. articuli fidei. vij. ꝟtutes. vij
vitijs ꝯtria: vt sunt: humilitas ꝛ
charitas: liberalitas: solicitudo
sobrietas: patientia: ꝛ castitas.
Quattuor virtutes cardinales
ꝛ tres theologice. has. n. fortis
simas ꝟtutes gladiatas ꝛ muni
tas amor spūssancti secū ducit
ad custodiā sui lectuli. Jgiẗ aīa
talis pncipis spōsa secura ī amo
ris amplexib⁹ pōt quiescere: qꝛ
neqꝫ mors: neqꝫ vita: neqꝫ aliq̄
mundi molestia: illā poterit ab
huius amore sperare taz forti.
vn̄ Petrus ra. in ser. Nil dur: Pe
nil amaꝝ: nil graue computat
amor verus quod ferrum: que
vulnera: que pena: que mortis
amorem preualet sperare per
fectum. Amor impenetrabilis
est lorica: respuit iacula: gladi
um excutit: periculis insultat:
mortem irridet. si igiẗ amor ē
vincit omnia.

c Rudum n̄ comedetis ex C
co. Exo. xij. No. stoma
co multū esse nociuū ci
bū aptū natū decoq crudū co
mestū. Nullū. n. facit nutrimē
tum: sed indigestum transiens
corp⁹ disponit ad hydropisim.
spūalr. qcqd boni opis opera
mur: qcqd loquimur: qcqd a
discim⁹: cū nobis operādi atqꝫ
loquēdi ꝛ discendi facultas ce
lit⁹ doneẗ: descendit a pře lumi
nū. Si ista nō atribuam⁹ diuio
amori ꝛ ꝫ chāitatē dī ꝛ pximi
q̄si illa decoquētes velut indi

gesti nil nobilis ꝓsūt. sȝ aīaȝ expo
nūt ad elationē inflatōis ꝛ sup
bie. qḋ bñ apl's dicebat ad cor.
xij. Si tradidero corpꝰ meū ita
vt ardeam. ꝛc. Si linguis homi
num loquar ꝛ angelorū. ꝛc. cha
ritatem autem nō hā. nihil sum
Fig. Figu. Exo. xvi. De manna celi
tꝰ misso filijs isrl' ī deserto. qḋ vt
dicit magister si ponebat̄ ad so
lem euanescebat ꝛ nil remane
bat positū vō ad ignē optimum
erat ꝛ continēs sapores. Spiri
tual'r. Per māna celitꝰ datū no
tant̄ bona que agimus ex dono
spiritussancti. ille est. n. omniuȝ
bonorū distributor. q̄ bona apo
stolus prime ad cor. xij. nume
rat dicēs. Alij datur per spiritū
sermo sapientie. Alij fides in eo
dē spū ꝛc. Igit̄ si nihil habemus
quod non accepimꝰ debemꝰ illa
reciproca charitate igni. s. attri
buere. ꝛ tunc erunt sapida ꝛ nu
tritiua opa nr̄a. si ergo ad soleȝ
inane lucis hominibus intuen
da posuerimꝰ nob̄ inanit̄ tribuē
do nullū ꝑstabūt nutrimentuȝ
anime sed potiꝰ detrimentū. Vñ
Ber Ber. in quodam sermo. Sicut
cibꝰ idigestus corpꝰ corrumpit i
flatum ꝛ ydropicū reddit. si aūt
digestus fuerit nutrit. Sic oīs
virtus in stomaco anime idige
sta vbi fuerit igne charitatis de
cocta generat malos humores.
Mali inquit humores sūt ma
li mores. ¶ De superbia.

Inspersit cineres ī torren
b te cedrō. iiij. R. xxiij. no
ꝗ cinēs eleuati a vēto iu
xta aquam cessante vento descē
dunt ad locū iferiorē ꝛ profun
diorē q̄ȝ prius vnde eleuati sūt.
quia cadentes super aquā pro
fūdū petūt. spūal'r. cinis siue pul
uis eleuatus: a vento conturbat
aerem ꝛ oculos ledit ꝛ bene de
notat paupers elatos quos for
tuna eleuat ad aliquā dignitatē
seu honoris statum. Tunc eniȝ
ambitionem ꝛ superbiam quas
deiecta paupertas operiebat: pa
tefecit fortuna ꝛ dilatauit. que
tanto grauior ꝛ abhominabili
or eē dr̄ quāto omnibus videt̄
abusior: qꝛ vñ debuit humiliari
superbit. Iō oēs, actus ꝛ gestus
illius oībus fetent. Fig. Exo. ix Fig.
Moyses ꝓiecit cineres versus
celum ꝛ facta est plaga vesice ꝛ
vulnerum ita vt nullo mō fetor
tolerabilis eēt. Spūal'r. cinerēs
ꝓiciūtur versus celum qñ elatꝰ
paup ꝓmouet̄ ad alta. Tūc sta
tiȝ inde sequit̄ plaga vesice. i. in
flationis ꝛ tumoris supbie oībꝰ
iportabilis. Naȝ si superbia odi
bilis ē etiā in diuitibus quanto
magis ē horrēda, in pauperibꝰ.
Ber. supꝰ Missus ē. Videas in Ber
gt plerosqȝ de ignobili nobiles
de paupibꝰ diuites subito factos
itumescere. ꝑstine obliuisci hu
militatē genꝰ quoqȝ suum erube
scere. ꝛ ifirmos dedignari parē

des. Sed vere quáto superi' ele/
nant per tumorē: tanto ducunt
ad pfundū diuina exigēte iusti
Gre tia. Unde Gregori' li. vij. mor.
Omnis superbia eoipso in imo
iacet quo i alto se erigit ⁊ inde
magis supposita cūctis sit. Un/
de cunctis appetit superesse.

Dixit insipiens in corde
B d suo nō est deus. ps. xiij.
⁊. lij. Dr̄ φ balena que
fert tã grādis piscis φ si i par/
te pigui ferro feriatur nō sentit
vuln'. sed vulnerata i macra p
te: mox vuln' sentit ⁊ dolet. etiā
h fert de aliqb' piguissimis por
cis. Spi. supbū q i magnitudīe
oēs magnos supare cupit. ⁊ q
in putredine elatōis iacet vt por
cus correctionē dī atq3 increpa
tionē sacre scriptur nō timet in
parte pingui. i. psperitatib' ⁊ de
litijs posit'. Nā pinguedo psp
rorū nō finit ipm iacula minār
scripture pcipere neq3 putat vl/
torē deū esse malorum. S3 cum
in aduersa de psperis cognoscit
⁊ sētit vuln' ⁊ tūc querit mede/
Fig. lam. Fig. Exo. v. Cum Moys.
diceret pharaoni ex pte dī vt di
mitteret populū isrl' vt iret ad sa
crificādū dño deo suo in deserto:
rn̄dit. Quis est de' vester vt au/
diam illū. Deū vestrū nescio ⁊
populū nō dimittā. Sed plaga
tus multiplicit dixit Moy. pc
caui corā dño deo vestro. verūtñ
rogate vt mihi indulgeat. Spi.
ritual'r. p pharaonē affligentes
populū subaudi superbos tyrá/
nos affligētes pauperes. Et hu
miles xpi. atq3 illos contra iu/
ra vexātes. Illis. n. nihil pdest
pdicatio nec predicatōis exorta
tio vt nō molestēt paupes humi
les qui sūt xpi populus ⁊ oues
pascue eius. Superbia. n. taliū
nō finit pauperes suspirare nec
respirare subiugo. Sed iterdū
in parte macra percussi qn̄. s. ad
uersa gustātes diuinoq3 plaga/
ti iudicio: tunc sentiūt dira vul/
nera. tunc clamāt ⁊ vociferant.
tunc q̄rūt medelā a deo. ps. lvij.
Cū occideret eos querebāt eū.
Sed interdū querūt misericor
diā ⁊ non inueniūt nec meren
tur eo acta crudelia exaudiri
qa iudiciū sine mia fiet his q no
luerunt facere misericordiam.
Sed notandū aliquos esse tam
dure ceruicis φ etiā in macra
percussi etiā se insensibiles exhi
bēt. Tanta est eo inueterata su
perbia ⁊ in eo cordib' radicata
φ nullatenus queūt humiliari
⁊ se corā creatore suo culpabiles
agnoscere. Isti penitus insana/
biles sūt. Aug. in smo. iiij. dñi Aug
ce aduentus. Peccatum iquit
quod obduratū est non dolet.
putrefactū vulnus quod nō do
let non pro sano habendū est.
sed pro morte putandū ē. Quā
do aliqd pūgitur ⁊ dolet aut sa
nū est aut est in illo aliq̄ spes sa

nitas. Quā āt pūgit calcat ꝛ ñ do
let ꝓ mortuo ē hñdū aut de cor
pore ꝓiciendū. hec Aug.

Idi impiū supexaltatū.
C V ꝛc. ps. xxxv. nulla perfe
ctior medicina illa que
morbo ꝯriat. q꜡ per illaʒ morbꝰ
repmitur. nā si egrotꝰ estuat ex
calore datur ei frigida medici-
na. si aūt frigido ꝯquassat mor-
bo illi calido sb̄uenit remedio.
Jō ꝯria ꝯriis (vt vulgo dici con
sueuit) curātur. spūaliter. nullū
eque bonū pōt adhiberi morbo
superbie vt est humiliatio. nul-
lum pōt dari elato iudicium a
deo condignum. quale est ipsuʒ
ad ima d̄ sublimi eicere. Ibi. n.
torquet ꝓpria neqtia. Sic eni
fecit deus pmo superbo angelo
vt illius cōfunderet arrogātiā.
Ait. n. Ascēdā in celū sup astra
celi ꝛc. Et seqtur. quomodo ce-
cidisti lucifer. q mane oriebaris
Fig. ꝛc. Figu. Dañ. iiij. vbi legimꝰ ꝙ
ille magnus Nabuchodonosor
rex babilōis i spū supbie eleua
tꝰ dixit. Nōne ista ē babilō quā
edificaui mihi in robore regni
ꝛ in gloria decoris mei. Adhuc
erat s̄mo i ore eiꝰ ꝛ vox d̄ celo p̄
dixit ei eiectionē regni. ꝛ eiectꝰ
ē a ciuibꝰ regni illiꝰ. Et dic ma-
gister ꝙ mutata ē mens eiꝰ ꝛ fu
git de regno ꝛ cū feris facta ē ha
bitatio eiꝰ. fenuʒ comedebat vt
bruta creuere vngule eiꝰ ꝛ capil
li eiꝰ. Et sic mutatꝰ ꝛ q̄si fera esse
etꝰ sic stetit. per. vij. tpa. spiritua
liter. per hunc regem babilonie
subaudi diabolū qui rex ꝯfusio
nis nūcupatur eo quod dicitur
rex superbie. Ipse. n. regnat su
per omnes filios superbie. dixit
enim. Nōne est ista babilō ma-
gna. ꝛc. Ac si dicēt. Nonne ego
ex natura decoris mei possū re
gnare vt deus. Ascendam inqt
in celum super astra celi ꝛ ponā
sedem meam ad aquilonē ꝛ assi
mi labor altissimo. sed actuʒ est
dū eleuaret a ciuibꝰ celi expul-
sus ꝛ sepultus i infernū. Come
dit fenū quia conatur seducere
sanctos viros a mūdi virore re
motos. Unde Job. xl. Cū dñs
ipsi Job de diabolo loqret ait.
Ecce behemoth queʒ feci tecum
fenū comedit q̄si bos. creuerūt
capilli eius. No. capillos de su
perfluo nasci nec esse substātia i
trinseca corpis. Subaudi ergo
diabolū sine pcō a deo eē ꝯditū:
sed ex superbia sua atqꝫ neqtia
peccasse. Et in tantuʒ creuerūt
huius capilli. i. peccata vt totaʒ
eius cooperiāt: imo potius exclu
dāt pulchritudinē. Creuerūt vn
gule ꝛ facta est fera crudelis p
inuidiaʒ inducēs in orbe terraꝝ
morteʒ ꝛ aias sanctoruʒ conat
predari ꝛ rapere. Et cū feris est
habitatō eius: q꜡ omnes fer pes
sime. i. oia pncipalia vitia suuʒ
caput. s. superbiā sequunt. Job.
xl. Omnes bestie agri ludēt ibi

Gre Gre.xxxj.mora.septē vitia capitalia de supbia viruléta radice pferuntur.Stabit p.vij.tpa no.q septénario numero euoluitur oē tps.Cōprehédit.n.vij. singulos dies tpis.Subaudi ergo per.vij.tpa eternitatez i qua ipse diabolus in sua dure super bie ceruice obstinatus remanebit:qz nescit humiliari:sz ei⁹superbia semper crescit.vñ Ag.li.
Ago i.de anima.Supbia in celo nata est.sed velut imemor qua via inde cecidit illuc postea redire non poterit.Ad ipsius ergo interitū tédūt superbi hoies imitātes ipsi⁹ arrogātiā.Jō i.ps.dr. Uos sic vn⁹ de pncipib⁹ cadetis.

¶ De tentatione.

A, a Abscódita est in terra pedica eius.iob.xviij.Lōge plus cauédū ab occultis insidijs q̄z ab agressib⁹ hostiū manifestis.Cū.n.quis insidiat̄ homini occulte ipz iuenit iprouisū.iō ad ledédū magis aptū.sz cū palā aggredit̄ reperit ipsum ad defésioné paratū.Sz adhuc sup hoc mai⁹ ē periculū quādo hostis amicitiaz simulat ⁊ amic⁹ putat̄.Spūalit̄.diabolus conatur oēs fideles sua tentatiōe occidere.verūtamen qz per xp̄z viribus prostratis nō pōt aperte vincere nisi voléte.ideo nō semper vt leo iuadit aperte.sz vt plurimū insidiat̄ vt draco ⁊ transfigurat se vt bonus,videat̄ vt facilius decipiat.Figu.iij.Reg.xiiij. Fig. vbi legim⁹ q ierobo.ā dixit vxori sue.Muta habitū vt n̄ cognoscaris.⁊ vade i sylo ad achiā pphetaz dñi.q̄ fecit.Sed ppheta vxoré Jeroboá diuinit⁹ ispirat⁹ cognouit ⁊ ait.Quare te aliā simulas.vade ⁊ dic ieroboā dic dñs.Ego delebo d̄ domo tua ieroboam vsq̄z ad mingentem ad parieté ⁊ clausum ⁊ nouissimū. Et sic exponés magister.i.vsq̄z ad vltima de quibus non ē mētio.d̄lebo.spiritualiter.Jeroboaz interpretatur diuisio populi ⁊ bene denotat diabolū z.q sem per studet populū z dei a deo diuidere:⁊ pximū a proximo suo per odiū ⁊ liuorem. hoc est eniz officiū eius hic igitur sciés vxoré ppriā.s. tentationem propo habitu ab eo missā sanctos viros nō latere:facit eam alio ornatu vestire.vt.s.apta culpa simulata sanctitate vestita ornet̄ vt facili⁹ possit decipere.vade igit̄ i Silo ad achiam silo interpretat̄ translata.achias ħo fraternitas dñi ⁊ bene per hoc notat̄ xp̄i miles qui trāslatus de peccato ad gratiam spirituali fraternitate ꝯiūctus ē a xp̄o.Etiaz dicit̄ q erat ppheta quod iterpretat̄ vidēs. iustus.n.⁊ deo seruire cupiens sine cl̄pa dz semp vigilare sobrius ne ipz d̄cipiat:vxor ierobo ā s.diabolica tentatio ficta sanctitate vestita.Gre.i moral.hostis.Gre

ſquit noſtri malitia tāta arte ſe-
parat vt plerūq3 mētis oclo cul
pas virtutes fingat vt vnde gſ-
q3 expectet pmia: inde eterna di
gnus eſt inuenire tormēta. Sz
reſpondit Achias. Quare ſimu
las te eē alterā vxorē Jeroboā?
Ac ſi dicat. Cognoſco te nō deci
pies me vade retro. Reuertere
ad virū tuū Jeroboā. ſ. diabolū
ꝛ ſecū habita. qꝛ apud me de pti
nētibus ad ipſuz non remane
bit viliſſima res aliqua quantū
cūq3 minima q̄ totalr̄ nō deleaꝫ
eo qḋ dicit dn̄s ac precepit. Et
ſic diabolus cōfuſus ꝛ pſtratus
de campo fugit ꝛ arma tētatio-
nis deponēs nequit virum ſan-
ctuz amplius talibus impugna
Ori. re. Vn̄ Orige. ſup libro ieſu na
ue duta iquit q̄ ſancti quiq3 re
pugnātes aduerſus tentatores
ſpūs ꝛ eos ſuperātes atq3 vnuz
quēq3 coꝝ vicētes imminuāt ex
ercitū demonum. ꝛ velut equos
plimos coꝝ iterimāt. vbi gratia
vt his qui caſte pudiceq3 viuen
do fornicationis ſpūz ſuperauit
non fas ſit vltra illi ſpiritui qui
ab iſto ſancto victus eſt iterum
alium virum impugnare.

B d Jſcedite a gētib9 terre ꝛ
ab vxoribuſ alienigeniſ
i j. Eſdre. ix. Cū gentib9
diuerſoꝝ moꝝ ꝛ dogmatū: nō de
bet homo longam contrahē mo
rā quia eſt illi pluſq3 mors. naz
eque poſſet quis cū feris habita
re. Jō ſi qn̄ oportet mercatores
tranſire habeant interpretez ne
decipiantur. ꝛ habito quod vo-
lunt recedūt ꝛ moram aliam nō
ꝯtrahūt. nec in aliquo modo cū
talib9 ꝯhēn̄. eēt. Spūalr̄. gētes
diuerſoruz moꝝ a xp̄i fidelibus
ſunt tentationes ꝛ ſuggeſtiōes
demonū. habēt. n. mores cōtra
rios ꝛ dogma ꝯtrariū a morib9
ꝛ a dogmate xp̄iano. Quia tam̄
oportet nos per huiuſmodi gen
tes trāſire qꝛ nō eſt poſſibile ad
celū ire niſi trāſeūdo per tētatō
num certamina: nullatenus de
bemus p aliquā cordis ꝯplacē-
tiā cū illis morari: nec eas nob
vinculo matrimoniali p ꝯſēſuz
ꝯiūgere. Et cū nos oio opz per
eas tranſire: diuinū ſmonē hr̄e
debem9 nobiſcū tanq3 interpretē
ꝛ qualis ſit tētatio ītueamur vt
cognoſcamus reſiſtendi modū
ꝛ trāſeamus. Fig. Exo. xxxiiij. Fig.
precepit dominꝰ Moyſi dicēs.
Cuz veneritis ad terrā pmiſſio
nis quam ego dabo vobis non
recipietis p filijs veſtris vxoreſ
gentiuz illarum regionum. nec
dabit] filias veſtras eis. nec ali-
quaz amicitiam contrahetis cū
illis. ſed delebitis magnos ꝛ p-
uulos. Illias erūt vobis claui i
oculis ꝛ lācee in ſpatulis. ſpūa-
liter. precepit dominus vt nō cō
ponamus amicitiam cum demo
nibus recipiendo tētationes ſu
as in vxores ſenſibus noſtris.

verbi gratia cũ eniz diabol⁹ va-
na oculis subministrat ex eo ꝙ
oculi videant sine cõcupiscentie
consensu nec cõtrahitur matri-
moniũ. Et sic est de alijs sensib⁹.
Si aũt cor cõsentit ⁊ retinet qđ
oculus aspexit: iaz ligatũ ẽ vin-
culo amplexus. iam cõsumatuz
est matrimoniũ si per abusionẽ
matrimonium dici põt iam me
chatus est eã i corde suo ait sal-
uator. Igitur nisi occidamus ⁊
deleamus prauas tentationes ⁊
magnas volẽtes terrã ꝓmissio-
nis intrare crescẽt ⁊ erũt nobis
claui in oculis ⁊ lancee in spatu
Gre. lis. Grego. in morali. si tenta-
tioni in corde nascẽti festine nõ
resistitur. eadẽ qua nutrit̃ hora
roborat̃. foris in operibus vix
vinci preualet: q᷑ ipsaz int⁹ mẽ
brorum dominam mentem ca-
ptiuam tenet. Hec Greg.
C Non habitabit in medio
dom⁹ mee. ps. c. solẽtes
ꝑsone nõ sinũt habitare
in domib⁹ eaꝝ atq; in vicis me
retrices ⁊ infames personas ne
liberi ⁊ familia coinquinent̃ ab
illis. spũaliter fideles xp̃i sũt ꝑ-
sone electe. prie Petri secũdo:
Uos estis gen⁹ electũ. ⁊c. Non
ergo debẽt nobiscũ habitar̃ sug
gestiones ⁊ tentatiões demonũ
ne ṽtutes anime ⁊ corpales sen
Fig. sus inqnent̃. Figu. in Gen̄. ⁊ in
Exo. ⁊ in multis alijs libris i ꝗ
bus legit̃ filios ysrl' habitasse si-
ne gẽtibus vt patet ĩ terra Ge-
sem ⁊ in deserto ⁊ in tabernacu
lis ⁊ in terra ꝓmissionis. Et cũ
sic habitabãt de⁹ semꝑ erat cũ il
lis. Quãdo ṽo ꝯmixti sunt iter
gentes ⁊ didicerũt oꝑa corũ: de⁹
elõgat⁹ ẽ ab eis ⁊ captiui ducti
sunt ab hostib⁹ eoꝝ. Spũaliter.
ꝑ populũ ysrael subaudi popu-
lũ xp̃ianũ deũ fide vidẽtẽ: nõ igi
tur in medio eoꝝ. i. in cordibus
corũ q̃ domus dicunt̃ debẽt ha
bitare tentatiões ⁊ demonũ sug
gestiões. Quãdiu. n. sine illis ꝑ
cordis desensum habitam⁹ sem
per deus nobiscũ est. sed cũ ꝑ cõ
sensum miscemur illis de⁹ indi-
gnat⁹ recedit a nobis ⁊ nos du
cũt demones i captiuitatẽ pc̄ti.
Et no. ꝙ licituz erat gentes per
terras iudeoꝝ trãsire sꝫ ñ mora-
ri. ꝓhibita. n. erat eoꝝ ad inuicẽ
ꝯuersatio. sic nõ ẽ oio ꝯ̃ nos sen
tire tentationes ⁊ cogitationes
ꝑuersas sed cũ illis ꝑ longã mo
rã ⁊ cõsensuz misceri illicitũ est.
Gre. xxvij. mora. ad iudeã dñs Gre
ꝑ Iere. dicit. Quousq; morabũ
tur vite cogitatiões noxie. neq;
n. reprehẽdit cur veniunt sꝫ cur
morãt̃. In bõis. n. cordib⁹ cogi
tatões illicite veniũt: sꝫ tñ mora
ri ꝓhibent̃ q᷑ recti ꝗq; ne capti
uãdã domũ cõsciẽtie ꝓbeãt. Ab
ipsa cordis hũani arce hostes fu
gãt ꝗ ⁊ qñ repentinis suggestio
nibus vsq; ad primũ vestibuluz
subrepit ad consensuz tñ iaz nõ

pertingit. Hec Gre.

D f Ili accedés ad fuitutez dei ad tentationé ppara aiam tuaz. Eccli. ij. Solét tyráni vsqz ad morté retinerẽ dñiuz. ꝛ quáto ampli⁹ videt ap propiq̃re ppl'z libertati tátoampli⁹ vexát eos. Jó longe melius est ꝓ libertate obtinéda honorifice mori. q̃z sub tyránica fuitute ↄtumeliose viuere vt dicit Tuli⁹ de qõnib⁹. Spũalr. diabolus est tyrán⁹ crudelissim⁹ cuius cupida tyránidis nũq̃z pót reple

Gre. ri. vñ Gre. in omel. Iniustũ est fuire diabolo q nullo placatur obseqo. Quáto ergo cognoscit ad libertaté ppl'm accedere táto amplius ei parat insidias ꝛ nũc oimodo se iuuat q̃nis ꝓditorio ñ pcés vsqz ad morté. simulat. n. iterdũ se victũ ꝛ cũ videt hominé se putare securũ subito illũ inuadit. Exemplũ hémus de Pharaone qui postq̃z licentiauerat ppl'm de egypto inuasit illũ iuxta mare rubꝝ: ꝛ vbi ppl'us se iaz putabat sine persecutione persistere. sic diabol⁹ dimittit hominé exire peccatũ qué se in illo videt retinẽ nó posse. Et nihilomin⁹ cũ tpͤs ꝓspicit inuadédi

Be. denuo illuz regredit. vñ Beda sup luc. li. i. Sepe ingt antiqu⁹ hostis postq̃z méti nr̃e tentationuz certamine ifluxerit ab ipso suo certamie ad tpͤs recedit. nó ꝓ illate malitie finé, ꝑ 𝔭𝔯𝔢𝔱𝔯𝔞𝔱: sed vt corda q̃ p qeté secura reddiderit repéte rediés facili⁹ iopia t⁹irrũpat. dz ergo hó sp eé para t⁹ nec de qete q̃licũqz ↄsiderare sed quáto se ꝓficere nouerit i vtute táto se patiozé ad certamé disponat. Fig. hẽ i q̃ttuoz libris i qb⁹ apte hoc pz de filijs israel. q nó solum habuerunt in exitu egypti Pharaoné post eos: sz ab alijs multa bella passi sũt ét cũ in terra ꝓmissióis fuerũt. Iebuseus molestauit eos. Spũaliter filij israel st xp̃i fideles quos non solũ in exitu peccati diabolus vexat. sed ét in via penitentie multũ molestat etiá in statu gr̃e ab inquietudie minime cesset: vnde Pe. ra. in quadá ep'la

Pe. Mundus contra suos desertores fortius pugnat. Et egrediétes vite secularis illecebras grauius congressus expectat. Naz ꝛ in exitu israel de egypto pharao vehementius exardescit et sathanas egrediés ab hoie qué ab infátia tenuerat ipz i egressu graui⁹ deseruit. Cõmũis cursus vite pñtis é tétatióib⁹ aprehédi. Nam ad vtutis exercitiũ. Jerosolimitis relict⁹ est abuseus. ꝛ apostolo spũs sathane, dat⁹ est: ne reuelationib⁹ extollatur.

De Xp̃o.

m Altus est ad ignoscédũ. Isa. lv. Jnt alia qua pn cipis clemétiá máifestát est ipsa pietas seu idulgétia q̃ g

dem maior ꝛ minor dr̃ scđm ꝙ
maior vl' mior nūcupaẗ offēsa.
Nulla autẽ pōt maior a subdi
to offēsa cōmitti q̃ʒ q̃ in ꝓncipis
maiestatē cōmittit. iō princeps
ignoscēs offendenti se: clemen
tissim⁹ reputaẗ. Spūalr̃. xp̃s est
ꝓnceps ꝛ dñs oiuʒ ꝛ ipse est ple
nus clemētia ꝛ pietate q: nō so-
lū pcit delinquētib⁹ in ex̃neos.
sʒ offendētib⁹ ꝓpriā maiestatē:
nec solū parcere illis nouit: sed
illos ꝯtinue q̃rit saluos facere.
Fig. Fig. ·. Re. xxvi. vbi legim⁹ ꝙ cū
Saul exercitū magnū ꝯgregas
set ꝯ Dauid vt illū caperet ꝛ oc
cideret in deserto: ipse Dauid clā
de nocte ingressus ē tētoriū sau
lis simul cū Abisay propinquo
suo. Et dormiēte Saul dic̃ Abi
say. Fodiā eū vno ictu ꝛ n̄ idige
bit scđo. r̄ndit Dauid. Nequa-
q̃ʒ morieẗ nisi descēdēs in ꝑlio i
tereat. xp̃s. n. dñi ē. sʒ accipe cy
phū ꝛ hastā ei⁹. Qđ ꝛ factū est.
Et cū recessisset inde cū cipho ꝛ
hasta clamauit Dauid a longe.
Abner. Abner. ꝛ narauit qđ fe
cerāt. Qđ cū saul audiret ꝯtrit⁹
ait. peccaui neq̃q̃ʒ vltra tibi ma
lefaciā eo qđ ꝓciosa fuerit aīa
mea i oculis tuis. apparet. n. ꝙ
stulte egeriʒ ꝛ ignorauerīʒ mul
ta. spūalr̃. ꝑ Dauid subaudi xp̃ʒ
ꝑ Saul pctōrē. cōgregat. n. pec
cator exercitū ꝯ xp̃ʒ qñ mltipli
cat peccatū suꝑ pctm̃. Sed itrat
xp̃s tentoriū ei⁹ simul cū abisay
qui iterpretaẗ rugit⁹ eius. ꝛ bñ
denotat iustitiā ei⁹. que rugiens
super peccatorē parata est ꝑfo-
dere vno ictu animā simul cum
corpore vt ampli⁹ nō resistat. sʒ
ꝓhibet xp̃s di. Nequaq̃ʒ morie
tur. xp̃s. n. domini est. i. redēpt⁹
xp̃i sanguine. Ezech. xviij. No-
lo iquit mortē pctōris sʒ vt ma
gis cōuertaẗ ꝛ viuat. Nequaq̃ʒ
peribit nisi in morte pctm̃ suuʒ
ip̃ʒ interimat. sʒ accipe sibi Ha
stā ꝛ syphū. i. sanitatē corporeā
ꝛ mundi facultatē q̄bus impu-
gnat me vt ꝑcipiat: q: ip̃m occi
dere potui. Quo facto xp̃s illū
vocat intrinsecus ad ꝯscientiā.
Et tunc ad se reuersus peccator
cognoscit suuʒ peccatū ꝛ cōfiteẗ
illud. Cognoscit eni ꝙ preciosa
fuerit in cōspectu ipsi⁹ aīa eius
idest magno ꝓcio sanguinis xp̃i
redēpta. ꝛ dicit nō peccabo am
pli⁹: patet ergo q̃ʒ magna sit ml'
titudo diuine clementie que q̃-
si de faucibus inferni sua beni-
gnitate suos liberat peccatores
ꝛ ꝑsecutores. vñ Aug. in solilo Aug
quio. Cū iā me obsorbuerat iste
draco. Et tu ab ore ei⁹ extraxi-
sti me. Cū peccaui ꝛ ipse para-
tus fuit deglutire: sed tu dñe de-
fendisti me. Cuʒ cōtra te inique
agebā: cū tua mandata fugiebā
stabat parat⁹ ip̃e vt raperet me
ad infernum. sed tu domine ꝓ
hibebas. Ego te dñe offendebā
Sed tu me defendebas. Ego. te

nõ timebã: sed tu me custodiebas. A te recedebaz: ꝛ inimico meo me exhibebã: ꝛ tu ipsuz ne me tãgẽt deterrebas. Multotiẽs ꝺ faucib⁹ leõis: ꝛ ex ore diaboli eripuisti me. Appropinqui vsq3 ad portas mortꝭ: ꝛ ne ipsa me caperet tu fecisti dñe deus meus: hec ꝛ alia beneficia mihi exhibuisti: sed ego eram cecus ꝛ nõ cognoui donec illuminasti me. hec Augustinus.

B Que sursũ sũt sapite: non que super terrã. Col. iij. Querẽs aliquã rez sibi necessariã dz obseruare locum vbi putat rẽ istã esse. Et dz obseruare inquirẽdo modũ p quẽ illã possit inuenire alioquin est labor inquirentis eã: qꝛ res ipsa extra ꝓprium locum nõ inueniret. Si quis quereret aues i mari ꝛ pisces in terra nullatenus inueniret. Et iõ oz scire modũ q̃rẽdi. s. p vestigiũ rei. Nã si quererer sortes vt hõ nullã aliam habẽdo de sorte notitiã: nũq̃ posset inueniri nisi casu. opz .n. habere similitudinẽ rei querende: ꝓpter quam ipsa res cognosci põt. spũalr. si volum⁹ q̃rere xp̃m ꝛ ipsum inuenire. hec seruãda sũt. debem⁹. n. signa seruare qb⁹ cognoscit̃ xp̃s. ꝛ hec signa sunt imago ꝛ similitudo q̃ i nobis ẽ. s. i aĩa. Nam si xp̃um solũ quererem⁹ vt hominẽ: ꝛ ipse sit deus ꝛ hõ: non possem⁹ ip̃z inuenire. vestigium ergo ad ip̃z inueniendũ ꝭm qꝺ est de⁹ ẽ imago eius quaz in nobis habem⁹ ꝛ ꝭm quam nos creauit vt deus sed postmodũ vt deus hõ. Non ergo queramus ipsum vt ẽ hõ tantum: qꝛ sic non reperitur: sed queramus vt est hõ ꝛ de⁹: ꝛ sic inueniemus. Quesierũt euz iudei vt hoiem tantũ ignorãtes signa deitatis. Jõ ip̃z ignorauerũt: ꝛ ipse eos ignorauit. sic. n. dicit propheta. Signa inqt nr̃a nõ vidim⁹. Et seqt̃. Et nos non cognoscet ampli⁹. Jõ xp̃s dicebat illis. Queritis me nõ vt deũ supple. Et sequit̃. Et in pctõ vestro moriemini cecitatis. signa. n. diuinitatꝭ hñtes sua a ꝓphis non cognouerũt. i. noluerũt cognoscere qꝛ illos illorũ malitia excecauit. dederat. n. Jsai. xxxv Jllis signũ di. cũ venerit de⁹ ad saluandum nos tũc aperientur oculi cecorum: aures surdoruz pat ebunt. Saliet sicut ceru⁹ claudus: ꝛ aperta erit lingua mutorũ: hec igit̃ signa vidẽtes nõ cognouerũt. qꝛ oculos habebãt ꝛ non videbant. Debet etiã querri in loco vbi habitat. s. in celestibus ac spũalibus: non aũt in mũdanis ꝛ carnalib⁹. Nã si in mundi delitijs querat̃ labor ibi pdit̃. Querendus est. n. p signa spiritualia non sensibilia. Et q̃rendus est in celis vel in celestibus non aũt in mundanis alio

Fig. quin inueniri nó poterit. Fi. iiij.
re. ij. vbi legim⁹. l. viros quesis-
se Heliam sup mótes ⁊ colles
per. iij. dies nec valuerunt inue
nire. assumpt⁹. n. fuerat i⁹curru
igneo ⁊ translatus in paradisú.
Spúalr. per Helyá sbaudi sal-
uatoré nrm xpm. p. l. viros sub
audi. v. corpales sésus quinges
x. efficitur. l. decimus enim nu
mer⁹ cópletus est. Quinqȝ. n. sé
sus corporis humani perficiút ⁊
complent armoniá: p montes ⁊
valles subaudi mundú istuz: qꝛ
quosdá eleuat i sublime ⁊ quos
dá vsqȝ ad yma depmit. ⁊ quos
hodie fortuna eleuat: cras dicit
ad miseriam. Si ergo in múdo
via sensuú queras xpm: nunqȝ
ipsú inuenies: qꝛ neqȝ p signa q
ris neqȝ locú obseruas. Et tran
sierút tres dies vite pńtis. s. ado
lescentia. Juuentus: ⁊ senect⁹ ⁊
postea morieris in pctó tuo xpo
nó inuécto. Nó ergo cum qras i
Aug mundo ⁊ carne. Augu. in soli-
loquio. Erraui ingt sicut ouis q
perijt querés te exteri⁹. Circui
ui vicos ⁊ plateas hui⁹ múdi mi
si núcios meos oés sensus exte
riores vt quererent te. sed nó in
uenerút te: oculi dicút. Si nó co
loratus est: per nos non intrat.
nasus dicit. Si nó redolet p me
Aug nó itrabit. ⁊ deducit ibi Aug. d
omnib⁹ sensibus. Et in codé in
terrogaui inquit terrá si erat de
us me⁹. Et dixit mihi. Non sú.
Interrogaui mare ⁊ abyssos ⁊
reptilia ⁊ oia q in eis sunt. ⁊ rñ
derút mihi. Nó sum⁹ de⁹ tu⁹. in
terrogaui molé múdi. dic mihi
si tu es de⁹ meus an ñ. Et rńdit
voce forti. Nó sum ingt ego sed
per ipsú sum ego. Quez queris
in me ipse fecit te ⁊ me. quere su
per me ⁊ te.
d Ixit. n. in corde suo ob-
litus est de⁹. ps. ix. Pru L
dés pnceps seu dux sem
per conat dú oportet ipm ɔ ho-
stes certare qualr salua gente
sua valeat inimicos prostrare.
Jó isidijs puis studet hostes per
cuté. vt inuadés iprouisos ma-
gis feriat saluis suis. Vñ Vege Ve.
ti⁹ d re mi. li. iij. c. ix. Boi ingt
duces nó aperto prelio i quo est
cóe periculú sed ex occulto sem
per attétant. vt. s. integris suis
qué pńt hostes interimant. Ná
pauciores numero supuenien-
tes ⁊ isidias faciétes sub bonis
ducibus deportauerunt sepe vi-
ctoriá faciende ergo sunt isidie
⁊ pcipue qñ hostis minus cauet
⁊ de suis virib⁹ atqȝ militib⁹ mlˀ
tuz ɔfidit. Spúalr. añ xpi adué
tú diabolus putabat deú oblitú
esse misereri ⁊ de ppria potétia
confidés existimabat propi pa
rentum lapsum super humanuz
genus ius habere perpetuuz: sed
christus cum paucis inermib⁹
apostolis veniens positis insidi-
is prostrauit illú taliter: vt aīa-

plius nō resurgat: ꝛ sine lesiōe oēs suos seruauit. Figu. Exo. ꝑ multa capitula vbi legim⁹ ꝙ cū tractaret exitū de egypto isrl' pharao nimiū mirabat. Et tur bat⁹ asserebat se deū isrl' nullate nus cognoscē ꝛ se nequaq̄ po pulū dimissurꝫ. Et nihilominus videbat signa ꝛ ꝓdigia q̄ facie bat Moy. i egypto. ꝛ ꝙ magi ipsius defecerāt coram Moyse i tertio signo. Et his visis igno rabat diuinā virtutē esse i moy se. Sꝫ vt insipiēs ꝓsecutus est moysem ꝛ pplm ꝑ mare rubrū ignorās ꝙ deus ibi posuisset in sidias vt tā exercit⁹ eius q̄ꝫ ipse mergeret in ꝓfundū. Factū est igitur vt eo ꝛ omni militia eius ꝯsūptis ꝛ mortuis. Moyses ꝛ oēs populi ei⁹ icolumes sūt re pti. Spūaliter. ꝑ pharaonē sub audi diabolū q hūanū pplm i tenebris detinebat captiuū. ve nit igit verus Moy. assūpt⁹ de aqs: q2 venit xp̄s ab oi pctī la be alien⁹. Dū igit incepisset tra ctare ꝛ predicare i mūdo peni tentiā vt oēs a peccato egypti liberaret turbat⁹ cepit q̄ꝫ pluri muꝫ admirari ꝛ intra se q̄rere quisnā esset iste qui suā vellet de primere potestatē. videbat eni xp̄m signa ꝛ ꝓdigia facere: sana re infirmos: suscitare mortuos: ꝛ magos suos. s. satelites i ꝯspe ctu ei⁹ deficere ac clamare. Jesu xp̄e fili dei viui cur venisti ante tempus torquere nos: sed ecce iste fact⁹ tota die insipiēs i sua⁹ auida malitia conabatur q̄ ꝯ se videbat argumenta soluē. Mō pulchre. Aug. deducit in q̄dam omel. sup illo. mat. iiij. Ductus est Jesus i desertū sic dic. Cum ingt inimic⁹ dī filiū tāta mirabi lia faciēte vidēt: voluebat secuꝫ vt arbitror atq̄ꝫ admirās dice bat. qs ē iste q me nesciēte hūc igressus ē mūdū? Noui qdē q2 de femina nat⁹: sed nescio vn̄ cō cept⁹ ē. Astat ecce mr̄: sed p̄cem inuestigare nō possū: partū vi deo sed nō agnosco nascenteꝫ: ꝛ ꝙ stupori meo acrescit incon sueta lege pariēdi ēt edito filio mater resultat vt virgo. Cū ia cet in cunabulis paruulus suf fūdit lachrymis vultū similēq̄ꝫ se eē mortaliū vagitib⁹ ꝓdit. et cū nihil ei de infātia desit: nulla tn̄ ē illi velut ifāt̄ corruptio. qd hoc miraculū video qd̄ audire neq̄o. Audio q̄ sustinē n̄ possuꝫ vt hō natus honoretur vt deus. A seculis hoc mihi nunq̄ꝫ con tigit: vt quisq̄ꝫ nasceret hō: ꝛ qc q̄ꝫ humani vitij non haberet. Que hec tam noua potensq̄ꝫ ge neratio inter peccatores ꝛ impi os natus mortali ēt matre pro gressus: purgator ēt cunctis na scētibus ꝛ ipe mihi celo purior apparet. Quid pl'a? nihil in eo reperio qd̄ me delectet. puto cū in regno meo velle regnare ne

Fig.

Aug.

forte deus sit iste quē nullū pōt maculare pctm̄ vel delictū. Sz si deus eēt subdit diabolus quō indignitatē sui part⁹ femiei sustinēt quō eēt vilib⁹ paucisqz cō tentus? Quis credere posset in fantie vagitū esse in dn̄o? cui si eēt audiēti ridiculū dn̄m femineo lacte nutriri? hec Aug. Igr̄ iste pharao auiditate nocendi cecus fact⁹ vt dictū est cepit ip̄z perseq vsqz ad mare rubrum. i. vsqz ad effusionē sui sanguinis ꝛ mortē: ꝛ dum putauit capere captus est. Et dum credit pur̄ hoiem inuenire incidit in salua torē: qꝛ diuinitas sub humanitate latebat: quā iste inspiciens nesciuit cognoscē: que tm̄ aperte operabatur in xp̄o: sed ꝓstrat⁹ cognouit. Unde illi hanc cecitatem improperāt cetere creature

Effr. ꝓut sanct⁹ Effrem monach⁹ deducit in sermone quodā de xp̄i transfiguratiōe: vbi xp̄m deum ꝛ hominem ꝓbat di. Si n̄ erat deus. Gabriel quē dominū vocat? Et si non erat homo. Maria quem in ventre portabat? si non erat deus. Helisabet quez salutabat? Si non erat homo: i presepe quis iacebat? Si non erat deus. Magi quem adorabant? Si non erat homo: Joseph quem circūcidebat? Si n̄ erat deus: columba quem protestatur? Si non erat homo: Joannes quē baptizabat? Si non erat deus: peccata quis relaxabat? Si nō erat homo: i deserto quis esuriebat? Si nō erat de⁹ t mare ꝛ venti cui obediebant? si nō erat homo: in mari quis dormiebat? si nō erat de⁹: mortuos quis suscitabat? si nō erat homo: cibos quis sumebat? si non erat deus: latroni quis regnū donabat? si nō erat homo: i cruce qs pendebat? si nō erat deus: sol lucem propter quem deponebat? si non erat homo: in sepulchro quis iacebat? si nō erat de⁹: tertia die qs resurgebat? si nō erat homo: Thomas quē palpabat? hec Effrem. Patet igit̄ ꝙ xp̄s fuit deus ꝛ homo. Deus ex substantia patris ante secula genitus. oia implens omnia cōplēs equalis per oia patri. ꝛ in vna ex ipso: ꝛ cum ipso sempitern⁹ essentia. Naturaz in se suscepit humanam ꝛ creator ac domin⁹ omnium dignatus est vnus eē mortaliuz. electa sibi matre quā fecerat que salua itegritate virginea corpoī esset ministra substantie: ꝛ humani seminis cessāte contagio: nouo homini ꝛ puritas esset ꝛ veritas. Un̄ qui verus est deus: idem verus est homo domin⁹ noster Jesus Christus q cū pr̄e ꝛ sp̄ūsancto viuit ꝛ regnat deus ꝑ infinita seculorum secula. Amen.

¶ De accidia.

Ercusit petrā ꝛ fluxerūt

aq̄. ps.lxxvij.no.q̄ alr oñdit v⁹
ga equo pigro τ alr solicito: nã
pigro ñ solũ oñdit sȝ p lata v⁹ga
pcutit solicito v⁹o solũ d̄mõstrat
τ sup ipm eleuata tenet τ sine p
cussiõe currit. Spũalr .multi sũt
equo vel asino similes pigro q
nũq̄ȝ versus dñs currũt p bonã
opa nisi bñ semel vl' bis pcutiãt
dñi.n.longe est ab eis dñi flagel
lũ pigrescũt τ miseri semp ocio
vacãt.sed dum domini flagello
pulsant seu feriũt tã in bonis tẽ
poralibus q̄ȝ in sanitate corpis
tũc timẽtes ad fontẽ misericor/
Fig. die currũt. Fig. Numeri.xx. ca
pi. qñcũq̄ȝ Moyses dũ teneret
v⁹gã eleuatã sup lapidẽ lapis nõ
dedit aquã: sed bis pcussa virga
egresse sunt aq̄ largissime vt bi/
berent hoies τ iumẽta. Spũalr
p lapidẽ subaudi duriciẽ pecca
toris que frangi nequit nisi fla/
gello dñi pcutiat.s.aut in tpali/
bus aut in corporis sanitate: tũc
eni deposita duritie cõuertit pe/
tra in stagna aquar̄ p lachryma
rũ effusionẽ τ sic v⁹ificat q̄ dñs
p Eze.xj.di. Auferã cor lapide
uȝ τ dabo vobis cor carneuȝ: bi
bũt ergo hoies τ iumẽta q̄ tam
v⁹tutes aie q̄ȝ sensus corporales
scitiẽtes salutẽ latissime fficiũt:
ergo bñ dñs accidiosis τ pigris
sua flagella ifert: vt q nolũt leni
ter vocati de cathedra pestilẽtie
surgẽ durioribꝰ moneant flagel
Isi. lis. vñ Isid. de sũmo bono li.iij.
ca.xl.q blãdo v⁹bo castigatꝰ nõ
corrigit: acriꝰ necesse ẽ vt argua
tur. cũ dolore eni sũt abscidẽda
que leuiter sanari non possunt.

AMEN.

Omnes isti sunt quaterni.

Explicit speculũ figurar̄ biblie
ffris Antonij de Rampengolis.
ordinis Heremitar̄ Sãcti Au
gustini nouiter castigatum.

Impressũ Venetijs p Georgiũ
de Arriuabenis Mãtuanum.
Anno dñi. M. ccccc. die vlti
mo Mensis Decembris.

